

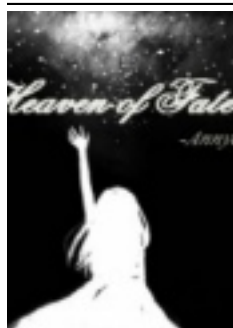
Thiên Mệnh Hoàng Đạo

Contents

Thiên Mệnh Hoàng Đạo	2
1. Tập 1 : Chỉ Cần Ai Đó Hạnh Phúc	2
2. Tập 2 : Lang Thang Và Máu	4
3. Tập 3 : Lân Tình Cờ Đơn Phương	6
4. Tập 4 : Ngày Nhập Học Và Nợ Mạng Trả Mạng	9
5. Tập 4.2 : Sân Thượng Và Cuộc Trò Chuyện	13
6. Tập 4.3 : Giả Chết Và Chết.	16
7. Tập 5 : Ai Là Kẻ Vô Duyên ?	19
8. Tập 6 : Vì Tôi Là Kẻ Chiếm Hữu	22
9. Tập 7 : Đi Ăn Cùng Đại Thần	25
10. Tập 8 : Chứng Kiến	29
11. Tập 9 : Tôi Thích Cậu	32
12. Tập 10-11: Tập Huấn	35
13. Tập 11 : Lạc	38
14. Tập 12 : Em Sẽ Thấy Ác Quỷ Đội Lót Thiên Thần	40
15. Tập 13 : Hành Trình	42
16. Tập 14 : Anh Cứ Dày Vò - Hành Trình 2	46
17. Tập 15 : Bí Ẩn Và Thế Giới Hắc Bang	48
18. Tập 16.1 : Theo Dõi Xử Nữ	52
19. Tập 16.2 : Xử Nữ Bị Bắt Cóc	54
20. Tập 17 : Hôn	57
21. Tập 18 : Bệnh Viện	60
22. Tập 19 : Nhất Định Hạnh Phúc	63
23. Tập 20 : Vợ Ơi, Tha Cho Chồng !	67
24. Tập 21 : Nhiệm Vụ Của Em Là Thích Tôi !	71
25. Tập 22 : Số Điện Thoại	76
26. Tập 23 : Hãy Yêu Đi !	79
27. Tập 24 : Trở Lại	82
28. Tập 24.2 : Vết Sẹo	87
29. Tập 25 : Chuyện Bức Tranh Tại Phòng Triển Lãm	90
30. Tập 25.2 : Hợp Đồng Bảy Điều Cấm	98
31. Tập 26 : Quá Khứ Hé Mở Nửa Phần !	105
32. Tập 26.2 : Một Trời Hai Chúa	113
33. Tập 27.1 : Chạm Tối Thiên Đường	121
34. Tập 27.2 : Anh Là Thiên Yết	127
35. Tập 28 : Hạnh Phúc Trở Về Bất Ngờ.	134
36. Tập 28.2 : Hạnh Phúc Để Chia Tay	139
37. Tập 29 : Nhân Mã Gặp Nạn	148
38. Tập 29.2 : Bí Mật Ẩn Dấu	153
39. Tập 30 : Người Đàn Ông Kỳ Bí	156
40. Tập 30.2 : Ngày Không Nắng Của Sư Tử	160

41. Tập 31 : Giấc Mơ Chia Tay Không Lành	162
42. Tập 32 : Điều Khoản Thứ 7 Hé Mở	168
43. Tập 33 : Tốt Xấu Khó Lường	171
44. Tập 44 : Ra Đi	178
45. Tập 35 : Người Dưng Là : Chưa Từng Quen, Chưa Từng Xuất Hiện Trong Đời Nhau.	183
46. Tập 35.2 : Máu Rơi Trong Mưa	189
47. Tập 36 : Ngọn Đèn Hải Đăng	195
48. Tập 37: Tòa Nhà Diamond Tại Aswan City	200
49. Tập 38.1 : Vụ Nổ Bất Ngờ (Phần 1)	207
50. Tập 38.2 : Vụ Nổ Phần 2	212
51. Tập 39 : Nếu Có Chúa Trời	216
52. Tập 40 : Quá Xa Dù Đã Đủ Gần	223
53. Tập 40. 2 : Gone Girl	226

Thiên Mệnh Hoàng Đạo

Giới thiệu

Heaven of Fate hay còn gọi là Thiên Mệnh. Truyện viết về chuyện tình giữa Thiên Yết, Sư Tử và Xử Nữ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-menh-hoang-dao>

1. Tập 1 : Chỉ Cần Ai Đó Hạnh Phúc

Cứ tưởng như yêu đơn phương, chỉ cần người yêu mình hạnh phúc là mình cũng hạnh phúc . Mọi chuyện diễn ra trước mắt như chính con dao đâm thẳng vào tim của một cô gái vừa tốt nghiệp trung học phổ thông . Rồi cô quyết định rời bỏ nó mà đi đến một vùng đất mới.

Đồng hồ điểm đúng 7h , Xử Nữ đứng lúc có mặt tại trường để dự lễ tốt nghiệp. Xử Nữ thở hồng hộc vì chiếc xe đạp cô đi bỗng thủng xăm và cô phải lao đầu chạy tới.

- Phù ! May thật .

Đang thở thì bỗng dưng Mã Mã (Nhân Mã- bạn thân cấp 3 của Xử) lao đến :

- Tớ đợi cậu mãi .

Xử Nữ lau mồ hôi, nói hỏn hển, mắt nhắm mở, khẽ nói.

- Bi Bi bị thủng xăm. Số tớ quá đen đui.

(Bi Bi là tên của chiếc xe đạp mà Xử Nữ gọi)

Mã Mã kéo ngay Xử Nữ đi, giọng thúc giục, chân vội bước.

- Nhanh ! Thiên Yết đang đợi cậu đấy.

- Thiên Yết sao.....?

Xử Nữ chợt dừng lại , mắt nhìn Mã Mã, tỏ ý ngờ vực :

- Chẳng phải sáng nay cậu ấy nói có việc phải đi Nhật Bản 2 ngày.

Mã Mã nói tiếp rồi vừa đi vừa nói :

- Không biết. Nhưng bỗng dưng Thiên Yết gọi điện cho tớ bảo muốn gặp chúng ta. Cậu ấy đang đứng ở sau sân trường.

Xử Nữ nghe đến đó liền kéo tay Mã Mã đi :

- Nhanh lên nhanh lên .

Khi vừa thấy Thiên Yết, cậu vẫn mang bên một hương sắc lạnh lùng của làn sương mai như chính cái lạnh lùng của cậu, Xử Nữ đã nói :

- Yết ! Sao cậu chưa đi ? .

Nghe tiếng Xử Nữ, Thiên Yết đã quay lại cười . Cậu là bạn thân của Xử Nữ. Cậu luôn lạnh lùng nhưng với Xử Nữ thì cậu luôn khác.

- Xử Nữ ! Tớ muốn nhờ cậu một chuyện.

Xử Nữ nhìn Thiên Yết đắm chiêu rồi cô nhận được một hộp quà được trang trí rất đẹp.

Thiên Yết nói : - Cậu mở ra xem đi

Một chiếc khăn màu hồng _ Màu mà cô rất thích. Xử Nữ cười rất tươi như chính cô tưởng món quà đó Thiên Yết tặng riêng mình. Có lẽ vì Yết biết hôm nay là sinh nhật cô nên Yết tặng sớm .

- Đẹp thật ! Chà cho tớ đi Yết - Mã Mã cầm lên xem.

Thiên Yết cố đầu Mã Mã :

- Cái đó không dành cho cậu .

Xử Nữ đang cầm chiếc khăn lên xem, trong cô đang có một niềm vui phơi phới, thì chính lúc cô vui thì cô nghe được tin sét đánh ngang tai từ Thiên Yết :

- Cậu xem có đẹp không. Tớ định tặng cho Bảo Bình chiếc khăn đó. Hôm nay cô ấy đã về. Chúng tớ sẽ kết hôn .

Bảo Bình ? Kết hôn? . Nụ cười trên môi Xử Nữ tắt ngúm. Bảo Bình là người mà Thiên Yết luôn kể cho Xử Nữ nghe, đó là người mà Yết nói rất quý. Thì ra bây giờ Xử Nữ biết đó không phải là quý mà là yêu. Xử Nữ cảm thấy hụt hẫng, niềm vui mới nhen nhóm giờ lại vụt tắt, hôm nay là sinh nhật cô thế mà cô lại nghe cái tin dữ thế này.

- Sao đẹp chứ ? _ Thiên Yết hỏi

Xử Nữ giật mình, miệng cô nói mà như có cái gì nghẹn lại, rất ngượng ngùng.

- ỪĐẹp.....rất đẹp.....

Cô đứng sững lại thì nghe chuông điện thoại của Thiên Yết.

- Alo ! Bình hả ? Cậu về đến đâu rồi. Giọng Yết đang rất vui , cậu cười tươi như đang hạnh phúc.

- Sao ? Đã về đến sân bay rồi sao ? Tớ sẽ ra đón ngay.

Nói rồi Thiên Yết lấy món quà từ tay Xử Nữ , lúc đi còn nháy mắt vẫy tay thân thiết với cô, ánh mắt ấy xa dần:

- Cô ấy về rồi. Tớ có chuyện đi đây.

Thiên Yết đi rồi. Chỉ còn Xử và Mã Mã. Bỗng dưng từ đâu những giọt nước mắt lăn trên khóe mi Xử Nữ. Mã Mã đang hiểu tâm trạng của cô. Mã biết Xử rất yêu Thiên Yết nhưng chỉ là một tình yêu đơn phương thầm kín, dấu đó trong lòng hai cô gái này, buồn nhưng lại thầm lặng không nói ra.

Xử Nữ khóc trong tiếng nấc rồi bỏ đi ngay sau đó.

Quyển sổ viết lên những tâm tư của cô thế là một lần nữa nằm mãi trong chiếc túi. " Thiên Yết ! Chỉ cần cậu hạnh phúc là đủ. Tớ yêu cậu !" . Nó sẽ không bao giờ đến được với chủ nhân của nó. Xử mệt mỏi rồi thiếp đi trên chuyến bay sang Mỹ . Cô cố gắng bỏ lại những hoài niệm ở nơi đây đau đớn thế này. Cô đi Mỹ nhưng không ai biết vì cô sợ chính lúc đó cô không đủ can đảm để bước tiếp. Mã Mã ! Tớ xin lỗi. Thiên Yết ! Bảo Bình ! MONG 2 cậu sẽ hạnh phúc.

Chiều Xử Nữ đi trời bỗng dưng đổ mưa, những hạt mưa lúc nặng lúc nhẹ rơi đều. Mưa buồn, như chính lòng người đang buồn, mưa tuôn rơi như nước mắt nơi khóe mi lệ tràn. Bàn tay bơ vơ khẽ lau lệ, đầu dựa vào khung cửa kính, mắt xa xăm, giọng thầm nhẹ " Đi đây nhé !"

(N

2. Tập 2 : Lang Thang Và Máu

Thiên Mệnh

Chap 2 : Lang thang và máu

Đông của Mỹ cũng buốt giá thật. Nhưng chính lòng cô còn lạnh hơn bao giờ hết .

Khi phó mặc tất cả thì lúc đó chính nghị lực của con người lại trở hơn hẳn.

Xử Nữ lang thang đi trên con đường Mỹ tuyết rơi trắng xóa cả một vùng . Ở Việt Nam không có tuyết nên khi sang Mỹ cô đã lên kế hoạch là đi chơi liên. Với lại đi chơi điđể không có thời gian mà nghĩ đến mấy chuyện buồn phiền.

Cô tìm đến một bãi đất trống , nơi dành cho trò chơi ném tuyết. Xắn tay áo lên Xử Nữ đã chạm tay xuống tuyết, cô mỉm cười thích thú :

- Chà ! Mịn thật. Cứ như đang nắm tay em bé vậy.

Xử Nữ bốc lên và ném một cục tuyết mà cô vừa mới nặn chắc chắn.

' Vút '

Phía kia, sau bức tường, một nam thanh niên đang cố gắng lết từng bước để thoát khỏi sự truy đuổi của một nhóm người. Người máu me bê bết, chân tay bước đi loạng choạng, Ở trên vai đang có từng dòng máu chảy xuống . Tay vịn vào tường để đi từng bước một . Ánh mắt sắc lạnh như gai đâm vào thịt làm chảy máu :

- Chết tiệt ! Nếu Sư Tử này thoát được vụ này, mày sẽ phải chịu hậu quả. Đánh lén là không được. - Sư Tử nghĩ bụng.

Bỗng đâu một cục tuyết lạnh cóng lao đến ném ngay vào mặt. Liên tiếp đó là hai ba cục nữa. Sư Tử chịu không được và ngã xuống, trong người bực bội vô cùng.

" Phịch,Phụp "

Xử Nữ nghe tiếng động lạ thì chạy đến . Xử Nữ ngạc nhiên lấy tay che miệng. Trước mắt cô là một người thanh niên mặc chiếc áo sơ mi trắng đã bị nhuộm đỏ, một quãng tuyết cũng bị máu nhuộm xuống .

- Cậu không sao chứ ? Xin lỗi ! Đã có chuyện gì xảy ra ? . - Xử Nữ đến bên ngồi xuống đỡ cậu ta dậy và áp úng hời, mới sang mỹ nên việc giao tiếp hơi khó khăn mặc dù đã có thời gian cô sống bên này.

Thấy người đổ máu nhiều, Cô định hét lên cầu cứu nhưng đã bị Sư Tử vươn tay kéo lại bịt miệng. Xử Nữ run run, thì Sư Tử đã nói :

- Lấy điện thoại . Gọi số ***** . Nhanh lên. Đừng chậm trễ một giây nào. Đừng gọi cảnh sát bệnh viện, không được hét lớn. Đang có người truy đuổi tôi. Nếu cô làm sai, cả tôi và cô sẽ chết .

- ừm - Xử Nữ thắc mắc trong đầu, nhưng vẫn gọi người cầu cứu theo yêu cầu.

Xử Nữ im lặng chờ đợi, qua mấy hàng rào cao lớn, cô nhón người lên một tí thì thấy từng đoàn người cầm đao, súng, mặt hầm hực lướt qua, ai cũng trông dữ tợn và hổ báo. Cô quay sang nhìn Sư Tử, cậu ta dựa vào tường như người chết đuối, trông lạ người đi, hơi thở khó nhọc. Cậu ta chau mày, nhắc nhở Xử Nữ một cách khó chịu .

” Cô ngồi cho yên đi, đừng nhìn qua nhìn lại như thế. Không chừng chúng biết!”

Thấy bị nhắc, biết ý Xử Nữ hạ người, lùi tay xuống, không ngờ lúc lùi lại, do không để ý, tay cô đè lên tay Sư Tử đang thả lỏng phía dưới. Sư Tử giật tay lại vì đau, khiến Xử Nữ ngồi phịch xuống, ngã vào người cậu, Sư Tử nhanh chóng vươn cánh tay máu ra đỡ đầu Xử Nữ tránh cho cô khỏi chấn thương , những ngón tay cậu luồn qua những sợi tóc tơ mượt. Một cảm giác mới !

Bốn mắt nhìn nhau!

Một người con trai có vẻ đẹp thiên bẩm với nước da trắng, đôi mắt sâu đen , hàng mũi cao. Ngũ quan đầy đặn, mỗi cái đều toát lên một vẻ đẹp huyền bí, ảo ảnh và hư mộng, trầm tư.

Người con gái có làn da trắng với mái tóc đen dài mượt mà óng ả, khuôn mặt thanh cao, đôi mắt sáng ngời, khiến đối phương bị mê hoặc, cảm thấy lòng ngực xốn xang, trong người có chút thay đổi về tình cảm. Là vẻ đẹp như nắng ban mai, dịu dàng, thanh tao, thông minh, không quá sắc sảo nhưng dễ làm người khác bị thu hút ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Có lẽ do chạm lại vết thương nên Sư Tử hét lên đau đớn, nhìn Xử Nữ một cách giận dữ và hách dịch, cậu ta trừng mắt với cô. Xử Nữ đơ người vài giây, lúc sau lại hồi tỉnh, cô giật mình lùi xuống lung túng xin lỗi.

” Xin lỗi, tôi bất cẩn !”

Một lát sau, không thấy động tĩnh hay nguy hiểm gì nữa, Sư Tử cất lời .

” Cô có thể đi rồi đó !”

Xử Nữ lại giương mắt nhìn người bị thương, lòng có chút xót xa thương hại.

” Phải đợi người đến đưa cậu đi thì tôi mới yên tâm được! Đằng gì cũng gặp nhau rồi, cứu người là chuyện nên làm ! ”

” Không cần, cô đi đi ! Đừng ở đó lảm nhảm, giả đờ nữa!”

Cái người này, thật là không biết điều, Xử Nữ tức đến nỗi muốn vả cho cậu ta vài cái, đến câu cảm ơn cũng không có, lại còn bảo người ta lảm nhảm, giả đờ.

” Được thôi ! Đi thì đi ! Tưởng tôi muốn cứu cậu lắm không bằng, may sao tôi là người thiện, nếu gặp người vô tâm thì cậu chết lâu rồi, không có ai gọi điện kêu người đến cứu cậu đâu . Đến cái điện thoại trên người cũng không có, áo cũng không mặc cho đằng hoàng, thật là đồ lỗ mãng!”

Tức trong người, Xử Nữ tuôn ột tràng đao lí , cậu ta chẳng thèm quan tâm đến, im lặng quay đi. Càng tốt, đã không tôn trọng người khác như thế thì mình không thèm đếm xỉa tới, Xử Nữ ôm túi đứng dậy đi .

Đi được một đoạn, cô mở túi ra để lấy điện thoại thì thấy hộp cứu thương , chộp miệng thở dài :

- Không biết ma xui quỷ khiến hay sao mà mình hôm nay đem theo đồ sơ cứu đi chứ !

Nghĩ đến cảnh người lúc này máu đầy người, trông rất đau đớn, người kiệt sức đến thế kia, lòng thương người lại dâng lên.

” Thôi, giúp thì giúp đến cùng vậy. Mình đâu phải kiểu người vô tâm ! Thật là....!”

Cuối cùng, cô quay bước trở lại chỗ Sư Tử, ngồi xuống bên cạnh cậu ta, lục cục lấy đồ cứu thương ra. Sư Tử thấy thế lại chau mày, hỏi :

” Sao còn chưa đi? Không chừng bọn đó quay lại đây tìm, cô chết theo đấy. Lúc ấy đừng nói là tôi không nói cho cô biết trước.”

Xử Nữ im lặng, lặng lặng kéo băng, cắt băng, nhìn Sư Tử một lúc rồi chẹp miệng nheo mắt.

” Vâng ! Tôi biết rồi, cậu không cần phải trách mình. Có gì thì chết là cùng, đằng gì tôi cũng không muốn sống kiểu thế này, xem như cái này là thú vui để tôi sống tiếp!”

Sư Tử quay đầu tỏ ý không cho khi Xử Nữ lấy khăn ướt lau qua máu cho cậu ta, Xử Nữ liền lấy tay quay đầu cậu ta lại.

” Đừng có tự cao thế nữa ! Máu chảy nhiều là cậu chết chứ không phải tôi đâu ! Hay là cậu tự lau máu....!”
Xử Nữ đưa khăn giấy cho Sư Tử, không biết tại sao mà lúc này , Xử Nữ bỗng nhiên mạnh dạn hơn hẳn, Sư Tử khẽ thở dài chớp mắt, cô lại nói ” Đó, đến cái tay cũng chẳng còn sức để đưa lên, lau cái gì...”

Thế là cậu ta ngồi im để Xử Nữ sơ cứu, mặt vẫn lạnh lùng tự kiêu và chẳng còn thềm mở miệng cảm ơn lần nữa.

Sau khi hoàn thành xong Xử Nữ cởi ngay chiếc áo bông của mình khoác cho Sư Tử vì thấy cậu đã xui từ bao giờ. Người thì mặc mỏng manh trong khi tuyết đang rơi. Cô cũng lạnh nhưng may có nhờ chiếc áo len.

Trời lạnh nhưng cô thì mồ hôi rơi lã chã nữa vì lo lắng nữa vì sợ hãi . Bỗng nhiên đôi mắt xử nữ lướt qua khuôn mặt tuần tú của Sư Tử. Rửa vết thương xong, mặt sạch sẽ, trông cậu ta còn đẹp và hấp dẫn hơn cả lúc này gấp vạn lần. Đôi mắt cô cứ y như bị hấp hồn, nhìn mãi không thôi, cứ nhìn hết mắt lại đến môi, mũi, tóc.

Cô chợt giật mình , tự bấm đầu nói :

- Trời ! Mày đang nghĩ gì vậy Xử Nữ ! .

Cô ngồi sát vào tường, lấy hai tay ôm lại người, cố nép vào bên Sư Tử , sợ cậu ta cáu giận lại cẩn thận nói ” Ày, tôi, tôi chỉ hơi lạnh một tí thôi, không có ý gì đâu ! ”

Sư Tử ngất lịm không nghe gì dưới trời tuyết, Xử Nữ nhìn xung quanh sợ sệt không biết khi nào người đến cứu, lẽ như người nào đó - kẻ đang đuổi Sư Tử đến như lời cảnh báo của cậu ta lúc này chẳng hạn. Chỉ có cái chết.

Xử Nữ nhìn Sư Tử mặt tím tái, người máu me ngồi lấm bầm ” Anh ta đánh người bỏ chạy hay sao mà bị đánh thế này? Hay là trộm cướp, ày, không biết có an toàn không? ”

Mình cũng thật là, bị người ta đuổi như thế mà vẫn quay lại cứu, đây là chuyện đầu tiên mình làm phước kể từ khi sang Mỹ. Cũng ấn tượng phết nhỉ !

3. Tập 3 : Lăn Tình Cờ Đơn Phương

Chap 3: Lăn tình cờ đơn phương

Hai tuần trôi qua ở Mỹ thật nhàm chán , tẻ nhạt và quá vô vị, ngoài việc cứ nghĩ đến chuyện cũ của thiên yết và thiên bình thì cô chẳng biết là gì cho bớt đau buồn. Xoay đi quẩn lại thì cứ ăn rồi lại ngủ, ôm máy tính suốt cả ngày. Xử Nữ lăn mình trên chiếc giường mà thở dài ngao ngán :

- Haiz ! Đợi cái lịch học gì mà lâu giữ vậy . Gì mất phải mất hơn 2 tuần nữa mới nhập học.

Ba mẹ Xử Nữ đều là công nhân lao động bên Mỹ , Xử Nữ theo ba mẹ sang đây để tiện cho họ chăm sóc hơn với lại ba Xử Nữ được ông chủ giúp đỡ rất nhiều. Ông chủ mang ơn ba cô vì trong một tai nạn công trình, nếu không nhờ ba cô thì ông ấy đã chết vùi trong đồng đá do nhà sập . Cũng vì thế mà ba cô bị gãy chân giờ đi khắp khênh . Xử Nữ cũng vì thương ba mẹ với lại chuyện của Thiên Yết làm cô cảm thấy khó chịu. Giờ sang Mỹ rồi, cuộc sống bắt đầu ngày mới.

Trường cô học là trường ROYAL UNIVERSITY , một trong những ngôi trường có tiếng tăm ở Mỹ, ở đó toàn là người quý tộc. Cô vào trường này mục đích không phải là vì chơi với con nhà giàu mà là nền giáo dục ở đây rất tốt . Cô được ông chủ của ba xin cho vào trường này với suất học bổng . Xử Nữ cũng đang băn khoăn không biết có nên vào hay không vì trong mấy bộ phim như The Heirs gần đây thì người nghèo luôn bị khinh bỉ và không được đón tiếp.

Xử Nữ nghĩ đến đó lại thở dài lần nữa, tay lắc đi lắc lại chiếc vòng bạc lấp lánh mà mẹ cô tặng :

- Không biết có học được hay không ?

Đang chán thì cô nhận được điện thoại của Tiểu Dương (Bạch Dương) - cô bạn cô quen từ tiểu học. Lên trung học thì cô ấy chuyển sang Mỹ sống . Gia đình cô ấy cũng thuộc nhà khá giả nhưng rất tốt bụng . Hơn nữa, Tiểu Dương và Xử Nữ cũng rất hợp tính nhau, cũng thân .

Xử Nữ nằm nghe máy, giọng uể oải :

- Tiểu Dương ! Có chuyện gì vậy ?

Giọng Tiểu Dương oang oang cả điện thoại làm Xử Nữ phải đặt điện thoại xa ra bên 1 bên :

- Này ! Xử Nữ ! Không phải là cậu đang ngủ chứ . Giọng gì mà uể oải nửa ngủ nửa tỉnh vậy. 10 h rồi đó.

Xử Nữ nhìn đồng hồ treo tường, ừ ! 10h thật. Sao mà thời gian trôi nhanh vậy :

- Ủ ! Mà chán quá. Không biết làm gì . Ngủ thôi.

Tiểu Dương nói tiếp :

- Đi mua sắm đi.

- Ủa ! Đồ tớ thì thiếu gì . Cả một tủ . Không cần đâu

Tiểu Dương lại nói :

- Đồ cậu cũ hết rồi. Đi mua sắm. Tớ sẽ cải thiện lại cậu . Tớ đã ở dưới khu nhà của cậu rồi. Đi ra đi. Hôm nay có nắng ấm. Trời đẹp. Sao không tận hưởng chứ !

- Cái gì ? Cậu ở dưới nhà tớ .- Xử Nữ tròn mắt bật dậy ngó xuống .

Đúng thật ! Tiểu Dương đang đứng ở dưới.

Xử Nữ lại uể oải : - Ủ ! Đợi tí tớ xuống liền

Xử Nữ bước xuống với phong cách tomboy như cũ. Khi chưa quen Thiên Yết, Xử Nữ cũng đơn giản . Nhưng khi quen rồi, cô trở nên nữ tính xinh xắn hơn. Giờ thì mọi chuyện đã qua.....

Tiểu Dương đứng ở xe ô tô đợi , thấy Xử Nữ xuống, cô đã kêu lên:

- Xử Xử !! Lại quần jean, áo phông, dày sao. Cậu không thấy kì kì à?

Xử Nữ nhoen miệng cười :

- Đơn giản thôi. Thoải mái. Thôi . Đi đi, không trưa rồi.

Hai người vào xe và được bác Don - tài xế chở đến một shop quần áo. Đứng ở ngoài nhìn, thì đây được thiết kế phong cách pha lê rất đẹp. Xử Nữ e dè, chỉ tay vào :

- Cậu định mua ở đây hả ? Thôi . Cậu mua đi tớ không vào đâu

Chỉ cần nhìn thôi thì Xử Nữ cũng biết đây là shop đắt tiền rồi, quần áo tuy đẹp nhưng giá cả thì..... Trên trời dưới đất.

Hiểu được ý nghĩ của Xử Xử , Tiểu Dương nói :

- Tớ đã nói là tớ sẽ cải thiện cậu .

Nói rồi Tiểu Dương kéo cô vào thẳng trong shop và bắt đầu chọn đồ.

Tiểu Dương ném cho Xử Nữ một chiếc váy sơ mi kẻ sọc rất đẹp :

- Thay đi ! Nhanh lên . Không nói nhiều đâu nha .

Sau đó lại chiếc váy rời áo trắng, Xử Nữ bước ra :

- Không được. Không tôn lên được vòng eo của cậu. - Tiểu Dương lắc đầu.

Cuối cùng, Tiểu Dương chợt dừng mắt lại ở chiếc váy ren kiểu Pháp dành cho tuổi học đường thiết kế tinh xảo, cùng chiếc thắt lưng hồng.

Khi Xử Nữ bước ra thì mọi người như sững lại .

Ngoài cửa hàng, một cậu thanh niên bước ra , mặc chiếc áo sơ mi trắng, tay cầm một chiếc áo khoác, nhìn rất bảnh bao đẹp trai. Một vẻ đẹp đầy ám khí, lạnh đậm . Đó là Sư Tử.

Cậu tiến đến phía cánh cửa của Shop. Cậu định đến đây để đặt một món quà ột người mà đối với cậu rất quan trọng .

Cậu vừa mở cánh cửa thì đập vào mắt cậu là hình ảnh của một thiên thần vừa cười vừa vén mái tóc đen nhẹ nhàng.

Xử Nữ quay người lại cười , nụ cười của cô như ánh nắng mai . Cô xoay một vòng, tay cầm chiếc váy xem qua xem lại. Xử Nữ trở nên thật xinh xắn, vừa đáng yêu vừa quyến rũ ở tuổi 20 . Bộ váy vừa vặn y như nó thiết kế là dành cho cô vậy .

Tiểu Dương chạy lại Xử Nữ ngay lúc đó, miệng khen tãt tãt không ngừng :

- Trời ơi ! Cậu đẹp như bạch tuyết vậy / À không ! . Phải đẹp hơn chứ. Đẹp quá

Xử Nữ véo má Tiểu Dương một cái rõ đau:

- Nhưng rất tiếc tớ không thích.

- Chán thế. - Tiểu Dương nói , đúng là khó chiều cô bạn kì quái Xử Nữ này.

Xử Nữ quay lại nói với nhân viên, tay trao lại chiếc váy cẩn thận :

- Cho tôi lấy chiếc váy sơ mi đó nhé !!

Sau đó Xử Nữ cùng Tiểu Dương đi ra cửa hàng .

Trước khi đi, Xử Nữ còn quay lại nhìn bộ váy đang treo trên giá.trong khi Tiểu Dương đi mua đồ uống. Cô thầm tiếc " Nếu nó không quá đắt thì mình đã mua rồi ! Mình rất thích bộ váy đó . Thiên Yết cũng thích mình mặc những chiếc váy kiểu màu đó . " . Xử Nữ chợt trầm lặng. " Đã bảo quên đi rồi mà !".

Khi Xử Nữ lên xe đi hần, thì có một người ngồi trên chiếc ghế sofa lạnh lùng gập tờ báo lại. Đôi mắt hần dường như đã đọc được điều gì đó trong đôi mắt của Xử Nữ. Hần nhìn đắm chiêu rồi bỗng nhiên lại phía chiếc váy Xử Nữ thử lúc nãy :

- Lấy cho tôi chiếc váy này !

Sư Tử cầm trên tay bộ váy rời bước vào chiếc xe đen huyền bí và lao vút trên đường cao tốc.

- Đến Devil Bang đi . ! Nhanh . Có chuyện phải giải quyết.

Sau đó là một cuộc điện thoại, đầu dây nhắc máy :

- Ngưu NGưu (Kim Ngưu) đã đến lúc ông phải hứng lấy cái kết của một vụ đánh lén.

Cuối cùng là một nụ cười nhếch mép, tà mị và ám khí. Đôi mắt hùng rợn, cường bạo nhìn qua ô kính xe, về phía người con gái ngoài kia đang cười nói.

Chiếc xe lăn bánh, sát khí tỏa ra ngút trời, mây đen phía cuối chân trời ôm lấy thành phố.

4. Tập 4 : Ngày Nhập Học Và Nợ Mạng Trả Mạng

Ngày Nhập Học của Xử Nữ .

Cuối cùng thì cái ngày Xử Nữ mong cũng đến. Hôm nay cô mặc trên mình bộ đồng phục trường chính tay mẹ cô may. Dù vải không được chuẩn và đắt như đồng phục mà Tiểu Dương mặc nhưng Xử Nữ rất quý nó bởi đó là công sức và tình yêu mà mẹ dành cho cô.

Đến trước sân trường để nhận lớp thì Xử Nữ đã bị Tiểu Dương kéo lại.

- Xử Nữ ! Bộ đồng phục này rất hợp với cậu đấy.- Tiểu Dương nói.

Xử Nữ nổi bật bởi nước da trắng hồng hào với mái tóc đen nhánh dài của người con gái Việt Nam. Đi đâu cô cũng tự hào vì mình là con người tổ quốc Việt Nam và đang sở hữu vẻ đẹp thuần khiết của quê hương đất nước.

- Tiểu Dương ! Cậu cũng đẹp . - Xử Nữ hơi ngượng khi Tiểu Dương khen , cô khen lại.

Tiểu Dương và Xử Nữ đến một chiếc ghế đá ngồi đợi chuông vào học.

Hai cô nàng đang mãi mê nói chuyện mà không hay biết ngoài cổng trường kia đang xảy ra một cảnh tượng như phim thần tượng.

Một chiếc xe ô tô vừa dừng bánh, một học sinh với bộ đồng phục áo sơ mi trắng bên trong bên ngoài là chiếc áo khoác đen viền sọc nhìn rất quý phái. Trên người cậu từ mái tóc cho xuống đôi dày, đều là hàng hiệu, người toát lên sự chững chạc khác thường.

Mọi người trong trường đều tản ra nhường đường cho từng bước chân của cậu thiếu gia này .

Hắn đang trở thành chủ đề bàn tán của học sinh trong trường.

Bên con gái đang tú tập lại:

- Kìa ! Anh ấy đẹp trai quá đi!

- Đẹp trai mà còn giàu có nữa chứ !

- Anh ấy nghe nói học rất giỏi nữa !

- Không phải chứ ! Người gì đâu mà cả đẹp trai giàu có thông minh tài giỏi thế !

- ôi !Anh ấy là hình mẫu lí tưởng của tớ.

- Ô ! Mà tại sao cậu ấy lại đi học lại nhỉ ? Tốt nghiệp 2 năm trước rồi mà - Jessica hỏi.

Rachel đứng trên hành lang nhìn xuống mỉm cười , cô nói một cách tự tin:

- ông nội bắt, Có lẽ đi học vì chị tớ.

Bên hội nhóm con trai đang im lặng lắng nghe.

- Cái gì chứ ? Cậu ta lúc nào cũng được bọn con gái ca tụng. Cậu ta có gì hơn bọn mình đâu chứ. Chỉ được cái đẹp trai.

- Ha ha. Đẹp trai cũng đủ để làm xiêu lòng phụ nữ rồi - Một người nói.

- Đừng động chạm gì vào cậu ta nếu không kết quả không lường đâu.

- Trời ơi ! Nếu tớ là con gái tớ sẽ yêu anh ấy mất thôi.

Ngay câu nói ấy xong một học sinh đã bị bạn lớp mình lao vào đánh. (Tội nghiệp quá).

Không chỉ học sinh mà cả thầy giáo cô giáo cũng đem chuyện ra nói.

- Ước gì chồng tôi được như em ấy !

- Haiz. Cái gì cũng hoàn hảo mỗi tính lạnh lùng và hay nóng giận của em ấy là ...

- Cháu trai chủ tịch tập đoàn có khác...!!

- Thầy John có phúc rồi đấy. Học sinh ưu tú.

Cả trường đang đại náo thế mà Xử Nữ lại không hay biết gì !.

Chuông báo vào học. Xử Nữ phải tạm biệt Tiểu Dương để đến lớp học. Xử nữ học bên kinh tế còn tiểu dương học bên ngoại giao.

Đến lớp mà cô được phân học , Xử Nữ e dè bước vào bên cạnh thầy John. Cô được biết thầy là giáo viên chuyên đề môn cô học. Cô không ngờ thầy lại đẹp trai đến thế ! Hic ! .

Thầy john giới thiệu cô với cả lớp !

- Đây là Xử Nữ ! Em ấy từ Việt Nam sang. ! Hôm nay em ấy sẽ vào học lớp mình !.

Xử Nữ mỉm cười :

- Xin chào ! Rất mong được mọi người giúp đỡ !

Một học sinh quý tộc phát hiện được gì đó thân nhiên nói và xem nó như một trò đùa:.

- Việt Nam ? Đến từ đất nước nghèo nàn lạc hậu đó sao ?

Nghe bạn mình nói thế một người cũng chen vào :

- Thế có lẽ cậu ấy vào đây bằng học bổng cho người nghèo sao ?

Cả lớp ai cũng cười và nhìn cô bằng con mắt khinh miệt.

Xử Nữ cảm thấy rất tức tối. Ai cho họ có quyền xúc phạm đến tổ quốc thân yêu của cô như thế !.

Ở ngoài cửa lớp học Sư Tử vô tình nghe được câu chuyện đang diễn ra bên trong lớp. Ánh mắt cậu có chút khó chịu nhưng cậu không biết tại sao mình lại có cảm giác đó. Cậu định bước vào để chấm dứt cuộc nói chuyện tẻ nhạt kia thì cậu dừng bước khi nghe thấy Xử Nữ nói :

- Việt Nam tuy có lạc hậu nghèo nàn so với nước khác nhưng con người việt nam không bao giờ nhỏ bé so với các bạn đâu. Chúng tôi luôn cố gắng học tập ra sức xây dựng quê hương đất nước. Có thể những người nghèo một lúc nào đó sẽ giàu bởi họ luôn cố gắng. Còn những người giàu thì lại luôn ỷ lại lười nhác thế thì giàu cũng thành nghèo. Như nhau cả.

Nói xong cô tiến đến chỗ ghế của mình một cách nhanh chóng, thẳng thắn.

Khóe miệng Sư Tử khẽ héch lên.

Rachel nhìn xử nữ rồi miêng mĩa :

- hừ ! Nghèo mà còn đòi hỏi.

Xử nữ nghe thấy nhưng cô cho qua mọi chuyện .

Cả lớp sau một lần ngạc nhiên thì lần này lớp trở nên sôi nổi hẳn vì sự xuất hiện của nhân vật của chủ đề bàn tán sáng nay ở trường : Sư Tử.

Hắn bước vào mà không để ý đến ai cả. Xử nữ lo soạn sách vở nên không để ý đến người xuất hiện trong lớp.

Thầy john nói :

- Em có thể ngồi bộ bàn gần Rachel.

Rachel mỉm cười vẫy tay Sư Tử làm mất tự tin trước lớp.

- Chỗ anh đây !

Cả lớp ai cũng dõi theo cậu thì hắn vô tình lướt qua Rachel làm cô ngạc nhiên . Cậu dừng lại và ngồi ngay bên cạnh xử nữ _ người mà không để ý đến. Lúc này, Xử Nữ mới để ý, Sư tử để đầu hơi nghiêng về cánh cửa nên cô không nhìn rõ được mặt, chỉ thấy quen. Bỗng nhiên Sư Tử quay mặt, nắng qua cửa kính rọi qua

làm cho hắn trở nên huyền ảo. Nước da trắng, hàng lông mày đen, đôi mắt đen ngút ngàn, Xử Nữ há hốc miệng ” Người..... người chết... à không bị thương... Là cậu ?”

Sư Tử không bận tâm, quay mặt đi chỗ khác, Xử Nữ ngạc nhiên nhưng thôi không tò mò khi người khác làm lơ mình. Cô biết là mình không nhận nhầm người, chỉ biết là người này đẹp trai hơn lúc trước.

Xử Nữ nhún vai rồi cúi đầu lục cặp để lấy sách vở ra, người ngồi bên cạnh cô ánh mắt sắc như băng cũng ngả lưng vào ghế.

Hai người cố gắng làm ngơ với nhau.!!

Chap 4 .1 : Nợ mạng trả mạng.

Tan học Xử Nữ chậm chạp xách cặp ra khỏi lớp. Xử Nữ ra thì trong trường học sinh cũng đã về gần hết. Cô muốn yên tĩnh học lại mấy kiến thức vừa được học ngày hôm nay. Căn bản bên khu nhà cô đang có công nhân sửa đường, ồn ào không làm được việc gì.

Cuối hàng lang sao lúc nào cũng tạo cho người ta cảm giác lạnh lẽo. Xử nữ nghe rõ cả bước chân nặng nề và chán ngắt của mình.

Đang đi thì chân Xử Nữ dừng lại ở tập tài liệu ai đó đã đánh rơi xuống sàn .

Cô nhẹ nhàng cúi xuống lượm lên xem thì mắt cô vô tình dừng lại trên dòng chữ.

” THÔNG TIN VỀ TIỀN SĨ SƯ Tử”.

Cái làm Xử Nữ ngạc nhiên đó là ảnh. Người trong ảnh không ai khác là nam sinh kiêu ngạo lạnh lùng người mà xử nữ đã cứu.

” Sư Tử ? Thì ra tên cậu ta là sư tử? Miệng Xử Nữ mấp máy nói thầm.

Cô không biết gì về sư tử ngay cả cái tên cũng không hay. Vì bản tính cô là vậy không thích xen vào chuyện người khác. Sáng nay do không để ý nên ngay khi sư tử lại gần cô cũng không biết hướng gì là hỏi tên. Nhưng nếu hỏi tên kẻ ngạo mạn đó thì ?..

Xử nữ trầm tư suy nghĩ. Cô chắc lười rồi cầm quyển tài liệu lên. Cô định đưa cho sư tử vì nghĩ là của cậu hay của nhà trường liên quan đến học bạ chẳng. Cô không muốn mở ra xem vì nghĩ xem trộm là điều không đáng làm.

Nhưng sự việc lại không xảy ra như thế.!

Có lẽ là tại thiên mệnh đã sắp đặt !

Một tờ giấy từ tập tài liệu rớt ra, sau khi cầm lên Xử Nữ đã phải há hốc miệng và ngay đó lấy tay che miệng lại nếu không cô sẽ hét lên vì shock .

Mắt cô tròn to lên hết cỡ để đọc từng chữ một.

15 tuổi tốt nghiệp đại học B xếp top đầu của trường _ một trong những trường về quản trị đứng đầu thế giới.

18 tuổi : Hoàn thành bằng tiến sĩ về Kinh Doanh và Thương Mại.

1 năm sau đó đã sở hữu một công ty về Du Lịch và Sàn Chứng Khoán riêng. Hiện giờ công ty đang phát triển rất mạnh.

20 tuổi : Trở thành một trong những doanh nhân có tầm ảnh hưởng lớn trong lĩnh vực kinh doanh.

Xử nữ suýt ngã ngựa vì không thể tin lại có một con người như trong phim thế được. Cô dụi mắt 2 đến 3 lần để xác định xem có phải triệu chứng hoa mắt do nhìn đói đi học hay không?.

Không phải. Xử nữ đọc tiếp.

” Lãnh đạo bang Tử Phái!”

” Bang Tử Phái là gì ? Lãnh đạo?” Xử Nữ nghĩ rồi lật ra đằng sau xem tiếp thông tin còn khuyết.

” Tên ẩn danh là Devil, lão đại bang Tử Phái !”

” Lão đại?” Xử Nữ hét lên giật mình, mắt trợn tròn lên, run hải nhìn tập tài liệu ” Cậu ta là người xã hội đen sao?”

Bình tĩnh lại, suy nghĩ ” Nếu thế thì đây không phải lí lịch gì mà ai đó theo dõi anh ta. Thông tin lão đại sao lại sơ hở để rơi ra ngoài thế được ! Chắc ai đó cố tình gây sự với Sư Tử! ”

Ra khỏi trường cầm trên tay tập tài liệu Xử Nữ không tài nào thoát khỏi những con chữ ấy, quả là thông tin gây shock!

” Sinh năm 1990. 24 tuổi ? Vậy thì cậu ấy hơn mình 2 tuổi à . Ồ mà tại sao lại đi học làm gì trong khi cậu ấy có cả 1 gia tài đồ sộ thế nhỉ. Giám đốc một công ty lớn vậy mà ?.. ” Xử nữ cứ bần khoản mãi.

Cô không chấm dứt mạch suy nghĩ của mình cho đến khi cô va phải một thân hình cao lớn trước cổng trường.

” Ui Da ! ” Xử Nữ ngược nhìn lên.

Cô lắp bắp từng chữ khi trước mặt đúng là ” Nhắc tào tháo tào tháo xuất hiện ”.

” Sư..... tử..... ”

Cậu ta mắt nhú lại nhìn bộ dạng lúng túng của xử nữ, vẫn im lặng.

Xử nữ trấn tĩnh lại ” Trước mặt mình là dân xã hội đen, phải ăn nói cẩn thận!” cô nói ” Xin .. lỗi...! Tôi không cố ý. Chỉ tại mãi suy nghĩ có gì mong cậu bỏ qua cho!”.

Xử nữ không tỏ vẻ gì là mình đang biết thông tin về sư tử. Nói rồi xử nữ hỏi :

- sao bây giờ cậu còn chưa về ?

Sư tử bỏ tay vào túi quần ung dung nhìn cô rồi nói :

- Không thích.

Xử nữ nhìn xung quanh trường một lượt khó hiểu rồi chỉ ngón tay về trường :

- Ở đây còn có gì thú vị hơn ở nhà sao ?. Chán ngắt.

Sư tử lạnh lùng đáp lại:

- Có thể .

Xử nữ cảm thấy bất lực với kẻ này. Cô bỗng nhận được tin nhắn của Tiểu Dương. Cô ấy bảo có việc nên về trước. ” Xử Xử thân yêu ! Hôm nay tớ sẽ đến nhà cậu ăn. Tớ đã mua đồ rồi .”.

À ! Thì ra là tiểu dương muốn về trước đi chợ để đợi xử về muốn xử nấu món phở Hà Nội mà lâu rồi ở Mỹ cô chưa được ăn.

Xử nữ cười mỉm . Cô nhìn sư tử đang im lặng rồi cười xin phép :

- Xin lỗi ! Có gì mong cậu bỏ qua cho. Tớ phải về rồi. Xin cáo từ.

Xử nữ bước được một bước thì cánh tay bị Sư Tử nắm chặt. Rất chặt. ! Giọng cậu toát ra cả ám khí :

- Tôi chưa cho phép. Giờ thì cô phải đi với tôi.

Xử nữ cảm thấy nực cười.

Cô nói thẳng rồi hất tay sư tử :

- Tức cười thật đấy ! Đâu có cái quy định nào là tôi phải đi theo cậu cơ chứ !.

Nói rồi xử nữ đi thẳng. Sư tử cất lời :

- Nếu cô bước thêm 1 bước nữa thì hậu quả sẽ không lường được đâu đấy !. Tôi không phải là kẻ dễ kiếm chề.

Xử nữ dừng lại một chút rồi nói tiếp :

- tùy cậu. Nhưng tôi không phải kẻ dễ dãi và nhu nhược.

Xử nữ bước đi. Sư tử ánh mắt khó chịu đang nhìn bọn theo dõi rồi cậu lại nhìn xử nữ đang đeo tai phone. Cô đang gặp nguy hiểm !.

Sư tử biết nếu cậu để cô ấy đi một mình thì ngay tức khắc sẽ bị bắt cóc. Bọn theo dõi nghĩ cô là bạn gái của cậu sau khi bọn nó nhặt được chiếc vòng tại nơi sư tử ngã. Điều tra ra thì cả 2 bên đều biết là của xử nữ. Một kẻ đã đưa chiếc vòng ra để đặt điều kiện với cậu và ngay sau đó kẻ ta đã bị giết. Chiếc vòng bây giờ sư tử đang cầm. Cái mà cậu đoán trúng chính là : bọn các bang nghĩ xử nữ là bạn gái cậu nên đã cứu cậu và vì chiếc vòng của bạn gái nên cậu đã cho người khử hấn đi để lấy lại.

Vì vậy mọi việc đang diễn ra rất rắc rối.

Sư tử nhanh chóng bước đến và ôm ngay Xử Nữ vào lòng . Cô ngạc nhiên định nói gì đó thì cô ngất đi và không hay biết gì.

Sư tử bất ngờ quay người ôm chầm lấy xử nữ, bế cô vào trong chiếc xe và đi khuất khỏi đường.

Trước lúc xử nữ ngất đi thì sư tử đã biết bọn chúng có ý định bắn thuốc mê vào cô để bắt cô làm con tin uy hiếp cậu. Nhưng bọn nó đã sai . Vì, Với cậu thì cô gái trên tay này đâu có ý nghĩa gì chứ, một chút tình cảm cũng không có.

Chẳng qua là nợ mạng trả mạng.

5. Tập 4.2 : Sân Thượng Và Cuộc Trò Chuyện

Chap 4.2 : sân thượng và cuộc trò chuyện.

Xử nữ tỉnh dậy, cảm thấy đầu óc choáng váng cứ như có đom đóm bay xung quanh đầu.

Cô nhú mồm khi nhận ra mình đang ở trong một căn phòng lớn với hai màu chủ đạo là đen và trắng. Đèn trần sáng trưng làm cô hơi chói mắt, Xử Nữ đưa tay lên che lại lát sau mới mở ra.

Không biết chuyện gì đã diễn ra nhưng cái cô nhớ là cái ôm bất ngờ của Sư Tử. Thật không hiểu nổi !

Một căn phòng trống vắng chỉ có cô đang ngồi thẩn thờ trên chiếc giường.

Cô xuống giường và bước từng bước một có lẽ vì mới tỉnh nên cô đi hơi xiêu vẹo và phải vịn vào cái tủ đồ bên cạnh.

Xử nữ mở rèm cửa phòng để đi ra ngoài và trở về.

Cô vừa mở cửa thì một luồng gió thổi vào mặt làm cô sồn da gà.

” Sân thượng sao ? ”

Xử nữ ngạc nhiên vì cánh cửa lại đưa cô đến với sân thượng.

Cô hơi ngạc nhiên. Sân thượng mà cũng được thiết kế rất đẹp mang phong cách cổ điển huyền bí, có cả bàn cả ghế. Và điều làm cô lưu tâm chính là chuông điểm giờ ” 12h ? . ” .

Xử Nữ hốt hoảng khi đồng hồ báo 12 giờ. ” Khuya thế này rồi sao? Mình đang ở chỗ khi ho gì thế này? ”.

Ngay cả cô cũng thấy lo lắng khi mình bỗng dưng lạc vào nơi nào. Cô nhìn lại vào bên trong, không hề thấy cánh cửa nào nữa.

” quái lạ. Rốt cuộc vào đây bằng cách nào ? ”

Xử nữ loay hoay tìm lối thoát. Ngọn đèn trần màu cam nhạt rồi cả làn gió đêm sương lạnh cộng với tiếng đồng hồ cứ tích tắc làm đôi chân cô đi trên nền gạch lạnh cũng run run.

Cô càng đi càng thấy khó chịu

- Rốt cuộc là kiểu nhà gì vậy ?

Sân thượng cứ kéo dài mãi như thế, càng đi càng lạc, chỉ có duy nhất cửa dẫn đến phòng cô là mở còn lại đều khóa.

Trong phòng Sư Tử đôi mắt đăm chiêu nhìn tập tài liệu trên bàn. " Thông tin về sư tử " cậu lấy được trên người xử nữ. Lúc biết cô có tài liệu đó cậu đã rất tức giận.

Nhìn mặt thì ngây thơ nhưng lại làm tay sai và thủ đoạn ư ?.

- Cô ta điều tra mình làm gì ?

Cậu lật đi lật lại lấy tay xoa hai đầu thái dương suy nghĩ :

- Lẽ nào cô ta là người của cậu cài vào. Cô ta cứu mình cũng là sắp đặt. Hơn nữa cô ta vào đây là nhờ học bổng. Vừa rồi mình mới nhận được tin báo ông ta mới mua 1 học bổng cho ai đó.

Cậu lại nghĩ :

- Nhưng người theo dõi là của ai. Ma kết đã đi điều tra. Nếu là người của ông ta thì cho người bắt cóc xử nữ là 1 việc tốn công vô ích. Còn nếu không thì là người của ai.

Mà tại sao mình lại phân tích việc cô ta không là gián điệp làm gì.? . Chẳng nhẽ mình không thích cô ta là người của người khác?. Thôi. Tính sau.

Sư tử đứng dậy cầm tách cà phê đến gần cửa sổ . Cậu lại nhíu mày : - Là Xử Nữ.

Đứng từ căn phòng chéo cậu có thể nhìn rõ mọi thứ.

- Cô ta đang tìm cái gì đó. Có vẻ như đúng là gián điệp rồi. Nếu không sao lại lén lút lòm khòm như vậy.

Sư tử mở cửa và tiến đến cô .

Xử nữ co người lại vì lạnh. Cô vừa bước vừa tụt lùi để xem có ai không.

Xử nữ vừa ngoảnh lại đi tiếp thì cô giật mình ngã xuống sàn và hét:

- Ma.....!

Mặt xử nữ tái mét vì bất ngờ. Cô vốn sợ ma mà. Còn sư tử thì có chút bật cười với cô gái đứng trước mặt mình. Nhưng chỉ là nụ cười mỉm trong chốc lát rồi tắt hẳn .

Xử nữ định thần lại và giờ trước mặt cô là kẻ đó. Kẻ đã giam cô ở đây.

Cô đứng dậy phủi quần áo , rồi phủi tay và nói :

- Mục đích của cậu là gì ?.

Sư tử cảm thấy xử nữ có vẻ khôn ngoan, giọng nói cũng lưu loát.

Cậu đến ngồi trên chiếc ghế ung dung nói :

- Cậu sao ? Tôi ít nhất cũng phải hơn em một đến hai tuổi.Gọi lại đi.

Xử nữ cũng lại ngồi đối diện với sư tử mặt ngây thơ :

- được. Mục đích của anh là gì ?

Sư tử nhìn cô chăm chăm :

- Đáng nhẽ tôi phải hỏi em câu đó?

Cô không hiểu gì hết :

- chẳng phải anh đã đưa tôi đến đây và giam lỏng. Rồi còn.....

Cô lúng túng :

- Còn xâm phạm quyền thân thể của tôi.

Sư tử nhếch mép cười :

- Giam lỏng ?. Xâm phạm.

Xử nữ thẳng thắn trả lời :

- Đúng. Nếu không tại sao tôi lại ở đây.? Giờ tôi muốn về

Sư tử bắt chéo hai chân lại :

- xem như là giam lỏng , xâm phạm đi.

Anhcúi người sát mặt xử nữ :

- Nếu tôi không làm thế liệu em có còn sống đến bây giờ ?.

Anh ném tập tài liệu lên trước mặt cô và tức giận hỏi :

- Ai sai em điều tra tôi ?

Xử nữ nhìn tập tài liệu và hoảng hốt hiểu ra. Có lẽ tập mà cô nhặt được làm cô bị hiểu nhầm là ngầm điều tra sư tử . Và vì thế nên anh bắt cô về và tra hỏi ra lẽ. Nhưng nếu có ai đó điều tra anh thật thì... .. mà nếu đúng như vậy thì cô đang vướng vào xã hội đen sao ?. Quên mất, anh ta là người xã hội đen, cô cư xử mà lỗ mãng thêm tí nữa chắc chết như chơi.

Xử nữ mãi nghĩ ” Bình tĩnh lại, ăn nói tỉnh táo hơn một tí nữa !”

Sư tử thấy vẻ mặt đăm chiêu của cô , nghĩ toan tính, giọng cười mỉa:

- Chà ! Nếu em là gián điệp đến tiếp cận tôi và làm việc cho kẻ khác thì xác suất thành công là 0%. Giờ thì em đã bị phát hiện. Nhưng..... nếu thế thì tôi cảm thấy khó chịu đấy, rất khó chịu.

Xử nữ nghe xong hơi ngạc nhiên còn sư tử cũng không ngờ mình lại nói thế. Cảm thấy khó chịu vì cô ta là gián điệp ư ? Vì cô ta không phải là người của mình ?.

Anh đứng dậy và nói :

- có vẻ như điều đó là thật rồi ?. Em đi đi. Tôi tha cho em. Nhưng nếu điều tra tôi một cách bất cẩn như vậy. Mạng của em sẽ không tồn tại được lâu đâu.

Anh đứng dậy và định đi thì Xử nữ đứng dậy trả lời :

- Tôi không phải là gián điệp. Tôi chỉ nhặt được nó thôi. Tôi thề !. Nếu anh không tin , anh có thể xem camera trường. Tôi nhớ không nhầm thì trường này có lắp đặt thiết bị theo dõi. Hơn nữa tôi trong sạch tôi không để ai vu oan hay gán đặt gì ỉnh.

Anh không ngờ khả năng phân tích và nhìn nhận vấn đề của xử nữ lại nhạy bén như vậy. Anh bắt đầu cảm thấy tò mò về cô.

Im lặng, Xử Nữ hít một hơi thật sâu rồi tiếp chuyện ” Sao anh ôm tôi !?”

” Vì cô đang gặp nguy hiểm ! ”

” Anh là người xã hội đen?”

” Đúng !” Sư Tử thẳng thắn, dáng người bạo của một lão đại lại ngã người lên ghế sofa, ánh mắt sắc bén xẹt qua người Xử Nữ.

Cô hơi giật mình, thấy xung quanh lạnh lẽo vô tận, đôi chân trần trên nhà bầu vào nhau, giọng run run ” Là vì lần đó? Lần tôi cứu anh?”

Sư Tử im lặng, mắt di chuyển xuống dưới, bắt gặp đôi chân nhỏ bé của Xử Nữ đang lạnh đi, nhưng lòng lại không thấy xót xa gì cả, bình thường, nhướn mày lên trả lời, hay tay để trên bàn ” Đúng! Lần đó, bọn chúng đã nghi ngờ tôi với em có quan hệ với nhau. Lần này, nếu tôi không ôm em, em nghĩ em có còn sống sót trở về ?”

Trong giọng nói của Sư Tử toát lên sắc khí gian tà , nặc mùi thương trường xã hội.

Xử Nữ nắm tay , không ngờ lần này mình lại vướng vào vụ thế này, rốt cuộc số phận lại đưa đẩy cô vào ngõ cụt :

- Anh cứu tôi là nợ mạng trả mạng?.

Sư tử đứng đưng như không bận tâm, cuộc trò chuyện thật nhàm chán, anh đang chơi trò Yes or no Question hay sao :

- Không sai.

Cô cảm thấy hơi khó chịu và bồn chồn trong lòng ." Thì ra là thế. Anh ta không quan tâm gì đến mạng sống của người khác chỉ là có cứu có nợ sẽ có trả. Mình chết hay sống liên quan gì đến anh ta?" .

Rồi xử nữ nhìn sư tử, giọng dứt khoát :

- Cửa ra ở đâu? Tôi muốn về.

Sư tử chỉ tay về cánh cửa cuối dãy kia :

" Đẩy cánh tử ra và nhấn nút on ".

Xử nữ đứng dậy " Tạm biệt "

Sư tử nhìn cô đi bỗng chốc cậu đứng dậy nói :

- Tuy nhiên. Đẳng gì cũng do tôi nên em mới vướng vào nguy hiểm . Em sẽ được an toàn tuyệt đối !

Xử nữ nghe nhưng không để tâm. Cô đi ra khỏi khu biệt thự " Xử nữ à! Tại sao cảm xúc của mày lại thế!. Có thể là do mày quá yêu Thiên Yết rồi ".

Có lẽ là cô bị cảm do gió do sương. Trong cuộc trò chuyện với sư tử làm cô nhớ đến Thiên Yết nhất là lúc cô chợt nghĩ đến nợ mạng trả mạng.

Âm thanh của Thiên Yết vẫn vang đâu đây trong màn đêm lạnh lẽo . Cậu ôm cô vào lòng " Xử nữ à ! Tôi cứu cậu không phải vì nợ mạng trả mạng". Thiên yết dừng lại rồi nắm lấy bàn tay cô đưa lên ngực " Trái tim tôi chắc bảo tôi phải cứu cậu, người bạn thân".

- " người bạn thân ??". Ừ đúng rồi bạn thân thôi. Xử à mày quá ngốc. Chỉ là bạn nên đừng hy vọng. Đã quyết định sang Mỹ để quên mà sao mày vẫn cứ vẫn vương mãi thế. Quên đi quên đi.

Cô tự an ủi mình. Rồi bất chợt cô khóc lúc nào không hay. Liệu nước mắt có chảy ngược vào tim? .Thiên Yết.

Trên sân thượng mái tóc sư tử hơi rung. Cậu lạnh lùng quan sát bước đi của cô cho đến lúc chiếc taxi cậu gọi đến để đón cô về an toàn. Cậu chợt mỉm cười. " Xử Nữ ! Sao tôi lại thấy em thật quen thuộc, thật gây cảm giác tò mò cho người khác!. " .

Thiên Mệnh

6. Tập 4.3 : Giả Chết Và Chết.

Chap 4.3 : Giả Chết Và Chết.

Một ngày mới lại bắt đầu. Cái lạnh giá của hương đêm nhường chỗ ột chút ánh nắng yếu ớt len lõi hòa quyện vào gió trời.

Tại một căn phòng thuộc khuôn viên kí túc xá .

Tiếng đập cửa rầm rầm làm giấc ngủ của ai đó bị đánh thức. Đôi mắt cô nheo nheo lại, vẫn đang mơ và ngủ. Cô của quây mình rồi kéo chăn trùm đầu lại cho đỡ nghe tiếng ồn. Hơi thở cô có vẻ mệt mỏi và người cảm giác như đang bay bổng. Đôi mắt lại nhắm tịt.

Sau một hồi gõ cửa không thành Tiểu Dương bèn nghĩ cách chạy lại chiếc cửa sổ gần đó để gõ. - Xử Nữ ham ngủ quá ! - Tiểu Dương buột miệng.

Cô đang định đến hỏi vì sao hôm qua Xử Xử cho cô leo cây! Hức Hức.

Nhìn không nổi, Tiểu Dương nổi trận lôi đình sau khi gọi điện thoại mà Xử Nữ không nghe máy. Đương nhiên Tiểu Dương không thể nghe được tiếng điện thoại của Xử Nữ vì một người ở bên ngoài ,một người ở bên trong, có ngăn cách là bức tường dày thế này.

Tiểu Dương đang định dùng sức để phi vào đó bằng cú đập Karate thì mẹ Xử Nữ chạy lên . Hình như từ xa bác ấy đã nhận ra Tiểu Dương :

- A! Tiểu Dương ! Con đến chơi đây à !

Cô ngoảnh lại thì thấy mẹ Xử Nữ đang đến gần nụ cười hiền hậu đoan trang của một người phụ nữ trung niên . Tiểu Dương lễ phép cúi chào :

- Chào Bác ! Cháu đến chơi mà gọi mãi cậu ấy không dậy.

Bác bật cười rồi nhìn đồng hồ :

- Con bé nó ham ngủ mà. Với nó thì một ngày 24 tiếng để ngủ chưa đủ đâu. có khi nó cả ăn cả ngủ ấy chứ! Bây giờ là 9h. vậy thì có lẽ nếu bác không đến đây thì cháu phải đợi 3 tiếng nữa. Đến giờ ăn nó sẽ tự khắc dậy.

Vừa nói mẹ Xử Nữ vừa lấy chìa khóa mở cửa. Tiểu Dương theo vào nhà. Cô nhìn ngó nhìn nghiêng rồi chạy vào phòng ngủ của Xử Nữ.

Tiểu Dương vén tay áo lên và cô ý định kéo ngay Xử Nữ ra giường. Nhưng khi chiếc chăn được hất ra thì .
.....

Xử Nữ đang nằm trong bệnh viện . Một căn buồng trắng mù mịt. Mẹ cô và Tiểu Dương đang đứng ở ngoài đợi họ cấp cứu ..

Khi Tiểu Dương mở chiếc chăn ra thì cô đã hoảng mà hét lên kêu bác gái. Xử Nữ khuôn mặt trắng bệch hơi thở hổn hển. Tiểu Dương lay xử nữ tay chân xử mềm nhũn , bủn rủn người cô nóng ran. Đôi môi tím bặt còn đôi mắt thì sưng phồng.

Có ai biết được đêm qua Xử Nữ đã khóc rất nhiều rồi cứ thế mà thiếp đi lúc nào không hay.

Mẹ xử nữ nhanh chóng gọi xe cấp cứu cho con mà đôi mắt lộ rõ sự lo lắng đến tột độ. Hai bàn tay bà đan vào nhau run bần bật. " Cầu trời phù hộ cho con tôi". Bà ôm Xử Nữ đang mê man vào lòng . Bà cảm nhận như con mình đang rất yếu ớt.

Cánh cửa cấp cứu mở ra và ngay sau đó Xử Nữ được chuyển vào phòng bệnh . Nơi đó có khoảng 3 bệnh nhân cùng phòng. Mùi thuốc nồng vào mũi. Tiểu Dương hỏi bác sĩ về tình hình của xử nữ vì mẹ Xử không còn tâm trí nào nữa bà đang chăm sóc cô :

- Bác sĩ ! Cậu ấy sao vậy ạ ?

Bác sĩ ánh mắt nhìn đăm chiêu vào khuôn mặt mệt mỏi của Xử Nữ thì bị câu hỏi của Tiểu Dương làm giật mình :

- À ! Cô ấy bị cảm hàn . và tụt huyết áp . Nếu không phát hiện kịp thời e rằng là khó tránh khỏi.

Nói xong bác sĩ đi ra khỏi phòng bệnh. Còn Tiểu Dương lại gần Xử Nữ rồi nắm tay cô mà nói :

- Ai lại ham ngủ như cậu thế chứ ! Cảm thì phải uống thuốc chứ ?. Cậu phải nhanh chóng khỏe lại để còn đi ăn nữa mà.

Mẹ Xử vuốt mái tóc Xử rồi nhìn cô và thầm nghĩ " Con gái ! Mạnh mẽ lên nào ! Mẹ biết chuyện con và Thiên Yết ! Nhưng nếu con đã cố quên mà không được thì tại sao con không về ? Cố lên ! Mẹ nghĩ con sẽ vượt qua được ".

Sau khi bước ra khỏi phòng bệnh Ma Kết đi thẳng vào văn phòng rồi nhấn nút gọi ngay cho Sư Tử. Lúc này Sư Tử đang ngồi chơi game vớ ngay tai nghe :

- Alo!

Ma Kết nói :

- Cậu đang làm gì vậy ?

- Game

Sư Tử đáp gọn mắt vẫn chăm chú vào màn hình đang có chiếc xe đua với tốc độ cực khủng. Ma Kết lại nói tiếp với giọng nói dăm chiêu :

- Thế cô gái đó ?

- Ai? - Sư Tử nhùi mày tay cậu vẫn bấm liên tục vào chiếc điều khiển.

- Cô gái tối hôm qua. Chẳng phải cậu đã đưa cô ta về nhà cậu.

Sư Tử sững lại một hay giây nhưng rồi nhanh chóng ổn định lại . Cậu quăng chiếc game sang một phía rồi đi xuống sàn vớ lấy cốc cà phê mới được bà Jim_ Quản gia pha xong. Cậu hít lấy làn khói bay lên rồi lạnh lùng nói :

- Em đã để cô ta về .

Ma Kết ở bên kia đầu dây nhìn vào tập tài liệu : Bệnh nhân : Xử Nữ . Rồi cậu ngó mắt ra ngoài cửa sổ nơi đang có một nhóm người đang chăm chú vào bệnh viện. Đích thực đó là bọn tai mắt của băng đảng nào đó đang tầm tía vào cô ta .

- Về sao ? Thế cậu đã nói với anh là cô ta có thể là gián điệp? - Ma Kết hỏi

Sư Tử nhắm nháp cà phê và thông thả ngã mình vào chiếc ghế sofa mềm mại rồi trả lời :

- Không phải. Không phải là gián điệp mà bị người khác theo dõi

- Tại sao cậu biết ?- Ma Kết không hiểu

- Anh thử nghĩ đi. nếu cô ta là người của cậu Song Ninh thì đời nào ông ta để sơ hở như vậy. Mà nếu cô ta không phải người của ông ta thì cô ta chẳng đáng gờm và chẳng làm ăn được gì cả. Hơn nữa cô ta còn có bố mẹ cô ta là người Việt di cư sang đây. Cô ta làm thế nào để quen được những băng đảng bên này. Theo em biết thì bố mẹ và gia đình cô ta đều là người làm việc lương thiện. Còn ở cô ta...

Chợt giọng nói của Sư Tử lắng xuống một lát rồi cậu trở lại vẻ thường :

- Ở cô ta không toát lên vẻ nguy hiểm nào hết. Đích thực thì Ngốc phù hợp với cô ta hơn.

MA Kết lắng nghe suy ngẫm cũng thấy có lí rồi nhớ ra cậu nói với Sư Tử :

- Nếu thế thì cô ta vì chúng ta mà bây giờ lọt vào tầm ngắm của Kim Thế có thể là SONG NINH và các bang khác rồi.giờ Xử Nữ đang ở bệnh viện nơi anh hợp. Và không nhầm thì cô ta đang bị theo dõi bởi đám ruồi dưới gara xe. Nếu không xử lý cô ta đi thì chúng ta sẽ gặp rắc rối vì bọn chúng sẽ lấy cô ta ra làm con tin . Theo anh biết thì chính lúc cô ta cứu cậu rồi được cậu ôm vào ngay chiều hôm qua thì bọn đó có thể nghĩ : CÔ TA LÀ BẠN GÁI CẬU HIỆN GIỜ TRỪ THIÊN BÌNH.

Sư Tử bây giờ neho mắt lại :

- Em chưa nghĩ đến việc thủ tiêu cô ta . Vì có thể cô ta sẽ giúp chúng ta có lợi để tóm gọn bọn đứng đằng sau KIM THẾ. Cứ lấy cô ta để bọn chúng làm con tin đi.

Ma Kết gập tập giấy lại rồi nói tiếp :

- Cậu định để cô ta làm con tin rồi từ đó dụ bọn từ trong hang ra?

Sư Tử nhếch miệng lạnh lùng ánh mắt xa xăm về một thời quá khứ :

- Tuy nhiên..... KHÔNG ĐỂ CÔ TA ĐƯỢC CHẾT.

Ma Kết nói ừ rồi cúp máy. Sư Tử tiến lại phía cửa sổ ngắm nhìn quang cảnh cuộc sống đô thị , hai tay cậu đưa vào túi quần một cách vô thức . Đầu cậu trở nên mông lung với một mớ suy nghĩ : Không biết tôi có nên làm thế hay không ?. Em chả là gì với tôi cả. Cũng không nhất thiết tôi phải bảo vệ em. Nhưng tại sao tôi lại có ý nghĩ là muốn bên em vậy ?. Em đặc biệt hơn những cô gái khác nhất là ánh mắt ấy.. Ánh mắt em như Thiên Bình vậy . Người tôi đã chờ đợi lâu năm. Vì vậy lần này tôi muốn em sống sót nên em phải giúp tôi là Em Phải Làm Con Tin và Chết.

THIÊN MỆNH

7. Tập 5 : Ai Là Kẻ Vô Duyên ?

Chap 5 : Kẻ vô duyên là ai ?

Một âm thanh chói tai vang cả một khu túc xá. Người ta không biết lại hiểu nhầm chuyện gì mà một cô gái phải hét lên thất thanh như thế .(P/s : Bạn nào nghĩ vậy không vậy ? :v)

Một cô gái nhảy vọt ra giường theo phản xạ và lao ngay để đi vệ sinh cá nhân. Vừa đánh răng vừa nhìn đồng hồ vừa oán trách số phận

” Không phải chứ ! Thế nào mà ngủ quên được nhỉ ? . Hôm nay lại có tiết học của ông thầy dạy môn Lượng Giác đáng ghét ”.

Xử Nữ tự cốc vào đầu mình ” Tại mày ham phim quá đấy ! Đến giờ số phận ta khổ thế này ”. Bộ dạng của cô lúc này tóc thì rối bởi chân thì một chân đi dép một chân chưa kịp đi , quần áo thì xộc xệch đang đứng trước gương tự đánh đầu mình.

Vội mặc đồng phục chỉnh tề rồi cả chạy cả xỏ giày, cô cứ đi chân trước chân sau rồi nhảy lò cò . (P/s : Tác hại của việc ham phim ham ngủ . Có bạn nào rơi vào tình huống cả xỏ giày cả gặm bánh cả đeo cặp lật đặt đi học chưa ?)

Cô tăng hết tốc lực co chân mà chạy bán sống bán chết . Vừa chạy vừa cầu trời khẩn phật phù hộ ” Trời ơi ! Thương con ! Nếu không phải ông Lượng Giác đó thì con đã nghỉ rồi ”.

Lúc đó , trong chiếc xe hơi sang trọng, một cậu thanh niên mái tóc vàng nhẹ đang bật cười ha hả khi nhìn sang bên đường một nữ sinh mặc bộ đồng phục trường quý tộc , bộ dạng như đang bị ai đuổi . Cậu cứ lấy tay mà vỗ ghế mà cười ” Dừng dừng bác Chei ! Để xem cô ta sao thế. Cô ta là học sinh trường tôi ! Ha ha. Mắc cười quá. Dây giày cô ta còn chưa kiết xong...?”

Bác Chei_ Tài xế xe riêng nhìn cậu rồi ánh mắt lo ngại ” Nhưng.... cậu muện học rồi. ”

Nhưng cậu ta đã cắt lời ” Kệ tôi. Tôi muện suốt . CỐ trò cười. Ông cứ dừng xe lại đi ”.

Ánh mắt cậu vẫn chăm chú nhìn cô gái đang chạy rồi cứ cười suốt.

Bác tài xế cho xe dừng đột ngột trước Xử Nữ một tí. Xử Nữ đang chạy thì bị một xe hơi tạt ngang làm hú hồn rồi ánh mắt khó chịu và bực bội . Cửa kính xe dần dần mở ra, một khuôn mặt đẹp trai hiện ra cười thân thiện rồi nói : ” Chào ! Cô trông thật buồn cười đấy !”

Tự dưng có một kẻ vô duyên dừng xe lại rồi nói thể làm Xử Nữ thấy tức giận tuôn một tràng

” Này anh kia ! Anh cho xe dừng bừa bãi thế này là không được đâu nhé ! Hơn nữa lại đâm tôi một phát chết nghèo là anh không có tiền mà đền nổi đâu ! Đồ vô duyên !”.

Song Tử cảm thấy thú vị với cô gái đứng trước mặt mình. Má cô ửng đỏ, mái tóc xéech sang một bên tạo cho cô một khuôn mặt dễ thương mà cũng cá tính. Cậu đẩy cửa xuống còn Xử Nữ thì đứng đó nhìn.

” Đồ vô duyên ?. Này cô bé ! . Cô mới là đồ vô duyên đấy ! Đường đường là một học sinh quý tộc mà để đi dày cũng đi chưa xong. Ha ha. Buồn cười quá. Lại còn áo cũng chưa gài khuya cận thận. CỒ gài lệch rồi ”.

Xử Nữ nhìn cậu ta chăm chăm cậu ta rồi nhìn xuống hai chiếc dày rồi nhìn áo. Cô cười ngượng rồi phát ra câu nói

” Ha ha. Đúng là một thảm họa”.

(Ha3. Tự nói mình là thảm họa thời trang đấy !! ”

Cô nhanh chóng cúi người xuống để đi dây giày cận thần rồi gài khuya áo lại. Rồi tự dưng cô lại sực nhớ là ...

- ” Trời ơi ! Lại mất thời gian rồi.

Xử Nữ hét lên rồi chạy một mạch cô còn vừa chạy vừa vẫy tay chào

’ Tạm biệt ! Tôi muộn học mất. !”

Thấy Xử Nữ lại co chân chạy, Song Tử lại ôm bụng cười ” Ha ha3. Thì ra là cô ta muộn học như mình !”

Ngay lập tức Song Tử leo lên xe và nói với bác tài xế ” Lái xe đi ! Đi đến chỗ cô ta”

” Lại nữa hả ? Cậu chủ ?”

Bác Chei thở dài ngao ngán nhìn Song Tử cứ quan sát cô gái đó mà cười suốt . (P/s : Cười suốt là triệu chứng của gì hả mấy mem ? :v)

Xe lại dừng đột ngột làm Xử Nữ ngã nhúi ra sau . Lần này cô bực không chịu nổi . Định lấy giày ra trị ột vố ” đồ vô duyên dám làm phiền mình ” thì chỗ cửa kính anh ta lại lòi ra

” Ê ! Lên xe đi ! Tôi đưa đi !” Song Tử nháy mắt với cô.

Xử Nữ sờ da gà hạ chân xuống trở về tư thế ban đầu. Rồi nhìn không hiểu

- ” Anh biết trường tôi sao ?”

Song Tử lại bật cười .

-” Nhìn đồng phục là biết của trường Royal rồi ! Chả nhẽ cô nhìn cũng không biết là tôi cũng học trường đó sao ?”

Xử Nữ nhìn bộ đồ cậu ta mặc rồi nhìn mình rồi lại cười gật đầu.

’ Hờ hờ ! Tôi không để ý”.

Song Tử mở cửa kéo Xử Nữ vào, vừa nói vừa đóng cửa xe ” Cô còn định đứng ngoài đó nữa à ? Muộn học sao cũng bị đứng phạt”.

Xử Nữ tò mò ” Ủa ! Lớp anh đi học muộn cũng bị đứng phạt sao ?”

Song Tử vừa nói vừa khua tay múa chân ” Ừ !. Hôm nay đi học trúng môn Lượng Giác đáng ghét !”

Cậu vừa nói xong thì Xử Nữ há hốc mồm rồi nói như bị nghẹn thức ăn ” Sao.... Lượng....Thế anh học lớp.... A3G sao ?”

Song Tử gật đầu một cách tự nhiên rồi nhìn bộ mặt nhăn nhó đến ngạc nhiên rồi lại hồng hào trở lại của cô rồi lại cười tiếp ” Sao à ?”

Xử Nữ bỗng quay người lại theo thói quen tò mò ” Tôi cũng học lớp đó . Sao không biết anh nhĩ ? . Ồ mà cũng đúng tôi chẳng bao giờ chơi với ai cả?.”

Bỗng nhận ra một chân lí Xử Nữ lại quay trở lại với tư thế ban đầu. Song Tử chăm chăm nhìn ” Tôi mới nghỉ học cách đây 3 tháng và giờ mới đi học trở lại ”.

- ” À ” - Xử Nữ à một tiếng dài.

Cuối cùng cũng đến trường. Xử Nữ và Song Tử cùng vào lớp một lúc chính lúc đó thầy ’ Khó Tính ’ đang dạy. Hai người cùng vào làm cho lớp trở nên ồn ào bàn tán. Xử Nữ mặt cau có gượng cười với thầy còn

Song Tử thì mặt ung dung(Cậu ta trốn học với đi học muộn suốt mà). Thầy nhìn hai người rồi nói với vẻ khó chịu :

- Song Tử ? Xử Nữ?

Lúc đó ở gần cuối lớp một cô nàng đang cười mỉa mai nói nhỏ : - Cô ta có vẻ thích tạo sóng nhỉ ?

Một cô bạn nói thì thầm bên tai - Rachel ! Cậu xem xem cô ta trụ được trong trường bao lâu?

Rachel nhìn ánh mắt xăm xoi xử nữ tình cô Xử Nữ liếc nhìn thì bắt gặp ánh mắt đó cô hơi xấu hổ và run run rồi lại nghe tiếng thầy giáo nói hơi gắt

- Hai em chịu phạt đi ! Nhanh lên

Xử Nữ đáp : - Vâng .

Thầy nhanh chóng chỉ tay về hai chậu nước rồi đưa cho hai người. Xử Nữ đón lấy còn Song Tử thì lấy nhanh rồi đi ra đứng luôn. Xử Nữ thấy vậy cũng đi theo biết là hình phạt muộn thuở mà ! Híc.

Sư Tử lúc này bỗng đâu cũng đi tới nhưng dáng vẻ của cậu có vẻ ngạo mạn đàng hoàng. Cậu bắt gặp Xử Nữ đang mệt nhọc lê bước xách chậu nước ra đứng cạnh Song Tử, ánh mắt cậu có chút khó tả.

Xử Nữ ngạc nhiên ” Ủa ? Sư Tử? ”. Song Tử nhìn cậu ta chằm chằm rồi nhìn sang thầy giáo.

Thầy ” Khó tính ” lại một lần nữa nheo mắt nhìn Sư Tử trong khi cậu thông thả đi từng bước rồi dừng trước mặt thầy. Cả lớp tưởng như Sư Tử đi vào lớp ngay luôn thì với cậu ta thì ai dám ra lệnh đứng phạt. Với cậu ta thì cái gì cũng không công bằng.

Xử Nữ thấy Sư Tử đi vào lớp mà không bị phạt thì lửa nổi lên bùng bùng.

- ” Cái gì chứ ? Sao tôi phải phạt xách nước còn anh ta thì không ? Bất công bằng quá đi ”

Song Tử nhìn thấy mặt Xử Nữ đỏ gay thì nói ” Xử Nữ...”

Cô quay lại nhìn với ánh mắt dò hỏi ” Tại sao biết tên tôi ư? Song Tử như đoán được rồi nói ” Lúc này. Ông thầy gọi tên hai đứa đi muộn. Có tên tôi là Song Tử thì đương nhiên cô là Xử Nữ”.

Xử Nữ gật đầu rồi nhìn cậu rồi nhìn vào lớp thấy Sư Tử đang tự mãn ngồi ngả lưng vào ghế.

- ” Diên mắt ! Bất công bất công mà ”.

Thấy Xử Nữ đang gào thét ông khó tính đi ra nói vọng ” Trật tự đi ! Đứng thêm 15 phút nữa vì tội làm ồn”.

- Cái gì? - Song Tử hét lên.

Xử Nữ cười xin lỗi. Song Tử bỗng chột dạ khi thấy nụ cười gượng gạo của Xử Nữ mà lại đẹp đến thế. Cậu lấy tay véo mũi Xử Nữ rồi nói ” Không sao ! Đứng bên người đẹp mà ! Ha3”.

Xử Nữ lấy tay thúc Song Tử ” Ăn nói cho cận thận vào ”

Sư Tử nhìn ra thấy cảnh hai người đang cười nói .Một chút khó chịu bỗng đâu trào lên rồi nhanh chóng dịu đi. Chính cậu cũng không lý giải nổi.

Thiên Mệnh

Chap 5.2 : Cựu học sinh

Tại lớp Sinh Học thì đang xảy ra cảnh hỗn loạn . Một cựu học sinh vừa mới trở về thăm lớp đang trò chuyện với các em đi sau và cô chủ nhiệm. Anh mang trên mình một vẻ đẹp chín chắn và trưởng thành làn da hơi ngăm.

Những cô gái chụm ba chụm bốn lại bàn tán thì thầm ” Anh ấy là Ma Kết ! Nghe nói bây giờ anh ấy là bác sĩ làm việc cho bên tập đoàn của Sư Tử. ”

Một cô gái khác lại xen vào ” Chưa hết. Anh ấy với Sư Tử thân nhau như anh em vậy .”

Lúc ấy Tiểu Dương cũng chăm chú nhìn vào thân hình của anh chàng đẹp trai. Cô không kìm nổi để bật lên câu ” Một bo- di hoàn hảo !”.

Mấy cô gái xung quanh lườm Tiểu Dương. Còn cô thì không sợ gì cũng vênh mặt lên nhìn rồi nói ” Tôi nói sai sao hả ?”

Sau đó không kiềm chế được Tiểu Dương lôi điện thoại ra để chụp lén. Ôi ! Xui thay ! Vừa chụp được một bức đang định ngắm và khen ngợi tài chụp ảnh của mình thì cô đã bị tóm . Cô giám thị đi ngang qua và thấy học sinh to gan dám mở điện thoại trong giờ học thì đi thẳng vào.

Cả lớp đứng dậy khi thấy cô giám thị vào, Ma Kết cũng chăm chú nhìn. Cô đi đến trước mặt TIỂU Dương và nói :

- Ai cho phép em lấy điện thoại ra dùng giờ này ?

Tiểu DƯƠNG sợ sệt rồi nói lắp bắp :

- Em... chỉ định...

Ngay lập tức chiếc điện thoại trên tay Tiểu Dương bị giật về tay cô giám thị. Cô ta mở chiếc điện thoại ra nhìn chăm chăm rồi nhìn về phía Ma Kết cũng đang tò mò rồi đưa máy cho cậu ta xem ” Cô bé này đang chụp lén cậu đây !”.

Ma Kết nhìn điện thoại rồi lại nhìn Tiểu Dương đang ngượng đỏ mặt cúi đầu xuống sàn lớp rồi cười mỉm với cô giám thị đang nghiêm ngặt .

- ” Cô à ! Cậu học sinh về thăm trường lâu lâu cũng phải để lại ấn tượng ấy em đi sau chứ ạ !” . Ma Kết nói.

Cô ta nhìn Tiểu Dương rồi lấy chiếc điện thoại ” Hâm mộ mấy anh chị đi trước là tốt nhưng phải chấp hành tốt nội quy nhà trường. Vì vậy tôi tịch thu chiếc điện thoại này của em”.

Cô giám thị đi ra khỏi lớp . Tiểu Dương liếc nhìn cô rồi nhìn sang Ma Kết. Bất ngờ anh mỉm cười nhẹ cũng đủ để cô nhìn thoáng cô. Tiểu Dương lại đỏ mặt ngồi xuống bàn mình. Những học sinh trong lớp cứ chỉ chỉ trỏ trỏ bàn tán làm cô thấy khó chịu.

Đến giờ ra về ca chiều hết một ngày học Tiểu Dương lao nhanh ra khỏi lớp. Ma Kết đang tiếp chuyện không để ý. Đi trên hành lang Tiểu Dương bực tức nguyên rủa

” Bà giám thị đáng ghét ! Tôi nguyện cho bà bay ra khỏi cái chức giám thị ”.

Cô vò đầu bứt tai rồi nói ” Tồn mất mấy hình anh đẹp trai tôi phải cất công lắm mới chụp được. Diên thật Aa”.

Nói rồi cô theo thói quen lấy chân đạp vào chiếc thùng rác vừa mới đi qua. Bị một người có cú đá Karate đá vào chiếc thùng ngã xuống,. Tiểu Dương không thèm đứng lên đi luôn. Vừa đi vừa lẩm bẩm ” Bà tưởng bà là nhất sao ? đợi đấy !”

Cũng lúc đó Ma Kết bước ra phía cầu thang thì nhìn thấy cảnh Tiểu Dương đang bực thì chợt cười mỉm ầm ập ánh mắt anh chuyển đi nơi khác cho đến khi Tiểu Dương khuất sau bức tường. .

Truyện : THIÊN MỆNH

FZ7

8. Tập 6 : Vì Tôi Là Kẻ Chiếm Hữu

Chap 6 : VÌ TÔI LÀ KẺ CHIẾM HỮU

Chuông ra về báo cả lớp về hết chỉ còn XỬ NỮ, SƯ TỬ, SONG TỬ và Rachel cùng mấy cô bạn. SƯ TỬ có việc nên đang nhắn tin cho ai đó mà chưa về.

XỬ NỮ đang ngồi bóp lại cái tay do xách chậu nước nặng quá làm tay cô sưng tấy lên. ” Phù phù ..”. Cô vừa thôi vừa bóp cho đỡ đau.

Song Tử thấy cô bạn đang khổ sở thì đi lại gần rồi nói ” Có vẻ như cô cần được huấn luyện dài dài . ha3”.

XỬ NỮ nhìn song tử bĩu môi ” Ai chấp người ” từng trải’ như cậu”. XỬ NỮ nhấn mạnh hai chữ từng trải để chọc Song Tử.

Hai người này cứ chọc nhau mà quên đi trong lớp đang còn mấy người. RACHEL đứng khoanh tay tỏ vẻ khó chịu, cô bạn bên cạnh thêm dầu vào lửa ” Cô ta mới vào mà lại thân thiết được với Song Tử đến thế ?”

Rachel vốn đã không ưa XỬ NỮ lại nghe bạn mình nói thế cô càng thấy XỬ NỮ chướng mắt hơn. Cô tiến lại gần Song Tử rồi thò tay qua cánh tay Song Tử rồi kéo : ” Song Tử ! Anh mới về nước mà. Hôm nay chúng ta không được về muộn. HAI BẮC đang đợi đấy !”.

Song Tử nghe Rachel nói thế mới nhớ ra . Cậu khó chịu nhìn lọ dầu trên tay đang định bôi cho XỬ NỮ không biết làm thế nào thì bỗng SƯ TỬ lấy lọ dầu đó về phía mình. Mọi người đang ngạc nhiên không biết SƯ TỬ lấy làm gì đương nhiên không ai nghĩ đến việc SƯ TỬ sẽ bôi cho XỬ NỮ vì trước giờ cậu có làm gì phục vụ cho ai đâu.

Song Tử hỏi SƯ TỬ ” Ủa ! Cậu chưa về à ?”

” Có việc ” SƯ TỬ dứt điện thoại vào trong túi rồi mở lọ dầu.

Rachel giục làm cho Song Tử phải nói lời tạm biệt trước.

” XỬ NỮ ! Tạm biệt nhé !. Cô phải giữ tay để cột dây giày nữa chứ. ha3”. Song Tử nói rồi cười có ẩn ý.

XỬ NỮ đoán được cậu ta đang nhắc lại chuyện lúc sáng ” - À !Song Ngư cậu không cần phải hạ thấp mình để cột dây giày cho tôi đâu. ha3.”

Song Ngư cười rồi đi. Bây giờ trong lớp chỉ còn SƯ TỬ và XỬ NỮ. Rachel lườm XỬ NỮ một cái rồi cũng biến mất với lũ bạn.

XỬ NỮ mãi đùa hay sao mà quên mất sự có mặt của SƯ TỬ. (Cái này có thể gọi là gì nhỉ ?....* suy nghĩ* à... là SƯ TỬ bị cho ra rìa . ha3”)

Khi cô ngóảnh lại để bôi thuốc thì XỬ NỮ giật mình ” Á ! ...Sao...sao anh vẫn còn ở đây?”

XỬ NỮ bị SƯ TỬ làm cho hoảng khi cậu kéo ghế ngồi sát bên cô tay đang xoa dầu vào lòng bàn tay cậu.

SƯ TỬ nhìn XỬ NỮ với ánh mắt nãy lửa và khó chịu ” Có vẻ em với cậu ta thân quá nhỉ ?”.

Cậu vừa nói vừa kéo hai bàn tay XỬ NỮ bị phòng rộp về phía tay mình. XỬ NỮ bất giác thụt tay lại như ý ” Tôi có thể làm được ” nhưng nhanh chóng bị SƯ TỬ đoán được và cậu nắm chặt tay cô. Cậu nhìn đôi tay rồi nhẹ nhàng xoa bóp.

Thấy XỬ NỮ sưng người ngạc nhiên mắt cứ nhìn thao láo về phía cái tay đang được xoa bóp . SƯ TỬ ánh mắt có chút vui lên rồi nhắc lại :

” Em vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi ”.

XỬ NỮ đáp ứng ” À... Ờ...À.....“. Đầu óc cô lúc này không có việc gì có thể để tâm ngoài cái tay. Rồi lại tự hỏi ” Anh ta đang có toan tính gì đây?”

SƯ TỬ nheo mắt, khuôn mặt có nhếch lên một tí vẻ dăm dăm . Lúc nhận ra khuôn mặt SƯ TỬ đang có vẻ khó chịu cô mới sực tỉnh : Á ! Không. Tôi với anh ta quen trên đường đó mà. Tình cờ thôi.

SƯ TỬ xoa cho XỬ NỮ xong thì nắp lọ dầu lại rồi lấy trong cặp chiếc khăn ướt lau sạch tay rồi bỏ vào thùng rác.

Xong xuôi cậu lại bàn Xử Nữ nhẹ nhàng cúi người xuống. Hai khuôn mặt của hai người giờ chỉ cách nhau có mấy centimet. Xử Nữ tim đập thình thịch không biết hành động kì lạ của cậu ta. Điều cô biết là lúc nào ở bên cậu ta ” Cô đều bị mất hết lí trí như người đu trên dây ”.

Xử Nữ đang không biết làm sao thì hai cánh tay của SƯ TỬ bỗng chống đỡ vòng qua sau gáy cô. Bàn tay cậu vén mái tóc cô lên, Xử Nữ cảm nhận được hơi thở của Sư Tử đang gần bên cạnh. Bàn tay mềm mại man mát khẽ chạm qua cổ cô khiến cô chợt run lên. Hơi thở phả vào tai một mùi hương từ người Sư Tử luồn theo tới mũi cô - mùi nước hoa nhẹ nhàng ấm áp cũng rất bí ẩn. Một vài cọng tóc Sư Tử chạm vào mặt cô khiến cô cảm thấy xót xót,. Bây giờ cô đang rất bối rối. Rồi cô chợt nhận ra là cậu ta đã đeo cái gì đó vào sau cổ. Sư Tử đứng lên nhanh chóng rồi bước đi.

Tất cả mọi thứ đều xảy ra nhanh đến nỗi đến khi Xử Nữ định thần lại được rằng Sư Tử đã đeo chiếc vòng cổ bị mất của cô tìm bấy lâu cho cô và tạo sao cậu ta lại có chiếc vòng đó ? . Mọi câu hỏi đến được lí trí của Xử Nữ thì cô đã hoảng khi thấy Sư Tử ngay dưới sân trường rồi.

Trời mùa đông cũng đã nhá nhem. Xử Nữ đeo vội cặp rồi chạy nhanh theo Sư Tử ” Khoan ! Sư Tử ! Tôi muốn hỏi....”

Xử Nữ cuối cùng cũng đuổi theo kịp bước chân của Sư Tử, cô chạy thêm tí nữa dang hai tay chặn lại Sư Tử, mặt cô thở hổn hển, từng hơi thở hiện rõ lên trong cái lạnh đông buốt, y như khói bay nghi ngút. Xử Nữ nuốt ực nước bọt lại vào trong miệng nhìn Sư Tử để định thần lại là mình đã đuổi kịp. Sư Tử nhìn cô ánh mắt chăm chăm, cậu vẫn đứng lại, một tay cầm dây cặp trên vai một tay theo thói quen bỏ túi. Thú thực thì trong mùa đông này làn da cậu lại trắng đẹp hơn là mấy cô nàng, da đẹp hơn cả Xử Nữ. (* ghen tị quá đi *) . Đứng với Xử Nữ người ta nhìn vào tưởng một cô nàng đang chặn đường hỏi bí quyết dưỡng da của chàng trai. (:v)

Cô cầm lấy mặt chiếc vòng chỉ vào đó rồi hỏi Sư Tử : - Anh lấy cái này ở đâu vậy ? . Tôi cứ tưởng là mất nó.

Sư Tử nhìn Xử Nữ nói : - Bãi tuyết.

Nói rồi cậu lách người để đi, Xử Nữ bước nhanh theo cậu, vừa đi vừa hỏi luân thuyên .

- Bãi tuyết nào ? - Sực nhớ ra cô lại nói - À có phải lần ấy tôi cứu anh không ? Nhưng sao mà rút được nhỉ ?

Cô làm khuôn mặt đăm chiêu suy nghĩ còn Sư Tử lạnh lùng làm thinh đi tiếp.

- À ! À. Tôi nhớ rồi, có lẽ là lúc tôi đỡ anh dậy rồi mắc vào cái kéo xe. Thế mà lúc biết mình bị mất lại không nhớ ra chỗ đó. - Xử Nữ nói rồi tự cốc vào đầu mình hai cái - Đúng là đáng trí mà.

Sư Tử nghe Xử Nữ thuyết một hồi bỗng dừng dừng lại, Xử Nữ đi sau bị SƯ TỬ dừng đột ngột cứ theo quán tính đi tiếp mà lao vào lưng cậu khi nào không hay. Sư Tử quay mặt lại khó chịu, Xử Nữ lùi lại mấy bước :

- Hề hề ! Xin lỗi ! . Tôi mãi nghĩ đến chuyện tìm lại được chiếc vòng. Đây là vòng gia truyền của hồi môn của bà cố ngoại cố ngoại trao lại cho cố nội rồi ẹ tôi. Giờ đến lượt tôi. May mà tìm được sớm không là bị mẹ tôi nói cho đến chết thôi.

Xử Nữ nhìn Sư Tử cười, còn cậu thì mặt thấy không ưa buông một câu :

- Có ai quan tâm không ?

Xử Nữ trợn mắt há hốc miệng vì ngạc nhiên rồi xấu hổ : - Sao ?

Rồi cô chợt nhận ra ” Thế từ lúc này giờ mình độc thoại. Trời ơi hổ thẹn quá đi mất. Mà đúng là ngốc ! Anh ta thì đời nào quan tâm đến chuyện thiên hạ. Lại ảo tưởng rồi...”.

- À..... Xử nữ à một tiếng rồi cười cho qua - Tôi độc thoại đó mà... - Cô xua tay - Anh không cần để ý đâu. Hì.

Xấu hổ một phen biết hết chuyện rồi, Xử Nữ nói - Thôi ! Cảm ơn nhé ! Không có việc gì nữa tôi đi đây. Tạm biệt - Cô cười tươi rồi quay người bước đi.

Tưởng mọi chuyện kết thúc ai dè Sư Tử mở lời trước khi xử nữ đi được mấy bước, ánh mắt cậu sắc như muốn điều khiển ai đó, giọng nói trầm nhưng thanh thoát.

- Thế ! Cô chỉ cảm ơn tôi thế thôi sao ? . Đằng gì đó là chiếc vòng gia truyền quan trọng với nhà cô mà.

Xử Nữ quay phắt lại , nghĩ nghĩ một hồi rồi chạy lại phía cậu ngược nhìn (Sư Tử à Xử nhà mình) – Vậy ý anh là sao? Anh muốn gì à ?

Sư Tử lại bước đi nhưng lần này bước đi của cậu đã có chút ngăn lại như để dành cho ai đó bước đỡ một hơn. - Tùy cô - Cậu nói ngắn gọn.

Xử Nữ lại vuốt cằm rồi vỗ tay một cái - Vậy đi ăn đi ? Ok chứ. Gần đây có một quán ăn nếu ăn hết 30 cái đùi gà trong 40 phút sẽ được thưởng 2 đĩa bún tết hảo hạng đấy.

Cô lấy điện thoại ra mở nguồn rồi nhìn, mắt cô trợn ngược lên - Chết ! Hôm nay là ngày cuối cùng. Xem nào.... - Xử Nữ vừa nói vừa nhìn đồng hồ - Bây giờ là hơn 5h . 6h là hết hạn.

Xử Nữ nhìn Sư Tử ánh mắt đang khó hiểu mà cũng đang thích thú, cô bỗng chốc cầm tay Sư Tử mà kéo đi chạy thật nhanh vừa chạy vừa nói rất hăng say - Nhanh lên ! Chúng ta chỉ còn hơn 40 phút nữa thôi. Đến muộn sẽ không đủ thời gian.

Sư Tử bị cầm tay đột xuất bị kéo chạy theo như bay, lông mày cậu từ từ giãn ra, khóe môi có chút cười nhếch mép, chắc hẳn bây giờ cậu không thấy xấu hổ hay bức tức khi bị người khác động tay động chân ép buộc như bây giờ mà cậu đang vui ” Xử Nữ ! Em quả là làm cho tôi cảm giác tò mò, tôi không biết phải hiểu em như thế nào ? ” .

Em khi thì lạnh lùng không ai nhìn thấu được suy nghĩ !

Em hồn nhiên vui vẻ trong sáng như giọt sương ban mai !

Em cá tính đủ chiêu trò !

Em , ánh mắt em lúc buồn lúc vui, lúc lên lúc xuống.!

..Xử Nữ rút cuộc em là ai ? . Em làm tôi phải khổ sở biết bao nhiêu để hiểu được em. Giá như em đừng xuất hiện nhưng một khi em xuất hiện bên tôi, em sẽ không thoát đi đâu được. Bởi Sư Tử tôi là kẻ chiếm hữu.

ErkJggC%Y

9. Tập 7 : Đi Ăn Cùng Đại Thần

Chap 7 : Đi ăn cùng đại thần.

” Chỉ tại anh đẹp trai quá làm người khác lóa mắt thôi ”

Lại thêm những điều thú vị

... Xử Nữ kéo Sư Tử nhanh chóng vào cửa hàng Food. Đây là một cửa hàng bình dân Xử Nữ mới đến được vài lần do có chương trình khuyến mãi. Sư Tử nhìn qua cửa hàng một lúc rồi đánh giá :

- Em định cho tôi ăn ở đây sao ?

Xử Nữ nhòm ngó thái độ của Sư Tử, có chút khó chịu, Xử Nữ cười :

- Tôi biết anh không quen ăn mấy món ăn bình dân nhưng món ăn ở đây rất ngon. Hơn nữa hôm nay lại có chương trình khuyến mãi đùi gà, không mất tiền, tại sao không thử ? .

Xử Nữ chạy ra sau lưng Sư Tử dùng tay đẩy lưng cậu vào quán một cách thoải mái - ” Vào đi ! Ăn rồi anh sẽ thấy không hối tiếc”

Khi hai người vừa bước vào thì bao nhiêu ánh mắt nhòm ngó, xem xét, nhìn từ đầu đến cuối, Xử Nữ không để ý chứ nếu cô chịu chăm chỉ để nhìn con mắt thiên hạ thì họ đang muốn nuốt chửng cô đấy. Vì bên cạnh cô là Sư Tử- Một hình mẫu lí tưởng hoàn hảo cho các cô nàng, ngay cả bà chủ quán cũng bị thu hút bởi vẻ đẹp từng cẳng tí mét của Sư Tử.

Gái Bàn Tán :

- Ô ! Sư Tử kia - Một cô đang ăn nhìn thấy Sư Tử thì kêu lên như gặp thần tượng

- Sao anh ấy lại đến quán ăn tầm thường thế này nhỉ ? Hôm nay có quá nhiều điều kì lạ - Một cô bạn thờ dài nhìn tiếc nuối

- Anh ấy đi với Xử Nữ, cái người nghèo nàn vào trường bằng học bổng , đến từ Việt Nam đó sao? . - Một người nhìn ánh mắt khinh miệt

- Cô ấy thật có phúc khi đi ăn với Sư Tử - CÔ nàng nhìn miên man - Cũng nhờ cô ấy mà chúng ta có thể ngắm đại thần ở cự ly gần thế này.

Trai Bàn Tán :

- Sao cậu ta lại xuất hiện ở đây cơ chứ ? , Đi đâu cậu ta cũng thu hút hết bọn con gái, lũ hám sắc - Một chàng nhìn lên Sư Tử với vẻ bức tức

- Cậu ấy có bí kíp gì để được vẻ đẹp như vậy ? - Có lẽ kiếp trước cậu ấy tu luyện nhiều - Một chàng đồng tính

- Cậu ta chỉ được cái vẻ đẹp với gia cảnh, còn thành tích học tập thì...- Một người chợt nhận ra mình vừa nói sai, không chứa được nữa nói tiếp - thì... hoàn hảo không ai bằng. Huc.. Ông trời bất công quá !

Xử Nữ và Sư Tử chọn bàn gần đó, bàn gần kính có thể quan sát mọi hoạt động diễn ra ngoài đường. Bà chủ quán ẻo lại đi đến hai người, bà ta đến gần Sư Tử ánh mắt làm vẻ thu hút :

- Anh cần dùng gì ạ ? - Bà ta nói giọng yếu điệu, chăm chăm nhìn Sư Tử, còn Sư Tử thì chăm chăm nhìn Xử Nữ, hai chân cậu bắt chéo nhau đứng chắt chiu gia của một nhà giàu

Xử Nữ phát hiện thấy bà chủ quán có vẻ đã bị ‘ dính tiếng sét ái tình ’ từ Sư Tử, say đắm từ cái nhìn đầu tiên, cô bật cười ẩn ý :

- Chị ơi ! Em muốn thi ăn gà trong 30 phút - Xử Nữ ngoảnh lên nói, hai tay đỡ cặp cẳng sang ghế bên cạnh.

Bà chủ quán lấy tay che miệng cười kiểu tiểu thư, đứng gần Sư Tử :

- Hai người sao ? - Bà hỏi còn ánh mắt vẫn không rời được Sư Tử

Xử Nữ nhìn lại Sư Tử rồi ngoảnh lên nói lại với bà chủ - Vâng ạ !

Bà chủ quan thốt lên cười : - Ô Hô ! Anh ấy cũng ăn sao ?

- Vâng ! Xử Nữ đáp

Bà ta lại cười : - Vậy đây là quy tắc dự thi .

Bà chủ quán cúi người xuống bàn đưa tờ dự thi cho hai người, bà ta cố ý để mái tóc dài màu nâu nâu chạm nhẹ lên cánh tay Sư Tử. Cậu bắt giắc đứng dậy . Bà ta cũng nhanh chóng đứng thẳng dậy nhìn SƯ TỬ hai mí mắt nháy nháy thu hút. Xử Nữ quan sát hai người : Một bà chủ thích thăm anh đẹp trai, còn anh đẹp trai thì ánh mắt khó chịu và chuẩn bị nẩy lửa.

Thấy Xử Nữ cười khúc khích, Sư Tử cầm tay Xử Nữ kéo cô sang ngồi bên cạnh cậu, ngồi ngoài, cậu ngồi trong, thế là ngăn cách được bà chủ quán. Xử Nữ ngạc nhiên định đứng dậy nhưng bị Sư Tử cầm chặt tay cô ý bắt cô ngồi xuống. Xử Nữ chỉnh lại đồ áo rồi gượng cười với bà chủ quán đang bức tức :

-Chị có thể - Cô đưa tay chỉ - đưa gà để em tham dự được không ạ?

Bà chủ quán bực bội , bà ta đang giận vì Xử Nữ cướp mất ghế ngồi bên cạnh Sư Tử. Lúc này bà ta đã có ý định giả vờ trượt chân để ngã vào lòng Sư Tử nhưng cậu phát hiện nhanh chóng đã kéo Xử Nữ sang ngồi bên cạnh làm kế hoạch bà ta vỡ tan.

- Điền tên vào đi - Bà bực bội đưa cho hai người tờ giấy .

Sư Tử bấy giờ mặt giận tím, từ nhỏ đến giờ chưa có ai dám có thái độ như bà ta trước mặt cậu, lại còn bày chiêu trò, Nếu không vì Xử Nữ thích ăn ở đây cậu đã bỏ đi rồi. Nhưng thái độ bà ta ngày càng khó chịu, mất lịch sự và đáng ghét.

Cuối cùng Sư Tử đứng dậy đeo cặp, cậu cầm lấy cả cặp Xử Nữ kéo Xử Nữ đứng dậy đi ra cửa hàng. Mọi việc diễn ra nhanh chóng làm cả mấy người ngồi trong quán không để ý cũng phải để ý, bà chủ quán bực bội :

- Đi đi ! Không ai hoan nghênh đâu - Nói rồi bà ta bỏ vào bếp

Xử Nữ bị Sư Tử kéo ra ngoài, cô ngạc nhiên hỏi :

- Sao vậy ? - Vừa đi theo Sư Tử vừa đeo cặp vừa thắc mắc.

Đến đoạn đèn giao thông, Sư Tử dừng lại, ngoảnh nhìn Sư Tử:

- Em còn giả vờ không biết ?

Xử Nữ nghĩ lại bật cười rồi trả lời hồn nhiên : - Chỉ là bà ấy thích anh thôi mà? .

Sư Tử tức giận : - Em đưa tôi đến đó làm trò cười à ? . Sao có thể ăn ở quán bình dân đó rồi ngay cả bà chủ quán cũng thái độ như vậy.

Xử Nữ chăm chăm ngược nhìn Sư Tử - Thì anh bảo tôi mời anh đi ăn. - Cô cũng có chút bực bội - Bình dân ? Ừ thì tôi không có nhiều tiền như anh nhưng ít nhất tôi cảm thấy thoải mái khi ăn ở đó. Còn chuyện bà ta, tôi xin lỗi nhưng mà... - Cô ầm ức nói nhỏ - Chỉ tại anh đẹp trai quá làm người khác lóa mắt thôi.

Câu sau Xử Nữ nói nhỏ rất nhỏ với ý muốn chỉ để cô nghe thấy nhưng lúc đèn đỏ dừng thế này, câu nói đó mấy người đi đường cũng nghe được. Đôi lông mày Sư Tử dần dần ra, vẫn có chút bực tức vì chuyện quán ăn lúc này nhưng cậu xem như bỏ qua.

Cậu kéo tay cô đi sang đường, Xử Nữ lại bị kéo đi lần nữa, đang đèn đỏ, mọi phương tiện xe cộ dừng lại. người đi đường cứ nhìn hai người bước đi trong ánh đèn đường một cách say mê. Một người to lớn, vẻ đẹp đến chết người, bước chân khỏe khoắn nhưng cũng đầy kiêu ngạo, một người thì nhỏ bé, đang bước đi nhanh vội vã để theo kịp người trước.

Một bé gái nói với chị gái mình : - Hai anh chị ấy đẹp đôi quá.

Chị gái trả lời : - Ước gì cô gái đó là chị .

Bất chợt cô em nói dồn chị _ Chị ơi ! Đèn xanh rồi kìa. Cô chị giật mình nhìn tiếc nuối rồi đi.

Hai người sang bên kia đường. Trời cũng đã tối, mọi nhà, mọi cửa hàng, quán xá đều bật điện sáng trưng làm ột khu đô thị lớn trở nên sáng lạng đến bất ngờ . Một thành phố đêm xe cộ tấp nập . Thành phố sa hoa.

Xử Nữ giật tay ra khỏi tay Sư Tử - Đi đâu nữa ? Anh không ăn thì cũng phải để tôi về. Hôm sau tôi mời ăn vậy.

Sư Tử ánh mắt nhìn cô như xuyên vào từng mảnh thịt - Em không im lặng được ?

Xử Nữ trả lời đôi lại - Miệng sinh ra để nói chứ !

Đang nói thì bụng Xử Nữ réo lên vì đói. Âm thanh kì lạ phát ra từ bụng làm Xử Nữ xấu hổ cúi xuống. Khuôn mặt ngượng đến chín đỏ thấp thoáng sau những gợn tóc được chiếu rõ dưới ánh đèn làm cho vẻ đẹp hồn nhiên của cô trở nên có sức hút lại thường với người đối diện. Sư Tử chợt mỉm cười, lại kéo tay Xử Nữ đi.

- Tôi đưa em đi ăn - Cậu vừa đi vừa nói.

Nhắc đến ăn làm Xử Nữ quên đi chuyện xấu hổ ban nãy, đi lên ngang với Sư Tử - Tôi phải mời anh mà?

Sư Tử im lặng . Xử Nữ ngẫm nghĩ rồi lại nói - Anh không cần mời tôi đâu. Tôi sẽ mời anh. Anh chọn quán đi .

Sư Tử dừng chân lại trước nhà hàng " Times". Đây là cửa hàng được trang trí và thiết kế kiểu Pháp, nhẹ nhàng nhưng kiêu sa và đầy sang trọng. Hai người bước vào như một cặp. Sư Tử chọn ghế, vẫn gần cửa sổ có thể quan sát cảnh đêm. Xử Nữ nhìn nhà hàng một lượt rồi đầu nghĩ tùm lum. Mọi thứ trong cửa hàng đều đẹp và cô đoán được giá cả thì phải lên tới mấy chục triệu đô.

Xử Nữ lấy bảng menu. Còn Sư Tử thì thông thả nhìn, một tay để cầm tựa vào một tay gõ gõ. Hai mắt Xử Nữ như muốn bật ra khỏi mặt khi đồ ăn thì hấp dẫn nhưng giá cả thì..... " Mẹ ơi ! Một cái đùi gà tuy ngon hơn nhưng cũng mất của con cả một tuần làm thêm ! " CỒ nghĩ. Cô liếc nhìn SƯ Tử đang ung dung ngắm trời. Lại nghĩ " Anh ta không phải muốn mình sạt nghiệp mới chọn nơi này chứ "

Xử Nữ nhìn Sư Tử rồi lại nhìn người phục vụ đang đợi lấy món ăn. Cô đang phân vân không biết làm thế nào. Sư Tử bắt giác nhìn Xử Nữ. Cậu thấy buồn cười trong lòng khi mà mặt cô đang nhăn nhúm hết sức.. Cậu lấy bảng menu từ cô rồi chọn món.

- Cậu lấy cho tôi món này , món này,vv.. - Sư Tử chỉ vào món và nói với người phục vụ.

Còn Xử Nữ há hốc miệng cầu mong cho Sư Tử chọn món tầm tầm thôi.

Bàn ăn được dọn ra . " Trời ơi ! Lần này chắc mình ra bụi mà ở mất " Xử Nữ nghĩ trong lòng nhìn bàn ăn với ánh mắt bi thảm." Toàn là đồ ăn mình loại đầu tiên vì giá đắt ắt cổ. Thế mà giờ anh ta lại gọi. . Thiên địa ơi ! Hức hức "

Sư Tử ung dung cầm đĩa lên cắt miếng bít tết một cách sành điệu của dân quý tộc. Xử Nữ chưa ăn bao giờ cứ cầm thìa lên mà xéo lộn xạo. cô đã an ủi bằng cách " Đẳng gì cũng mất rồi ăn thôi. Ăn cho nhiều vào. Ăn bù mấy hôm nữa chết đói. Không hôm sau thành ma đói rồi không có cái gì mà ăn "

Sư Tử nhìn Xử Nữ khổ sở không được, cậu liền lấy đĩa đựng bít tết của mình đưa cho Xử Nữ rồi lấy đĩa của Xử Nữ đã bị chọc loạn xạ đưa về phần mình. Cô ngạc nhiên nhưng vẫn ăn thông thả " Thế cáng sướng. Ăn và được phục vụ free" .

Cậu nhìn cô nói : - Hình như tôi phải huấn luyện em cách ăn mới được.

Xử Nữ ăn nhồm nhàm rồi nói : - Tôi làm anh mất hình tượng à ?

Sư Tử lạnh lùng : - Không ! Chỉ là tội mấy người nhà hàng sẽ bị nạt vì tội làm xước thìa, bát, chén . Mà thực sự người làm xước là em.

Xử Nữ nghe Sư Tử nói mà ghen lại không nuốt nổi. " Không phải chứ ! Người anh ta đáng phải thông cảm là con ma đói tương lai này này. Vì ai mà tôi sắp thành ma đói. Tôi sẽ về ám ánh đời đời kiếp kiếp "

Sư Tử ánh mắt khó hiểu, đôi lông mày nhíu lại nhìn Xử Nữ nghe đang khổ sở uống mấy cốc rượu vang liên tục. Vì nghe mà cô quên mất là cô không uống được rượu. Uống xong cô mới bị sặc liên tục, mặt tái mét, may mà rượu vang. Phù .

Cậu đưa cho Xử Nữ cốc nước cam . CỒ đón lấy uống một hơi để tống cái hương vị rượu đó đi.

Cuối cùng đến lúc thanh toán. Xử Nữ đứng dậy ra hiệu - Anh cứ ngồi đây, tôi sẽ đi thanh toán.

Sư Tử thảnh thơi ngồi chơi. Anh bắt chột cười .

Xử Nữ đến quầy thanh toán. Cô từ tốn hỏi : - Chị ơi ! Bàn 345 hết bao nhiêu. ?

- 100 ngàn đô - Người phục vụ mỉm cười trả lời. CỒn Xử Nữ thì câm không nói được. Mà nói thì e ấp :

- 1.....1.... tr.... trăm....?

- Vâng !

Xử NỮ rút ví ra quay người đếm : - 1..2 ..3.... Trời ơi ! Vền vền được 2 ngàn đô.

Đang định lấy thẻ ngân hàng ra để tra thì Sư Tử từ đâu bước đến đưa cho người phục vụ một cái thẻ. -
Tính tiền đi- Cậu nói

Người phục vụ nhanh chóng tính tiền rồi trả lại cho cậu - Cảm ơn quý khách. Rồi co ta nhìn hai người cười
đầy ẩn ý. - Chúc hai anh chị một buổi tối vui vẻ.

Xử Nữ gượng cười .

Xử Nữ mới định thần lại xong thì Sư Tử đã kéo cô ra. Cô nhìn cậu khó hiểu ” Lại nợ anh ta một bữa nữa
rồi . Haiz. Tình hình phải đi làm thêm thôi ”

Sư Tử rút điện thoại gọi cho ai đó rồi quay sang nói Xử Nữ - Tôi sẽ đưa em về. Bây giờ cũng đã 9h rồi.

Xử Nữ xua tay : - Không. Tôi tự về được.

Sư Tử không ép, rồi cậu lên chiếc xe hơi đen kịt đầu kia rồi biến mất hẳn. Xử Nữ thong thả đi về. Đầu óc
đang ở trên trời, cô cứ đi theo quán tính, vừa đi vừa thở dài . : Đúng thật ! Hôm nay có nhiều chuyện kì
lạ. Suýt nữa mày thành ma đói thang lang rồi. Nhưng cũng sớm thôi.”

ww.C %

10. Tập 8 : Chứng Kiến

THIÊN MỆNH

Chap 8 : Chứng kiến.

Trường Royal University .

Xử Nữ lê bước mệt nhọc, tác hại của việc lúc đêm ăn quá nhiều . Và giờ thì lê một bước cũng khó chứ chưa
nói đến chạy vào lớp. Cô vừa đi vừa nhăn nhó mặt vừa neho mắt mà nhìn đường.

” Lần này thì đúng là cậu bị bội thực rồi ”.

Giọng của Tiểu Dương vang lên phía sau. Cô chạy đến gần Xử Nữ rồi lấy tay véo má Xử ” Trời ơi ! Mặt
cậu sưng phồng lên vì ăn xong đi ngủ đấy !”

Xử Nữ neho mắt cười ra nước mắt ” Tổ sắp chết mà cậu còn lòi nguyên tắc làm đẹp ra à ?”.

Tiểu Dương ôm sách trên tay Xử Nữ ” Ha ha. Đẹp mới tán trai được chứ !” .

Xử Nữ bó tay ” Chịu thua cậu. ”.

Hai cô nàng đi vào khuôn viên các lớp học.

Cùng lúc đó có tiếng gọi của Song Tử.

Song Tử xuất hiện với mái tóc vàng nhuộm hơi ướt, hôm nay cậu đi boot, chiếc áo dạ nâu, chiếc hoa tai làm
cậu trở nên có chút bụi bặm .

” Xử Nữ !” Song Tử hét lên rồi chạy đến xử nữ.

Hai cô nàng nghe tiếng gọi, ngoảnh lại thì thấy Song Tử.

Song Tử đến thì hỏi ” Tay cô sao rồi ?”.

Chưa chào hỏi mà đã hỏi người ta rồi. - Xử Nữ nghĩ.

Cô đưa hai bàn tay đỏ tấy vì lạnh ra ” Cậu tự xem đi. ”.

Song Ngư cầm tay xử lên lật lật xem xét. ” Hồi phục nhanh đấy ! Tôi tưởng tay cô bị Sư Tử bẻ gãy rồi !”.

Xử Nữ biết Song Tử đùa thì nói ” Anh ta dám bẻ tay tôi, tôi bẻ cổ anh ta ra ”.

Tiểu Dương thấy hai người nói chuyện say sưa thì lấy tay lên miệng giả vờ ho ” E Hèm.... ”.

Hai cô cậu đang nói thì quay sang Tiểu Dương. Xử Nữ nhận ra chưa giới thiệu

- Song Tử. Tiểu Dương - Xử nữ đưa hai tay chỉ về hai người ’ Tiểu Dương . Song tử.

- Chào cậu - Tiểu Dương chào.

song tử mỉm cười đáp lại - Chào cô. Cô là....?

- Bà ngoại tôi. - Xử Nữ nói.

- Hà ? - Cả Tiểu Dương và Song Tử trở mắt nhìn xử nữ.

Biết mình đùa hơi quá xử nói lại - Bạn thân tôi đó mà ! - Xử cười nháy mắt với Tiểu Dương.

Tiểu Dương nhìn lại - Cậu dám nói tở già ?

- Có gì đâu - Xử Nữ đáp lại bằng ánh mắt

- Cậu chết với tở - Tiểu Dương chăm chăm

- đi ăn à ? Ok. Chết vì ăn càng tốt - Xử trả.

Hai cô cứ chằm chọc nhau qua ánh mắt còn Song Tử đứng nhìn mà không hiểu . Cậu hỏi cắt đứt mạch

- Xử nữ ! Lát cô rảnh không.

- Không - Xử đáp cụt ngắn .

trời người ta chưa hỏi mà đã bảo không rồi. - Tiểu Dương nghĩ.

Tiểu Dương biết Xử Nữ nói dối thì cười nói : ” Rảnh. Cậu ấy lúc nào cũng rảnh ”.

Song Tử cười ” Thế lát mời hai cô đi ăn nhé ! ”.

Xử Nữ ôm bụng ” Ăn ? Thôi. tôi không đi ăn đâu. Tôi đang bị bội thực ”.

Tiểu Dương lại nói ” Không sao không sao. Đi ăn vặt cũng được. Cậu ấy không ăn đồ mặn được nữa ”

Xử Nữ lườm Tiểu Dương phá hết kế hoạch tẩu thoát của mình.

- Xử ! Anh ta là anh đẹp trai am! Phải chớp lấy cơ hội . - Tiểu Dương truyền tải ý nghĩa câu nói qua mắt.

Xử Nữ cũng đáp lại bằng mắt - Nhưng tở không thích.

- Nhưng tở thích. Đi mà - Tiểu Dương nũng nịu.

Xử Nữ đành bó tay với cô bạn vì tội hám sắc. Song Tử nói ” Thế đi ăn gì ?”.

Tiểu Dương đã nhanh nhẩu trả lời ” Ăn kem đi. xử nữ thích ăn kem ”.

Song Tử nhìn Xử Nữ. Còn cô thì cười nhún nhó hỏi vặn” Sao cậu mời chúng tôi đi ăn ?”

Song Tử nhếch bờ vai lên hai tay kéo dây cặp ” Có gì đâu. Tại tôi muốn làm quen cô mà !”.

Xử Nữ khó hiểu ” Thế trước giờ tôi chưa quen cậu à ?”.

” Không .. không phải ý đó. Ý tôi là... ” Song Ngư ngập ngừng ” Ý tôi là...”.

Đúng lúc đó thì chuông báo hiệu vào học . Xử nữ vội nhìn đồng hồ rồi tạm biệt Tiểu Dương để vào lớp. xử Nữ kéo Song Tử vào lớp ” Thôi sao cũng được. Tôi không cần biết lí do đâu. ” Xử nói.

Xử Nữ vào chỗ ngồi cất cặp. Song Tử cũng vậy.

Song Tử thấy hai người lại đi vào lớp cùng lúc, cậu quay mặt đi lạnh lùng khi xử nữ chào mình. Rachel cũng thấy cô tức điên lên ” Lại còn nắm tay nhau nữa . Cô cũng được lắm xử nữ ”. Rachel g

chào Song Tử nhưng cậu chỉ mỉm cười còn ánh mắt vẫn chăm chăm nhìn xử.

Còn xử nữ quen với sự kiêu ngạo của sư tử nên không để tâm. Thấy vào cô liền tập trung vào tiết học.

Song Tử ngồi sau để ý Xử Nữ ” Xử nữ. Ý tôi là tôi muốn quen cô. Vì tôi đã thích cô Từ Cái Nhìn Đầu Tiên ”. Song Tử chỉ nghĩ nhưng chưa nói. Cậu định một lúc nào đó sẽ nói, bây giờ chưa phải là thời điểm thích hợp.

Kết thúc một buổi học nhàm chán. Chuông ra về. Xử Nữ định quay sang hỏi Sư Tử chuyện mời đi ăn. cô định mời cậu đi ăn thì thấy Sư Tử đã biến mất, chính xác hơn là cậu đã ra khỏi lớp ngay khi chuông kêu hồi thứ nhất.

Xử Nữ lết ra cửa thì Tiểu Dương gọi tin nhắn ” Xử Xử cậu đi ăn với Song Tử đi ! Bố mẹ tớ gọi có việc. Tớ không đi được. Xin lỗi cậu . ”.

Tiếng bíp dài ngay sau đó. Song Tử xuất hiện quàng tay vào cổ Xử Nữ. Cô giật mình thụt đầu ra khỏi. Song Tử có chút bối rối, cậu hỏi :

- Chúng ta đi chứ? - Cậu nhìn quanh - Tiểu Dương đâu ?

- Cậu ấy có việc - Xử bước đi nhanh.

Hai người đi xe của Song Tử.

Tại nhà kem nổi tiếng, Song Tử và Xử Nữ bước vào. Quả là Mỹ. Không có gì là không có ở đây.

Nói là nhà kem bởi trong này là một thiên đường kem. Bàn cũng được thiết kế hình kem hộp và có đủ loại ken trong ấy. Trên tường thì bao nhiêu là tủ kem. Hình những chiếc kem được in trên sàn nhà. Xử Nữ trở mắt ra mà nhìn mãi không chán. Song Tử thấy vẻ đáng yêu của xử nữ, mái tóc đen , đôi má hồng đỏ thì lấy máy điện thoại ra chụp ” Tách ”.

Xử Nữ giật mình quay lại thì tức giận ” Song tử ai cho cậu chụp lên tôi ”

Song Tử xuýt xoa ” Cô đẹp thật đấy ! Vào ảnh còn đẹp hơn ! làm kỉ niệm ” Cậu nháy mắt.

Xử Nữ với tay lấy điện thoại thì Song Tử đưa cao . Song Tử lùi lại phía cánh cửa thì Xử Nữ tiến lại nhón chân nhảy lên để lấy. Bất ngờ sàn nhà trơn Xử Nữ trượt chân. Cả người cô ngã ” Ối !” - Xử kêu lên

Đúng lúc Song Tử dang tay ra đỡ , cả người Xử nữ ngã lên cánh tay cậu. Một tay song tử ôm eo cô để giữ thăng bằng và cầm điện thoại khỏi rớt , một tay kéo lấy tay cô. Xử Nữ thì nhắm tịt mắt lại hai tay túm lấy cổ áo Song Tử . Khuôn mặt hai người sát nhau đến độ nghẹt thở.

Lúc ấy tình cờ Rachel mở cửa quán đi vào thì thấy cảnh này và nhận ra đó là Song Tử với Xử Nữ. Cô nghe những người trong quán nói, chỉ chỉ trỏ trỏ cười khúc khích ” Hai người ấy đẹp đôi thật. Cứ như khiêu vũ ấy nhỉ ?”.

Rachel tức đứt ruột bỏ đi hai tay cô bấm chặt vào áo.

Ở sát đường đó, trong chiếc xe đen BMW, có hai người cũng nhìn thấy cảnh ấy.

Ma Kết nheo mắt nói ” Đó chẳng phải Song Tử sao ? Xử nữ nữa ?”.

Sư Tử ngoảnh lại nhìn.

Kính cửa hàng trong suốt, ở bên ngoài nhìn vào rất rõ. Hơn nữa Song tử mặc chiếc áo dạ nâu với quần đồng phục không nhầm lẫn được. Trong trường chỉ mỗi cậu ta với Sư Tử có chiếc áo dạ đó.

Đó là thiết kế riêng của bà nội dành cho cháu nội. Trong nhà chỉ có cậu và cậu ta mới được mặc. Còn cô gái đó.... đồng phục trường quý tộc. Chiếc vòng ngọc của Xử Nữ chột có ánh nắng chiếu vào làm lóe sáng lên . Sư Tử nhìn được nhận ra đó là vòng Xử Nữ. Mặt cậu sa sầm lại, lông mày nhíu căng , hai tay bóp chặt lại chiếc máy tính xách tay đang đặt trên đùi.

Ma Kết thấy khuôn mặt sư tử biến sắc ” Cậu không sao chứ ? ”

Sư Tử bình tĩnh nói ” Không sao ”.

Ma Kết lại hỏi ” Không ngờ cô ta lại quen song tử. hai người ấy có vẻ thân mật. Cô ta cũng đặc biệt đấy nhỉ ?”.

Sư Tử nghe Ma Kết nói thì cậu gập ngang máy tính lại ném sang một bên ghế xe ” Quan tâm làm. gì. Đến công ti nhanh đi ”.

Ma Kết lái xe đi, trên đường anh hỏi sư tử ” Thế cậu có định để cô ta làm con tin không ? chúng ta vẫn chưa biết được kẻ đứng sau vụ nổ hàng lần trước. Có thể kẻ đó với người chủ mưu vụ Kim Ngưu là một ”.

Sư Tử trả lời ” Lấy người khác thế đi ”

Ma Kết ngạc nhiên khi thấy Sư Tử thay đổi quyết định không dùng đến Xử nữ làm con tin nữa định hỏi tiếp thì sư tử đã nói ” Cô ta đã có Song Tử”.

Ma Kết hiểu ra : Xử Nữ không gặp nguy hiểm nữa mà cũng không thể lợi dụng được. Nếu như anh nghĩ Xử nữ là bạn gái của Song Tử thì những kẻ đó không dám động đến người của Song Ninh. Song Tử là con trai của Song Ninh, ít nhất giới giang hồ cũng biết cậu. Trừ những kẻ có thể lực lớn hơn hoặc kẻ mới vào nghề mới dám động vào nhà Tử. .Xử nữ có phải là gián điệp hay không giờ vẫn chưa rõ.

.” Sư Tử. cậu nên cẩn thận với cô ta ” Ma Kết nhắc

Sư tử ánh mắt xa xăm ” Em biết ”

Rốt cuộc em là người đặc biệt hay người thay thế ? - Xử Nữ. - Sư Tử nghĩ.

Quay lại nhà kem.

Xử Nữ sau một hoảng sợ mở mắt thấy cảnh mình tay trong tay thì vội đứng dậy. ” Cảm ơn ” Cô lúng túng ngượng ngịu nhìn xung quanh.

Song Tử cắt vội điện thoại vào quần rồi hai người chọn chỗ ăn.

Xử Nữ lại ăn ngon lành không để ý chuyện ban nãy. Món khoái khẩu của nàng là kem mà !.

..Song Tử cũng ăn vừa ăn vừa nhìn vừa cười thâm trong bụng .

THIÊN MỆNH

11. Tập 9 : Tôi Thích Cậu

Chap 9 : Tôi thích cậu

Khung cảnh quen thuộc và Lớp học quý tộc .

Song Tử đến ngay lại chỗ Xử Nữ khi cô vừa vào lớp.

- Tầm ảnh tứ đã phóng to lên treo trước giường ngủ của tớ rồi đấy ! Ha. Trước khi ngủ là tôi có thể ngắm cậu rồi.

Xử Nữ giật thót lấy tay che miệng Song Tử. mặt lộ vẻ lo lắng khi cậu ta cứ nói lớn một cách phô trương, còn có cả Rachel đang đứng gần đó. Cô cúi sát mặt Song Tử nói nhỏ :

- Cậu đang làm chuyện quái quỷ gì vậy ?

Song Tử đẩy tay Xử Nữ ra, đứng dậy sau đó cúi người xuống gần Xử Nữ, miệng cậu thấp thoáng bên tai Xử Nữ :

- Tớ đang bắt đầu để ý đến cậu rồi . Tôi thích cậu !

Song Tử trở về chỗ ngồi của mình của mình còn Xử Nữ thì sững người lại. Miệng cô không thể động đây hai mí mắt không thể chớp xuống. CÔ đang ngạc nhiên đến độ ngơ người ra ” Cậu ta? Để ý ?”.

Lúc ấy Sư Tử đến ngồi vào ghế cậu ngay bên cạnh. Cậu lạnh lùng có lướt qua sắc mặt của Xử Nữ nhưng rồi lại ngoảnh mặt .

Rachel tò mò hỏi Sòng Tử : - Anh và cô ấy có chuyện gì sao ?

Sòng Tử lắc đầu : - À - Cậu ngồi xuống để ý Xử Nữ - Không có gì.

Rachel biết Sòng Tử đang nói dối, nhất định giữa hai người phải có chuyện gì đó . Chuyện hôm qua hai người thân mật nhau ở nhà kem ấy cũng đủ để biết Sòng Tử đang để ý đến Xử Nữ. Và chính điều đó làm Rachel đang điên lên trong người mà không cách nào để giải tỏa. Rachel nhìn Xử Nữ đang đỏ mặt thì trong đầu cô lại tò mò muốn biết rốt cuộc Sòng Tử đã nói chuyện gì mà Xử Nữ phải sưng người như vậy.

Xử Nữ tay chân bất động cho đến khi giọng nói trầm ấm của Sư Tử vang lên bên tai thì cô mới trở về được hiện thực .

- Thầy vào rồi.

Xử Nữ đứng phắt dậy theo phản xạ tự nhiên để chào thầy. Bây giờ đã là tiết chủ nhiệm .

Thầy giáo đứng trên bục giảng triển khai kế hoạch tuần tới .

- Từ ngày mai chúng ta sẽ có buổi tập huấn các kiến thức ngoại khóa dành cho khoa Kinh Tế . Chỉ có lớp chúng ta với 4 lớp còn lại. Mỗi lớp tôi sẽ cử ra 5 bạn đi. Các bạn còn lại được nghỉ.

Cả lớp trở nên xôn xao hẳn lên.

Thầy giáo nói : - Lớp trưởng lên chỉ đạo đi.

Cô bạn Jeoly bước lên tự tin thầy giáo nhường chỗ rồi lại ghé ngồi tựa lưng vào tường .- Hôm ấy tớ đã có việc phụ trách bên Spring Festival rồi ! Vì vậy tớ cần một bạn đứng ra làm nhóm trưởng.

Một cô bạn nói : - Tuần sau được nghỉ tớ đi du lịch mất rồi. Mà mấy buổi tập huấn chả hứng thú gì cả.

Một cô bạn cũng nói với theo : - Đúng đấy ! Mấy năm kia đi cũng không thấy vui gì. Mấy trò chả ra đâu cả. Để thời gian đi shopping

Bạn trai tiếp lời : - Chẳng phải bên Club kia sắp có giải đấu bóng rổ sao ? . Có 3 tuần nữa là tổ chức, để đi tập còn hơn.

Lớp trưởng đưa tay lên hỏi : - Có bạn nào chịu đi tập huấn không ?.

Xử Nữ nhìn quanh lớp không thấy có ai đưa tay lên. Cô nghĩ nếu được nghỉ ắt hẳn cũng bị Tiểu Dương bắt đi gặp Sòng Tử vì lí do trai đẹp của cậu ấy. Hơn nữa đang hiện giờ Sòng Tử lại đang Mặc dù cô đã cố gắng phủ nhận nhưng không thể nào thoát ra cái ý nghĩ là Sòng Tử ... Xử Nữ nghĩ nên tìm cách tránh đi thì hơn, Hơn nữa còn có Rachel, cô ấy đang ghét mình. Bây giờ mình không muốn làm mất đi thiện cảm của ai hết.

Lớp trưởng đang chờ đợi một cánh tay của ai đó. Cuối cùng Xử Nữ rụt rè đưa tay lên nói :

- Tớ sẽ đi.

Tiếng nói của Xử Nữ vang lên thì cả lớp quanh lại, Rachel, Sòng Tử và cả Sư Tử cũng ngoảnh sang nhìn.

Jeoly mỉm cười đẩy chiếc kính cận lên sát mắt :- Tốt lắm ! Một người. Còn ai nữa không ?

Xử Nữ đang cầu mong cho người đó không phải là Sòng Tử thì....

- Tôi sẽ đi .

Lần này thì không chỉ cả lớp ngoảnh lại mà đến thầy giáo cũng phải nhún người lên để xác nhận xem có phải là mơ hay không ?

Sư Tử đi tập huấn sao ? Chuyện trên trời à ? - Một người bịt miệng lại nói nhỏ.

Xử Nữ cũng ngoảnh phắt lại nhìn ngơ ngác. Sư Tử nói - Giết thời gian thôi. Hơn nữa tôi muốn về sớm.

Ngay lúc đó một số cánh tay đưa lên : - Tôi cũng đi .

Trời ơi ! - Xử Nữ hệt hăng. Sòng Tử cũng đi. - Mình phải làm sao đây ?

Xử Nữ lấy tay gõ vào trán - Nếu Song Tử đi thì.....

- Tớ đi - Rachel nói đầy ngạo mạn.

- Biết ngay mà - Xử Nữ nghĩ - Kế hoạch tiêu tan. Cậu ta mà còn có cử chỉ gì thì mình sẽ chết không yên thân mất. Cầu mong là cậu ta nói thích mình chỉ là chuyển đùa.

Thầy chủ nhiệm gật đầu - Một người nữa ?.

Bỗng Jip _ Cậu bạn nhút nhát mắt đeo kính cận dày cộm, da trắng bệch, mái tóc ngắn cùn cũng e dè run run : - Em muốn đi....

- Thế giới sắp tận thế sao ? - Cả lớp xôn xao.

Hết người quyền lực đi rồi đến kẻ ngốc nghếch cũng đi. Loạn thật rồi ! Có cái gì hay ở đó mà Sư Tử, Rachel , Song Tử đi chứ. Còn cái ‘ đồ nhát chết ’ (Jip) đó hôm nay động trời cũng tham gia hoạt động ngoại khóa. Cậu ta trước giờ chỉ một sách, nhát gan như thỏ có dám đi đâu đâu chứ- Chủ đề bàn tán dư luận.

Xử Nữ nhìn Jip mỉm cười triu mến. Jip cũng cười . Ánh mắt cậu có chút bồi hồi, lo sợ nhưng cảm thấy được an ủi.

Lớp trưởng tuyên bố : - Được rồi. Giờ chúng ta sẽ chọn Nhóm Trưởng điều hành . Ai làm được ?

Rachel bĩu môi : - Tớ không hứng thú.

Song Tử nhìn Xử Nữ rồi chỉ : - Vậy Xử Nữ làm đi.

- Hả ? Tớ....- Xử Nữ lấp bắp ngạc nhiên...

Sư Tử đứng dậy mang cặp lên, không bận tâm đến mọi người trong lớp, thản nhiên : - Vậy đi. Giờ tôi phải về.

Thầy cũng đứng dậy nói : - Xử Nữ . EM làm nhóm trưởng vậy . Lát em lại ở lại chờ ở phòng giáo viên nhận kế hoạch ngày mai.

- Vâng ạ - Xử Nữ đáp rồi ngồi xuống, liếc nhìn sang bàn thì chẳng thấy Sư Tử đâu nữa.

Sư Tử lại biến mất một cách nhanh chóng. Xử Nữ băn khoăn ” Anh ta luôn đi và tới một cách đột ngột. Ma- cà -rông chẳng ? Giống twilight ? Trời ơi! Nhưng bây giờ mình phải đối phó với Song Tử cái đã ”. Xử Nữ nhìn Song Tử đang đứng đợi cô ở cửa lớp.

Xử Nữ bước đến, chạm nhẹ vào vai Song Tử để bắt chuyện : - À... Song Tử....

Song Tử cười, xua tay nhăn mặt : - Tớ đùa thôi.

Xử Nữ không hiểu, mặt nhăn nhó, bặm lười : Sao ? Đùa gì cơ?

Song Tử xoa đầu Xử Nữ, lấy mấy sợi tóc búng búng - Tớ thích cậu là đùa ? Chà trông bộ mặt cậu lúc ấy có vẻ tội nghiệp hết sức - Cậu vừa nói vừa đưa hai tay mình họa - Hết xanh mét đỏ ửng rồi lại lo sợ nôn nao.

Xử Nữ đưa tay lên mặt, chỉ tay lên trán mình hỏi ngây ngô - Ủa? Trán tớ viết chữ à ?

Song Tử bật cười hiền hậu, trêu đùa :- Biết thế ! Tớ đã chọc cậu sớm hơn? Ha ha.

_ Chọc? Đùa - Trời ơi ? Cậu làm tôi lo đến độ nghẹt thở. - Cô nói

Song Tử hỏi một cách nghiêm túc : - Thế nếu tôi thích cậu thật thì sao ?

Xử Nữ lắc đầu không biết : - Tốt nhất là không nên

- Tại sao ?

- À ! Tại vì.....- Không tìm được lí do nào hay hơn Xử Nữ đành nói bậy vì sợ Song Tử phật lòng- Vì bây giờ chưa phải là lúc thích hợp.

Song Tử à một tiếng : - Vậy tôi vẫn có cơ hội ?

Xử Nữ xuề xòa - Thôi .Tớ phải đi đến phòng chủ nhiệm. Tạm biệt.

Cô chỉ kịp đánh trống lảng chạy đi để che đi nỗi xấu hổ , má đỏ ửng trên mặt mình. Cậu ta cũng là một người tốt, vui tính, hòa đồng và đặc biệt ở bên cậu ấy, mình cảm thấy rất vui, thoải mái, có thể quên hết muộn phiền - cô nghĩ thầm - Nhưng trái tim mình không biết đi về đâu nữa ?. Có lẽ nó vẫn còn lưu lạc ở Việt Nam ở một người đã làm mình đau đến nhường nào. Cô chạy vụt đi rồi biến mất sau hàng lang .

Song Tử đứng đó, mở điện thoại ra xem ảnh - Một cô gái đang ngơ ngác nhìn những cây kem - " Tôi thích cậu ! Nhưng có lẽ quá sớm để chấp nhận. Được thôi. Tôi sẽ đợi ".

% F

12. Tập 10-11: Tập Huấn

THIÊN MỆNH

Chap 10-11 : Tập Huấn

Buổi sáng hôm ấy đoàn xe lăn bánh đi ra ngoại ô tập huấn . Sáng sớm, Xử Nữ đã có mặt, tiếp đó là Jip.

Xử Nữ cười khi Jip chạy đến vỗ vai Jip: - A! Jip !

Cậu ta e dè , ngượng ngại không quen: - Xử Nữ ! Cậu đến sớm vậy .

- Ủ ! Căn bản là ở nhà chán . Thôi tiện thể đi sớm xem tình hình thế nào - Xử Nữ cười trả lời.

Jip im lặng. Rồi Xử Nữ cũng im lặng. Giờ cũng dần sang xuân rồi nhưng vẫn lạnh. Xử Nữ đứng nép vào gốc cây. Lát sau Jip lên tiếng :

- Xử Nữ....

- Hả ? - Cô nhìn trời trả lời, miệng nhăm nhăm đếm lá cây

- Cảm ơn cậu - Jip nói nhỏ thì thầm bên tai Xử Nữ.

- Chuyện gì ? - Ánh mắt Xử Nữ vẫn không rời những chiếc cây trơ trụi lá, một chút nắng nhẹ ấm nhưng dần biến mất.

- Nếu lần ấy không có cậu giúp có lẽ

Câu chuyện số 4 : Giúp đỡ

Xử Nữ đi qua nhà kho của trường thì thấy mấy người tụ tập. Tò mò Xử Nữ đến xem . Cô thấy có ba người đang ý mạnh ức hiếp một bạn còn lại. Đây vắng vẻ, nhà kho lớn đã bị bỏ hoang, cách xa khuôn viên học. Xử Nữ nhận ra đó là Jip - Cậu bạn cùng lớp . Cậu ta yếu đuối, nhút nhát.

- Mày liệu hồn trả tiền đây ! - Một kẻ lớn miệng bóp cổ Jip.

- Tôi..... - Jip run bần bật nói không lên lời - Tôi không có tiền .

- Cái gì ? - Mày dám.... - Một người lao vào đánh vào bụng Jip một cái mạnh làm cậu ta ngã xuống - Mày nợ tao đã 3 tháng rồi đấy.

Nói rồi mấy người kia lôi cặp ra khỏi người Jip lục lọi

- A ! Một chiếc vòng tay vàng - Được đấy ! Tao sẽ lấy cái này - Kẻ to con lôi ra

Jip liền lao lên giật lại - Không được ! Trả tôi.

Hắn liền lấy chân đạp Jip ra, cậu ta văng vào tường. Hắn bỏ đi nhưng Jip nhanh chóng lao vào cắn vào tay hắn. Hắn đau đớn tát cậu ta một cái.

- Mày dám - Bay đánh nó cho tao - Hắn tức giận nói.

Hai người còn lại đánh Jip, cậu ta văng máu. Xử Nữ chứng kiến được liền chạy đến hét lớn, hai tay chống vào eo :

- Mấy người dám ỷ lớn hiếp yếu

Bọn người đó quay lại, một kẻ bật cười vuốt cằm : - Ồ ? Một cô em xinh đẹp.

Hắn nhìn lướt qua người Xử Nữ làm cô rùng mình nhưng cô nhanh chóng lấy bình tĩnh lại .

- Mấy người....- CÔ chỉ tay - Tôi sẽ lần lượt báo lại với thầy hiệu trưởng.

Một kẻ khác da đen cười sang sảng - Ai tin cô chứ ?

- Ồ ! Vậy sao ? - Xử Nữ nhếch mép - Thế đoạn video trong chiếc điện thoại này cũng đủ làm bằng chứng nhỉ ?

Xử Nữ lấy điện thoại dơ lên , bọn người đó có nét hoảng hốt nhưng kẻ cầm đầu tóc vàng liền liếm môi thương lượng : - CÔ em muốn gì ?

- Trả lại chiếc vòng cho cậu ta và xin lỗi cậu ta . À đền bù nữa ? - Xử Nữ nói nhanh .

- Sao ? Đền bù ? - Nực cười . Cậu ta nợ tiền tôi giờ tôi phải đền bù sao ? - Hắn nói.

- Đúng ! - Xử Nữ đáp.

- Nếu không thì sao ?

- Tôi sẽ đưa đoạn video này cho hiệu trưởng. Mấy người sẽ bị đuổi khỏi trường hơn nữa mấy người đăng gì cũng phải bồi thường, có thể gấp đôi nữa cũng nên .- Xử Nữ nói . Jip đang lẩn lóc ra dưới sân. Mặt cậu ta tái mét.

- Sợ cô em sẽ không làm được !. - Hắn cười.

Hắn đưa mắt nói mấy người còn lại . Bọn nó tiến đến Xử Nữ, cô lùi lại.

- Mấy người muốn gì ?- Xử Nữ nói hơi run.

- Đưa điện thoại đây và cầm miệng lại.- Hắn nghiêng răng

- Không đời nào ! - Xử Nữ hét lên .

Bọn họ liền tiến đến trói hai tay cô lại lấy chiếc điện thoại nhưng tay Xử Nữ nắm chặt lại, cô ôm điện thoại vào lòng. Jip liền chạy đến lấy chiếc gậy đập vào đầu kẻ cầm đầu. Hắn ngã xuống có chút máu nhưng chẳng ăn thua, nhanh chóng kẻ khác đến lấy chân đạp Jip bay lại đồng đá, tay chân bầm dập, đầu bị thương. Xử Nữ hét lên :

- Jip ! Chạy đi !

Xử Nữ lấy chân đạp đúng vào chỗ nhạy cảm của tên đang cố lấy chiếc điện thoại, hắn ôm chân tụt lại.

Ngay lập tức hai kẻ lao vào , một kẻ tát vào mặt Xử Nữ một cái làm cô loạng choạng ngã xuống . Miệng cô run run :

- ĐỒ vũ phu !

- Đưa đây ! - Một kẻ trợn mắt nói.

- Khốn nạn - kẻ cầm đầu hét.

Hắn định tiến đến Xử Nữ thì cô rút dao ra:

- Mấy người không được lại gần - CÔ dơ lên nói

Bọn hắn tụt lùi

- Jip ! Chạy nhanh đi - Xử Nữ hét khi thấy một kẻ định tiến đến chỗ cậu.

Jip máu đầu chạy đứng dậy vất vả nhặt vòng tay rồi chạy đi , nhìn Xử Nữ, mắt cậu đầy nước mắt ” Xin lỗi !”.

Thấy Jip thoát khỏi, Xử Nữ cũng lùi bước đi ra nhưng không may cái hố sâu gần đó làm cô ngã. Chiếc dao văng ra xa. Ngay lập tức ba kẻ lao đến .

Xử Nữ run run . Một kẻ hám sắc nhìn như muốn nuốt chửng cô : - CÔ em cũng ngon đấy nhỉ ?

Kẻ khác lấy điện thoại bỏ vào túi.

- Mấy người không được qua đây . Tôi.... đưa điện thoại cho rồi..... - Xử Nữ run run.

- Ồ ! - Bọn họ nói - Giờ chúng tôi muốn cô em.

- Không ! Thả tôi ra - Xử Nữ hét, nước mắt bỗng rơi đầm đìa làm nhòe mắt khi cô bị kéo vào ngôi nhà hoang . Đôi chân cố gắng bám trụ vào sân.

Bọn họ từng người một, một người đã cởi chiếc áo đồng phục ra, trên người cô còn chiếc áo sơ mi trắng. Hai kẻ còn lại giữ tay cô chặt cứng làm cô không cử động được,

- Làm ơn đi ! Hic2. HU- Xử Nữ miệng nghẹn đắng lại. Người run bần bật lo sợ

Xử Nữ chống cự kịch liệt nhưng vô ích. Một sức phụ nữ làm sao chống lại được ba người đàn ông.

” Mạnh mẽ lên Xử Nữ - ” Bỗng cô thấy vắng vắng bên tay lời Thiên Yết, giọng nói ấy, đôi mắt ấy sao mà gần đến thế. ” Thiên Yết ! Cậu ở đâu ? Cứu tớ với ! - Xử Nữ ! Mạnh mẽ lên nào !”.

Một kẻ cúi xuống bắt đầu hôn ở cổ Xử Nữ.

Ngay lúc ấy, ngay khi mới kịp mở cúc chiếc áo sơ mi thì một người xuất hiện. Hắn lôi cổ từng tên một đánh tới bời. Hắn đá xoáy vào cổ làm một tên ngã xuống đất, la đầu đốn, tên thứ hai bị hắn bẻ gãy tay ngay lúc đó. Tên thứ ba sợ sệt lùi lại thì va vào thanh sắt rơi trúng đầu ngã xuống và ngất đi. Mặt hắn tối sầm lại, hai tay bóp lại kêu ken két . Đầu hắn bây giờ chỉ nghĩ được ” Xử Nữ ! Em không sao chứ !”

Hắn đến cởi áo khoác của mình mặc vào cho Xử Nữ rồi bế cô ấy đi . Sao mà lúc này đây hắn cảm thấy tim mình đau quặn lại đau thắt không lí giải nổi ”.

Tại bệnh viện, Xử Nữ đã được đưa vào phòng bệnh bình thường. Jip đang đứng ở ngoài quan sát lo lắng. Sư Tử bước ra ngoài và đóng cửa phòng lại . Cậu đến nói với Jip :

- Hãy im lặng ! Không được để cô ấy biết là tôi đã đến. - Sư Tử thì thầm rồi đi mất .

Tiếp truyện :

- À !! Không có gì - Xử nói - Chuyện lâu rồi mà. Hơn nữa tớ cũng đã bị gì đâu.

Jip nhìn Xử đầy triu mến : - Cậu không tò mò chuyện ai đã cứu cậu đã cậu đã đến cứu mình sao?

Jip im lặng, cậu cúi mặt xuống, hay tai nấp lại, miệng mấp máy :

- Xử Nữ ! Tớ có chuyện này muốn nói với cậu

- Ừ !- Xử không bận tâm nữa, trong đầu vẫn nghĩ nhẩm lá ” Đến đâu rồi nhỉ.... 20 cái lá.....”

- Thực ra ..- Jip ấp úng - Người đã đến cứu cậu là

Ngay lúc ấy Sư Tử xuất hiện phía sau, bất thành linh: - Sớm vậy sao ?

Vẫn giọng nói lạnh lùng, Jip giật thót quay người lại. Xử Nữ cũng ngoái lại : - Ủa ? Sư Tử ?

Sư Tử không thèm để ý đến Xử Nữ, mắt cậu nhìn chăm chăm Jip đe dọa. Jip cúi gầm mặt hiểu ra ý của Sư Tử.

Ngay sau đó Song Tử, Rachel cũng đến, hai người ấy đi cùng nhau.

- Xử Nữ ! - Song Tử hét lên từ xa thích thú.

Rachel đứng sững người lại khi thấy Song Tử phấn khích quá mức. Mắt cô đang nhuộm màu đỏ vì tức nhưng cô lại giả bộ như không có chuyện gì, mỉm cười đi tiếp.

Song Tử đã chạy đến ôm chầm lấy Xử Nữ - Ngày mới tốt lành !

Xử Nữ xấu hổ đẩy Song Tử ra cười ngượng. Sư Tử khó chịu bước lên xe. Jip cũng đi ngay sau đó. Xử Nữ nói " Đi thôi".

Xử Nữ luôn chọn một chỗ ngồi ở gần cửa sổ, Sư Tử cũng vậy, cậu ngồi ngay sau cô. Song Tử ngồi bên Rachel, trước Xử Nữ. Jip ngồi với Xử Nữ. Đi bằng xe 7 chỗ nên không ai phàn nàn. Trên đường đi Song Tử luôn tạo nên niềm vui làm Xử Nữ cười lên cười xuống.

Cuối cùng chiếc xe cũng dừng khi 2h giờ chiều. Nơi đây phong cảnh thật đẹp với vòm trời xanh, những tán cây non ươm, một vài ánh nắng rọi chiếu. Những con đường mòn uốn lượn. Xử Nữ bước ra xe vươn vai. Song Tử thì ngáp. Sư Tử lạnh lùng. Rachel chăm chú lại bộ dạng.

- Cảnh đẹp thật - Xử Nữ quan sát

- Buồn ngủ quá - Song Tử vừa ngáp vừa nói.

Lát sau có chuông tập hợp, tất cả các lớp tập trung lại. Thầy phụ trách tập huấn cầm một chiếc loa nói :

- Các em nhận đồng phục và đến nhà nghỉ thay đi !

Đồng phục của nhóm Xử Nữ là chiếc áo trắng đen. Xử Nữ mặc hơi rộng nên trông hơi ngô, áo dài so với người. Sư Tử thì đã bí ẩn mặc vào lại thấy nguy hiểm nhưng đẹp trai - Xử nghĩ. Song Tử mặc cũng đẹp. Rachel mặc áo còn khoác một chiếc áo bên ngoài. Jip mặc cũng rộng.

- Bây giờ chúng ta đi nhận nhiệm vụ - Xử Nữ nói vui vẻ.

Nhóm người đến chiếc bàn gần đây nhận nhiệm vụ. Xử Nữ bốc thăm rồi cô đọc lớn : **NHIỆM VỤ CỦA CÁC EM LÀ ĐẾN CHÙA LỚN NHẤT TRONG RỪNG.**

- Chùa sao ? - Song Tử tỏ vẻ chán ngán - Ở đó thì có gì cái gì hay ho?

Xử Nữ đọc tiếp - **ĐẾN ĐÓXÁC NHẬN NHIỆM VỤ TIẾP THEO. KHI NÀO HOÀN THÀNH NHIỆM VỤ THÌ CÁC EM MỚI ĐƯỢC TRỞ VỀ. CHÚNG TÔI SẼ CHO NGƯỜI THEO DÕI BÍ MẬT.**

Rachel thở dài : - Phiền thật.

Sư Tử bảo: - Đi thôi.

- Ừm ! Xuất Phát - Xử Nữ hô to, rõ ràng, đúng khí phách của một nữ đội trưởng.

Nhóm người bắt đầu tiến sâu vào rừng thăm mà không biết chuyện gì xảy ra với mình tiếp theo ? Ai cũng hứng thú, tuy có hơi sợ vì đường rừng không quen nhưng đây là nhiệm vụ chung, làm cùng nhau sẽ rất vui.

13. Tập 11 : Lạc

Chap 11 : Lạc.

Một hồi lâu sau đó.

- Đây là đâu ? - Rachel bực tức cau gắt, bản chất tiểu thư lại trở dậy.

- Hình như..... - Xử Nữ lo lắng hết quay đầu bên này lại quay sang bên khác, nhón chân nhún người - Chúng ta đã bị lạc.

- My god ! - Song Tử thốt lên một câu cảm thán chẳng liên quan hưởng ứng lời Xử Nữ, giống như tạo hiệu ứng cho sinh động.

- Chết tiệt - Sư Tử nhìn xung quanh . Cậu lôi bản đồ ra xem rồi chỉ vào bản đồ : - Đi ngược lại.

Đi ngược lại rồi - Chúng ta quay về vị trí cũ - Jip nói.

Xử Nữ lấy tay đỡ cằm - Phải làm sao ? - Cô ngồi thụp xuống bóp bóp cái chân mỏi, mắt dờ dờ.

Bỗng Song Tử cất lời, tai nhúc nhích, cậu vươn người lắng nghe : - Hình như có tiếng suối chảy gần đây ?

Sư Tử chỉ tay - Đi thẳng đi ! . Phải ra đây trước khi trời tối.

Nhóm người mệt nhọc bước đi. Bỗng trời bỗng dưng đen lại, mây đen kéo đến.

- Chuyện gì vậy ? - Rachel thốt

- Hình như trời sắp mưa - Song Tử nhìn lên bầu trời. - Có ai đưa ô hay áo mưa đi không?

- Mọi đồ đạc để chỗ thầy rồi mà . Cả điện thoại nữa . Chỉ còn mỗi cái cặp không này thôi Xử Nữ nói rồi đi tiếp.

Sư Tử ánh mắt đắm chiều. Đúng như suy nghĩ một lát sau trời đổ mưa.

- Chạy nhanh đi - Sư Tử hét lên. - Cố thể mà chạy thẳng .

- Điên thật ! Biết thế đừng đi - Rachel hét toáng .

- Im đi - Sư Tử tức giận .

Cả nhóm cứ lao đầu chạy lên phía trước, mưa càng lớn làm đường bùn đất dính, té toe tua. Bỗng Xử Nữ đang chạy thì bị trơn ngã, may lúc đó Sư Tử đi sau đưa tay ra đỡ.

- Cận thần - Cậu nói ân cần, vẻ mặt tuy bên ngoài là vô tâm nhưng thực chất là tâm rất nhiều.

- À không sao !- Xử Nữ cười xoa tay.

Song Tử hỏi - Không sao chứ !

- Ừ ! Thôi đi tiếp đi - Xử Nữ chỉ đường rồi chạy , tránh mọi người lo lắng.

Cả nhóm chạy lên Xử Nữ định bước đi rồi đi từng bước một, cô tái mặt lại, chân quẹo trái quẹo phải trên đất :

“- Chết rồi ! Chân mình bị tẹo rồi ” - Xử Nữ nhìn chân nghĩ trong đầu ” - Cố bước đi lại đau ”

Xử Nữ nhìn đoàn người đi trước rồi gắng bước nhưng chân đau nhói. Sư Tử quay phắt lại đến bên cô làm cô giật cả mình .

- Chân bị đau phải không ? Sư Tử hỏi bất ngờ.

- À không. - Xử Nữ xoa tay - Tại bùn trơn đi dính thôi mà.

Song Tử lo lắng - Cậu bị tẹo chân sao ?

Sư Tử bỗng ngồi xuống, ghì hai tay ra sau : - Lên đi !

- Hả ?- Xử Nữ ngơ ngác- À không ! Tôi tự đi được.

- Cô còn cứng đầu đến khi nào ? - Sư Tử gắt khó chịu.

Jip đến cầm cặp cho Sư Tử : - Xử Nữ ! Cậu nghe lời đi. Trời tối mất thôi.

Song Tử cũng nói thêm : - Hay để tớ công cho,

- Không cần !- Sư Tử lạnh lùng - Lên đi ! Cho cô 3 giây. Nếu không tôi bế đấy

- À. ..Ừ...

Xử Nữ liền leo lên lưng Sư Tử, hai tay cô vòng lên trước cổ cậu. Rachel nhìn khó chịu rồi đi. Cả nhóm lại bước đi.

Xử Nữ bỗng chốc vui mặt vào lưng Sư Tử lúc nào không hay. ” Mùi hương sao này quen vậy nhỉ ? Mùi mồ hôi , mùi xà phòng, nhưng sao mà thơm vậy ỉ. Xử Nữ bị mùi hương của Sư Tử quyến rũ, cô gục vào lưng

cậu rồi thở nhẹ . Sư Tử cảm thấy hơi thở của Xử Nữ ở cổ hơi ngột ngạt, cậu có chút nôn nôn nhưng không nói gì để mặc. ” Ấm quá ! ” Xử Nữ nghĩ ” Lưng anh ấy ấm thật ”. Xử Nữ bỗng siết vòng tay chặt hơn.

- Cô nói lỏng tay một chút đi- Sư Tử nói nhưng không về gì khó chịu, giọng nói trầm, ấm áp.

Xử Nữ giật mình : - À! Xin lỗi.

Đi mãi như thế cuối cùng cũng đến chùa . Ngôi chùa cổ . Bấy giờ đã thấp đèn sáng trưng lên. Nhóm người vào đây ! . Xử Nữ leo xuống khỏi lưng Sư Tử. Cậu vươn vai một cái rồi nhận khăn từ người chủ đi.

- Các bạn vất vả rồi - Người chủ đi cười hiền từ

- Ông ở đây một mình sao ? - Song Tử hỏi.

- Ừ ! Hồi xưa ở đây có một chú tiểu nhỏ nữa nhưng bây giờ nó ra thành phố học rồi. - Chủ trì trả lời.- Thôi mấy người vào tắm rửa đi.

Họ được phát cho hai phòng. Một phòng nam và một phòng nữ. Tắm rửa xong xuôi, Xử Nữ đi ra phòng giúp dọn cơm, Sư Tử cũng ra ngay sau đó.

- Để cháu giúp - Xử Nữ cười nói, chân đi vẫn đau.

- Ừ ! Cảm ơn - Chủ trì nói.

- Ở đây có dầu xoa không vậy ? - Sư Tử mặt lạnh tanh hỏi

Chủ trì không hiểu dùng để làm gì . - Cô ấy bị trẹo chân - Sư Tử chỉ Xử Nữ.

Chủ trì hiểu chuyện liền mở ngăn kéo lấy hộp dầu bóp đưa cho Sư Tử - Đây !.

- Không cần đâu ! Lát sẽ thôi thôi - Xử Nữ nói

Sư Tử liền bế xốc cô lên lại chiếc phản đầu kia rồi để cô ngồi xuống. Xử Nữ hơi ngạc nhiên nhưng im lặng để cậu xoa bóp vì cô biết dù cô có phản kháng thì với cậu ta phản kháng bao nhiêu cũng không đủ. Cậu ta luôn làm theo ý mình. Sư Tử nhẹ nhàng đưa đôi chân Xử Nữ lên, đôi bàn tay mịn màng từ từ xoa bóp vào mắt cá chân của cô, từ từ lúc một. Xử Nữ không thấy đau, cô cảm thấy hơi là là mỗi khi gần gũi cậu đến thế này. Lần ấy cũng vậy khi chạm tay cậu ấy, Xử Nữ cũng thấy rất ấm áp, thoải mái,. thấy an toàn và không muốn xa chút nào. Lúc này cô không biết mình đang nghĩ gì nhưng khuôn mặt ấy, đôi tay ấy, dáng người ấy ,cả bờ vai ấy bỗng trở nên thu hút lạ lùng. Xử Nữ nhìn chăm chăm vào Sư Tử. Cô không tài nào hiểu nổi cảm xúc suy nghĩ của mình lúc này. ” HINH như mình bị người ấy thi hút mất rồi. Sao mà rối trí quá”.

- Xong rồi !- Sư Tử nói. Xử Nữ giật mình trở lại hiện tại

- Ồ ! Cảm ơn !- Cô cảm ơn chân thành.

Lúc sau SONG TỬ, Rachel, Jip cũng ra, họ dùng cơm cùng nhau suốt bữa tối, bàn về mọi chuyện xảy ra, hỏi về đường đi, về bản đồ. Song Tử thì thân nhiên gấp thức ăn cho Xử Nữ. Sư Tử im lặng không để ý không có biểu hiện gì. Rachel cố làm ngơ. Jip thì còn cảm thấy khó chịu vì chưa nói được sự thật cho Xử Nữ biết, sợ Sư Tử và sợ nhiều thứ..

M

14. Tập 12 : Em Sẽ Thấy Ác Quỷ Đội Lốt Thiên Thần

Chap 12 : EM SẼ THẤY ÁC QUỶ ĐỘI LỐT THIÊN THẦN

Chùa về Khuya.

Sư Tử đi trong màn đêm , bước chân từ từ, chậm rãi chút một, nhẹ nhàng, không ồn ào, gây động tĩnh.

Xử Nữ cảm thấy không ngủ được, liếc nhìn thì thấy Rachel quay lưng lại " Có lẽ cô ấy ngủ say". Cô rón rén đứng dậy đi ra ngoài . Bên ngoài đêm khuya đẹp hơn cô tưởng . Tiếng bìm bịp , dế kêu , thỉnh thoảng còn có cả tiếng ếch, nhái, cô không ngờ ở nơi thành phố đô thị phồn vinh cô cũng tìm được một vùng rừng có cảnh quen thuộc của Việt Nam. Bước từ từ xuống khỏi mấy bậc cầu thang, cô tìm ra dưới gốc cây lớn, có lẽ là cây cổ thụ, cô nhìn lên trên " Sao ! Trăng ! Đẹp thật". Cô chợt se lòng mình lại. Sao mà thấy nhỏ quê nhà quá, đi sang đây cũng gần được mấy tháng rồi. Nhớ cái nóng của Việt, bát cơm Việt, nhớ những con người, mảnh đất Việt. Đâu đó cô rất muốn tìm thấy sự yên tĩnh nơi đây như ở Việt Nam.

Chợt ánh mắt cô dừng lại khi thấy tấm lưng ai đó đằng xa, Xử Nữ tiến lại gần, người ấy hiện rõ hơn." Sư Tử?" Hình như trong đêm khuya, cô cảm thấy cậu ta ngày càng huyền bí, cô muốn biết nhiều hơn mà không sao hiểu nổi con người ấy. Cô cứ thế mà bước lại, gần gần rồi đứng bên cậu ta lúc nào không hay.

" Không ngủ à ?" Giọng Sư Tử ấm và thấy bỗng ấm hơn, hơi thở nhẹ trong đêm, rõ mồn một, ánh mắt nhìn xa xăm phía trước

" Ừm ! Không ngủ được" Xử Nữ cũng thì thầm.

Hai người đứng trước một lan can chắn giữa nhà và vùng đồi núi, phía xa kia là cả một khoảng trời đen lấp lánh sao, những ngọn núi cũng nhuộm màu trong đêm. Một làn gió thổi làm hất tung mái tóc cô lên, cả mái tóc Sư Tử cũng hất nhẹ, Xử Nữ chợt nhìn rồi thấy khuôn mặt ấy sao quyến rũ lạ thường, từng nét một, sóng mũi cao, đôi môi cân đối, đầy đặn, và... đôi mắt ấy, sâu đến nhường nào ? . Xử Nữ bị gió thổi bất giác co người lại, lấy hai tay ôm vai.

Sư Tử cởi chiếc áo khoác ném lên đầu Xử Nữ - Mặc vào đi

Xử Nữ lấy chiếc áo xuống, mặt bần khoăn - Anh không lạnh à ?

Sư Tử im lặng, hai tay lại bỏ túi, đôi chân dài đứng thẳng, lại nói - Ít nhất tôi có thể chịu đựng được hơn em.

Xử Nữ mặc chiếc áo khoác đen vào " Ấm thật ! ". Cô đưa nó lên mũi ngửi, vẫn mùi hương ấy " Trời ơi ! Mùi hương này quen quen. Nhưng mình không nhớ nổi đã ngửi ở đâu? Mình chắc là mùi hương này, không nhầm lẫn vào được. Nhưng rốt cuộc là ở đâu? Ở đâu có Sư Tử, ở đâu khi nào mà mình được ngửi mùi này ?". Những suy nghĩ mông lung rồi bởi cứ bám lấy cô suốt.

Sư Tử vẫn không nói gì , anh cứ nhìn lên trời, nhìn xa mãi , nơi ấy có trăng, trăng tròn vành, cả sao nữa. Xử Nữ bất giác khẽ hỏi, âm thanh nhẹ nhàng, trong vút vang lên trong đêm

- Anh thích trăng sao ?

Sư Tử quay mặt lại nhìn cô, Xử Nữ một lần nữa, à không , không biết đây là lần thứ bao nhiêu, khi hai ánh mắt chạm nhau, cô mất hết lí trí, đôi mắt đen ấy cô không tài nào vào sâu hơn được nhưng cũng không thoát ra được , cứ bị hút mãi như bị lôi vào xoáy mà không hiểu tại sao lại như thế ? . !

Xử Nữ chợt nghĩ đến câu nói của Nhân Mã _ Cô bạn thân ở Việt Nam " Xử Xử ! Khi cậu nhìn vào ánh mắt ai đó, nếu cậu thấy nó bỗng trở nên đẹp lạ thường, cậu muốn ngắm mãi, cậu không thể thoát khỏi ánh mắt đó, khuôn mặt đó thì cậu..... bị TIẾNG SÉT ÁI TÌNH rồi ỉ: Xử Nữ lắc đầu, lại nghĩ "" Không ! Không phải. ĐÓ là tại vì ánh mắt hấn ta quá mông mị thôi như có ma thuật vậy. Không phải tiếng sét ái tình."

Miệng Sư Tử động đây, từng lời nói một, bờ vai cao cao, ấm áp , che lấp đi một khoảng sáng trắng dọi vào :- Ừ ! - Xử Nữ trở về hiện tại sau tiếng ừ của Sư Tử

Xử Nữ nhìn trời nhìn sao nhìn mây nhìn núi, nhìn mọi thứ xung quanh và nhìn cả Sư Tử.

- Tôi thì khác. Tôi không thích trăng , tôi ghét trăng! Mà thích sao. Nhưng chỉ khi nào có trăng mới có sao. Tôi ước một nơi nào đó chỉ có sao thôi, nơi trăng không đến được. Bởi trăng lạnh lùng quá, sáng quá, lớn quá, sao không thể nổi lên được. Ở bên trăng, sao luôn nhỏ bé, cô độc đơn côi, trăng bận rộn với cây cối, bầu trời, mây, núi, sao thì ... luôn một mình, tự sáng, tự vươn lên, tự đi và tự lau nước mắt.

Xử Nữ bây giờ thật tâm trạng, cô cũng không biết tại sao mình lại có thể nói ra được những lời như vậy , lời mà khi nói xong cô tự im bật lại. Sư Tử vẫn nghe, vẫn nhìn cô, làn gió vẫn thổi nhẹ làm khẽ bay tóc hai người.

- Cô đúng là khó hiểu thật ! - Sư Tử buông câu nói, trong hơi nói anh có chút thở dài.

Xử Nữ nhìn anh, nhìn lâu rồi cũng đáp trả câu nói vừa nói :- Tôi thấy anh mới là người khó hiểu.

Sư Tử không nói gì. Xử Nữ nói tiếp : - Anh khi thì lạnh lùng, vô cảm, sắt đá, như một tảng băng di động, lúc thì ấm áp ân cần, nhẹ nhàng với người khác. Rốt cuộc anh là người thế nào?. Tôi thấy mọi người ai cũng sợ anh nhưng rất quý anh.

- Em vẫn chưa hiểu nổi con người tôi đâu. - Giọng nói của anh có chút đượm buồn man mác. - Cứ dần dần rồi em sẽ thấy..... - Anh dừng lại một lúc, lấy hai tay xoay người Xử Nữ lại đứng đối diện với mình. Sư Tử đang đứng cúi người xuống, ghé sát bên tai cô. Một luồng thở lạnh lạnh thổi qua tai Xử Nữ làm cô hơi rợn mà nhún vai lên . Giọng Sư Tử khàn khàn : - Em sẽ thấy một ÁC QUỶ ĐỘI LỐT THIÊN THẦN. Hãy cẩn thận khi bên tôi và nếu không thì biến mất khỏi mắt tôi. Đừng ra về ngây thơ với đôi mắt ấy. Và tốt nhất đừng cứng đầu.

Nói rồi Sư Tử lướt qua người Xử Nữ” vụt “, anh bước đi nhanh chóng rồi biến mất trong màn đêm. Xử Nữ đứng đó, tay chân cứng lại, không hiểu nổi chuyện gì đang diễn ra, những câu nói vừa rồi cứ ám ảnh trong đầu ” Ác Quỷ đội lột thiên thần. Ra về ngây thơ. Cứng đầu. “. Gió thổi bỗng mạnh hơn nhưng Xử Nữ không thể bước tiếp một bước nào nữa, cô đứng ở đó, giữa khoảng trời đêm bao la, một mình, chỉ một mình. ” Sao mình lại thấy buồn đến thế? Hắn nói vậy nhưng mình lại buồn, buồn mà không biết tại sao buồn ? Tại sao? Hắn tốt với mình rồi lại nói mình giả vờ ngây thơ, cứng đầu sao? Từ đầu mình chẳng muốn có quan hệ gì hay quen biết gì với quý tộc nhưng hắn tới mình trước mà. CHÍNH ANH ĐÃ XUẤT HIỆN TRƯỚC MẶT TÔI TRƯỚC. Vì vậy nếu muốn tôi biến mất thì dễ thôi. Đằng gì tôi cũng không muốn có dính líu gì đến các người” .Xử Nữ nhìn với đôi mắt hằn đỏ, bực dọc .

Sư Tử vào phòng để ngủ. Nhưng anh không tài nào chợp mắt được, một chút cũng không. Anh lấy tay che lại đôi mắt nhưng những câu nói của Xử Nữ cứ bên tai ” Tôi không thích trắng. Tôi Ghét trắng ỉ. Đôi mắt trong veo long lanh giữa đêm, cả giọng nói trong trẻo, thanh thanh, bờ vai nhỏ bé cứ in sâu vào tâm trí anh lúc nào. Anh cũng khó hiểu sao hôm nay mình rành nói nhảm , đứng trước cô ấy, anh lại thấy trong lòng như lửa đốt , anh muốn nói ra hết. Anh bực bội nằm úp mặt vào gối ” Quên đi. Cô ta là gì chứ!”.

15. Tập 13 : Hành Trình

Chap 13 : Hành trình (1)

Sáng hôm sau tại ngôi chùa.

Cả đêm Xử Nữ trần trọc không tài nào ngủ được. Cứ nhắm mắt , lại thấy cái nhếch mép của Sư Tử, khuôn mặt, giọng nói đầy kiêu ngạo của hắn làm cô bực đến phát điên. Cuối cùng chọn cách bật dậy và ra khỏi phòng. Bước ra khoảng sân rợp cây trước chùa, cô với tay cột tóc qua loa lệch xuống, thấy chủ trì đang quét sân, Xử Nữ liền chạy lại hỏi :

- Chủ trì dậy sớm thế ạ ?

Ông ta quay lại mỉm cười, hai tay chụm lại nhau chào như bái phật :

- Thí chủ sao không ngủ thêm chút xíu nữa? Trời còn sớm.

Xử Nữ đưa tay sờ đầu, cười tíu tít :

- Hi ! Cháu không ngủ được. À ! Để cháu quét cho.

Chủ trì nhường cây chổi cho cô, Xử Nữ chậm rãi quét nhưng chiếc lá sương ướt trên sân, miệng thì vẫn hỏi :

- Chủ trì ! Từ đây để đến các vùng bản địa tập trung đông dân thì mất mấy tiếng ạ?

Ông ta nhìn về phía chân núi xa suy nghĩ rồi nói :

- Nếu đi lúc 8h sáng nay thì khoảng 6h tối sẽ đến vùng trung tâm.

Xử Nữ ngạc nhiên quay phắt lại , đôi mắt nheo lại :

- Xa thế sao ạ ?

Chủ trì cười, chợt nhớ ra điều gì đó rồi lại nói thêm :

- Đó là đi bộ theo chân núi. Nếu đi tắt thì mất có 8 tiếng.

Xử Nữ cúi đầu suy nghĩ, giọng nhỏ lại , đưa tay lên đếm:

- Thế là 3h sẽ đến nơi. Vậy đi đường tắt cho nhanh.

Chủ trì liền xua tay, ý dặn dò :

- Chớ khoan ! Đi đường tắt phải băng qua sông suối, mà ở đó đá ghồ ghề rất nguy hiểm. Không cẩn thận rớt xuống vực là chết.

Xử Nữ rung mình, định nói tiếp thì có giọng của Song Tử vang lên phía sau, cậu ta bước tới Xử Nữ quàng vai cô cười thâm thiện , đi sau là Rachel , Sư Tử và Jip :

- Không sao ! Ta đi đường tắt xem như một cuộc leo núi. Quá thú vị.

Sư Tử nhún mồm thành hai đường bán nguyệt, hai tay vắn bỏ vào túi, đứng dựa vào cột chùa gần đó, giọng lãnh đạm :

- Nhưng Xử Nữ mới bị trẹo chân. Đi không cẩn thận sẽ phiền toái.

Xử Nữ cảm thấy trong lời nói của Sư Tử có chút bực bội, cô liền thoái thác :

- Không sao ! Tôi đã đi lại được . Không phiền anh đâu mà lo.

Nói rồi cô cúi người quét sân tiếp. Rachel lên tiếng sau khi nghe bàn cãi : - Đi qua sông bắc lăm !

Song Tử cất tay khỏi vai Xử Nữ đến bên Rachel an ủi : - Rachel ! Đây là đi tập huấn. Chính em xung phong đi thì phải có trách nhiệm. Đường nào chả bắc.

Jip liếc nhìn Rachel tiểu thư, rụt rè đưa ra ý kiến của mình :

- Hay là ta chia nhau ra đi !

Sư Tử đứng thẳng dậy, hấn cúi người xuống để khỏi chấn vào mái chùa vì người quá cao, bước xuống bậc sân :

- Quá nguy hiểm ! Đi đường bộ qua núi đi. Hết ! Không bàn nữa.

Sư Tử quay đi , bước chân nhanh thoăn thoắt, Xử Nữ nhìn Song Tử rồi lại nhìn Rachel, Jip :

- Các bạn chịu khó vậy !

Tạm biệt chủ trì ! Họ lại lên đường. Đúng thật đi bộ quá nhiều suốt mấy tiếng đồng hồ, chân của Xử Nữ sưng vù lên to hơn . Đau nhưng cô không kêu ca, im lặng, cô định nói nghỉ nhưng lại thấy mặt Sư tử ” Cô thật phiền toái ” , cô lại cắn răng bước tiếp.

Cuối cùng cũng đến nơi. Lúc ấy trời đã tối hắt hắt lại. Ai nấy đều thở hồng hộc, người thì toát mồ hôi ướt hết áo, người thì mỗi nhừ ngồi bệt xuống. Rachel xoa vai kêu ca :

- Thật là ! .. Biết thế đừng đi!

SONG tử cười trêu chọc Rachel làm cô giận lên mà hét:

- Ai bảo em đi để quản lí anh ! Đã nói anh thích ai cũng được chứ không thích em rồi mà !

- Anh...! ! ! ANH ĐÚNG LÀ ĐỒ TỒI. - Rachel tức tím mặt.

Cả nhóm được tràng cười trừ ai đó không thấy thú vị chỉ biết nhìn xung quanh. Sư Tử nhìn thấy một quán trọ nhỏ liền chỉ tay :

- Trời tối rồi ! Cần nghỉ ngơi.

Song Tử đỡ đầu gối đứng dậy, vươn vai ra sau, ôm vai Xử Nữ :

- Chà ! Tớ với cậu một phòng nhỉ?

Xử nữ nhìn Rachel hoảng hốt đẩy Song Tử ra xa :

- Thôi ! Cậu mờ ám lắm...

Song Tử bấu môi :

- Mờ ám gì đâu chứ ! Lương thiện vậy mà.

- Sao ? - Xử Nữ thở dài - Lương thiện quá đi !

- Căn bản là chúng ta không có tiền ! - Jip nói làm cả nhóm sững lại khi định bước vào khách sạn.

Xử Nữ im bật. Rachel trầm tư. Song Tử nhí nhô cũng vuốt cằm nhìn trời. Riêng Sư Tử vẫn bình tĩnh nói :

- Vào đi ! Chuyện tiền nong để tôi.

Rachel ngạc nhiên : - Anh lấy tiền đâu ra chứ ? Chúng ta chỉ đưa có mấy bộ quần áo, lương thực. Còn điện thoại, ví, ... đều bị tịch thu.

" Đúng" 3 người đồng loạt gật đầu tán thưởng câu nói Rachel, ánh mắt chăm chăm suy xét Sư Tử chơi gian lận dám lén đưa tiền bên mình. Hắn nhận ra ánh mắt của mấy người liền lườm, quay mặt đi vào trong :

- Không nói nhiều ! Không vào thì thôi.

- Ầy ầy ! VÀO CHỨ ! - Song tử hô vang.

Sự thật phũ phàng khi cả nhóm phân chia phòng : Còn mỗi hai phòng cuối cùng. 1 phòng trên tầng 4 và một phòng ở tầng 1.

- Xử Nữ với tôi ở phòng tầng 4. 3 người tầng 1. - Song Tử cười nham hiểm chỉ tay về 3 người .

Xử nữ néo Song Tử một cái rồ đầu : - Giờ không phải để đùa !

- Để Rachel và xử Nữ tầng 1. 3 chúng ta tầng 4- Jip lên tiếng

Sư Tử tựa lưng vào tường, chỉ về chiếc giường trong phòng tầng 1 đối diện đang mở hé : - Cậu nghỉ với chiếc giường thế đủ cho 3 người đàn ông ?

SONG Tử gật đầu, vuốt cằm : - Chỉ còn biện pháp duy nhất . 1 phòng 1 trai 1 gái. 1 phòng 2 trai 1 gái.

Mặt Xử Nữ méo mó : - Không phải chứ ! 1 trai 1 gái đã đành còn 2 trai 1 gái ? Sao không 2 gái 1 trai. Jip nói : - Tôi hay bị mộng du. Không thể ngủ với con gái quá nhiều được. Tôi không lường được đâu.

Rachel lườm Jip .

Sư Tử quyết định : - Tôi phải ngủ phòng tầng 1 có công việc. Nếu không không ai trả tiền phòng cho các cậu đâu.

Xử nữ nghe Sư Tử ngủ tầng 1 thì nói ngay :- Vậy tôi tầng 4.

Song tử tiếp lời ngay sau đó : - Tôi tầng 4 luôn. Để Jip và Sư Tử ngủ cùng nhau.

- Không được - Tôi không thể ngủ với cậu ta - Sư Tử lại quen bản chất nhà giàu.

- Giờ sao ? - Rachel hỏi .

Xử NỮ định lùi về sau ngồi xuống thì va phải ấm nước nóng mới cầm. " A!A!" Cô thụt chân lại rồi ngã xuống. Sư tử lập tức đẩy ấm ra, với tay lấy khăn giấy trên bàn cúi người xuống, vén quần xử lên. Song tử quan sát xem sao. Bị bong chân, nhiễm trùng do đi lại quá mạnh và nhiều giờ lại bị nước nóng đổ lên, chân xử bị biến dạng . Xử Nữ cắn răng. Song Tử trách móc :

- Bị đau chân phải nói chứ ! Lì lợm. Giờ bị nhiễm trùng ra đó rồi hôm sau què tôi không yêu đâu.

Sư Tử cắt ngang : - Thôi ! VỀ PHÒNG ĐI. Xử nữ sẽ ở tầng 1 với tôi.Ồ ào quá họ đuổi ra.

...”Ồ nhưng !” Xử nữ nói lúng túng.

Sư Tử bế xốc Xử Nữ đứng dậy, đến phòng dùng chân đạp một cái thật mạnh làm xử nữ giật mình. Hắn để Xử Nữ trên giường, cô định đứng dậy sửa giày thì bị hắn quát :

- Ngồi yên đó!

Cô im bật lại ngơ ngác nhìn Sư Tử đang loay hoay lấy bộ sơ cứu từ hộp thuốc trên tường. Tay chân nhanh nhẹn, dứt khoát, thuần thục. Hắn đến trước mặt cô kéo ghế ngồi, lấy chân cô để trên đùi hắn, tháo giày, tất của cô ra rồi từ từ sát trùng vết thương.

- Cô không thể bớt gây rắc rối được à?

Xử Nữ cảm thấy bị xúc phạm liền thụt chân lại nhưng bị hắn giữ chặt không nhúc nhích được đành nói :

- Tôi không cần anh giúp. Tự tôi làm được.

Sư Tử từ từ băng chân cho Xử Nữ rồi thả chân cô xuống nhẹ nhàng, rất ân cần. Hắn nhìn cô với ánh mắt sắc lạnh xuyên thấu gan xương. Sư Tử quăng rác vào thùng rồi vớ quần áo đi thẳng vào nhà tắm .

Xử Nữ ngồi không yên, nghĩ bao nhiêu là cái ” Trời ơi ! MÌNH VÀ HẮN đang chung phòng. Không thể nào. Chung giường sao ? ” nghĩ đến đó Xử Nữ rợn cả da gà. Cô liền nằm bẹp xuống rồi lại ngồi dậy, hết thở dài rồi xếp gối dọc lại chia hai bên như Chúc anh dài hay làm với Lương Sơn bá. ” Không ổn.! Hắn ta là kẻ nguy hiểm gấp vạn lần Bá huynh”. CÔ đang vò đầu bứt tai thì Sư Tử bước ra.

Quần dài, ngực trần vạm vỡ, vai quàng khăn, đầu tóc ướt, khuôn mặt thanh tú, hoàn hảo từng nét một, đôi mắt hút hồn. Xử nữ phát hoảng che mặt lại

-.Anh...Anh..... - Xấu hổ không nói nên lời

Sư Tử lau tóc , nhếch mép :

.- Đừng nói với tôi cô chưa thấy đàn ông cỡi trần khi nào?.

-.Anh..... Mặc áo vào.... Nên nhớ Nam nữ thụ thụ bất tương thân - Xử nữ run run.

Sư Tử lấy chiếc áo phong mặc vào, nhú mảy :

- Cô không tắm sao?.

XỬ nữ cất tay thở phào, công nhận ngứa ngay nhưng cái chân.... Sư tử hiểu chuyện, với tay lấy túi đồ của xử nữ ném cho cô. Xử Nữ không hiểu há hốc miệng.

. - Lấy đồ đi ! KHÔNG tắm sao ngủ? Nhanh . Lề mề .

Xử nữ liền lấy ngay cái quần dài và chiếc áo phong dài tới quá hông. Mới lấy xong thì đã bị Sư Tử bế bắt ngờ. Cô lại giật mình không biết hắn ta làm gì. Giọng run run :

- Anh....! Định làm gì ?.

Hắn giả điếc tai ngơ bế cô vào phòng tắm rồi thả cô ngồi trên chiếc ghế đã chuẩn bị sẵn, có cả nước nóng đã xả đầy bể. Xử nữ không hiểu lại ngu ngơ. Sư tử nhú mảy:

- IQ 2 số à ? Tắm nhanh. Cho 15p. Tôi vào mà chưa xong thì dù cô có ở trần tôi cũng mặc kệ.

Nói rồi hắn quay ra. Xử Nữ từ từ tắm. ” Không ngờ hắn cũng có lúc tốt”.

Cô vừa tắm lại theo thói quen vừa hát. Mãi mê nghịch xà bông quên mất thời gian đến khi nghe tiếng gõ cửa mới giật nảy mình.” Tôi cô 15p. 15p. 15p ”.

’ chết ! ĐỪNG NÓI LÀ HẮN XÔNG VÀO THẬT”.

Xử nữ luống cuống rồi tung lên hét bù lu bù loa -

- Anh không được vào !

- 10s nữa !

- Cái gì ! Tôi đã nói không được mà.!

Cửa phòng tắm không khóa vì cô đau chân không đi được. Giờ thì toi mạng. Hấn quả là biến thái vô biên không ai địch nổi. Ngay cả chuyện tắm cũng giới hạn. Nếu cô nương không đau chân thì có mười mạng mày cũng không thoát nổi.

Xử nữ ngậm đắng nuốt cay. ĐỒ để quá xa không với lấy nhanh được. Bên ngoài tiếng hấn vẫn vang :

- 5s.

Chết tiệt ! Làm sao lấy đồ đây! Minh lỡ đại để đồ xa tránh nước tác hại là thế này đây !. HU4.

Hết hành trình (1). HÀNH TRÌNH (2) sẽ kể tiếp câu chuyện

Bạn nào chưa đọc các chap trc thì vào album—) truyện :Thiên Mệnh ~ s

16. Tập 14 : Anh Cứ Dày Vò - Hành Trình 2

Chap 14 : Hành trình (2)

ANH CỨ DÀY VÒ

Xử Nữ có lẽ muốn nổi đóa và nếu có thể cô đã đá bay Sư Tử ra khỏi căn phòng này. Khổ nỗi lực bất tòng tâm, phận là nữ nhi gặp phải tên bá đạo, xem trời bằng vung, kiêu căng, tự mãn lại còn biến thái cực độ , cô chẳng biết làm gì ngoài việc miệng thì van xin ” Làm ơn ! Tôi chưa tắm xong ! 10 phút nữa thôi !” , trong lòng thì ngọn lửa hận thù dồn lên tận não ” Đồ biến thái ! Anh tưởng anh thích làm gì thì làm sao ? Được. Đợi ta đây lành chân lại , ta thề sẽ không để yên cho 3 đời nhà ngươi ! Đồ cặn bã!. Tập chủng ”.

Xử Nữ vội vàng xối nước, rồi phải khố sở một chân lắc lò cò , vịn tay trên bồn tắm, mặc quần xong luống cuống thế nào chiếc áo với được lại mắc vào kẻ sắt. Cô nhăn mặt , miệng méo mó chữ thảm ” Mày còn theo phe hấn sao ? Bày mưu hại tao sao “. Tiếng Sư Tử bắt đầu mở chốt cửa ” Cạch“, tiếp đó là tiếng dép của hấn, lúc một lúc một , từ từ, Xử Nữ mắt cứ lo âu nhìn về phía bức tường, tay thì giật chiếc áo bị mắc. ” Trời ơi ! THÂN THỂ ĐANG TRẦN TRUÔNG!“ . Cô không tài nào gỡ chiếc áo ra được, xung quanh lại không có khăn, Sư Tử thì đang đến gần.

Xử Nữ toát hết mồ hôi hột, chân tay bủn rủn nghĩ kiếp này mình không sống nổi vì xấu hổ thì ngoài kia có tiếng gõ cửa lộp độp

” Sư Tử ! Xử Nữ” ’

Sư Tử nghe tiếng gõ cửa, nhìn phía tường che khuất sau kia rồi lại nhìn về phía cửa khách. Ai đó lại gõ cửa mạnh hơn :

- Mở cửa !.

Cuối cùng Sư Tử quay lại, quay chốt phải mở cửa, Song Tử nhào vào phòng ngay lập tức, cười tươi. Sư tử nhú mày, hai tay khoanh trước ngực, giọng bất cần :

” - Chuyện gì ?”

Song Tử đảo mắt quanh phòng một lượt, ánh mắt tò mò, chỉ trỏ :

- Xử Nữ đâu ?

Sư Tử đưa ánh mắt về phòng tắm ra hiệu, Song Tử hiểu ngay . Sau đó cậu ta đi lại giường cầm 1 cái chăn , lấy thêm cái gối, phụng phịu giải thích khi ra đến gần cửa :

- Không đủ chỗ. Phải trải chăn dưới sàn. Tội có đi hỏi quản lí thì họ bảo hết chăn, gối, chiếu. ! Nản.

Sư tử im lặng gật đầu, Song Tử nhìn về chiếc giường :

- Hai người 1 gối là đủ. Chăn thì lấy áo ra đắp. Hi.

Cậu ta cười híp mắt không đợi sư tử nói gì liền phóng đi vun vút và biến mất nhanh chóng. Sư Tử nhẹ nhàng đóng cửa lại rồi đi thẳng vào nhà tắm, đôi chân dài hoàn hảo cứ thế mà tiến vào. Lúc ấy Xử Nữ cũng đã mặc đồ xong đang lò cò dựa tường đi ra , " Cảm tạ trời đất ! À ! Không ! Song Tử ! Tôi nhất định không quên ơn cậu " cô thở phào. Xử nữ chạm mặt Sư Tử. Hấn nhếch khóe miệng, vẫn cái tự kiêu nhưng rất đẹp, chiếc răng trắng bóng thấp thoáng sau ấy, hấn bỏ tay túi quần theo thói quen, giọng ầm ập :

- Cô chậm mất 10 phút 24 giây.

" Hả?????" Xử Nữ trố mắt. Hấn ta không chỉ là tên biến thái mà còn là tên thần kinh không bình thường , rảnh đến nỗi đếm giây. Xử Nữ ngược nhìn

- Anh quá vô lý. - Cô chỉ thẳng vào mặt hấn - Tôi nói cho anh biết ! Anh không có quyền gì để ép người khác này nọ. Anh tưởng anh giỏi, anh con nhà giàu, IQ cao, bố mẹ chức quyền anh thích làm gì thì anh làm sao ? - Xử Nữ bật cười khinh miệt - Anh chỉ có cái vỏ của cha mẹ anh tạo nên thôi ! Còn lại không thứ gì là của anh cả. Vì vậy đừng tỏ ra là mình là " Chúa tể" trong khi chỉ là con ốc sên đội vỏ.

Cô bực bội dồn nén giờ bắt đầu bộc phát lên , cô vung tay tát vào mặt Sư Tử một cái.

Hấn cơ mặt giật giật đôi mắt tối sầm, im lặng nhìn cô , đôi mắt sâu ngút ngàn, giọng nói lạnh lẽo đến tận vai gáy :

- Câm MIỆNG !

Xử Nữ nhìn chằm chằm, bàn tay đơ lại vì không nghĩ mình mới làm một điều hết sức dại dột. Nhưng cô không xin lỗi vì cô nghĩ mình không làm gì sai cả.

- Được thôi ! Tùy anh !

Cô lắc chân đi lướt qua hấn, vẫn bản tính hậu đậu , một ngày xui xẻo cô mắc phải gót dép hấn thế là..... Hấn nhanh chóng dang tay ra vòng qua eo cô đỡ lấy khi mặt cô chỉ cách mặt đất có 5 cm. Hú hồn ! Xử Nữ đơ người ngay cả nước bọt cũng không nuốt xuống cổ nổi.

Hấn bế xốc cô lên , có lẽ hấn giận, trước giờ chưa ai dám to tiếng với hấn nhất là phụ nữ , bàn tay hấn bóp eo cô mạnh khi cô đang trong vòng tay trước ngực hấn , cô thấy đau đốn , nhưng lại thấy có lỗi vì cái tát vừa rồi.

Hấn quay người bước đi từ người hấn tỏa ra một sát khí hùng hực, làm cô ngột ngạt không thể không mất bình tĩnh khi hấn bế cô quay lại nhà tắm. Xử Nữ túm lấy áo hấn, hai tay níu chặt, khuôn mặt hiện lên nét lo âu :

- Anh Anh định làm gì ? .

Hấn im lặng, im lặng thôi mà cũng đủ làm cô lòi ra bao mớ suy nghĩ hỗn độn. Hấn để cô xuống bể tắm đang ướm, thả xuống một cái " Phịch" . Chân cô va vào thành bồn tắm " bốp" , đau nhưng cô không kêu, thụt chân lại , miệng không ngừng lắp bắp :

- Anh ! Tôi không tắm nữa!... Anh định làm gì !

Hấn vẫn thế, khuôn mặt không cảm xúc, cô không thể biết được hấn đàn nghĩ gì . Một khuôn mặt lạnh lùng, ám khí ngùn ngụt cứ thế lan tỏa cả phòng tắm. Hấn với tay mở vòi nước, Xử Nữ sợ sệt, mắt không thể chớp lại nổi, nước chảy xuống người cô, từng lúc một.

" Sao nước lúc này ấm mà giờ lạnh vậy?". Nước lạnh như băng thấm qua người làm cô run lên bần bật, núm áo Sư Tử chặt cứng, hai hàm răng đánh vào nhau :

- Sư Tử ! Tôi làm gì sai ?

Hấn nhếch mép khi thấy cô đang khổ sở trong chiếc bồn tắm nước lạnh cực độ, thời tiết miền núi về đêm càng lạnh làm ôi của Xử Nữ tím bật.

- Tắm đi ! Cô thích tắm lắm mà !

Giọng hần bây giờ lộ rõ : Hần đang giận giữ. Hần đang khinh miệt cô. Xử Nữ lắc đầu :

- Không ! Tôi đã bảo không tắm nữa ! Sao anh cứ ép buộc người khác quá vậy ! Anh không có lương tâm sao ? Hay nó bị chó mèo tha đi rồi.

Cô hét lên , người cô tê cứng lại tất cả các cơ quan thần kinh như ngừng hoạt động, nước mắt là vũ khí lợi hại nhất của phụ nữ giờ nó cũng không hoạt động thì không còn cách nào khác. Bàn tay hần bóp chặt lại kêu ” Rắc ”, hiện rõ cả gân tay xanh lè, răng nghiến ken két như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

- Tôi nói như thế nào thì cô phải nghe thế đấy ! - Hần mắng lớn, cả gian phòng như ngập chìm trong tiếng nói của hần. Xử Nữ thót tim nuốt chửng cơn tức, đôi mắt đang xin tha mạng. Hần lấy gáo nước dội ngập đầu cô, xử nữ lấy tay che đầu nhắm tịt mắt lại. Giọng hần kề bên cạnh, một luồng hơi buốt vào vành tai làm cô rợn mà run :

- Cô cứ thử chống đối lại tôi xem !

Hần bóp cổ cô, đôi mắt trừng lên đáng sợ. Xử Nữ không thở được nữa, cũng không có sức để chống cự, mệt mỏi, muốn buông xuôi.

Giờ cô mới hiểu ra : ” Thì ra trả giá ột cái tát là cả một sự đau đớn đến tột cùng. Được thôi ! Anh cứ dày vò đi. ”. Miệng cô chọt bật ra câu khi tiềm thức dần trở nên mừng mị :

- Đồ cầm thú !

Xử Nữ ngất đi trong tư thế ôm người lại trong bồn tắm.

Lạnh ~ Đau ~ Tổn thương ~ Bị dày vò ~ Chịu cực hình ~ À ! Thì ra mọi thứ đều có giá. Chạm vào anh thật ấm áp, an toàn nhưng thật mơ hồ , cũng rất nguy hiểm. Giờ tôi mới hiểu ra : Anh đích thực là ác quỷ máu lạnh. Thế mà tôi cứ nghĩ anh là một người hoàn hảo trên thế giới này chỉ có 1. Ủ ! Chỉ có một và chỉ một , một người độc ác, tàn nhẫn, thô bạo không ai bằng , chính là anh.

17. Tập 15 : Bí Ẩn Và Thế Giới Hắc Bang

Chap 15 : Bí Ẩn và Thế Giới Ngầm

Sau khi nhờ bác sĩ thay đồ chăm sóc cho Xử Nữ, nhìn Xử Nữ nằm thiếp về mặt nhọc , hần im lặng không hiện rõ cảm xúc gì. Bác sĩ đưa ánh mắt về phía hần rồi lắc đầu :

- Haiz ! - Bà ta thờ dài - Ai lại để vợ đang bị thương tự tắm một mình rồi ngã chổng quẹo thế chứ !

Sư Tử ánh mắt sắc lạnh lườm bà ta , bác sĩ bất giác cúi mặt xuống không dám nhìn mặt hần, sợ vừa rồi mình nói gì không phải. Hần nói chậm rãi từng từ một để vừa nghe lọt tai vừa để người khác nhớ rõ, âm thanh trầm bổng:

- Cô ta không phải vợ tôi ! Ăn nói cẩn thận.

Bác sĩ câm lặng lẽ nhìn cô gái nhỏ bé khuôn mặt nhợt nhạt đang nằm trên giường, không dám tò mò thêm chuyện gì , và nếu ngộ nhờ có biết chuyện thì sợ cái miệng mà không giữ nổi mạng sống. Người đánh đứng cạnh bà ta quá nguy hiểm, mặt độ nguy hiểm không thể đoán được.

Sư Tử mí mắt chọt giật, bàn tay hần nắm chặt lại , hần bước gấp rút đi ra khỏi phòng, bà bác sĩ đứng ngơ ngác nhìn Sư Tử biến mất trong tích tắc.

Hắn bước nhanh trên hành lang dây trợ , dừng lại một giây , không gõ cửa, đập phẳng cánh cửa vào phía trong , chốt cửa gãy đôi và rơi xuống. Đôi vợ chồng chủ trọ đang ái ân thì có người xông vào bất ngờ , luống cuống bà vợ chỉ kịp khoác chiếc váy ngủ vào lấy chần che phần ngực, ông chồng thì đang mặc đồ ngay nhiên.

- Cậu là ai ?

Sư Tử trong tích tắc, mắt sắc lửa, khoe môi nhếch lên, gân tay nổi cộm, tiến đến túm cổ người chồng. Ông chồng sợ sệt nhìn Sư Tử không chớp mắt còn bà vợ thì hoảng hốt nói không nên lời, run lập cập.

Hắn gần từng câu một, khí chất màu đen như muốn giết người :

- Nói ! Ai gắn camera trong phòng tắm ở phòng 4 tầng 1 dãy 2 .

Ông chồng chưa định thần lại được miệng lắp bắp, nói từ được từ mất :

- Tôi.... tôi... khôn... không.... bi. .. biết.... cái....

Không để ông ta nói xong, chỉ cần nghe hai từ ” không biết”, miệng Sư Tử giật giật, nhếch lên lộ rõ hàm răng giống như ma cà rồng đang chuẩn bị hút máu, răng nanh hiện ra, hắn xoay tay túm cổ áo ông chồng chặt hơn làm mặt ông ta tím lại , giọng nói đe dọa :

- Nói. !

Ông chồng tay run run , sợ mặt cắt không ra máu. Bà vợ thấy thế liền đi lại túm chân Sư Tử , hai tay xoa vào nhau cầu xin hắn :

- Thực sự chúng tôi không biết !- Bà ta vừa nói vừa nức - Cách 1 tiếng trước khi các người đến đây ở thì có một người thuê 2 ngày trả phòng.

Bàn tay Sư Tử có chút nới lỏng để ông chồng đủ thở. Bà vợ run run nói thêm mấy câu, ngược nhìn Sư tử :

- Hắn là một người tâm 25 tuổi nhưng cao lớn. Chúng tôi hỏi tên thì hắn bảo là : Bí Ẩn. Suốt 2 ngày chúng tôi có thấy hai người thợ sửa chữa có vào phòng hắn nhưng 5 phút thì đi ra ngay.

Bà vợ nuốt nước bọt, tay vẫn bám quần Sư Tử cầu xin cho chồng, nhìn chồng đau xót rồi kể tiếp. Sư Tử im lặng lắng nghe.

- Nhìn hắn trông giống xã hội đen nên chúng tôi không dám hỏi thêm. - Bà ta chợt nghĩ thêm điều gì đó - À ! Nếu tôi nhớ không nhầm thì trên bàn tay trái hắn có xăm chữ : KL.

- KL sao ? - Sư Tử thả tay khỏi cổ áo người chồng, ông ta ngồi phụp xuống .

- Vâng ! Hắn không phải gốc Mỹ. Giọng rất khác giống như người nước ngoài sang. - Bà vợ nói câu cuối cùng thả tay khỏi ống quần Sư Tử - Chúng tôi chỉ biết có thế. Còn chuyện camera thực tình hai vợ chồng tôi không làm.

Sư Tử nhíu mày dăm chiêu một lúc rồi nói :

- Đưa tôi mượn điện thoại di động

Ông chồng với tay lấy điện thoại đầu giường hai tay đưa cho hắn. Sư Tử cầm lấy đi ra khỏi phòng. Trước khi đi thì cậu có nghiêng mặt nói :

- Nếu hắn xuất hiện lần nữa thì nói rằng : DEVIL hẹn gặp ở thành phố NewYork .

Sư Tử bước đi . Hai vợ chồng nhìn nhau vuốt ngực thở phào. Ngay lập tức ông chồng lấy điện thoại bàn bấm vào số đã ghi sẵn :

- Sau 3 tiếng tút để lại lời nhắn - Tiếng tổng đài vang lên - Devil P đã xuất hiện. Hẹn gặp ngài ở Thành phố NewYork.

Ở đầu dãy bên kia, một người đàn ông trưởng thành đang ngồi trên ghế xoay ghế lại trở về tư thế bàn làm việc, tay cầm ly rượu sâm banh, nhếch mép : - Sớm thế ư ? Devil P. !

Hắn lôi máy tính xách tay gọi video đường dây nước ngoài Mỹ - Việt Nam , màn hình hiện lên một người nam có khuôn mặt hoàn hảo, làn da ngăm, đôi mắt nâu, mặt lạnh lùng . Ở bên này người đàn ông trưởng thành cúi chào lễ phép :

- Lão Đại !

Lão đại gật đầu , ánh mắt sắc bén , đang tựa người vào ghế sofa, giọng nói mang tính mệnh lệnh :

- Đến đâu rồi ?

Người đàn ông trưởng thành hé nụ cười :

- Devil đã xuất hiện. Tại vùng miền núi Q thuộc bang X .

Lão đại nhìn thẳng vào màn hình khen ngợi :

- Tốt.! Cứ thế tiếp tục kế hoạch .

Màn hình tắt phụ.

Sư Tử nhấn nút gọi Ma Kết, đến chuông thứ hai thì đã có người nghe máy, không đợi bên kia hỏi thì Sư Tử đã ra lệnh ;

- Đưa xe đến vùng miền núi.Q trong vòng 10 phút.

Ngay lập tức khi chuông đánh 4h thì 4h8 phút đã có hai xe đen dừng trước mặt Sư Tử. Sáu người bước xuống cúi đầu chào :

- Kính chào Lão Chủ !

Sư Tử nhìn một lượt, thần sắc băng giá đúng thế giới ngầm , giọng nói không mang sắc thái biểu cảm, điềm đạm:

- Hai người bảo vệ Xử Nữ, A Bách - Sư Tử gọi người cầm quân vùng Q này , cậu ta là một trong những thuộc hạ thân cận của Sư Tử , - Cậu cho người quét sạch vùng này điều tra xem băng đảng nào lén lút hoạt động có xăm hình KL.- KILL.

- Rõ! Thừa Lão chủ ! - A Bách cúi người tiễn Sư Tử.

Sư tử lên chiếc xe đen biến mất trong màn đêm đen kịt. Tiếng bánh xe gào trên đường núi. Tĩnh mịch.

Sáng hôm sau, ở một thế giới khác - Thế giới máu, toan tính, cạm bẫy, đầy nguy hiểm, chỉ cần chủ quan hay nhất gạn 1 giây thôi thì người đó sẽ bị đánh bật ra khỏi thế giới và chết _ **THẾ GIỚI NGẦM _ CÁC BANG CHỦ**.

Hôm đó, cả thế giới ngầm lẫn thế giới sống đều bị khuấy động. Xe đi trên các đường cao tốc đều phải nhường đường cho từng đoàn xe Lincoln màu đen nối đuôi nhau đi, đi theo đoàn và đột, cứ mỗi đột đi khoảng hơn mười xe. Mọi khu phố, con đường chìm trong tiếng gào rít, tiếng ma sát bánh xe với mặt đường , có lẽ dễ để hình dung hơn thì ta nói màu chủ đạo thế giới hôm nay là : Black ! Màu đen.

Các ông chủ, người cầm đầu các bang nhỏ, các đại ca giới giang hồ, v...v nhận được tin tập hợp từ Lão Chủ đều phải bỏ dở mọi thứ và mọi kế hoạch để đến đúng giờ. Người đã sắp ngồi lên máy bay đi công tác thì phải xuống, vội vã đi tập hợp, người chưa ngủ dậy thì phải bật dậy ngay lập tức không chậm trễ, người thì lo lắng xem xét đàn em của mình làm gì sai, người thì lạy chúa cầu mong " Lạy chúa ! HÃY giúp con sống qua ngày hôm nay" ,v ...v...

Người ta trong thế giới ngầm nếu nhắc đến Sư Tử thì có thể một kẻ nào đó dấn dạn không biết anh ta là ai nhưng nhắc đến Devil p mà không biết và lỡ có mạo muội làm điều gì sai trái thì xem như mạng sống không được bảo toàn.

Nhắc đến Devil!

Tàn nhẫn ! Có

Máu lạnh ! Có

Thông minh, tài trí hơn người! Đúng

Bá đạo ! Có

Tuyệt tình ! Có

Hắn là một con quỷ ! Một thủ lĩnh đầu đàn ! Bất khả xâm phạm !. Từ đi liền với Devil P luôn là : Một và chỉ một.

Mọi người tập trung tại tòa nhà thị chính rộng lớn, thiết kế hình vòm cung, cao hơn chục tầng, gần trăm phòng, xa hoa, lộng lẫy, mọi thứ trong tòa này đều phải tốt nhất, đắt nhất và độc nhất. Phía trước dãy nhà là hàng trăm xe xếp ngay ngắn, người đông cũng xếp thành hàng đứng hai bên, ai nấy đều mặc đồ đen chỉnh tề, đứng ngay ngắn và khuôn mặt đều y như sắt thủ.

Cuối cùng trung tâm của ngày hôm nay đã xuất hiện, chiếc xe hơi hiệu Cadillac xuất hiện. Một người thân cận chạy lại một tay để nghiêm chỉnh trước ngực cúi chào, một tay mở cửa. Người đàn ông vừa bước ra , hắn đứng nhìn một lượt, không biểu cảm, đôi mắt to lông mi dài khê chớp, sống mũi cao nhẹ thở, gài lại cúc áo, hắn tiến lên , từng bước một, đầy uy quyền.

Người người gập mình xuống, đồng loạt hô to vang cả một vùng náo động trong thành phố.:

- Kính Chào Lão Chủ !

Hắn ra hiệu không cần chào nữa , chuông điểm 7 giờ đã đến lúc vào họp. Nơi họp là một căn phòng rộng lớn, nói chính xác hơn là rộng hơn cả phòng họp quốc hội. Ánh đèn neon sáng trưng , những thiết kế bằng ngọc thạch, ngọc trai lại càng làm cho căn phòng sáng đến độ chói mắt. Trên tường có điêu khắc hình : Chim Ưng ! Biểu tượng của Tử Phái Băng.

Các thành phần cuộc họp ngồi ở các hàng ghế có bàn đằng hoàng, hướng lên trên , nơi ngồi của Lão Chủ. Cuộc họp bắt đầu, không khí trở nên yên lặng khi Devil ngồi xuống ghế. Ánh mắt hắn quả thực là một vũ khí lợi hại, ai yếu tim thì đừng nhìn vào kéo sợ mà ngất đi. Hắn quét mắt một vòng thì dừng lại ở một vị trí trống, khỏe mắt không động dấy . Người thiếu đó là Song Ninh Phong Thị. Ông ta ở ngoài trên chức danh là cậu của Devil nhưng với hắn thì ông ta chả là gì cả. Là cái gai trong mắt. Ở thế giới ngầm, ông ta cũng có một thế lực rất lớn có thể chỉ đứng sau Lão chủ và một số người bên Mafia là bạn của Lão chủ. Ông ta rất có tiếng tăm và ai cũng phải sợ, kiêng nể không dám làm gì. Trước kia ông ta cũng suýt chút nữa trở thành Lão chủ nhưng không ngờ lại có kẻ giỏi hơn dám dẫm lên đầu ông ta , trở thành Lão chủ thế giới ngầm khi chỉ mới 19 tuổi. Bây giờ người ấy đã 24 tuổi, quá trẻ. Đó là Devil (Sư Tử). Ông ta là kẻ to gan nhất dám đối đầu với Devil. Và lúc này đây cũng vậy, ông ta không đến triệu tập, chứng tỏ ông ta dám phản Lão Chủ. Nếu không phải ông ta có thế lực mạnh và nhiều kinh nghiệm thương trường có lợi cho bang thì Devil đã đuổi ông ta đi từ lâu.

Devil quyết định họp , hắn hỏi nhưng trên thực tế đó là tra khảo :

- Ai là người hoạt động của miền Q bang X. ?

Cả phòng yên lặng người nhìn người không bàn tán không náo loạn thì lúc ấy có người xông vào. Là Song Ninh. Ông ta ngạo mạn đi vào thản nhiên:

-Ồ ! Xin lỗi giáo chủ. Tôi đến hơi trễ.

Không ai nói gì chỉ nhìn ông ta, có người còn mời ông ta ngồi xuống rất lễ phép. Devil nghiêng răng trềng mắt, Song Ninh bật cười :

- Giáo chủ ! Chúng ta họp thôi !

Vẻ tự đắc của ông ta chẳng phải đang chế nhạo Lão chủ. Bản tính của lão chủ ai cũng biết : Ngoài Song Ninh ra, Kẻ như thế này chỉ có chết.

Song Ninh chặc lưỡi, vẫy tay :

- Lão chủ !

Hai từ lão chủ chậm rãi thốt lên. Devil thản nhiên nói :

- Người đầu tiên Song Ninh ra.! Ai để ông ta vào trong khi ông ta không thực hiện quy tắc Tử Phái giết chết không tha!

Giọng nói miệt thị , hai bàn tay Devil khoanh trước ngực, đôi chân chéo nhau, một cái nhếch mép khinh thường dành cho Song Ninh. Cả phòng ai nấy đều sững sờ, trước giờ Devil đều nhượng bộ nhưng hôm nay thì : Chính thức khai chiến !.

Song Ninh bật cười ha hả , tròng mắt:

- Được thôi ! Nhưng cậu nên nhớ sớm muộn gì cậu cũng bị lật tẩy .

Hắn đã tức giận, Devil bình tĩnh, cười lại :

- Mời !

Song Ninh bị người lôi ra, hắn tức đến độ da mặt đỏ lên, miệng gằn từng chữ :

- Nhóc con ! Mày được lắm ! Cứ thử sau khi ta ra khỏi Tử Phái Bang mày sẽ làm nên trò trống gì..

18. Tập 16.1 : Theo Dõi Xử Nữ

Chap 16 .1 : Theo dõi.

Xử Nữ lại liếc mắt qua chiếc bàn bên cạnh, cô thở dài : Trông Không .

Không biết tại sao kể từ buổi huấn luyện đó , trở về thành phố, hình ảnh Sư Tử cứ bám lấy cô không tha, ngay cả trong giấc mơ cô cũng có cảm giác bị Sư Tử bóp cổ đến nỗi thở không nổi. Cô thở phào nhẹ nhõm khi hôm nay lại không phải chạm cậu , nhưng lại cứ buồn vui với vợ không cười nổi mặc dù Song Tử suốt ngày làm hài. Xử Nữ chép miệng lắc đầu:

- ” Có khi nào nghỉ học luôn rồi không nhỉ? Anh ta cần gì đi học mà vẫn có khối tiền ” .

Cô nhìn ” nơi đó ” rất lâu , cô nghĩ cái gì rồi lại phủ nhận cái đó. Nội tâm đang giằng xé dữ dội.

Bên Ác : Xử Nữ ! Hắn ta là kẻ độc ác, lạnh lùng , lại còn thích làm gì thì làm. Cô tuyệt đối không được thích hắn ta.

Bên Hiền : Xử à ! Tuy vậy nhưng tính hắn ta tốt. Đây ! Khi cô bị thương hay gì gì đó, hắn không bỏ mặc cô , lại còn công cô đi, v..v

Bên Ác : Xử.! Hắn suýt giết cô đấy ! Cái đó không phải là tình yêu sét đánh. Chẳng qua là do hắn quan tâm cô tý nên cô nhầm. Không được yêu hắn

Bên Hiền : Trên đời không có người thứ 2 đâu ! .

Bên Ác : Hắn là xã hội đen, chuyên phạm pháp luật.

Xử Nữ ôm lấy đầu lắc lắc ” Thôi ! Không thích là không thích ”. Bên Ác nhếch mép cười , bên Hiền thì nhìn cô lo lắng. Xử Nữ, cô thật sự không thích SƯ Tử hay là cô thích mà không dám nhận ? Anh ta hành động như ác quỷ, thậm chí chẳng buông tha hay nhẹ tay với phụ nữ yếu ớt, anh ta cường bạo, tà ác, sợ rằng cô sẽ chẳng thích nổi ?

Lớp học mỗi mình cô , Xử Nữ đứng dậy đi ra ngoài uể oải , chân cũng bước không nổi. Mọi hôm Song Tử đưa cô đi đi về về nhưng hôm nay cậu ấy nghỉ từ tiết Đại Số. Ra khỏi trường , cô cũng nhác nhìn theo nắng, nheo mắt lại cúi gằm mặt đi thẳng, vừa đi vừa đếm ô gạch dưới đất. Đếm đến ô 1159!

Xử Nữ rất nhạy cảm, cô cứ cảm giác như ai đi sau mình như quay lại thì không thấy. Cứ thế mấy lần cô bực quá nấp sau bờ tường cao, vớ lấy dây xích con chó nhà đầu kia, đợi người đến thì ” Phụp ”. Cô đè hắn ta vào tường tay xiết dây xích quanh cổ , lực hơi yếu nhưng cũng đủ làm đau :

- Nói ! Người là ai ? Tại sao theo dõi tôi ?

Hắn mặt vuông nhìn côn đồ nhưng lại toát ra sự nghiêm túc đến lạ thường, mặt không cảm xúc. Nhìn gương mặt băng giá này cô lại nghĩ đến khuôn mặt thần chết Sư Tử, Xử Nữ rợn cả da gà.

Hắn không nói gì chỉ đứng yên. Xử nghĩ ” Người hắn to lớn thế kia đương nhiên để hạ một phụ nữ thì rất dễ. Tại sao hắn đứng yên mà không làm gì mình ”.

Cô xiết chặt xích lại, mặt cương nghị và nhìn dữ hơn một chút:

- Ai sai anh theo dõi tôi?

Hắn không nói gì chỉ nhẹ tay xén ống áo lên cho đỡ vướng, bất chợt hình xăm chim ưng trên tay lộ ra đập ngay vào mắt Xử Nữ. Cô lắp bắp nói rồi ánh mắt tức giận nhìn hắn :

- Sư Tử ! Kẻ chết tiệt đó sai anh theo dõi tôi. ? Sh*t ! Anh ta muốn trừ khử tôi sao.

Cô nghĩ lại mọi chuyện nghĩ đến lời Sư Tử nói với cô ” Bọn chúng nghĩ cô là bạn gái tôi . Chúng sẽ bắt cô làm con tin đe dọa tôi. Cô nhớ rằng. Cô sống hay chết không liên quan đến tôi. Tuy nhiên tôi nợ cô một mạng tất tôi sẽ trả. Hoặc tôi nghĩ cô nên nhận tiền và chúng ta xem như xong ”. Xử Nữ nghĩ đến đó như cảm thấy lửa trong lòng mình dâng lên ngàn ngút, cô đề vào mặt kẻ theo dõi mà trút hỏa :

- Về nói với cậu chủ nhà người ! Tôi không cần anh ta trả mạng, anh ta muốn trừ khử tôi để khỏi trả mạng thì miễn đi. Giờ không ai nợ ai. Còn tôi mà thấy mặt anh luẩn quẩn theo tôi , tôi băm nát mặt anh ra đấy !

Câu sau Xử Nữ nói với kẻ theo dõi. Hắn bị Xử đuổi đi, một lúc sau thì không thấy đâu nữa , Xử phải tay trả xích chó trở lại, quay mặt bước đi thì ngay lập tức một bàn tay lớn bịt miệng cô. Xử Nữ trợn mắt lên khi nhận ra khăn tẩm thuốc, mùi hăng làm đầu óc cô mụng mị , cô bấu vào tay kẻ đó , với điện thoại bấm ” S ...” Danh bạ hiện ra dòng chữ Song Tử . Chưa kịp nhấn thì cô đã bị cướp và ngắt đi. Chiếc xe tải mất hút khỏi con đường . Chiều đã chập choạng mờ tối , đèn đường bật lên, gió hè mát rượi thổi bay lá trên phố. Thành phố đêm nhộn nhịp với những bản nhạc sôi động trong quán bar !

Lúc đó , tại căn biệt thự sang trọng , đèn pha lê làm cho căn nhà trở nên huyền ảo và quyến rũ vô cùng. Đại sảnh riêng của phòng cậu chủ, một người quỳ xuống :

- Lão Đại ! Cô ấy phát hiện rồi.

Sư Tử xoay chiếc ghế sofa , ánh mắt đen sâu hút, hàng lông mi dài cụp xuống sau đó lại mở ra, khuôn mặt không lộ rõ cảm xúc :

- Thôi ! 1 tuần rồi cũng không thấy động tĩnh gì có thể giờ chưa phải lúc. Cứ để cô ta thế đã.

- Vâng ! Vậy tôi xin phép ra ngoài.

Sư Tử gật đầu.

Phòng lại rơi vào tĩnh lặng. Đôi tay thon dài của cậu đang xoa Thái Dương, đầu óc hỗn độn !

” Để em bị thương thì tôi không nỡ, nhưng nếu em không giúp tôi thì xem như hết cách : Tôi phải đưa em về bên tôi ! XỬ NỮ ! Nếu không cả tôi , em Devil Bang, Tử Phái Bang , anh em sẽ gặp nguy hiểm. Tôi phải tìm ra được kẻ đứng sau các vụ này là ai ?”

Hình như kẻ đó muốn em ?

Câu chuyện nhỏ số 4 : Trục trặc liên tiếp

Sư Tử ngay sau khi loại cậu mình ra khỏi bang thì gặp không ít khó khăn. Tuy là người nói ” không có đối thủ ” nhưng bang khi mất đi một ” cánh tay trái ” thì để trụ lại trong giới giang không phải chuyện dễ dàng. Hơn nữa trước giờ Phong thị là người phụ trách giao hàng đi , giờ ông ta rời bang, việc giao hàng bị trục trặc liên tiếp. Cả tuần nay, Sư Tử ngập đầu trong đồng công việc, 2 ngày mà đã có đến 5 lô hàng bị cháy , bị tráo đổi, một tàu bị tai nạn và thiệt hại không ít. Cả bang đang rơi vào hỗn loạn khi Phong thị đưa ra cảnh cáo rằng sẽ làm cho công ty phá sản. Cổ phần công ty của bang đang giảm. Ma kết mở cửa phòng Sư Tử đưa cậu cuốn tài liệu báo cáo :

- Lô hàng vũ khí vận chuyển từ Ai Cập trên đường đi xe mất phanh đã lao xuống vực. A Bách không biết còn sống hay không. Lô hàng thì hư hoàn toàn.

Ma kết thân trọng nhìn khuôn mặt đang nổi gân xanh của sư Tử rồi nói tiếp :

- Cổ phần công ty tiếp tục giảm 1,2% sau vụ bị đạo hàng.

Sư Tử tức giận vò nát tập giấy, giọng đanh lại , nghe rõ cả tiếng nghiến răng :

- Chết tiệt ! Rốt cuộc là kẻ nào ?

Ma Kết bắt chéo hai chân ngồi tựa ra sau ghế :. - không thể là Phong thị. Ông ta không phải người đánh ngay. Chắc chắn có bang nào đó.

Sư Tử ngẫm nghĩ một lúc , lời điện thoại ra và gọi . Lát sau cậu đập máy..

- Phong thị đã sang Việt Nam rồi. Ông ta trong 1 tháng sang đó 2 lần. Ông ta đang có kế hoạch. Anh điều tra đi .

Ma Kết đứng dậy gật đầu, trước khi ra cậu còn quên không nhắc :

- À ! Có thể mục tiêu bọn chúng lần này là xử nữ. Cậu cử người theo dõi cô ta xem có động tĩnh gì gay không. Nhắm vào cậu tức nhắm vào cô ta. Không thể để kéo dài thêm nữa. Phải hành động.

cerun:y}

19. Tập 16.2 : Xử Nữ Bị Bắt Cóc

Thiên Mệnh

Chap 16.2 : Bắt cóc

Xử Nữ tỉnh dậy thì thấy xung quanh lạ lẫm, tường bám đầy rêu, đầu đầu nghe tiếng sột soạt như rấn đang trườn trên lá khô, đôi khi lại yên tĩnh không một tiếng gì, sàn nhà mục nát, gạch vỡ tung tóe, mạng nhện chằng tơ chi chết. Cô ngó nghiêng rồi cửa mình thì nhận ra hai bàn tay đã bị xích lại không nhúc nhích được, cô trợn mắt nhìn chiếc xích lớn cùng cái khóa sắt:

- Chuyện gì thế này ?.

Cô cố gắng thụt tay ra khỏi xích nhưng không được, xung quanh cũng không có vật gì có thể mở. Bất lực Xử Nữ đứng dậy chạy đi thì xích va chạm với đất kêu leng keng. Cô giật thột đứng trân người khi từ đâu một người đàn ông tầm 40 tuổi cùng 2 vệ sĩ to lớn đi tới. Ông ta nheo mắt , giọng nói bốn cột:

-Ồ ! Tiểu thư dậy rồi sao? Cô ngủ quá lâu rồi đấy !

Xử Nữ phản ứng ngay khi nghe giọng đáng tởm của ông ta :

- Ông là ai ! Tôi không có thù oán gì với các người. Các người bắt nhầm người rồi.

Ông ta lấy điều thuốc châm ngòi rồi hút một hơi, làn khói xông ra từ mũi, thổi bay ra, hàm răng vàng và chiếc sẹo trên mặt làm ông ta lúc này trở nên đáng sợ. Ông ta nhìn cô với ánh mắt sắc như muốn cắt thấu từng mảnh thịt :

- Ta là ai không quan trọng. Ta cũng không quan tâm tiểu thư là ai. Người ta muốn là người sẽ đến cứu tiểu thư sắp đây thôi. Vì vậy nếu muốn thoát thì hãy ngoan ngoãn làm theo lời ta.

Xử Nữ mắt nhìn chằm chằm, đôi tay thâm tím vùng bị xích, môi mấp máy :

- Ông muốn gì !

Ông ta ra hiệu cho 2 vệ sĩ tiến lại phía cô, ép cô ngồi xuống một chiếc ghế, lấy dây thừng quấn quanh người cô. Xử Nữ vùng vằng thì liền bị vịn tay đau đến rắc. Cô sợ sệt nhìn ông ta. Ông ta lấy điện thoại ra, Xử Nữ trở mắt nhìn ;

- Sao điện thoại tôi lại ở chỗ ông ?

Ông ta bấm bấm cái gì đó rồi giương mắt nhìn Xử Nữ, ném điện thoại cho cô rồi nói :

- Hãy nói hẳn ta đến đây !

Xử Nữ dứt khoát không chịu, cô biết nếu cô làm thế thì Sư Tử sẽ bị liên lụy. Hơn nữa chính cô đã bảo không ai liên quan đến ai. Không có lí do gì để cô nghe theo lời ông ta gọi Sư Tử đến đây. Cô nhìn ông ta và nói :

- Không đời nào !

Ông ta đến sát cô kề cơn dao vào mặt cô từ từ từng chút một. Bề mặt dao lạnh làm cô như ngửi thấy mùi máu tanh xộc đến tận mũi, hai mắt cô không thể nhắm lại nổi, mắt đưa theo chiếc dao đang từ từ dịch chuyển xuống cổ :

- Ồ ! Thế tiểu thư sẽ nhanh chóng mất đi khuôn mặt xinh đẹp này.

Xử Nữ run sợ nhưng vẫn rất bình tĩnh, nói nhưng hai hàm răng như đánh vào nhau :

- Được. Giải thì ông làm đi.

Ngay lập tức mũi dao đâm rạch một đường trên cánh tay Xử Nữ, cô đau đớn mà hét lên :

- Á

Cô muốn gọi Sư Tử lắm, bỗng dưng cô muốn khao khát gọi tên anh nhưng miệng cô lại không mở nổi. Nước mắt cô bỗng rơi xuống nhưng lại chóng khô. Cô cắn răng mà chịu :

- Rốt cuộc ông có thù hằn gì với sư tử. !

Ông ta không nói gì chỉ lau dao, máu cô đã thấm trên chiếc khăn tay trắng. Ông ta cười khanh khách, vang cả một vùng hoang, đặc ý mà nói :

- Hẳn sắp đến rồi !.. Ha3. Ngày ấy cuối cùng cũng đến !.

Ông ta bỏ đi. Ngay sau đó, 2 vệ sĩ bỏ đi. Xử Nữ một mình, máu đang chảy nhưng cô không thể làm gì khi hai tay đang bị trói, đau nhưng bất lực.

Sư Tử xem xong đoạn băng thấy Xử Nữ đang đau đớn thì nổi giận đùng đùng, hai tay bóp chặt chiếc điều khiển :

- Kẻ nào dám.....

Một lát sau đó, chuông điện thoại reo, Sư tử bấm máy nghe thì giọng nói nam đang tự mãn :

- Lão Đại ! Người thấy hay chứ ! Ồ ! Tôi nghĩ người sẽ cảm thấy thú vị lắm đây. Máu nhiều như vậy mà.

Sư tử ánh mắt như muốn đốt cháy mọi thứ, giọng danh lại :

.- Địa Điểm?

Bên kia giọng nói đầy khiêu khích :

- Quả là Devil ! Thông minh hơn người. 20 phút nữa xuất hiện tại nhà hoang sau rừng ABC.

Chiếc xe BMW phóng vút , tiếng bánh xe rít trên đường vào lúc đêm khuya. Tình lặng đến bất ngờ

Xử nữ mất máu mà thiếp đi giờ cô loạng choạng dậy, mắt mờ mờ. Đôi môi thâm tím, làn da xanh xao, đôi mắt sưng vù, chỗ bị rạch giờ nhìn không còn ra hình thù gì nữa.

- Trời tối rồi sao ?

Bỗng cô nghe tiếng lộc cộc, chính xác là tiếng phanh xe dừng lại. Ông ta xuất hiện với hàng đám người vệ sĩ xung quanh, ắt hẳn đang đợi ” người đó”. Xử nữ lúc này mới giật thột : - Chẳng lẽ sư tử đến !.

Cô mới kịp nghĩ thì ai đó đã xuất hiện. Một màu đen từ đầu đến cuối, chiếc áo sơ mi trắng lấp ló sau chiếc áo khoác đen. Ai đó đôi mắt trừng nhìn cô, đôi tay bóp chặt nổi gân xanh, mặt tỏa ra một luồng sát khí, giọng nói đánh lại :

- Không ngờ mày vẫn còn sống !

Sư Tử nhếch mép ánh mắt sắc lửa, lông mày cong lên hình lưỡi liềm, còn ông ta cũng dương dương tự đắc :

- Mày không ngờ phải không ? Ha3.

Nói rồi ông ta hét lên :

- Bay đầu xông lên giết nó cho tao !.

Xử nữ ánh mắt hốt hoảng, miệng cô đã bị dán lại, họng khô khốc, trước mắt cô diễn ra cảnh một là sống, hai là chết. Thật không công bằng khi một bên là con số chục, một bên là 1 và chỉ 1. Sư Tử đấu với mấy vệ sĩ cường tráng. Từ trước tới giờ đối với hắn, có lẽ từ thua không nằm trong từ điển. Những cú đòn thoăn thoắt và chuyên nghiệp nhanh chóng hạ ngục bọn đó. Hắn bẻ tay đứa cuối cùng, xoay đầu, nhếch mép , khinh bỉ :

- Vẫn là Kim THẾ ngày nào !.

Kim Thế lùi lại từng bước một, ông ta đã có chút sợ sệt, Sư Tử tiến gần lại, trước mắt hắn có lẽ chỉ là một con tép đang vật lộn trên bờ, đối mặt một con sư tử đang gào rống.

Bỗng Xử nữ bị ai đó kề dao vào cổ:

- Nếu mày dám tiến lại gần, tao sẽ giết cô ta !.

Sư Tử quay phắt lại, một chàng trai to lớn, mái tóc đen xoăn và nhất là đôi tai lớn, hắn cảm thấy quen thuộc, ánh mắt hắn nhú lại, hắn nhớ ra ai rồi :

- Kim Ngưu con ?

Kim thế, người đứng đầu dòng tộc là Kim Ngưu. Sau khi có con với họ Thanh Tịnh thì đẻ ra một cậu con trai. Ông ta muốn đứa con của mình sau này lên kế thừa dòng tộc và muốn để danh tiếng con mình được nâng lên thì đặt tên là Kim Ngưu luôn. Trong giới giang hồ, gọi ông ba là Kim Thế còn đứa con là kim ngưu.

Kim Thế nhìn đứa con mưu mẹo liền bật cười ung dung tiến lại gần Sư tử, tay cầm khẩu súng :

- Sao hả lão đại. Ngài muốn cô gái ấy chết sao ?

Sư tử nhìn Xử Nữ đang thất thểu, hắn bỗng cảm thấy có chút đau ở ngực nhưng khuôn mặt thì vẫn băng giá :

- Cô ta không liên quan đến tao !

Kim Thế ” Ồ” lên một tiếng sau đó nhìn cô gái

- Thật tội nghiệp cô bé ! Thế mà trước lúc bị bắt cóc, cô bé đã định bấm nút gọi mày nhưng rất may là tao đã chặn lại.

Xử nữ nghe Sư tử nói thế thì đau lòng, cô không biết tại sao lại thế nhưng lúc đó cô chỉ biết nghĩ đến sư tử . Chỉ có hắn mới làm cô cảm thấy an toàn. Nhưng hắn luôn lạnh lùng, mặc người khác chết sống. À phải rồi ! Chính hắn cũng đã có lần khiến cô phải rơi vào cảnh khổ cực cùng tâm, gần chết bán sống thì ở hắn cô hi vọng được sự sống ư. Câu trả lời là không ! Là ai đó nhưng không phải hắn.

Sư Tử không lộ rõ cảm xúc gì trên mặt, nhìn Xử Nữ rồi quay sang ông ta :

- Rốt cuộc mày muốn gì ? Đừng vòng vo .

Ông ta liền nói : - Mày chết đi !.

Ông ta chìa súng định bắn vào đầu sư tử nhưng sư tử đã tránh kịp. Kim Ngưu liền lại giúp ba đánh hấn. Trong lúc đang vật súng với kim ngưu thì sư tử bị kim thể lấy thanh sắt phang vào người. Đúng lúc đó, Xử nữ mở được dây thừng thấy kim thể đang có ý định đánh gậy sắt thì liền lao tới ôm ngang người Sư Tử, Kim Thể không hoàn được hành động của mình, gậy đập đúng vào chiếc ghế trên người xử nữ gây làm đôi, Xử Nữ bị thương chỉ kịp nhìn Sư Tử an toàn rồi ngất xuống đất. Khuôn mặt mệt mỏi, ánh mắt rệu rã dần chìm vào hôn mê.

Sư Tử thấy thế liền nổi giận, hấn đập phăng ông già ngã ra đồng củi, đầu ông ta đập vào tường cũng bất tỉnh, anh con trai liền bỏ đó chạy đi xem ba thể nào. Bản chất anh ta vốn hiền lành nên không tính đến chuyện trả thù.

Sư tử lay xử Nữ, mồ hôi lã chã rơi, miệng không ngừng gọi tên cô :

- Xử !.... Xử....

Màn đêm buông xuống sâu hơn. Hấn như trở nên điên dại phóng xe với tốc độ đến khủng khiếp. Lan can bị hấn siết chặt mà méo dạng. Đôi mắt hấn sâu hoắm, đầu óc mụng mị, chân đạp ga mạnh đến nỗi nếu như có tai nạn thì chỉ có chết. Bây giờ hấn chỉ nghĩ đến cô. Hấn không lí giải nổi cảm giác này nhưng hấn không cho phép cô rời khỏi hấn, một bước cũng không. Đứng trước cánh cửa cấp cứu, hấn không ngừng gọi tên cô, máu cô đang trên áo hấn, tay hấn, người hấn và cả tim hấn. Hấn tức giận như ác quỷ, hấn thề nếu cô có mệnh hệ gì hấn sẽ giết kẻ đó. Lần đó hấn không tự tay giết nhưng lần này thì khác.

Sư Tử ngồi xuống ghế, ánh mắt cứ nhìn chăm chăm vào phòng cấp cứu. Lát sau Nhân Mã đến, Tiểu dương đang hẹn với Nhân mã nghe tin cũng đi theo. Họ thấy Sư Tử đang trong bộ dạng phờ phạc, định đến nói gì đó nhưng hấn ta nhanh chóng trở về vẻ không cảm xúc thường ngày, hấn giao lại mọi việc cho 2 người rồi bỏ đi. Đêm đó, lại một lần nữa giới giang hồ bị kích động, bị lòng sự, không ít kẻ phải đổ máu nhưng hấn là xứng đáng.

THIÊN MỆNH

20. Tập 17 : Hôn

Chap 17 : Hôn

Tối hôm đó, Sư Tử như điên cuồng lên, hấn cho người đi lùng suốt đêm. Tiếng bánh xe ma sát trên đường làm thành phố trở nên ồn ào. Một đêm vừa Tĩnh vừa Náo Động.

Hai bố con Kim Ngưu bây giờ chẳng khác gì tù nhân, Sư Tử đã cử người theo dõi cộng với lực lượng túc trực xung quanh bệnh viện. Hấn không bao giờ để Kim Ngưu chết một cách dễ dàng được, ông ta không thể nào tự đứng ra lo vụ bắt cóc Xử Nữ, hấn hiểu lá gan ông ta chỉ nhỏ như hòn bi, ắt hẳn có kẻ đằng sau xúi giục.

Thời gian gần đây Tử Phái Bang gặp nhiều trục trặc nhưng chưa có ai dám làm gì đối đầu với Devil (Sư Tử). Bây giờ lại có kẻ dám gọi điện đe dọa rồi đánh nhau với hấn dĩ nhiên hấn không bao giờ bỏ qua.

Sư Tử nhận điện thoại từ Ma Kết

” Là ai ?”.

Sư Tử không bao giờ mở miệng hỏi chuyện gì, như thế nào, sao rồi, một khi ai đó gọi điện thoại cho hấn thì người đó phải biết manh mối rõ ràng và chính xác. Hơn nữa đây lại là Ma Kết, người anh em vào sinh ra tử.

Giọng Ma Kết lãnh đạm ” Một người ở cách trung tâm thành phố 20 cây. Tại khu công nghiệp D. Tên là Mỗ Tiểu. Hấn là người đã cho Kim Ngưu ở trốn trong thời gian bị thương . Hấn cũng là đại ca của một nhóm xã hội đen tên là Lỗ Đế ”

Sư Tử cúp phất máy ném vào bên trong xe , lên xe rồi phóng đi. Vô lăng bị cầm chặt đến mức tưởng như nó sắp méo ra, bánh xe lăn với tốc độ kinh khủng, giờ bảo nó sắp rơi ra cũng không phải chuyện lạ.

Đúng 15 phút sau, tiếng xe rít cả khu phố ấy” Kết ttt ”.

Tiếp đó một làn sát khí ngùn ngụt, người người cúi xuống kính cẩn chào ” Lão Đại !”

Devil mặc một bộ áo đen từ đầu đến chân, mắt nhìn vào kẻ đang bị giữ lại , ngay lập tức hấn lao đến túm cổ kẻ đó tung 3 cú đấm liên hoàn vào bụng, ngực và mặt. Kẻ đó ộc máu mà quỳ sụp xuống không nói nên lời. Giọng Devil không cảm xúc ” Nói ! Kẻ đứng sau ” .

Mỗ Tiểu không nói một lời, mặt cúi xuống. Devil trợn trừng mắt, hàm răng trắng nói từng chữ một ” Cho người 5 giây ”.

Mỗ Tiểu ắt hấn khi giúp cho Kim Ngưu phải biết đến Devil, bây giờ nếu không nói hấn phải chết. Nhưng hấn lain không nói gì, mặt lằm lì.

Devil đếm đến giây thứ 3, hấn lấy chân đạp Mỗ Tiểu bay vào tường cách đó 2 mét. Ma Kết đứng đó nhìn Devil. Anh chưa bao giờ thấy Devil giận đến như vậy, một phần có lẽ anh biết Devil rất khó chịu khi có ai đó đang chơi khăm. Ma Kết đưa tay ra ngăn Devil khi hấn định đến đánh Mỗ Tiểu ’ Lão Đại ! Đánh hấn chết thì sẽ mất manh mối”.

Mỗ Tiểu người xuề xoài bật cười ” Ha3. Tôi đã nói tôi chỉ giúp Kim Ngưu trị thương, còn việc hấn bắt cóc cô gái đó tôi không liên quan. Còn người đứng sau tôi thì mấy người mơ đi ..Hấn anh ta giỏi hơn người đó Devil. ”.

Sau đó bỗng nhiên Mỗ Tiểu cắn lưỡi tự tử ngay trước mặt Devil. Hấn đã lấy tay đập ngay vào tường ” Chết tiệt ! Kẻ nào đó ”.

Ma Kết nói với Devil ” Manh mối cuối cùng. Giờ còn Kim Ngưu ”. Devil im lặng không nói gì, máu tay chảy từng giọt từng giọt.

Sư Tử (Devil) qua bệnh viện xem xét tình hình, đã 8 tiếng trôi qua, Kim Ngưu do đã già xương cốt không chắc , dù đã tỉnh nhưng vẫn đang hoảng sợ. Xử Nữ được chuyển vào phòng hồi sức nhưng chưa tỉnh. Sư Tử, Ma Kết đang ở phòng riêng nói chuyện với con trai Kim Ngưu. Ma Kết ngồi vắt chân trên ghế sofa hỏi ” Ba cậu đã làm gì trong suốt thời gian trốn chạy. ”

Anh con trai khuôn mặt sợ sệt nhìn người đang đứng gần cửa sổ, khuôn mặt lạnh tanh, giọng run run ” Tôi không biết ông ấy làm gì nhưng từ khi tôi chuyển đến ở với ông ấy, cách đây 3 tháng thì có một người áo đen rất hay đến nhà tôi. Bố tôi và anh ta vào phòng riêng của ông nói chuyện ”.

Sư Tử khẽ nhú mày, tay rần rần cầm, Ma Kết hỏi tiếp ” Bộ dạng người áo đen thế nào ?”.

” Anh ta cao khoảng 1m70 nhưng lại bịt khẩu trang và tôi không thấy mặt”.

Ma Kết bình tĩnh ” Không có gì khác sao?’. Anh con trai lắc đầu nhưng được một lúc chợt nhớ ra gì đó, anh nói tiếp ’ À ! Anh ta biết nói tiếng Việt Nam ! Hôm tôi đưa trà vào thì anh ta nói một câu ” Trời định sổ phạn. ”

” Tôi không hiểu họ nói gì nên không quan tâm mà đi ra ”.

Cùng lúc đó, Xử Nữ từ từ mở mắt, khuôn mặt cô trắng bệch xanh xao, cô định cựa quậy một tí nhưng đau ở vùng vai và tay trái. Cô nhìn xuống thì thấy mình đã bị băng vai lại, chân cũng bị băng. Bạch Dương đi vào thấy Xử Nữ đã tỉnh ” Cậu thấy thế nào rồi ?”.

Xử Nữ nhìn Bạch Dương, giọng khàn khàn yếu ớt ” Cho mình cốc nước ”.

Bạch Dương rót nước rồi đỡ cho Xử Nữ dậy, uống nước xong, Xử Nữ nằm xuống hỏi Tiểu Dương ” Sao cậu biết..... ”

Xử Nữ chưa nói hết câu thì Tiểu Dương đã trả lời ” Chính anh Sư Tử gọi cho tớ “. Xử Nữ nghe Dương nói mới chợt nhớ ra Sư Tử ” Sư Tử đâu rồi ? Anh ta không sao chứ ?”.

Bạch Dương cười mỉm ” Từ lúc nào cậu lại quan tâm anh ta quá vậy. Lại còn đỡ nạn cho hần nữa chứ ỉ. Xử nhìn Bạch Dương, rồi nhìn ra cửa sổ ” Tổ cũng không biết. Lúc đó tổ chỉ nghĩ là anh ta sẽ chết nếu như bị cái thanh sắt đó đập trúng đầu.”

Tiểu Dương xoa đầu Xử Nữ ” Haiz ! Cô bạn bé bỏng ! Cô đang yêu rồi đấy !”. Xử im lặng, cô không nói gì, chỉ lặng lặng suy nghĩ vu vơ , mọi thứ thật mơ hồ.

LÀ yêu như Bạch Dương nói chẳng ?

Lúc ấy cô thậm chí chẳng dám nghĩ rằng Sư Tử sẽ chết, cô chỉ biết mình cần cứu anh ta bằng mọi giá !

Sư Tử đã làm cô tổn thương nhiều, từ vụ ở khu rừng trong buổi tập huấn, vụ theo dõi, rồi đến bảo cô làm điệp viên, nhưng sao cô chẳng thấy chúng quan trọng ! Cô thậm chí chẳng ghét nổi anh ta !

Cô chỉ nghĩ được trong đầu và bảo với trái tim mình rằng :

” Đi ăn với anh ta, mình thấy rất vui, và hạnh phúc !”

” Được Sư Tử công, chẳng có gì tuyệt hơn thế !”

” Anh ta đã lo lắng ỉnh phải không? Trông bộ dạng anh ta lúc mình bị thương nhìn rất đau đớn !”

” Mình thực sự rất sợ nếu anh ta chết lúc ấy !”

” Sư Tử còn tự tay bôi vết thương ỉnh !”

Nghĩ lại những lần chạm giữa hai người, Xử Nữ lại cười mỉm , thực tình cô đang yêu !

Nhưng liệu Sư Tử, anh ta đang nghĩ gì và anh ta có thích cô không ? Cái đó mới là vấn đề !

Đến giờ ăn trưa, Tiểu Dương phải đi mua đồ ăn, Xử Nữ ở trong phòng một mình. Xử Nữ cảm thấy khó chịu khi vệ sĩ cứ ở ngoài phòng như thế ! Cô mà có sức đã đá bay hết bọn chúng. Xử Nữ lại khát nước, cô sụt sịt , với tay lấy cốc nước ở gần tủ nhưng sức yếu quá không lấy được, bỗng từ đâu một tên vệ sĩ chạy vào ” Tiểu thư Xử ! Nước của cô đây“. Xử Nữ nhìn tên vệ sĩ da đen này cười ” Hờ hờ “, tự dưng cô không thấy khát nữa ” Tôi không khát nữa.”.

Tên vệ sĩ này mặt quá nghiêm túc làm cô thấy ghét , nghiêm túc thái quá. Cô chán định lấy báo đọc, kẻ này cũng chạy vào ” Báo của tiểu thư đây “. Xử cười ” Xử Nữ. Không cần tiểu thư đâu “. Tên này không thèm để ý đến lời nói của xử ” Tiểu thư cần gì cứ gọi tôi “. Nói xong lại đi ra đứng như trời trồng.

Xử ngồi chán gặm móng tay, tên đó lại đi vào ” Tiểu thư ! Cái bấm móng tay đây ạ “. ” AA! Diên mắt . Anh ra ngoài đi. Tôi cần kệ tôi ỉ. Cô hét lên. ” Anh ghen tị khi không được cắn móng tay sao ? Tôi thích cắn, ok? Không cần cắt. Đi ra ngoài đi ”.

Xử vừa nói xong thì có người đã đứng tựa vào cửa, hai tay khoanh ra trước ngực, mặt lạnh lùng, giọng nói mỉa mai ” Em bắn thế sao ?”.

Xử Nữ ngoảnh lại ” Sư Tử“, tên vệ sĩ cúi chào ” Lão đại!”. Nói xong tên đó tự động đi ra và đóng cửa lại. Trong phòng chỉ còn Sư Tử và Xử Nữ, không khí thay đổi đột ngột.

Xử Nữ nhìn Sư Tử hỏi nhẹ nhàng ” Anh không sao ?”.

Sư Tử ngồi lên chiếc ghế sát tường, mắt nhìn Xử Nữ, nhếch miệng ” Em gan cũng to đấy nhỉ ?”

Xử Nữ không nói gì, chỉ nhìn anh. Không biết có phải vì ánh sáng ngoài cửa sổ hắt vào làm làn da Sư Tử như trở nên sáng loáng, khuôn mặt hoàn hảo bấy lâu trở nên cuốn hút lạ thường. Bất chợt cô nghiêng người bên phải để nhìn Sư Tử rõ hơn mà cô không ý thức được anh cũng đang nhìn cô nhưng lại có ya khác. Anh vất chân lên, hai tay bỏ lên chân , không quan tâm cô làm gì, chỉ nói ” Sao lúc đó em làm thế ?”

Xử Nữ đang bị khuôn mặt , dáng vẻ của sư tử cuốn hút nên không biết trời đất gì nữa liền nói lung tung ” làm gì ?”. Sư Tử nhú mày, hần đứng lên, Xử Nữ cũng ngả người ra để nhìn Sư Tử, bất giác , anh cúi người xuống sát mặt Xử Nữ, hai tay hần để hai bên đầu Xử Nữ. Mắt hần đang nhìn cô , hơi thở anh phả vào khuôn mặt cô gần từng chút một, Xử Nữ như đóng băng người lại, khi Sư Tử gần gũi cô như thế này.

Không khí trong phòng trở nên ngột ngạt, khó thở đến lạ thường, Xử Nữ mắt tròn xoe , ngạc nhiên đến hồi hộp đến lo sợ, cảm giác gì cũng trải qua từng hồi từng chút.

Sư Tử nói ” Lúc đó sao em bất chấp cả tính mạng để lao vào cứu tôi” . Lần này hơi bạc hà trong miệng Sư tử lan vào tận mũi cô, mặt Xử Nữ đỏ chín lại , cô định mở miệng nói ” Tôi không muốn ai bị thương oan vì tôi ” nhưng ý định đó đã bị dập tắt ngay khi Sư Tử đặt đôi môi anh lên đôi môi cô.

Xử Nữ đơ người , tay chân như bị điện giật và đang đến độ tê tái. Bàn tay cô chỉ cử động được ngón út. Tuy chỉ là một nụ hôn nhẹ lướt qua nhưng đến khi cô ý thức được chuyện gì đang xảy ra thì Sư Tử đã đứng dậy, mặt anh mãn nguyện, giọng nói khiêu khích ” Không ngờ người em lại có phản ứng mãnh liệt với nụ hôn của tôi như thế !”.

Xử Nữ vẫn chưa hết ngạc nhiên, cô không nói nên lời , Sư Tử lấy chần chập cô, bất giác đưa tay lên đầu cô mà xoa ” Ngốc ! Từ giờ em sẽ phải chịu ” điện giật” nhiều hơn nữa đấy ! “. Sư Tử quay đi và nói tiếp câu sau. ” Nếu em cứ nằm mãi thế này ị. Sư Tử đi còn cần dọn vệ sĩ ” Xem chừng cô ấy cho cận thận”. Người vệ sĩ cúi xuống vâng dạ. Xử Nữ nhìn Sư Tử đi ra khỏi phòng bất chợt cô nở nụ cười tươi mà không hiểu lí do là gì. Có lẽ vì nụ hôn ai đó ngọt ngào đến nhường nào.

21. Tập 18 : Bệnh Viện

Chap 18 : Bệnh viện

Sư Tử tuy bận rộn với công việc nhưng không bao giờ quên ghé thăm Xử Nữ , anh đôi khi dụi dằm đến cực độ nhưng cái dụi dằm riêng biệt dành cho cô đều có cái giá của nó. Tuy nhiên, mỗi lần Sư Tử ghé thăm chỉ có vài phút ngắn ngủi, à không so với Xử Nữ thì 15 phút là quá ngắn.

Hôm nay, khi mặt trời lên cao, Xử Nữ vừa mới mở mắt thì đã thấy Sư Tử đang nhìn cô chăm chăm, anh đang đứng gần tường, tay bỏ túi, mặt luôn không cảm xúc, rất khó để biết được hắn đang nghĩ gì. Hôm nay anh mặc áo khoác nâu , chiếc áo rất hợp , làm nổi bật bờ vai rộng và săn chắc. Xử Nữ không ngạc nhiên khi Sư Tử đến, nhưng bây giờ là 9h, các hôm khác anh đều đến sớm rồi về sớm.

Cô nheo mắt, nhìn Sư Tử mà hỏi ” Anh không đi làm sao ?”.

Thấy Sư Tử không nói gì, Xử Nữ hỏi tiếp, mặt nghiêm túc ” Anh đứng đây bao lâu rồi ? ”.

Xử Nữ biết ngay là những câu hỏi ngốc nghếch như không đi làm, ăn chưa, vv...v Sư Tử sẽ không bao giờ trả lời. Sư Tử đương nhiên không đi làm , 9h rồi đi làm làm gì, hưởng hờ hôm qua hắn nói, sáng hôm nay đến bệnh viện để hỏi Kim Ngưu vài chuyện, ông ta vừa mới phục hồi.

Sư Tử đổi chân bắt chéo, anh héch mặt lên , trả lời vồn vồn 2 chữ ” 2 tiếng 10 giây ”.

” What ?” Xử Nữ phải thốt lên kinh ngạc, kinh ngạc không phải vì Sư Tử đứng đó đợi lâu mà anh tính chi li từng con số một. Cô bó tay chấm com.

Đang bình thường nói chuyện, Xử Nữ tự dưng muốn tiểu tiện,, với lại cô phải đánh răng nữa, nhưng trong phòng chỉ có Sư Tử, với bộ dạng này mở miệng nhờ anh đỡ đi tiểu tiện ” Thứ nhất thì mắt mặt vô cùng. Thứ hai thì câu trả lời có sẵn.: Không bao giờ. ”.

Xử Nữ mặt nhăn nhó, không thể nhịn được nữa, cô oán hận sau phải lúc này. Hic3. Thấy Xử Nữ cứ hét tay hét chân đuổi mình ra, Sư Tử khẽ nhú mày ” Sư Tử ! Anh bảo có việc thì đi làm việc đi ! À ..! Tôi không sao hết.. ”

Xử Nữ vừa nói vừa ập a ập ứng ” Đi nhanh đi ! Kéo muộn. TôiTôi không muốn vì tôi mà anh chậm giờ đâu ? ”

Sư Tử nghĩ Xử Nữ nói thế liền đứng thẳng người dậy ” Có chuyện gì thì gọi vệ sĩ “. Xử gật đầu lia lịa, cô chỉ mong Sư Tử đi nhanh để cô còn giải quyết vấn đề nếu không lỡ có đi trước mặt anh thế này thì mười mạng

cũng xấu hổ không hết. Sư Tử vừa đi thì cô vịn tay đi xuống, cái chân sưng tấy làm cô đi lắc bên này lắc bên khác, tay trái thì đau, mỗi một tay phải để vịn tường, tội, tường lại bên trái. Cô không biết lúng túng trong lúc quay người như thế nào mà không may nghiêng người xuống, miệng lắp bắp ” Ấy..... Chết ”.

Đúng lúc suýt ngã, mặt gần đất xa trời, răng sắp bay khỏi hàm, thì bàn tay ai ôm lấy eo cô, kéo cô vào lòng để lấy lại thăng bằng. Bộ ngực vạm vỡ, bầy tay thon dài, mịn màng siết chặt eo cô, Xử Nữ nhắm tịt mắt lại không dám mở vì chưa kịp hoàn hồn. Lát sau cô từ từ mở mắt nhìn trời thì giật thót khi người ôm là Sư Tử, cô còn tưởng anh vệ sĩ, ít nhất với anh ta cô đỡ mất mặt.

Sư Tử mặt nghiêm nghị ” Em gan quá đấy ! Nếu tôi không vào thì tôi lại có dịp lắp cho em hàm răng mới ”.

Xử Nữ nheo mắt cười trừ, lần này thì không giấu được nữa ” Xin lỗi nhưng tôi muốn đi vệ sinh ”.

Tưởng Sư Tử sẽ bật phá lên cười chế nhạo nhưng anh không thể hiện gì là buồn cười. Sư Tử quay người bế phốc Xử Nữ lên làm cô sững người mất vài giây sau đó tay cũng tự động quàng qua cổ Sư Tử để giữ thăng bằng.

Anh nhìn cô như có vẻ trách móc ” Sao không nói sớm“. Xử Nữ biện hộ ” Tôi định nhờ anh vệ sĩ ngoài ấy ...“. Sư Tử đang bước thì dừng phắt lại khi nghe cô nhắc đến anh vệ sĩ, cô thà nhờ anh vệ sĩ còn hơn là nhờ anh ?. Làm gì có chuyện phi lí như thế, rõ ràng cô bây giờ đang là người phụ nữ của lão đại, sao tên vệ sĩ dám động vào người nhưng nếu cô mở miệng nhờ khi không có Sư Tử thì anh ta đã động chạm vào thân thể cô.

Cô cũng bảo thủ ” Thì anh bảo có chuyện gì gọi vệ sĩ ?”.

Anh lườm cô một cái nhắc nhở ” Không phải chuyện nào cũng vệ sĩ được. ”

Mới nghĩ đến việc cô ta bị người đàn ông khác chạm vào, khi đang bị thương thế này, việc chạm vào eo bụng, không ngoài vấn đề, Sư Tử thấy như bị bắm đống sau lưng, tuy không thể hiện ra bên ngoài nhưng lời nói đã giáng một đòn vào xử Nữ ” Lần sau nếu em để người đàn ông nào chạm vào người thì liệu hồn đấy. Tôi sẽ mua sẵn hòm cho em. Tiền tôi không thiếu ”.

Xử Nữ lúc này mới nghĩ ra mình quả nói ngu, như thế là xúc phạm tên này không bằng tên vệ sĩ. Anh kiêu ngạo không nói làm gì nhưng hành xác có lẽ không ai bằng. Xử Nữ thấy bực trong người.

Sư Tử để cô xuống trong phòng tắm rồi đi ra ngoài. Xử Nữ cuối cùng cũng thấy thoải mái, vừa đánh răng vừa nguyên rửa ” Anh tưởng anh là gì chứ ?“. Cô nhìn vào gương và tưởng tượng trong đó là khuôn mặt Sư Tử, giờ nắm đấm ” Anh thích làm gì thì làm sao?. Nếu bốn cô nương này không què quặt khổ sở thế này, anh nghĩ anh sống được chắc. Cô rửa mặt xong thì ngồi vọc nước, ” Hừ ! Cái gì mà hòm với tiền chứ ? Tôi chết tôi kéo ba đời nhà anh xuống. Đồ Sư Tử đã man, tàn bạo, vô nhân đạo. Có ngày tôi cho anh biết thế nào là tay không chấp kiếm”.

Chửi xong thấy thoải mái tâm hồn, sưng cái miệng, cô quay người đi ra thì giật thót lùi bước ..Sư Tử đứng ngay đó, mặt anh bây giờ đang giận tím đen lên. Xử Nữ nghĩ bụng ” Không phải anh ta nghe hết rồi chứ !” . Mặt Xử Nữ sợ sệt hiện rõ, tay thì run không biết Sư Tử sẽ giữ trò gì” Lần này thì chết mình rồi. Ôi cái miệng. Mình phải ý thức được hần đang ở trong phòng chứ”.

Sư Tử ánh mắt sắc như dao, anh lại bế cô đi ra ngoài phòng bệnh rồi đi lên tầng 4, cách phòng bệnh của cô 2 tầng. Anh bế cô đến chỗ cầu thang bộ để cô xuống. Mọi thứ diễn ra nhanh đến nỗi đầu óc cô tính không kịp mặc dù cô là dân Toán, chỉ kịp hét lên một tiếng ” Ế..... !!!!!”

Sư Tử bỏ tay túi quần, mặt thâm tím, giọng nói mang tính mệnh lệnh ” Đi bộ từ đây xuống phòng bệnh đi “. Xử Nữ há hốc miệng, tay chỉ lung tung hết cầu thang rồi chỉ vào bản thân ” Tôi.... sao ? Nhưng.... tôi .. tôi đang bị đau chân ...”.

Chưa nói hết thì Sư Tử đã lấy đồng hồ điện tử trong túi quần ra bấm giờ ” Cho em 10 phút. ”.

Trời ơi ! Mặt Xử Nữ trắng bệch. Sư Tử nói tiếp khi Xử Nữ không chịu bước ” Nhanh lên ! Nếu quá thời gian em sẽ đi từ tầng thượng ở tầng 8 xuống đấy”. Bây giờ Xử Nữ cũng đã hiểu cái mồm mình, việc chọc giận Sư Tử quả là hậu quả khó lường. Ngay cả bệnh nhân, hần cũng không tha.

Hic2.” Không biết kiếp trước mình làm gì nên lỗi ” Xử Nữ sụt sịt, ngậm ngùi bước từng bước một. Tay trái bằng bó thể này , chân bong gân sưng vù lên , có siêu nhân cũng không đi được cầu thang. Mới đi được một bước mà mặt Xử Nữ cắt không ra giọt máu, không thể đi được bước hai nữa, sẽ ngã gãy xương ngay. Cô cắn môi ” Mình chưa muốn chết sớm. ” Cô ngoảnh mặt lên nhìn Sư Tử, mặt anh dường như đang xem kịch , ” Còn 7 phút nữa ”.

” Trời đất thiên địa ơi ! Cứu con ” Xử Nữ nhìn trời, cô biết mình sai rồi, nhẽ ra dù có tức đến bao nhiêu cũng không được nói ra khi Sư Tử đang gần kề. Biết ngay là dù xác chết có lở đác tội thì hắn ta cũng không tha.

Sư Tử tay lắc lắc cái đồng hồ, dáng đứng khoan thai đầy nam tính, khuôn mặt đường nét rõ ràng với sống mũi cao, đôi mắt sâu đen, làn da trắng , nhìn rất giống thiên thần nhưng câu nói ác quỷ đã dập tắt vẻ đẹp thiên thần đó , miệng nhắc từng chữ một ” Không đi được thì quay lại đánh tôi đi. Chẳng phải em muốn đá tôi sao ?”

Hắn ngập ngừng giây lát rồi lại nói cái giọng mỉa mai ” Em thích kiểu tay không chấp kiếm ?”.

Xử Nữ khó xử quay lưng với Sư Tử miệng nhếch lên mà lẩm bẩm vì bức bối, hai má đỏ bừng bừng vì tức giận, nhưng lát sau quay người lại cười với Sư Tử một cách gượng gạo:

” À ! Đâu có ! Không phải là tay không chấp kiếm mà là tay không bắt kiến . Tôi thì làm sao cầm kiếm hành nghề trưởng phụ được cơ chứ.”.

Thấy mặt Sư Tử tỉnh bơ, cô thêm lời giải thích ” Là.... là ...là tay không bắt kiến là.... rảnh rồi sinh nông nổi đó mà ”.

Cô vừa nói vừa xua tay quơ không khí , miệng lại nói thầm chỉ đủ mình nghe ” Đánh được thì tôi đã đánh bay xác anh rồi. Dìm anh xuống hồ bơi sau đó đưa vào nhà đá rồi cho treo lên trần nhà, tôi cũng không hả giận ”.

Sư Tử đứng đó , một lúc lại đổi chân , mặt vẫn đơ như khúc gỗ ” Lên đi ! ..” Mặt anh vẫn để ý đến từng cử động của cô đảm bảo cô không xây xát gì. Anh làm thế chỉ để cảnh cáo cho cô, nhắc cô sau này phải làm thế nào. Hơn nữa, anh lại là dân giang hồ , bạn ít thù nhiều, anh cần đề phòng việc ai đó dụng chàm vào cô tránh việc gây thương tích. Một khi anh công khai bên cô thế này thì cô gặp nguy hiểm là một sớm một chiều, phòng vẫn hơn .

Xử Nữ mặt méo lại, tay bám chặt vào thành cầu thang mà bước lên, từng bước một tránh chạm vào vết thương. Lòng cô có bức nhưng nghĩ đi nghĩ lại đành gì thì cũng tại cô, cô tự lao đầu vào để bị đánh đến gãy tay, anh đến thăm đã gọi là phúc ba đời rồi. Lúc đầu cứ tưởng là anh cho người “bịt miệng” lại luôn. Hết đời!

Sư Tử định bước lại phía Xử Nữ thì thấy Ma Kết chạy từ thang máy ra, mặt điềm tĩnh nhưng giọng có vẻ gấp gáp ” Lão đại! Ngưu Ngưu (Kim Ngưu bố) ... Ông ta...đã qua đời do nhồi máu cơ tim. Còn Kim Ngưu con mất tích .”

Sư Tử nghe đến đó đứng bật người dậy, mí mắt có chút động đậy. Xử Nữ bước đến được cầu thang thì thở hổn hển, cô cúi đầu chào Ma Kết, anh ta gật đầu rồi không để ý đến cô nữa. Xử Nữ nghe được phần nào câu chuyện nghĩ có lẽ xảy ra chuyện lớn gì rồi. Về mặt u ám nặng nề của Sư Tử chỉ xuất hiện khi xảy ra việc gì đó cấp bách tuy nhiên về mặt đồ chỉ xuất hiện vọn vẹn có vài giây rồi lại trở về vẻ kiêu ngạo.

Sư Tử quay sang nhìn Xử Nữ, anh vẫy tay ý bảo cô lại gần. Cô nhảy cò lại, do lúng túng thì nào ngã vào người anh. Mùi hương bạc hà từ người anh nồng nồng phả vào mũi cô như đang làm mê cô. Sư Tử đỡ lấy xử nữ , những mây rồi cúi xuống bế phốc cô lên lần nữa. Xử Nữ có chút thoáng ngạc nhiên khi chỉ trong 1 buổi anh bế cô 2 lần nhưng cô lại ngoan ngoãn trong vòng tay anh. Cả anh, Ma Kết và cô trở về phòng bệnh.

Xử Nữ bây giờ ở trong phòng 1 mình, Sư Tử đưa cô về phòng rồi đi thẳng không nói lời nào. Lòng cô có chút hồi hộp mà không thể lý giải.

Sư Tử đứng trước thi thể của Kim Ngưu , về bên ngoài không lộ rõ cảm xúc nhưng người khác đứng bên cạnh phải rợn người khi người anh tỏa ra sát khí lạnh đến xương . Anh chỉ đứng đó nhìn rồi nghĩ rồi nhìn

không có hành động nào khác. Ma Kết hỏi ” Có nên truy đuổi Kim Ngưu con ?”.

Sư Tử nhìn Ma Kết rồi khẽ nhún mày ” Tìm và bắt sống ” .

” Bắt sống ” một câu nói mang tính mệnh lệnh cao và phải hoàn thành thật xuất sắc. Ma Kết gật đầu rồi xin phép lui đi làm nhiệm vụ của mình. Sư Tử dặn dò thuộc hạ đôi điều rồi cũng rời đi.

THIÊN MỆNH

z vX

22. Tập 19 : Nhất Định Hạnh Phúc

Chap 19 : Bệnh viện (2) : NHẤT ĐỊNH HẠNH PHÚC !

Xử Nữ đang ở trong phòng chán muốn chết, lôi máy ra chơi trò Pikachu. Chơi một lát thì chán lại lôi sách ra đọc ” Làm đẹp!”

Không có gì hay !

Đang có ý định nằm xuống ngủ một giấc thì cửa phòng mở. Cô chớp mắt tò mò xem ai đến vào giờ này ! Bây giờ cũng hơn 11 giờ trưa rồi !

” Song Tử ! ”

Anh ta hôm nay diện chiếc áo phong trắng bên ngoài khoác áo sơ mi kết hợp với quần Jean sẫm màu, lưng mang balô ! Mặt anh ta vốn dĩ đã đẹp, thân hình đẹp, phối đồ như thế này thì phải gọi là đẹp như tài tử điện ảnh!

Thấy vậy cô liền ngồi dậy , Song Tử bước lại đỡ cô dậy cẩn thận. Xử Nữ hơi gương ” Cảm ơn !”

Một lát, cô ngẩng đầu nhìn Song Tử đang đặt một bó hoa trên bàn. Cô ngạc nhiên , Song Tử liền quay người sang thì Xử Nữ đã cất tiếng hỏi ” Sao anh biết tôi thích hoa oải hương !”

Song Tử nháy mắt, đôi mắt tròn đen láy khẽ cụp xuống rồi lại mở ra, hàng mi dài tuyệt đẹp. Xử Nữ có chút rung động trước vẻ đẹp ” hót boy “. Song Tử kéo ghế ngồi bên cô , ánh mắt đau xót nhưng chân thật, giọng trầm ấm ” Sao lại ra nông nổi này !”

Xử Nữ sượng người khi bỗng dưng Song Tử lại trở nên dịu dàng như thế ! Không biết tại sao mỗi khi ở bên cạnh Song Tử cô cảm thấy thoải mái vô cùng giống như cảm giác tìm được một người anh trai!

Còn cô,cô không biết rằng, người đang ở bên cô lúc này, trái tim đã bị cô làm dao động.

Rung động từ lần gặp đầu tiên tiên !

Lúc ngồi bên cô trong chiếc xe đó, không hiểu tại sao anh luôn cảm thấy trái tim mình bị nhột rồi nóng như lửa !. Chỉ bên cô anh mới có cảm giác như thế ! Anh đã nghĩ mình bị bệnh nhưng lại không phải. Mỗi lần thấy cô cười, trái tim anh như tan vào nó, hòa quyện vào nó , khắc nó vào trong tim mình. Nụ cười dịu dàng như ánh nắng mai, quyến rũ như hoa hồng, mềm mại như gợn mây trời ! Anh yêu cô là yêu nụ cười ấy, yêu tính cách ấy và yêu từng cử chỉ của cô !

Song Tử nhìn Xử Nữ đắm chiêu, không nói một lời, hai bên cứ nhìn nhau. Xử Nữ cũng trầm mặc, cô nghĩ đến câu nói của Song Tử ” Tôi thích cô” .

Xử Nữ đang nghĩ, cô nghĩ rất cuộc anh thích cô ở điểm nào ?. Còn cô, nếu không có Rachel có lẽ cô cũng thích anh mất thôi ! Một con người luôn đem lại cho người ta niềm vui ngày cả trong khó khăn nhất !. Lúc nào anh cũng làm cho cô cười được ! Cô cảm thấy mình như được trẻ lại vài tuổi khi bên anh ! Những cô thích anh thật, thích lắm, đầu óc cô bị anh cuốn hút nhưng...

Con tim cô lại không đập trước con người này !

Mấy năm trước, con tim cô đập mạnh mẽ trước nụ cười của ai đó, nụ cười sáng nhưng lại thần bí ; nó đập mạnh như muốn nổ tung khi ai đó khoác áo cho cô ” Lạnh lắm đấy ! Phải biết giữ ấm cho cơ thể mình ! Nếu ngay cả bản thân mà mình không yêu, không biết quý trọng thì dù ai có yêu cậu nhiều hơn cả sinh mạng thì tình yêu ấy chỉ là con số 0. Nếu không có sinh mạng thì làm sao có tình yêu !”

Xử Nữ nhìn ai đó rất lâu, rồi mỉm cười ” Thiên YẾT ! Cho tớ hỏi một câu được không ?”

Thiên Yết quay sang nhìn cô , lặng lẽ lắng nghe. Xử Nữ quay người nhìn về phía chân trời xa xăm ” Nếu cậu yêu một người, mà người đó lại yêu kẻ khác, cậu có chấp nhận ra đi không ?”

Trầm mặc một lúc giọng Thiên Yết như vang trong đêm ” Yêu ! Tớ sẽ yêu đến cùng ! Tớ sẽ đợi..... ”

Một làn gió thổi qua, mái tóc Xử Nữ bay nhẹ nhẹ trong gió, những vì sao đang sáng trên trời, nhưng lại lẻ loi cô đơn , lời Thiên Yết tựa như đang thì thầm với gió ” Tớ sẽ đợi ! Biết đâu một ngày nào đó điều kì diệu sẽ xảy ra ! Thế giới vốn nhỏ bé ! Đôi khi chỉ cần đứng yên hạnh phúc cũng đến. Hạnh phúc chính là xung quanh ta chỉ sợ ta không nắm được mà để nó vụt mất !”.

Ừ! Hạnh phúc sẽ đến nhưng người đó KHÔNG PHẢI LÀ CÔ ! Vốn dĩ Thiên Yết đã thuộc về người khác, vĩnh viễn không bao giờ đến lượt cô ! Trái tim cậu ấy có lẽ đã chật chỗ rồi ! Cho nên cô mới lựa chọn ra đi !

Những kí ức xưa chợt ùa về, cô mông lung lắc đầu, mặt nhăn nhó ” Chuyện quái gì thế này ! Sao nhìn Song Tử lại nghĩ đến Thiên yết ! Mà đúng là bị điên rồi ! Xử Nữ ! Loạn ! Loạn!”. Cô lấy tay cốc đầu.

Song Tử nhìn thấy biểu hiện lạ của Xử Nữ thì chợt lay vai đánh thức suy nghĩ của Xử Nữ ” Xử Nữ ! Cô bị làm sao vậy !”.

Xử Nữ trở về thực tại, những kỉ niệm ở quá khứ cô nghĩ tất nhiên sẽ không bao giờ quên được những không ngờ nó lại hiện về vào lúc này !

Cô lắc đầu ” Không sao đâu !” , bỗng nhiên bụng Xử Nữ phát ra tiếng lạ lùng !Song Tử đang lo lắng nghe thấy tiếng bụng kêu thì bật cười nhéo má Xử Nữ ” Ha ha ! Thì ra là do đói bụng mà biến sắc ! Lần sau đói cũng đừng nên tự cốc đầu mình ! Giờ đi ăn thôi !”.

Xử Nữ xấu hổ lấy tay che bụng, cúi mặt rồi vịn tay Song Tử bước xuống giường chuẩn bị đi ăn ” Tôi tự đi được mà !”

Song Tử bất chấp nặng nề đòi đưa cô đi, Xử Nữ cũng không quản được liền đồng ý. Hai người vừa bước vào ra thì bị tên vệ sĩ chặn lại, mặt hình sự ” Định đưa tiểu thư đi đâu ! Không được lệnh của Tử Tổng (Giám đốc Sư Tử) không được rời phòng ”.

Xử nữ nghe vậy liền tức giận mà máu phun lên tận não, mặt đỏ bừng bừng, tay chân bắt đầu lộng hành. (Hạ hỏa ! Hạ hỏa !). ” Hắn ta còn dám cấm mình đi đây đi đó nữa cơ chứ? Đi ra ngoài mà cũng phải xin rồi cái gì mà đợi lệnh ! Thật là tức chết đi được. Mình có phải tù nhân để người khác phán quyết cuộc sống thế nào cũng được! Bức bách ! ” Xử nữ lẩm bẩm rồi giờ tay định đánh tên vệ sĩ này ” Rắc rối quá đi !”.

Song Tử thấy vậy liền đưa tay ngăn Xử Nữ lại , còn tên vệ sĩ vẫn không chớp mắt . Đúng là lò đào tạo từ Sư Tử. Chủ nào vật nấy ! Thầy nào trò nấy ! .

Song Tử cười ôn hòa ” Yên tâm tôi chỉ đưa cô ấy đi ăn thôi ! Chắc chắn Sư Tổng cũng không cấm cô ấy đi ra ăn đâu chứ ! Sư Tổng vẫn là người mà ! Không ăn sao sống nổi. Cô ấy sẽ không xảy ra chuyện gì đâu !”

Tên vệ sĩ vẫn không lung lay lập trường , nhất quyết không cho xử nữ rời phòng, liền đưa tay chỉ về phía cuối hàng lang, cả Xử Nữ lẫn Song Tử nhìn theo hướng tah , vệ sĩ cười nói ” Thức ăn đã được đem đến ! Phiên tiểu thư vào phòng dùng bữa ! Sư Tổng ra lệnh tiểu thư phải ăn trong phòng để đảm bảo an toàn !”.

Lần này thì Xử Nữ chịu hết nổi đưa tay dấm vào mặt tên vệ sĩ một cái, hắn chỉ đỏ một vùng. May là cô bị thương , tay phải không dùng được phải dùng tay trái nếu không mặt hắn rách nát !. Song Tử đứng đó không nói gì, lát sau bảo ” Thôi ! Sư Tử đã có ý, cô vào phòng dùng bữa đi ! ”.

Xử Nữ nhìn thấy nét thoáng buồn trên gương mặt Song Tử, cô cũng thấy áy náy. Xử Nữ gật đầu. Song tử lại hỏi ” Cần tôi đút cho ăn không !”.

Biết Song Tử đang châm chọc mình, Xử Nữ dẫm lên chân anh ta, đau chân anh ta thụt lại, Xử Nữ cười " Tay chân có đủ ! Há chỉ phải nhờ !".

Song Tử cũng bật cười, đưa tay xem đồng hồ " Đến giờ về rồi ! Khỏe nhanh nhé !".

Xử Nữ tạm biệt Song Tử đợi anh đi khuất rồi quay sang lườm tên vệ sĩ đáng ghét, cô đưa tay dọa đánh lần nữa rồi vào thẳng phòng. Vì tức mà cô ăn hết thức ăn được đưa tới, vừa ăn vừa chửi thề tránh để người nghe thấy ! Ôi ! Còn gì thảm hơn thế này nữa.!

Trời xế chiều, hoàng hôn buông xuống, ở phòng cô chỉ thấy mỗi ánh đỏ phản qua gương. Một phòng màu đỏ rực ! Đến cũng đã được 3 tháng ! Nhanh thật ! Thấm thoát cô ở viện cũng được hơn hai tuần. Đã 1 tuần rồi Sư Tử không hề lại bệnh viện. Thân là một giám đốc, người kế nhiệm chức chủ tịch tương lai của tập đoàn hùng mạnh đương nhiên việc không thiếu. Cô biết anh công việc ngập đầu, thời gian đâu để thăm một người dưng như cô.. Mà đâu nhất thiết phải đến thăm....Đôi khi cô cứ thắc mắc " Anh ta đi học làm gì nữa, tiền không thiếu, chức vụ đằng hoàng, chẳng lẽ như người ta nói anh ta đến trường chỉ vì rảnh rồi sinh nông nổi?" . Cô cũng không quan tâm bởi hai người chả là gì cả, chỉ tình cờ là mối quan hệ ân nghĩa phải trả. Tuy nhiên trong cô lại lấp ló hi vọng một tình cảm gì đó sẽ xảy ra.

Xử Nữ mười phần cũng đã hồi phục được sáu phần, chân đã đi lại được bình thường chỉ có tay đang còn bó bột. Cô ra khỏi phòng, lần này tên vệ sĩ không dám ngăn cô lại, hẳn ta bị đánh suốt ngày giờ cũng khiếp. Cô cứ đi như thế bảo hẳn không cần theo sau " Ta muốn yên lặng "

Xử Nữ suy nghĩ chuyện trên trời dưới đất, cứ đi dọc theo hành lang rồi phát hiện phía sau tòa nhà xe có một khu vườn nhỏ.

Cô bước đến, trước mắt cô là cả một giàn hoa giấy. " Ai lại trồng hoa giấy ở đây nhỉ ?". Xử Nữ thầm hỏi.

Ngoài oải hương , hoa giấy là loại hoa cô thích nhất , nó luôn đem lại cho cô một cảm giác thuần khiết, nhẹ nhàng mà thanh thản . Hoa giấy cánh mỏng , hồng phớt, mọc từng nhánh, hồi ở Việt Nam cô thường dùng nó để viết lưu bút và trang trí ! Cô không ngờ giữa đất Mỹ lạnh giá lại có một giàn hoa giấy tuyệt hảo thế này !

Bỗng nhiên một bà lão tay cầm một bình phun nước đi tới giàn hoa giấy, thấy xử nữ liền cười hiền hậu" Cô thích hoa này à ?"

Xử Nữ cúi chào bà, rồi dạ một tiếng lễ phép. Bà lão đang tưới những cánh hoa tàn, thấy lạ Xử Nữ hỏi " Chúng tàn rồi sao bà còn tưới nước! Như thế chúng cũng không thể tươi trở lại được !" .

Bà lão trầm mặc một lúc rồi nhìn Xử Nữ, bà vẫn cười " Ta biết ! Những dù là tươi hay úa thì chúng cũng cùng một loại. Tưới nước cho cây tươi rồi nó cũng sẽ tàn thôi ! Đôi khi cái tàn có ích hơn vì ta có thể dùng chúng để đốt tạo tro bón chăm cây còn cây tươi thì chỉ đẹp ngắm. Ta chỉ công bằng. Mỗi cây một thời. Không phân biệt thời nào cả. Cũng giống như con người , khi sống vì cái đẹp cái ham làm lữ mớ mắt mà quên đi bản chất thật sự của con người. Con người ta vốn không xấu nhưng vì tình yêu, tiền của mà bất chấp không ít thử đoạn, ngay cả cha mẹ chúng cũng vứt bỏ !" .

Xử Nữ nghe lời bà nói thì thấy thấm thía vô cùng, dường như thời trẻ bà đã trải qua không ít phong ba bão táp, mỗi câu nói đều khắc ghi một ý nghĩa. Xử Nữ sau cuộc trò chuyện thì biết đây là vườn hoa bà trồng vì rảnh rỗi, lại chán sự đời bà trồng hoa để an ủi tuổi già. Đang nói chuyện thì Xử Nữ chợt nghe tiếng nói vắng tới, chỉ nghe thôi cũng biết ai " Tìm em quả thật ngoài sức tưởng tượng của tôi !".

Không hiểu ý gì nhưng Xử Nữ quay lại thì thấy Sư Tử , anh vẫn một bộ đồ vest nâu ấm khí ngút trời, mùi bạc hà từ xa đã xộc vào mũi cô, cô ngỡ ngàng " Sao anh đến đây ?".

Sư Tử đến bên Xử Nữ nhìn thấy bà lão thì cúi chào làm phép sau đó trở về từ thế uy nghiêm ban đầu, giọng lãnh đạm " Tôi đến còn phải lí do ?"

Xử Nữ không nói gì chỉ l'im lặng nhìn Sư Tử, anh tìm cô tất phải có chuyện nhưng sao phải lúc này, không phải anh nghĩ cô trốn đấy chứ, mà cô trốn thì đã sao, mạng cô cô còn chưa lo hà tất gì người khác phải lo, hơn nữa lâu lắm rồi cô mới tìm được bạn trò chuyện cho khuây khỏa giờ mà phải trở về căn phòng 4 tường đó thì Tệ ! Cực tệ ! Đại tệ ! Và không thể tệ hơn được nữa !

Sư Tử đoán được ý trong ánh mắt của Xử Nữ, anh giọng trầm thấp nói ” Tôi đưa em xuất viện !”

” Xuất viện ?!” Xử Nữ há hốc, chẳng phải anh khi nào đó bảo ” Khi nào em hoàn toàn hồi phục mới được xuất viện, nếu có ý định trốn đi tôi sẽ cho em chầu Vương ị’. Thế mà hôm nay tay cô chưa cử động được anh đã cho ” xuất”. Chuyện gì xảy ra rồi.?

Bà Lão ngồi đó cười bảo ” Ừ ! Xuất viện sớm ngày nào hay ngày đó ! Ở trong này chả có gì hay đâu ! Mà cậu này..... ” Bà Lão nhìn Sư Tử hiền từ rồi khuyên nhủ ” Ta thấy vợ cậu nhiều tâm từ lắm đấy ! Ánh mắt buồn thẳm, giọng nói cũng sâu. Đã là vợ chồng thì sống sao cho hạnh phúc, vui vẻ. Người con trai có thể lấy nhiều vợ nhưng người con gái đã lấy chồng thì tức chỉ có 1 chồng vì nếu có lấy chồng thứ 2 thì cũng không được yêu thương thật lòng. Nếu thực sự đã yêu, thì yêu hết mình và tuyệt đối đừng để vợ cô đơn, nhất là khi ốm đau ”.

Bà lão dừng lại một chút lấy hơi rồi nói tiếp ” Lúc này vợ cậu lạc đến đây có lẽ là mải suy nghĩ, đời sống vợ chồng không dễ nhưng sẽ rất hạnh phúc nếu hai người cùng vun đắp., ta thấy hai người đẹp đôi nên chỉ khuyên thế thôi !”

Xử Nữ nghe xong thì mặt nhăn mày nhíu ngờ nghệch đến phát tội, bảo bà rằng ” Chúng tôi ” , không đợi xử nữ nói hết câu thì Sư Tử đã cắt ngang, ánh mắt có chút đảo động nhìn cô rồi quay sang cười với bà lão ” Chúng tôi nhất định sẽ hạnh phúc tới đầu bạc răng long !”

Xử Nữ nghe xong thì cười không ra nước mắt định chen vào bảo không phải thì liền bị Sư Tử kéo đi , anh ta còn không quên chào bà lão ” Cảm ơn những lời của bà !”.

Bà lão nhìn đôi trẻ bước đi thì cười rồi quay về làm việc tưới hoa của mình. Xử Nữ vừa đi vừa làu nhàu ” Cái gì mà hạnh phúc chứ ! Có mà rưng rưng chứ rưng long cái gì ! Anh với tôi có là gì đâu, đến quan hệ thân thiết cũng chẳng có, rưng long cái khỉ gió” .

Sư Tử dừng lại bất chợt làm cho Xử Nữ theo quán tính và vào lưng anh, tay đã bị Sư Tử cầm chặt không cựa quậy được, mắt nhắm lại.

Sư Tử quay phắt người nhìn Xử Nữ, mặt lạnh khốc tã mị .

” Vậy tôi nắm tay em, hôn em, ôm em, bế em, cái đó không gọi là thân thiết thì là gì ?”

Thoảng thoảng hương gió, trời mây, lòng người có lay động. Đôi mắt Xử Nữ ngỡ vực trông lên khuôn mặt anh, lời anh nói nhẹ nhàng, đầy yêu thương, ngỡ như mọi thứ đều là mơ.

Anh kéo cô về hiện thực, nói lời răn dạy ” Bớt sàm ngôn đi ! Để tôi nghe 1 lần nữa thì liệu hồn !”

Xử Nữ im bật, cúi gằm mặt đi theo Sư Tử . Anh mở cửa xe chở cô vào, Xử Nữ không hỏi chỉ làm theo. Mà nếu cô hỏi thì cũng không được lựa chọn thôi hỏi làm gì cho tốn nước bọt. Sư Tử ngồi vào tay lái, bắt giắc hãm cúi người quay sang xử Nữ, cô theo phản xạ kinh ngạc ngửa người nhìn anh chăm chăm, Sư Tử không để ý , chỉ lặng lẽ vòng tay qua eo cô. Xử Nữ bị điện giật miệng lắp bắp ” Anh đang làm... gì..... đấy ?!”

Sư Tử không để ý với lấy dây ăn toàn gài lại cho Xử Nữ ” Cách ị’. Anh nhếch mép nhìn cô ” Đầu óc em đen tối nhỉ ! Như thế càng kích thích tôi hơn ! Ngốc ạ !

Cậu nói của hần tã mị như hần !

Quả thật làm cô sồn da gà, muốn dựng cả tóc gáy ! Nếu cô không có mấy phản ứng ngu ngốc đó làm tốn thời gian thì anh đã gài xong rồi. Chỉ tại cái đầu cô hay tượng tượng !

Xong xuôi anh phóng xe đi vun vút !

23. Tập 20 : Vợ Ơi, Tha Cho Chồng !

Chap 20 : Vợ ơi ! Tha cho chồng

Trời đã tối hẳn , nhà lên đèn người người ra đường , ai cũng bận bịu với gia đình sau một ngày làm việc mệt mỏi. Tiếng ồn của xe cộ, tiếng người nói chuyện râm ran, tiếng đé kêu từ những bụi rậm, rồi cả những làn gió hạ thổi qua, nhẹ nhẹ mà man mát. Trời đêm thật náo nhiệt nhưng cũng yên tĩnh.

Chiếc xe MPW dừng lại trước khu kí túc xá . Xử Nữ ngoảnh lại thì nhận ra đó là nơi mình ở, không tránh khỏi ngạc nhiên mà quay sang nhìn Sư Tử, ánh mắt dò xét ” Thế nào anh biết tôi ở đây ?”.

Sư Tử không thèm nhìn Xử Nữ ấy một lần, cánh cửa xe phát ra một tiếng ” cạch“, hẳn thản nhiên nói ” Xuống đi !”

Xử Nữ không chịu xuống, vẫn một mực hỏi, “Rốt cuộc tại sao ? Chẳng lẽ cho người theo dõi tôi chưa đủ, giờ anh còn điều tra cả nơi tôi ở ? ”

Sư Tử nhíu mày, tay vẫn cầm vô lăng , mặt không cảm xúc , xem lời nói của Xử Nữ như rác rưởi, không đáng bỏ tại một từ. Còn về Xử Nữ, ai mà chịu được khi cuộc sống của mình bị người khác điều tra hết cái này đến cái khác mà bản thân mình lại không biết lí do , huống hồ hai người không có quan hệ gì. Xử Nữ đâm chiêu nói tiếp ” Nếu anh thấy áy náy vì việc tôi cứu anh, thì cũng không cần điều tra tôi như thế đâu! Tôi cũng chẳng phải ân nhân gì , lúc đó tôi chỉ thấy” người” bị đánh thì lao vào giúp xem như cứu một mạng người hơn mười tòa tháp thôi ! Đằng gì anh cũng vì tôi mà chạy đến đó nên xem như là mạng trả mạng. ”.

Xử Nữ nói một mạch từ đầu đến cuối, cô nghĩ Sư Tử vì thấy có lỗi với cô nên điều tra cô để báo đáp ân tình. Nghe có vẻ hơi ảo tưởng sức mạnh nhưng hiện tại bây giờ lý do đó có vẻ thuyết phục nhất.

Xe của Sư Tử được trang bị thiết bị cách âm rất tốt nên không nghe thấy tiếng ồn ào bên ngoài. Không gian trong xe trở nên tĩnh lặng, dường như chỉ nghe thấy tiếng thở của nhau. Hơi thở của Xử Nữ thì dồn dập như loạn nhịp . Còn hơi thở của Sư Tử lại rất bình thản , đều đều , tỏa ra khí chất hơn người.

Anh trầm mặc, cuối cùng cất lời, ánh mắt mờ lung ” TÔI CHỈ ĐANG BẢO VỆ EM !”

Lời anh nói không lớn không nhỏ, rất bình thường ,cô lại nghe rất rõ, nhập tâm từng chữ một. Giọng anh trầm thấp, dễ đem lại cho người khác cảm giác tà mị, cứ như thuật ly hồ, khiến người khác chỉ nghe cũng phải mất rất lâu mới hồi tỉnh lại được. Xử nữ cũng vậy ! Nhất thời cô bị giọng nói ấy quyến rũ, chưa bao giờ cô gặp được cảm giác này : cảm giác như tìm được cả một bờ vai rộng lớn để dựa dẫm , ấm áp vô cùng, rung động tới tận cùng của con tim.

Xử Nữ cảm thấy hơi bạc hà trở nên nồng đậm len lỏi vào trong lưỡi của cô. Một chút ngọt đang hòa tan trong miệng, cảm giác như hai viên kẹo đang tan đều vào nhau, vị ngọt ngày càng đậm, hương bạc hà càng dịu mát càng nồng . Cô chợt tròn tròn mắt, vừa mới định thần lại được thì đã thấy Sư Tử đang ôm hôn mình .

Trách gì thấy ngọt !

Xử Nữ giật mình, đưa tay lên đẩy người Sư Tử ra nhưng lại bị anh ôm chặt hơn. Sư Tử siết cánh tay qua eo Xử Nữ, một tay nâng đầu cô. Ghế xe tự động hạ thấp xuống để phù hợp với tư thế người ngồi. Xử Nữ thấy Sư Tử dần dần ấn người mình xuống thì lo lắng, lại bị Sư Tử khóa môi, tay vẫn đang bó bột không làm gì được, chỉ có cánh tay trái cứ đánh lên khuôn ngực vạm vỡ của Sư Tử.

Không được !

Anh không nhúc nhích !

Lưỡi anh như đang trêu đùa trong miệng cô, cứ thế cuốn lưỡi cô vào miệng anh. Một vị ngọt đậm đà lan tỏa, vị mát lạnh của bạc hà, cả vị nồng say đầy ân ái, người cô như tê mê.

Xử Nữ định cắn lưỡi anh thì Sư Tử đã nhanh chóng ngồi dậy, chỉnh lại tư thế. Anh đã ngồi chỉnh tề, khuôn mặt không biểu cảm nhìn Xử Nữ đang đơ cứng cả người . !

Xử Nữ chỉ kịp nghĩ nhưng lấy lại suy nghĩ quay sang lườm Sư Tử. Cô đưa tay tung cú đấm lên mặt kẻ này bất luận sau có xảy ra chuyện gì cô không quan tâm nhưng mà cưỡng hôn như thế này là....

Phạm vào điều cấm kỵ của người ta !

Chưa kịp tung cú đấm thì tay cô đã bị anh ta đỡ lấy, anh bóp mạnh " Rắc " . Xử Nữ hét lên " Á ! "

Không chịu nổi ầm ức, khuôn mặt đỏ ửng vì xấu hổ , cô cáu gắt, " Anh dám hôn tôi khi không có sự cho phép của tôi ? "

" Bên tôi em không được lựa chọn !" Anh nhìn cô, mặt điềm đạm, ánh mắt lóe lên chút cười cợt , giọng nói mỉa mai " Rõ ràng là em thích ! "

Xử Nữ giật tay ra khỏi tay của Sư Tử, mở cửa xe đi ra, lúc đi không quên tặng kẻ trong xe đang cười một câu chữ " Đồ Điên !" .

Cô bực dọc thẳng bước lên cầu thang , quyết không ngoảnh đầu lại. Miệng không ngừng lẩm bẩm " Đồ biến thái ! Đồ dê xồm ! "

Xử Nữ đứng trước cửa phòng, loay hoay lục túi áo, mắt chữ A miệng chữ O , mặt biến sắc, mặt thất bầm " As-shhhhhh ! Mình để quên túi trên xe hửn rồi ! Omeio ! Trời đất thiên địa ! Ngài phải thương con lấy một lần chứ ! "

Điện thoại không có, trên tay vốn vẹn có hơn mấy ngàn đủ tiền đi xe buýt, lại đang đói bụng, cô quyết định đi đến nhà bố mẹ. Xe buýt khởi hành !

Tại một căn biệt thự rộng lớn, một nam thanh đang xem ti vi, mặt lúc nào cũng tươi cười, tràn đầy sức sống , cho đến khi, chiếc điện thoại reo lên.

Cô người làm nhấc máy , quay sang hỏi cậu chủ " Cậu chủ ! Ông chủ muốn gặp người ! "

Song Tử nhấc mắt sang chiếc điện thoại, suy nghĩ một lúc rồi đứng dậy nghe " Sao thế ba ? "

Anh ậm ừ vài câu, dập máy, mặt chán nản bước lên cầu thang , không quên dặn chỉ giúp việc " Tối nay tôi sẽ ăn ở Bang, không cần nấu ! "

Người giúp việc dạ rồi lui vào.

Song Tử lái xe BMW vào con đường cao tốc rộng thênh thang mà không một bóng người. Đây là khu vực hơn chục tòa cao ốc , đường xá, vv...v xây riêng cho những người làm trong công ty hay là bang riêng của nhà Phong thị ! Đường đi gần như không thấy điểm dừng, nhà ở không hết, đất tiền bạc, cơ ngơi tiền tỉ. Song Tử là con trai duy nhất của Phong thị, là người sẽ thừa kế toàn bộ tài sản của ông ta, không chỉ thương trường kinh doanh mà ngay cả trong giới giang hồ ai cũng đều biết. Song Tử cũng hoạt động trong giới giang hồ giữa bang phái, tuy nhiên lại xuất hiện ít, hầu như công việc đều do ông Phong đảm nhiệm nên người ta không nắm rõ được tính cách.

Song Tử đang lái xe , mắt nhìn về vùng đen phía trước, bỗng nhiên thấy một bóng trắng lướt qua xe. Phan xe đột ngột, bánh trượt trên đường dài, một tiếng kít vang lên trong không gian rộng lớn. Phần sau xe va mạnh vào vỉa hè sát đường , hai bánh sau ở ngay trên đó, phần phía trước không va chạm nặng nên không sao cả. Xe im ắng, người trong xe cũng im lặng. Do phanh quá đột ngột, đường lại trơn , Song Tử bị dập đầu vào vô lăng, đầu choáng váng chưa ý thức được xung quanh, anh chỉ cảm giác được trước mắt mình là vùng đen vô hình , mọi thứ trở nên mờ mịt .

Xử Nữ đang đi thì nghe tiếng xe liền quay đầu lại nhìn. Ánh đèn xe làm mắt cô chói lóa, cô nheo mắt lại, vô tình đang bước vấp lại một vật dưới chân. Cô đưa mắt nhìn xuống thì thấy một con rắn trườn ngay qua chân mình , thỉnh lình lè cái lưỡi đỏ, thụt ra thụt vào rồi lẩn vào bãi cỏ. Quá sợ hãi, cô vùng chạy băng qua đường thì bất ngờ chiếc xe lao tới , cô ngã nhào ra đường .

Xử Nữ mắt mở rộng , bản thân nhìn vào đầu xe sát cạnh thân mình. Ánh đèn xe làm hiện rõ khuôn mặt xanh nhợt, chưa kịp bình tĩnh lại của cô, hàm răng đánh lập cập, người bất động, mặt cắt không ra giọt máu. Chiếc tay bó bột tê cứng, toàn thân không nhúc nhích được, suýt chút nữa thì đã gặp thần chết Xung quanh yên tĩnh lạ lùng, chỉ nghe tiếng động cơ đang chạy, càng làm rợn lòng người . Lúc này, Xử Nữ nuốt

ực nước bọt lấy lại tâm trí, vịn tay lên xe mà đứng dậy, thân hình chạng vạng, đôi chân run run đến bên cánh cửa. Cô sợ hãi đến nỗi không dám thở, sợ vì mình mà gây ra tai nạn, sợ chẳng may người đó có mệnh hệ gì .

Xử Nữ hốt hoảng , đưa tay lên đập cửa xe liên tục , giọng nói khô khan, sợ sệt “Ai..... Ai.... đó có làm sao không ?!”

Không nghe tiếng trả lời, cô vịn tay cầm.

Khóa !

Lúng túng lại đập cửa ” Ai đó ... làm ơn !! LẦM ơn trả lời tôi !”

Cửa kính xe không nhìn từ ngoài vào được nên cô không biết được tình hình người bên trong thế nào !

Song Tử nghe tiếng đập cửa thì lấy tay xoa hai vùng thái dương, đôi lông mày nhíu lại, anh vẫn chưa nhìn rõ mọi vật xung quanh ! Một lúc , quay sang nhìn cửa xe thì thấy hình bóng ai đó !

Xử Nữ ?

Song Tử sững sờ, hình ảnh Xử Nữ đang lo lắng, không ngừng đập cửa hiện lên trong đầu. Anh lắc đầu rồi lại dụi mắt, vẫn chưa tin vào mắt mình . Định hình được không gian xung quanh, Song Tử mở cửa đi ra. Vóc dáng to lớn khập khiễng , vừa bước xuống thì đã suýt ngã. Nhờ có Xử Nữ nhanh chóng lại đỡ, anh lấy lại được thăng bằng.

Hai ánh mắt gặp nhau, mắt căng đến cực độ, miệng lắp bắp và cùng nói đồng thời ” Sao cô/ anh ở đây ?”

Song Tử đứng thẳng dậy, đánh vào đầu mình. Xử Nữ lấy tay véo má, vỗ vào mặt để xem đây là mơ hay là thật. ! Không ngờ 2 người lại gặp nhau thế này ! . Song Tử mở miệng nói thì cũng là lúc Xử Nữ đưa lời ” Không phải mơ ?”

” Anh/ cô chưa chết à ?”

Cả hai nhìn nhau , không ai bảo ai, nhường cho đối phương nói trước, lại không ai trả lời, hai bên chịu không được, cuối cùng mở miệng , nhưng ngay khi Xử Nữ chưa kịp nói thì đã bị Song Tử lấy tay che miệng. Ánh mắt anh đầy lo âu, giọng khàn khàn ” Cô không sao chứ ? Bị thương chỗ nào không? Có đau lắm không ? Sao lại một mình đi giữa đêm khuya thế này ?”

Song Tử xoay người Xử Nữ mấy vòng xem xét, nhìn lên nhìn xuống, tuôn một tràng câu hỏi, đến khi giáp mặt lại tiếp tục nói ” May là cô chưa chết, nếu không cả đời này tôi ân hận mà chết ỉ. Anh lại nhìn tay chưa tháo bột của Xử Nữ, chỉ mới tháo dây để cử động, anh cầm tay cô nhẹ nhàng ” Không gây lằn nữa chứ ?”

Xử Nữ ánh mắt có chút cảm động, anh lo cho cô vậy mà, lo cuống cuống, lo đến nỗi hấp tấp, bàn tay anh đặt trên vai khẽ nắm chặt mà run, cô nhìn anh rồi bật cười ” Tôi không sao ! Hai ta không sao là may rồi ! Hơn nữa người có lỗi lại là tôi.... Tại tôi mà..... ”

Cô chưa nói hết câu thì mặt đã xanh mét lại. Trên trán Song Tử có máu đang chảy, rất nhiều . Xử Nữ lúng túng ” Song Tử ! Trán anh có máu ! Chết ! Chúng ta phải đến nhà ba mẹ tôi ngay thôi ! ”

Song Tử nhả mặt thở dài, đưa tay lên trán , sau đó xem, quả có máu thật ” Chết tiệt ! Có lẽ lúc phanh, đầu tôi đập phải miếng tôn mỏng đầu đĩa ”

Chợt nhận ra điều bất thường trong câu nói của Xử Nữ lúc này, anh hỏi ” Bố mẹ cô ở đây? ”

Xử Nữ gật đầu không do dự ” Ngôi nhà nhỏ có vườn hoa ” .

Song Tử ngạc nhiên, không ngờ lại trùng hợp thế này ! Bố mẹ Xử Nữ lại là thành phần của bang hội ba anh ! Trên đời này quả là có nhiều điều bất ngờ không lường trước được. Song Tử chợt mỉm cười.

Xử Nữ không quan tâm lắm, nghĩ được gì đó, liền chạy vào trong xe khi cứ xe đang mở, lục lọi một số thứ.

Đúng như cô nghĩ, trong xe có băng vết thương. Loại xe này giống xe của Tiểu Dương, thiết kế rất đặc biệt, có riêng cả một ngăn để đựng thuốc, băng sát trùng, để đồ linh tinh, v..... Một lần cô bị đứt tay khi vô tình quẹt qua tay cầm sắt của túi Tiểu Dương, cô nàng đã lấy băng ở đó băng lại cho cô.

Xử Nữ xách hộp băng ra, kéo Song Tử ngồi xuống. Anh ngoan ngoãn ngồi yên để Xử Nữ sát trùng ỉnh. Bàn tay mềm mại của cô khẽ chạm qua trán anh, từng giọt mồ hôi trên trán cô từ từ lăn dọc theo gò má, bỗng chốc rớt ngay trên tay anh. Song Tử, bề ngoài là không quan tâm nhưng bên trong lại vui đến khó tả !

Anh định đưa tay lên chạm mặt Xử Nữ nhưng điện thoại anh reo ngay lúc đó !. Xử Nữ giật mình, đứng lúc băng xong vết thương, Song Tử bực dọc, rướn người nghe điện thoại ” Sao ?”

Một giọng ông già vang lên, đầy tức giận ” Mày rớt cuộc đi đâu hả ? Chậm gần 1 tiếng rồi ! 20 phút nữa không xuất hiện, mày sẽ biết tay tao !”.

Song Tử chưa kịp trả lời thì ông già đã dập máy. Ba anh quả thật luôn làm theo ý mình . Anh thở dài, quay sang bảo Xử Nữ ” Lên xe đi !”

Xử Nữ ngây ngô ” Hả ?” nhìn chiếc xe tội nghiệp đâm vào gốc cây.

” Đưa cô về nhà chứ !”

Song Tử không chần chừ đẩy cô vào xe, nhanh chóng dặm ga, xe từ từ lăn bánh ra đường, tách rời cây rồi lao đi trên đường. Một lúc sao, ở nơi vừa xảy ra tai nạn, lại trở về về yên tĩnh vốn có !

Xe dừng trước ngôi nhà hoa , Xử Nữ mở cửa bước xuống, Song Tử cũng xuống. Mẹ cô đang quét sân thì thấy con gái ” Ủa ? XỬ XỬ ! Con đến đây à ?”

Xử Nữ liền chạy lại ôm mẹ , cô nhớ mẹ đến phát điên. Lần ấy, cô vào viện chuyện cứu Sư Tử, cô bảo không ai được nói cho bố mẹ cô biết kể cả Tiểu Dương ! Vì vậy, vừa thấy tay con bó bột, bà đã không khỏi ngạc nhiên ” Xử ? Tay con sao thế này ? ”

Song Tử bước đến cười ” Cô ấy ngã xe đạp ấy mà bác !” .

Bà nhìn Song Tử, mặt sừng sốt, ngay sau đó hạ người cúi chào ” Chào cậu chủ ? ”

Song Tử liền lại đỡ bà ta đứng dậy, hai tay để trên vai” Khách khí quá ạ ị. anh thu tay về , đưa mắt nhìn Xử Nữ đang cau mày không hiểu chuyện ” Xử Nữ ! Mẹ cô đây sao ? ”

Xử Nữ gật đầu ậm ừ, đưa tay gỡ đầu ” Cậu.... cậu chủ ?” . Song Tử không để ý mà cười với mẹ Xử Nữ ” Thế hôm nay gọi là bác gái rồi ạ ! Hân hạnh gặp bác ” .

” À hà ! Vâng ạ ” - Bà cười gượng. Sau đó bà mời hai người vào nhà ” Cậu chủ không phiền thì mời cậu vào chơi !” . Xử Nữ thúc tay mẹ ” Anh ấy còn có việc ” .

Song Tử liền xua tay ” Đâu có ! Oa ! Nhà cô đẹp thật !” ” A! Cái gì....?”

Ngay sau đó, anh liền chạy lại bộ ảnh sưu tập súng treo trên tường và dán mắt vào đó

Bà cũng ngạc nhiên không kém, kéo tay con gái ra một góc tránh Song Tử nghe thấy, hai mẹ con thì thầm to nhỏ ” Xử Nữ ! Con và cậu chủ ” quen nhau à “? ”

Xử Nữ cứng học trước phát ngôn của mẹ, mặt nhăn nhúm hết sức có thể, cô chỉ tay về phía mình, miệng lắp bắp ” Con?” sau đó lại chỉ tay về phía song tử đang say mê súng ” Anh ta?” .

Bà mẹ vẫn lặng thinh ngóng đợi với bao niềm hi vọng. Xử Nữ liền bật cười sang sảng ” Ha ha ! Tán gẫu ! Không có chuyện đó đâu ! Chỉ là bạn ! Just a friend ! Never holding- love.”

Lát Song Tử chạy lại bên Xử Nữ ” Cô thích súng sao?” . Xử Nữ lắc đầu, biết trong đầu anh ta đang nghĩ gì, cô trả lời ” Của bố tôi ! Ông ấy thích súng” .

Song Tử bất ngờ khoác vai Xử Nữ, cười thân mật, ” trùng hợp ! Tôi cũng thích súng ! Tôi và cô quả là duyên trời định ! ”

Xử Nữ đẩy tay anh ra khỏi tay mình, mặt phân tích ” Là anh có duyên với bố tôi ! Liên quan gì đến tôi chứ !”

” Sao lại không liên quan ! Ít gia đình nào có con rể với bố vợ cùng một sở thích !”

” Này ! Con rể gì chứ ? Nếu như duyên trời định : Có mà ông nội tôi là bố chồng của anh ! Bố tôi với anh cùng 1 sở thích mà ! Ha ha3 !”

” Cô..... !!!.. ”

Bà mẹ nhìn hai đứa tranh cãi mà không khỏi bật cười , cũng xen vào vài câu ” Thôi thôi ! Thế con có định ăn tối đây không !”

” Con đến để ăn tối mà mẹ! ” Xứ Nữ cười, cô quay sang nói với Song Tử ” Anh có việc mà ? Đi đi ! ”

Song Tử phớt lờ, quay sang nói với mẹ Xứ ” Cho cháu ăn đây được không cô !”

Bà lúng túng ” Nếu không chê thì mời cậu chủ ở lại ăn tối cùng hai mẹ con tôi ! Tối nay ông nhà cũng đi làm. ”

Xứ Nữ mở miệng khó chịu ” Ồ.... !” thì liền bị Song Tử chặn họng, đưa tay lên vết thương trên trán ” A ! Đau quá thôi !” . Xứ Nữ biết lỗi tại cô mà anh ta bị như thế, bất đắc dĩ cho anh ta ở lại ăn coi như xin lỗi ” Thôi được! Cho anh ăn ké vậy !”

Bà mẹ cười bảo ” Xứ vào tắm rửa đi con!” rồi quay lại phía Song Tử ” Xin phép cậu chủ! ” , bà quay vào bếp để mặc đôi bạn trẻ chọc phá ngoài nhà, khéo môi nở nụ cười hạnh phúc.

Một lát thì đã nghe tiếng Song Tử hét ” Á ! Được rồi ! Không trêu vợ nữa !”

” Vợ cái đầu lâu nhà mi hả ?!”

” Thì cái đầu lâu của vợ mà vợ là của chồng !” .

” Songggggg ! Tửuuuuuuu ! Mi điên rồiiiiiii! Mi không biết cái nào đúng cái nào sai hả. Đâu có thể cứ mở miệng là lại nói nhảm thế được !!!!! ”

” Chòongggggg chưa điên ! Mà nếu điên thì vì vợ mà điên !!! Nhảm đâu chứ !!! Nghiêm túc mà !! ”

” Chết mà !!!” ”

Bốp bốp! Bạch bốp ! Ối ối má ơi à vợ ơi tha cho chồng!”

” Im đi ! Ta phải giết người ! Đồ óc lợn !”

” Chồng chết thì ai nuôi vợ !”

” Bố mẹ ta nuôi , hiểu chưa ! Bốp ! Chết này ! Chầu diêm nha con ! ”

” Ấu ầu ! ! Gameover !”

Thiên Mệnh

24. Tập 21 : Nhiệm Vụ Của Em Là Thích Tôi !

Chap 21 : Nhiệm vụ của em là Thích Tôi

Đêm khuya, bữa tiệc kết thúc, Sư Tử tuy uống nhiều nhưng bề ngoài lại luôn uy nghiêm, không bao giờ trở thành kẻ say rượu bê bối như mấy lão hám gái đẳng kia .

” Lão đại thật tốt ! Còn cho cả một cô em xinh đẹp thế này !”

Chào đối tác, mọi việc còn lại giao cho Ma Kết, anh về nhà. Mở cửa vào xe, Sư Tử vừa cầm chìa khóa xe thì thấy một chùm chìa khóa hình con sói phát sáng và một chiếc túi ở ngay dưới gầm xe. Anh cầm lên

xem thì thấy chữ ” Virgo ’s house ” , lục túi gọi điện cho Xử thì máy trong túi vang lên, thở dài lắc đầu ” Không thể ngốc hơn ! Thật là...”. Anh quay xe, đường hướng về nhà Xử Nữ.

Cùng lúc đó, Song Tử và Xử Nữ cũng đang trên đường về nhà . Lại có thêm một cuộc tranh cãi.

” Tôi tự về được mà ! Anh trả lại tôi chìa khóa đi ”

Xử Nữ gắt gỏng , cô đến nhà mẹ mục đích ăn ké và lấy chìa khóa nhà dự phòng cô gửi mẹ vì tính cô hậu đậu không đâu vào đâu được . Thế quái nào chưa vào được tay cô lại rơi vào tay Song Tử, anh ta còn viện lí do ” Chỉ đường tôi đưa cô về tôi sẽ đưa chìa khóa. Nếu không thì...”

Giờ thì thế này đây !

Song Tử chăm chú lái xe ” Rẽ trái hả ? ”

Xử Nữ bông đùa ” Rẽ trái sau đó sẽ phải, đi qua công viên sau đó sẽ trái rồi phải , phải qua trái , đi thẳng một mạch đến quán cafe sau lù là đến !”.

Nói xong cô bụm miệng cười nắc nẻ trong khi song tử mặt ngu không đỡ nổi, miệng nam mô ” Ôn trời , người làm ơn cho cô ấy trở lại bình thường , không thể để thế giới này có thêm một kẻ bệnh nặng thế này !” .

Xử Nữ lườm song tử, lấy tay véo tay anh ta một cái ” Nói cái gì hả ?” .

Song Tử đau đớn” Ấy ấy ! Tôi đang lái xe. Xe này vừa tai nạn xong , đừng để 1 xe tai nạn hai lần chứ ! Thôi ! Rốt cuộc là đường nào ?”

” Rẽ phải là đến ! Khu kí túc xá lớn nhất có hàng rêu phòng hình chữ U , ok ? ”

” Sao lại chữ U ?”

” Sao hỏi tôi ?”

” Cô sống ở đó !”

” Nhưng tôi không thiết kế và xây nó”

” Cô ở đó mà không tò mò à ? ”

” Không rảnh quan tâm mấy thứ vẩn vơ ! Lái xe đi ! Stop !”

” Ồ !”

Cuối cùng xe cũng dừng bánh. Sư Tử định mở cửa thì bắt gặp biển số xe của Song Tử, sau đó lại thấy Xử Nữ cùng anh ta bước ra cùng 1 xe. Hấn nhú mày, cánh tay định mở cửa khựng lại, hơi thở nặng trĩu, đắm đắm nhìn vào khoảng không gian trước mắt.

Xử Nữ mặt bà chằn ” Có đưa không thì bảo !”

Song Tử cười tươi , nháy mắt, vẽ ngây thơ lại hiện ra , không bỏ sót cơ hội trêu đùa Xử Nữ ” Đêm nay tôi ngủ với cô nhé? ”

Xử Nữ dẫm chân anh ta một cái , nhảy lên lấy chìa khóa trên tay song tử nhưng lại hụt vì anh ta quá cao. ” Assssshit ! ”

Song Tử đau điếng, nhảy lò cò, than khóc ” Không phải chứ ! Người nhỏ mà dẫm đau ác !”

Xử Nữ cười ” Bỏn cô nương nhiều chiêu nữa cơ , có đưa chìa khóa không, nếu không là cho thăng thiên đấy !”

Song Tử đưa tay lên trời, xoay xoay chiếc chìa khóa , miệng lẩm bẩm ” Chìa khóa thăng thiên !”

Trời ơi ! Sao lại có người thần kinh có vấn đề thế này ! Xử Nữ kịp nghĩ bụng . Hai người lại đuổi nhau quanh xe, một người vừa chạy vừa cười, một người vừa nhăn nhó ” Trả tôi ! ”

Song Tử bất ngờ dừng lại, ngoảnh ra sau làm xử nữ cứ thế húc vào lồng ngực anh ta .

XẤU HỔ GẦN CHẾT!

Xử lúi lại vài bước, mặt đỏ ửng , nhưng vẫn vẻ lì lợm, dần mặt Song Tử. Anh ta cứ thể xoay xoay chiếc chìa khóa trên tay ” Muốn lấy thì ăn cho cao lên ! Mà giờ không lấy được thì cho tôi vào xem nhà cô cũng được. Có gì đâu chứ ! Chỉ là bạn đến xem nhà thôi mà ”

” Nhưng giờ khuya rồi, anh về đi !” Xử Nữ biện minh, tay chỉ đồng hồ.

Nhưng Song Tử lại không chịu, mặt đứng đưng vô điều kiện, môi bặm lại vẻ ” Không vấn đề gì ” .

Xử Nữ đắn đo, việc cho anh ta vào nhà chơi so với chuyện hai đứa đánh nhau, trêu đùa ngoài này có vẻ có lợi hơn. Cứ tiếp tục rượt nhau thế này không chừng có kẻ hợm hĩnh lại nghĩ sai, cô gật đầu ” Thôi được ! Nhưng chỉ xem xong là về !”

Song Tử toét môi cười, mặt đắc ý. Nhưng hai người vừa quay bước đi thì một giọng nói cương nghị vang lên ” Không được ! ”

Cả hai cùng quay lại thì bắt gặp Sư Tử . Dáng người to lớn ẩn mình sau bộ vest đen huyền bí, khuôn mặt toát lên thần khí tôn nghiêm, đôi mày cương trực , sống mũi cao hiện lên thật tà mị qua khuôn mặt thanh tú.

Song Tử cười, tuy có thắc mắc tại sao Sư Tử lại đến giờ này nhưng bên ngoài vẫn vui vẻ chào hỏi Sư Tử. Xử Nữ không có cảm xúc gì, cô vừa nhìn thấy Sư Tử thì trong lòng cảm thấy bất an và khó chịu. Có lẽ tại chuyện lúc chiều, cô vẫn còn thấy không thoải mái với Sư Tử.

Sư Tử chỉ nhìn qua Song Tử rồi chăm chăm vào Xử Nữ , ánh mắt đầy sát khí ” Đêm khuya nam nữ thụ thụ bất tương thân !” .

Thấy Xử Nữ bối rối , Song Tử liền nói đỡ ” Chỉ là bạn bè vào xem nhà nhau thôi ! Sư Tử đây nghĩ hơi xa quá rồi !”

Sư Tử vẫn vẻ lặng thinh, mặt không lung lay cảm xúc ” Nhưng cũng nên đề phòng trước. Cô đây mới xuất viện, ” bạn” thì nên để cô ấy nghỉ ngơi mới đúng. ”.

Anh nhấn mạnh từ bạn, dừng lại một lát rồi bất chợt kéo Xử Nữ về phía mình, giọng đanh thép ” Mà nếu cô ấy cần chăm sóc, thì đã có tôi ! ” Xử Nữ loạng choạng bước, rồi ngay lập tức ngơ ngác nhìn Sư Tử nhưng anh lại nhìn Song Tử, mặt đắc ý.

Song Tử liền bật cười ” Sư Tử ! Anh là gì của cô ấy chứ ? ai chăm sóc thì là chuyện của cô ấy. Việc gì anh phải xen vào , tất ở bên anh, cô ấy chỉ nguy hiểm, **TUYỆT ĐỐI KHÔNG AN TOÀN !** ” . Song Tử cũng tôn nghiêm không kém, câu nào đều có hàm ý câu ấy ” Chẳng lẽ anh thích cô ấy ?”

Sư Tử không nói gì, chỉ kéo Xử Nữ bước lên cầu thang, không quên quay lại nói, giọng trầm thấp nhưng lại mang tính quyết định, sở hữu, nhẹ vang trong đêm ” Tôi là gì của cô ấy không liên quan tới cậu. Thích hay không là chuyện của tôi. Dù tôi không thích cô ấy thì cô ấy vẫn thuộc về tôi , không có người thứ 2!” .

Sư Tử và Xử Nữ bước đi, cô chỉ kịp ngoảnh lại tạm biệt Song Tử, cảm thấy có lỗi, để mặc Sư Tử kéo tay. Chuông đồng hồ 12 giờ bắt đầu điểm ! Song Tử khẽ giật mình, cả sư tử và xử nữ có lẽ đều đã lên phòng cô ấy. Anh dăm chiêu, bước đến xe, đấm mạnh vào xe , răng nghiến ken két ” Chết tiệt ! Nhưng tôi sẽ không bỏ cuộc . !! Sư Tử ! Xử Nữ không bao giờ thuộc về anh được !”.

Sư Tử, Xử Nữ đều đã vào nhà , anh trả cả túi và chìa khóa nhà cho cô sau đó bước vào tự nhiên như nhà mình. Cởi áo khoác, anh thả mình lên sofa, đôi mí dần khép lại, hay tay để ngang trên thành ghế, như thể thần khí của anh cũng không hao hụt chút nào mà còn đẹp hơn, hấp dẫn hơn . Lồng ngực anh phập phồng qua lớp áo sơ mi trắng cùng cái cavat đã nở lỏng như mời gọi bạn đêm. Xử Nữ thấy anh tự nhiên như vậy định trách bảo vệ nhưng cảm thấy có lẽ anh mệt, đôi mắt ấy nhắm chặt lại như không muốn mở ra , dẫn lòng để anh ngủ. Cô đứng đó nhìn anh một hồi lâu, suy nghĩ mông lung, chuyện trời dưới đất, rồi lại nghĩ về câu nói của anh lúc nãy, vẻ mặt , đôi mắt và cả cái nắm tay của anh. Tất cả tuy làm cô cảm thấy khó chịu nhưng cũng làm cô thấy ấm áp, hạnh phúc vô cùng. Cái này cứ như cảm nắng nắng vậy ! Rõ ràng rất ghét nhưng cũng rất thích và còn lo lắng.

” Là thích hay không thích hay đơn thuần chỉ là cảm giác muốn sở hữu ?”

Xử Nữ tắm rửa xong xuôi đồng hồ cũng gần 1 giờ sáng, đi ra tắt đèn, cứ tưởng Sư Tử đã về, ai ngờ anh vẫn ngủ ở đó như một khúc gỗ. Cô với tay lấy chiếc chăn, cúi người đắp lên người cho anh. Không biết loay hoay kiểu gì, dây băng ở tay lại mắc vào cúc áo cuối cùng ở phần đáy áo sơ mi của Sư Tử. Lúc Xử Nữ định đứng dậy, thấy vướng ở tay mới biết!. Cô cúi thấp xuống, một tay cứ dò dò gỡ dây ở chiếc cúc, càng gỡ lại càng rối, nhìn xung quanh không có kéo dao, bực bội bứt quá cô cúi đầu lấy răng cắn dây.

” Stress ! Sao không chịu ra chứ ! Điện mắt thôi ” Xử Nữ càu nhàu chiếc dây cắn mãi không đứt, gỡ mãi không ra, tay cứ bứt rồi rút, rút rồi bứt. Cô vừa gỡ vừa dè chừng Sư Tử thức giấc, chỉ dám xoay chiếc cúc nhẹ nhẹ.

Bị động, Sư Tử chợt quay rồi mở mắt bất ngờ, anh ngạc nhiên, khẽ mắt hơi động khi thấy Xử Nữ đang loay hoay ở người anh, tay cô cứ rần rần trên áo làm anh bất giác tò mò ” Cô ta làm gì vậy chứ !? ”

Xử Nữ không biết Sư Tử thức dậy, vẫn việc nào việc này, mỗi lưng quá, Xử Nữ bực bội dùng tay giật dây mạnh, chiếc cúc áo bất chợt rơi ra khỏi cúc, sợi dây đứt bất ngờ làm Xử Nữ mất thăng bằng ngã người về phía sau ” Á ối ! Trời đất thiên địa ơi ! ”

Ngay lúc ấy Sư Tử vươn cánh tay dài vòng qua eo Xử Nữ kéo cô về phía mình, Xử Nữ ngã vào lòng ngực Sư Tử, cả hai nằm ngay trên một chiếc ghế sofa. Xử Nữ trợn tròn mắt nhìn Sư Tử, há hốc miệng, tay bám chặt vai anh. Anh đắm đắm nhìn cô, hai khuôn mặt giáp nhau, người gần nhau đến nỗi anh có thể nghe được nhịp đập của cô còn cô lại có thể cảm nhận được từng hơi thở của anh ” Hân uống rượu?”

Bỗng chốc cảnh trong xe lúc chiều như một đoạn phim ngắn tua chậm lại xẹt qua ý nghĩ trong đầu cô, bắt giác hai gò má nóng bừng, một luồng máu chạy lên não, bây giờ đầu óc cô lại tỉnh hơn bao giờ hết, Xử Nữ bật ra khỏi vòng tay Sư Tử, đứng dậy ngay ngắn. Cô lúng túng giải thích mặc cho Sư Tử có hỏi hay không, khua tay múa chân minh họa ” Tôi.... Xin lỗi.... Tôi.... À.... a... chỉ là chiếc cúc.. à không cái dây ở tay tôi... ”.

” Lấy cho tôi cốc nước ! ” Sư Tử cắt ngang câu nói của Xử Nữ, không quan tâm cô nói gì, không đáng bỏ vào đầu, anh ngồi dậy xoa hai bên thái dương, hai tay để lên hai chân lấy điểm tựa, mặt cúi xuống nhắm mắt.

Xử Nữ đang nói liền bị chặn câu, bối rối ” Sao?... ỉ. Không đợi câu trả lời, cô ý thức được liền chạy đi lấy nước ” Đợi tôi một lát ! ”

” Đây ! Nước của anh ! ” Cô đặt cốc nước lên bàn, đưa tay mời dùng tự nhiên, miệng cười gượng.

Sư Tử một hơi uống hết cốc nước, lấy khăn lau miệng, hai chân bắt chéo, ngả lưng sofa, đầu ngẩng cao, mặt dò phẩn ” Em xem lời tôi bỏ ngoài tai ? Tôi đã bảo em không được để người đàn ông nào chạm vào người ”,

” Song Tử chỉ là bạn ” Xử Nữ đáp trả

” Bạn ? Đêm khuya hai người vào nhà người con gái ” trò chuyện?“ ” Sư Tử không nhượng. ” Tôi còn thấy cả hai đùa nhau, tươi cười, tôi cũng chưa bao giờ thấy cô cười được như thế ! ”, giọng nói có pha chút giận dữ.

Xử Nữ cảm thấy bị xúc phạm, nói như thế chẳng khác nào tát nước vào mặt cô, bảo cô là người con gái lẳng lơ ” Anh quá đáng lắm rồi đó ! Tôi đã bảo anh ấy là bạn tôi và chỉ vào xem nhà ! ”.

Cô dừng lại nhìn anh sau đó nói tiếp ” Mà khoan. Song Tử nói đúng ! Anh là gì mà cứ bắt tôi cái này cái nọ chứ ! Tôi có cuộc sống của tôi mà tôi cũng thắc mắc tại sao anh cứ bước vào cuộc sống của tôi rồi cứ làm rối tung mọi việc lên thế ! Anh không có việc gì làm hay sao mà cứ thích đi chèn ép người khác phải làm theo ý mình? ! ”

Sư Tử xoa đầu, mặt lạnh băng ” Vào ý chính đi ! ”

Xử Nữ đứng đó tuyên bố ” Trả tự do cho tôi ! Tôi không muốn dính líu đến anh ! ”

” LÍ DO ! ” Sư Tử chỉ nói một câu ngắn gọn.

” Chẳng có lí do gì cả, tôi sợ nguy hiểm, tôi còn quá trẻ, chưa muốn chết sớm. Hơn nữa anh lại là người xã hội giang hồ cạm bẫy, bạn ít thù nhiều chưa biết sống chết thế nào, tôi sẽ bị giết sớm mất thôi. Vả lại, tôi

sợ cứ đi bên anh thế này, người khác sẽ hiểu lầm !" Xử nữ lúng túng giải thích, cố ý che đi những suy nghĩ mông lung của mình.

Xử Nữ trầm mặc phút chốc, cô hít thở thật sâu rồi lại bảo " Tôi chẳng thích anh nên tôi có quyền tìm hạnh phúc của mình ! Lí do đó được chứ ?"

Sư Tử nghe xong liền im lặng, hần đứng dậy tiến đến gần cô, Xử Nữ lùi lại nhưng lại bị Sư Tử nắm cầm, giọng ấm áp " Nhìn vào mắt tôi".

Đôi mắt Xử Nữ run run không dám nhìn, câu nói của Tiểu Dương vang lên bên tai. " Khi thích ai đó, cái mà cậu không dám nhìn thẳng đó là đôi mắt người ấy. ! Bởi vì khi cậu thích , nó rất có ma lực, có sức quyến rũ đến tột cùng ! Cậu nhìn vào đôi mắt ai, tim cậu đập nhanh, cảm xúc lẫn lộn, hơi thở dồn dập, hai má đỏ bừng, nụ hôn cuồng nhiệt, đó là lúc Cậu Đang Yêu !" . Đúng thật ! Giờ đây, Xử Nữ không dám nhìn thẳng vào đôi mắt ấy, cô sợ con tim một lần nữa sẽ nổ tung như lần ấy mất - Lần trên núi, trong màn đêm, đôi mắt này đã hấp hồn cô làm cô phải hao tổn công sức để quên nhưng lại khắc ghi sâu hơn. Không phải yêu như Tiểu Dương nói mà là rung động nhất thời. Còn bây giờ khi bên tai cô vẫn nghe tiếng nói của chủ nhân đôi mắt ấy " Tôi bảo nhìn thẳng vào mắt tôi !" , cô lại không xác định được mình muốn gì . Thực sự cô sợ rất sợ đôi mắt ấy sẽ nhìn thấu tâm tư của cô

Xử Nữ một mực không nhìn nhăm tịt mắt, Sư Tử một đằng thúc ép " Không dám ? Nếu thế thì.... "

Anh ôm người cô, ấn cô vào tường, một tay giữ eo cô, một tay vén tóc cô ra sau gáy, nhẹ nhàng cúi gần tai cô, một luồng khí mát phả qua cổ làm xử nữ rợn người, giọng nói đầy vẻ trêu chọc " Thế thì Em Đã Thích Tôi !" . Anh nhìn cô với một nụ cười đắc ý " Đó là lí do em không thể xa tôi được !".

Xử Nữ mở mắt ngơ ngác , lòng vẫn chưa hết bồi hồi, bối rối, ngạc nhiên, mặt cô trở nên nóng bừng, tay chân tê cứng.

Không biết đang nghĩ gì, Xử Nữ chợt nói to " Thế anh có thích tôi không, dù là một chút ?"

Anh tiến lại ghế sofa lấy chiếc áo khoác , sau đó đến cửa ra vào, nhìn cô , anh cười nhếch mép, ánh mắt kiêu ngạo " Không quan tâm em bây giờ có thích tôi thật hay không , cũng không quan tâm trước giờ em thích ai, nhưng kể từ bây giờ..." . Giọng anh thay tông, thấp dần nhưng đủ nghe, đủ hiểu, trầm nhưng ấm, nhỏ nhưng lại uy nghiêm, ấm áp nhưng lại băng giá cứ thế đi vào suy nghĩ của Xử Nữ, Sư Tử quay lưng bước đi , nói " NHIỆM VỤ CỦA EM LÀ THÍCH TÔI ! Tôi bắt em phải: Thích tôi chứ không bảo nói em Hối Tôi có yêu em không ? Em không có quyền hỏi câu đó !"

Anh đã đi xa, nhưng giọng nói hần,, khuôn mặt hần, dáng người anh vẫn cứ lơ lửng quanh cô không rời. Anh vẫn chưa trả lời câu hỏi của cô : Anh có thích cô không?

Còn cô, hình như, là, đã thích thật rồi!

Sư Tử vào trong xe, mở tờ giấy ra, khoe mắt lại ẩn lên niềm vui nho nhỏ, nhưng lại biến mất ngay sau đó, ánh mắt chiêm đoạt lại trở về. Khóe môi cong lên, " Tôi nhất định sẽ làm cho em thích tôi dù em không muốn !" . Anh nhìn lên phòng Xử Nữ đang đỏ đèn, tay xoay vô lăng rồi biến mất trong màn đêm .

Xử Nữ lên giường đã lâu nhưng lại trằn trọc mãi không ngủ được. Cuối cùng cô bật điện, ngồi dậy lấy cuốn nhật kí ở trong túi ra ngồi viết. Nhưng vừa mở cuốn sổ ra, cô đã hốt hoảng , 1 tờ giấy trong quyển sổ đã bị xé " Ai.... đã làm chuyện này ?" .

Bình tĩnh một lúc, Xử Nữ nhớ lại chuyện :: Sư Tử đã cầm chiếc túi đến. ! Thế là.....

Trước đó, Sư Tử tiệc tùng xong xuôi, định lái xe về thì thấy chiếc túi của Xử Nữ. Lúc anh lôi chiếc túi rút dưới gầm xe lên thì phát hiện có một quyển sổ cũng ở dưới ấy. Bề ngoài không có gì đặc biệt, không biết đây là quyển gì, anh mở ra, bất chợt đỏ đung trảng ấy. Khóe môi anh nhếch lên tự mãn khi thấy dòng chữ " Xử Nữ à ! Phải chăng mày thích Sư Tử rồi ? Không ! Tao mong sẽ không như vậy ! Tao không thể để mày thích Sư Tử được ! Mày thích thiên yết mà, phải không ? Đúng, mày thích thiên yết, không phải là tên sư tử kiêu căng ấy ! " (Nhật ký của Xử Nữ!" .

" Tôi sẽ không để ước mơ của em trở thành hiện thực !" - Sư Tử đắm chiêu suy nghĩ " Chỉ có tôi không thích em chứ không có chuyện em không thích tôi ! "

25. Tập 22 : Số Điện Thoại

Chap 22 : Số điện thoại

Hôm nay là ngày đầu tiên cô đi học sau những tháng ngày tẻ tẽ đầy phong long. Vừa đẩy cửa ra, cô đã gặp chị SAN , một chị hàng xóm phòng bên cạnh, tay cầm cặp lồng chạy từ cầu thang lên, qua phòng cô , tiện thể buôn chuyện. Chị ta tuy miệng bên ngoài lúc nào cũng bi ba bi bô, ham chuyện trời đất thiên hạ, nhưng tính tính lại lương thiện tốt bụng, không hại người . Ở đây cũng gần 1 năm cô cũng đã biết phân biệt đúng sai ở đời, người nào tốt xấu ..

Giọng chị ta đã sang sảng bên tai

- " My god !Xử ! Em đã đi học lại rồi sao ? Tay còn đang băng bó thế kia "

Xử Nữ mỉm cười cúi đầu chào buổi sáng , nhìn xuống tay mình, tuy là đang bó bột nhưng giờ đã có thể nâng lên nâng xuống đều đặn rồi, đợi ngày đến hạn rồi cô sẽ đi cắt băng, Xử Nữ nói " Không sao ! Em đã gần hồi phục rồi ! Nghỉ nhiều quá sẽ " chạy bài không kịp", lại sắp thi cuối kì, không khéo lại bị học lại năm nay mất"

Chị San chặc lưỡi, neho neho cái mắt, miệng đùa " Chà ! Đại học mà ! Lo gì cho lắm ! Thời gian còn lâu lắm ! Cứ từ từ thôi ! Sức khỏe tốt sau mà kiếm nghề !"

Xử Nữ cười mỉm, khe thở dài.

Bất chợt chị San lại nói thêm" À ! Xử ! Có một cậu ở dưới kia " - Bà chị chỉ tay xuống dưới , đứng từ trên tầng 3 nơi Xử ở có thể thấy rõ một chiếc xe đen bóng loáng. Nó nổi bật hơn tất cả mọi xe xung quanh, thiết kế bên ngoài quả thực làm cho nó toát lên dáng vóc hùng dũng khí quyền, một màu đen quyền lực. Chiếc xe đỗ ngay giữa sân, đứng im phẳng lặng như đợi người .

Xử Nữ nhìn theo hướng tay của chị San, mặt tò mò, tay vịn hành lang , hơi nhún chân để nhìn cho rõ , chị San bảo " Cậu dưới ấy..... dưới ấy". Chị ngập ngừng một lúc rồi thốt lên làm Xử bất giác giật mình " Eo ôi ! Đẹp trai lắm cơ ! Chị gặp cậu ta ở quán bán bánh dâu ! Chội ôi ! Mê ly luôn ! Cao dữ này nè ! Mà còn giàu có nữa ! Xe cậu ta đó !"Chị nhún nhún cái mày, miệng xuýt xoa. Cậu ta đang quay lưng nghe điện thoại nên xử nữ không nhìn rõ mặt chỉ thấy dáng hơi quen quen nhưng không bận tâm.

Xử Nữ nghe xong lắc đầu ngán ngẩm , vẫn là thói mê trai đẹp. Công nhận trên thế giới này, trai đẹp thì hiếm thật nhưng người mê trai đẹp thì lại là " Động vật" không bao giờ tuyệt chủng (* Cười * như tôi này :) .

Xử Nữ cúi đầu sửa vạt áo thì liền bị chị San thúc tay, cô nhìn lên thì thấy khuôn mặt như trúng xổ số của chị ta, mặt bối rối , môi mấp máy , mắt chớp liên tục, " Xử... Ấy... ấy cậu ấy đang nhìn tôi kìa..... !! Chời ơi ! Lúc ngẩng đầu như thế sao mà đẹp thế !". Chị San bỗng nhiên trở nên ông ẽo, mắt chớp chớp, môi cười, tay vẩy vẩy vì tưởng người dưới ấy đang nhìn mình. Xử Nữ chỉnh áo xong nhìn xuống.

Mắt tròn tròn, mặt căng lên.

Đó là Sư Tử ! Cô trở nên lúng túng, chuyện tối qua, cô định tránh mặt ai dè anh ta cao tay hơn đã đến gặp cô trước.

Sư Tử thấy một người bên Xử Nữ đang cười" duyên dáng" tay vẩy vẩy, Sư Tử ngoảnh ra sau, nhìn xung quanh hướng mình , buột miệng " Có ai đâu ! Sao dạo này nhiều người bị " chấn thương đầu vậy " ? Chẳng lẽ cô ta biết nói chuyện với ma sao ? "

Mặc kệ, Sư Tử thấy Xử Nữ đang nhìn mình liền đưa tay chỉ lên Xử Nữ sau đó khuất khuất, ý bảo xuống đây.

Chị San thấy người dưới ấy vậy vậy, tưởng gọi mình xuống, liền cười tươi như hoa, cầm tay Xử Nữ chạy xuống ” Ahihi! Anh ta kêu chị xuống ! Chờ ơi ! Trúng số rồi. Em xuống với chị đi, chị ngại”.

Nói rồi chị ta kéo Xử một mạch chạy xuống, cô chỉ kịp ngơ ngác, miệng ú ớ ” Ồ .. Nhưng....”.

” Sao lâu vậy ” Sư Tử hỏi ngay khi 2 người kia vừa xuống, mặt Xử Nữ bối rối, còn chị San bỗng chốc trở nên e dè.

Xử Nữ định nói thì Chị San mở miệng trước ” Ngại quá ! Tôi hơi nặng cân nên đi hơi lâu !”

Sư Tử tưởng đây là người quen của Xử Nữ, nghĩ câu trả lời này là vì tưởng : Xử nữ và cô này cùng xuống, hai người đợi nhau. Anh liếc nhìn Xử Nữ, mặt cô đang nhăn nhó khó hiểu xen chút buồn cười .

Sư Tử mặt lạnh băng ” Sáng nay em đi xe với tôi !”. Chị San cứ cúi đầu, không biết Sư Tử đang nói với Xử Nữ, lại nghĩ thầm trong bụng sao mà có phúc, chưa gì đã được ngồi xe sang của người ta. Lần này thì cô trúng số độc đắc rồi.

” Ngại quá..... Tôi đi taxi cũng được ! ” Chị san e dè, định thử lòng Sư Tử, nói như thế anh ta sẽ mời tha thiết hơn.

Sư Tử nghĩ bạn Xử Nữ không tiện đường, vốn không miễn cưỡng, nắm tay Sư Tử ” Vậy thôi Chúng tôi xin phép !”.

” Nhưng.... tôi.... tự đi được ” Xử Nữ cảm thấy không thoải mái khi gần gũi với Sư Tử như thế này. Mọi chuyện vẫn đang âm ỉ.

” Tôi đã đến đón em rồi ” Sư Tử nhấn mạnh, không cho Xử Nữ đường lùi

” Sao ?” Chị San ngạc nhiên, miệng há hốc khi thấy Sư Tử đang cầm tay Xử Nữ quay người định bước.

” Xử Nữ sẽ muộn học thôi ! Nếu chị đã không đi cùng thì chúng tôi phải đi. Xử Nữ sắp trễ rồi. !! Tạm biệt !”

Chị San mặt ngơ ngác nhìn Xử Nữ , bấm bụng ” Chẳng nhẽ từ lúc này giờ người cậu ta nói chuyện là Xử Nữ..... ?!! ” . Xử Nữ chỉ kịp cười gượng rồi vào xe Sư Tử .

Một lát sau....

Xử Nữ ngồi trong xe, không khí trở nên căng thẳng, cô chọn ngồi sát cửa xe, tim không ngừng đập nhanh, mặt cô trở nên nóng bừng. Nghĩ đến chuyện tối qua, cô lại thấy khó thở.

Sư Tử không bận tâm, lúc sau lại nói ” Kể từ hôm nay tôi sẽ cho xe đến đón em đi học!!.”

” Sao? ...” Cô ngạc nhiên ” Không cần đâu... như thế sẽ phiền anh.... hơn nữa dễ gây hiểu nhầm !?

” Hiểu nhầm !? ” Sư Tử cau mày

Xử Nữ lúng túng ” Ở trường, anh như là Nam Thần của mọi người. Việc tôi đi với anh, sẽ làm mọi người hiểu giữa chúng ta có quan hệ gì ”

Sư Tử trầm mặc ” Thì sao ?”

” Như thế sẽ ảnh hưởng đến anh. Một người siêu sao như anh lại đi với một người không có gì nổi bật như tôi, dĩ nhiên anh sẽ mang tiếng không tốt ”

Giọng Xử Nữ nhỏ dần lại. Sư Tử lên tiếng ” Xử Nữ ! Em chỉ cần quan tâm tôi là đủ, việc khác không cần em xía mũi vào !”

” Em chỉ cần biết thế thôi ! ”

Xe dừng lại. Xử Nữ mở cửa xuống xe, liền quay đầu cảm ơn, cô định chạy đi thì Sư Tử liền bảo ” Khoan !”.

Xử Nữ dừng lại , tò mò , ” Sao vậy ?”

” Đưa tôi điện thoại của em !”

” Làm gì ?”

” Mộtm !!”

” Được rồi.... Đây !” XỬ NỮ móc túi lấy điện thoại đưa cho Sư Tử. Sư Tử lấy điện thoại ấn ấn 1 hồi sau đó trả lại, ” Sao em có số điện thoại này ? ” - Sư Tử giơ máy cho cô xem, cô lưu là Sư Tử, anh nói ” Đây là số của Ma kết ! Mọi chuyện liên quan đến trường đều qua anh ấy, tôi không bận tâm. ”

” Dạ ? ... À.... ừm.... là.....” Chợt cảnh khi ấy quay về. Lúc đó ở hành lang (chap 4) , cô đã nhận được tệp thông tin, cô nhìn thấy mọi thông tin nhưng lại chỉ nhớ rõ số điện thoại của Sư Tử. Ngay khi về nhà, mấy ngày không lâu, cô lại tự động lưu số vào mà không biết mình lưu số này làm gì, tự an ủi ” Biết thêm 1 số cũng hay ”

Sư Tử thấy cô cứ ấp a ấp úng liền cho qua không nói gì” Thôi ! Vào học đi ! Học tốt vào ! Tôi đã lưu lại số tôi cho em rồi ”

” A ? ... Dạ... thôi. !. TẠM BIỆT. Xử Nữ quay lưng, đi vào. Cô mở điện thoại, ” Cuộc gọi vừa gọi : Sư Tử. Anh ta cũng lấy số điện thoại của mình ???”

Xử Nữ mỉm cười, xóa tên Sư Tử, nghĩ đến câu “Xử Nữ ! Em chỉ cần quan tâm tôi là đủ, việc khác không cần em xía mũi vào !” , cô loay hoay nhập tên ” Khúc gỗ ” rồi ấn Lưu. Thẳng tiến vào trường.

Trước đó, Rachel cùng đám bạn tình cờ đi qua, một người giật cánh tay Rachel, chỉ về chiếc xe đằng kia ” Rachel ! Đó chẳng phải là xe của anh Sư Tử sao ? Anh ấy đi học lại sao ? “. Rachel nhướn mày nhìn. Một người khác lại lắc đầu ” Không phải đâu ! Anh ấy không học nữa ! Giàu giỏi như thế thì học làm gì ! Cậu đúng là người mù thông tin, nghe bảo anh ấy đi học ở đây là do ông nội bắt !! Anh ấy đã đến chúc Tiến sĩ rồi đấy, học gì nữa ! Ôi mới 25 thôi mà !”

Rachel nghe một lúc , cô thấy Xử Nữ chạy ra từ chiếc xe đó. Mý lên tiếng ” what ? Đó không phải là con Xử Nữ đáng ghét sao ?” .

Jessica cũng nhếch miệng cau có, tỏ bực dọc ” Con ghẻ ấy sao lại đi xe với Nam Thần vậy !! Rachel à !”.

Nin ngoảnh lại cũng thấy Rachel giận đến tím mặt, tay nắm chặt, cô lấy điện thoại ra chụp lại cảnh ấy, nhấn gửi ” Nhanh về đi ! Em sắp tức đến chết rồi !” . Rachel vùng vằng bỏ đi, 2 cô bạn cũng theo sau.

Sư Tử cho xe lăn bánh, tựa lưng vào ghế, mở điện thoại, nhìn dòng số điện thoại một lúc rồi nhấn ” Bã Đậu ! ” , sau đó xóa sửa thành ” Cứng đầu!!” , Lưu.

Giờ nghỉ trưa, tại căng tin.

- Cô tự ăn được chứ ?- Song Tử tiến đến ngồi cùng bàn với Xử Nữ, lo lắng nhìn tay cô.

” Được mà !” Xử Nữ cười mỉm, cúi đầu ăn .

Rachel đi qua, thấy Song Tử và Xử nữ, cơn ghen lại nổi lên, lại bàn 2 người. Cô ta nở nụ cười ngay khi Xử Nữ ngược nhìn lên ” Xử Nữ ! Chúng tôi ngồi chung với được không ! Căng tin đã hết chỗ rồi!” . Xử Nữ gật đầu.

Rachel ngồi ngay bên cạnh Song Tử, Jessica ngồi bên Xử Nữ. Nếu số người như thế này thì đủ nhưng lại có thêm Nin. Cô ta ngồi kế bên Jessica, Nin nhếch người đẩy Jessica sang bên Xử Nữ để ngồi, xử nữ liền bị đẩy ra ngoài ghế suýt ngã may mắn cô đã lấy chân giữ thăng bằng.

Xử Nữ gượng cười, không muốn gây sự nhìn suất cơm đang ăn dở , ” Tôi no rồi ! Mấy bạn ăn đi ! Tôi xin phép !”.

Cô quay lưng bước đi, Song Tử thấy vậy liền đứng dậy đuổi theo ” Xử Nữ ! Đợi tôi với !” . Rachel tức tối chỉ biết ú ớ vài câu ” Song..... ! Xử Nữ mà y quả là đáng ghét !”

Jessica thêm vào ” Bám lấy anh sư tử giờ còn bắt thêm cả Song Tử. Rachel à ! Không chừng Song Tử sắp bẫy cô ta rồi đấy !”

Rachel đập tay lên bàn cái rồ mạnh ” Câm miệng ! Hết hứng ăn !” . Cô ta cũng đứng dậy bỏ đi, hai cô bạn nhìn nhau bĩu môi.

” Xử Nữ ! Tôi xin lỗi ! Rachel.... ” Song Tử đuổi theo xin lỗi Xử Nữ

” Tôi không sao ? Cậu ăn no chưa? Đuổi theo tôi làm gì ?” XỬ nữ cứ thẳng bước, vào lớp học, ngồi xuống ghế thờ dài.

Song Tử cũng ngồi bên cô, tựa lưng vào ghế ” Xử Nữ ! Chiều rảnh không ?” .

” Chiều sao ?...À...” XỬ NỮ ẬM Ừ. ” Rảnh !”.

Song Tử ngồi thẳng dậy, đôi mắt sáng ngời ” Vậy đi dự tiệc giao lưu 2 khoa với tôi nhé, buổi gặp mặt của các cựu học sinh xuất sắc, cơ hội tốt cho chúng ta học hỏi . Với lại còn có các hoa khôi của trường về nữa, lần này không đi thì hơi phí. Tổ chức hoành tráng lắm. Ngoài ra, lần này còn tổ chức Hội Triển Lãm Ảnh của khoa Điện Ảnh nữa. Nói chung là linh đình”

” Tôi ... sao ?” XỬ nữ ngạc nhiên trong lúc đó Song Tử lại gật đầu không do dự. Cô nhìn vào cánh tay đang bó bột của mình, mặt e ngại ” Tay tôi như thế này , đi chỉ làm cậu mất mặt ”.

Song Tử xua tay , lắc đầu ” có gì đâu. Mọi người đều có thể tham gia mà. Chẳng qua là tôi muốn đi theo couple cho vui, bây giờ sinh viên đi theo nhóm 2 3 chẳng nhẽ tôi lại đi 1 mình.”

Xử Nữ nghĩ đi nghĩ lại, tối cũng đang rảnh rồi không làm gì, vả lại khuôn mặt năn nỉ của Song Tử làm cô mỉm lòng. Xử Nữ gật đầu đồng ý. Song Tử vui quá mà ôm chầm lấy cô ” Cảm ơn !” .

Rachel đứng ở ngoài cửa nhìn thấy khung cảnh này liền tức sôi máu, bàn tay trắng nổi gân xanh, nắm chặt cánh cửa, ánh mắt trừng trừng, lòng đỏ ky, ghen ghét tăng lên không ngừng. ” Xử Nữ , Rốt cuộc mày muốn gì ? “. Lát sau cô ta bỏ đi về cuối hành lang, vào nhà vệ sinh gọi điện thoại, ” Tôi muốn giải quyết một người. Tối nay !”

” Xử Nữ ! Tối nay 8h tôi sẽ đến đón cô !” SONG Tử hớn hờ , vui vẻ huýt sáo.

Xử Nữ cũng cười” Tốt thôi ! Tùy cậu ! Đằng nào tôi cũng là kẻ ăn không ngồi rồi. Đi đây đi đó cho đầu nó bớt dần đi ” . !!

THIÊN MỆNH

26. Tập 23 : Hãy Yêu Đi !

Chap 23 : ” Thích thì chưa đủ. HÃY YÊU ANH ĐI ”

Nghe Song Tử mời về buổi họp cựu học sinh, lại kèm Hội Triển Lãm Ảnh thấy vui nên cô nghĩ rủ Sư Tử đi cùng để anh thư giãn . Cô nhấn nút gọi điện, anh trả lời, giọng vẫn lạnh lùng như xưa ” Sao ?”

Cô hơi e dè, miệng nói không tự nhiên ” Tối nay anh có rảnh không ?~?”

” Chuyện gì ?” Sư Tử vẫn câu ngắn gọn không hơn không kém, vào thẳng vấn đề.

” Tôi.... định rủ anh đi tham gia buổi Triển Lãm Ảnh và tiệc cựu học sinh sinh viên , còn có cả hoa khôi. Tôi nghĩ anh nên tham gia cho bớt căng thẳng, anh làm việc nhiều rồi với lại, “. Cô suy nghĩ một lúc, giọng chậm rãi ” Anh cũng là học sinh ưu tú của trường mà. Tôi biết Tính ra đáng nhẽ anh bây giờ đã là cựu học sinh, tiền bối rồi. Ít ra, đây cũng là cơ hội cho anh gặp lại bạn cũ, anh không đi sao ?”

Sư Tử trả lời ngay ” Không đi ”.

Xử Nữ thắc mắc ” Sao vậy ”

- ” Bận rồi ” .

A Xử Nữ nghe vậy cũng bậm môi, mặc dù hơi tiếc nhưng thôi ” Thế thôi, xin lỗi đã làm phiền anh ”.

Đợi Sư Tử tắt máy, Xử Nữ hiểu có lẽ đã động chạm đến việc học của hắn , nghĩ hắn giận. Cô đi vào nhà vệ sinh, chưa kịp mở cửa thì nghe tiếng mấy bạn gái trong đó hò hét vui sướng. Rõ ràng đó là giọng của Jessica , cô ta hét lên sung sướng ” Trời ơi ! Không ngờ anh ấy lại đồng ý !”

Nin cũng cười trêu chọc ” Jessica ! Phúc rồi nhé, Sư Tử mà đồng ý đi dạ tiệc cựu học sinh với cậu tối nay thì anh ấy đã nhắm vào cậu rồi đấy. Không khéo anh ấy thích cậu rồi!! Cậu là tiểu thư tập đoàn lớn, anh ấy chọn cậu là đúng, việc gì lại đi với con ghẻ Xử Nữ như lúc sáng. Một đứa nghèo hèn không bao giờ là sự lựa chọn của anh ấy.”

Xử Nữ ở ngoài nghe thấy liền thất hồn, nổi buồn dâng lên, cô quay chân bước đi.

Sau khi Xử Nữ đi khỏi, bên trong Jessica cười khúc khích, giọng tự cao ” Lần này mình sẽ cố gắng cư xử đối anh ấy ”

Nin lại thì thầm ” Mà cận thận đấy, may là tối nay Rachel không đi, nghe bảo vì Song Tử đi với Xử Nữ, cô ấy tức giận bỏ về, còn nếu cô ấy biết được chuyện cậu quyến rũ chồng chưa cưới của chị Rachel, nhất định, cô ấy sẽ ” phanh ” cậu ra”

Jessica mĩa mai ” Gớm ! Chị Thiên Bình có lẽ đã lấy chồng nước ngoài rồi, nghĩ sao mà quay về Mỹ với cái giấy kết hôn cũ rích đó, còn Rachel, người cô ta thích là Song Tử đâu phải Sư Tử đâu mà sợ. Giờ Sư Tử là của mình ” Jessica phồng mũi.

Xử Nữ nghe được một ít thông tin, mặt buồn rầu ” Anh ta bận là vì đi với Jessica, thế mà mình cứ ảo tưởng “, ” Người ta là vốn dĩ là Hoàng Tử thì đời nào chịu đi với Lọ Lem thế mà Lọ Lem cứ nghĩ mình là công chúa trong truyện. ”

Chuông đã báo ra về. Một lần nữa, thay vì đổ xô nhau ra khỏi lớp trở về nhau, Xử Nữ lại chọn ở lại lớp lâu một chút. Không phải vì lí do gì mà vì cô nhác tranh đường, cứ từ từ rồi sẽ có chỗ rộng ỳnh bước đi. Song Tử về trước chuẩn bị, anh bảo tối đến giờ sẽ đón cô miễn là cô ở nhà đợi. Xử Nữ uể oải , trong lớp còn mỗi một mình cô, thật yên tĩnh, thật lạ, ánh mắt cô hướng về phía chiếc bàn nơi mà Sư Tử hay ngồi, gần cửa sổ. Ánh mắt cô khẽ nường lên một tí để nhìn khung cảnh ngoài kia. Cô tự hỏi, rốt cuộc Sư Tử thích điều gì ở chỗ này, quá sáng và dễ bị chú ý. Xử Nữ lại nhìn đăm chiêu chiếc ghế, bất giác cô đưa tay lên nó ngẫm nghĩ ” Gần 1 tháng rồi, ” mây ” có nhớ hần không ?. 1 tháng rồi, Sư Tử hần đã không học cùng mây, hần không hề đến trường. Hần đi với tao, mây có buồn không ? Mây có ghét Lọ Lem không? Mây có từng thích Lọ Lem bao giờ chưa. Có lẽ không, mây là ghế sang mà. ”

Cô thở dài, đang nói chuyện với chiếc bàn bỗng nhiên mạch suy nghĩ lại rời rạc, nghĩ mông lung ” Mây vẫn gặp hần hằng ngày đấy thôi, còn nhớ gì nữa ?. Hay tại mây thích Sư Tử lúc học hơn. Nói dối. Là mây thích cả 2 nhưng lại không can đảm nói ra”.

Khung cảnh trong lớp buổi tìm người đi thực tập, khuôn mặt, giọng nói của Sư Tử lúc ấy lại hiện lên trong đầu Xử Nữ ” Sư Tử lúc ấy khác bây giờ : lạnh lùng nhưng ấm áp, đi chung với anh ấy chỉ đơn thuần nà hậu bối vì ngưỡng mộ tiền bối . Còn bây giờ, anh đã là một giám đốc không còn là nam thần của cô nữa, cũng không phải của Royal University, giờ anh là của chung rồi, của nhiều người rồi !”.

Xử Nữ bước chân nặng trĩu, tự cười bản thân ” Mây là gì ? Mây không phải bạn gái, không phải em gái, cũng không phải người quen biết thân thiết lấy đâu ra qui tắc : Sư Tử là của Xử Nữ. Nhưng sao mây lại khó chịu thế này. Lúc sáng mây còn vui vì được anh ấy lấy số điện thoại, giờ thì thế này , là gì, là cảm xúc gì ?? Ghen tị với Jessica, tổn thương ?? ”.

Mới ra trường được mấy bước, trời đã nhá nhem, đã muộn thế này rồi, Xử Nữ kéo dây cặp, hít thở thì nghe tiếng chuông điện thoại.

” Là Sư Tử ? Anh ấy gọi làm gì vậy ??” Xử Nữ suy nghĩ, nhìn số điện thoại phân vân không biết có nên bấm máy hay không.

Cuối cùng cô vẫn trả lời , anh mở lời trước ” Tối nay tôi sẽ đi cùng em ”

Xử Nữ nghe được câu trả lời rất rõ nhưng không lấy làm vui. Nếu anh nói câu này sớm hơn có lẽ cô đã nhảy lên vì vui sướng còn bây giờ tất cả là Không cảm xúc. Anh đi với cô tối nay có nghĩa là gì ?

Jessica bị đá, hay là cả Jessica và cô đi cùng một người đàn ông đến, anh sẽ cùng Jessica đi hết buổi tiệc và bỏ rơi cô vì cô không có tiếng tăm. Bạn bè cũ gặp nhau ai cũng muốn khoe tình yêu, tiền bạc và sự nghiệp. Cô không là gì việc gì phải chọn cô . Giữa cô và Jessica , tất nhiên Jessica là sự lựa chọn tốt nhất : tài sắc vẹn toàn, công chúa danh giá, lá ngọc cành vàng. Cô sẽ bị bỏ rơi.

Cô cất lời sau những chòm suy nghĩ ” Xin lỗi, tôi đi với Song Tử rồi ! Lúc này tôi gọi điện mời anh đi, anh không đi, giờ anh nói đi thì tôi đã hứa với người khác rồi. Lời hứa không thể bẻ gãy được.”

Không biết tại sao, sau khi được Song Tử mời, cô lại muốn đi với Sư Tử . Đúng là được voi đòi tiên thì không bai giờ có kết cục tốt, tốt nhất hãy nên vui mừng với những gì mình đang có, Xử Nữ mĩa mai bản thân.

Sư Tử im lặng rồi nói ” Vậy tôi sẽ đi cùng em và Song Tử ! 3 chúng ta cùng đi !”

” 3 chúng ta ?” Nghe Sư Tử nói vậy, cô lại nghĩ đến chuyện Jessica , Sư Tử và cô, cô sẽ bị bỏ rơi, chỉ nghĩ đến đó thôi, cô thấy bị tổn thương, cảm thấy bị xúc phạm. Cứ thế cô chột hét lên ” Không. Anh đi với Jessica đi. Chỉ Cô ấy hợp với anh thôi. Tôi đi với anh sẽ làm ” bẩn” anh mất, xin lỗi, Song Tử đến đón tôi rồi, tạm biệt.”

Bên đầu dây, một tiếng tút dài, Sư Tử khẽ nhủ mày, mắt hướng về dáng người nhỏ nhắn ở đằng xa kia. Anh phong trần đang đứng đằng sau cô, đang nhìn cô, và đang nghe tiếng cô khóc. Nhưng dường như cô lại không biết đến anh, cô chỉ biết đứng thế mà khóc, khóc vì gì ? Không vì gì cả chỉ muốn khóc.

Cô nói trong tiếng nấc nghẹn ngào , nước mắt trào trực ” Hết thật rồi. Không thích anh được nữa ”

” Lọ lem sao đến được với hoàng tử khi mà bên hoàng tử có bao nhiêu là công chúa. Áo tưởng tất cả là ảo tưởng.” , Bước chân chậm dần, giọng cũng nhỏ dần ” Nhưng Thích thật rồi!”

Xử Nữ bất chợt bị một bàn tay kéo mạnh ngược về phía sau, đưa cho cô một bờ ngực vạm vỡ, giọng trầm ấm vang lên ” Tôi cũng đã rung động trước em ”.

Cô bắt giác tựa ngực người đó, một hương bạc hà xộc vào mũi , quen quen cô lại khóc nhiều hơn, miệng cô nấc , lấy tay không bị gây đánh mạnh vào người ” Sư Tử ! Tôi thích anh thật rồi ! Thích thật thì làm thế nào đây ? ”.

Xử Nữ chợt nhận ra điều gì không phải ” Giọng nói này.... mùi hương này...”. Cô ngẩng đầu lên, đôi mắt tròn dẫm nước ngơ ngác, miệng không nói nên lời : SƯ Tử đang ôm lấy cô . Điều làm cô ngạc nhiên hơn chính là những cái cô vừa nói ra : Sư Tử đã nghe hết.

Lắc đầu, Xử Nữ lùi người về sau, ánh mắt Sư Tử có tĩnh có động, tĩnh là sâu không đáy, động là dao động. Một cái giếng sâu qua ngàn năm không có người đến lấy nước, bây giờ lại có một chiếc lá đến bầu bạn, làm lay động bờ mặt nước . Là cái lay động nhỏ nhưng tới tận tâm. Sư Tử bây giờ chính là cái giếng sâu đó. Lòng anh bây giờ đang trải qua cảm giác nóng như lửa đốt, lạnh như băng, bồi hồi có, bồn khoăn có, vui mừng có. Bên trong thì rộn rục nhưng bên ngoài lại không cảm xúc.

Khuôn mặt anh không cảm xúc, tay hấn ở vòng eo cô vẫn giữ khư khư khư khư cho cô đi. Bốn mắt nhìn nhau, không ai nói với ai một lời. Không khí trùng xuống, một làn gió thổi qua làm rối mái tóc Xử Nữ, che đi khuôn mặt đỏ ửng của cô, Sư Tử đưa tay lên vén mái tóc ấy, miệng thủ thủ ” Thích thì chưa đủ. Hãy yêu anh đi ! ”.

Anh siết tay qua eo cô, kéo cô vào lòng, bàn tay khẽ vuốt ve mái tóc. Xử Nữ sững sờ, ngoan ngoãn như mèo con trong tay chủ. Giọng anh ấm áp bên tai, hương bạc hà bay trong gió ” Nếu em yêu không đủ, anh sẽ yêu bù .!” .

Lời anh thoảng qua như hương cốm trong gió. Hương cốm rất thơm nhưng chỉ là cái thơm nhanh tan biến. Anh nói không nhanh cũng không chậm, từ tốn, đủ nghe, đủ hiểu, đủ khắc ghi nhưng cái ” ngọt ấy” liệu sẽ kéo dài được bao lâu.

Xử Nữ với cánh tay ôm lấy lưng anh, yên lặng , vùi đầu trong hơi ấm của anh.

Một lát sau, Xử Nữ đã ngồi yên trong xe của Sư Tử, lần này anh tự mình lái xe. Xử Nữ bây giờ đã bình thường, cô nhìn anh rồi cười mỉm.

Sư Tử lái xe, nhìn bộ dạng của Xử Nữ một lát lại cười thì cau mày hỏi ” Chuyện gì ?”.

” Sao ?” ” À ... Nothing ” Xử Nữ phớt lờ.

Cô cất tiếng hỏi tò mò ” Anh nói dối !”

Sư Tử nhíu mày, Xử Nữ kể ” Anh bảo bạn khi em mời đi dự tiệc, nhưng Jessica lại nói cô ấy đi với anh. Rõ ràng không phải anh bạn mà không đi dự tiệc. ”

- ” Jessica nói với em ?”

- ” Không là em tình cờ nghe được

Sau khi bị anh từ chối ”

Sư Tử im lặng lái xe, trầm mặc rồi mới đáp trả ” Lúc em gọi điện mời anh đi, bố mẹ Jessica đang ở văn phòng anh. Họ mời anh đi với con gái họ, bố Jessica là một trong những đối tác quan trọng trong chiến lược kinh doanh lần này.”

Xử Nữ kê cái tay bó bột lên cằm cho thoải mái, lắng nghe ” Thế anh đồng ý ?”

- ” Không. lát sau, ông nội vào bắt anh đi. Bất đắc dĩ anh đồng ý. Ông nội đi thì anh liền từ chối. Anh quyết định gọi em đi cùng thì”

- ” Thì nghe được mấy điều ngớ ngẩn ” Xử Nữ nói tiếp câu sau

Sư Tử không nói gì, khoe môi chợt nở nụ cười. Anh cười vẫn đẹp nhất. Bỗng đang tan.

- ” Giờ em vẫn muốn đi ?” Xe đã dừng trước cửa khu kí túc xá của Xử Nữ, Sư Tử hỏi

- ” Nhưng em đã đồng ý với Song Tử. ” Xử Nữ cười đau khổ.

- ” Bảo có việc là được ”

- ” Em đâu phải như anh. Bình thường trên nỗi đau của người khác. Thích làm gì thì làm. Em coi trọng chữ tín” Xử Nữ nhún vai.

- ” Vậy thì đi đi. Chúc em vui vẻ ” Sư Tử thản nhiên, không quan tâm nhiều lắm.

- ” Anh không đi ?” Xử Nữ xoắn lại

- ” Anh đã từ chối Jessica để đi cùng em. Giờ em lại đi với Song Tử . Mặc dù không muốn chia sẻ em với người khác, nhưng anh tôn trọng em. Giờ thì xuống !” Sư Tử nói thẳng thừng, nhìn Xử Nữ đang gật đầu, mặt cảm động.

” Cảm ơn ” Xử Nữ nói rồi đóng cửa xe, đợi Sư Tử đi khỏi cô mới đi vào. Miệng ngân nga hát ” Em sẽ thử yêu anh một lần. Một lần và mãi mãi. Em sẽ thử làm bạn gái anh một lần. Một lần thôi và em sẽ thử làm vợ anh 1 lần. Một lần và cả đời ” .

27. Tập 24 : Trở Lại

Thiên Mệnh

Chap 24 : Trở lại

Đến bữa tiệc cùng Song Tử, cô chọn ình chiếc váy trắng đơn giản và trang điểm nhẹ đúng tuổi 21. Thanh lịch, trong sáng , tế nhị mà thanh cao, tôn lên được vóc dáng và cả tâm hồn của một thiếu nữ.

Vốn không quen với lối ăn nói mềm dẻo lại không có khiếu uống rượu tiếp khách, Xử Nữ chọn cách tách mình ra khỏi đám đông. Cô nhắn tin cho Song Tử kéo cậu lo lắng khi không thấy cô.

” Song Tử ! Tôi sang khu Triển Lãm một chút nhé!”

” Có cần tôi đi cùng không !? ”. Chưa đầy 30 giây đã có tin nhắn rep lại từ Song Tử.

Xử nữ nhượng mắt nhìn về phía sân khấu, nơi đang có buổi diễn thuyết của maya danh nhân có tiếng, Song Tử đứng ở gần phía cuối bàn . Anh rất dễ nhận ra bởi nụ cười tỏa nắng mai. Song Tử đứng đó như đợi câu

trả lời của Xử Nữ. Cô hiểu được liền lắc đầu mỉm cười với Song Tử ý nói là không cần đi cùng, tôi tự đi được..

Tại khu triển lãm lắm....

Ở đây không đông người cho lắm bởi người bây giờ đã tập trung cả ở bữa tiệc lớn nơi hội trường, đông vui nhộn nhịp. Còn ở đây chỉ có ánh đèn nân sáng tỏa một khu phòng với những khung ảnh lớn treo trên tường đề ví dụ " Doanh Nhân Peter Williams - Từng là sinh viên ngành K - Royal University : 1001 ý tưởng phát minh ra máy rán trứng mà không bị cháy ". Kì cục hơn nữa còn có " Phát minh chống bạo hành gia đình đó là : Robot chịu đòn thuê với giá 20000 đồng/ lần ". Triển lãm gì kì vậy ? Ngoài một số bức ảnh đẹp thì những cái còn lại là những phát minh kì quái của sinh viên ở đây !? "

Xử Nữ bật cười, cô dừng chân ở khung ảnh cuối dãy, nơi tối nhất nhưng cũng là nơi sáng nhất. Ở chỗ này đèn không chiếu sáng vào được nên ảnh được trang trí bởi chòm điện sáng quanh khung ảnh. Lúc mờ nhạt lúc sáng bóng . Âm u nhưng cũng thoáng đặng vô cùng. Ở đấy Xử Nữ nhìn thấy một bức tranh lớn được vẽ bằng sơn dầu.

Ngay từ cái nhìn đầu tiên cô đã bị hấp hồn bởi vẻ đẹp toát lên từ người phụ nữ trong tranh. Đó quả là một kiệt tác nghệ thuật . Xử Nữ tuy học bên ngành Kinh tế khô khan, khá hậu đậu nhưng cô cũng một trong những người có khả năng cảm nhận tranh rất tốt và vẽ tranh rất đẹp. Bức Tranh vẽ khuôn mặt của một người phụ nữ 30 tuổi rất trẻ trung nhưng đầy chín chắn. Mái tóc xoăn bồng bênh , đôi môi dày dặn, gò má cao nhìn rất quý phái và đặc biệt là đôi mắt, đôi mắt long lánh, trong veo như mặt nước mùa thu .

Khi nhìn vào đôi mắt ấy, Xử Nữ cảm giác quen thuộc , ngỡ như mình đã nhìn nó ở đâu. Lại cảm giác này ! Hình như gặp đâu rồi nhưng rốt cuộc là ở đâu hay là ngộ nhận. Không ! Đôi mắt này rất đặc biệt, nó thật sự rất có hồn và làm cho người ta cảm giác mê mẩn. Ấn đặng sau đôi mắt ấy , dường như Xử Nữ nhận thấy có một nỗi buồn muốn giấu kín. Đưa tay lên đôi mắt trong ảnh, chỉ một chạm nhẹ, bất chợt Xử Nữ cảm thấy như có ngàn mũi tiêm đâm vào tim. Máu đang chạy trào ra ngoài, khó thở, sợ hãi.

" Á !" Một tiếng hét nhỏ, Xử Nữ buông tay khỏi khung ảnh giật lùi về phía sau. Trán bắt đầu có mồ hôi, khuôn mặt sưng sốt, không sợ hãi mà chỉ ngạc nhiên và đau đớn. Càng nhìn vào đôi mắt, cô càng bị cuốn sâu vào mớ cảm xúc hỗn độn.

" Chuyện gì thế này ?" Xử Nữ nói như không nói, chỉ suy nghĩ trong đầu. Cô hít thở thật sâu " Bức tranh này hình như có gì đó đặc biệt !"

Thấy bứt rứt trong lòng, một luồng khó chịu dâng lên, Xử Nữ định bước lại xem tranh một lần nữa, nhưng....

" Her eyes, her eyes ,...."

Nhạc chuông điện thoại cô reo lên, Xử Nữ nhanh chóng bước ra ngoài phòng triển lãm để không làm phiền đến mọi người .

Bắt máy, bên kia đầu dây , giọng Song Tử :

- " Xử Nữ ! Tôi nghĩ cô nên gặp những người này. Cô xem xong chưa ?"

Xử Nữ thấy có người vào phòng triển lãm liền đứng sang một bên tránh đường cho họ. Cô quay mặt vào tường . Vì đường đi vào phòng thiết kế hơi nhỏ, cho nên nếu 3 người đi ngang hàng nhau sẽ không đủ diện tích . Thế là hai người đàn ông đi trước.

Xử Nữ xoay người tiến lên để nghe điện thoại , mặt hơi cúi xuống" Được rồi tôi sẽ ra . Anh đợi tôi một lúc."

Người thứ 3 vừa lách qua , cô liền chạy lên phía trước hướng tới phòng hội trường.

Khi cô đi khỏi, một người đàn ông cất tiếng nói với người đi cùng mình :

" Thiên ca ! Quả nhiên bức tranh đó là có thật ".

Một người đàn ông nghiêm nghị trong bộ vest đen từ đầu đến cuối, ánh mắt sắc lửa, khóe môi cong, bàn tay nắm chặt thỏa mãn, giọng khàn đục , nhỏ đủ nghe" Lấy nó và đi thôi !"

Xử Nữ vừa đến hội trường, đồng hồ trên tay cô đã chỉ 10 giờ nhưng không khí ở đây vẫn hừng hực, ai cũng vui quên về. Người vẫn rất đông kín cả hội trường. Chật vật lách người, Xử Nữ đến chỗ hẹn mà Song Tử nhăn quạ. Anh ta đang ngồi đó với những người nhìn rất già dặn : 2 trai 3 gái, ai cũng toát lên khí thế doanh nhân.

Thấy Xử Nữ, Song Tử liền kéo tay cô nhẹ nhàng đến giới thiệu :” Đây là Xử Nữ. Học năm nhất khoa Kinh Tế trường ta, cùng lớp với em và là hậu bối của em !”.

Ánh đèn trắng trằm rọi xuống làm cho bộ váy trắng hồng của Xử Nữ dường như trở nên đẹp hơn, tôn thêm cả dáng của cô. Nụ cười trên khuôn mặt Xử Nữ hớp hồn mấy chàng trai ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Một người đàn ông tên đứng lên bắt tay ngay, miệng có chiếc răng khểnh rất điển trai , mái tóc nâu điển hình của người châu Âu ” Xin chào ! Tôi là Peter Williams. Rất vui được làm quen với cô . Cô rất xinh đẹp !”.

Xử Nữ liền bắt tay đáp lại, cô không ngần ngại liền nói ” Peter Williams ! 1001 ý tưởng phát minh ra máy rán trứng không bị cháy !”

Một thoáng ngạc nhiên hiện qua khuôn mặt những người ở đây, sau đó là một tràng cười dành cho Peter.

Song Tử liền cười ngắc ngoẻo ” Ha ha! Xử Nữ ! Sao cô biết được vậy ! 1001 ý tưởng ha ha ! ”

Peter cười xấu hổ nhưng cũng tò mò không biết sao mà Xử Nữ biết được.

Cô liền ngồi vào bàn, lịch sự nói ” Chẳng phải nó được treo trong phòng triển lãm sao ?”

” Wwwwhatt?” Peter bật lên thoáng thốt ” Phòng triển lãm ?”

Cả đoàn lại bật cười một lần nữa, một người con gái gần peter cũng hòa theo Song Tử ” Máy rán trứng được treo ở phòng triển lãm. Ha ha. Được rồi được rồi. Không lâu nữa cậu sẽ đuổi kịp độ nổi tiếng của Thomas Edison thôi. ”

Một người khác lại thay nhau kể ” Cậu ta còn có phát minh bóng đèn tự vỡ. Tức là khi nào nóng quá thì sẽ vỡ. Ha3 ”

Peter được một tràng xấu hổ ” Mọi người phải giữ thể diện cho tôi nữa chứ!”.

Một người đàn ông lúc này chọc peter cũng làm quen ” Tôi là Mạnh Hải ! ”.

” Việt Nam ? Anh đến từ Việt Nam sao ?” Xử Nữ vui mừng khi nghe thấy Mạnh Hải phát âm tên mình rất chuẩn đặc sệt giọng Bắc .

Mạnh Hải gật đầu ngạc nhiên ” Cô cũng đến từ Việt Nam ? Tôi tưởng cô đến từ Trung Quốc ? ”.

” Không ! Tôi ở Việt Nam ! ” Xử Nữ không ngờ cô lại vui khi lại gặp được thêm một người bạn Việt ngay tại đất nước Mỹ này. Quả nhiên ” người cùng một dòng máu ” nói chuyện với nhau thoải mái hơn.

Mạnh Hải mang đến cho cô một mùi hương Việt rất thuần khiết. Cô rời Việt Nam đến đây thời gian cũng gần mấy năm rồi. Một mùi hương đất mẹ thật dễ chịu.

Song Tử giới thiệu với Xử Nữ những người còn lại .Phụ nữ bên cạnh Peter với đôi mắt xám, mái tóc kim bạch rất đẹp đến từ Anh, Anna bây giờ là một luật sư kinh tế ột tập đoàn lớn. Hai người phụ nữ kế đó , một người đến từ Trung Quốc, bây giờ là phó giám đốc, người còn lại là Trưởng Phòng Của một bộ phận Kiểm Soát. Peter là giám đốc của một hãng Hàng không, Mạnh Hạo làm cùng Peter và là Phó Giám Đốc. Ở đây ai cũng là người có máu mặt , tiếng tăm trong giới kinh doanh. Qua cuộc trò chuyện, Xử Nữ mới nhận ra rằng Song Tử tuy nhìn bên ngoài trẻ con ngây ngô nhưng anh cũng là một doanh nhân ” không vừa”.

Cuộc trò chuyện đang diễn ra vui vẻ thì bỗng nhiên điện bị tắt ” Phụp ”

Cả khán phòng xì xầm và có cả tiếng bực mình.

Peter cau có, giọng có chút khó chịu, anh ta là người sợ bóng tối, lúc này anh ta còn bị Song Tử lấy điểm yếu ra chọc :

- ” Cái quái gì thế này !”

Trong bóng tối, Anna cười khúc khích ” Peter ! Anh sợ gì chứ ! Còn chúng tôi đây mà !”

Song Tử cười ha hả, Mạnh Hải tiếp chiêu ” Ai dè lại trước mặt người đẹp lạo mắt phong độ như thế!”

Ý mạnh hải đang nói người đẹp là Xử Nữ. Xử Nữ lấy cốc nước trên bàn uống, không nói gì chỉ im lặng.

Sau hơn 2 phút, điện lại được sáng lên, có tiếng loa thông báo ” Chúng tôi xin chân thành xin lỗi vì có chút trục trặc . Mọi thứ đã ổn. Mời quý khách tiếp tục với bữa tiệc ”.

Vừa nói xong điện lại tắt một lần nữa.

” Ồ.”

Xử Nữ ngạc nhiên không biết chuyện gì xảy ra. Trong phòng lại bắt đầu bàn tán

Peter cười ” Có chuyện hay rồi !”.

Người dẫn chương trình bất ngờ lên tiếng ” 1....2 ...1...2”.

Anh ta đang thử mic, một lúc sau đồng đặc nói ” Sau đây là một trò chơi để tăng phần hấp dẫn cho bữa tiệc đêm nay. Theo bốc thăm chúng tôi mời người ngồi ở số ghế 5 bàn 17 dãy 3 phía từ trái sang phải. ”

Vừa nói xong thì một ánh đèn lớn rơi từ trần nhà xuống ngay bàn Xử Nữ đang ngồi. Xử Nữ nổi bật giữa đám đông với vẻ đẹp tinh khiết , dịu dàng nhưng không kém phần sang trọng, hấp dẫn. Nửa b ở vai trần nõn nà dưới ánh đèn như đốt cháy ánh nhìn của những người ở đây. Kín đáo nhưng quyến rũ.

Anh MC mỉm cười nhã nhặn ” Cô gái ! Mời cô lên đây !” .

Xử Nữ nhìn xung quanh rồi lại nhìn mình e ngại, chỉ tay vào bản thân, bối rối ” Tôi sao..??”.

Anh MC từ sân khấu bước xuống lịch thiệp đưa tay ra ” Vâng ! Mời cô !”.

Cô quay sang nhìn Song Tử thì anh ta cười nháy mắt ” Lên đi ! Không sao đâu !”

Xử Nữ đặt tay mình lên bàn tay của của anh MC rồi cùng bước đi.

” Ồ ! Tay cô mềm và mịn thật đấy !” Anh MC nói lớn qua Mic.

Cả khán phòng nín thở ai nấy đều quay lên sân khấu. Một bóng đen ngút trời đi qua bữa tiệc mà không bận tâm trên đó làm gì cho đến khi....

MC cất lời hỏi ” Chào cô ! Cô có thể giới thiệu bản thân mình trước khi chúng ta bắt đầu trò chơi không ?”.

Xử Nữ đón mic, mở lời, giọng cô nhẹ nhàng thoảng trong gió, âm thanh trong trẻo ” Xin chào ! Tôi là Xử Nữ. Đang là sinh viên năm nhất Khoa Kinh Tế trường Royal University. !”

Cả khán phòng một lần nữa lại bị thu hút bởi giọng nói của cô. MC xuýt xoa ” Xử Nữ ! Cô không chỉ đẹp, mà còn có giọng nói rất hay ! ”.

Xử Nữ chỉ mỉm cười cảm ơn.

Phía cuối bữa tiệc, một người áo đen dừng chân khi nghe thấy giọng nói của Xử Nữ. Hắn quay phắt 360 độ và nhìn thẳng lên màn hình đang chiếu nhân vật chính của trò chơi tối nay. Ánh mắt hắn sững sờ, ngạc nhiên, tim hắn quặn thắt, hơi thở bất chợt dồn dập khi nhìn thấy khuôn mặt năm nào, nhưng ngay lập tức hắn lấy lại được bình tĩnh và kiểm soát được cảm xúc của mình. Bước chân hắn chậm rãi tiến gần hơn nữa để nhìn rõ người con gái ấy.

Đúng rồi ! Khóe môi hắn cong lên tự mãn, một hơi thở dài ” Anh tìm được em rồi !” .

Một người gọi hắn ” Thiên ca ! Chúng ta phải đi thôi !”.

Hắn gật đầu rồi liền quay bước đi ra khỏi khán phòng. Đằng sau vẫn vang lên tiếng nói của cô gái, âm thanh trong veo.

Hắn đã không được nghe âm thanh đó, không được nhìn thấy nụ cười đó, khuôn mặt đó 1 năm rồi. Giờ hắn sẽ không để mất lần nữa. Trong lòng hắn giờ đang dâng lên một nỗi ham muốn đến tận chân trời.

Trở về nhà, trời đã khuya, hơn 12 giờ . Tắm rửa xong Xử Nữ liền leo lên giường , tuy mệt mỏi nhưng cô lại không ngủ được. Xử Nữ tò mò không biết bây giờ Sư Tử đang làm gì. Nhấn nhện không được cô quyết định gọi điện cho Sư Tử .

Chuông đã reo hồi lâu nhưng không ai bắt máy. Gọi một không được Xử Nữ chán nản cũng chẳng muốn gọi thêm lần hai .

Vừa nhắm mắt Cô lại nghe tiếng ai gõ cửa. Lết ra khỏi giường trong đầu tóc bù xù , mới mở cửa, một thân hình to lớn ngã ngay vào người cô. Thân anh mềm nhũn, rũ rượi nhưng vẫn rất ấm áp và quyến rũ.

” Ế !” Xử Nữ hét lên.

Cô nhận ra đây là Sư Tử nhờ mùi hương trên người và ngay lập tức đỡ anh ngồi xuống ghế. Đóng cửa lại, cô liền lại ngồi bên anh. Anh đang say ?. Cô giúp anh cởi áo khoác bên ngoài, anh ngoan ngoãn ngồi yên trên sofa.

Cô đứng đó nhìn anh một lúc lâu, đây là lần thứ hai anh đến nhà cô. Trông anh bây giờ giống như chú cún con vậy. Anh nhắm mắt tựa đầu vào vai cô, không nói gì, anh cứ thế mà ngủ. Khuôn mặt anh trắng trẻo nhưng vẫn đầy phong thái . Xử Nữ lúc đầu cảm thấy vui mừng nhưng sau lại đau khổ quá chừng. Làm sao đây khi mà cả thân Sư Tử dồn lực vào vai cô. Thật là nặng trĩu.

” Ôi ! Cái vai của mình ! ” Xử Nữ nhăn nhó nhìn Sư Tử ngủ rất ngon.

30 phút trôi qua, Xử Nữ bắt đầu gặp gù với cái vai ê ẩm, nhứt nhọt và cái đầu ngủ say ngơ ngẩn của Sư Tử. Và cô ngủ lúc nào không hay cho đến khi tỉnh dậy.....

” Sư Tử?” Vừa tỉnh dậy cô đã nhìn sang bên mình vag nghiễm nhiên không có sư tử.

” Uầy ! Sao mình lại nằm trên giường rồi ! Mơ sao ? ”.

Xử Nữ xuống giường vươn vai ” Ủa sao vai không đau nhỉ ?”

Mặt thất vọng, Xử Nữ nghĩ đó là giấc mơ và mới sáng sớm mặt đã mếu máo, miệng gào thét ” Sư Tử.... ! Anh ở đâu. Ở trong mơ ! Huhu”.

” Sao ?”

Một giọng đàn ông ấm áp vang lên từ bếp .

Xử Nữ giật mình quay phắt lại . Sư Tử đang làm gì đó trong bếp. Cô liền chạy vào. Anh cúi trần, ôi trời cơ bụng sáu múi, mặc chiếc quần thùng thình, hình như anh mới tắm xong , tóc còn ướt, chạy giọt trên bờ vai. Xử Nữ bị ” cháy mắt” , một mạch cô chạy vào phòng tắm. Cả phòng đang còn mùi hương bạc hà của anh, vẫn còn hơi ẩm, đúng rồi vừa có người tắm ở đây xong. Cô vén áo mình ra thì mới biết vai đã được dán giấy chống đau.

Cứ ngỡ đang trong mơ, cô chạy ra bếp, chạm nhẹ vào lưng Sư Tử, cảm giác thật thật ươn ướt. Sư Tử rửa tay quay phắt lại thì thấy bộ dạng của Xử Nữ: mặt ngơ ngác , mắt thì ướt át, miệng mếu máo . Sư Tử lau tay, khuôn mặt vẫn lạnh lùng, hơi cúi người đủ tầm với Xử Nữ, anh xoa hai tay mình lại với nhau, thật ấm rồi áp lên mặt Xử Nữ. Làn da căng mịn mát lạnh của cô chạm vào bàn tay ấm áp của anh tạo nên một cảm giác thật mới lạ cho cả hai. Anh mỉm cười tự mãn, phong trần.

Giọng thì thầm trầm bổng vào buổi sáng ” Em không phải mơ . Là thật !”..

Xử Nữ bị hành động của Sư Tử hớp hồn lần nữa, lần này là hồn lên tận trên trời chứ không mắc ở trên cây nữa. Cô mắt cứ tròn tròn nhìn anh, chưa bao giờ cô thấy tim mình đập nhanh như thế, mới hôm nào, cô còn ghét anh tận xương tủy thể mà hôm nay lại yêu anh da diết.

Miệng cô lí nhí ” Sư..... Tử..... !Anh giết chết em rồi. Hồn.... em treo trên trời rồi!”.

Sư Tử bật cười, anh đưa tay ra vén tóc cô, rồi đưa ra phía sau đầu gáy, giữ đầu cô thật chặt và thoải mái, một tay còn lại nâng cằm cô lên. Anh nhắm mắt, cô cũng nhắm mắt, một nụ hôn phớt nhẹ qua môi. ” Buổi sáng an lành cô ngốc !”

Ngọt ngào và sâu đậm . Trái tim cô bồi hồi, rung động , cô đang thấy hạnh phúc vô cùng.

Nั่ง lên, trong ngôi nhà nhỏ, anh nấu ăn cho cô, cô ăn đồ anh nấu. Cả hai cùng cười, cùng nói, mọi thứ mới chỉ là bắt đầu. Liệu trên đời có tồn tại thứ gọi là Thiên Mệnh đối với cô?

28. Tập 24.2 : Vết Sẹo

Thiên Mệnh

TIẾP

CHAP 24.2 : Vết sẹo

Ăn sáng xong xuôi, Xử Nữ nhận trách nhiệm rửa bát, cô phải công nhận đồ ăn Sư Tử nấu rất ngon. Có lẽ tay nghề anh gần bằng tay nghề mẹ cô, bà phải nói là nấu ăn tuyệt đỉnh, không chê vào đâu được.

Sư Tử đang điện thoại cho Ma Kết, cô có thể nghe anh ấy nhắc đến từ Ma Kết khi đang pha cà phê.

” Ma Kết ! Anh đưa đồ đi làm đến phòng Xử Nữ cho tôi ! ”.

Một lát sau lại nghe anh nói ” Đưa tài liệu cuộc họp chiều nay cho tôi nữa. 20 phút nữa có mặt . ”

Xử Nữ đặt cà phê xuống bàn đúng lúc anh tắt máy. Cô nghi hoặc ngồi xuống bên anh hỏi :

” Anh không nhắn tin địa chỉ cho anh ấy làm sao anh ấy biết phòng em ?”

Sư Tử ngồi bắt chéo chân hơi dựa lưng vào sofa, thư thái uống cà phê. Khói bay lên phả vào mặt anh nhìn rất quyến rũ, gợi cảm khi mà anh còn đang cởi trần thế này, bờ vai rắn chắc còn quyến rũ gấp bội. Sau lưng anh có xăm hình chim ưng giống hình ở tay nhìn rất bắt mắt . Xử Nữ cố gắng lơ đi. Sư Tử mở lời sau khi uống cà phê :

” Anh đã nhắn địa chỉ phòng rồi ! Em pha cà phê ngon đấy !”.

Xử Nữ chỉ mỉm cười khi anh quay sang nhìn cô âu yếm như vậy.

” Sư Tử ! Hôm qua anh ngủ rất say đấy ! Anh uống nhiều đến thế ư ?”

” Lâu rồi anh mới ngủ được như thế !”.

Xử Nữ lại hỏi ” Sao anh đến phòng em hay vậy, anh đã say như chết , thậm chí em còn phải cởi áo, tháo giày cho anh , anh chẳng biết gì ngoài ngủ !”.

” Lúc ấy anh chỉ nhớ được mỗi nhà em !”.

Câu trả lời của Sư Tử làm Xử Nữ hơi ngạc nhiên, nghi hoặc nhưng rồi cô bỏ qua và quên nó đi. Xem như tối qua anh đến như một món quà. Cô chẳng mất gì.

” Em còn ngủ say hơn anh ? ” sư Tử vặn ngược lại khi Xử Nữ mãi nghĩ.

Lúc này, cô mới nhớ ra chuyện đó, Xử Nữ quay sang anh :

” Anh dán giấy chống đau cho em? Anh không nhìn thấy gì chứ ?”

Sư Tử nhìn cô , mặt lãnh đạm, miệng có cử động một tí nhưng sau đó lại quay trở về trạng thái ban đầu. Xử Nữ nói tiếp :

” Anh không phải là kẻ biến thái ? ”

Câu nói của Xử Nữ làm anh bật cười, anh nói :

” Nếu anh biến thái, lúc ấy em làm được gì ? . Anh bế em lên giường em còn chẳng biết !” . Sư Tử chắc nịch. Xử Nữ đỏ mặt cúi xuống, miệng lí nhí.

” Đừng nói anh ” nhìn ” của em đây !”

Sư Tử nhếch khóe miệng châm chọc cô :

” Người khác anh sẽ không giở trò biến thái ” Anh nghỉ một lúc, lại nhìn cô, Xử Nữ ngẩng mặt lên, anh đưa tay vén tóc rồi cô ra sau, giọng ầm ập ” Nhưng với em, anh không biết mình sẽ làm gì đâu. Tối qua là lần cuối cùng, anh cho phép em ” quyến rũ ” trong vòng tay anh !”.

” Quyến rũ ???” XỬ NỮ nghi vấn trong đầu. Trời ơi tối qua cô đã làm gì đó rồi.

1 giờ tối qua .

Sư Tử tỉnh dậy thì thấy Xử Nữ tựa đầu vào con gối bông bên cạnh để ngủ. Anh ngồi dậy sửa lại tư thế ngủ cho cô. Bất chợt anh đụng vào vai Xử Nữ, cô nhăn nhó trong cơn mê sảng :

” Đau.... quá ! ”. Xử Nữ với tay đẩy tay anh ra khỏi vai rồi lại chệp miệng ngủ.

Sư Tử biết là do anh tựa vào vai cô lâu quá nên cơ cô mỏi. Thế mà cô vẫn để cho anh tựa mặc dù rất đau.

Anh đi tìm hộp thuốc lấy giấy chống đau ra, ngồi bên cô. Áo Xử Nữ mặc thuộc loại áo oversize nên anh chỉ cần kéo vai trễ xuống là nửa bờ vai của cô đã hiện ra. Một bờ vai nõn nà , trắng hồng hiện lên trước mặt Sư Tử, và cả một vết đỏ trên vai chỗ anh tựa. Anh bóc giấy cận thận gián lên đó, Xử Nữ ngủ say và chẳng biết gì đang xảy ra.

Bỗng nhiên khi kéo áo lên Sư Tử nhìn thấy một hình xăm hình trái tim sau bờ vai Xử Nữ. Anh hơi xoay người cô lại để xem rõ hơn , Xử Nữ mất cân bằng, cô ngã xuống, nằm ngay trên đùi Sư Tử. Tìm được chỗ ngủ thích hợp, cô quay người quyết định ngủ tiếp.

Vì Xử Nữ quay người nên Sư Tử có thể xem hình xăm rõ hơn. Anh chạm vào đó , đôi tay khựng lại ” Sẹo ư ? Không phải xăm ”.

Nhìn qua rất giống hình xăm, nhưng khi chạm vào mới biết đó là một vết sẹo. Nó rất sâu và dày, chắc chắn phải trải qua nhiều cơn đau lắm, nó ở ngay vị trí tim, chỉ khác là ở sau lưng nên an toàn hơn 1 chút so với phía trước. Anh cúi xuống nhìn cô gái bé nhỏ đang ngủ dưới chân anh, ánh mắt mông lung ” Liệu em có phải cô gái đó ? Anh mong mình đã đoán đúng !”.

Anh bế cô vào giường, đắp chăn cho cô ngủ. Sư Tử nhìn cô một lúc rồi cúi xuống hôn lên bờ môi ấy. Bất chợt cô vòng tay qua cổ anh kéo anh bất ngờ . Có lẽ cô tưởng anh là gối bông nên kéo mặt anh xuống ngay dưới cổ cô .

Mắt Sư Tử đập ngay vào bờ ngực đang phập phồng dưới áo, hơi thở cô đều đều càng làm cho anh ham muốn. Nhưng không, sư tử liền mở hai tay cô ra và đứng dậy. Anh đứng lên một lúc, rồi đi ra bước chân nặng nề. Cửa đóng sập.

Ra ngoài phòng khách, Anh tựa vào kính, suy nghĩ chùng chình, mệt mỏi, ánh mắt xa xăm đen tối. Người anh toát ra khí lạnh thấu xương người.

Sư Tử không kể lại chuyện tối qua làm Xử Nữ lại càng tò mò nhưng cô lại thôi. Sư Tử bất chợt hỏi sau một hồi suy nghĩ :

” Vết sẹo sau lưng em ? Sao em có nó !”.

Đấy ! Thậm chí anh ấy đã nhìn được cả vết sẹo sau lưng nữa cơ mà. Xử Nữ nghĩ lung tung nhưng vẫn trả lời.

” Em không biết ! Nó có lâu lắm rồi, em chẳng nhớ gì cả. Hồi mẹ thì mẹ bảo do mãi chơi nên chấn lại đỉnh nhọn của cổng nhà người ta gõ xuống . ”

” Thế thôi sao ?” SƯ TỬ trầm tư hỏi lại.

Xử Nữ gật gật đầu ” Có chuyện gì sao ?”

” Không ! Anh chỉ thấy hơi sâu thôi ! Hồi nhỏ, em thường chơi gì mà ham chơi như vậy ?”.

Xử Nữ im lặng trước câu hỏi của Sư Tử, ánh mắt anh lo lắng, tâm trạng cô chùng xuống ” Em không nhớ được kí ức của mình từ 12 năm về trước. Em chỉ nhớ được từ khi em lên học cấp 2. Nhiều lần em cố nhớ nhưng vẫn vô vọng. ”

” Mất trí nhớ sao ?”

Xử Nữ gật đầu, cô thở dài ” Bác sĩ có bảo em bị chấn thương đầu. Em có hỏi mẹ nhưng mẹ nói sau này mẹ sẽ nói. Lâu rồi em cũng quên mất !”.

” Em không muốn nhớ lại sao ?”

Xử Nữ lắc đầu, nhìn anh , ánh mắt mệt mỏi ” Mỗi lần em cố nhớ lại đầu óc lại đau như búa bổ . Mặc dù em cũng rất tò mò xem tuổi thơ mình như thế nào. ”.

Sư Tử dường như cảm nhận được nỗi khổ của cô, lòng anh có chút bất an , không gian chùng xuống.

Tiếng chuông cửa vang lên, Xử Nữ ra mở cửa thì thấy Ma Kết trang nghiêm trong bộ vest lịch lãm đi vào.

” Ma Kết ! ” Xử Nữ nói một tiếng, Ma Kết nghiêng người chào Xử Nữ rồi đi thẳng vào phòng.

Anh thấy Sư Tử đang cời trần ngồi trên ghế, Ma kết nhìn Sư Tử rồi lại nhìn Xử Nữ, mở miệng : ” Không phải hai người. ...?”

Sư Tử dập tắt ngay suy nghĩ bậy bạ của Ma Kết , lấy đồ trên tay Ma Kết rồi đi thẳng vào nhà tắm thay đồ ” Sàm ngôn!”

Ma Kết bật cười ngồi xuống ghế, Xử Nữ hỏi : ” Anh dùng gì không ?”.

Xử Nữ vừa mới hỏi thì Ma Kết đã lấy cốc cà phê của sư tử uống , lát sau tấm tắc khen ” Xử Nữ ! Em pha cà phê sao ? Tuyệt ! Rất thơm và đậm!”.

Xử Nữ e dè, cô ngồi xuống ghế, Ma Kết hỏi ” Em không đi học sao ?”

” Không ! Hôm nay em chỉ đến trường lấy tài liệu ôn thi cho kì thi cuối kì thôi ! Em được nghỉ 2 tuần tuần để ôn thi !”.

Ma Kết gật đầu, anh vuốt vuốt mái tóc trên đầu lại một lần nữa vì có mấy sợi rời nếp .

” Hôm qua em rất đẹp !” Ma Kết nói về bữa tiệc tối qua.

” Anh cũng đi sao ?” XỬ NỮ ngạc nhiên tò mò.

Ma Kết cười đầy ẩn ý ” Có dịp anh sẽ kể cho em, hôm nay có Sư Tử, không kể được !” Câu sau Ma Kết nói nhỏ với Xử Nữ..

Một lát sau, Sư Tử bước ra. Hôm nay anh diện ình bộ vest màu xám bạc, nhìn anh rất phong độ và trưởng thành. Sư Tử khuôn mặt lạnh đậm, phong lưu cảm cavat ra nói ” Xử Nữ ! Em lại thất cà vạt cho anh !”.

Xử Nữ ngơ ngác đặt tờ báo xuống, bối rối nhìn anh rồi lại nhìn Ma Kết ” Em ..m ..em sao?”

Sư Tử nhìn cô với ánh mắt trách móc, Ma Kết cười thâm, ngồi một chỗ không yên , Xử Nữ bước lại gần sư tử cầm lấy cavat. Sư Tử đứng với Xử Nữ giống như một cái ô đứng với một cái cột điện , anh phải hơi cúi người xuống đủ tầm cho Xử Nữ thất .

Xử Nữ ngại ngần vòng tay qua cổ Sư Tử sửa lại cổ áo, tay hơi run run, đây là lần đầu tiên cô thất cavat ột người đàn ông.

Sư Tử cảm nhận được nỗi lo của cô liền nói ” thả lỏng đi !”

Xử Nữ hít thở một hơi thật sâu rồi bắt đầu thất cavat, đôi tay nhỏ nhắn của cô thoăn thoắt trong sự chỉ dẫn của sư tử . Xong xuôi, Sư Tử chỉnh lại một tý cho vừa cổ rồi đứng thẳng dậy, xoa đầu cô và đi ra ” Tốt lắm !”

Ma Kết đưa cho Sư Tử tệp tài liệu, hai người xách cặp đi ra, Ma Kết quay sang hỏi Xử Nữ :

” Em có đi cùng với bọn anh không ? Bọn anh có đi qua trường đấy !”.

Xử Nữ từ chối khéo, cô đã hẹn với Bạch Dương là sẽ đi với cô ấy đến một nơi rồi nên không được ” Dạ không ! Hai anh đi đi ! Em có việc rồi !”.

” Thế thôi ! Anh đi !” MA KẾT TẠM BIỆT ĐUỔI THEO SƯ TỬ ĐÃ ĐI TRƯỚC.

Cả hai lên xe vội vã, hình như có chuyện gì xảy ra cấp bách. Khi nói chuyện với Xử Nữ thì không khí thoải mái vô cùng nhưng khi hai người vào xe, một luồng sát khí ngùn ngụt tỏa ra. Chết xã hội đen bắt đầu.

Sư Tử sắc lạnh nói ” Vẫn chưa tìm được người đằng sau tên KL sao ?”

” Có thông tin nói rằng KL là một người xuất thân từ Việt Nam, bây giờ hắn đang rất nổi tiếng trong giới giang hồ ở đó. Không hề có thông tin nào cho biết KL là kẻ đứng đầu hay là kẻ đứng sau. Thứ duy nhất ta biết chính là Hắn có mối giao thông bên Mỹ. Chúng ta cần tìm ra mối giao thông này. ”

Ma Kết vừa lái xe vừa giải thích, ánh mắt kiên định. Sư Tử có chút tức giận :

” .Chết tiệt. Đến Bằng đi ! Tôi cần kiểm tra một vài thứ !”

Cũng đã hơn 3 tháng kể từ ngày anh và Xử Nữ rời núi. KL xuất hiện và không để lại manh mối gì. Chết tiệt thật !. Với Sư Tử, nhất định phải tìm ra. Đầu ai dám bốn cột với anh trắng trợn như thế này..

Devil - Kẻ khát máu lúc cần.

29. Tập 25 : Chuyện Bức Tranh Tại Phòng Triển Lãm

Thiên Mệnh

Chap 25 : Chuyện bức tranh tại phòng triển lãm.

Xử Nữ hẹn gặp Tiểu Dương ở trường, cô đến được 15 phút thì thấy xe Tiểu Dương dừng trước cổng. Cô liền chạy đến cười chào đón Tiểu Dương. Hôm nay, Tiểu Dương mặc bộ váy sơ mi sọc đỏ nhìn rất ra dáng thiếu nữ , đối lập với Xử Nữ lại chuộng theo phong cách cũ : Quần Jeans áo phông và áo khoác đem theo cầm ở đây. Đã sang hè, trời nắng, cô đưa theo đề phòng ” cháy da”. Nói thế thôi, nắng Mỹ đâu gay gắt như Việt Nam, theo thói quen, cứ sang hè lại sắm một chiếc áo khoác nắng theo phong trào.

Tiểu Dương quàng tay Xử Nữ, miệng riu rít ” Xử Nữ ! Tối qua cậu đẹp nhé!”

Xử Nữ biết Tiểu Dương bàn về buổi tiệc tối qua ” Cậu cũng đi ?”

” Không ! ” Tiểu Dương trả lời ” Tổ thấy cậu trong ảnh chụp kỉ niệm trên website của trường ”.

Xử Nữ gật đầu à một tiếng, cô cũng không bận tâm đến nó là bao.

” Xử Nữ ! Cậu hẹn tớ đến đây làm gì !” Tiểu Dương tò mò.

” Xem tranh !” XỬ NỮ cúi sang nói thầm với Tiểu Dương ” Hôm qua tớ thấy một bức tranh rất kỳ lạ !”

” Tranh !?? ” Tiểu Dương ngạc nhiên.

Xử Nữ gật đầu rồi kéo Tiểu Dương đi nhanh theo hướng tới phòng triển lãm tranh hôm qua.

Vào phòng triển lãm, Xử Nữ đến ngay chỗ treo bức tranh tối qua. Tiểu Dương nhìn ngó xung quanh với đồng giầy cô xem là chán phèo đang treo trên tường. Tiểu Dương vốn không thích tranh , nhất là tranh triển lãm .

” Haiz ! Có gì hay ho đâu chứ Xử Nữ. Tớ thấy cái nào cũng giống cái nào ”. Tiểu Dương mặt hiện rõ sự chán nản.

Xử Nữ đến xem tranh, ánh mắt háo hức chuyển sang thất vọng, cô cau mày ” Cái gì đây ?”

Nghe giọng kì lạ của Xử Nữ, Tiểu Dương liền chạy đến ” Sao vậy?”

Xử Nữ dăm chiêu ” Tranh đã bị đổi . ”

” Đổi ? Sao cậu biết !”

” Ánh mắt của người phụ nữ này rất khác. Rõ ràng tối hôm qua tớ xem, nó rất có hồn !” Xử Nữ biện minh, tiến đến sờ vào bức tranh.

Đúng vậy ! Bức tranh này tuy là cùng một hình ảnh vẽ về người phụ nữ nhưng nó thiếu một cái gì đó. Xử Nữ cảm giác như có điều gì đó giả tạo, không chân thật, đôi mắt rất ” đơ” và còn không thấy dấu tác giả. Còn bức tranh tối qua, bức tranh mà cô bị ám ảnh bởi đôi mắt, nó rất thật, thật đến nỗi cô còn cảm thấy tim mình đau quặn quại , và vì lí do này, cô mới đến đây xem lần nữa . Bức tranh hôm qua tuy không đề tên ai vẽ, tưởng vô danh nhưng tác giả đã để lại dấu vân tay trên tranh, nó được xem là tranh có tác giả.

Xử Nữ sắc mặt bối rối khó chịu ” Tớ phải đi thông báo tranh đã bị tráo đổi !”

Tiểu Dương liền ngăn lại ” Không được ! Chúng ta không có bằng chứng !”

Xử Nữ liền nói ” Tranh thật và giả khác nhau chính là ở dấu vân tay đó !”

“Cứ xem là thế đi ! Nhưng bây giờ không phải lúc. Nếu cậu đi thông báo, chúng ta là kẻ tình nghi đầu tiên. Sáng sớm không có ai đến phòng triển lãm mà chỉ có ta, ai mà chẳng nghi ngờ lí do đến đây .!”

Tiểu Dương giải thích, Xử Nữ khó chịu liền đi ra ngoài, mặt thất vọng.

” Ai đó đã đổi tranh ? Tại sao lại đổi ?”

Cô không ngừng suy nghĩ, suy đi nghĩ lại vẫn không hiểu được lí do. Thật sự cô rất tò mò lí do tại sao khi đó cô lại có cảm giác đau như vậy. Bức tranh vừa xem không cho cô được cảm giác như thế, nó chỉ là đồ giả.

Ra đến sân trường, Tiểu Dương liền dặn dò Xử Nữ ” Cậu không được nói gì về bức tranh đâu đấy dù cậu biết sự thật. Chúng ta sẽ gặp rắc rối ! . Tranh triển lãm tuy nhằm chán nhưng rất nhiều tiền đấy, nhất là mấy tranh nghệ thuật ví dụ như cái cậu xem. Cậu sẽ không đủ tiền để trả đâu. Tốt nhất im lặng là vàng ”.

Xử Nữ gật đầu, giọng nhẹ xuống ” Tiểu Dương ! Đi lấy tài liệu về ôn tập !”

Hai cô nàng quay lưng hướng về dãy nhà A - nhà thư viện của trường đại học.

Trong khi đó, Rachel đến trường , cô ta đứng gần chỗ Xử Nữ và Tiểu Dương nói chuyện. Mọi chuyện đã lọt vào tai cô ta , Rachel quanh tay lên trước ngực, miệng cười chế giễu ” Xử Nữ ! Đến lúc cho cô xuống mồ !”.

Tầm trưa, nắng gắt hơn, Xử Nữ và Tiểu Dương rời thư viện trường để đi ăn vặt. Một là giải quyết ” cái bực trong người của Xử Nữ về bức tranh”, hai là nghe Tiểu Dương luyện thuyết về anh chàng bóng rổ đẹp trai cô vừa gặp sáng nay.

Hai người chọn quán Ice Cream bên vệ đường để giải ” nắng”. Xử Nữ một mực cho rằng tranh bị đổi, cô rất muốn biết lí do. Tiểu Dương một mực bảo Xử Nữ im lặng không được nói gì.

” Xử Nữ, quên chuyện đó đi, mà cậu nghĩ Ma Kết là người thế nào? Cậu quen Sư Tử đúng không thế cũng phải trò chuyện với ma kết rồi. Nào nói về ma kết.” Tiểu Dương bỗng nhiên chuyển chủ đề .

” Tốt bụng , cái này cũng không rõ nữa, nhìn qua nói chuyện rất rõ ràng, thẳng thắn và vui vẻ. ” Xử Nữ vừa ăn kem vừa nói.

” Thôi, chỉ cần đẹp trai là đủ rồi ! ” Tiểu Dương hứng khởi ” Mà cậu với anh Sư Tử, hai người sao rồi?”

Xử Nữ nghe đến đó liền giật thót, bỗng nhiên Tiểu Dương hỏi thế là ý gì, không phải cô không muốn cho Tiểu Dương biết mối quan hệ của mình với Sư Tử nhưng hiện giờ là thời điểm không thích hợp. Cô đang đi học tại trường Nam Thần học, nếu chuyện này lọt ra ngoài, cô sẽ chẳng yên ổn.

” À, sao sao là sao, tớ và anh ấy thì có gì chứ! Hờ hờ!” Xử Nữ cười trừ.

” Này, cậu giấu ai chứ khônggg giấu được tớ đâu ! Là cậu thích anh Sư Tử? À phải, anh ấy là Nam thần trong trường, đàn ông trên đời hiếm có người thứ 2 như thế, ai cũng thích cả ! Tớ cũng thích chứ nói gì cậu” Bạch Dương lại lăm bắm một mình

Một cuộc trò chuyện diễn ra chóng vánh, Tiểu Dương có hẹn đi đâu đó. Cô ấy là người của "hẹn hò" trái với Xử Nữ, hẹn hò là một khái niệm xa vời và ít thực.

Xử Nữ đang định bắt xe để về nhà thì chuông điện thoại cô reo lên, là số của Sư Tử. Cô nghe máy "Em nghe!"

"Em đang ở đâu?" Sư Tử nói bên đầu dây.

"À, gần trường, quán em Ice Cream!"

"Đợi anh!"

Ngắn gọn, hàm súc, đầy đủ và mệnh lệnh-châm ngôn nói chuyện điện thoại của Sư Tử. Một chiếc xe rẽ sang đường và đỗ ngay trước mặt cô, cửa kính xe mở ra, là Sư Tử. Hôm nay anh lái xe, vẫn thế, một vẻ điển trai ngời ngời toát ra, giọng trầm cương "Vào đi!"

Xử Nữ còn chưa hết ngạc nhiên cứ thế mà đi vào. Cuộc nói chuyện kết thúc chưa đầy 5 phút.

"Anh ở gần đây sao?"

"Ừ!"

Xe bắt đầu lăn bánh, Sư Tử nhìn cô rồi bảo "Hôm nay, lại nhà anh.!"

Vẫn thế, anh tự quyết định và không bao giờ hỏi ý cô. Mà thôi mặc kệ đằng gì cô cũng tò mò nhà anh, đó là phúc mà, từ chối làm gì.

"Nhà anh. Được thôi! Em đang muốn thế" Xử Nữ mỉm cười.

Tại nhà Sư Tử, không phải nhà, nó chính xác là căn biệt thự rất rộng. Anh còn cho vệ sĩ đứng bên ngoài canh gác. Xử Nữ có chút ngượng ngập khi thấy vệ sĩ cứ cúi chào mình, chính xác là chào Sư Tử, anh là chủ nhà mà. Thấy Xử Nữ có vẻ không thoải mái, Sư Tử đoán được ý liền cho vệ sĩ rút hết mà không để cô biết.

Xử Nữ bước vào, một cảm giác quen thuộc ủa về, cảnh này, cô nhìn ở đâu rồi nhỉ. Đúng căn nhà này! Đúng rồi! Ngày đó, ngày mà cô tỉnh dậy trên sân thượng, khi cô về cô đi qua đại sảnh này để ra cổng.

"Sư Tử, đây là nhà anh?" Xử Nữ bắt đầu nghĩ lại.

Anh gật đầu.

"Hôm đó, khi em tỉnh dậy, ban đêm, cũng chính là ngôi nhà này?"

Anh lại gật đầu.

"Em xem sân thượng được không?"

Xử Nữ hỏi.

Thì ra cô đã đến nhà anh, hôm đó cái cô ấn tượng chỉ là khoảng không gian lạnh lẽo mênh mông, những dãy phòng lớn bằng kính trên sân thượng giáp trời. Cô tỉnh lại chân trần chạy xung quanh, anh còn hỏi cô là điệp viên?. Giờ cô lại đứng trên nó một lần nữa, nhưng lại là ban ngày. Giờ đang độ trời nắng nên toàn bộ phòng đều được kéo rèm, chỉ thấy mỗi một màu nâu.

Sư Tử đi sau Xử Nữ lặng ngắt đáng vẻ lúng túng, nửa hồi nửa tỉnh của cô y như vẻ thất thần trong đêm ấy. Một cô gái nhỏ bé tỉnh dậy giữa những căn phòng lạ.

"Sư Tử, hôm đó, anh nghĩ ngờ em!"

Xử Nữ nhớ lại cuộc trò chuyện giữa đêm ấy "Anh bảo em là điệp viên, đó là ý gì?"

Sư Tử trầm mặc, thoắt thác "Đừng bận tâm. Chỉ là hiểu nhầm!"

Đúng, có thể là hiểu nhầm. Con người ta trên đời, dù một chút hiểu nhầm thôi cũng đủ phá tan một mối quan hệ đang tốt đẹp nhưng với anh và cô, hiểu nhầm đã đưa hai người đến với nhau. Anh không biết nó sẽ kéo dài được bao lâu, sự thật vẫn mập mờ, người con gái trước mặt anh không nhớ anh là ai, cô là ai?

"Hiểu nhầm? Không thể nói sao?"

” Có thời gian, anh sẽ nói em nghe!”

Xử Nữ gật đầu, cô để ý đến một cánh cửa . Hôm ấy tỉnh dậy cô tưởng nó mà cửa ra đành chạy lại mở ai dè nó không phải.

” Cánh cửa đó!?” Xử Nữ chỉ tay về phía cửa, Sư Tử nhìn theo.

” Em muốn xem sao?”

Không đợi cô gật đầu, anh liền tiến đến nhấn nút tường được thiết kế ẩn dật trên một hình khắc. Nhìn qua tường nó chỉ là một hình gỗ điêu khắc nhưng ai ngờ....

Cửa từ từ dịch chuyển xoay tròn, Xử Nữ hồi hộp đứng nhìn. Một khoảng tối hiện ra trước mắt, cái gì trong đó , mờ mờ ảo ảo. Cô tiến vào, Sư Tử cũng vậy. Anh chưa bao giờ cho ai xem căn phòng này nhưng Xử Nữ thì khác, anh cần xác nhận với cô ấy vài chuyện. Ánh đèn vừa được bật lên, một bức tranh khổ lớn chiếm hơn nửa bức tường ngang. Xung quanh là đều là tranh.

” Bức tranh này chẳng phải là.....?” Miệng Xử Nữ lắp bắp khi thấy tranh ở đây giống tranh ở triển lãm .

Xử Nữ đi tới gần đó để xem, đúng ánh mắt người phụ nữ ấy, quả nhiên hồn khí toát ra rõ rệt. Tranh cũng có dấu đỏ, mọi thứ đều giống,đều thật chỉ có bức tranh này lớn hơn.

Sư Tử im lặng đợi chờ phản ứng của Xử Nữ.

Xử Nữ trong lòng lại dấy lên cảm giác bất an, tim quặn đau đến nghẹt thở. Đúng rồi, cảm giác này, hôm ấy cô cũng xuất hiện cảm giác này và giờ nó mãnh liệt hơn.

” Tim mình như muốn nổ tung ra , thật khó thở, đây là gì, một cái gì đó, cảm giác như vừa trải qua những mất mát. ”

Mồ hôi trên trán cô toát ra , tay run run đỡ vào tường ” Tranh này sao có ở nhà Sư Tử? ”

Xử Nữ, lòng nghi vấn, nhưng nỗi đau như lấn át hết mọi thứ, lần này nó trở nên thật chân thật. Một giọng nói vang lên xung quanh, không gian như quay cuồng, mặt đất dưới chân sụp đổ. Cô ngã xuống và bất tỉnh.

” Ha ha, nhìn xem này! Đây là tranh tớ vẽ !”

Một cô bé lấm lem màu nước khoe bức tranh mình vẽ với ai đó ” Này, đây là mẹ tớ, tớ quyết định sẽ vẽ một bức tranh thật to và thật giống về mẹ!”

Xử Nữ trong cơn mê tỉnh thấy một cô bé cười nói giữa đồng màu nước và cọ vẽ, cô bé đó , khuôn mặt đã bị màu nước làm bẩn không thấy rõ. Đó là ai, người cô bé đang nói chuyện là ai, sao không lên tiếng?.

Cô tỉnh dậy , Xử Nữ đang nằm trên giường, lại đúng chiếc giường mọi hôm cô tỉnh dậy, có thể nhìn ra ngoài trời. Đầu nặng trĩu, toàn thân mỏi nhừ, miệng trở nên đắng từ lúc nào. Cô loạng choạng bước chân đi tìm nước, chân khụy xuống, một cánh tay đưa ra ôm cô vào lòng, đỡ cô khỏi ngã xuống mặt đất. Miệng Xử Nữ thủ thỉ trong chút sức yếu ” Sư... tử?”

” Em bị cảm . Nằm yên , đừng đi lung tung !” .

Anh bảo cô mới thấy người mình nóng ran lên, bên ngoài da thịt thì nóng như lửa nhưng bên trong lại lạnh thấu xương .

Anh bế phốc cô định đặt cô lên giường nhưng cô không muốn nằm, Xử Nữ lắc đầu ” em không muốn nằm trên giường!”

Sư Tử nhìn về mặt nhợt nhạt của Xử Nữ, lại bế cô đi ra, anh hỏi , giọng lãnh đạm ” Em muốn ra ngoài đó!??”

Sư Tử thấy ánh mắt Xử Nữ nhìn ra ngoài sân thượng, ánh mắt mông lung, giao động. Sân thượng nhà Sư Tử không khác gì một gian phòng giữa trời, có bàn ghế vật chất thiết bị đầy đủ , vừa tận hưởng được gió trời vừa ngắm được cảnh đêm. Một khung cảnh lãng mạn giữa ánh đèn nền nổi trên nền trời đêm sao sáng.

Cả sư tử và xử nữ ngồi xuống giường dài nâng cao 30 độ, anh để cô nằm tựa vào người anh. Dáng người nhỏ bé của cô trở nên bé nhỏ hơn khi nằm trong lòng anh thế này, anh cảm giác như mình đang ôm lấy một

dải ngân hà rộng lớn. Trời hôm nay có sao, giữa New York, Xử Nữ vẫn cảm nhận được một chút hương trời Việt. Một làn gió đủ lạnh thổi qua khiến người cô có chút run nhẹ, Sư Tử siết cánh tay mình ôm cô vào lòng chặt hơn.

Xử Nữ nép người mình vào anh tìm chút ấm áp, cô ngược nhìn anh. Khuôn mặt tuần tú vẫn ngời sáng trong bóng đêm lạnh. Đôi mắt sâu ấy, cô rất thích nhìn thẳng vào đó, cô muốn chạm tới những thâm kín nơi tâm hồn anh. Sư Tử vuốt mái tóc bồng bềnh của cô, từng ngón tay chạm vào từng kẽ tóc mượt mà, man mát. Hai người cứ nhìn nhau mà không nói gì. Sư Tử vốn là người ưa làm hơn ưa nói còn Xử Nữ, cô vốn e sợ và rụt rè trong chuyện tình cảm.

” Bức tranh đó là thế nào!?” Cuối cùng không nhịn được, Xử Nữ mở lời trước ” Em đã thấy một bức tranh y đúc như thế trong triển lãm của trường ! Nhưng sáng nay em đến nó liền bị đổi. Nó có liên quan đến bức tranh này không?”

Sư Tử nhìn cô, ánh mắt trầm lặng, khuôn mặt giá băng không cảm xúc, ” Nó là bản còn lại của bộ tranh này !”

” Bản còn lại” Xử Nữ khó hiểu.

Sư Tử khẽ nhìn khuôn mặt dịu dàng của Xử Nữ, chút lo lắng lướt qua. Trước giờ anh chưa từng có cảm giác lo lắng khó chịu đến thế này, cảm giác này chỉ có Xử Nữ mới mang lại được cho anh. Giọng anh chậm rãi ” Bộ tranh này gồm 3 bức, một bức do một cô bé vẽ, một bức do một cậu bé vẽ và một bức do ông bố vẽ !”

Xử Nữ ngạc nhiên nhੌm người dậy thì liền bị cánh tay to lớn của Sư Tử kéo xuống, cô liền ngoan ngoãn nằm yên lắng nghe câu chuyện ” Bản gốc là của một cô bé 8 tuổi, rất thích vẽ và vẽ rất đẹp. Bẩm sinh trời đã cho cô khả năng vẽ như thật. Bức tranh người phụ nữ ấy là do một cô bé 8 tuổi vẽ trong 5 tháng ròng. Một người bạn của mẹ cô bé đến, thấy nó đẹp liền chụp lại rồi đăng báo. Bất ngờ bức tranh trở nên nổi tiếng và cô bé cũng vậy. Một hôm, bức tranh biến mất. Cô bé rất buồn, cậu bé thấy vậy liền ra sức vẽ một bức giống thế để tặng cô ”

” Phản ứng của cô bé ra sao?” Xử Nữ trở nên háo hức, vẻ hồn nhiên của cô làm Sư Tử hơi chạnh lòng, anh nói thầm với Xử Nữ nhưng chỉ là qua ánh mắt, chỉ mỗi anh hiểu ” Xử Nữ, chẳng nhẽ em không nhớ ?” .

” Không, cậu bé không vẽ được giống như thế. Vốn dĩ cậu không có năng khiếu vẽ. Một ngày, cậu đi qua gian phòng của bố mình và thấy một bức tranh giống y đúc tranh tranh của cô bé chỉ khác là nó nhỏ hơn. Cậu bé đã lấy trộm bức tranh đó đến tặng cô bé . Đó là bức tranh thứ hai, do ông bố của cậu bé vẽ, ông ấy là một họa sĩ tài năng. Cô bé đã rất vui ”

” Còn bức tranh thứ 3, bức tranh do cậu bé vẽ. Chẳng phải anh nói cậu bé không vẽ giống được sao?”

” Bức tranh không phải do cậu bé đó vẽ. Đó là bức tranh của một cậu bé khác vẽ. Nó được gửi đến nhà cậu bé sau khi cậu bé lấy tranh của bố để tặng cho cô bé. Cậu bé sợ bố đánh liền lấy tranh đó để vào. !”

” 3 bức đều có dấu đỏ ?? Dấu đỏ có phải là dấu vân tay của cô bé ?” Xử Nữ thông minh suy nghĩ ra.

” Đúng. Bức tranh đầu tiên là do cô bé tự in 2 lần dấu tay. Một dấu ở sau tranh đã bị đóng khung, một dấu ở trên tranh. Bức tranh ông bố vẽ không có dấu vân tay nhưng cô bé sau khi được tặng liền in dấu vân tay mình lên đó. Tranh đó có 1 dấu vân tay. Có một điều mà cậu bé không biết là trên bức tranh thứ hai cũng có dấu ấn của ông bố. Bức tranh thứ 3 không có dấu vân tay, cũng không có dấu ấn và đôi mắt không có hồn ở lại trong phòng ông bố mãi mãi !”

” Dấu ấn? Nó ở đâu? Có ai biết chưa? Ông bố không phát hiện bức tranh trong phòng mình là giả ư” Lần này thì Xử Nữ ngồi bật dậy hẳn .

” Không ! Không ai biết dấu ấn đó ở chỗ nào. Cũng không biết ông bố có phát hiện hay không nhưng khi ông chuyển nhà, bức tranh đó cũng biến mất . !”

” Vậy thì bức tranh thứ 1 là ở nhà anh? Sao anh có nó ? Anh mua à ? Anh mua rồi người ta kể cho anh? Anh thích sưu tầm tranh à? À, em có quen một họa sĩ vẽ rất đẹp, anh muốn em giới thiệu không?” Xử Nữ chột luyền thuyên ngoài đề tài.

Sư Tử cau mày, không nói gì, trong mắt ánh lên chút tức giận .

Xử Nữ lại quay về vẽ đầm chiều sau khi nói ngớ ngẩn ” Bức tranh thứ 2 chắc chắn ở triển lãm đã bị đánh mất. Còn bức tranh thứ 3 là bức tranh hiện giờ đang ở triển lãm. Bức tranh thứ 3 thì ai cũng vẽ được. Chỉ cần tìm được bức tranh thứ 2 là được !”

” Đó không phải bức tranh thứ 3, cái thứ 3 bản gốc phải để ý kĩ mới thấy được, trong mái tóc xoăn của người phụ nữ đó có 1 sợi tím đen hình thanh kiếm nhỏ.” Sư Tử đưa tay lên đầu che đi đôi mắt mệt mỏi.

” Hình thanh kiếm ? Em không để ý điều đó không biết nó có không nhỉ? Bỗng nhiên em thấy có hứng thú với mấy cái này!” Xử Nữ nằm xuống bên cạnh Sư Tử . Còn anh không nói gì chỉ im lặng.

Xử Nữ lại chợt nói ” Kì lạ lắm, mỗi khi nhìn mấy bức tranh em cảm giác như nó rút hết sức lực của mình. Em thích vẽ nhưng một khi cầm bút vẽ em lại thấy sợ, em chỉ vẽ ra ma quỷ với mấy cái gì gớm ghiếc. Thế thôi em không vẽ nữa. Haiz !”

Sư Tử chợt quay người sang Xử Nữ, ôn nhu nhìn cô, ” Em thực không nhớ gì chuyện hồi nhỏ sao?”

Xử Nữ ngơ ngác lắc đầu ” Em không muốn nghĩ đến ! Sao vậy?”

” Không có gì , em đói chưa? Anh đi lấy đồ ăn!” Sư Tử định ngồi dậy thì liền bị bàn tay nhỏ nhắn của cô túm lại.

” Em đi với ! Chúng ta xuống ăn luôn”

Cô đứng dậy, dường như nói chuyện với Sư Tử giúp cô lấy lại sức bớt phần nào. Người cũng không mệt nữa, chỉ hơi chóng mặt.

” Không sao?” Sư Tử hỏi lại nghĩ cô đang cảm.

Xử Nữ lắc đầu, đứng dậy đi sau Sư Tử xuống lầu. Ban đêm, nhà anh sáng một vệt, nhưng không phải là ánh sáng quá chói mắt mà là ánh sáng nhẹ, dịu dịu trong đêm. Tông nhà đen trắng đem lại cảm giác mãnh liệt, cổ điển và chút cường bạo.

Xử Nữ còn thắc mắc sao không thấy tên vệ sĩ nào lúc chiều thấy nhiều quá trời, cả người làm quản gia cũng đi đâu không biết, chỉ mỗi một bà già khoảng 60 tuổi nấu ăn trong bếp. Hỏi sư tử thì anh lúng túng một chút , nhanh chóng lấy lại được uy nghiêm ” À, họ có việc !”

” Có việc cả đoàn sao?” Xử Nữ ngồi xuống bàn ăn chờ vệt.

Sư Tử ngồi ghế chính, Xử Nữ ngồi bên cạnh, bàn ăn đã soạn thức ăn đầy đủ, bà lão bảo ” Mời cậu chủ, cô chủ dùng bữa!”

” Ấy bà ơi, không phải cô chủ đâu ạ!” Xử Nữ xua tay hồn nhiên cười thì Sư Tử ném ột ánh mắt sắc lạnh, cô liền nói lại” Dạ vâng, cảm ơn bà !”

Bà lão rời đi, Xử Nữ mếu máo dùng bữa.

” Em chuyển đến đây ở đi!”

Xử Nữ vừa mới bỏ miệng một thìa cơm lớn chưa kịp nhai, nghe anh nói liền nuốt ực, mắc nghẹn, mặt tái mét, Sư Tử phải đưa nước cho cô uống.

” Gì chứ!” Xử Nữ nhăn mặt, nuốt ngược hù hồn một phe sắp được gặp anh Tử Thần đẹp trai .

” Em không cần lấy đồ hay chuyển đồ gì đâu. Chỉ cần đến ở là được. Sách vở thì em lấy của anh mà học, em cùng ngành với anh. Đồ áo ,đồ dùng chỉ cần mua là được . ”

” Ý.... ý.... em là tại sao?” Xử Nữ lấp bắp trước sự quyết định chóng vánh của anh ” Ở đó tốt mà. !”

” Em đi học luôn với anh cho tiện. Anh gặp em cho dễ khỏi phải người này đến nhà người khác !” Sư Tử không đếm xỉa đến lời nói của Xử Nữ.

” Em đang hỏi anh mà. Không phải anh bảo em đến chỉ để khỏi tốn công anh đi thăm em chứ !? Thế thôi anh khỏi cần, em sẽ đến nhà thăm anh ! Anh bận em không trách mà, việc gì phải đến nhà ở. !”

” Em cứ để phòng thế, khóa lại là được. Tiền phòng anh trả, thiếu gì anh mua, cần gì cứ bảo anh là được. Chỉ cần em đến ở nhà anh. Phòng em đã được chuẩn bị rồi !”

” Sư Tử !!!! Sao anh cứ tự quyết định thế ỉ” Xử Nữ cuối cùng không chịu được liền lờ lửng hết lên, sau cùng là hồi hận ” Ít nhất anh cũng phải cho em biết lí do chứ ! Nếu không em không đến đâu. Ngộ nhờ mẹ em đến thăm, bạn bè đến chơi , nghĩ sao em bảo họ ” Mẹ, mọi người con đến nhà anh Sư Tử ở, có gì mọi người qua đó” . Anh bảo họ nghĩ em thế nào? Em là con gái, đến ở nhà đàn ông không kì sao?”

” Bạn bè em có mỗi Tiểu Dương, Tiểu Dương không sao, em cứ bảo cô ấy đến là được. Còn Song Tử, tốt nhất em đừng nên qua lại với cậu ta nhiều, em chưa biết gì về người đó, đừng thân mật quá mức. Còn mẹ em, em cứ bảo anh là bạn trai em, anh sẽ gặp ba mẹ em sau rồi thưa chuyện. Hết ! Còn gì nữa không, quyết định vậy đi ! Em ăn tiếp đi!”

Sư Tử đứng dậy rời bàn ăn đi ra, Xử Nữ cái mặt nhăn khó hiểu như mặt khỉ, “Đừng nói anh đang ghen nhé. Song tử với em chỉ là bạn thôi. Em phải là người ghen mới đúng, anh sợ gì chứ ! Anh thì đi đâu con gái chả theo, riêng trong trường cũng đủ mệt rồi, chị bên cạnh phòng em cũng mê anh chết mê chết mệt.”

” Bớt sàm ngôn đi, từ ngày mai em sẽ ở nhà anh. Thực hiện cho đúng, nếu không đừng trách anh . Trước giờ anh không có khái niệm nhân nhượng với phụ nữ đâu ! Nhớ ăn xong uống thuốc ! ” Sư Tử đi cảnh cáo Xử Nữ rồi đi khỏi đó.

” Đúng là!!” Xử Nữ cắn phăng miếng sườn còn lại, nhìn những viên thuốc bên cạnh, cô nuốt ực.

Sư Tử đi ra vườn dạo, đích thực là ra gọi cho Ma Kết .

” Sao rồi ? Đã tìm ra kẻ gửi bức ảnh ?” Giọng sư tử trở nên lạnh giá .

” Tên đó là một nhiếp ảnh nghiệp dư chuyên nhận hợp đồng qua mạng, không gặp trực tiếp khách hàng .Anh ta nói ai đó thuê anh ta đi theo dõi Xử Nữ bảo chụp cô ấy rồi gửi theo địa chỉ mail, họ chỉ đưa tiền và không nói gì thêm ! ” Ma Kết bên kia đầu dây trả lời.

” Chết tiệt! Mail này chỉ dùng trong giới giang hồ. Chắc chắn người này cũng hoạt động trong giang hồ. ” Sư Tử bực tức chửi thề.

”Cậu và Xử Nữ nên cẩn thận. Tốt nhất bảo cô ấy chuyển chỗ ở , cậu cho người bảo vệ cô ấy đi !”

Sư Tử quay người nhìn vào phòng ăn, thấy Xử Nữ vẫn đang nhìn mình đầy bực tức. Anh hạ giọng ” Rồi, tôi bảo cô ấy đến ở nhà tôi rồi. Cái đó anh không cần lo. Lô hàng bọn chúng sao rồi, bắt bọn nó và giao cho cảnh sát đi. !”

” Rồi, bọn chúng vừa bị cảnh sát bắt xong. Sư Tử, lần này chắc giới giang hồ hận cậu lắm. Bỗng nhiên cậu quay sang giúp cảnh sát !”

” Phải thế thôi, lọc sạch bọn tép trong giới rồi đối chiến sau. Bọn chúng làm tốn thời gian quá , kẻ cầm đầu mấy vụ hỏa hoạn kia vẫn chưa xuất đầu lộ diện. Hơn nữa, bảo vệ cho Xử Nữ nữa, không thể để cô ấy bị bọn tép riu hỉ mũi chưa sạch động chạm đến!” Sư Tử nhếch khóe miệng, lời nói ra như dao đâm, dứt khoát, hùng bạo.

” À, ngày mai cậu có lịch học ôn thi ở trường đấy ! 7 giờ đến 9 giờ. Ca Lượng Giác !” Ma Kết nhắc lại lịch trình của Sư Tử.

” Sàm! Ông cụ vẫn chưa tha. Anh bảo sao tốt nghiệp thạc sĩ rồi vẫn phải vác mặt đi học với đám nông cuồng xem trời bằng vung !” Sư Tử bực dọc, bỏ tay vào túi quần nhìn lên trời

” Ha ha , anh cũng phải vậy mà. Thôi, tốt nhất đừng làm trái lời ông cụ, hậu quả khôn lường. Đến trường giết tranh thủ nghĩ chiến lược dự án kinh doanh sắp tới đi ! Lát tôi gửi tài liệu hợp đồng với công ty du lịch SA cho cậu !”.

Sư Tử đang nói chuyện bỗng nhiên một vòi nước từ dưới phun lên làm anh phải nhảy bật ra. Ai đã bật vòi nước phun tự động ở đây, thủ phạm chỉ có Xử Nữ, cô ấy đang cười nắc nẻ đằng sau khi lấy bộ dạng giết mình của Sư Tử. Xử Nữ nhận ra trong những ngày lạnh lùng của Sư Tử vẫn có những giây phút đáng yêu.

Ma kết nghe tiếng ồn , nhận ra giọng Xử Nữ , cả tiếng nước phun, tiếng của Sư Tử giật mình liền chọc cười ” Thì ra, Xử Nữ đang ở cùng cậu . Hai người được đấy. Xử Nữ quả là của hiếm, dám trêu chọc Devil mà không sợ hậu quả. Ha3”

” Ngông cuồng !” Sư Tử cúp máy ngay sau đó, lấy điều khiển trên tủ vườn tắt vòi nước. Xử Nữ méo mặt, ” Đang vui mà!”

Sư Tử nhìn cô tà mị, hừ lạnh một tiếng đến liền kéo cô vào nhà một cách khôgn thương tiếc ” Em đang cảm đấy. Vào đánh răng rửa mặt rồi đi ngủ đi !”

” Đánh răng rồi, mới ngủ dậy mà !” Xử Nữ dáng người nhỏ nhắn thùng trong chiếc áo sơ mi trắng của Sư Tử đứng trước anh. Giờ anh mới để ý, cô đã thay đồ từ lúc nào, trên cổ vẫn còn một vài giọt nước , có lẽ cô vừa lau người, hương bạc hà tỏa ra từ người cô. Chính xác đây là mùi của anh. Áo của Sư Tử to quá cỡ như thành váy của Xử Nữ, tà áo gần đến được đầu gối. Sư Tử nhìn xuống, đôi chân trắng mịn, nhỏ nhắn của cô khép hờ trên chiếc dép bông đi trong nhà.

Ánh mắt anh cong lên hình bán nguyệt, một tà khí từ trong người toát ra, một loạt suy nghĩ đen tối sượt qua đầu. Ngược đầu trở lên nhìn khuôn mặt đang cười của Xử Nữ, giọng cô vang vọng bên tai ” Sư Tử, coi phim đi !” . Anh cau mày, thở một hơi dài chỉ để mình nghe thấy, cầm tay kéo cô lên tầng đến một căn phòng ” Gì vậy, Sư Tử?”

Phòng hai người vừa vào là phòng anh, Xử Nữ thấy phòng đẹp liền chạy vào .

” Ôi trời! Đẹp kinh khủng. !”

Phòng Sư Tử thiết kế đen trắng nền đen bên trong là những hình lục trắng, đứng ở cửa sổ phòng anh có thể nhìn hết cả một khu vườn rộng lớn . Một căn phòng cực kì rộng, phải gấp 2 lần phòng lúc này cô nằm, mặc dù phòng đó đã lớn hơn phòng cô rất nhiều . Phòng lớn nhưng thiết kế nội thất bên trong rất đơn giản, một chiếc giường rộng khoảng 2 mét, dài 3 mét, nó rất lớn, dĩ nhiên gam màu trắng nâu cổ điển. Trong phòng có một chiếc ti vi màn hình phẳng đối diện giường. Một cái tủ cao 4 mét, dài khoảng 4 mét, tủ kính gỗ nhiều ngăn vừa để đồ vừa để chải tóc, trang điểm, soạn sửa bề ngoài.Một chiếc bàn nhỏ đựng mấy đồ linh tinh. Mọi thứ sắp xếp gọn gàng, ngăn nắp. Và một cánh cửa dẫn đến phòng tắm. Xử Nữ đang lẩn quay trên chiếc giường êm thì Sư Tử ném cho cô một bộ đồ : Một chiếc quần dài , một cái áo phông của anh .

” Mặc vào đi !” Sư Tử bảo.

” Em vừa thay đồ xong !” Xử Nữ khó hiểu, khó hiểu vì hôm nay Sư Tử trở nên khó hiểu lạ thường. Anh dịu dàng hơn hẳn, ôn nhu hơn hẳn và nói nhiều hơn hẳn. Đôi khi cũng không biết đâu là con người thực của anh : Một chàng trai lạnh lùng giá băng như sắt thủ hay một người bạn trai tốt bụng và ấm áp?

” Nếu không thay em hối hận đừng bảo anh không cảnh cáo trước. Em nên nhớ bản năng của một người đàn ông trước một người phụ nữ. Giờ em còn ăn mặc thế này !”

Xử Nữ nhìn lại mình, cô quên khuấy đi, đúng thật, giờ mình gợi cảm quá đáng. Cô vội bật dậy ôm đồ chạy ra khỏi đó như tia lửa điện. Xử Nữ nhớ lại, ánh mắt của Sư Tử khi nhìn mình từ trên xuống dưới : là ánh mắt của một con sói đang đói. Tốt nhất nên chạy đi trước khi con sói biến hình. Khi nó sẽ rất hiền lành, từ tốn , khi đói nó sẽ trở nên hung tợn và làm mọi chuyện chỉ để sở hữu con mồi. Anh cũng vậy ! Anh cũng là đàn ông mà đàn ông thì ai cũng như sói cũng có ham muốn sở hữu . Xử Nữ chỉ còn cách chạy đi, chạy xong rồi lại quay lại hỏi ” Sư Tử, phòng em đâu?”

Sư Tử chỉ tay về cánh cửa, đối diện phòng anh , Xử Nữ mỉm cười rồi phi như bay về phòng mình không chân chừ một phút giây nào.

Anh trở lại vẻ bình tĩnh lãnh đạm như lúc ban đầu, ngả mình lên giường khẽ nhắm mắt.

30. Tập 25.2 : Hợp Đồng Bảy Điều Cấm

Thiên Mệnh

Chap 25.2 : Hợp đồng bảy điều cấm !

Cả đêm Xử Nữ không ngủ được, một phần vì lạ giường, một phần vì suy nghĩ tới mấy bức tranh. Lần đầu tiên cô xem tranh mà có cảm giác rung động mãnh liệt đến thế. Cô bật dậy giữa đêm, đồng hồ đã điểm 1 giờ sáng. Xuống giường, rón rén mở cửa phòng đi ra ngoài, đèn trong nhà đã được tắt, nhà chỉ sáng lên bởi những ngọn nến. Căn nhà trở nên vắng lặng, im ắng, Xử Nữ đến gian bếp lấy nước. Sư Tử lúc 9 giờ bảo có việc liên phải đi, không biết giờ này anh đã về chưa. Đặt cốc nước ngay ngắn lên bàn, cô tiến tới căn phòng của Sư Tử định gõ cửa nhưng sau lại thôi. Lỡ như anh ấy về rồi đang ngủ trong đó, cô gõ cửa lại làm anh thức giấc. Cô quay người hướng ra sân thượng, cô lại ngồi xuống ghế sofa lặng ngắm bầu trời. Vừa lúc này đây, anh và cô mới nằm đây, vẫn còn chút mùi hương của anh. Xử Nữ đưa áo lên ngửi, đúng mùi bạc hạ đặc trưng nồng đậm của sư tử .

Xử Nữ khẽ nói trong đêm ” Có khi nào là một giấc mơ? ”

Thật vậy, cô thích Sư Tử, thích chết đi được. Anh rất đặc biệt, cái đặc biệt mà không ai có. Như lời Thiên Yết nói , cô sẽ tìm được một người yêu cô và cô yêu. Cô quyết định ra đi là đúng, cô không còn cảm xúc với Thiên Yết nữa, giờ cô chỉ quan tâm tới Sư Tử. Mỗi tình đầu là khi cả hai người đều yêu nhau, Sư Tử là mối tình đầu của cô . Còn Thiên Yết, anh ấy không phải là tình yêu, đó chỉ là sự cảm nắng, cái thích khó quên giữa hai người bạn. Quả là người ta nói đúng, giữa nam và nữ ít khi tồn tại tình bạn, mà là tình đơn phương. Sư Tử rất tốt, anh đem lại cho cô cảm giác an toàn mặc dù những tháng ngày đầu mới gặp cô sợ anh rất nhiều. Anh khiến cô thích anh như điên cuồng, một tình yêu với cô bây giờ mà nói, thật đẹp biết nhường nào.

Sư Tử xong việc trở về lúc đồng hồ báo 3 giờ sáng, anh định vào phòng tắm rửa thì thấy đầu kia, rèm cửa sổ bị gió thổi tung đưa. Anh nhớ là anh đã dặn người khóa cửa nơi sân thượng lại rồi. Sư Tử đi ra kiểm tra, nhìn ra ngoài thấy gì đó, anh bước đến ghế sofa thì thấy Xử Nữ ngủ quên ở đó. Khuôn mặt thanh thoát gồi trên đôi tay nhỏ nhắn, cô nằm nghiêng về phía bên trái , hướng mặt ra ngoài . Anh lấy chăn ở trong ngăn kéo rồi đắp cho cô, lấy điều khiển nhấn một vài nút gì đó . Ngay sau đó, những thanh thép dẻo mọc lên tứ phía, một loạt giấy được giăng lên, một chiếc bạt trong suốt khổng lồ bắn ra tạo thành một mái vòm che kín bầu trời sân thượng. Anh bật điều hòa điều chỉnh nhiệt độ, sân thượng lúc này như một phòng ngủ giữa trời. Xử Nữ thấy ấm hơn liền tựa mình, Sư Tử khẽ giật mình, anh vén mái tóc cô lên trên, chăm chú nhìn, ánh mắt hiền dịu, một khoảng trống lấp đầy yêu thương. Sư Tử đi ra đóng cửa phòng lại rồi trở về phòng mình.

Sáng sớm, Xử Nữ tỉnh dậy thấy mình ngủ quên trên sân thượng, người được đắp chăn, nghĩ Sư Tử liền chạy ra khỏi đó chân ướt chân ráo . Sư Tử cũng vừa lúc mở phòng thấy Xử Nữ chạy về phía mình, anh liền bảo ” Chuẩn bị, rồi đi học !”

” Sư Tử, anh đắp chăn cho em à?” Xử Nữ hỏi với vẻ háo hức.

” Không! Có lẽ bác quản gia, bác ấy hay đến làm sớm !” Sư Tử mặt tỉnh bơ, không biểu lộ sắc thái gì.

“Vâng!” Xử Nữ thất vọng nhưng chợt nhớ ra liền hỏi tiếp ” Hôm qua mấy giờ anh về ?”

” 11 giờ hơn gì đó! ”

” May thật ! Hôm qua nếu mình gõ cửa anh ấy tỉnh giấc mất. !!” Xử Nữ suy nghĩ, thở phào nhẹ nhõm.

” VẬY THÔI, em đi đánh răng rửa mặt cái đã !” Xử Nữ quay bước về phòng mình.

” Đồng phục anh sai người chuẩn bị trên giường cho em rồi . Sách vở , cặp bút cả nữa đó ! Hôm nay tiết ôn thi của thầy Lượng Giác đấy !” Sư Tử nhắc .

” Trời ! Sao anh không nói sớm ! Em quên bếng mất ! Cứ tưởng nghỉ hết tuần này tuần sau mới đi học!” Xử Nữ chạy xộc vào phòng.

Sáng nay, cô và Sư Tử đi xe đến trường cùng nhau, hơi khác thường ngày nhưng thấy rất tuyệt.

” Anh cũng đến trường sao? ”

Xử Nữ tò mò, trước giờ Sư Tử chưa bao giờ nghỉ tiết học nào của ông lượng giác này cả.

Sư Tử không trả lời, Xử Nữ hỏi thừa, anh mặc đồng phục trường thể này không đến trường thì làm gì. Đến công ty mặc đồ này họ tưởng bị điên.

” Anh tốt nghiệp rồi đến trường để làm gì ?”

Xử Nữ suốt ngày hỏi, nếu anh mà biết lí do anh đến trường thì anh đã nói rồi. Anh còn chả biết anh đến trường để làm gì” Ông nội anh nói thế !”

” Ông nội? Sao ông nội anh làm vậy?”

Sư Tử chắc phải cho Xử Nữ ra khỏi xe mất, suốt ngày hỏi . Anh nhún vai rồi quay mặt ra cửa sổ, nhìn chăm chăm hai bên đường.

Xử Nữ chợt thấy cổng trường xa xa cách đó 20 m, cô liền bảo tài xế dừng xe lại . Sư Tử cau mày nghi hoặc ” Sao vậy?”

Xử Nữ mở cửa ra khỏi xe ” Anh đi trước đi! Bác ơi lái xe đi! Em tự đi được ! Em có việc”

Xe lăn bánh, Xử Nữ đi bộ theo sau. Sư Tử vốn dĩ là nam thần trong trường, fan girl ngùn ngụt, Xử Nữ ý thức được 2 từ fan girl, bọn chúng nghĩ sao khi cô đi từ trong xe nam thần ra. Cô sẽ bị xéo, đá, đánh, chửi,lườm, nói xấu, chơi xấu mất thậm chí còn bị bọn nó đốt nhà nữa, fan cuồng đâu nổ hết được ! Cận thận là trên hết! Tiêu chí hàng đầu, tránh bọn fan girl cuồng trai đẹp.

Xử Nữ đang đi thì Song Tử đến bên cạnh vỗ vai, bá tay làm cô giật thót chửi thề ” Tổ sư nhà mày! ”

Xử Nữ chửi câu tổ sư nhà mày bằng tiếng việt nam nên nghĩ song tử không hiểu nhưng hóa ra cô lại mở đầu cho những câu hỏi. Có lẽ bệnh hỏi của Xử Nữ hiện giờ là do lấy nhiễm vi rút của Song Tử.

” Tàu sưa ná mei? Là gì ?” Song Tử dịch lại câu của Xử Nữ vừa nói ” Tiếng Việt Nam à ? Nghe hay thế ! Nghĩa là gì ?”

Xử Nữ suy nghĩ, chợt nảy ra ý tưởng gì đó, cô cười mỉm đầy ẩn ý, bảo song tử ” Cậu muốn biết nó nghĩa là gì?”

Song Tử gật đầu, kéo dây cặp, chờ đợi ” Muốn biết !”

Xử Nữ gật đầu mấy cái liền, mặt héch lên ” Tổ sư nhà mày trong tiếng Mỹ là xin chào đấy!”

Song Tử thấy thú vị ” Xin chào sao ?”

” Ở Việt Nam, khi chào người khác thì nói là Tổ sư nhà mày !” Xử Nữ nói thản nhiên, âm mưu đầy bụng.

” Tổ sư nhà mày! Tổ sư nhà mày !” Song Tử cứ lặp đi lặp lại một câu Tiếng Việt vừa được học, Xử Nữ cứ cười thầm trong bụng, phen này lừa được Song Tử một vỏ rô to, quả nhiên thấy đời sáng khoái hơn hẳn.

Hai người cũng vừa đặt chân vào đến cổng trường, Song Tử , Xử Nữ cứ cười đùa đùa. Xử Nữ cứ nghĩ đến việc Song Tử nói câu đó thì bật cười, bỗng nhiên, xa kia Tiểu Dương xuất hiện, cô ấy vẫy tay chào Xử Nữ và Song Tử .

” Xin chào !” Tiểu Dương chạy đến, hí hửng với Xử Nữ.

Song Tử cũng thân thiện không kém liền chào lại Tiểu Dương ” Tổ sư nhà mày bạch dương !”

Ôi trời, cái mặt của Tiểu Dương méo mó, còn tưởng mình nghe nhầm, liền hỏi lại ” Gì cơ ? Tổ sư gì cơ !?”

” Tổ sư nhà mày Bạch Dương !” Song Tử thản nhiên nhắc lại, mặt vẫn cười tươi như bắt được vàng.

Xử Nữ nghe không nhìn được cười, thấy mặt Tiểu Dương biến dạng cau có liền ôm bụng phá lên cười sảng sặc ” Ha ha ! Tổ sư nhà mày Bạch Dương ! Ha ha !”

Tiểu Dương cũng là người Việt Nam nên cô hiểu rất rõ câu này, thấy song tử nói vậy hơi kì lạ ” Song Tử ! Cậu nói gì thế ? Tổ sư nhà mày là sao ?”

Song Tử nghĩ Tiểu Dương không biết câu này liền làm ra vẻ hiểu biết, dạy lại Tiểu Dương ” À, câu này có nghĩa là Xin chào. Tiếng Việt Nam nói thế. Xử Nữ bày cho tôi !”

Tiểu Dương quay phắt sang thấy Xử Nữ đang cười ngặt nghẽo ha hả giữa sân trường, ” Bộ cậu ta hết trò để chơi sao hả? Ai lại bày cho người ta nói lung tung thế này !”

Xử Nữ cười tít cả mắt ” Ha ha ! Buồn cười chết mất ! Tổ sư nhà mày ! Ha ha !”

Tiểu Dương biết Song Tử bị lừa một vố, liền thấy thương cảm cũng nói lại ” À, tổ sư nhà mày Song Tử. Tôi chào lại cậu đấy !”

Song Tử cười lại, gật đầu nhìn Xử Nữ rồi quay sang hỏi Tiểu Dương ” Cô ấy sao vậy ?”

Tiểu Dương lắc đầu ngao ngán trước cô bạn của mình ” À, có lẽ quên uống thuốc ! Bệnh cười của nó tái phát đó mà!”

” Ấy ấy, thôi, lên lớp, ha ha , nói nữa chắc cười sái hàm mất ” Xử Nữ đứng dậy ôm chầm lấy vai Tiểu Dương kéo đi, Song Tử cũng đi cùng. Đến nửa đường, đúng lúc chuông reo Xử Nữ phải tạm biệt Tiểu Dương để đến lớp mình.

” Xử Nữ ! Hôm nay lập nhóm ôn thi,cô định làm nhóm với ai !?” Song Tử đi bên cạnh, nhìn Xử Nữ không rời mắt.

”Ừm, không biết nữa. Lát cả lớp lập nhóm hết rồi, còn thừa ai, tôi sẽ lập với người đó !” Xử Nữ rẽ hành lang.

Cả hai cùng vào lớp, Xử Nữ ngồi xuống chỗ của mình, thấy ghế của Sư Tử trống liền thắc mắc ” Ủa, anh ấy vào trước mình mà ?”

Cô ngoảnh đi ngoảnh lại cũng không thấy ai, liền quay lên hỏi người ngồi bàn trên ” Thấy Sư Tử không ?”

” Lúc nãy thầy Lượng Giác gọi anh ấy đi ra làm gì đó rồi ! Chưa thấy quay lại ”

” Thầy Lượng Giác, ? À, Ừm, cảm ơn !” Xử Nữ lại bắt đầu suy diễn lung tung, một mớ suy nghĩ rối rắm trong đầu, bỗng nhiên trong đầu cô chợt hiện lên ý nghĩ ” Có khi nào thầy gọi anh ấy đi làm đề thi không nhỉ ? Anh ấy là tiến sĩ mà. Có khi nào anh ấy là người ra đề thi ?”

Thầy Lượng Giác vào lớp, Xử Nữ ngó ra ngoài, Sư Tử vẫn chưa quay lại, cô bặm miệng, lòng khó đoán.

” Cả lớp chia nhóm ôn thi. Một nhóm 3 người, mấy anh chị làm đề cương rồi nạp cho tôi vào chiều mốt !”

Thầy Lượng Giác bắt đầu phát đề cương.

Khi đề vào tay Xử Nữ, mặt cô không còn từ nào để tả, ôi cái đời học sinh sinh viên ” Đề dài tới 10 trang, ôi đùa bố à, làm sao kịp!” Xử Nữ than ngắn thở dài, nhìn đề toàn chữ và số, môn Lượng Giác chết tiệt à không, bỗng nhiên cảm đề toán cô trở nên ghét môn này, nhất là Toán cao cấp, thật kinh khủng, thật tra tấn học sinh.

Cả lớp ai cũng bắt đầu di chuyển để chọn nhóm ình, Jip - cậu bạn hiền lành lần thẩn đến Xử Nữ, miệng lí nhí rụt rè ” Xử.....Xử?”

Xử Nữ quay lại, nhìn Jip đang xấu hổ, cậu ta nói cứ lắp la lắp bắp ” Cậu.... có nhóm....chưa? Cho tôi chung nhóm với...với...được....đươ...kho...không?”

Xử Nữ đưa tay vuốt cằm, búng tay cười ” Được thôi. Tôi chưa có nhóm với ai cả . Vừa hay cậu hỏi, chúng ta một nhóm vậy !”

Song Tử cũng loay hoay một đàng nhìn Xử Nữ, cậu không di chuyển đâu cả, đợi cả lớp hoàn nhóm, cậu định sẽ chung nhóm với Xử Nữ. Toan tiến đến mở miệng thì Rachel xuất hiện, ” Song Tử? Anh cùng nhóm với em chứ !”

Song Tử định từ chối , Rachel nhanh hơn làm vẻ nũng nịu ” Em dốt môn này lắm. Lần này mà trượt nữa chắc ba mẹ em lên thốt mất. Anh biết ba mẹ em mà. Vậy nên, anh giúp em đi !”

Rachel lung lay cánh tay Song Tử cố thuyết phục, Song Tử phân vân ” Rach...Rachel à....Anh....anh...”

Song Tử còn chưa nói xong thì cậu thấy phía Xử Nữ, một người khác đã đến lập nhóm, Xử Nữ đã vui mừng mà hét lên ” Đủ 3 rồi nhé ! Được thôi, ta đi báo danh sách đi !”

Cậu thở dài, buồn rầu trong khi đó Rachel vẫn bám Song Tử, bằng mọi cách kéo Song Tử về phía mình ” Song Tử ! Đi mà !”

” Ừm, !” Song Tử liền gật đầu miễn cưỡng đi về ghế ngồi, mặt như đưa đám, xám xịt.

Rachel cười tự mãn như trúng được một vố to, khoe môi cong lên kiêu kì, nhìn về phía Xử Nữ , khuôn mặt đanh lại, ánh mắt hằn học.

Trong suốt cả buổi học, Sư Tử không hề xuất hiện một phút, một giây nào cả, Xử Nữ tự hỏi ” Anh ấy đi đâu? ”

Y như rằng, trên đường về, Xử Nữ hỏi không ngừng, nhưng câu trả lời chỉ là ” Không ” của Sư Tử.

” Sư Tử anh đi đâu vậy? Anh bảo đi học mà !” Xử Nữ ngồi quay người đối diện với Sư Tử trong xe.

” Hiệu trưởng gọi anh !”

Xử Nữ ánh mắt nhìn lên nhìn xuống, ” Sư Tử có phải anh là người ra đề thi học kì lần này không?”

Sư Tử không nói một câu nào, lát sau bảo ” Xử Nữ, em ngồi ngay ngắn lại đi !”

Xử Nữ biết đằng gì cũng chẳng được thông tin từ Sư Tử, hỏi một lần nếu không nói thì sẽ không có lần hỏi thứ hai, anh nhíu mày, mở một cúc áo sơ mi ở cổ, khe kéo dây cavat hơi trễ xuống. Thấy Sư Tử hành động kì quái, đại loại như sắp cởi áo, Xử Nữ lắp bắp ” Sư...Tử! Anh...làm gì thế !?”

” Ngồi yên!” Sư Tử kéo đầu Xử Nữ quay thẳng về phía trước. Bất ngờ anh nghiêng đầu tựa vào vai Xử Nữ một cách nhẹ nhàng và bất ngờ. Bất ngờ đến nỗi Xử Nữ thoáng thót giật mình, một vài phút giây nào đó, hành động của Sư Tử làm trái tim cô trở nên loạn nhịp , vốn dĩ nó đã loạn kể từ khi ở bên Sư Tử và giờ nó càng loạn hơn. Trái tim cô không còn thuộc về cô nữa, nó thuộc quyền sở hữu của Sư Tử. Ôi trời, thật điên rồ và cô không thích điều đó. À thì ra, Sư Tử chỉ cởi cúc áo cho thoáng thôi, và cô lại nghĩ lung tung !

Xử Nữ như đờ cứng cả người, cái đầu nặng của Sư tử, mới tựa trong 15 phút từ trường về nhà mà đã làm vai cô ê ẩm. Bất ngờ hơn là anh ấy mặc kệ cái mặt nước mắt muốn chảy của Xử Nữ thản nhiên mà ngủ.

” Gì đây chứ !? Ngủ mà cũng đẹp trai đến vậy sao?” Xử Nữ lẩm bẩm bên miệng, cô hơi xoay người để nhìn mặt Sư Tử cho rõ, định đưa tay chạm vào tóc của anh.

Chưa kịp nhìn thì Sư Tử đã mở mắt bật dậy cau mày, Xử Nữ hơi xấu hổ theo phản xạ, ngồi thẳng người không để anh thấy vẻ mặt chết mê chết mệt của cô khi nhìn anh ấy ngủ. Đúng lúc đó, xe cũng dừng tại bãi đỗ xe của nhà Sư Tử, Xử Nữ vội vàng đi xuống, không thể ở bên Sư Tử một phút giây nào. Đạo này cô toàn có suy nghĩ khác thường, không cận thần sẽ hại đời như chơi.

” Em....em vào trước đây!” Xử Nữ nói với Sư Tử, anh gật đầu, rồi cô lao hết tốc độ.

Tài xế đứng đó, đợi Xử Nữ đi rồi cười, Sư Tử nhìn anh ta với ý gì, anh ta biết ý tứ lúng túng ” Thiếu gia ! Có vẻ như cô ấy rất thích cậu ! Tôi thấy cô ấy ngắm cậu mãi trong lúc ngủ !”

Sư Tử không biểu lộ cảm xúc, vẫn cái mặt tảng băng kiêu ngạo, ” Thôi ! Xếp đồ đi!”

Sư Tử ném cặp cho tài xế bảo cậu ta đưa cho quản gia cất , đi thẳng vào. Ánh mắt cho chút rung động , một nụ cười mỉm hé trên môi, chỉ là cười mỉm và trong vài giây thôi.

Đi về, tắm rửa, Sư Tử liền ngồi lì trong phòng làm việc suốt 2 tiếng đồng hồ, đến 12 giờ, có quản gia lên mời xuống ăn, anh bảo ” Nói với Xử Nữ ăn trước đi !”

Quản gia ở ngoài liền thưa lại ” Thiếu gia ! Cô ấy ăn xong từ lâu và đi nghỉ trưa rồi ạ. Còn mỗi thiếu gia...!”

Mới nghe đến câu Xử Nữ ăn trước mà không đợi anh, cứ tưởng cô ấy đợi ai ngờ.... Sư Tử lòng có chút bức bối, liền đứng dậy, đi ra gặp quản gia đứng ở cửa đang cúi người, anh hỏi ” Cô ấy ăn khi nào?”

” Được khoảng 1 tiếng rồi ạ?”

” Cô ấy không có ý định chờ tôi sao?”

” Dạ không thấy gì ạ. Cô ấy chỉ bảo đói và ăn thôi ạ!”

Khóe mắt có chút lửa giận, Sư Tử hít một hơi thật sâu nén giận xuống” Quần gia! Lui xuống đi! Không cần lên gọi lần nữa đâu!”

” Vâng. Tôi xin phép !”

Quần gia vừa quay người đi, Sư Tử liền đến phòng Xử Nữ, anh mở cửa thì thấy cửa đã khóa lại. Gõ cửa mấy lần không được định dùng chân đạp cửa thì điện thoại trong túi quần rung lên báo tin nhắn. Sư Tử dừng lại, lục tay vào túi quần lấy điện thoại.

Là tin nhắn từ Xử Nữ !

” Em ngủ rồi ! Anh đừng gõ cửa nữa ! Không ai dậy mở đâu !”

” Sao có người ngốc đến vậy?” Sư Tử nghĩ thầm, bực dọc trong người, rõ ràng là cô muốn tránh anh. Lí do gì đây chứ? Là anh không học trong suốt buổi ở trường sao? Không, ra về vẫn thấy cô bình thường? Hay cô giận anh vì không nói đề thi, nhưng cô còn chưa biết anh ra đề hay không, cô mới phỏng đoán thôi. Vậy lí do là gì?.

Trước giờ, anh không bao giờ có chuyện gõ cửa lần thứ hai, Sư Tử đi xuống lầu, bảo quan gia đưa chìa khóa phòng Xử Nữ, lát quay lên phòng cô.

Đã thấy Xử Nữ mở cửa và cô đang đứng ở cửa phòng và nhìn anh chằm chằm. Cô biết rồi Sư Tử cũng xuống lấy chìa khóa phòng thôi mà, không thấy anh gõ cửa, tức là anh đã làm gì đó nhanh hơn. Anh không phải tuýp người thích chờ đợi kiểu ngớ ngẩn và cô thà dậy mở để nói thẳng còn hơn.

” Em muốn ngủ ! ” Xử Nữ hai mắt cố gắng nhú lại hết sức có thể để cho anh thấy cô muốn ngủ và đi về phòng. Col không thể ngày nào cũng gặp anh 24/24 như thế này được. Rồi một ngày vì chút say mê trước sắc đẹp, phong thái của sư tử, không kìm được lòng, cô sẽ làm chuyện ngớ ngẩn chẳng hạn. Thôi, thật xấu hổ, và cô không muốn mất mặt, tốt hơn hết là nên giữ khoảng cách để phòng mọi chuyện.

Sư Tử nhận ra trong biểu hiện của Xử Nữ, anh như nhìn thấu tất cả, bỏ chìa khóa vào túi, anh tiến thẳng vào phòng Xử Nữ, kéo cô theo bên mình ” Vậy cùng ngủ, anh cũng mệt lắm rồi!”, Sư Tử với tay khóa chốt cửa lại.

Ôi, lỡ làng, cô làm mọi cách để sư tử đừng gần gũi cô quá mức nhưng sự việc hóa ra thế này là không được.

” Cái gì? Cùng ngủ ư? Vượt mức gần gũi rồi ! Cửa khóa lại nữa mà” Xử Nữ trong lòng bối rối. Bố mẹ sẽ nghĩ sao nếu con gái xảy ra chuyện gì với một người đàn ông, mọi chuyện đổ vỡ. !!!!

” À, ” Xử Nữ khựng bước, ” À, anh... còn chưa ăn cơm? À đúng rồi, anh chưa ăn cơm đúng không, anh xuống ăn đi!”

Sư Tử ôm Xử Nữ rồi ngã xuống giường ” Không cần ! Anh không đói!”

Xử Nữ liền bật dậy khỏi vòng tay của Sư Tử , bật ra hết sức có thể, lỡ như trong đầu anh đang có ý nghĩ đen tối xám xịt, và cô sẽ hết đứt. Cô không muốn chuyện đó xảy ra và cô sợ nó sẽ xảy ra !

Nhưng Sư Tử như nhìn thấu mọi suy nghĩ của Xử Nữ, kéo cô nằm xuống lại, anh quay úp người. Chỉ chốc lát, Xử Nữ không kịp phản xạ, người của anh đã ở trên người cô, hai tay anh đặt lên hai tay cô , anh nắm quyền kiểm soát hành động của cô. Sư Tử khuôn mặt cương nghị nhìn Xử Nữ , có chút tà mị, còn Xử Nữ ánh mắt sợ sệt, run sợ . Sư Tử tỉnh lặng rồi đột nhiên nói ” Tại sao em cố tình muốn xua đuổi tôi !”

Xử Nữ lúc đầu ngạc nhiên, sau đó là cái thờ phào, cứ tưởng Sư Tử có ý định gì, đầu gối anh lại nghĩ đơn giản đến thế.

” Đâu có ! Em đâu xua đuổi anh!”

” Nếu không sao không đợi tôi cùng ăn trưa, tôi gõ cửa em không mở, tôi vào phòng em không vui !”

Giọng Sư Tử như đánh lại, có vẻ anh đã nghĩ hơi nhiều.

” Em ăn trước vì em thấy anh đang làm việc, em sợ phiền đến anh. Em không mở cửa vì em muốn ngủ . Em đâu có biểu hiện không vui khi anh vào , đó là anh thấy thế !” Xử Nữ vừa nói vừa dè chừng, sợ động đến lòng anh.

Sư Tử có chút nghi hoặc trong đầu, hai tay anh siết chặt hơn, Xử Nữ cảm thấy đau liền bảo ” Sư Tử ! Anh làm em đau !”

” Nói ! Lí do ?” Sư Tử vốn không bao giờ chấp nhận những lí do tầm thường như thế, hơn nữa Xử Nữ lại trả lời lấp lửng, úp úng, thật không thuyết phục chút nào, anh đành dùng chút lực.

” Em đã bảo rồi mà ! Lí do gì chứ ! Em đâu có xua đuổi anh, việc gì em phải làm thế ! ” Xử Nữ cựa quậy cổ tay.

” Một!” Sư Tử không đủ kiên nhẫn ” Nếu em không nói tôi sẽ trừng phạt em!”

” Sư Tử.... Em không có...!” Xử Nữ ngang bướng không kém, chẳng lẽ giờ cô nói toẹt ra là cô sợ Sư Tử làm chuyện đó với cô, thế thì khác gì nói cô là một người đầu óc đen tối. Mà ai bảo cô xua đuổi Sư Tử chứ, chỉ là cô muốn giữ khoảng cách thôi mà.

” Hai!” Sư Tử vẫn tính cách hùng bạo, không tốn thêm một giây phút nào, anh cho cô cơ hội, nếu cô không chớp lấy nó mà may mắn bỏ qua, cô sẽ được ném mùi.

” Em.....!” Xử Nữ rơi vào thế khó xử, nói ra cũng không được mà không nói cũng không xong. Liệu cô nói ra, Sư Tử có nghĩ cô là loại con gái chỉ biết suy nghĩ bản thủ. Nhưng đó là tâm lí chung của mọi con gái mà . Ai chẳng sợ chuyện đó, đặc biệt đó lại là Sư Tử.

” Ba !” Sư Tử hét lên, ánh mắt vô tâm trời dấy, anh hạ thấp người xuống sát mặt Xử Nữ. Xử Nữ rơi vào hoàn cảnh cùng cực, ” Không phải anh ấy trừng phạt mình bằng..... chuyện ấy.....???” Xử Nữ trong lòng hoảng sợ vô bờ, ý nghĩ thoáng qua đầu làm cô chợt run lên sợ sệt, mặt tái mét. Sư Tử đã cúi xuống đến tận tai cô, hơi ấm phả vào tai Xử Nữ làm toàn bộ cơ thể cô tê liệt , giọng nói của anh trở nên u mê, mờ ám ” Hết giờ ! Em được lắm ! Xử Nữ ! ”

Xử nữ từng ngón tay run run, Sư Tử định làm thật hay chỉ là cô suy nghĩ, anh định trừng phạt cô bằng kiểu gì? Nuốt nước bọt, Xử Nữ quay người mặc hai tay bị Sư Tử bóp chặt , cô hét lên ” EM SỢ ANH LÀM CHUYỆN ĐÓ !! EM KHÔNG MUỐN ! VẬY NÊN.....” Giọng Xử Nữ run bần bật ” Làm ơn giữ khoảng cách được không ?”.

Nói ra đằng gì cũng xấu hổ nhưng nếu không nói cô sẽ phải xấu hổ suốt đời. Xử Nữ nhắm tịt mắt lại để không thấy Sư Tử khinh bỉ mình như thế nào. Anh sẽ khinh bỉ cô và ghét cô ? Cô sợ điều đó !.

Sư Tử nghe Xử Nữ nói thế liền khựng lại vài giây, sau đó ước mặt lên nhìn cô, Xử Nữ đã nhắm nghiền mắt và quay mặt lại. Về mặt sợ sệt của Xử Nữ làm Sư Tử thấy vui vẻ, thật hài hước, trước giờ anh chưa thấy ai như cô cả. Vì sợ người yêu làm chuyện đó mà xa lánh người yêu sao? Xử Nữ quả là con người thú vị cả đầu óc lẫn tính cách .

Sư Tử thả tay cô và nằm sang bên cạnh, Xử Nữ thấy trên người không còn ám khí, hai tay cũng nhẹ hơn, liền từ từ mở mắt.

Thở phào, vuốt ngực thở như từng được thở ” Sư Tử đi rồi, trời đất thiên địa, chắc con tồn thọ mất!”

” Xử Nữ, lại đây !”

Giọng nói của Sư Tử phát ra sau lưng Xử nữ làm cô giật mình hét lên kinh sợ, ” Á!!!”

Sư Tử cau mày, bộ dạng của Xử Nữ lúc này không khác gì một con mèo đang co ro trước con sói đói. Anh nhanh chóng kéo cả người cô lại gần mặc cô kêu ú ớ vì đau.

” Hu hu , sao anh ấy vẫn ở trong phòng thế. Mình đâu còn mặt mũi gì để nhìn !” Xử Nữ quay lưng lại với Sư Tử nghĩ thầm trong bụng.

” Quay lại nhìn anh !” Sư Tử ra lệnh buộc Xử Nữ phải làm theo, thử không làm xem, chắc anh Tử Thần đang đợi cô dưới âm phủ mất.

Giáp mặt với Sư Tử, hai má của Xử Nữ trở nên nóng bừng, thật bức bối, ” Sư Tử, em không ý em không phải là.... anh là người xấu xa.... ý em là chỉ là... em sợ.... thể thôi.... em không có ý nói anh là người dâm tục đâu....!”

Mỗi câu mở miệng là cả một quá trình đau khổ của Xử Nữ, cô chỉ ước có một cái lỗ để cô chui xuống. Sư Tử vỡ lẽ ra thì ra Xử Nữ, cô gái đang co ro nằm bên cạnh anh sợ điều đó, thế mà anh không nghĩ ra. Xử Nữ sợ quan hệ đàn ông- phụ nữ, cô gái này thật phức tạp.

Anh ánh mắt dịu xuống, đưa cánh tay dài săn chắc vòng qua cổ Xử Nữ, một tay nhấc cổ cô lên lát sau để lên tay kia, giờ Xử Nữ đã nằm trong vòng tay của anh, thật nhỏ bé. Xử Nữ ngược nhìn anh , giọng thủ thỉ, ” Anh không giận hay trách hay ghét em chứ? ”

Sư Tử khẽ nhìn cô, gương mặt tuấn tú của anh lấp ló dưới ánh đèn mờ, đôi mắt sâu khẽ nhắm lại, đôi môi anh áp vào trán cô một cách thật ngọt ngào.

” Anh sẽ không giận !”

Xử Nữ nép sát vào người anh, vùi đầu trong bộ ngực vạm vỡ của Sư Tử, cảm nhận từng yêu thương thoang thoảng trong căn phòng nhỏ. Sư Tử, cô tin anh là người đàn ông tốt, cô biết, bản năng tình dục của một người đàn ông đôi khi không thể kiểm soát được nhưng cô tin anh. Vì dù cô biết nếu Sư Tử muốn thì anh sẽ làm không ai cản được anh nên cô chỉ còn cách tin, không tin cũng phải cố mà tin cho được.

Sư Tử khẽ vuốt mái tóc của Xử nữ, mái tóc của cô, anh rất thích chạm vào nó, thật mềm mại, êm ả và mát.

” Xử Nữ, nếu em làm anh tức giận, anh sẽ trừng phạt em bằng chuyện ấy !”

Xử Nữ bật dậy bất ngờ, nhưng bị anh gò cổ lại thế là cô phải nằm yên bên anh

” Không được !”.

Câu nói của Xử Nữ sẽ chẳng có hiệu lực, Sư Tử đã nói là sẽ làm. Cô có thể hình dung được khuôn mặt tà mị của Sư Tử khi nắm được điểm yếu của Xử Nữ.

Cô nghĩ lại, mình phải thật sáng suốt trong tình huống này, cô nói ” Như thế nào để anh không giận hay tức ?”

Chuẩn, Xử Nữ nói xong thì thấy mình thật thông minh.

” Thứ nhất, phải ăn cùng anh ba bữa mỗi ngày : Sáng, Trưa , Tối. Trừ những ngày anh đi công tác, thì ngày nào cũng phải đợi anh về cùng ăn !”

” Đơn giản. !” Xử Nữ liền gật đầu, chỉ là ăn cơm và đợi thôi mà.

’ ” Thứ hai, không được khóa cửa phòng. !”

” Lỡ ai đến phòng em hỏi thì sao?”

” Họ sẽ gõ cửa!” Sư Tử chắc nịch, mọi người trong nhà này, hầu tó gì đều phải tuân thủ quy tắc, phải gõ cửa phòng của cậu chủ.

” Ừm, thứ 3 là gì ?”

” Thứ ba, không được tùy tiện xuống xe giữa chừng khi đi với anh, nhất là dừng xe để xuống đi với người đàn ông khác. Lại còn nói chuyện cười đùa, bá vai bá cổ, thân thiết quá mức !” Sư Tử nghĩ lại cảnh Xử Nữ đi cùng Song Tử vào trường lúc sáng, thật tức giận.

Xử Nữ cũng đoán được suy nghĩ trong đầu của Sư Tử ” Không phải em dừng xe để đi với Song Tử. Anh không trách em được, trách là trách anh đẹp trai đến độ Nam Thần làm gì, anh làm Nam thần gì chứ. Fangirl sẽ nghĩ gì khi thấy em đi với anh, họ sẽ banh xác em ra . Anh muốn em không yên ổn để học à, vào Royal đâu phải dễ. Em sẽ không thể nghỉ học vì anh được !”

Xử Nữ khó chịu không kém, cô còn muốn lao đến cắn tay Sư Tử, ngay cả cái tay cũng đẹp.

” Thứ tư, không được biện minh nhiều lời, không được hỏi những câu vớ vẩn, không quá 5 câu / 1 ngày. Hỏi quá 5 câu em sẽ bị anh hành hình đến chết ” Sư Tử nâng cằm Xử Nữ sát mặt mình, môi cong lên nụ cười hắc ám ” Đến chết !”

Xử Nữ ảm ức, dùng tay mình đẩy tay Sư Tử ra ” Sao toàn có lợi cho anh vậy?”

” Một câu !” Sư Tử đếm câu hỏi

” Ế! Không phải đã bắt đầu rồi chứ !” Xử Nữ quay phắt lại.

” Hai câu !”

Cô liền lấy hai tay mình bịt miệng lại không cho hỏi vớ vẩn . Số phận thật long đong lận đận !

” Thứ năm, đi đâu cũng phải báo lại với quản gia khi không có anh. Khi có anh, anh đã đi với em rồi !”.

Xử Nữ gật đầu ” Ừm ..ừm !”, tay vẫn còn giữ miệng.

” Thứ sáu, anh bảo gì cũng phải dạ, không hỏi lí do hay cãi lại. Ngoan ngoan tuân theo!”

” Dạ!”

” Thứ bảy !” Sư Tử dừng lại, ánh mắt âu yếm nhìn Xử Nữ, giọng trầm xuống, ” Giờ anh chưa nghĩ ra. Hôm sau anh sẽ nói, chỉ có bảy điều buộc em phải tuân thủ thôi!”

Xử Nữ bật cười, không ngờ Sư Tử cũng có lúc hài hước thế này, thật khác với con người nghiêm túc thường ngày của anh .

” Em đồng ý!” Xử Nữ hét lên thật to để làm hài lòng Sư Tử

Anh mỉm cười, xoa đầu cô ” Tốt lắm !”

Nói rồi, anh với tay lên gối lôi ra một chiếc điện thoại và nhấn nút ” Tắt ghi âm !”, thản nhiên bỏ vào túi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Xử Nữ như trời trồng xuống đầu mấy hạt đậu, nó mọc rễ trong đầu làm cô không suy nghĩ hay hành động được gì. Đúng là trên đời này không ai có level ranh ma vượt quá Sư Tử. Cuộc trò chuyện vừa rồi, à không, chính xác là bảy điều lúc này và câu trả lời hét siêu to của Xử Nữ đã bị ghi lại.

” Mai anh sẽ gửi em một bản ghi âm , xem như là hợp đồng giữa chúng ta. Em làm sai thì sẽ bị phạt !”

Sư Tử mặt ranh mãnh, ánh mắt thỏa mãn ôm chầm lấy Xử Nữ ” Ngủ thôi ! Anh mệt lắm rồi !”

Xử Nữ bực dọc, cắn vào cánh tay Sư Tử một cái rõ đau, anh giật tay lại ” Tức rồi đó !”

” Em xin lỗi ! Lỡ miệng thôi ! Ngủ ngủ !” Xử Nữ xoa tay Sư Tử làm dịu cơn giận trong anh, cô đưa cánh tay nhỏ bé của mình ôm lấy thân hình to lớn của Sư Tử rồi thiếp đi lúc nào không hay.

31. Tập 26 : Quá Khứ Hé Mở Nửa Phần !

Thiên Mệnh

Chap 26 : Quá khứ hé mở nửa phần

Đúng là trên đời này, Toán là cái môn khó hiểu nhất. Trước kia học chuyên Toán thấy nó bình thường, giờ học cao cấp thấy nó chẳng khác gì kẻ đáng ghét .

” Trách gì khi kia đi học, Nhân Mã ghét cay ghét đắng môn này là đúng .”

Xử Nữ buột miệng nhắc đến Nhân Mã,” Ừ, đúng rồi , Nhân Mã, không biết giờ cậu ấy ra sao?”

Một chút buồn và áy náy trong lòng, sang Mỹ cũng lâu lắm rồi, nói Tiếng Mỹ nhiều rồi, giờ bỗng nhiên thêm nói tiếng Việt với cô bạn thân năm nào. Nhưng mặt mũi còn đâu, lâu lắm rồi, Xử Nữ, cô chẳng còn gọi điện thoại về cho bạn bởi cô sợ trong gọi rồi, lại yếu mềm. giờ, có lẽ đến lúc cô có thể gọi nhưng lại không dám gọi. Cô sợ Nhân Mã không còn xem cô là bạn !

Vò đầu bứt tai trong đồng hồ cương diên rồ cả một buổi chiều, Xử Nữ như muốn rồ dại. Cuối cùng cũng chả làm được câu nào cho ra hồn, câu nào cũng nghĩ được một nửa, đến nửa sau là bí tắc cùng đường. Xử Nữ mở cửa , đi xuống lấy nước, vô tình đi qua phòng làm việc của Sư Tử thấy anh đang chăm chú.

” Làm việc cũng đẹp trai ! Thật là....!” Xử Nữ chặc lưỡi lắc đầu đi thẳng xuống bếp.

Xử Nữ lúc đi xuống nhà, chợt nghe điện thoại từ mẹ ” Alo! Mẹ à !”

” Xử Nữ, bố con gặp tai nạn nghiêm trọng rồi!.....!”

Nghe tin, cầm cốc nước trên tay Xử Nữ rơi xuống sàn ” Choang !”. Sư Tử nghe tiếng linh cảm không ổn, mở cửa phòng đi ra, thấy Xử Nữ mặt biến sắc đi vào phòng. Anh đi theo cô vào phòng ” Xử Nữ! Chuyện gì ?”

Xử Nữ nước mắt ngấn nước mắt dài, nói trong tiếng nấc ” Bố em.... bố em bị tai nạn... em phải vào viện ngay lập tức !”

” Được rồi! Đợi anh, chúng ta cùng đi !”

” Vâng !”

ĐẾN Bệnh viện, tại khoa cấp cứu, Xử Nữ thấy mẹ mình đang thất thần trên ghế. Cô đi đến ôm chầm lấy bà, nén cho những giọt nước mắt không rơi. Để bà tựa đầu vào vai mình, cô lặng lẽ nhìn vào cánh cửa cấp cứu, cầu nguyện ọi chuyện đều ổn ” Chúa ơi ! Xin ngài hãy cứu lấy bố con !”

Cô tự trách bản thân, lâu rồi cô chưa lại thăm bố mẹ. Cuộc sống xô bồ ham vui làm cô quên đi họ rồi mọi chuyện xảy ra, mới vỡ lẽ : Bản thân mình đã vô tâm quá nhiều. Người bố của cô, để gặp ông còn khó hơn bắc thang lên trời bởi ông đi công tác suốt. Nhưng với cô, ông luôn là người cha mẫu mực nhất. Vì mẹ sức yếu không đi được máy bay nhiều, nên khi ở Việt Nam, người sang thăm cô là bố. Mỗi lần ông đi công tác đều gửi quà, viết thư dặn dò cô mà không hề gọi điện bởi ông sợ nghe giọng con gái, ông không kìm lòng được. Cô biết điều đó nên cô yêu thương ông nhiều hơn. Nếu lỡ như, sau khi cánh cửa cấp cứu đó mở ra, chuyện xấu đến, cô sẽ không chịu đựng được mà quay sang giày vò bản thân.

” Bố phải vượt qua , bố phải sống tiếp để con còn có người để thăm. Bố sẽ ổn !”

Nghe mẹ nói tai nạn của bố rất nghiêm trọng, chấn thương đầu, sợ nếu sống được cũng sẽ để lại biến chứng. Đôi tay cô run run, nước mắt không cầm được cũng rơi, cuối cùng cô khóc nức lên khi không nhận được nữa ” Bố sẽ ổn !”. Lòng cô đau quặn quại, giờ bố cô gặp nạn, cô mới thấy mình chưa làm được gì cho ông. Cô chỉ biết xin lỗi, xin lỗi, và cầu xi ông trời.

Sư Tử từ xa quan sát hai mẹ con Xử Nữ, lòng có chút xáo trộn. Trong đầu anh giờ suy nghĩ rất nhiều ” Rốt cuộc bố mẹ Xử Nữ là ai? Tại sao lại cứu Xử Nữ, họ vốn dĩ là người xã hội đen. Cứu một người đứng chẳng khác gì rước họa vào thân, cản trở công việc ”

Tại phòng hồi sức, cuộc phẫu thuật đã dừng lại cũng lâu rồi, bố Xử Nữ bình an , giờ chỉ đợi ông tỉnh lại. Sư Tử vào chào mẹ Xử Nữ trước ” Chào bác !”

Mẹ Xử Nữ nhìn thấy Sư Tử thì ngạc nhiên, một chút đề phòng trong suy nghĩ ” Sao Devil lại ở đây?”

Xử Nữ liền kéo tay Sư Tử lại gần bảo mẹ ” Mẹ! Đây là bạn trai con ! Anh ấy học cùng ngành với con !”

” Học cùng ngành? Đang học đại học ư ?” Mẹ cô nghi hoặc ” Đây chẳng phải gương mặt của Devil - lão đại của Tử Phái , người ép Song Ninh rời bang sao? Hay chỉ là hai người giống nhau ỉ?”

Sư Tử thấy vẻ mặt sợ sệt của mẹ Xử Nữ đoán bà đang nghĩ anh là Devil liền cố gắng tỏ ra thân thiện, cúi chào ” Chào bác ! Cháu là Sư Tử !”

” Sư Tử?” Mẹ Xử Nữ nghĩ ngợi” Cậu ta rất thân thiện, Devil không phải là người dễ cúi chào trước người khác ! Có lẽ không phải, do mình nghĩ nhiều quá thôi!”

Mẹ Xử Nữ lấy lại phong thái, ” Chào cậu, con gái tôi hơi thiếu sót mong cậu bỏ qua cho nó !”

“Dạ ! Vâng !”

Cuộc nói chuyện đang diễn ra thì bị ngắt bởi tiếng của bố Xử Nữ, ” Xử Nữ !...”

Giọng ông khàn khàn, mệt mỏi trong bình thở oxi, Xử Nữ thấy bố động tay thì chạy lại cầm lấy tay ông, hỏi han lo lắng ” Con đây, bố bố...không sao chứ! Bố ổn chứ?”

Ông khẽ gật đầu, mẹ cô cũng đến bên cạnh, ” Ông thấy sao rồi ?”

Bố cô liền chớp mắt bảo không sao, ánh mắt ông dừng lại người con trai cuối giường sắc thái cao ngạo, cường hào, tỏa sáng, khí chất ngút trời, tay ông chỉ về phía Sư Tử rồi nhìn Xử Nữ, cô mỉm cười ” Bạn trai con đây bố ! Đẹp trai không bố ! Bố phải sống thật khỏe, thật lâu để thấy con bố của trai đẹp như thế nào !”

Ông liền cười, bảo tháo bình oxi ra , Sư Tử đến tháo bình oxi cho ông, Xử Nữ hỏi ” Có sao không ?”

” Không sao ! Giờ ông ấy có thể thở bình thường được rồi!” Sư Tử trấn an Xử Nữ.

” Xử Nữ, con và mẹ có thể ra ngoài một lát được không? Bố có chuyện muốn nói với bạn trai con !”

” DẠ VẮNG !” Xử Nữ đến hôn bố ” Không được kể tật xấu của con đấy nhé ! Mà nói ít thôi để sức nghỉ ngơi nữa !”

Ông cũng hôn lại con gái, rồi nhìn Xử Nữ và vợ đi khuất ra khỏi phòng, cửa đóng lại.

Không khí trở nên im ắng một cách đáng sợ, bố Xử Nữ cảm thấy nhỏ bé trước con người đang đứng bên cạnh ông nhưng vì con gái, ông lấy hết can đảm để nói chuyện.

” Ngài Devil! Phiền ngài đỡ tôi ngồi dậy được không, tôi không thể nằm thế này để nói chuyện được !”

Sư Tử nhìn ông rồi từ tốn đến đỡ ông dậy mà không đòi hỏi gì, ông cúi đầu ” Cảm ơn !”

Ngồi yên trên ghế sofa trong phòng bệnh, Sư Tử mở chuyện ” Thật không ngờ ông vẫn nhận ra tôi !”

” Ngài devil nói quá rồi. Làm sao tôi có thể quên được khuôn mặt của ngài, trong giới giang hồ, lớn đến bé, ắt ai cũng phải biết. Vợ tôi cũng vì sợ mà làm lơ mong ngài bỏ qua.!”

” Vào thẳng vấn đề đi !” Sư Tử dựa mình vào thành ghế, thư thái, hai tay để trên hai đầu gối bắt chéo.

” Devil! Ngài muốn biết ai là người đã sai người chụp ảnh ngài và con gái tôi rồi gửi vào mail ngài không?”
Bố xử nữ bắt đầu hồi tưởng lại .

Sư Tử chỉ nhìn, không làm gì hay nói gì cả. Với anh biết cũng được không biết cũng chẳng sao, nhất là biết từ miệng một người anh không quen biết thì càng không muốn. Không biết tại sao ông ta lại biết được chuyện Xử Nữ bị chụp ảnh theo dõi , nhưng Sư Tử muốn tự tay tìm hiểu, hà cố phải đi nghe thông tin từ người đứng. Nhất là, ông này không phải bố ruột Xử Nữ, anh không tin được.

Thấy biểu hiện của Sư Tử, ông Lăng- bố Xử Nữ nói chuyện ” Chắc ngài đang dè chừng và nghi ngờ tôi. Sao cũng được, trước hết, tôi mạn phép gọi ngày bằng cậu vì đáng gì tôi cũng hơn tuổi ngài, hơn nữa tôi đang nói chuyện với ngài dưới tư cách là bố của Xử Nữ !”

” Ông đâu phải là bố ruột của cô !” Sư Tử rất thẳng thắn, đe dọa Tô Lăng

Ông Lăng ngạc nhiên, có lẽ ông cũng đoán được Sư Tử đã điều tra về gia đình ông, con gái ông đang đi với anh cơ mà.

” Sư Tử ! Tôi không biết cậu biết được bao nhiêu phần trong một câu chuyện dài của Xử Nữ, tôi sẽ kể những phần tôi biết nhưng mong câu hứa với tôi một điều !”

Ông Lăng dừng lại, Sư Tử vẫn yên lặng lắng nghe, phong thái vẫn không giảm chút nào.

” Hãy hứa với tôi : Bảo vệ Xử Nữ hết sức có thể. Tôi biết cậu là lão đại trong giang hồ, ắt hẳn nguy hiểm rình rập. Nhưng gửi nó cho cậu còn hơn cảnh sát. Tôi không có quyền phán xét tình yêu của cậu ra sao , có điều, nếu cậu yêu nó thật lòng, hãy bảo vệ nó , nhất là ông Song Ninh, ông chủ của tôi và là người cậu của cậu !”

Lời của ông Lăng làm Sư Tử trở nên tò mò, anh vẫn kiên nhẫn lắng nghe ” Lí do?”

” Ha ha ! Quả thật là ngài Devil có khác. Từ từ, tôi sẽ kể cho cậu ! Câu chuyện là thế này.....!”

Ông Lăng nhìn ra cửa sổ, trời thật sự tối, tối rồi, không đếm từng nhịp thở trong lời nói của mình.

Tô Nghi , Hàn Vương, Sư Nghiêm là ba người bạn, xuất thân của họ đều ở Việt Nam và sang Mỹ lập nghiệp từ nhỏ. Tô Nghi theo nghề nhà báo, Hàn Vương là bác sĩ nghiên cứu thuốc, Sư Nghiêm- bố Sư Tử là một lão đại của một bang tên Tử Phái Bang sống ẩn mình dưới danh nghĩa là Họa sĩ. Sư Nghiêm có một người em trai là Song Ninh, hoạt động cả giang hồ lẫn giới kinh doanh, tài năng hơn người. Tô Nghi chính là chị gái của Tô Lăng- ông Lăng bây giờ. Câu chuyện kể rằng : cả Hàn Vương và Sư Nghiêm đều thích cùng một người con gái khi còn trẻ đó là Tô Nghi. Tô Nghi nước sắc hơn trời, vẻ đẹp mỏng manh lại quý phái, tính cách hoạt bát vui vẻ, năng động luôn đem lại cho người khác cảm giác thoải mái. Tô Nghi đem lòng thích Hàn Vương mà không biết Sư Nghiêm thích mình.

Năm 1990, Tô Nghi kết hôn với Hàn Vương. Sư Nghiêm đau buồn, phần uất, lại bị bố mình là Sư Kiệt ép lấy Bách Vân liền đồng ý tấp lự mà không xem xét. Bách Vân thích Sư Nghiêm ngay từ cái nhìn đầu tiên còn Anh lấy Bách Vân để quên đi tình yêu với Tô Nghi. TỰ NHIÊN có 1 chuyện không biết, Bách Vân là cô gái hiền lành, trong sáng tốt bụng , con gái của một người bạn bố Sư Nghiêm, Song Ninh mê cô ấy đến điên đảo. Song Ninh định đến hỏi Bách Vân làm bạn gái thì nhận được tin người mình yêu chuẩn bị lấy anh trai mình. Song Ninh đến gặp bố và đòi hoãn lại nhưng ông không chịu lại cho tiến hành đám cưới sớm hơn dự định, anh sinh ra căm thù, ghen ghét mọi người và lên kế hoạch trả thù.

Năm 1990, Bách Vân hạ sinh cậu con trai tên Leon. Hai năm sau , 1992 Tô Nghi sinh một người con gái và đặt tên là Virgo, biệt danh là Pea.

Sau những chuyện xảy ra, mọi người không ai nói gì nên tình bạn vẫn xảy ra bình thường và mối quan hệ vẫn tốt đẹp. Chỉ có điều Song Ninh không cam chịu, chỉ tìm cách để kéo Bách Vân về phía mình. Khi anh biết Sư Nghiêm lấy Bách Vân làm người thay thế Tô Nghi liền trở nên tức giận hơn.

Pea và Leon chơi với nhau rất thân, Tô Nghi cho con gái mình thường xuyên đến nhà chơi với Leon . Leon tính tình lúc đầu hơi nóng nảy nhưng sau cùng lại trở nên hiền lành, thân thiết vui cười với Pea.

2000, khi Leon được 10 tuổi, Pea được 8 tuổi thì xảy ra chuyện.

Sư Nghiêm bị Song Ninh xúi giục, mời mọc Hàn Vương vào làm bác sĩ chế tạo thuốc ỉn, ép ông đi công tác nhiều để có thời gian gần Tô Nghi. Hàn Vương vì tin bạn mà đồng ý. Được gần Tô Nghi, Sư Nghiêm như quên đi chức vụ của mình, để mặc ghế bang chủ cho Song Ninh ngồi lên với danh vị ” Tạm thời !”. Trong suốt quá trình cầm quyền, Song Ninh bảo Sư Nghiêm ôm nặng nên anh thay mặt anh ấy cầm bang, ép Hàn Vương làm việc quần quật để chế ra loại thuốc ngủ làm tê liệt thần kinh.

” Cậu định dùng nó làm gì ?” Hàn Vương nghi ngờ hỏi.

” À, em dùng nó cho con thú bên đối thủ, nó thật dữ tợn !” Song Ninh trả lời.

Cuối cùng, Hàn Vương cũng chế ra được loại thuốc có thành phần nhìn qua rất giống thuốc ngủ nhưng uống vào không chỉ ngủ mà các cơ quan đều bị tê liệt , uống nhiều sẽ gây ra tình trạng đột quỵ mà chết.

.Nghe tin Sư Nghiêm ốm, Hàn Vương về lần này chỉ có 1 ngày liền dành đi thăm Sư Nghiêm. Sư Nghiêm trong một đợt ốm liền ốm từ đó không dậy được, Song Ninh là người đưa thuốc cho anh, luôn miệng động viên anh mình. Hàn Vương đến thăm, tình cờ đi qua gian bếp, thì thấy cảnh Song Ninh đang đâm thuốc, bỏ vào cốc nước của SƯ NGHIÊM, thuốc tan với tốc độ cực nhanh và nhanh chóng bị bão hòa. Đợi Song Ninh đi khỏi đó, Hàn Vương đến lật vỏ thuốc trong thùng rác thì biết đó chính là loại thuốc do mình sáng chế ra để ngấm giết hạ thú vật. Thuốc này chỉ để dùng cho thú. Biết mình đã tình cờ tiếp tay cho Song Ninh, Hàn Vương dẫn vật bản thân, anh không ngờ, Song Ninh lại làm thế.

Giả vờ như chưa biết gì, Hàn Vương vào thăm Sư Nghiêm. Sư Nghiêm nằm trên giường đôi mắt lơ đãng, hai tay co đờ cứng, cử động khó nhọc. Sang hỏi SongNinh ” Anh cậu bị bệnh gì?”

” À, anh ấy bị tai biến do ngã cầu thang !”

Hàn Vương nghi ngờ, liền cố gắng tìm hiểu sự thật và biết rằng : Song Ninh đã ngấm ngấm cho người đẩy ngã Sư Nghiêm tại cầu thang công ty trong đêm tối.

Biết Song Ninh bí ối vô biên, Hàn Vương quay trở lại làm việc âm thầm giảm hàm lượng thuốc lại, giả vờ bảo ” Song Ninh ! Thuốc này giết thú vật sẽ nhanh hơn. ”

Đúng như dự đoán, Song Ninh đưa thuốc đó cho Sư Nghiêm uống. Sau mấy đợt uống, thấy anh mình có triệu chứng hồi sức liền nghi ngờ Hàn Vương biết sự thật. Hàn Vương cũng có trong tay video chứng minh Song Ninh trút thuốc Sư Nghiêm nhờ một lần thăm, anh đã lắp camera theo dõi. Định uy hiếp Song Ninh nếu làm nữa , anh sẽ báo cảnh sát nhưng Song Ninh ma mọ hơn liền lấy mẹ con Tô Nghi ra uy hiếp lại Hàn Vương, buộc Hàn Vương phải sáng chế thuốc giết chết Sư Nghiêm nhanh nhất có thể. May mắn, Hàn Vương chưa nói ra đoạn video.

Cuối năm 2000, Hàn Vương trốn được trại chế thuốc lên ra ngoài. Anh phải chạy về nhà nói với vợ cùng trốn đi trong đêm khuya thanh vắng.

Về đến nhà, Hàn Vương thấy trước nhà có nhiều người canh gác. May mắn mang theo súng tê bên người, Hàn Vương bắn hạ mấy người đó. Trong phút chốc, đám người áo đen sốc thuốc ngất xuống.

” Hàn Vương! Sao anh ở đây ?” Tô Nghi thấy chồng về liền vui mừng.

” Tô Nghi, nhanh, soạn đồ, chúng ta phải đi khỏi đây !” Hàn Vương kéo vợ vào phòng, nhanh tay lấy túi đồ ra.

Tô Nghi không biết chuyện gì nhưng vẫn làm theo chồng, đánh thức Pea dậy ” Pea! Pea ! Dậy thôi con !”

Pea bị đánh thức giữa chừng liền bật khóc, Tô Nghi cảm giác bất an , liền dỗ con ” Ngoan ngoan ! Im lặng ! Pea nghe mẹ nói, im lặng nào ! Chúng ta phải rời khỏi nhà”

Hàn Vương cầm bao đồ đến hôn con, rồi bảo vợ ” Chúng ta đi thôi !”

Pea lúc đi qua bức tranh vẽ về mẹ , cô bé khóc đòi lấy theo bức tranh ” Tranh ! Tranh !”

Chiều con, Hàn Vương bắc ghế đứng lên gỡ tranh. Ý trời hay sao, mọi hôm anh đóng tranh chặt quá, giờ mở ra rất khó. Sốt ruột, lo người Song Ninh đến, Hàn Vương dặn vợ ” Tô Nghi, em ra xe trước đi. Em phải dè chừng người mặc áo đen và dè chừng Song Ninh, cậu ta là người xấu. Em hiểu ý anh chứ, xe đang đợi ở đường sau nhà, em hãy ra đó trước. Anh lấy tranh xong sẽ ra ngay ! “Hàn Vương nghĩ lại rồi lại lắc đầu vô vọng, ôm vợ con lần cuối” Không được, nếu anh ra không kịp, em phải đi ngay. Hãy bảo vệ Pea con của chúng ta ! Hãy ra sân bay, anh đã đặt vé để đi Việt Nam, hãy đến đó. Ở đó, Bách Vân chờ em !”

” Bách Vân ?”

Hàn Vương dút vào con gấu bông của Pea dặn Tô Nghi ” Đó là đoạn video chứng minh Song Ninh giết người, hãy giữ nó cận thân !”

” Pea ngoảnh lại nhìn bố, ánh mắt xót xa, bố lấy tranh một cách vội vã, Pea thấy bàn tay bố đầm máu do khung cảnh sắc nhọn đâm vào. Cô bé lại khóc ” Mẹ ơi, bố đi với chúng ta không? Tranh làm tay bố chảy máu rồi.”

Tô Nghi nước mắt rơi, cô chạy thật nhanh mà không kịp nhìn chồng, cô chỉ hi vọng chồng có thể đến kịp xe ” Pea, không được khóc. Bố sẽ đi với chúng ta !”

Hàn Vương trong lúc lấy tranh dự cảm bất an, đúng thật, người Song Ninh đến nhanh hơn anh tưởng. Vừa lấy được tranh xuống, thì người của Song Ninh ập vào nhà.

Ánh mắt Song Ninh hằn học khát máu ” Hàn Vương ! Anh định trốn sao?”

Song Ninh đập tranh sang một bên, Hàn vương thấy tranh của con mình bị đập bấn liền không kìm lòng, run sợ trở nên can đảm ” Song Ninh ! Cậu sẽ phải trả giá !”

Hàn Vương chỉ kịp hét lên thì tiếng súng vang lên. Tô Nghi giật mình , ánh mắt tuyệt vọng quay sang nhìn con, Pea nhìn về phía ngôi nhà, nghe tiếng súng, tiếng nổ hét, cô bé trở nên sợ sệt, đưa hai tay lên bịt đầu, người run lên bần bật, khóc nức nhưng không tạo thành tiếng, miệng lẩm bẩm ” Bố , bố, Pea xin lỗi, Pea không lấy tranh nữa !” . Pea siết vòng tay của mình ôm lấy gấu bông.

Tô Nghi biết chuyện chẳng lành xảy ra cho xe nổ máy và đi với tốc độ như bay. Đường cao tốc, ban đêm, vắng lặng, trời đổ mưa như trút, sấm sét đùng đoàng. Đến được Sân bay, Tô Nghi ôm con chạy, cô ngã mấy lần nhưng rồi lại đứng lên, đường trơn. Lúc chạy qua lan can đường, Tô Nghi trơn dệp ngã xuống đường, Pea tuột khỏi tay lăn dập người vào thanh chắn bên đường, bị một đầu nhỏ kéo sượt qua da ở lưng làm chiếc áo mỏng bị rách. Cô bé không khóc, mắt đờ đờ như vô hồn, người run lên từng đợt, chỉ ôm gấu bông, nâng niu nó không để nó vấy bẩn, Tô Nghi lao đến ôm con vào lòng, khóc, ” Mẹ xin lỗi! Pea! Mẹ xin lỗi!”

Nói rồi cô lại bế con chạy, chân trầy máu, cô không đau, lòng đau thắt, cô không hét, cô phải đưa con trốn khỏi nơi này, đi thật xa nơi này.

Người của Song Ninh nhanh chóng theo xe Tô Nghi đến được Sân Bay, anh ta vội vã ra lệnh ” Tìm mau! Phải tìm ra hai mẹ con chúng!”

Tô Nghi bế con đến trốn dưới hầm cầu thang gần tòa sân bay, giờ cô không thể vào trong đó được, người Song Ninh đã phong tỏa rồi ” Phải 30 phút nữa, chuyến bay mới cất cánh, phải làm sao đây !”

Chưa bao giờ cô thấy tuyệt vọng như thế này, đột nhiên, cô thấy người mình nóng như lửa đốt. Hốt hoảng nhìn xuống ” Pea đang sốt!”.

Con bé người nóng như lửa đốt, mắt mở thao láo, không nói được gì, nước mắt vẫn rơi , nóng bỏng tay. Tô Nghi cố lấy thân mình sưởi ấm cho con, không ổn, cả hai mẹ con đều ướm nhem, làm sao đây.

Liệu có phải may mắn , đằng kia có một hộp điện thoại công cộng bên kia đường, cô phải đi đến đó. Dẫn dò con ” Pea, con ngồi đây, không được khóc. Nghe mẹ, phải mạnh mẽ lên. Ngoan nào, ngồi yên ở đây, mẹ sẽ trở lại !”

Tô Nghi vội vã chạy sang kia đường, để gọi điện. Bên kia đầu dây, Tô Nghi thở phào ” Tô Lăng ! Em hãy đến sân bay! Pea đang gặp nguy hiểm, hãy đến cứu nó. Nó đang ở gầm cầu thang. Hãy cứu nó với!”

” Chuyện gì xảy ra vậy chị ?” Tô Lăng hỏi.

” Chị không có nhiều thời gian. Nhờ em, hãy đưa Pea sang Việt Nam, tìm người tên Bách Vân và gửi nó cho cô ấy! Hãy giúp chị !”

Đúng lúc, người của Song Ninh hét lên khi thấy Tô Nghi đang gọi điện ” Cô ta kia rồi !”

Tô Nghi giật thót, miệng lẩm bẩm ” Lăng, hãy giúp chị, em hãy nhận nó làm con đi! Giúp chị với! Chị phải đi đây!”

Tô Nghi cúp máy và chạy băng qua đường , lúc đó, một chiếc xe tải đi qua.

” Kéttttt!!!!”

Pea đứng ở đó chứng kiến tất cả, mặt cắt không ra một giọt máu, nhìn thấy bóng dáng của mẹ. Sét đánh ngang qua Rẹt như xé nửa bầu trời, Sấm vang dội như tiễn người rời trần gian, Tô Nghi bay lên không trung, từ từ, miệng hét lên ” Pea! Không được khóc!!!!” . Chỉ thế, người cô rơi xuống đường, máu tràn lan khắp đường, đêm khuya, âm thanh làm kinh hãi mọi thứ. Pea ngồi đó, tĩnh lặng, miệng meo meo ” Mẹ.... mẹ !! “ . Cô định bò ra , cô muốn ôm mẹ, muốn hôn mẹ, muốn khóc, nhưng rồi lại thôi, cô ôm gấu bông, thì thầm với nó ” Pea sẽ không khóc !”

Tô Lăng tìm thấy Pea , cô bé mặt tái xanh, sợ sệt, thỉnh thoảng lại nói lẩm bẩm ” Pea sẽ không khóc !”. Giọng khàn đặc không nói nên lời, người run vì lạnh, cứ ôm lấy gấu bông, hôn nó, vỗ về nó.

Tô Lăng đến ôm chầm lấy đứa cháu của mình, dỗ dành ” Pea, ngoan nào ! Con ngoan nào !”

Pea nghe thấy người khác gọi con, gọi Pea cảm giác thân yêu ủa về, nước mắt tan chảy hai bên má, nóng, thật nóng, ánh mắt vô hồn nhìn ra ngoài đường, trời đổ mưa, máu hòa lẫn vào nước trôi đi, màn đêm vẫn

đang bao trùm xuống. Cô bé cất tiếng gọi bố với Tô Lăng, đầu không còn ý thức được gì nữa ” Con dễ không khóc ! Không khóc ! Bố ạ !”

Pea thiếp đi từ khi đó, trong vòng tay của Tô Lăng - em trai của mẹ. Mọi kí ức đau đớn khép lại.

Mùa xuân năm 2001, tháng hai tiết xuân , tên Xử Nữ xuất hiện nhưng ở Việt Nam.

Giọng Tô Lân nghẹn ngào , nhìn Sư Tử, ông không kiềm lòng được mà bật khóc ” Sư Tử, cậu là con trai của Sư Nghiêm.... Cậu là Leon ! Khi tôi sang Việt Nam tìm người tên Bách Vân thì được thông tin mẹ cậu đã mất do hỏa hoạn.”

Sư Tử cất lời Tô Lăng, lòng anh đột nhiên dâng trào một cảm xúc khó tả, ” Tôi đã biết Xử Nữ là Pea rồi ! Và tôi cũng biết tên thật của ông là Tô Lăng không phải là Hào Đường. ”

Tô Lăng ngạc nhiên ” Sao.... cậu biết ?!”

Sư Tử nhớ lại ngày đó, ngày anh nhận được kết quả điều tra về Xử Nữ mà Ma Kết gửi cho anh.

Ma kết đi vào phòng làm việc của sư tử ở công ty, ” Sư Tử! Bản điều tra về Xử Nữ đây!”

Sư Tử dừng tay khỏi bàn phím, đón lấy tập tài liệu, sắc mặt lạnh lùng xem xét. Thấy một vài thông tin không ổn, Sư Tử cau mày ” 1995-2004 không sống cùng bố mẹ sao?”.

Sư Tử lật đi lật lại thì thắc mắc ” Ảnh hồi nhỏ không có ?”

Ma kết thưa lại ” Mọi ảnh hồi nhỏ của Xử Nữ đều biến mất, không có một ảnh nào còn tồn tại. Giống như ai đã cố tình xóa đi !”

” Song Ninh bắt đầu giúp đỡ nhà Xử Nữ từ khi nào ?”

” Tô Lăng - bố Xử Nữ vào làm việc cho Song Ninh vào năm 2002, sau một tai nạn công trường. Song Ninh được Tô Lăng cứu liền thấy mang ơn cho ông ta vào làm việc, còn chi trả học phí cho Xử Nữ. Nhưng Tô Lăng lấy tên là Hào Cường, mọi hồ sơ đều Hào Cường thay vì Tô Lăng. Chỉ có vợ ông ta, thỉnh thoảng mới gọi Tô Lăng nhưng rất hiếm, dè chừng. Song Ninh cũng gọi ông ta là Hào Cường. Xem ra lão không để phòng ông này.!”

” Tô Lăng sao? Sao tên ông ta quen thế nhỉ?” Sư Tử thấy một vài mối liên hệ, anh liên tưởng đến mẹ Tô Nghi. ” Ông ta có mối quan hệ, chị em anh em không?”

” Tô Lăng có một người chị nhưng đã mất. Nhìn qua trong hồ sơ, thì ông ta không có quan hệ huyết thống với ai cả. Mọi thứ về anh chị em đều bị xóa sạch. Một lần, theo dõi , tôi nghe ông ta có đề cập đến chị của mình với vợ. !”

Sư Tử nảy lên nghi hoặc, ” Chị ông ta tên gì ?”

” Tô Mễ !” Câu trả lời của Ma Kết làm Sư Tử hơi thất vọng.

” Không còn tên nào khác sao ?” Sư Tử xoa hai bên thái dương, cau mày ” Có thông tin gì về bà Tô Mễ này không?”

” Năm 2003, Tô Mễ gặp tai nạn giao thông tại sân bay và chết, không có thông tin về chồng, chồng bà ta là một người trong xã hội đen. !”

” Mộ bà ta ở đâu ? ”

” Ở khu A Xxxxxxx !?”

Sư Tử tay run run nắm lấy tập tài liệu, đó chẳng phải là địa chỉ mộ của mẹ Tô Nghi sao?

Ma Kết đưa cho Sư Tử một bức ảnh ” Ngoài ra, tôi còn tìm thêm được một số thông tin từ mấy người bạn xa của bà Tô Mễ này. Một bà tên Beca vừa qua đời ngày hôm qua , để lại một tập ảnh kỉ niệm, trong đó tôi thấy bà ta đến đám cưới Tô Mễ , điều kì lạ là tên cô dâu chú rể là Tô Nghi- Hàn Vương. Vậy Tô Mễ tên thật là Tô Nghi !”

Sư Tử cũng suy đoán như thế khi thấy bức ảnh mẹ Tô Nghi mặc áo cô dâu khoác tay BỐ Hàn Vương. Mọi bức ảnh, thông tin về gia đình này đều bị xóa sạch, may sao bà Beca này vẫn còn giữ lại một số ảnh. Đúng là số trời định sẵn, Thiên Mệnh đã nói con người dù đến mọi chân trời góc bể, nếu có dính dáng đến nhau, dù một ít cũng có ngày gặp lại. Đâu phải cố tránh là tránh được.

Xử Nữ cũng vậy, vết sẹo sau lưng cô là dấu tích của trò chơi giữa Leon và Pea thời ấy. Sư Tử không thể nhầm lẫn nước mắt và đau khổ của mình được !

Sau khi lấy tóc của Xử Nữ, Sư Tử bảo Ma kết đi xét nghiệm ADN thì nhận được kết quả ” Xử Nữ với Tô Lăng ở mối quan hệ : Chú- cháu !”

Cuộc trò chuyện giữa Tô Lăng và Sư Tử vẫn tiếp tục, ” Tôi đã cho Xử Nữ xem bức tranh vẽ về mẹ Tô Nghi, phản xạ của cô ấy rất khác thường. Tranh đó là tranh do tôi và cô ấy cùng vẽ nên tôi biết rõ, cô ấy quý nó hơn cả sinh mạng của mình. Hơn nữa, tôi đã xem dấu vân tay của Xử Nữ, nó rất trùng khớp ! Và vết sẹo sau lưng cô ấy cũng vậy”

Hôm đó, khi Xử Nữ ngất đi trong phòng, Sư Tử đã đến in dấu vân tay của Xử Nữ lên một tờ giấy và bảo Ma Kết đi phân tích. Đúng như dự đoán của anh, Xử Nữ chính là Pea 100%.

Tô Lăng thở dài, mệt nhọc do thuốc đang dần thấm vào máu ” Song Ninh quả là kẻ độc tài ! Cậu không tò mò lí do mẹ mình chết sao ?”

” Tôi không quan tâm đến nó. Là bà ấy bỏ ba tôi sống chết, bỏ lại tôi với Song Ninh. Bà ấy với tôi xem như chấm dứt !” Sư Tử trong giọng nói kiên quyết hiện lên tia hận thù, Sư Tử chuyển đề tài ” Ông không sợ Song Ninh phát hiện?”

Tô Lăng im lặng một lúc lâu ” Theo như cậu điều tra cũng biết, tôi hoàn toàn trở thành một con người khác và thay toàn bộ mọi hồ sơ tránh ảnh hưởng đến Xử Nữ, hai vợ chồng tôi sống ẩn mình dưới danh nghĩa công nhân lao động. Chỉ có cậu mới có thể điều tra cặn kẽ đến thế ! ”

” Ông bị tai nạn thật sự? ” Sư Tử thấu được chuyện đời , nhìn biểu hiện khổ khổ khác thường của Tô Lăng liền hỏi.

” Ha ha, tôi chỉ gãy có cái xương chân thôi. Sợ Song Ninh nghi ngờ nên tôi làm cho tai nạn để nghỉ ngơi. Đạo này ông ta bắt đầu quay sang nghi tôi! Tôi cũng làm gián điệp được hơn 10 năm rồi mà, kim trong bọc cũng có ngày lòi ra”

Sư Tử cau mày, anh tiến đến bên giường Tô Lăng” Tôi định không hỏi, nhưng tin ông đến đây rồi, thì phiền ông. Có phải kẻ theo dõi tôi là một kẻ khác, đó không phải Song Ninh ?”

Tô Lăng gật đầu, trước giờ ông luôn cho Devil tài giỏi, ” Đó là một bang chủ của bang phái khác đến từ Việt Nam, Song Ninh đang dựa vào hắn ta. Một lần tôi đến thăm Song Ninh thì thấy một người trùm đen từ đầu đến cuối, tôi đoán đó phải là người có quyền lắm mới để Song Ninh cúi người như vậy. Điều tra tìm hiểu cũng biết qua sơ sơ, mục tiêu của người đó chính là Cậu - Devil khét tiếng ! Mọi thông tin đều rất kín mít, kẻ cầm đầu không bao giờ chịu xuất hiện, ông ta luôn ngồi trong một chiếc xe đen đội trợ lý của mình làm xong việc rồi báo cáo.”

Tô Lăng ngẫm nghĩ lại, điều tra Song Ninh cũng đã lâu, cũng lấy lòng được Song Ninh chút ít ” Một lần tôi thấy một danh thiếp người đó đưa cho Song Ninh, tên anh ta là Cự Giải còn người mời là THIÊN YẾT, Song Ninh gọi là THIÊN TIÊN SINH !”

” Thiên Tiên sinh? Cự Giải? Thiên ca?” Sư Tử đến lời nói của hai vợ chồng hôm ở trên núi” Thiên ca ?”

” Đúng rồi ! Đôi khi Song Ninh nói là Thiên Ca !” Tô Lăng vui mừng nhớ ra.

Kết thúc cuộc trò chuyện, Sư Tử toan ra phòng liền bị Tô Lăng níu với ” Sư Tử! Ngài có thể cho tôi gửi con gái được không? Cho nó ở nhà ngài càng tốt!”

Sư Tử gật đầu tự mãn rồi đi ra, trong đầu bao nhiêu là chuyện phải nghĩ, không có thời gian để nói mấy chuyện sến sẩm.

” Sư Tử, em muốn ở lại chăm sóc bố !” Yên thân trên xe rồi, Xử Nữ vẫn không ngừng lo lắng muốn vào chăm bố.

” Bố em đã gửi em cho anh rồi ! Em muốn cũng không được ! ”

” Bố nói gì với anh vậy ? ”

” Mỗi ngày chỉ hỏi 5 câu, suy nghĩ chín chắn rồi hãy hỏi. Em đã hỏi 2 câu rồi!”

Xử Nữ lườm Sư Tử quay người sang thắt dây an toàn chặt hơn, nắm tay suy nghĩ.

” Gì chứ! Khoan, ông ấy nói gì với Sư Tử thì cũng không quan trọng, chắc đại loại là chăm sóc, thương yêu nó! Chắc mình đoán đúng !” Xử Nữ lẩm bẩm trong miệng.

Sư Tử mỉm cười rồi bình thản lái xe, nghĩ về cuộc nói chuyện với Tô Lăng, nhìn lại Xử Nữ, nhìn lại quá khứ của mình.

” Đã đến lúc đi tìm chứng cứ ! Sự thật cần được hé mở trước pháp luật”

32. Tập 26.2 : Một Trời Hai Chúa

Thiên Mệnh

Chap 26.2 : Một trời hai chúa

” Sư Tử! Bài này nữa! Bài này câu b cũng chưa được nốt”

Xử Nữ nghếch mặt hỏi bài Sư Tử, giọng hí hửng. Phải công nhận Sư Tử cực kì giỏi Toán, hỏi bài nào , anh cũng chỉ cần đưa bút vạch ra mấy chữ, mấy số thì ra ngay kết quả. Chẳng bù cho cô nàng Xử Nữ, ngồi gặm bút làm thơ hết uống trà đạo phổ vẫn không ra chữ nào, một ý tưởng cho bài giải cũng không có. Chắc thấy Xử Nữ tâm tư khổ sở đi đi lại lại trong vườn, mặt mày méo mó dưới trời nắng chang chang, miệng không ngừng kêu ca than trách ông thầy Lượng Giác, Sư Tử không muốn động lòng cũng phải thấy mà thương xót, đưa tay cứu giúp cô nàng.

Sư Tử ánh mắt có chút hoài nghi, lát lên tiếng nói ” Em đang lợi dụng tôi sao? Rõ ràng là bài này cơ bản !”

Xử Nữ ngồi phất dậy ngay ngắn, mải mê ngắm vẻ đẹp nam thần toát lên từ Sư Tử mà cô quên khuấy, bài nào cũng mở miệng hỏi đến nỗi đề cũng chả biết.

” Chỉ cơ bản đối với anh thôi, thế còn bài này?”

Cô chỉ ngay sang bài bên dưới, Sư Tử nhú mày nhìn xuống, miệng nhắm nhắm gì đó rồi lại lấy bút vẽ mấy cái đồ thị, Xử Nữ lại ôm gối ngồi ngắm trai free, ôi, cuộc đời thật đẹp, đẹp nhất là khi được ngắm nam thần ở gần như thế này.

” Bài này vẽ đồ thị ra, nhìn vào đồ thị sau đó xét tập nghiệm, loại ra các giá trị âm, !”

Sư Tử lấy một tờ giấy úp vào mặt Xử Nữ, anh biết tổng cô đang nhìn anh thay vì chú ý vào mấy cái đề cương.

” Nó thật nhàm chán, thật đấy!” Xử Nữ lấy giấy ra khỏi mặt, nhìn đề cương trong lòng lại trào nên nổi khó chịu vô bờ, biết thế khi kia học Văn, giờ có lẽ được ngủ mấy giấc xuân xanh rồi !.

Sư Tử hạ người, tay xắn ống áo, nhẹ nhàng hết tay này đến tay kia, thanh thoát, nhìn chăm chăm vào áo mà nói ” Em muốn đi chơi không ?”

” Nhưng mai phải nạp đề cương !”

Xử Nữ minh họa lại cái mặt ông thầy Lượng Giác đáng ghét khi cô xin khát đề cương đến tuần sau. Giọng chua chua kiêu chửi người ” Làm gì mà không chịu làm đề cương hả? Tôi biết anh chị bây giờ bận yêu đương

nhưng đâu bận đến nỗi không có thời gian giải toán. Anh chị yêu nhau thì cũng có thời gian mà ăn, uống, ngủ, nghỉ, vệ sinh, sao không lấy thời gian đó mà học. Thời gian là vàng, bạc, châu báu kim cương, thiếu thì ra tiệm vàng bảo họ đổi cho ! Hiểu chưa hả! Thật là bực mình, tôi đây 40 cái tuổi mà chẳng biết cái mặt trước của người phụ nữ nó gồ ghề thế nào !”.

Sư Tử nghe Xử Nữ đứng dậy mình họa ông thầy liền dùng chân phi cho Xử Nữ một gối. Cô nàng hét lên thích thú ” Ế, anh cũng có lúc đáng yêu phết ! Sao hả, đang trong thời kì yêu đương và cai sữa mẹ phải không ? Tôi biết là anh đang nhắm cô nào đấy nhưng cận thận, phụ nữ không đùa được đâu, họ là những cây hoa hồng có gai. Thật quyến rũ , sexy, ngọt ngào nồng cháy nhưng có lúc cũng đầy nọc độc và thâm tình. Đàn ông con trai là phải mạnh mẽ và menly trước phụ nữ, như thế mới thể hiện anh là người có giá. Nhưng giá thị trường chứng khoán bây giờ đang giảm, giảm mạnh tôi sợ trong một vài ngày nữa sẽ có những cuộc chia tay diễn ra ! Thật tội nghiệp cho những anh chàng chơi chứng khoán !”.

Xử Nữ tiếp tục nhái lại giọng ông LG và bật cười sang sảng, Sư Tử cau mày ” Có gì vui ?”

” Anh đúng là khúc gỗ, khúc gỗ mà! Đời có ai như anh chứ, thấy người yêu kể chuyện cũng nên cười một chút cho lấy lệ động viên chứ, ai cái mặt lúc nào cũng lạnh như băng?”

” Em kể chuyện buồn anh cũng lăn ra cười được sao? Hơn nữa, anh cũng không biết em đang kể chuyện vui hay buồn. Chỉ thấy em đang thuyết trình về phụ nữ và đàn ông trong tình yêu!” Sư Tử đáp lại đầy thuyết phục, lí lẽ khiến Xử Nữ không cãi lại được.

” Hình mẫu lí tưởng của anh là gì ? Khi chưa biết em ấy, sexy, dịu hiền hay đánh đá?” Xử Nữ lăn trên ghế sofa dài và đập cánh ngay trên đùi Sư Tử, cô nhìn lên đôi mắt anh, cô rất muốn nhìn thẳng vào đó. Thật mông lung và rộng lớn, rất cuộc thế giới sau đôi mắt ấy như thế nào, nó khiến cô thấy lạnh giá, vô cảm, tuyệt tình và khốc liệt.

Sư Tử đưa tay vuốt những cọng tóc rối trên trán Xử Nữ, anh êm đềm, nhẹ nhàng, hiền dịu như gió. Đôi mắt anh chùng xuống, anh nghĩ về cô, cô gái của những năm về trước. Anh không trả lời về câu hỏi của cô, chỉ im lặng, suy nghĩ nối tiếp suy nghĩ.

Xử Nữ biết ý liền đổi đề tài, thôi, suy nghĩ thấu đáo, đề cương có thể khát nhưng buổi đi chơi với Sư Tử không thể khát được. Đằng gì cô cũng khát nó từ tháng trước, giờ mới lòi ra làm. Ai biết anh đổi hứng khi nào, bận khi nào, rảnh khi nào mặc dù thời gian này anh đang rảnh và ở bên cô. Cô không muốn hỏi anh ” Công việc của anh thế nào? Có tốt không?” , vì cô nghĩ, công việc có tốt thì anh mới bên cô như thế này. ! Cũng có thể là anh đang dối cô, anh chỉ muốn cô thấy vui, thấy hạnh phúc. Cô thấy anh thật mệt mỏi trong căn phòng toàn tài liệu, máy tính, điện thoại, anh đã ngủ thiếp đi trên ghế. Cô thấy anh lo lắng, đi đi lại lại cả một buổi tối kéo dài đến sáng, cô lại ngồi lẩm bẩm đếm bước chân anh. Cô muốn đến bên anh nhưng cô lại sợ phiền đến lòng anh, lòng anh chắc đã trùng lăm rồi và cô thấy thương cho tấm lòng và tâm hồn ấy!

Cô muốn hôn lên tay anh trong những ngày tháng mỗi mệt! Muốn ôm anh cùng anh ngủ sau những giờ thức trắng ! Cô muốn cùng anh ngắm sao trên trời, đón từng ngọn gió thổi qua, cô ước cho những tháng ngày này kéo dài mãi, cô muốn bên anh thật lâu thật dài !

” Sư Tử, chúng ta đi biển đi !”

” Giữa trời nắng thế này ?”

” Tùy anh, miễn là nội trong ngày chúng ta ra được đến biển !”.

” Xử Nữ lại đây !” Sư Tử bỗng nhiên gọi cô âu yếm, cô bước đến bên anh, anh kéo cô ngồi lên đùi mình.

Từ từ, anh đeo vào tay cô chiếc nhẫn nhỏ màu bạc trắng rất tinh tế “Gì vậy?” , Xử Nữ ngạc nhiên, tự nhiên Sư Tử lại đeo nhẫn ỉnh, nó không phải nhẫn cầu hôn, nó được đeo ở ngón trỏ.

“Đeo cho anh !” Sư Tử cũng đưa cho Xử Nữ một chiếc nhẫn lớn hơn, anh đưa tay cho Xử Nữ, cô cũng đeo vào ngón trỏ cho anh.

“Ý LÀ GÌ ?” XỬ NỮ tò mò hỏi anh

Sư Tử vòng tay ôm eo cô, giọng tà mị ” Đánh dấu chủ quyền!”

” Ha ha ! Gì chứ !”

Cả hai cùng bật cười, Xử Nữ thật không thể hết yêu Sư Tử, anh thật biết cách khiến người ta yêu anh đến chết!

Biển trở nên thật mừng mi, huyền ảo về đêm. Từng đợt sóng vỗ bờ, nhẹ nhẹ, từng lớp từng tầng bám đuôi nhau, chen chúc chạm bờ, lớp bọt trắng xóa trên nền cát mịn và nước mặn. Gió ghé qua, những rặng cây gần đó nghiêng người hòa quyện cùng gió, đón lấy hương sắc đêm xuống êm đềm. Hơi biển đêm, dường như tiếng sóng xa xa là tiếng thở của lòng người. Lòng người vội vã sóng đập bờ thật mạnh, thật nhanh. Lòng người thanh thản, nhẹ nhàng lại thấy sóng chỉ như lớp nước bình thường rung động trước gió.

Xử Nữ đứng trên bờ cát nhìn xuống biển, hương đêm bay xa ngút ngàn cuốn lấy âm thanh trong trẻo của cô gái ra khơi ” Biển ơi !!! Aaaaaaaaaa !”

Hét lên thật lớn, tâm hồn trở nên thoáng đãng hơn hẳn, cô nhắm mắt để cảm nhận vị nồng biển khơi. Sư Tử đóng cửa xe cũng đến bên cạnh cô, lặng đứng im và hướng mắt nhìn về gương mặt thanh tú của Xử Nữ. Âm thầm và lặng lẽ, anh xoay người kéo Xử Nữ lại gần thân mình, và đặt nụ hôn áp lên môi cô. Quá bất ngờ Xử Nữ không kịp trở tay, trợn tròn mắt vì ngạc nhiên rồi lại nhanh chóng từ từ hạ mắt đón lấy nụ hôn nồng nhiệt của Sư Tử. Ánh đèn hui hắt từ xe sáng rọi một vùng biển hui hắt, hai con người giữa khoảng trời mênh mông , rộng lớn, tay cầm tay nhau trong im lặng, trong nhịp đập của con tim mình.

” Hình như có điều gì không đúng!” Xử Nữ ngồi bên ngọn lửa cháy nhẹ, biển về đêm nhiều gió, mang lại hơi lạnh, may mắn thay Sư Tử đã nhen nhóm được lửa từ củi khô trên bờ.

Sư Tử khẽ sập mắt xuống nhìn Xử Nữ dò xét, không biết cô lại hỏi gì ngớ ngẩn nữa đây.

” Em vừa nhớ ra, hôm qua tình cờ xem lịch làm việc trên bàn anh, hôm nay anh có chuyến công tác đến Thượng Hải mà !”

Xử Nữ vừa nhen củi, vừa lẩm bẩm nghĩ lại ” Lúc sáng anh đi làm, từ 8 giờ- 11 giờ, có 3 tiếng, không thể anh đi từ New York đến Thượng Hải đàm phán nhanh thế được. Chiều nay anh đi với em cả ngày, thế chuyến bay đó..... !!”

Cô nói chậm lại, dừng từng từ một, suy diễn, im lặng nhìn Sư Tử, anh thấy vậy lãnh đạm nói” Tối nay 9 giờ anh sẽ đi Thượng Hải !”

” Tối nay sao? ” Xử Nữ cau mày ” Anh không chuẩn bị đồ ?”

” Không cần chuẩn bị nhiều”

” Ngày mai anh về không ? Em muốn đưa anh đến một nơi !”

Sư tử nhìn cô, ánh mắt tò mò nhưng miệng lại không nói đợi cô mở lời ” Anh hứa phải về, em muốn anh đến đó !”

” Ừm, sao cũng được! ”

Sư Tử đứng dậy ” Anh đi đây một lát, em cứ ngồi đó đi !”

” Ừm !”

Xử Nữ ngồi một mình vọc lửa, hai chân trần chuây lên cát mịn, ” Tối nay anh ấy đi công tác, mình phải ở nhà một mình sao?”

Sư Tử đi công tác cũng không sao, trước khi chưa quen cô anh vẫn phải đi công tác đấy thôi. Với Sư Tử, có lẽ cô không làm xáo trộn cuộc sống anh quá nhiều nhưng với Xử Nữ, anh lại là một cú shock lớn, một bước ngoặt lớn khiến cuộc đời cô thay đổi. Nếu một mình ở kí túc xá của cô như xưa thì không sao nhưng nếu ở nhà sư tử một mình mà không có anh, cô thấy sợ, bỗng nhiên một nỗi sợ bao trùm lấy cô. Gió biển thổi vào, mạnh đủ để làm ngọn lửa hui hắt lại, trông thật yếu ớt mà mong manh.

Xử Nữ cúi người phòng mả thổi mạnh vào đồng lửa, tay không ngừng nhen nhóm thông gió, miệng thốt lên lo sợ ” Không được tắt, không được tắt. Phải đợi đến khi Sư Tử quay lại !”

Chính xác, nỗi sợ trong Xử Nữ là sợ MA ! Con ma với đầu tóc rối bù, luôn nhảy lò cò , đi dép gỗ với tiếng cộc cộc vào ban đêm, rất sợ và ghê tởm.

” Sư Tử, anh đi đâu! A, sh*t, gió , mày ngừng thổi đi ! Mày đói hay sao mà hăng thế, tao cũng đã được ăn tối đâu. Cố chịu đi chứ!”

Xử Nữ đang lầu bầu than trời trách mắng gió, thì nghe tiếng thủ thi bên tai. Khi cô ngoảnh sang thì thấy một cô bé ngồi nghiêng người với cô, nên Xử Nữ không thấy mặt cô bé, cô bé nhìn cũng dễ thương với tóc bím. Thấy cô bé khóc thút thít, Xử Nữ có hơi giật mình, tò mò cần miệng hỏi ” Bé, bé là ai? Cháu của anh Sư Tử sao?”

Cô bé vẫn khóc mà không trả lời Xử Nữ, Xử Nữ lại nghe tiếng cô bé nói ” Không được tắt, không được tắt. Phải đợi Leon quay lại đã !”

Câu nói của bé giống y chang câu nói của Xử Nữ, Xử Nữ bật cười, cô quay sang thổi lửa cùng cô gái đó.

” Em cũng sợ sao ?”

Xử Nữ lại mở miệng hỏi, cô gái vẫn không quay sang, vẫn không trả lời, chỉ cặm cùi nhen lửa, chắn gió, không cho lửa tắt.

” Pea không sợ, Pea không sợ đâu !. Leon quay lại đi !”

” Em tên Pea? ”

Bỗng nhiên cô gái quay phắt lại nhanh chóng khuôn mặt thất thần nhìn Xử Nữ, Xử Nữ sợ hãi ngã ra sau.

Gió thổi làm tắt ngọn lửa, Xử Nữ không thể nhìn được khuôn mặt, cô run sợ hỏi ” C..huyền gì vậy?”

Tiếng dép gỗ đi cộc cộc từng bước..từng bước một từ xa vọng lại, sau đó là tiếng nhảy lò cò, rõ mồn một. Xung quanh tối om, không thấy một cái gì, tiếng sóng thổi gần bờ, gió ghé qua bất chợt, âm thanh kinh sợ đó làm mặt Xử Nữ tái bệch. Cô bé hốt hoảng, miệng run bần bật, ” Đó là ma lò cò ! Hu hu !”

Tiếng dép lò cò càng ngày càng gần hơn, tiếng nói lúc được lúc mất trong gió của cô bé, tiếng thổn thức ” Leon ! Leon ! ”

Bỗng nhiên một bóng trắng lướt qua trên đỉnh đầu hai người, tiếng cười ha hả cùng tiếng hú trong rừng cây, Xử Nữ ôm lấy tay bịt đầu, cô bé cũng vậy, cúi gằm mặt, cả hai cùng hét lên :

” LEON !!!!!”

” SƯ TỬ !”

” ANH Ở ĐÂU??????”

Sư Tử quay lại thì thấy Xử Nữ đang trong tình trạng hoảng loạn, da lạnh cắt, tay run , không dám ngẩng mặt, miệng lẩm bầm ” Sư Tử !”?

Anh vội chạy đến, ôm chầm lấy cô, truyền hơi ấm từ người mình sang cô, vỗ về ” Anh đây, Xử Nữ, bình tĩnh nào !”

Xử Nữ từ từ ngược mặt lên nhìn , đó là Sư Tử, cô bật khóc, vòng tay ôm cổ anh.

” Kể anh nghe chuyện gì đã xảy ra?”

Xử Nữ nhớ ra, nhìn sang bên cạnh, không biết cô bé đó sao rồi, ” Đâu rồi ?”

Cô đứng dậy, chạy xung quanh ngọn lửa, nhìn khắp nơi, ngã rồi lại đứng dậy, Sư Tử cau mày, nhìn hành động của Xử Nữ hết sức khó hiểu.

” Ai? Cái gì?”

Xử Nữ chạy đến , vội vàng hỏi Sư Tử ” Vừa nãy anh có thấy một cô bé tết tóc 2 bím ở đây không ?”

Sư Tử lắc đầu, anh chỉ thấy mỗi cô với đồng lửa đang cháy, không thấy ai. Xử Nữ đưa mắt nhìn sang, ngọn lửa vẫn đang cháy, cô hét lên ” A aaa !”

Anh chạy lại đã cơ, ” Sao nữa?”

” Sư Tử... Em đã... gặp... ma!” Xử Nữ nghĩ lại, lúc này rõ ràng cô thấy ngọn lửa tắt ngúm, cô và cô bé đó mới hét lên sợ hãi đến thế, cô bé đó lại biến mất không dấu vết gì, ngay cả chỗ nó ngồi lúc này, chỗ đó không hề có dấu lần gì.

Sư Tử nhìn chăm chăm người đang trong vòng tay mình, không biết em có đang bình thường hay không, hay vì sợ ma quá nên đâm ra bất bình thường.

Xử Nữ biết Sư Tử nhìn cô với ánh mắt thế là không tin, anh vốn dĩ là người không sợ ma quỷ hay tin vào nó. Xử Nữ lắc đầu lia lịa, cảm giác đó rất thật, cô thấy nó khóc nữa m, nhớ ra ” Cô bé đó..... tên Pea, hay là cháu anh, miệng gọi Leon không ngừng !”

Câu nói của Xử Nữ làm tay Sư Tử đông cứng không nhúc nhích được, khuôn mặt lạnh lùng trong bóng tối trở nên băng giá bội phần. Anh đang kiềm chế cảm xúc của mình, mỗi lần vui hay buồn anh đều đưa mặt lạnh nhạt như thế.

Sư Tử dừng Xử Nữ đứng dậy ngay ngắn, kéo cô ngồi xuống trên một tảng đá, suy xét ” Cô bé tên Pea tết tóc 2 bím, miệng gọi Leon”

Xử Nữ gật đầu nhìn anh, rồi lại nhìn chỗ lúc này. Sư Tử trầm mặc, chẳng phải Pea là tên của Xử Nữ lúc nhỏ, Leon là tên của anh , bây giờ xuất hiện hai cô cậu bé như thế, anh quay mắt lên nhìn Xử Nữ : EM ĐANG NHỚ LẠI QUÁ KHỨ !

Anh không nói gì, lòng anh đang có chút xáo trộn, cô đang nhớ lại được quá khứ của mình, điều đó làm anh vui biết nhường nào nhưng anh cũng không muốn điều đó xảy ra , một khi nhớ lại, cô sẽ phải đối mặt với những đau thương mất mát .

Trở về nhà cũng gần 9 giờ, Xử Nữ tắm rửa mệt mỏi quá , leo lên giường nằm ngủ, cô không muốn tiễn anh đi công tác, vì như thế cô sẽ biết anh không còn ở trong nhà nữa, do thế, cô sẽ ngủ, sẽ nghĩ anh vẫn ở trong nhà, không phải sợ gì cả.

Ma Kết ghé qua nha Sư Tử để đón anh đi cùng, hai người tối nay đều đến Thượng Hải.

” Thiếu gia đâu?” Ma Kết ánh mắt sắc lạnh hỏi người giúp việc đang làm việc nhà.

” Dạ, cậu ấy đang trong thư phòng !”

Thư phòng là phòng làm việc của Sư Tử, Ma Kết lên cầu thang rồi gõ cửa tiến vào thư phòng.

” Đi chứ ?” Ma Kết cất giọng trầm tông.

Sư Tử gật máy tính, thư thái đứng dậy cầm lấy áo khoác trên ghế rồi đi ra cửa, tiến về phòng Xử Nữ ” 5 phút!”

Sư Tử bảo Ma Kết đợi trong xe 5 phút nữa , anh phải ghé qua xem Xử Nữ như thế nào, lúc này ở biển cô chắc phải hoảng sợ lắm. Cô đang trên chặng đường nhớ lại quá khứ, anh sợ một lúc nào đó, khi không có anh bên cạnh, kí ức đau thương ủa về, Xử Nữ sẽ không trụ nổi. Cũng vì trong quá khứ xảy ra nhiều chuyện như thế, vì đau đớn và căm hận, Xử Nữ lúc nhỏ đã chọn cách chôn vùi sự thật để Xử Nữ lớn được hạnh phúc.

Anh đứng ngoài cửa nhìn Xử Nữ ngủ, hơi mông lung, anh chỉ chăm chăm nhìn cô như thế, không lại hôn, không ôm , không dặn dò. Anh muốn cô ngủ thật ngon, thật đủ giấc và hơn hết anh muốn cô hãy quên đi quá khứ , cái mà cô nói cô không muốn nhớ, hãy quên nó và ở bên anh. Sẽ như thế nào , nếu một ngày cô nhớ lại, cô biết sự thật rằng vì ba anh, cậu anh mà gia đình cô tan nát, vì cái tình yêu mù quang giữa nam và nữ !. Anh muốn chôn vùi nó thật sâu thật sâu !

Dù có phải xóa sạch những kỉ niệm tươi đẹp của Pea và Leon , anh cũng cam lòng, giờ,anh chỉ cần Sư Tử và Xử Nữ bây giờ, anh sẽ bảo vệ cô thật an toàn và chắc chắn!. Tối nay, anh sẽ làm việc đó để bảo vệ cô !

Sư Tử lên xe rời khỏi căn biệt thự và trên đường tới sân bay, một lúc sau, một loạt xe đen đến bao quanh biệt thự nơi Xử Nữ đang ngủ để bảo vệ cô.

” Chúng ta sẽ đến Thượng Hải vào lúc 2 giờ sáng ngày mai! Song Ninh sẽ có cuộc hẹn bí mật vào 3 giờ 10 phút !” Ma Kết lật lại thời gian biểu ” 10 giờ chúng ta sẽ lên máy bay!”

Sư Tử nhìn đồng hồ, gương mặt trắng bệch với đôi mắt đen hoắm, giọng nói sát khí lan tỏa, mang hương máu quanh người ” Điệp viên của chúng ta hiện giờ đang ở đâu?”

” Đang bảo vệ Song Ninh bàn giao kho vũ khí của ông ta, chuyển hàng lần này giao tới Việt Nam, người đứng tên là Cự Giải! Anh ta là người hoạt động thuê trong giang hồ, không hề làm việc ổn định cho bất cứ người nào !”

” Bọn chúng vận chuyển hàng theo đường biển hay đường núi ?”

” Đường núi ! Tối nay dự báo sẽ có sấm sét, và mưa lớn, đường biển rất nguy hiểm. Chúng sẽ vòng qua khu vực núi số 3 tại biên giới Mỹ !”

” Máy giờ ?”

” 9 giờ giờ Lô Hàng sẽ được chuyển đi! Bây giờ 8 giờ 55 rồi !”

Sư Tử hơi nhíu mày, kế hoạch đâu có thể bại lộ ra dễ dàng như thế được, Song Ninh là người mưu mẹo thâm tình, trước giờ ông ta làm gì cũng có kế, chắc chắn có uẩn khúc. Nụ cười nhếch mép của quỷ thần xuất hiện trên gương mặt tuần tú của Sư Tử, à không, kể từ lúc này đây, đêm nay Devil sẽ xuất hiện.

” Cho toàn bộ người mai phục ở khu vực núi số 3 quay xe tiến về cảng biển số 2, đợi ở đó, đợi lệnh !” Sư Tử đeo tai nghe loại nhỏ vào tai có vai trò như bộ đàm, anh ra lệnh cho Ma Kết ngồi bên cạnh.

Ma Kết hiểu được ý nói của Sư Tử cũng kết nối bộ đàm ra lệnh cho từng đội trưởng các đội ” Rời vị trí và quay về cảng 2 !”

Song Ninh đang đánh lạc hướng Devil nhưng Devil lại đoán được mọi đường đi của ông ta. Vận dụng ý trời mưa thuyền bè không đi lại được nên sẽ đi đường núi , nếu là người khác, họ sẽ cho quân mai phục ở đường núi, đợi xe đi qua và bắn. Không họ đã nhầm, theo dự báo thời tiết phải đêm khuya, khoảng 1 tiếng nữa mới có mưa lớn, nếu chuyển hàng từ giờ, hàng sẽ đến được cảng tiếp theo và sẽ được chuyển đi dễ dàng.

Devil bước sang một xe khác, tự tay mình lái xe đi trong đêm. Tối nay kẻ bấy lâu giấu mặt sẽ xuất hiện, kho vũ khí lần này của Song Ninh thuộc loại lớn, ông ta chịu nhường nó, đó cũng phải là kẻ máu mặt và có uy quyền. Hơn nữa, nếu là người mua hàng, hẳn sẽ đến để xác nhận, và nếu như anh đoán đúng, hẳn sẽ xuất hiện để đợi DEVIL - NGƯỜI HẮN MUỐN GIẾT TỬ LÂU !

Ma Kết cũng tăng tốc bám theo sát xe Devil đang lao vút trên đường đầy lá.

Roẹt..... roẹt....

” theo điệp viên, 9 rưỡi hàng sẽ được chuyển đi , vậy thì bây giờ, ” Devil nhìn đồng hồ trên xe ” 9 giờ ! Hàng đã bắt đầu được chuyển ! Mình phải đến đó ngay lập tức !”

Devil nhấn tai nghe ” Mọi người vào vị trí !”

” Rõ !”

Toàn bộ đội trưởng ở các đội đã đến mai phục được, sẵn sàng đợi lệnh. Họ là người của tốc độ, mọi thứ phải diễn ra đúng từng giây từng phút.

Xe Devil dừng lại ” Kétttttt!”, anh đi xuống uy nghiêm, khí chất ngút trời của một vĩ lão đại, tối nay anh sẽ hủy lô hàng đó và gặp tên cầm đầu đang tìm bấy lâu!

Người của Song Ninh đang chuyển hàng lên tàu, gió bắt đầu thổi làm rung rinh mặt nước dưới cảng. Đàng kia, Song Ninh đang ngồi trên một chiếc ghế mây thư thái hút thuốc, Devil nhìn xung quanh, chưa thấy ai cả. Anh phải đợi kẻ đó xuất hiện mới có thể ra lệnh bắn lô hàng và giải quyết hẳn.

Ma Kết đến bên cạnh, chỉnh mắt kính mắt kính của Tử Phái có chức năng giống camera có thể nhìn xa, gần, to nhỏ khác nhau.

Một hồi quan sát, Ma Kết bảo ” Kẻ đó chưa xuất hiện. Tên Cự Giải làm thuê đó cũng không thấy ! Đã 9 giờ 15 phút !”

Devil ánh mắt hình viên đạn, hàng đã vận chuyển lên thuyền được khoảng 3/4, hắn không đến để kiểm tra hàng sao, ở đây hầu như đều là người có Song Ninh, chưa hề có một người lạ nào cả.

Tích tắc..... tích tắc..... títtít...

” Nằm Xuống !!”

Devil hét lên, toàn bộ người Tử Phái ở đây nằm xuống theo lệnh, ngay sau đó một vụ nổ xảy ra ở cự li gần làm nổ tung chiếc xe của Ma Kết ở gần đó. Tiếng khói tỏa ra nghi ngút, bao quanh bốn bề.

” Lão đại, đó là bom khói !”

Ma Kết lên tiếng thông báo tình hình với Devil.

” Chết tiệt ! Chúng ta mắc bẫy !”

Devil giận giữ, bây giờ hết sức bình tĩnh, ngoài khói kia đã bắt đầu nghe tiếng dàn binh bố trận. Chắc chắn sau khi khói tan nửa phần, bọn chúng sẽ bắt đầu tấn công.

Devil đeo kính vào, lên còi súng, quan sát trong khói trắng,” Bọn chúng đã bao vây chúng ta! Ở gần ta có bom, nên chúng chưa tấn công giờ được, vì bom sẽ nổ !”

A Bách - người chuyên phân tích và dò tìm bom trong Tử Phái, hắn dùng máy của mình bắt đầu khám xét, títtít ” Bom ngay dưới chân Lão Đại !”

Devil cau mày, 3 giây, 2 giây, 1.... ” Bùm”.

Lần này không phải là bom khói mà là bom nổ lớn. Một vùng đó nổ khiến những thùng phi gỗ hình chữ nhật lật ngược lên.

Không khí im lặng, người của Tử Phái bang được Lão đại của mình dạy rằng ” trong bất cứ tình huống nào, nhất là khi đối chiến, dù là bất cứ thành viên nào bị thương hay chết cũng không được gào thét, hãy bình tĩnh chiến đấu tiếp, lờ đi mọi chuyện, không được để đối thủ biết điểm yếu của mình, nếu thương tiếc đồng minh, địch sẽ giết ngay đồng minh đó. Hãy chiến đấu tỉnh táo, dù đó có là lão đại của các cậu đi chăng nữa cũng không được gào thét khóc lóc, tôi sẽ không chết , các cậu cũng vậy, vậy nên hãy bày tỏ tình đồng chí đó khi trở về và mang theo chiến thắng !”

Khi bom nổ, Devil khuat hắn và không một ai có thể thấy anh ấy, chỉ thấy lửa cháy rực xung quanh. Mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng không một ai mở miệng, lúc này là lúc chiến đấu. Ma Kết phát lệnh ” Tấn công! ”

Người của Tử Phái lan từ bốn góc ngách đi ra, uẩn khuất mình sau khói, ở trong khói họ có thể thấy bên ngoài, chỗ nào có người, thì chỗ khói mờ đó bị đen một tí. Họ trong khói, ở vùng tối nên bên ngoài sẽ không nhìn rõ được.

” Cạch....!”

Tiếng súng bắn ra từ tứ phía, tiếng hét, tiếng chân, tiếng bom nổ hòa lẫn vào nhau” Bắn đi !”

Người của Song Ninh cũng giàn ra xung quanh, một đê mê kinh hoàng mù mịt thuốc súng. Lô hàng trên thuyền bắt chợt nổ tung, Song Ninh cười khinh khỉnh ” Ha ha, mau bắn đi ! Giết hết bọn đó !”

Khi khói tan dần, trận chiến trở nên căng go hơn bao giờ hết, giờ là đối diện . Lúc này mới nhận ra, quân của Tử Phái đông nhưng ngã xuống gần 50% và bây giờ đang là 1 chọi 5 với quân của Song Ninh.

Ông ta ngồi trên ghế mây ở một phòng an toàn tầng 2, âm thầm quan sát chiến trường bên dưới, và ông ta mừng là Devil đã chết. Những quả bom rải vùng đó là bom cực mạnh, Song Ninh nhận cuộc điện thoại, nghe giọng đầu dây bên kia, ông ta bật cười sung sướng ” Thiên ca quả là cao thủ! Tôi không ngờ cậu lại đoán đúng lên tới 90%! Devil đã bị bom nổ chết rồi, chắc xác cũng không tìm thấy !”

Đầu dây bên kia vang lên nụ cười vui vẻ ” Đêm nay sẽ náo nhiệt đây !”

” Thiên ca, ông đã kiểm tra lô hàng chưa, thuyền vừa rời bến 3, sẽ cập bến 4 nhanh thôi ! Ha ha !” Song Ninh nghĩ lại thấy tự kiêu, không ngờ Devil lại mắc bẫy dễ dàng như thế, anh mới giải được 50% bẫy, 50% còn lại còn chưa giải được. Ông ta đang tự tán thưởng kế hoạch, tung thông tin là ở cảng 2 thế là y như rằng Devil tự đến nộp mạng mà không biết chuyển hàng và kẻ cầm đầu đều ở cảng 3.

” Thiên ca, cậu ta chắc có vẻ nóng lòng gặp cậu đấy !” Song Ninh cười khinh, ánh mắt rực lửa vì ngoài kia cuộc chiến vẫn diễn ra khốc liệt, bom nổ lên tận mây, một vùng đổ rục vì lửa.

Điện thoại cúp sau một hồi tít. Song Ninh thanh thoi uống trà, khói nghi ngút khắp gian phòng, bỗng nhiên đèn phòng ông ta dập tắt, một giọng nói vang lên từ sau cánh cửa, từng từ một, ” Tôi nên vui mừng hay chúc mừng cho ông đây, Song Ninh !”

” Tách.... Choang !”

Song Ninh giật mình đến nỗi làm rơi cả tách trà chưa kịp uống. Giọng nói lạnh gáy đó từ trong bóng tối, giọng khàn đục, cuồng phong, có chút giận giữ ” Song Ninh, vậy để tôi chúc mừng ông trước nhé !”

Ông già Song Ninh run sợ, miệng lẩm bẩm, một bàn tay sụt nhẹ qua cổ ông ta làm ông ta giật bắn ” Cậu.... cậu.... là ai ?”

” Đừng nói ông không nhận ra giọng nói của cháu mình !”

” Cạch,!”

Nòng súng đã được lên còi dí sát ngay cổ của Song Ninh, ông ta run bần bật, ” Devil... chẳng phải cậu đã chết rồi sao?”

Tiếng bật cười ha hả, thật rùng rợn, người trong bóng tối ấy nâng cằm ông ta lên ” Ông nghĩ sao mà tôi chết được ? Không trách ai được chỉ trách kẻ hoạch của ông quá ngu xuẩn ! Tạm biệt !”

Song Ninh hét lên run sợ, hấn bóp còi và ” Bùm !”. Tiếng súng phát ra từ căn phòng trên tầng 2, và tiếp đó là tiếng hét cầu cứu. Song Ninh nhắm tịt mắt, cứ tưởng là mình đã chết, khi mở mắt ra thấy đèn lại không bị tắt, không có ai bên cạnh, chỉ ông ngồi sõng soài dưới sàn nhà.

” Ông chủ, ông không sao chứ !? ” Một người hầu đi vào thấy cảnh thế liền lo lắng đỡ Song Ninh dậy

” Nhanh, nhanh lấy điện thoại !” Song Ninh vội vã hỏi thúc, lúc này chuyện gì xảy ra, Devil vẫn chưa chết hay là do ông gặp ảo ảnh, sợ đến nỗi nuốt nước bọt cũng khó khăn

Song Ninh vội bấm số gọi cho Thiên ca, ” Thiên Ca! Devil,... cậu ta hình như chưa chết....?”

Bên kia im lặng, tiếng gió làm rè đi âm thanh điện thoại, bắt đầu có âm thanh của sấm, ” Đoàn !” , sét đánh ngang qua, tiếng cửa kính xe vỡ, Thiên Ca lên tiếng ” Cậu ta đang ghé thăm tôi !”

Lời nói của Thiên Ca làm Song Ninh sốc ngã sụp xuống, đỡ lấy thành bàn, sấm đánh tiếp đó , khuôn mặt thất sắc của Song Ninh như mới gặp thần chết ” Devil còn sống !?”

Sau đó điều làm ông ta hoảng hồn hơn là Devil vừa mới giáng súng vào đầu ông ta xong giờ lại ở chỗ Thiên Ca, tức là trong anh ta mới ở cảng 2, chưa đến 5 phút đã đặt chân đến cảng 3, ” Cậu ta là hồn ma sao?”

Trời bắt đầu mưa, nước rửa trôi mọi thứ, tiếng súng vẫn không ngớt, chỉ có bom không thể nổ được, lửa không thể cháy, giờ chỉ có những con sói đang săn mồi trên cùng một khu rừng hoang. Những con sói đói đang nghiêng, cần, nhàu xé đối thủ của mình, máu tươi rơi, người ngã xuống hòa cùng mưa.

Bên kia, thần chết đối diện với Tử Thần, hai con người bóng tối đối diện nhau. Một nước không thể có hai vua cũng như dưới địa ngục không thể có 2 Diêm vương cai trị, một trong hai kẻ sẽ chết hoặc biến mất mãi mãi khỏi giới cai trị độc đoán ấy !

Devil đứng ngoài ánh mắt rỉ máu, đỏ ngầu như muốn ăn tươi nuốt sống đối thủ, khuôn mặt trắng bệch, môi đỏ như ma cà rồng, người tỏa ra khí đen, mọi thứ xuất ra khi nóng khi lạnh, khi cuồng phong như vũ bão , khi trầm ngâm như gió lướt qua. Mưa rơi nhẹ hạt làm gương mặt Devil vốn đã giá băng đến run người càng trở nên lạnh lẽo hơn bao giờ hết !

Thiên Yết ngồi trong xe, cửa kính xe vỡ, cũng nhìn ra ngoài, đối mặt đối mặt với Devil, nụ cười nửa miệng nhếch lên. Gương mặt tuấn tú khinh người cùng khí chất toát ra cũng làm cho người đối diện phải dè chừng cân nhắc suy nghĩ. Khuôn mặt lãnh đạm, bình tĩnh, không hề run sợ, bất cần, mưu mẹo của Thiên Ca, trên đời này không thể nhầm lẫn vào đâu được !

Hai con sói đầu đàn đang nhìn chăm chăm nhau, trong đầu toan tính, con nào cũng muốn giết đối thủ của mình nhanh nhất có thể !

” Sư Tử! Tôi không thể xem thường cậu được !”

Sét đánh qua làm ngã cây đầu cảng, ” Rầm !”, ngoài các sân bay, thông báo hoãn lịch bay, các cửa tiệm đóng cửa, đường đi, gió thổi làm lá khô cuộn lên như lốc xoáy. Tại cảng giang hồ, những cuộc chiến diễn ra liên miên trong đêm, sấm gầm, sét xé nửa trời, một buổi tối đẫm máu !.

” Pằng ! ”

Cả hai cùng đưa súng, cùng bắn vào nhau ” Phập !”

Máu bắn tung ra, đỏ tươi và thật tanh, xung quanh là máu và máu. Máu trên sân, máu trên áo, máu trên xe và cả máu rơi trên mặt. Rẹt..... người ngã xuống, sét đánh trúng ô tô, ô tô nổ bùng, các mảnh vỡ văng ra. Mọi chuyện diễn ra trong chớp mắt, người ngoài khi định thần lại thì không kịp hoảng sợ, không kịp hét, không kịp là lên và chạy. Mặt tái mét, không cắt một giọt máu, vụ nổ xảy ra quá nhanh và quá lớn và cũng không biết người còn sống sót hay không.

Một người mặc áo đen chạy đến, đó là Cự Giải, anh ta ra lệnh dập lửa ” Nhanh, đó là xe thiên ca, Chết tiệt, tụi bay còn đứng đó hả ?”

Nghe đến Thiên Ca, đám áo đen gíng hồ chạy nháo nhác, đó là lão đại của bang Tử Cẩm của họ. Thiên Ca này giờ ở trong chiếc xe đen đó, trời tối không ai bảo ai nên họ không biết.

” Dập lửa nhanh !” Cự giải hét lên đến khàn giọng, nhìn chiếc xe đang bị cháy rụi, từng bộ phận một.

Một trời hai chúa máu lầy lừng !

Bốn bề đều lửa, nửa âm nửa dương.

33. Tập 27.1 : Chạm Tới Thiên Đường

Thiên Mệnh

Chap 27.1 : Chạm tới Thiên Đường

Đêm giông, gió gào, rít, sấm sét ghé thăm, tiếng động vang lên tận trời xanh, Xử Nữ mơ màng trong cơn ác mộng. Trong mơ, cô thấy Sư Tử đẫm máu, khuôn mặt bị thương, tay chân máu me bê bết, máu chảy ra từ ngực trái rất nhiều. Khuôn mặt anh như quỷ thần, lạnh lùng đẩy cô ra xa, rồi người anh từ từ tan biến trong gió.

” Sư Tử !!!!!” Xử Nữ khóc thét bật dậy, mồ hôi đầm đìa trên trán.

” ĐOÀNG !” Tiếng sấm làm cô giật thót ngã xuống giường, lòng cô bất an, đồng hồ chỉ hơn 11 giờ ” Chuyện gì đang xảy ra! Mình lo quá! Không biết anh ấy đi có chuyện gì không !?”

Cô mở cửa sổ phòng ra, mưa tạt vào mặt, khuôn mặt tái xanh, lạnh lẽo, cửa kính cứ đập vào nhau ” Mưa lớn quá! Chuyến bay có thuận lợi không ?”

Xử Nữ vội vàng lấy điện thoại, tay run run, bấm số gọi Sư Tử ” Thuê báo hiện giờ không liên lạc được, xin quý khách để lại lời nhắn sau tiếng Bíp !”

Vì lo lắng, cô lại ần gọi liên tục, sấm sét làm cô sợ hãi, rùng mình, sau tiếng Bíp, Xử Nữ để lại lời nhắn ” Sư Tử, anh đến Thượng Hải an toàn không, nếu anh đến nơi rồi thì gọi lại cho em nhé !”

” Sư Tử, anh đến chưa? Nhớ gọi lại cho em nhé !”

Không biết tại sao, cô thấy lòng mình nóng như lửa đốt, cảm giác khó thở bồng hời xen kẽ, cô mở cửa chạy đến phòng Sư Tử.

Phòng tối om, mưa làm ri đô cửa phòng anh ướt đẫm ” Cửa không đóng?”

Xử Nữ nhón chân đóng lại cửa sổ, với tay kéo ri đô lại, bất chợt tiếng sấm lớn đánh ngang tai làm cô giật mình dẫm lên ri đô dài trật chân ngã xuống, chiếc bàn bên cạnh rung lên, cô đón tay túm lấy ngăn kéo của bàn giữ thăng bằng. Xử Nữ bò lại đầu giường bật ngọn đèn ngủ, cô nhìn xung quanh, phòng anh thật rộng lớn hết sức tưởng tượng. Nhìn như thế này, khi không có anh, nó thật lạnh lẽo. Cô quay lại để đóng ngăn kéo thì thấy một bức ảnh, Xử Nữ sững sờ lấy nó ra xem.

Một bức ảnh chụp một cô bé cậu bé nhìn rất nhỏ đang nằm ngủ cạnh nhau, nhìn ai cũng dễ thương, cậu bé nhìn to con hơn cô bé chút xíu. Xử Nữ đưa tay chạm vào khuôn mặt cô gái xinh xắn rồi cậu bé , tay cô bỗng nhiên bị chảy máu ” Á ! Cô bé trên bãi biển?”

Cô cau mày khó hiểu, cầm lên xem xét một lúc ” Ồ, bức ảnh này lớp kính bị vỡ ra rồi !”

Xử Nữ lật ra đằng sau thì thấy dòng chữ ” Pea - Leon ! Sinh nhật Leon !”.

” Không !!!!!”

Khuôn mặt cô bé ngồi bên đồng lửa ở biển hiện lên làm Xử Nữ mặt cắt không một giọt máu, căn phòng bỗng nhiên biến thành đường sá trong buổi mưa đêm.

Rệt..... sét lại đánh, hôm nay, mưa lớn kèm theo gió lốc. Mưa tầm tã, ướt đẫm, như ai than khóc, trách oán, sấm sét thay nhau kêu gào như trừng phạt lòng người .

Trước mắt Xử Nữ, một cảnh đẫm máu hiện ra, thật đau đớn, ghê sợ và rùng rợn. Một chiếc xe tải lao nhanh trên đường trơn đầm sẫm vào người phụ nữ, một tiếng gào lớn ” Pea !Không được khóc !”

Xử Nữ nhìn theo ánh mắt người phụ nữ, ngoảnh vào thấy một cô bé nép dưới chân cầu thang, đang cắn miêng dày vò, khóc mà không dám nấc lên thành tiếng, hai tay cầm chặt lấy con gấu bông.

” Pea !” Trong đầu Xử Nữ vang lên tiếng ai oán gọi tên Pea, thật sâu, thật buồn thật da diết ” Pea ! Không được khóc !”

Xử Nữ thu mình lại, người cô run lên, nước mắt bỗng nhiề lẫn dài theo gò má, nóng hổi, trái tim cô như ngàn mũi dao đâm xuyên thủng, cô cắn chặt miệng mình , thổn thức ” Pea sẽ không khóc ! ”

Lại một cảnh nữa hiện ra, lần này cô lại ngồi trong một căn nhà nhỏ, cô thấy một người đàn ông đang cố gắng lấy tranh, tay đã bị đinh cửa vào chảy máu. Một đám người áo đen vào đánh ông ta thật mạnh, ông ta vẫn cố gắng giữ bức tranh thật sạch và nguyên vẹn. Một phát súng chính giữa trán, người đàn ông ngã xuống, máu bắn lên mặt Xử Nữ, run hãi lùi lại ” Không ! Con không cần tranh nữa! ”

Tại bệnh viện, lúc 12 giờ đêm, một bệnh nhân có triệu chứng khó thở và nói lảm bảm, tay chân co giật, đang được đưa vào phòng cấp cứu.

” Bệnh nhân chuyển cơn co giật, sốt cao và mê sảng, tràn bọt khí . ”

Một y tá chuyển bệnh nhân vào phòng cấp cứu và báo cáo tình hình. Bác sĩ nhanh chóng làm việc, phục hồi trạng thái cho bệnh nhân.

Ngoài phòng bệnh, mẹ Xử Nữ lo sốt vó vứ ngồi không yên lại đứng dậy, bà quản gia cũng thế. Bà được một phen hoảng hồn, khi đang định về nhà thì thấy phòng thiếu gia bật sáng, mở cửa vào thì thấy Xử Nữ nằm xỉu trên sàn nhà, mặt trắng bệnh, thỉnh thoảng lại nói sảng gào thét. Sợ quá phải gọi cấp cứu, và gọi điện cho nhà Xử Nữ, vì trong lúc này thiếu gia không ở nhà.

” Cô chủ bị sao vậy thưa bà, có sao không ?” Bà quản gia đến gần mẹ Xử Nữ hỏi thăm tình hình

Mẹ cô nghĩ qua, trước giờ, khi mất trí nhớ thời gian đầu, Xử Nữ rất cố gắng để nhớ, phần vì tò mò, phần vì rất khó chịu khi không biết mình là ai. Nhưng càng cố nhớ, càng làm Xử Nữ đau đớn quằn quại, co giật, sảng sốt, ngất xỉu, do đó, cô không còn màng đến chuyện tìm lại kí ức. Nó ăn mòn sức lực của cô, khiến cô rơi vào trạng thái hôn mê sâu, hoảng loạn nếu nhìn thấy điều gì đó khủng khiếp trong mảnh kí ức vỡ. Thường thường kí ức bị mất hiện về vào ngày có sấm sét lớn, mưa nhiều, Xử Nữ rất sợ sấm sét, khi kí ức xuất hiện cùng với nỗi sợ trong lòng, Xử Nữ sẽ gặp nguy hiểm. Bác sĩ đã nói, nếu phần kí ức đó là chuyện gì đó đáng sợ dẫn đến việc tự mất trí nhớ này xảy ra, khi Xử Nữ đối mặt với nó một mình, cô sẽ gặp nguy hiểm. Nặng nhất là cô sẽ không tỉnh lại được vì cú shock đó quá lớn !

Xử Nữ thấy toàn thân mệt mỏi, thật cứng ngắc để có thể cử động, xung quanh cô toàn một màu trắng tinh như ở chín tầng mây. Cô đi chân trần chạy trên nền mây mềm mại, nhưng thật lạnh, lạnh thấu chân ” Đây là đâu?”

Xa kia là những khoảng chân trời vô định, mờ mịt, chỉ một màu trắng đơn sắc và con người cô lạc lõng nơi xa xăm hiu quạnh này. Thật lạ, cô không thể nói được, như có cái gì đó chặn lại họng, gò bó và đau đớn.

Cô nhìn xuống người mình, sao thế này, người cô mặc một bộ đồ cũng màu trắng, mái tóc buông thả từ lúc nào.

” Cạch cạch....!”

Cô thấy đằng kia, nơi phát ra tiếng cọt két như cửa vừa mở. Đó là một cánh cổng lớn, rất lớn và cô như một con kiến giữa bầu trời rộng lớn, ” HEAVEN GATE !”

Xử Nữ giật mình lùi lại, cô chạy về phía sau, chạy càng xa cánh cổng đó càng tốt ” Mình đã chết rồi sao? Không, đó là gì ? Mình chẳng nhớ chuyện gì đã xảy ra !”

” Pea !”

Có tiếng ai gọi vọng ra từ sau cánh cửa ấy, một người phụ nữ hiện ra lập lòe, đó là một người đẹp với nước da trắng hồng, mái tóc xoăn đen, đôi mắt hút hồn, Xử Nữ định nhìn mặc niệm ” Đó là người phụ nữ trong bức tranh !”

Cô ngoảnh lại đằng sau xem ngoài mình ra còn ai không, người phụ nữ đó cứ nhìn về phía cô, miệng cười gọi rất thân thiết, cô thấy trái tim mình thật ấm áp trong tiếng gọi ngọt ngào ấy ” Pea, lại đây với mẹ !”

” Mẹ ?” Xử Nữ ngạc nhiên, nước mắt cô lại rơi nhưng lại chẳng cảm nhận được vị mặn của nó, nó chỉ ướt. Mọi cảm xúc diễn ra lúc này thật khó tả, cứ mập mờ, vô ảo.

” Cô là mẹ cháu ?” Xử Nữ chỉ nghĩ trong đầu nhưng người phụ nữ kia lại trả lời được suy nghĩ đó ” Ừm, mẹ đây !”

” Bà ấy đọc được suy nghĩ của mình ư? Không, mẹ mình vẫn còn sống !”

Nhớ đến đó, hình ảnh người mẹ đang đợi ngoài phòng cấp cứu hiện ra, Xử Nữ lại lùi thêm bước nữa

” Virgo!!!!” Bà mẹ ấy hét lên khi thấy Xử Nữ chạy về cánh cửa màu đen đối diện, nơi đó sẽ chạy về hiện thực.

Xử Nữ dừng bước lại, ” Virgo ? Bà ấy gọi mình là Virgo ? Pea? ”

” Nếu con đến cánh cửa đó, con sẽ đối mặt với tổn thương, con có chịu đựng được không ?”

Người phụ nữ hơi run sợ, giọng nói xúc động, ghen ngào nhìn đáng người gầy gò của Xử Nữ quay lưng lại với mình.

Bỗng nhiên cánh cửa đen đó mở ra, lại thêm một ai đó bước vào, à, không phải, đó là thêm một ai đó đã chết và đến đây. Xử Nữ lùi lại, ngã xuống hét thét “Sư Tử !!!!”

” Sư Tử đã chết?” Xử Nữ chạy đến đứng trước mặt anh, chạm vào anh nhưng không được, cô không chạm được vào anh và hình như anh không thấy được cô.

” Chuyện gì xảy ra ?” Xử Nữ ánh mắt tuyệt vọng quay lại nhìn người phụ nữ đứng ở cổng.

” Xử Nữ, tim con đã ngừng đập, con đang trên đường đến thiên đường và cái chết đang được xác nhận nên con có thể nhìn thấy ta. Ta là người đã chết. Còn kia, đó là Leon , cậu ta đang trên bờ vực giữa cái chết và cái sống, chưa chết , cậu ta đang bị trọng thương , rất nặng, đang đấu tranh với cái chết để dành lại sự sống yếu ớt, hình như cậu ta sắp buông tay, hiện giờ cậu ta sắp chết nên cậu ta mới xuất hiện ở đây, mập mờ ! ”

” Sư Tử bị trọng thương? Sao.... !!”

Vậy là cô đã đoán trúng, trực giác của người phụ nữ bao giờ cũng đúng khoảng 75%, cô đã thấy bất an và giờ lại nghe tin Sư Tử trọng thương. Mãi hỏi chuyện của Sư Tử cô lại quên khuấy đi việc mình đã chết.

” Sư Tử sao anh ấy bị thương ? Anh ấy sao rồi ? Anh ấy ở đâu?”

” Virgo ! Con không được hỏi những chuyện xảy ra dưới phạm trần. Con phải bước qua cánh cổng này, khi con đã là một hồn ma con mới có thể biết được những chuyện đó ! ”

” Tôi phải làm sao đây ! Tôi đã chết sao, không thể nào ! Tại sao tôi lại chết ? Tôi phải quay lại đó”

” Con đang đối mặt với những sự thật đau lòng, cái mà con đã chôn giấu bấy lâu để dối lấy niềm vui. Giờ nó trở về, con không chịu được nỗi đau ấy, sự đau khổ trong tâm can giày vò con, con rơi vào tuyệt vọng rồi tới đây ! ”

” Không, sự thật đó là gì, nó khiến tôi đau đớn đến thế ? Tôi phải quay về, Sư Tử , tôi phải gọi anh ấy dậy, anh ấy không thể chết được.”

Xử Nữ chạy tới gần cánh cổng đen hơn, người phụ nữ dặn lòng ” Virgo ! Tốt lắm con gái, phép thử mang lại cho ta một kết quả không ngờ. Sự thật sẽ rất tàn khốc nhưng tàn khốc hơn khi ta không biết nó là gì, ta sẽ sống trong tháng ngày bần khổ. Hãy đối mặt với nó ! ”

Cánh cổng đen khép lại cô nghe câu được câu mất, mọi thứ khép lại , Xử Nữ thấy người mình trở nên nặng trĩu, đầu môi cô cảm nhận được vị mặn, khô và đắng, Xử Nữ choàng tỉnh mở mắt ra . Vừa mở mắt, Xử Nữ đã thấy Tiểu Dương ngồi bên cạnh, lần nào cũng vậy, hễ mở mắt là cái mặt Tiểu Dương lộ ra.

” tỉnh rồi ! Xử Nữ tỉnh rồi !” Tiểu Dương hét lên, liên tục dụi mắt, đánh đập vào đầu, cô ta chuẩn bị chạy ra ngoài miệng hét “Bác sĩ ! Bệnh nhân tỉnh rồi”, Xử Nữ đã đưa tay ra ngăn lại.

Cái giọng hí hửng của Tiểu Dương làm Xử Nữ cau mày, Tiểu Dương còn lén cô lau nước mắt với cái bông mắt to đùng. Cô này lại lo quá rồi !

” Nước....!”

Xử Nữ nói đang còn khó khăn, miệng cô đắng nghét, khô khốc giống kiểu ngàn năm chưa được uống nước.

Tiểu Dương đỡ Xử Nữ dậy uống nước, mặt vui tả không nổi, Xử Nữ đưa cánh tay mệt nhọc của mình vén mái tóc ra đằng sau, bỗng nhiên cô thấy mình người mình ớn lạnh, chắc tại điều hòa , ” Tiểu Dương ! Tắt điều hòa đi ! Mình lạnh quá !”

Xử Nữ khó chịu khi thấy Tiểu Dương bận đồ mùa đông ” Gì vậy ? Dở hơi à, đang hè mà!”

Tiểu Dương thấy bạn mình như vậy liền mở cửa sổ ra. Trước mắt Xử Nữ là một khoảng trời trắng xóa, những bông tuyết rơi nhẹ nhàng trên sân, Xử Nữ cứng họng, lại gì đây, ” Tuyết rơi mùa hè ?”

Tiểu Dương nhìn Xử Nữ, nước mắt cô rơi khế, thẩn thức, ” Xử Nữ ! Cậu không biết mình đã vui thế nào khi cậu tỉnh lại đâu ! Cậu đã hôn mê 3 tháng rồi ?”

” 3 tháng ?” Xử Nữ phụt ngay nước lên giường, đúng là chuyện không tưởng, cô tỉnh dậy với cái đầu óc trống không, kí ức đang đợi sắp xếp lại, chúng thật lộn xộn. Điều đó làm Xử Nữ phát bực .

” Không biết tại sao nhưng trong 3 tháng đó, tim cậu ngừng đập tới 5 lần, cậu sốt triền miên và co giật liên tục. Cậu phải sống và ăn thực vật!” Tiểu Dương nghẹn ngào, đôi mắt đỏ hoe, cả nói cả nức, nắm lấy đôi tay gầy xanh của Xử Nữ, ” Cậu..... hôm qua tim cậu lại ngừng đập rất lâu nhưng sau đó nó lại đập lại vào lúc 1 giờ sáng, lúc đó tay cậu bắt đầu cử động. Đó là một điều kì diệu. Hu hu, rồi cậu nói,...và giờ cậu tỉnh lại !”

” Nói ?” Xử Nữ có chết cũng không mừng tưởng ra những cảnh quái dị như thế này và cả giấc mơ cô mới mơ ” Cô đã chết ?”

Sực nhớ đến giấc mơ kì lạ đó, đúng rồi Sư Tử, cô đang nhớ dần lại từng chút một, đêm giông bão đó, Sư Tử.

Xử Nữ tháo dây chuyền, tiêm ra khỏi người ” Tiểu Dương, tớ phải đi gặp Sư Tử ! Anh ấy đang gặp nguy hiểm !”

Lời nói của người phụ nữ trong giấc mơ bỗng nhiên trở nên thật đáng sợ, Xử Nữ lo lắng, cô không nhớ được toàn bộ, chỉ là mang máng.

Tiểu Dương ngăn Xử Nữ lại, lúc đó Ma Kết đi vào thấy Xử Nữ tỉnh, anh vui mừng “Xử Nữ, em tỉnh rồi sao?”

Xử Nữ chạy đến bên Ma Kết, đôi chân lâu ngày chưa đi giờ trở nên loạng choạng và vấp ngã may có Ma Kết nhanh tay đỡ lại. Xử Nữ gấp rút, đã 3 tháng rồi, trong 3 tháng đó, kể từ đêm đó, chuyện gì đã xảy ra với Sư Tử, cô rất lo, anh không hề nghe điện thoại và cô lại bất tỉnh.

” Ma kết, anh Sư Tử đâu ? Sao em gọi anh ấy không nghe máy, anh ấy có đến Thượng Hải an toàn không ?”

Khuôn mặt trắng bệch của Xử Nữ, đôi mắt đẫm nước làm Ma Kết không cầm lòng được ” Xử Nữ, đó là chuyện từ 3 tháng trước rồi !”

” Em mặc kệ. Vậy Sư Tử vẫn bình an chứ ? Haiz, anh đi cùng anh ấy mà, quên nhỉ, em lo quá hóa rồ. Anh bình an thì anh ấy cũng vậy mà. Thế mà em cứ lo vì cái giấc mơ vớ vẩn. Em cứ nghĩ Sư Tử.!”

Câu nói của Xử Nữ bị Ma Kết cắt ngang, anh không muốn làm cô đau lòng nhưng tốt nhất nên nói ra sự thật thì hơn ” Sư Tử cũng đang hôn mê, cùng đêm đó với em nhưng giờ chưa có dấu hiệu sẽ tỉnh !”

Nụ cười trên môi xử nữ tắt dần, đôi môi thâm tím lại bất ngờ. Mọi thứ trước mặt cô tối sầm lại như mây đen kéo đến, lòng ngổn ngang tâm tư vây kín , Sư Tử đã chết rồi ư, Xử Nữ trụ không vững được nữa, trên sàn nhà lạnh lẽo mùa đông ,đôi chân run run gầy gò ngã quỵ xuống.

” Chuyện gì, rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra xung quanh mình. Mình như muốn phát điên lên, mọi thứ cứ bị giấu giếm đi trong bóng tối ” Xử Nữ bật khóc đôi mắt đỏ nhoe nhoe, đầu cô đang ngập tràn những suy nghĩ đau thương.

Ma Kết đã kể Xử Nữ nghe về chuyện xảy ra trong đêm giông 3 tháng trước, Sư Tử đã bị trúng đạn gần tim, cùng với vụ nổ xe ở cự li gần gây thương tích không nhỏ, đầu Sư Tử hiện đang bị chấn thương , nặng nhất là vùng đầu.

” Em phải gặp anh ấy ! Anh ấy đang ở đâu?”

Xử Nữ bám lấy áo Ma Kết đứng dậy, hai mắt cay cay, nước mắt đọng đầy đôi mắt xanh, đúng như giấc mơ cô vừa mơ, Sư Tử đang gặp nguy hiểm, cô phải gọi anh dậy ngay lập tức .

” Cậu vẫn chưa hồi phục hoàn toàn mà Xử Nữ, cậu không thể ra ngoài với thể trạng như thế được !” Tiểu Dương đưa tay ra kéo Xử Nữ lại, Xử Nữ vừa tỉnh, người rất yếu ớt, bất tỉnh suốt 3 tháng, cơ thể chưa thích nghi được với không khí bên ngoài, nếu không cẩn thận sẽ dẫn đến đột quỵ do biến đổi thời tiết bất ngờ

” Ma Kết, em muốn gặp anh ấy ! ” Xử Nữ ánh mắt tuyệt vọng nhìn Ma Kết, bàn tay gầy xanh cứ cầm lấy tay Ma Kết cầu xin, ” Làm ơn đi! Em phải gặp Sư Tử,anh ấy phải tỉnh lại. !”

Mặc dù khó tin nhưng giấc mơ đó là điềm báo không hay, cô sợ nó sẽ diễn ra. Cô tỉnh lại là để gọi Sư Tử dậy mà, cô phải thực hiện nó nhanh chóng nào, hay chừng đó, cô sợ anh ấy bước vào cánh cổng trắng đó.

Ma Kết nhìn Xử Nữ cầu xin thảm thiết, trong lòng dâng lên nỗi thương xót, liền gặt đầu bảo Tiểu Dương ” Anh cũng là bác sĩ, để cô ấy cho anh !”

Nghe lời Ma Kết, Tiểu Dương chần chừ đưa tay Xử Nữ cho anh ấy. Cô lấy áo khoác khoác cho Xử Nữ, đi tắt chân tắt tay cho xử nữ và đeo cả khăn nữa. Xử Nữ nhìn Tiểu Dương, nước mắt lăn dài, giọng nghẹn ngào ” Cảm ơn cậu !”

” Đi đi ! Cậu mà ốm nặng hơn là chết với tớ đây !”

Tiểu Dương ôm Xử Nữ vào lòng, vỗ vai cô an ủi, động viên Xử Nữ ” Cậu sẽ gọi anh ấy được thôi !”

Xử Nữ vừa đi ra khỏi bệnh viện, thì đằng kia , chính xác là phòng bên cạnh phòng Xử Nữ, tiếng vui mừng vang lên.

” THIÊN YẾT ! Anh ấy tỉnh rồi ! THIÊN YẾT tỉnh rồi !”

Tiểu Dương ở phòng bên cạnh đang thu xếp đồ đạc, nghe tiếng reo mừng rõ, cũng thắc mắc ” Thiên Yết? Tên này sao quen quá nhỉ ? Mình nghe đâu đó rồi !”

Cô lắc đầu, chắc tại xem phim đọc truyện nhiều quá nên đầu óc lẫn lộn, ” Mình phải đi thông báo ẹ xử nữ biết cô ấy tỉnh đã. Không có thời gín vào mấy việc rảnh hơi !”

Bước vào khuôn viên nhà Sư Tử, căn nhà 3 tháng trước Xử Nữ còn ở đây. Tuyết rơi đã phủ trắng mọi thứ nơi đây, đôi chân Xử Nữ run run, in hằn dấu vết lên lớp tuyết lạnh giá. Ngôi nhà trở nên u ám, ánh mắt trầm xuống, hơi thở trong cô trở nên dồn dập, vội vàng. Cánh cửa phòng Sư Tử dần hé mở, Xử Nữ lại sợ hãi lùi bước chân lại, cô ngăn nước mắt không rơi khi gặp anh, cô phải thật xinh đẹp và rạng rỡ. Để anh không lo lắng, để anh biết bên anh vẫn còn nhiều người yêu thương anh, anh phải tỉnh dậy. Xử Nữ quay bước chạy về phòng mình, ngồi vào bàn trang điểm, cô không nhìn ra đó là mình nữa, nước da xanh xao, đôi mắt ốm, môi tím lại vì lạnh ” Mình phải thật đẹp !”.

Nặng nhọc nâng cánh tay đưa lên mặt trang điểm, lớp phấn nhạt, kẻ mắt, môi đỏ, khoe mắt cô lại cay, cô ngước mặt lên ngăn không cho nó rơi ” Không được! Phải kìm lòng!”.

Sư Tử nằm trên chiếc giường trải nệm đen, một mình giữa những dây chuyền chằng chịt quanh người. Xử Nữ bước vào, một bước chân là một lần trái tim cô bị vỡ ra từng mảnh. Cô ngồi xuống bên anh, lặng ngắm khuôn mặt anh, anh trông xanh xao và ốm yếu quá, cô nắm lấy tay anh, thì thầm ” Sư Tử, em đây, anh có nghe thấy không ?”

Giọng cô như lạc đi tông khác, nó trở nên chua xót, cay đắng và khàn đục trong đau đớn. Thật khó để mở lời, cô chỉ muốn lao đến lay anh dậy thật nhanh.

” Em biết, anh chắc mệt mỏi lắm, nhưng, Sư Tử, làm ơn đi, anh hãy mở mắt ra nhìn em lấy một lần !”

” Hức hức !” Xử Nữ không cầm lòng được khi nhìn vào đôi mắt đóng cụp lại của Sư Tử, đôi mắt đã từng nhìn cô âu yếm, cô ngoảnh đi để khóc, cô cắn miệng mình để không khóc thành tiếng.

” Sư Tử, anh tỉnh dậy đi, anh cứ nằm thế thì ai giải toán cho em đây, anh cứ im lặng thế ,ai ra lệnh cho em làm đây, giờ em chẳng biết mình phải làm gì nữa! Em thấy mình trở nên lạc lõng. Đông rồi, anh không ôm em thì ai ôm em đây, em không muốn mình trở nên cô độc đâu ! Em không muốn, làm ơn đi !”

Xử Nữ cứ cầm lấy tay Sư Tử, hai bàn tay cô cứ chà vào tay Sư Tử, tay anh lạnh quá, cô phải làm cho nó ấm lại, ” Sư Tử, nghe em đi, một lần thôi, em đã ngủ quá lâu nên em sợ. Anh biết không, em đã mơ thấy anh đến nơi đó(Heaven gates) , em biết anh sẽ không tin đâu, vậy nên anh tỉnh dậy đi và bảo em đó là giấc mơ vớ vẩn. Hu hu, anh mở mắt đi được không, làm ơn, em xin anh ! Xin anh, làm ơn, anh cứ thế này, em không thể chịu nổi đâu! Hức hức !”

Tiếng khóc ai oán vang cả căn phòng, những người giúp việc ở ngoài thấy cảnh đau lòng cũng không kìm được nước mắt, ” Tội nghiệp cô ấy !”.

Ma Kết ở ngoài thở dài, nhìn vào, đầu nặng trĩu ” Sư Tử,cậu đã ngủ đủ lâu rồi đây ! Tỉnh dậy đi ! Anh em vẫn đợi cậu dậy để lãnh đạo ! ”

34. Tập 27.2 :anh Là Thiên Yết

Thiên Mệnh

Chap 27.2 : Anh là Thiên Yết

Mới đầu đông nhưng những ngọn gió thổi qua thật mạnh, tuyết rơi trở nên dày hơn. Những cành cây khô xơ xác ngoài bầu trời xám xịt, u tối, đường đi vắng bóng người qua lại, sự sống trở nên héo mòn u oán. Hai con người trong căn biệt thự rộng lớn, hai trái tim lỗi nhịp, không gian lặng im, chỉ nghe tiếng nói chuyện một mình của người con gái mà không có tiếng đáp lại, chỉ nghe tiếng tí của máy nhịp tim kéo dài trong đêm vắng. Những nhịp tim yếu ớt lúc lên lúc xuống, đôi mắt người con gái thâm quầng, hít thở sâu, cô khẽ mỉm cười mở cửa.

Xử Nữ đặt chậu nước nhỏ xuống bàn, hôm nay cũng vậy,cô lại vào lau người cho anh, ” Em rất muốn nghe giọng anh! ”

Làn nước ấm được áp lên khuôn mặt giá băng Sư Tử, Xử Nữ cởi áo anh ra, từ từ từng chút một, vết thương nơi ngực anh vẫn chưa lành hẳn, vẫn còn hằn vết đỏ , cô nhìn anh ” Anh có đau không, chắc đau lắm, nếu là em em đã không cầm cự được đâu. Nhưng anh là Sư Tử mà, vết thương đó chắc không làm anh suy sụp được !”

” Hôm nay tuyết rơi nhiều quá nên em không thể cho anh xem bầu trời ngoài kia thế nào được. Gió sẽ làm anh thấy lạnh, ngày mai nhé !”

Cô cứ ngồi thế im lặng mà ngắm nhìn anh, tiếng thở náo nê trong lòng cô trở nên trầm mặc hơn. Xử Nữ biết anh là người hoạt động xã hội đen, kẻ thù không thiếu, bạn bè không nhiều, đi đâu cũng nguy hiểm rình rập nhưng cô chưa bao giờ nghĩ anh lại bị thương nặng như ngày hôm nay. Trông anh bị thương thế, cô thấy tim mình đau như ai cắn xé, từng khúc ruột mình như bị đứt.

Xử Nữ đứng dậy vén mái tóc anh, nhẹ hôn vào trán Sư Tử, đôi môi cô trở nên tê tái. ” Lạnh quá!”

Khẽ đắp chăn lại cho anh, cô lặng lẽ bước ra ngoài. Theo thói quen, Xử Nữ đến ngồi bên ghế sofa, những hình ảnh, kỉ niệm giữa cô và Sư Tử lại hiện về, cô còn nghe tiếng anh nói bên tai mình, hơi thở anh thoảng qua tai làm cô run lên.

” Đánh dấu chủ quyền!”

Cô ánh mắt cười nhìn chiếc nhẫn trên tay mình, nó thật vừa vặn, anh chắc phải chọn kĩ lắm.

” Anh đã đánh dấu chủ quyền ở tay em rồi vậy nên phải tỉnh dậy để làm nhiệm vụ sở hữu nữa chứ !”

4 tuần nữa trôi qua, đã bước sang tháng thứ 5,Xử Nữ cũng đã hồi phục sức lực, chỉ có Sư Tử vẫn không thể tỉnh lại. Ngôi nhà thiếu vắng tiếng nói của anh bỗng nhiên trở nên ngột ngạt và lạnh lẽo vô cùng, mỗi âm thanh vang lên lại như một tiếng thở dài.

Một ngày khi kì nghỉ đông bắt đầu , nhận được điện thoại ở trường có lệnh triệu tập gấp rút, Xử Nữ vội vã đến trường.

” Không biết có chuyện gì ?” Xử Nữ lo lắng bước vào phòng hội đồng của trường.

” Em ngồi xuống đi !” Đó là tiếng của thầy giám thị, ánh mắt nghiêm khắc quét qua người Xử Nữ.

” Vâng !”

Xử Nữ cúi người ngồi xuống ghế thận trọng, lòng e ngại, mọi thầy cô sao đều ở đây, không, đây là những thầy cô giám thị mới đúng. Những con người luôn đi kèm với những quy tắc nghiêm ngặt pháp luật đều có mặt đầy đủ.

” Xử Nữ, em có biết tại sao chúng tôi gọi em tới ?”

Cô lắc đầu, cô chỉ đến theo lệnh từ trường và không thể từ chối.

” Có người báo lại rằng, em là người đã tráo tranh của nhà trường. Đó là hành vi trộm cắp !”

Lời tuyên bố của thầy hiệu phó như sét đánh ngang tai Xử Nữ, tạm thời cô không thể nói được gì.

” Em....!”

Không để Xử Nữ biện minh, thầy giám thị đã mở một đoạn video ghi lại cảnh ở phòng triển lãm tranh.

Theo video cho thấy, vào đêm diễn ra hội Triển Lãm, Xử Nữ đã xuất hiện ở đó, và camera bị tắt trong vòng 5 phút. Vào ngày hôm sau, Xử Nữ và Tiểu Dương lại xuất hiện ở phòng triển lãm và chỉ có Xử Nữ đến khu vực bức tranh sờ mó nhìn rất đáng ngờ. Kể từ ngày đó không hề có ai đến phòng đó, Xử Nữ và Tiểu Dương là nghi phạm, tuy nhiên lại có người báo cô là kẻ trộm cắp nên hiện giờ Xử Nữ bị tình nghi hơn.

” Hôm đó là ngày nghỉ, nhà trường cấm không được một sinh viên nào đến khu vực triển lãm, em lén lút xuất hiện ở đó làm gì ?” Thầy giám thị lạnh lùng hỏi.

” Em, em có việc phải đến xác nhận bức tranh !” Xử Nữ run sợ, cô không biết có nên nói ra lí do thực sự khiến cô đến xem tranh, nhưng nếu nói ra liệu họ có tin mấy cái hoang đường như thế.

” Cậu đến để xác nhận xem bức tranh đó đã được đổi thành công chưa gì ? Đó là bức tranh giả !”.

Giọng nói phát ra từ sau cánh cửa, một sinh viên bước vào, cô ta trông thật chảnh và kiêu kì, đến đứng đối diện với Xử Nữ.

” Rachael? ” Xử Nữ ngạc nhiên đứng dậy, ” Sao cậu lại ở đây !”

Rachael cười khinh bỉ Xử Nữ, nhìn cô ta mưu mẹo đến mức đáng gờm, mỗi câu nói đều toát lên vẻ hài lòng, thỏa mãn ” Rất tiếc, tôi đến đây để làm nhân chứng cho việc cậu đã ăn cắp tranh. Tôi đã chứng kiến toàn bộ vụ việc, Xử Nữ”

Xử Nữ ngồi sụp xuống, ” Không ngờ cô ta là người tố cáo mình. Rachael cô thật đáng sợ!” , Xử Nữ suy nghĩ trong đầu thật cận thận “Mọi bằng chứng đều chống lại mình. So với mình, hội đồng giám thị sẽ tin lời Rachael hơn vì cô ta có uy quyền hơn. Mình phải bình tĩnh, hiện giờ họ sẽ chưa làm quá lên được!”

” Thừa hội đồng, cái video đó không rõ ràng. Chỉ vì em chạm bức tranh, rồi ngẫu nhiên điện cúp bảo em lấy cắp sao?”

” Thế cậu quay lại vào sáng hôm sao là gì ? Lí do? Chẳng phải cũng rất rõ ràng sao, cậu mặc kệ ngày cấm để đến xem tranh đổi an toàn không chứ gì, hứ !” Rachael lại cắt ngang câu chuyện, hội đồng không một ai lên tiếng, họ đều nghi ngờ Xử Nữ.

Sóng gió ập đến bất ngờ, Xử Nữ đang phải đối mặt với nguy cơ bị đuổi học

” Chúng tôi cho em 3 tuần để mời Luật sư. Em sẽ bị kiện ra tòa !”

Lê bước về nhà , Xử Nữ người kiệt sức hoàn toàn, cô lại vào đến phòng Sư Tử, chỉ có gặp anh, bên anh, cô mới có động lực bước tiếp.

” Sư Tử! Anh có nghe em nói không ? Sao anh cứ im lặng mãi thế ! Anh lạnh lùng với em quá rồi đó !”

Cô lại trò chuyện cùng anh, cô thấy mình bế tắc quá, mọi chuyện diễn ra dồn dập, liên tục chẳng cho cô lấy một lối thoát, một hơi thở đứng nghĩa.

” Anh đừng làm vậy với em được không hử ?”

Mi nhòe đi trong những giọt lệ, tủi hờn, cảm giác cô đơn trong vô vọng. Cô còn nhiều việc chưa làm được, cô muốn anh cùng làm với cô. Phần trí nhớ của nhiều năm trước bị mất, cô phải tìm lại, cô nhất định phải lấy lại nó nhưng cô phải giải quyết chuyện vừa xảy ra cái đã. Đầu cô đau như búa bổ, hai má trở nên nóng như lửa đốt, hơi thở phập phồng;

” Sư Tử, em nên làm gì đây ? Em không biết lối nào là lối thoát trong cái mê cung hỗn loạn ấy, anh dậy đi cùng em được không! Anh cho em một lời khuyên đi hoặc chỉ cần anh cho em thấy anh vẫn nghe em nói, anh vẫn đang lắng nghe em cũng được ! ”

Mặc cho cô gào thét, tức giận, đáp lại cô vẫn chỉ là sự im lặng đáng sợ của anh.

Một đêm lạnh lại buông xuống căn biệt thự rộng lớn đầy đau thương, tuyết ngừng rơi , nước mắt đã cạn, lòng người đau đớn vô bờ, cảm xúc lẫn lộn hòa vào máu tươi và tuyệt vọng. Hi vọng con người như ngọn nến cháy yếu ớt trong đêm gió .

” Nắm tay em nhé , Sư Tử ! Em sẽ vượt qua được thôi !”

Xử Nữ nằm ngủ bên anh, những ngón tay đan lồng vào nhau, một hơi ấm truyền từ tay anh sang cô, cô thấy mình lạc đến chốn bồng lai tràn ngập yêu thương. Nơi ấy, bàn tay Sư Tử cầm lấy tay cô, ôm cô vào lòng, nước mắt cô rỉ máu !

Sư Tử thấy tay mình như tê cứng, anh cố cử động nhưng không được. Trong vô thức, anh nghe tiếng nói thì thầm bên tai nhưng lại không nghe rõ, quá mệt mỏi, bờ vai anh rũ xuống, đôi mắt anh chẳng buồn mở. Thỉnh thoảng, mỗi ngày trong khoảnh khắc nào đó, anh lại nghe tiếng ai gọi tên mình ” Sư Tử ! Anh có nghe em nói không? ‘. Lúc nào anh cũng nghe mỗi câu đó nhưng anh lại không ý thức được giọng nói đó, nó nhẹ nhàng và yêu thương vô cùng. Anh không thấy được gì, anh đang ở một nơi nào đó, rất xa và cao. Đôi mắt sâu của anh chẳng còn nhìn thấy gì, một màu đen sẫm lại. Anh cứ lạc vào chốn nào , một cái đầu trống rỗng với những cảm xúc mơ hồ. Rồi anh lại nghe tiếng ai gọi ”Sư Tử !”, một giọng nói trong trẻo mang theo sâu buồn. Anh rất muốn mở lời hỏi xem ai đó kia, người đang gọi anh nhưng lại thấy người mình nặng trĩu như bị xích lại, u tối, anh chẳng tìm thấy đường ra và thế là anh lại đứng đó đợi ai đó gọi tên anh lần nữa !

Đêm nay cũng thế, lại ai đó gọi tên anh, anh hỏi ” Ai ?” , không ai trả lời, họ không nghe thấy anh nói. Anh đuổi theo âm thanh đó, càng đuổi lại càng xa, anh lại đứng yên và đợi. Anh nghe lời trách móc, ” Sao anh cứ im lặng mãi thế !?”

Ngoảnh lại, anh thấy một cô bé tết tóc 2 bím, thấy rất thân quen nhưng anh chẳng nhớ ra được gì ” Leon !”

Tiếng gọi Leon xoáy vào đầu anh, tiếng chuông rung lên làm đầu anh đau như búa bổ, anh nhớ ra rồi ” Pea ! Pea!”

Anh chạy theo cô bé như một đứa trẻ ” Pea đợi anh với !”

Cô bé cười ” Ha Ha ! Hí hí !” rồi biến mất, đằng xa kia, lại có thêm một người, đó là một cô gái mặc chiếc áo trắng tinh đi về phía anh.

” Gì vậy ?”

Cô ấy đang cố chạm vào anh nhưng không chạm được, anh chẳng thấy được mặt cô ấy, trông cô rất vội v

” Sư Tử !”

Đến phút cuối, cô ấy gào tên anh thảm thiết rồi chạy qua cánh cửa đen, anh giật mình, và ngã xuống.

Sư Tử choàng tỉnh, khung cảnh đầu tiên anh nhìn thấy là trần nhà, anh khẽ nhú mắt lại, ” Đầu mình đau quá !”

Anh nâng cánh tay lên nhưng nó trở nên nặng nề, anh nhìn xuống, một cô gái đang nằm trên tay anh.

” Xử Nữ !”

Anh cất miệng gọi theo quán tính, tên đầu tiên hiện lên trong đầu anh là Xử Nữ, và gương mặt cô. Anh đã tỉnh lại, anh đã trở về và anh đang nhìn người con gái mình yêu . Anh nheo đôi mắt lâu ngày chưa mở, nó bỗng nhiên thật nặng , anh đưa cánh tay bên kia của mình ngập ngừng chạm vào tóc cô rồi lại rút tay lại. Anh tỉnh lại giữa đêm, anh nhận ra cô, mắt anh lúc nhắm lúc mở gượng ngấm Xử Nữ đang mơ màng trong giấc ngủ. Cô không ngừng gọi tên anh! Một giọt nước mắt tuôn rơi trên mắt anh, khuôn mặt Xử Nữ thiếp đi làm anh đau xót.

” Xử Nữ, anh trở về rồi !”

Anh mỉm cười , đêm xuống, anh nhìn ngoài kia, qua khe cửa để hở, một trời trắng xóa ” Đã đông rồi sao? ”

” Xử Nữ ! Em đã nhớ ra được gì chưa ? Suốt thời gian qua anh chẳng bên em được và giờ cũng vậy !”

Đêm đó, cái đèn xảy ra vụ nổ do sấm sét. DEVIL VÀ THIÊN CA đối mặt nhau, đúng là một người ở ngoài, một người trong xe nhưng không hề xảy ra vụ nổ gì. Hai người trong vụ nổ đó là hai người hoàn toàn khác nhau.

Trên sân thượng của một tòa nhà cao 10 tầng tại khu đô thị phía bắc New York vào đêm trời giông bão. Tiếng thét gào, gầm gừ vang lên trong tiếng sấm dội trời.

” Devil ! Cuối cùng tôi cũng đợi đến ngày này, tôi đã phải đợi nó suốt 10 năm qua !”

Giọng thiên ca vang lên trong gió ngút ngàn, hương đêm đậm mùi máu mặn.

” Mày là ai ?” Sư Tử điềm tĩnh , đôi tay rắn chắc cầm lấy súng, giọng nói sát thương.

” Sư Tử, mày là kẻ đáng chết! Kẻ như mày không đáng sống trên đời này!”

Lời nói lướt qua trong gió như những phi tiêu đầy độc, tiếng súng lại lên, mùi thuốc súng trở nên nồng hơn.

” Câm miệng ! Rốt cuộc mày là ai ?” Sư Tử nhìn người trước mặt mình, chẳng hiểu người này đang nói gì, khẽ xoay chân tìm thế đứng phù hợp ” Mày đang làm nhầm gì?”

” Mày đúng là ngu ngốc. Sư Tử, cái ghế mày đang ngồi đó, đáng nhẽ ra là của tao, người con gái bên mày đáng nhẽ cũng phải thuộc về tao. Sư Tử, vì mày mà tao mất tất cả, chỉ vì bố mày là tổng thống nên tao phải rời bỏ gia đình tao sao ?”

Thiên Yết gào thét, đôi mắt lửa thù hằn sâu, con người trở nên độc đoán, những kí ức khi xưa ủa về và cả những sự thật mất mát.

Sư Tử nhú mày, vẫn lãnh đạm như mọi lúc, không xúc động thái quá hay tò mò.

” Mày đừng đưa cái mặt lạnh đó ra. Sư Tử, thế là ông nội không nói ày, để tao nói ày biết “, Thiên Yết ném thả một bức ảnh dưới chân, gió mạnh thổi bức ảnh bay lên người Sư Tử. Sư Tử cảnh giác nhưng mắt xem ảnh, đôi mắt anh lớn dần lên, ” Đây chẳng phải là ảnh của mình lúc nhỏ? Bức ảnh cũ kĩ này chụp anh lúc nhỏ xíu, anh có thể biết mặt anh lúc sinh ra như thế nào vì mẹ anh có chụp lại làm kỉ niệm , tuy nhiên, trong bức này, anh đang nằm trong vòng tay của hai người khác. Sư Tử đưa mắt nhìn ảnh một lần nữa, ” Thiên Yết - 7/8/1996?”

” Ngày mày sinh chẳng phải là 8/8/1990? , Thiên Yết bảo Sư Tử, ” Đứa trẻ trong ảnh sinh ngày 7/8/1990!?, “, Thiên Yết chậm rãi ” Mày là Thiên Yết- cháu trai cựu tổng thống Thiên Bạch và, con trai tổng thống Thiên Cốt, còn tao , kẻ đang sống dưới cái tên Thiên Yết là Sư Tử- cháu trai của Sư Kiệt!

Trong một đêm lặng gió mưa lớn , không sấm sét, không ồn ào không gào rít, chỉ có sự vội vàng. Ông Sư Nhị, bố của Sư Nghiêm, đang ngồi uống trà, hương thảo mộc lan khắp căn phòng nhỏ.

Bất chợt tiếng cửa kính rung lên, thấy kì lạ, không chạy ra mở cửa thì thấy người đồng chí chí cốt của mình, ông Thiên Bạch - Tổng thống nghỉ hưu đang bế một đứa con nít. Khuôn mặt ông tao với đôi mắt rảo hoảnh, trông thật tàn tạ, người ướt choẹt loét, giọng cầu cứu ” Sư Kiệt, xin ông hãy giúp tôi !”

Thiên Bạch quỳ xuống dưới chân Sư Kiệt, khẩn cầu van xin. Sư Kiệt thấy bạn mình hành xử kì lạ liền đỡ ông vào nhà nhưng Thiên Bạch ngăn lại ” Kiệt, , tôi không sống được lâu nữa. Bọn xã hội đen đó đã đuổi đến tận nhà. Thiên Cốt- tổng thống mới đảm nhiệm -con trai Thiên Bạch và vợ nó đã chết rồi. Đứa trẻ này, ông hãy cứu nó, nó vừa mới sinh hôm qua đó thôi. Làm ơn hãy cứu lấy Thiên Yết, cháu trai tôi!”

Sư Kiệt và Thiên Bạch khi xưa là bạn bè trong giới giang hồ sau này giải nghệ không làm nữa. Thiên Bạch bị thù oán nhiều khi vào làm cho chính phủ, con trai ông ta là Thiên Cốt lại là người công tư phân minh, đi theo chính nghĩa, cũng không được lòng bọn xã hội. Kẻ thù năm xưa của Thiên Bạch lại xuất hiện khiến gia đình ông tan tác. Sư Kiệt thương bạn đón lấy đứa bé bỏng này, Thiên Bạch nắm lấy đôi tay bạn mà nói ” Sư Kiệt, hãy để nó được sống ! Hãy để nó được sống cuộc sống trong sạch, không vướng vào xã hội bọn thú như tôi. Tên nó là Thiên Yết ! Tôi phải đi đây!”

Bóng dáng ông già chạy đi trên nền cỏ ướt , đầy bùn khuất dần sau làn mưa trắng xóa. Sư Kiệt bế đứa cháu trên tay đang không biết làm gì thì nhận được tin con dâu Bách Vân sắp đẻ vào rạng sáng mai. Trong

đầu ông, một kế hoạch hoàn hảo được hình thành, để trả ơn bạn năm xưa cứu giúp mình thoát khỏi hoạn nạn, ông buộc phải từ bỏ đi đứa cháu ruột của mình.

Sư Kiệt cho người tráo đổi con của Bách Vân và Sư Nghiêm cho con của Thiên Cốt. Ông đặt tên cho đứa cháu của mình là Thiên Yết và thay vào đó đứa cháu của Thiên Bạch là Sư Tử. Sư Kiệt thực hiện lời hứa của mình với Thiên Bạch là để cháu Thiên Yết không vướng vào một cuộc sống xã hội đen nên gửi Thiên Yết vào một gia đình nông dân người lương gốc Việt sống ngoài ngoại ô Mỹ. Sư Kiệt cắt đứt hết mọi quan hệ với người tên Thiên Yết này. 2 con trai ông là Song Ninh và Sư Kiệt vốn hoạt động ở thế giới ngầm, nếu bọn giang hồ đó đánh được hơi Thiên Yết có liên quan đến gia đình này, hoặc đứa cháu của ông sẽ bị giết nhằm hoặc đứa cháu của Thiên Bạch sẽ chết. Để đảm bảo mạng sống cho cả hai, ông buộc phải làm vậy.

Sự thật tưởng chừng được giấu kín mãi, một ngày, một người xưng là Thiên Yết đến gặp ông, đó là đứa cháu nội thật sư của ông đã đến và đe dọa ông rằng ” Hãy trả lại danh phận cho tôi. Tôi sẽ lấy lại tên Sư Tử đó !”

Đêm sét trên sân thượng, cửa kính vỡ tung bắn tung tóe. Thiên Yết cầm hận nhìn Sư Tử, ” Thật ghê tởm. Tôi đã phải sống thay anh một cuộc sống lương thiện suốt 25 năm qua. SƯ TỬ, À KHÔNG, tao phải gọi mày là Thiên Yết mới đúng, tao phải trả lại cái tên ày !”

Sư Tử không tin vào tai mình, anh cười nhếch mép “Chuyện này đáng tin ?”

” Ha ha! Việc gì tao phải đi lừa người như mày chứ ! Con tổng thống sao, nực cười, mày được sống trong gia đình hạnh phúc, sống với bố mẹ tao còn tao phải đi sống với người khác, bị đánh chửi, mắng. Nếu là mày, mày có hận không hả? Mày có hiểu được nỗi khổ khi phải nhịn đói 1 tuần, không có miếng gì bỏ bụng, bị đánh tới mức nằm viện bất tỉnh 2 tháng. Mày sống trong sung sướng nuông chiều, còn tao thì vì mày mà khổ cực đủ điều, ông nội phủ nhận. Mày không tin thì tự tay đi kiểm tra ADN đi, mày không phải là con của mẹ Bách Vân. Mày không phải Sư Tử !” THIÊN YẾT bây giờ trông như quỷ, hẳn phải đòi lại tên bấy lâu của hắn.

” Câm miệng ! Bách Vân không phải mẹ tao ! Bà ta đã bỏ tao đi !” Sư Tử gầm lên, lao đến đâm ngay vào mặt Thiên Yết, anh hận bà ta đến mức chỉ cần nghe thấy tên thôi cũng đã muốn đánh đập. Năm ấy, khi chồng chưa chết hẳn, bà ta đã xách ba lô rời khỏi nhà còn đòi chia tài sản, bắt chồng để lại di chúc.

Thiên Yết cũng đánh trả lại, Sư Tử ngã vào giàn giáo, một hộp sơn rơi trúng đầu “Đổp”

” Đồ điên ! Mày nên biết ơn mẹ tao đã nuôi dưỡng mày. Đến phút cuối, khi 2 mẹ con tao được đoàn tụ, bà ấy vẫn gọi tên mày trong hơi thở cuối cùng ! Đó là sao hả?”

” Chết tiệt !Tao không muốn nghe !”

Sư Tử lao đến đâm vào bụng Thiên Yết, một dòng máu tươi từ miệng lan ra, ùng ục.

“KHÔNG NGHE CŨNG PHẢI NGHE! Mày không tò mò bức tranh vẽ người phụ nữ đôi mắt không có hồn ấy là do ai vẽ sao ? Là tao đã vẽ nó, Virgo đã đến nhà tao với mẹ Tô Nghi, cô ấy cũng biết tao, cũng từng chơi với tao, dĩ nhiên mẹ Tô Nghi cũng biết sự thật đó nên mới tìm đến địa chỉ đó. Nhưng chưa kịp nói ra mẹ đã tai nạn giao thông mà chết, mày không thấy uẩn khúc sao. Đó cũng tại mày !”

” Tô Nghi chết là vì cứu Pea hiểu chưa hả ! Song Ninh, ông ta đuổi giết gia đình cô ấy !”

” Mày nghĩ Song Ninh việc gì phải giết Tô Nghi làm gì hả? Đó là vì ông nội bảo thế, ông muốn giữ mày ở lại cai quản cái công ty chết tiệt và cái bang Tử Phái đó, ông ta bị tiền làm mờ mắt. 8 tuổi chẳng phải mày đã thể hiện mình là thần đồng sao?!” Thiên Yết bật cười mỉa mai

Đúng thế, 6 tuổi Sư Tử đã đọc được hết mọi sách, thông thạo hết mọi phép tính toán. Đến 8 tuổi đã tham gia vào các cuộc họp liên quan đến thị trường kinh tế, dự đoán được giá cổ phần. Cũng vì thế mà công ty Sư Kiệt từ trên bờ vực phá sản thành công vang dội trở lại. Liệu ông ta có muốn mất đi con cờ này?

” Lừa dối ! Chết tiệt !” Sư Tử xoay người đá một cú xoáy vào mặt Thiên Yết, hẳn ta lại tránh được, ngay lập tức, một mũi đạn bay qua đám thẳng vào ngực sư tử nhưng lại không phát ra tiếng động.

” Chưa hết, mày tránh xa Xử Nữ ra đi. Pea vốn dĩ thuộc về Leon, mà Leon chính là tao. Kể từ hôm nay, mày không còn là Sư Tử. Mày là Thiên Yết. Mày sống cuộc sống của tao lâu quá rồi và giờ hãy trả lại nó cho tao. Tất cả, kể cả Xử Nữ. Cô ấy là mối tình đầu của Leon. !”

” Mày nghĩ cô ấy thích mày?” Sư Tử bật cười nhe cái răng trắng đẫm máu, anh thấy cơ thể mình đang biến đổi.

” Ít nhất người cô ấy thích, từ nhỏ đến giờ là Sư Tử !”

Sư Tử gục xuống, một viên đạn nữa xuyên vào bụng, máu bắn lên những bãi sơn trắng dưới sàn. Thiên Yết cũng vậy, một viên đạn chính vai trái , xung quanh tối sầm lại, những nòng súng hai bên chĩa vào hai người và bắn. Đó là Song Ninh, ông ta xuất hiện từ lúc nào. Kẻ phản bội ! . Một loạt người áo đen đến và đánh vào hai người, trông ông ta thật thỏa mãn ” Không ngờ có chuyện để nghe thế này ! ”

Hực !Sư Tử bị đâm vào bụng liên hoàn, mắt hoa đi, chẳng thấy gì, người anh va vào tường , đầu đau như ai cầu xé

Thiên Yết ánh mắt căm hận, chửi rửa ” Chết hết đi !”, ho sặc sụa trong máu.

Sét đánh đầu tòa nhà, cột chống sét ngã xuống gãy làm ba , xung quanh mịt mù giữa đồng hồ ” Đoàn !” , lại thêm một loạt người áo đen đến, nhưng là để cứu Sư Tử và Thiên Yết. Cả hai đã được cứu trước khi tòa nhà đổ nổ tung.

Tĩnh lặng sau cơn hôn mê dài, Sư Tử cứ vô thức nhìn Xử Nữ, những lời nói của Thiên Yết làm anh không thể không nghĩ ngợi.

Khóe mắt anh cay cay, anh muốn chạm vào khuôn mặt nhỏ bé của cô nhưng hình như mọi thứ trở nên quá xa lạ. Có lẽ ngay từ đầu, đáng nhẽ ra anh không thuộc về cô . Nếu anh là Thiên Yết của 25 năm về trước, anh đã không gặp cô. Nếu ông nội anh không đưa anh đến nhà Sư Kiệt thì anh sẽ chẳng biết cô! Vốn dĩ anh chỉ là một Leon giả mạo!

” Anh là Thiên Yết !”

Thấy Xử Nữ động đậy, Sư Tử nghĩ cô sắp tỉnh nên anh nhắm mắt lại.

Xử Nữ bật dậy, cô ngủ quên mất trên giường Sư Tử, ánh sáng hiu hắt ngày đông khẽ len qua khe cửa nhòm vào nhà, Xử Nữ vươn vai hôn lên trán Sư Tử ” Chào ngày mới !”

Nhìn anh một lúc cô đi đến bàn cầm tờ lịch lên và một cây bút.

” Hôm nay là ngày thứ 35 rồi ?”

Ánh mắt đượm buồn, một buổi sáng lo âu với bao điều phải nghĩ lại đến với cô. Một nụ cười không thể tỏa nắng.

Ánh sáng, cô đã phải đến trường ngay tấp lự, chuyện bức tranh còn chưa được giải quyết, cô đã nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng cũng nhớ ra được một vài điều quan trọng.

” Hôm đó mình có thấy hai, ba người mặc áo đen rất khả nghi đi vào triển lãm lúc mình đang nói chuyện điện thoại. Lúc ra họ có mang theo một vali rất lớn, không biết nó là gì ?”

Vừa đến phòng theo dõi, cô đã mở lời chào hỏi thân thiện ” Xin chào ! Mọi người buổi sáng tốt lành !”

” Chào cô !”

Một anh nhân viên làm việc bên an ninh trường cũng mở lời chào hỏi rất vui vẻ.

” Tôi có thể nhờ anh một việc được không ?”

Thấy anh an ninh này có vẻ cởi mở, cô liền hỏi chuyện, anh ấy gật đầu cô liền nghiêm túc hỏi ” Anh có thể cho tôi xem video tại bữa tiệc buổi tối lần vừa rồi không , cả phòng triển lãm nữa !”

” À, cái video đó hả, lúc này vừa có người tới lấy ?”

Anh an ninh cầm trên tay cốc coffee nhỏ, cảm thấy hơi tò mò, ” Hôm nay sao có nhiều người tới hỏi video đó vậy nhỉ ?”

” Nhiều người sao ?” Xử Nữ định nghe chuyện chẳng lành

” Lúc này cô Rachael bên lớp Kinh tế cũng đến hỏi nhưng video đó đã được Luật sư Thiên tới lấy trước. Và giờ thì cô đến, rất tiếc, cả bản gốc và bản ghi lại đều không có ở đây !”

” Luật sư Thiên ?”

” À, anh ấy là Luật sư của trường này mà. Anh ấy bảo cần nó để làm gì đó?”

Xử Nữ hơi nghi vấn trong lòng, vụ này trở nên khó hơn khi cô không có bằng chứng chứng minh mình vô tội, lại không có luật sư nữa, cô đang rơi vào tình thế ngàn cây treo sợi tóc.

” Luật sư Thiên, à, ừm, ... tôi...anh có thể cho tôi xin địa chỉ hay số phone được không ?”

Cô quyết định gặp mặt anh ấy, xin xem đoạn video đó, không biết cái video đó có giúp được gì không nhưng nếu không thử làm sao biết !

” Luật sư Thiên không dùng danh thiếp hay điện thoại để liên lạc đâu. Anh ấy hơi lập dị, cô có thể đến Văn phòng Luật của anh ấy ở sau trường, đối diện khu trung tâm Nava đó !”

” Vâng, vậy tôi cảm ơn anh nhiều nhé !”

Cô đứng dậy cúi chào kính cẩn ra về, đón lấy tờ giấy ghi địa chỉ anh an ninh mới ghi xong.

” Vậy chào cô !”.

Anh an ninh cũng lịch sự không kém, tiễn cô ra đến tận cửa phòng.

Xử Nữ men theo địa chỉ đến văn phòng Luật, đi bộ chỉ mất khoảng 10 phút. Đó là một tòa nhà rộng lớn gần 4 tầng thiết kế xoắn ốc và cấu trúc kính lừng, nhìn giống khách sạn 5 sao hơn là một văn phòng Luật. Nó thật khang trang và huy hoàng từ bề ngoài vào đến bên trong, ngay cả bậc cầu thang cũng được thiết kế tỉ mỉ và sạch bóng. Nếu như nhà Sư Tử đạt thang điểm 10 về độ giàu có, tinh tế, thẩm mỹ thì tòa nhà này đã đạt đến 8 điểm, chỉ không thích cái cửa sổ đằng kia, thật kì quặc,nó là con ốc xoắn chính gốc.

” Xin hỏi, cô muốn gặp ai ?”

Một người phụ nữ trung niên nhìn rất gì dặn và quyến rũ trong bộ vest đen khoe eo thon đáng nuốt cất tiếng hỏi Xử Nữ.

“Cho tôi gặp Luật sư Thiên !”

Xử Nữ mỉm cười nhã nhặn trả lời, rồi lại nhìn xung quanh.

” Xin lỗi, cô có hẹn không ạ?”

Xử Nữ lúng túng, đương nhiên cô lấy đâu ra hẹn với Luật sư đó, thậm chí còn chưa nghe tên bao giờ. Có thể anh ta là người nổi tiếng nhưng cô là người mù thông tin kể từ ngày bị Sư Tử mê hoặc .

” Dạ? À, tôi không có !”

” Cô đợi tôi một lát. À, cho hỏi quý danh cô.....?”

” Tôi là Xử Nữ, sinh viên trường Royal University, tôi đến để hỏi anh ấy về đoạn video tại buổi triển lãm ! Cô chỉ cần nói vậy là được !”

” Cô đợi một lát !”

Cô lễ tân kết nối điện thoại lên văn phòng giám đốc của mình - Luật sư Thiên, ” Thưa giám đốc, có cô Xử Nữ đến từ Royal, hỏi về đoạn video tại phòng triển lãm !”

” Đưa cô ấy lên phòng tôi !” Đầu dây kết nối.

Cúp máy, cô lễ tân rời khỏi quầy, ” Mời cô đi theo tôi !”

Xử Nữ lặng lẽ bước theo người phụ nữ, điểm dừng là một căn phòng lớn cuối dãy, rất yên tĩnh và trầm lặng, nó cách xa những âm thanh ồn ào dưới kia.

” Giám đốc ! Cô ấy đến rồi !”

Người phụ nữ vừa rời đi thì có tiếng nói trầm phát ra sau cánh cửa nơi căn phòng ” Mời cô vào !”

Xử Nữ chỉnh lại chiếc áo bông ấm, khăn, sửa tóc tai rồi hít thở một hơi thật sâu ” Sáng suốt nào !”.

Cô mở cửa đi vào, một căn phòng lớn, bàn làm việc, ghế sofa, tủ và một người đàn ông đứng quay lưng về phía cô .

” Mời cô ngồi xuống, Xử Nữ !”

Đó là một người đàn ông tràn đầy sinh khí sống, con người anh ta toát lên một loại khí khiến đối phương trở nên nhu mì và yếu ớt. Đó là một người đàn ông với chất giọng trầm trưởng thành và rất thu hút.

” Vâng !”

Xử Nữ chọn ình chiếc ghế ngồi đối diện lưng anh ta, cô thấy thật hồi hộp.

” Cô đến để hỏi về đoạn video?”

” Vâng, tôi cần phải xem nó. !”

Người đàn ông kia im lặng một lúc, hương khói trên tấm kính trở nên dày đặc hơn , thật mừng mị , ” Nó ở trong ngăn bàn nơi cô đang ngồi, cô tự lấy được chứ !”

Cô hướng đôi mắt xuống dưới, thấy một ngăn bàn nhỏ, Xử Nữ đưa tay mở ngăn bàn ra. Đúng là có hai cái CD, cô lôi nó ra và tình cờ một bức ảnh trong chiếc túi CD rơi ra.

” Gì vậy?”

Xử Nữ cúi người nhặt xuống, thật không thể tin được, cô trở nên câm lặng, hơi thở dồn dập, đôi mắt co giãn hết sức có thể để nhìn rõ, những ngón tay run run bấu lấy ghế. Bức ảnh rơi xuống chân cô, anh ta quay lại nhìn cô và nở nụ cười, ” Cuối cùng, anh cũng gặp lại được em, Xử Nữ !”

35. Tập 28 : Hạnh Phúc Trở Về Bất Ngờ.

Chap 28 : Hạnh phúc trở về bất ngờ

” Thiên Yết, sao cậu?”

Xử Nữ ngập ngừng, ngạc nhiên đến nỗi còn chẳng phân biệt được cái nào đúng cái nào sai, đâu là thực, là ảo. Giữa đất Mỹ rộng lớn, Thiên Yết xuất hiện thật bất ngờ, thật đau đớn .

Thiên Yết đứng đó, đôi mắt trầm mặc nhìn cô, dáng người to lớn che khuất ánh sáng mặt trời len qua kính. Hơi thở anh hạ xuống, một phút suy tư, anh lại nhìn cô rồi nói ” Xử Nữ ! Em vẫn khỏe chứ?”

Cô đã bỏ đi bất ngờ, chẳng để lại cho anh một lí do, cũng không một lời từ biệt hay thông báo, cô đi trong im lặng. Gặp lại Thiên Yết như vậy, cô như người rớt từ trên trời rớt xuống, run lảo đảo ” Thiên. Yết..... !”

Xử Nữ cảm thấy lòng mình đau quặn, cô không cảm giác gì với anh nhưng tình cảm vốn dĩ không bao giờ xóa nhòa được. Mỗi tình đơn phương và nỗi đau khi cô biết anh đi lấy người khác, nó vẫn âm ỉ trong lòng cô, Xử Nữ gồng đôi tay gầy run sợ bật dậy. Cô chưa đủ can đảm để đối mặt với anh, đôi chân vụng về chạy vội, ” Xin lỗi! Tôi sẽ quay lại”.

Thiên Yết bước tới cầm lấy tay Xử Nữ kéo cô lại về phía mình, đột ngột, cuồng bạo, cánh tay khao khát yêu thương, anh ôm cô vào lòng. Anh đã muốn làm thế, đã rất muốn làm thế với cô nhiều năm trước. Khi Xử Nữ bỏ đi, anh đã tìm cô điên cuồng, và giờ anh sẽ, Thiên Yết nói “Đừng chạy trốn nữa ! ”

Xử Nữ đẩy người anh ra, mỗi hành động của Thiên Yết lao chạm vào nỗi đau của cô, cô không kiềm lòng được, ngày tháng khi xưa ulla về, ngày Thiên Yết bảo anh sẽ lấy Bảo Bình, ngày anh có vợ” Thiên Yết, cậu đang làm gì vậy hả? Cậu làm thế lỡ vợ cậu biết thì sao hả? BẠN BÈ sao cũng được nhưng giờ cậu là người có gia đình rồi, hành động cũng phải suy nghĩ đi chứ!”

Cô như tìm ra được lối thoát trong cuộc trò chuyện, bình tĩnh lại, cô giương đôi mắt cao nhìn anh nói, ” Thiên yết ! Cậu và Bảo Bình sao rồi? Hai cậu sống hạnh phúc chứ ? Bảo bình cũng ở Mỹ à ? Tổ không nghĩ cậu sẽ làm Luật sư cơ đấy !”

” Nói về em đi, Xử Nữ, em sẽ về Việt Nam chứ?” Thiên Yết nhếch nụ cười, lòng anh như vỡ vụn, giờ trông cô thật khác xưa, cô hành xử với anh thật lạnh lùng và vô cảm.

Ánh mắt cô dành cho anh không phải là ánh mắt yêu thương như khi xưa mà đó là ánh mắt chạy trốn sự tổn thương.

Thiên Yết im lặng tới mức đáng sợ.

” Tất...nhiên, phải... về chứ! ” Xử Nữ nói có chút không tự nhiên, ” Thôi, hôm sau nói, tớ.... có....việc thật mà! Tạm biệt”

Cô lại định chạy đi, mặc dù bây giờ cô không có cảm giác gì với Thiên Yết nữa, chỉ còn lại tình bạn trong sáng nhưng đứng trước anh, cô thấy mình thật có lỗi, cô hổ thẹn với anh và cả lòng mình. Giờ anh lại không hỏi gì về lí do cô rời đi càng khiến cô thấy khó xử hơn.

” Được rồi ! Nếu em đi thì em cứ đi, chỉ cần em xuất hiện trước mặt anh lần nữa, anh sẽ giữ em thật chặt.

Xử Nữ nhất quyết rời khỏi căn phòng đó, mỗi câu nói của Thiên Yết cứ loang quanh trong đầu cô như cái vòng luẩn quẩn. Sự việc xung quanh cô chỉ từ một việc lại biến thành nhiều , nảy sinh ra nhiều chuyện. Hồi xưa ấy là do anh chọn Bảo Bình nên cô mới rời đi, giờ anh lại nói muốn cô, anh là người bắt cả 2 tay sao ?

” Thiên Yết, cậu nói như thế là có ý gì ?”

Xử Nữ mãi mê suy nghĩ cũng đúng lúc dừng chân trước cổng nhà, vừa định mở cổng thì anh bảo vệ quen thuộc - anh Nathan đưa tay ra ngăn ” Cô chủ, giờ cô không thể vào đó được !”

Thấy bộ dạng lúng túng của Nathan, Xử Nữ nghi hoặc ” Nathan, sao vậy?”

” À, không có chuyện gì, nhưng tôi không muốn cô vào đó ! Cô không thấy mệt mỗi khi chăm sóc thiếu gia sao?”

Xử Nữ mỉm cười ôn hòa, chắc Nathan thấy thương cho cô nên nói vậy ” Không sao, cảm ơn anh đã quan tâm, chỉ cần ở bên anh ấy tôi không thấy mệt gì hết !”

” Nhưng cô chủ, tôi.... !”

Anh đang nói dở thì bỗng đâu một chiếc xe ô tô đi từ trong khuôn viên nhà ra, nó dừng lại để đợi cổng mở, một người phụ nữ quý phái bước ra từ từ, đầu tiên là giày cao gót của cô ta xuất hiện trước, sau đó là tà váy bông ầm ập nhiều tầng, tiếp đến là cánh tay mỏng manh, trắng mịn đặt trên thành cửa xe và cuối cùng mới thấy mặt cô ấy lộ ra.

” Jessica? ”

Xử Nữ bước đến gần hơn xem rõ mặt cô ta, ngạc nhiên không nói thành lời” Cô làm gì ở đây?”

Jessica có nhìn thấy Xử Nữ nhưng cô ta cố tình làm lơ Xử Nữ, dáng vẻ yếu điệu đi tới gần Nathan ” Lần sao, xe tôi đến và về thì không cần đóng cửa đâu. Đóng cửa sẽ rất tốn thời gian của tôi , tôi sẽ đến thường xuyên đấy ! ”.

Ánh mắt cô ta lờm qua Xử Nữ, câu nói đầy ngiễn ” Thiếu gia cậu muốn vậy mà !”

Nói rồi, cô ta bước nhẹ nhàng lên xe, lúc đóng cửa còn không quên vẫy tay tạm biệt Nathan.

Thấy Jessica rời đi, Xử Nữ nghĩ lại lời cô ta nói, " Thiếu gia muốn.....!", quay phắt sang nhìn Nathan rồi bảo " Không lẽ..... ! Anh ấy.....!"

Nghĩ đến chuyện Sư Tử tỉnh dậy cô vui chẳng thể tả nổi, Nathan thấy vậy liền gật đầu " Vâng, thiếu gia tỉnh rồi ! Cậu ấy tỉnh ngay khi cô rời đi luôn !"

Xử Nữ ôm chầm lấy anh bảo vệ, vỗ vai anh ta ăn mừng " Sống sót rồi !", thế rồi cô phi như bay vào nhà, miệng nở nụ cười tươi rạng rỡ.

Mỗi bước chân cô đi, trên nền thềm như nở hoa giữa trời đông buốt giá. Cô háo hức gặp anh , muốn đến ôm anh và hôn anh ngay tắp lự.

Phòng ngủ anh đã được dọn gọn gàng sạch sẽ, chẳng thấy máy thở, mùi thuốc đâu nữa, giờ nó trở về đúng lúc ban đầu khi anh chưa bị bệnh.

Sư Tử ngồi ở bàn trong phòng ngủ, anh đang xem gì đó, có thể là hợp đồng, một tập hồ sơ, anh đã nghĩ lâu vậy rồi cơ mà. Cô đứng nhìn anh từ ngoài cửa phòng, trầm ngâm, cô chợt mỉm cười bất giác.

" Còn đứng ở đó ?"

Giọng nói của anh vang lên, đã từ rất lâu rồi nó không vang lên trong căn nhà, anh cất lời, mọi thứ trong nhà trở nên tươi sáng hẳn. Xử Nữ cười rất tươi, đôi mắt cười hiện ra rất rõ, cô chẳng thấy trời đất nữa, chạy vào bàn làm việc của anh rồi đứng đó.

Anh cất giấy vào trong bao bì, bỏ vào ngăn kéo rồi ngược lên nhìn cô âu yếm. Đôi mắt sâu của anh vẫn rất đẹp dù lâu ngày chưa mở, khuôn mặt anh vẫn toát lên vẻ nam thân mặc dù nó vẫn hơi xanh xao.

" Anh đã để em đợi lâu? "

Giọng anh trở nên thật ấm áp, anh đứng dậy, vòng qua bàn rồi đứng trước mặt cô, sát ngay cạnh cô. Những bước chân của anh có hơi ngập ngừng, chậm chạp nhưng rồi lại trở về vẻ oai nghiêm lúc đầu. Anh đang muốn cô không lo ình. Xử Nữ đưa anh cái nhìn yêu thương sâu đậm, cô nhón chân lên, đặt hai bàn tay lên vai anh làm điểm tựa rồi bắt hôn lấy Sư Tử.

" Không lâu, chỉ là !"

Nước mắt trên khóe mi cô rơi xuống bên đôi má hồng, chạm vào môi cô, và cả môi anh, mặn. Vị mặn của hạnh phúc, của đau thương những ngày qua tan dần trong miệng cô.

" Em chưa nói với anh rằng " Em yêu anh"

Sư Tử nở nụ cười, anh cũng đáp lại nụ hôn đó thật cuồng nhiệt và say đắm. Anh cúi người xuống để cô khỏi mỏi chân , khẽ luồn lưỡi mình vào khe miệng cô, cắn môi cô, cắn lưỡi cô, anh đang muốn chiếm hữu lấy cơ thể trong trắng của Xử Nữ. Vị ngọt tan hòa trong miệng hai người, anh kéo cô vào lòng, xoay người, cả hai ngã trên giường. Nghĩ đến những ngày tháng cô không bên cạnh anh nữa, anh như muốn điên lên. Nụ hôn anh trở nên mãnh liệt hơn, nồng cháy hơn, anh luồn tay mình qua lưng cô, áp người cô vào mình.

Xử Nữ đưa đôi tay nhỏ bé ôm lấy tấm lưng rộng lớn của anh, cầm chặt áo anh, đôi tay run nhẹ. Bên anh, dường như mọi khổ cực ngoài kia tan biến hết, cô chẳng buồn bận tâm đến cái gì nữa.

Xử Nữ nằm ngủ trong vòng tay ấm áp săn chắc của Sư Tử. Ngọn đèn ngủ làm căn phòng trở nên ấm áp hơn, dường như nó cũng chúc mừng cho anh và cô. Sư Tử để cánh tay mình trên trán suy tư, anh đang suy nghĩ muôn điều. Lời Thiên Yết nói trong cuộc điện thoại sáng nay vẫn cứ hiện lên trong đầu anh " Hãy rời xa Xử Nữ trong vòng 1 tuần nữa ! Tôi sẽ để anh gặp ông nội anh, ông Thiên Bạch !".

Sư Tử hôn lên trán Xử Nữ một nụ hôn thật sâu, khuôn mặt trong sáng thánh thiện của cô, con người và tính cách cô đã khiến anh yêu cô đến chết mê chết mệt. Anh thực đã muốn bên cô hết đời, nhưng cuộc đời anh vốn không phải của anh.

Sư Tử kê đầu Xử Nữ lên gối, anh xuống giường mở ngăn kéo ra để lấy tập hồ sơ anh đang xem dở.

" Sư Tử và Sư Kiệt không cùng quan hệ huyết thống! "

Đó là bản xét nghiệm ADN vừa được Ma Kết gửi cho anh ngay khi anh tỉnh dậy.

Cầm trên tay bản ADN, mỗi lời nói của Thiên Yết làm anh như ghét bản thân mình. Anh ước gì anh được sống với con người anh từ ban đầu, anh không cướp đi cuộc đời của ai hay sống vào cuộc sống của người khác, khi đó anh có thể đường đường chính cống yêu cô. Giờ anh nên nói với cô ra sao, anh nên nói cô "Anh là Sư Tử" hay "Anh là Thiên Yết". Chết tiệt, anh thấy thật đau đầu!

Một buổi tối ngày thứ 3 sau khi Sư Tử bắt đầu khỏe mạnh trở lại, bữa tối đến thật nhanh, Xử Nữ tắm rửa sạch sẽ sau bữa ăn rồi đến thẳng phòng anh.

"Ừa, anh ấy không có trong phòng?"

Xử Nữ đi ra ngoài sân thượng, cũng không có, vậy Sư Tử đi đâu nhỉ?

Chợt thấy cánh cửa sau tủ gần đó mở, cô đoán đúng, Sư Tử đang ở phòng để bức tranh lớn. Xử Nữ rón rén đi vào, Sư Tử đang đắm chiêu nhìn bức tranh.

Xử Nữ cũng nhìn bức tranh, lần này nỗi đau trong cô dường như đã giảm bớt, nó chỉ âm ỉ và nhức nhối trong lòng.

"Người phụ nữ này!" Xử Nữ chợt lên tiếng, cô quay sang nhìn anh.

Sư Tử nhìn cô, ánh mắt cô trở nên khác thường, "Đừng nói là....!"

Xử Nữ mỉm cười, đặt tay lên khuôn mặt người phụ nữ ấy, "Đây là mẹ em!"

Ngày hôm đó, khi Sư Tử chưa tỉnh lại, trong lúc rảnh rỗi, Xử Nữ vô tình đến phòng tranh. Cô đã nhớ ra người phụ nữ này luôn miệng gọi cô là con, xưng mẹ. Cô không nhớ thêm gì, thỉnh thoảng đầu cô xuất hiện hình ảnh người phụ nữ này với một cô bé. Hai mẹ con vui đùa cùng nhau rất vui vẻ.

"Người phụ nữ này luôn miệng gọi em là con, trong giấc mơ ở Heaven Gates!"

Xử Nữ lại cất lời, Sư Tử thở phào, anh cứ tưởng cô đã nhớ ra. Sư Tử kéo cô ra khỏi phòng đó "Lần sau đừng tùy tiện vào phòng này!"

"Vâng!"

Cả Xử Nữ và Sư Tử lại đi ra sân thượng, gió thổi qua làm tay chân Xử Nữ run bần bật, cô nép vào sau người anh. Thấy vậy, Sư Tử cầm lấy điều khiển, một lần nữa cảnh chiếc bạt khổng lồ trên sân thượng được giăng lên. Một cảnh tượng kì diệu, những thanh thép cong dài xuất hiện hai bên hợp lại tạo thành vòng cung bên trong, một mái nhà trên sân thượng rộng lớn.

"Wowo, trách gì hôm đó em nằm ngủ ngoài này mà không thấy lạnh. Thì ra là vì cái này!"

Xử Nữ chạy ra ngồi phịch lên ghế sofa, Sư Tử điều chỉnh nhiệt độ điều hòa, máy sưởi rồi lại ngồi. Ở dưới mái bạt, có thể nhìn thấy khoảng trời bên ngoài vì mái bạt như tấm kính trong suốt. Tuyết rơi bám trên tấm bạt trắng bóc, ngồi từ dưới ngược nhìn lên quả là cảnh sắc hữu tình. Tuyết và tối.

Xử Nữ cứ ngẩng đầu lên nhìn cảnh đẹp đó, lát sau nghe tiếng tivi phát lên, cô giật mình nhìn lại. Đối diện cô là một màn hình ti vi siêu lớn, hai con mắt cô như rút ra, cô hét lên "Một chiếc màn hình phẳng cực bự!!"

Sư Tử nhìn về quê mùa của Xử Nữ thì lắc đầu ngán ngẩm, "Không hiểu sao mình yêu nổi cô ấy!", anh tự hỏi chính bản thân mình và chẳng có câu trả lời.

Một loạt danh sách địa điểm, hình ảnh du lịch hiện lên, lúc thì một vùng đất hoa anh đào, sau thì một rừng cây rộng lớn, một vùng thảo nguyên với những chú ngựa nâu trắng, tiếp là những hồ nước trong xanh dưới nắng vàng.

"Gì vậy?" Xử Nữ ngồi khoanh chân lại hỏi Sư Tử, cầm đũa trên tay.

Sư Tử cầm một chiếc que nhỏ bằng inox chỉ lên màn hình, nhìn anh lúc này giống một giám đốc đang chỉ huy cuộc họp.

"London- Paris - Tokyo, em chọn cái nào?"

” Làm gì ?”

” Chúng ta sẽ đi du lịch!”

” Du lịch?” Xử Nữ hỏi lại , cô đang vướng vào vụ kiện, chưa biết nó sẽ đi về đâu, giờ đi du lịch có hơi không phải. Nghĩ lại, nếu nói không đi, Sư Tử sẽ hỏi lí do, cô biết nói thế nào. Anh mới tỉnh lại, cô muốn anh vui vẻ, ” Thôi, mặc kệ, Sư Tử vui là được!”

Hồi suy nghĩ, Xử Nữ nhìn Sư Tử ” Em có thể chọn sao?”

Anh gật đầu, Xử Nữ lôi giấy bút ra vạch vạch cái gì đó, anh hỏi ” Gì thế?”

Cô vo tròn thành 3 viên giấy nhỏ rồi chạy đến bên anh, xòe bàn tay ra, Sư Tử nhú mắt, cô bảo ” Anh chọn đi!”

Sư Tử chọn lấy viên giấy duy nhất ở bên tay trái, còn 3 viên kia ở bên tay phải anh không chọn.

“Việt Nam! ” Xử Nữ nhìn anh cười” Em muốn về quê !”

Sư Tử mở giấy ra, trong đó đúng là Việt Nam thật, anh gật đầu không đắn đo suy nghĩ gì thêm ” Ngày mai ta sẽ đi!”

” Ngày mai?”

Xử Nữ luôn bị anh làm cho bất ngờ không kịp trở tay. Ngày mai cô sẽ về quê sao? Cô sẽ về Việt Nam, về với Hà Nội nắng ấm và gió, về với thủ đô yêu thương của mình.

Cô cười như được vàng, cười đến nỗi mặt muốn rách ra làm đôi, vui không thể tả nổi. Đây, chỉ cần Sư Tử xuất hiện, cô đều có những bất ngờ thú vị !

” Em yêu anh!”

Xử Nữ đứng ở đầu cửa nháy mắt với sư Tử rồi chạy đi ” Anh ngủ ngon nhé! Em phải đi chuẩn bị đồ! Hú hú !”

Sư Tử bước đến phòng làm việc, lôi một cuốn lịch ra và đánh dấu : Ngày thứ 1.

Ngày mai sẽ là ngày thứ nhất trong 1 tuần cuối cùng anh ở bên cô với tư cách là Sư Tử. Ngày mai sẽ là ngày thứ 1 bắt đầu những tháng ngày hạnh phúc thực sự anh dành cho cô. Ngày mai là sẽ là ngày thứ 1 , ngày mà anh nghĩ mình sẽ cười thật nhiều và yêu cô thật nhiều. Ngày mai là ngày đầu tiên.

Tại căn chung cư cao cấp tầng 5, một cuộc cãi vã xảy ra nảy lửa. Song Tử đi chơi tiệc, gặp thầy giám thị cũng ở đó, ông ta say rượu nói lè nhè mấy việc ở trường, kể cả việc Xử Nữ ăn trộm tranh, Song Tử điều tra thì biết được tin Rachael cố tình gây khó dễ và cố gắng đẩy Xử Nữ vào cảnh bị đuổi học, anh liền tức tốc đến phòng tập của cô. Rachael là một vũ công múa ba lê, cô đang ở đây tập luyện một mình thì thấy Song Tử hồng hộc đi vào, mặt đỏ ửng, đôi mắt sắc nóng như lửa.

” Rachael! Sao cô dám làm vậy với Xử Nữ”

Song Tử chạy đến bóp cổ Rachael đẩy cô vào góc tường.

Rachael trở nên khiếp sợ trước hành động đột tính của Song Tử, trước giờ anh luôn là người hiền lành, đây là lần đầu tiên cô thấy anh nổi giận như vậy. Điều làm cô tức hơn là anh nổi giận vì con nhỏ Xử Nữ mà cô ghét cay ghét đắng, ghét đến độ chỉ muốn nó biến mất khỏi đời.

Rachael cố gắng giãy giụa, khuôn mặt tái lại, ” Anh đang làm gì thế Song Tử, anh bị điên hay sao hả, thả em ra !”

Rachael vừa hét lên thì Song Tử nghiêng răng ken két, đôi tay gân xanh bóp thật mạnh làm Rachael ho sặc ” Hự hự!”

” Rachael, tôi nói cho cô biết, đừng tưởng cô thích làm gì cô ấy thì làm. Cô nghĩ chỉ cần mấy lời bắn thiu từ miệng cô thì Xử Nữ bị đuổi học sao?”

” Song.....! Em không hiểu anh nói ... gì hết!” Rachael cắn tay Song Tử, anh giật mình rút tay ra, mặt cau có, Rachael tát Song Tử một cái ” Bốp!”

Rachael ôm lấy cổ mình, rồi nói ” Song ! Anh vì con nhỏ đó mà dám làm thế với em sao? Anh xem em là gì hả? Con nhỏ đó có gì mà anh yêu nó như vậy, thậm chí nó còn không thèm để ý đến tình yêu vợ vẫn đơn phương của anh! Nó có gì hơn em chứ?”

“CÂM MIỆNG !!” SONG Tử hét như gầm, anh đập bể chiếc gương trên tường, nó vỡ tan tành ra từng mảnh, rơi tung tóe

“Á!” Rachael ngồi gục xuống gục đầu tay , miệng kinh sợ.

” Rachael! Cô không xứng để đem ra so sánh với cô ấy ! Cô ấy không thủ đoạn như cô, không hại người như cô, cô muốn biết nữa không hả?”

Song Tử dừng lại rồi nói tiếp ” Xử Nữ, cô ấy khác hẳn mấy người hạ đẳng các người. Cô ấy nghèo nhưng lại có lòng tự trọng cao, cô ấy khiêm tốn chứ không tự cao tự đại như cô! ”

Rachael thẫn thức, đôi mắt đỏ ngầu ngấn đầy nước mắt, bờ vai run lên. Cơ giận trong Song Tử vẫn chưa hạ xuống, anh nói tiếp, những lời đầy nghiến ” cô như vậy là vì được ba mẹ nuông chiều nên sinh thói muốn gì được nấy. Cô nhầm rồi, tình yêu vốn dĩ không thể bắt buộc ! Dù cô có dùng ba mẹ cô ra để uy hiếp tôi, tôi cũng không sợ . !”

Song Tử phui đờ, bình tĩnh lại anh đi ra khỏi cửa, khi ngoảnh lại vẫn thấy Rachael đang khóc, lời anh trầm xuống ” Có những thứ vốn không thể muốn là được. Nếu cô yêu tôi cô sẽ chẳng làm tôi tổn thương. Việc cô đụng chạm tới Xử Nữ , nó làm tôi đau và lo lắng đến mức nào, cô chẳng thể biết được! Tình yêu của cô mới gọi là mù quáng, Rachael!”

Cánh cửa khép lại, căn phòng trở nên tĩnh lặng, tiếng khóc nức của cô gái nhỏ gục đầu bên tường trở nên lớn hơn. Rachael nắm chặt bàn tay mình, đôi mắt trợn trừng phản qua những tấm gương vỡ trên sàn, giọng cô ta cứng rắn và độc địa ” Sao cũng được, vậy thì tôi phải càng có anh. Tôi phải có anh bằng mọi giá dù có phải bắt Xử Nữ biến mất khỏi đời này. Cô ta đáng thế !”

Rachael vội mặc đồ, trang điểm lại rồi đi lấy xe, tay bấm điện thoại, ” Luật sư Thiên ! Tôi gặp anh được chứ, bàn về vụ kiện của trường về bức tranh, tài liệu vụ kiện chắc anh đã cầm rồi chứ ? !”

Chiếc xe bắt đầu lăn bánh, tiếng bíp còi vang lên dồn dập, Rachael mỉm cười ” Vậy, lát nữa chúng ta gặp nhau nhé ! Hẹn anh ở Times lúc 8 giờ !”

Rachael nắm chặt lấy bàn lái xe, nhìn chằm chằm ra đường phố xe đông tấp nập, ” Xử Nữ, lỗi là tại cô, tại cô xuất hiện không đúng lúc, đúng nơi, đúng chỗ!”

Ở căn phòng Luật Sư rộng lớn, hương cà phê lan tỏa khắp phòng, một mùi hương dễ chịu, đậm đặc và dễ làm người khác say lòng. Thiên Yết ngồi trên chiếc ghế sofa làm việc, hai chân bắt chéo, đôi tay cầm chiếc bút xoay xoay, anh cong nụ cười nơi khóe miệng ” Tôi lại được gặp em nữa rồi, Xử Nữ ! ”

Một bản nhạc giao hưởng vang lên trong buổi đêm lặng như khép lại một ngày sống với bộn bề âu lo, hạnh phúc và cả thù oán.

Tình yêu không thuộc về bất cứ một ai, nó là thứ tự do nhất trên đời. Ai cũng có quyền yêu một lần, có quyền yêu người mình yêu và có quyền chờ đợi. Thời gian có thể sẽ không làm lành được những tổn thương nhưng nó sẽ đền bù cho bạn những thứ quý giá.

36. Tập 28.2 : Hạnh Phúc Để Chia Tay

Thiên Mệnh

Chap 28.2 : Hạnh phúc để chia tay !

Chuyến bay dài hơn 10 tiếng cuối cùng cũng dừng lại, Xử Nữ chẳng thể chớp mắt nổi khi ở trên máy bay, cô cứ nhìn xuống bên dưới để đón chờ được thấy Hà Nội mộng mơ.

So với Mỹ, dù có lệch thời gian, Việt Nam hiện giờ vẫn là mùa đông.

Bước xuống đường, hương rét miền Bắc làm Xử Nữ háo hức kinh khủng, Sư Tử đang gọi điện cho ai đó.

” Sư Tử, anh có muốn về nhà em không ?”

Xử Nữ nghiêm túc nhìn anh, đó chỉ là căn nhà nhỏ nhưng nó thật sự rất đẹp. Đối với cô chỉ ít là nó luôn đẹp và hấp dẫn!

Anh không nói gì, ánh mắt anh dần di chuyển sang hai bên.

Xung quanh cô bỗng trở nên thật náo loạn, mọi người đi ngang qua cứ nhòm ngó vào đôi bạn trẻ. Xử Nữ bắt đầu lắng nghe mọi thứ!

Những cô gái trẻ trung đi ngang qua chụp ảnh, bàn tán , ” Anh ấy thật đẹp trai ! Da trắng tinh luôn, con trai gì mà trắng hơn cả con gái ”

” Mũi, môi, mắt, trán, cả cái lông mày, lông mi cũng đẹp nốt! Trai Tây đó !”

Thậm chí có những bà cô nghĩ đó là trai Tây, đang đi thì quay lại trêu ghẹo vài ba câu tiếng Việt Nam nghĩ rằng anh ta cũng chẳng biết nó là gì ” Anh chàng đẹp trai, có muốn làm bạn trai của tôi không? ”

” Chúng ta có thể hẹn hò chứ, tôi sẽ trả tiền cho anh! Hô hô!”

Xử Nữ thấy ánh mắt Sư Tử sắc lạnh như lưỡi câu, tuy biết anh không hiểu họ nói gì, nhưng trông cái bộ dạng trêu đùa của những bà bụng mỡ ve vãn trai ấy làm cô khó chịu, tất nhiên anh cũng vậy.

” Đây chàng trai Tây, cậu không nên lạnh lùng như thế !”

Những người đi ngang qua nhìn Sư Tử như vật lạ, tại anh nổi bật quá làm gì, người mặc đồ hàng hiệu còn hơn cae ngôi sao quốc tế cộng với cái mặt đẹp trai đáng chuẩn như thế, đúng là vật thể lạ. Xử Nữ cứ thấy mọi người, nhất là con gái, phụ nữ, đàn bà cứ thi nhau chỉ trỏ làm cô thấy chạnh lòng, cô đứng sát bên anh mà chẳng được chú ý gì.

“THẬT LÀ !” Nhịn không nổi, Xử Nữ thổi một hơi thổi bay mấy ngọn tóc mái thừa của mình , cô đưa tay chỉ chỉ từng người một “Nè, cũng là con người mà mấy người cứ chỉ trỏ chúng tôi là sao hả? Anh ấy là người Tây, anh ấy cũng nên được tôn trọng chứ! Mấy người đang làm xấu mặt con người Việt Nam trong mắt bạn bè quốc tế đó, biết chưa hả?”

Xử Nữ tức nhẹn không được liền tuôn một tràng Tiếng Việt, mắt hình lửa quét qua từng người một. Một người phụ nữ quỵn rũ cũng ăn to nói lớn “Ồ, cô là phiên dịch của cậu ấy à! Hay, tôi là chủ tiệm của cửa hàng thời trang đầu kia, đang tìm người mẫu chụp ảnh, vừa hay có người này đi qua!”

“Cái gì? Phiên Dịch ? Ai ? Tôi sao? Ôi trời !” Xử Nữ đúng là tức đến chết mà, cô quay lại thúc tay Sư Tử ” Anh nói gì đi chứ !”, Sư Tử chỉ nhún vai xua tay rồi lại làm mặt lãnh đạm. Thú thực mấy chuyện của phụ nữ xen vào chỉ thêm phiền phức, tránh bước nào hay bước đó. Anh đứng khoanh tay nhìn cô, bộ dạng anh đang rất thích thú thì có.

Xử Nữ lườm anh một cái rồi quay phắt đi, không phải giữa chốn đông người, cô đã lao đến mà cắn vào vai anh thật đau.

Một bà thím khác bĩu môi, “Tưởng đâu là người yêu, phiên dịch viên mà cũng đòi lên tiếng! Ha ha !”

Một tràng cười khác lại nổi lên, Xử Nữ định lao đến mà đâm vào mặt bà ta, cô muốn nổi đóa lên thì liền bị Sư Tử nắm lấy cánh tay giật về sau. Người cô ngã vào lòng anh, một người phụ nữ ngã xuống sàn đất , Xử Nữ hoảng hồn. Nếu không có anh, chắc cô bị người phụ nữ béo tròn đó đẩy ngã bẹp dí. Thật là, mọi người vì tò mò mà chen chúc nhau xem đến nỗi ngã nhào nhúm thế này.

Sư Tử đỡ Xử Nữ đứng dậy ngay ngắn, anh tiến đến chỗ cô Béo, đưa bàn tay trắng đẹp của mình ra giúp cô, nở nụ cười ôn hòa tỏa nắng ” Xin lỗi , cô không sao chứ!”

Sư Tử nói Tiếng Việt Nam một cách rành rọt, không hề nhầm lẫn.

Mọi người được một dịp xuýt xoa lòng tốt bụng của anh khi giúp đỡ người khác vừa vỡ lẽ ra anh biết tiếng Việt Nam. Không có gì hơn ngoài xấu hổ. ! Họ chỉ định trêu đùa một chàng Tây !

Cô Bé đặt tay mình lên tay sư tử ” Ôi, mịn và đẹp quá!“, cô ta đứng dậy, lại cố tình ngã vào lòng anh rồi thì thầm vào tai anh ” Em thích anh từ cái nhìn đầu tiên!”

. Sư Tử lại đỡ cô ta, Xứ Nữ nhìn cái mặt thỏa mãn của cô bé thì đứng không yên, rõ ràng anh biết cô ta lợi dụng mà anh vẫn để cô ta trong lòng như vậy.

Người ở ngoài nhìn vào cũng bàn tán” Cô ta đúng là đồ trơ trẽn !”

” Cô ta chỉ đang cố thu hút anh chàng Tây đó! Nhưng có vẻ anh ta hơi tuyệt tình!”.

Sư Tử đẩy cô Bé ra khỏi người mình một cách nhẹ nhàng, anh gượng cười. Sư Tử bất ngờ quay người ôm chầm lấy Xứ Nữ, rồi bảo “Xin lỗi, tôi đã có người chung chăn gối rồi !”

” Ồ !” Đám đông ồ lên, ai nấy đều quay sang chỉ trỏ vào xứ nữ, cô như nở hoa trong bụng, không ngờ anh lại nói vậy.

Vất vả lắm mới thoát khỏi đám đông chết tiệt đó, công nhận sức hút của Sư Tử không thể đùa được. Trên xe trở về nhà cô, Xứ Nữ cứ quay mặt đi mà cười, chắc mũi cô giờ nở to ra vì sung sướng.

” Em cần thuốc không?”

Sư Tử đang bảo Xứ Nữ cười nhiều quá so với mức quy định, cần thuốc để dừng lại.

” Hí hí, sao anh giấu em, anh biết tiếng Việt!”

“Anh là thiên tài, tiếng gì chẳng biết!”

” Đồ tự phụ!”

Xứ Nữ cười nhiều quá rồi lại lên cơn nấc cụt, liên tục phải tống nước vào miệng ” Chúa ơi! ”

” Chúa ơi, cuối cùng cũng về đến nhà!”

Xứ Nữ mở cửa vào nhà, lần lượt mở cửa sổ ra cho gió lùa vào. Nhà này cô với dì giúp việc ở nhưng hiện giờ gì ấy mới về quê lo đám tang cho chú.

Sư Tử đi theo sau cô, anh xách vali để ở ngoài phòng khách. Nhà của Xứ Nữ không quá lớn cũng không quá nhỏ, một phòng khách với bộ sa lông, một phòng bếp và phòng ăn nối liền với phòng khách luôn. Hai phòng ngủ khép kín, một WC riêng, bên ngoài là vườn nhỏ với giàn hoa giấy.

Căn nhà không thay đổi là bao, vẫn sạch sẽ như thường, ngày nào nó cũng được lau chùi bởi bàn tay dì mà. Trên bàn còn có một lọ hoa lan nữa.

” Sư Tử, anh vào được chứ!”

Xứ Nữ vừa bật đèn thì nhìn thấy bộ dạng loay hoay với cái cửa thấp bé nhà cô của Sư Tử. Chiều cao của anh quả nhiên là vượt xa cái cửa nhà cô.

” Tại anh cao thôi đấy nhé!”.

Xứ Nữ đến xách vali giùm Sư Tử để anh bước vào dễ dàng. Sư Tử cau mày nằm nghỉ trên bộ sa lông, có vẻ như anh không quen thời tiết ở đây nên trong người hơi khó chịu.

” Ra ngoài và trong nhà anh chọn cái nào?”

” Trong nhà !”.

” Chúng ta sẽ ăn tối trong nhà!” Xứ Nữ đi thẳng vào bếp. Sư Tử bật dậy, đến bàn bếp rót nước, cả uống nước cả nhìn Xứ Nữ ” Ra ngoài cũng ăn tối chứ gì! Như nhau cả!”

Xứ Nữ vừa mở tủ lạnh thấy tủ lạnh trống không ngoài mấy hộp dưa muối thì lẩm bẩm “Cái bà dì này lại ăn uống tiết kiệm rồi!”

Nghe Sư Tử nói thế, Xử Nữ suy nghĩ lại “Không! Em nghĩ chúng ta nên ra ngoài đi chợ!”

” Sao không ra ngoài đó ăn tối luôn!?”

Sư Tử ánh mắt nghi hoặc, tủ lạnh chẳng còn đồ ăn, trời cũng tối, giờ còn vác mặt đi chợ nữa không biết Xử Nữ, cô đang nghĩ gì.

” Anh muốn em tức chết như lúc nãy hả? Nếu vậy thì anh đi ăn một mình đi, đằng gì mấy cô gái đó lại đứng nhìn anh ăn rồi tán tụng!” Xử Nữ bậm miệng, mặc áo khoác vào người rồi đi ra.

Đúng thật hết nói với cái đầu Xử Nữ toàn nghĩ lung ta lung tung, Sư Tử lặng bước theo sau.

” Anh cũng đi hả?” Xử Nữ ngoảnh lại thấy Sư Tử đi theo mình liền hỏi.

Sư Tử không trả lời, bước ngang hàng với xử nữ, im lặng là vàng.

” Haiz! Không khí quê nhà quả thật rất dễ chịu! ” Xử Nữ vươn cánh tay ra bắt giờ cầm lấy tay Sư Tử ” Đi thôi, em đoán chắc anh chưa đi chợ bao giờ!”

Hai người dừng bước trước một siêu thị bên đường, Sư Tử đưa mắt hỏi Xử Nữ “Đi chợ sao đến đây!”

” Đợi em 1 lát!”

Một lát sau, Xử Nữ đi ra từ siêu thị, tay cầm một chiếc khẩu trang , đưa cho Sư Tử “Của anh!”

” Lại nghĩ bậy bạ!” Sư Tử đoán trúng suy nghĩ của Xử Nữ, nghĩ lát anh sẽ lại bị bao vây như lúc chiều, mà bị bao vây ở chợ chắc gây tắc nghẽn đường luôn.

” Không ổn rồi! ” Thấy Sư Tử đeo khẩu trang vào còn đẹp hơn, Xử Nữ chặc lưỡi chặc miệng ” Chúng ta về nhà gọi đồ ăn đi!”

Xử Nữ nắm lấy ống áo của Sư Tử kéo đi , miệng lẩm nhẩm ” Trai đẹp cũng khổ, sao không bớt đẹp đi được chứ! Chắc lần này cho lão về đi phẫu thuật thẩm mỹ xấu bớt !”

” Anh sẽ cố gắng xấu hơn!”

Xử Nữ không ngờ Sư Tử nghe được tiếng thì thầm của mình mà nói thế.

” Em chỉ đùa thôi! Just for laugh! ”

Đang đi thì một đám con trai đi từ phía trước đi tới trước mặt Xử Nữ và Sư Tử. Ai cũng ăn mặc bụi bặm và nhìn rất côn đồ, tên to con đứng đầu có cái đầu trọc đầy hình xăm. Sư Tử đưa tay kéo áo lên cho thoải mái, bàn tay co bóp, kéo Xử Nữ về đằng sau ” Để anh!”

Xử Nữ không biết anh định làm gì, chắc anh đau ở đâu nên vận động cho khỏe, nhưng cô thấy bạn cũ thì phải chào , Xử Nữ miệng tươi như hoa, vượt Sư Tử chạy lên phía trước , miệng hét lên sung sướng “Ê ! Lão Trọc! Lão trọc!”

Sư Tử thấy Xử Nữ cứ thế chạy lên phía trước, miệng kêu to gan gọi Lão Trọc ” Cô này mù mắt hay sao mà không thấy đó là giang hồ, còn chạy lên phía trước! ”

Anh định đi theo để bảo vệ cô thì bất ngờ thấy tên Trọc Đầu đó ôm chầm lấy Xử Nữ, anh lo lắng cho Xử Nữ. Anh vụt chạy đến thì thấy được cảnh ngoài sức tưởng tượng.

” Nha đầu! Cô đi đâu giờ mới về hả?” Tên Đầu Trọc ánh mắt ướt ướt nhìn Xử Nữ.

Xử Nữ vô vai lão ta, chí chóa ” Ày, tôi ra nước ngoài học tiếp. Lại để ông lo rồi Lão trọc!”

” Ha ha, không có gì. Thế cô học xong chưa?”

” Chưa, còn năm nữa!” Xử Nữ cười khẩy , ” Ồ, Tam Tiệp , thằng này dạo này lớn thế”, Xử Nữ quay sang xoa đầu vuốt tóc chàng trai trẻ khôi ngô Tam Tiệp- Con trai của Đầu Trọc.

” Chị cũng xinh đẹp đấy thôi! Nở nang hơn nữa kia!’ Tam Tiệp dán mắt vào bộ ngực Xử Nữ.

“ĐÓP! BỘP! CÁI THẲNG MẮT DẠY !”

Xử Nữ đập cho cái đầu thằng Tam Tiện hai cái trên đầu. Cậu ta ôm đầu chạy ra đằng sau nhị huynh mình là Tam Tương , ” A ! Cái bà chị này, sao không bót hung dữ đi hả? Đồ bà già cộc cằn !”

Tam Tương quay sang xéo tai Tam Tiện làm cậu ta hét lên ” Ối ối!’, Xử Nữ xắn ống áo đến trước mặt Tam Tiện ” Thằng mất dạy! Mày gọi ai là bà già cộc cằn hả?”

Cô lại quay sang thơm má Tam Tương và ném cho anh ta một cái nháy mắt dễ thương ” Sư huynh vẫn chiều muội muội nhất!”

” Huynh ! Sao huynh lại bỏ đệ theo gái hả?”

” Độp! Mày dám bảo Xử Nữ là gái hả! Cô ấy là đứa con gái trinh trắng hiểu chưa !” Tam Tương vừa nói thì liền bị Lão Trọc đá vào chân trái, anh ta liền lắc lò cò.

“Chúng mày ăn nói sao mà ngu thế hả? Ai dùng từ trinh trắng, phải trong trắng mới đúng! Haiz ! Thật là! Lũ dâm tặc!!” Lão Trọc chống nạnh huấn luyện cho lũ đàn em ngốc nghếch hài hước của mình.

Xử Nữ thấy buồn cười liền chạy lại định kéo tay Sư Tử đến giới thiệu với mọi người, đúng lúc ấy khuya áo nơi áo Sư Tử vướng vào mái tóc dài của Xử Nữ, buộc cô phải đưa hai tay ra sau gỡ rối cùng sự góp sức của Sư Tử.

Cuộc chiến đang nẩy lửa thì mấy huynh đệ Lão trọc thấy cảnh Xử Nữ bị vịn ngược hai tay ra đằng sau, mặt nhăn nhó, miệng thì cứ kêu “Á!”, tưởng cô bị tên thanh niên đeo khẩu trang hắc ám kia hãm hại.

“BA ! Bà già cộc cằn bị còng tay ra sau gáy rồi kìa !” Tam Tiện há hốc miệng, tử thời gặp Xử Nữ, cậu mới thấy cô ấy đánh nam sinh chứ chưa thấy nam sinh đánh được cô bao giờ, nếu đánh được thì cũng phải giao hữu vài trận và xây xước khá nhiều, cậu ta thốt lên thán phục ” Ôi, cuối cùng cũng tìm ra thần tượng của mình, anh chàng Super!”

Tam Tương chạy về phía Sư Tử, hai tay dang rộng như đón thái dương, Tam Tương cũng hòa theo, “Xem kìa cái áo anh ta thuộc bộ thiết kế chỉ có 2 chiếc trên thế giới , đôi dày đó là một mới ra của hãng XVON, tôi phải hỏi anh ta mua hàng nhái ở đâu mới được! Ông anh hàng nhái, tôi đến đây!”

Lão Trọc nhìn hai thằng đệ của mình mà bức đến chết, hai cái râu hai bên mép rung rung, cái mũi to nở bự, ” Hai cái thằng chết bầm, bọn mày hỏi giùm tao xem cậu ta bí quyết làm sao để cao thế luôn !”

Lão cũng lạch bạch chạy đến, cái dáng vừa béo vừa lùn của lão chạy rục rịch trên đường . Người khác đi qua tưởng lão đang chạy thể dục giảm béo cái bụng mỡ rự, cái mông tròn và đôi chân ngắn ngắn mỡ.

Sư Tử cau mày, ánh mắt thâm độc nhìn ba tên xung quanh mình, tên nào tên nấy mặt hình sự, khoanh tay trước ngực nhìn rất oai. Xử Nữ cũng không biết những tên này định bày trò gì, chỉ im lặng gỡ cái khuy khỏi cái tóc ” Làm ơn !”

” Thằng kia, mày không được đụng vào người Xử Nữ dù chỉ là một sợi tóc!” Tam Tiện hùng hồn tuyên bố chỉ thẳng vào mặt Sư Tử đe dọa.

” Thằng ngu!” Tam Tương dập đầu Tam Tiện “Mày không thấy nó đang cầm tóc Xử Nữ à, phải hơn chục sợi rồi, mày cầm nó đụng 1 sợi làm gì nữa hả!”, Tam Tương hít thở, kéo chiếc quần rỗng lên thật cao, ra mặt với Tam Tiện “Nhìn tao đây nè ! ”

” E hèm ! Ông anh hàng nhái!” Tam Tương vừa mở lời thì liền bị Lão Trọc đập bay sang bãi cỏ vĩa hè “Để tao, bọn bay mất thời gian quá!”

” Này, anh bạn!” Lão Trọc đưa tay lên định đặt lên vai Sư Tử để nói cho oai, ông ta chợt nhận ra anh quá cao so với dự định, mặt ông ta ngờ nghệch, quay đầu sang bảo 2 thằng còn lại “Chết ! Tao thiếu canxi trầm trọng rồi, thằng này thừa canxi, nó cao quá ”

” Một lũ điên !” Sư Tử thấy bức bối trong người, anh đang đi dạo bình thường thì một lũ người nửa côn đồ nửa hề xuất hiện quấy rối Xử Nữ, rồi đến xia mới anh như thế này.

” Cái gì? Mày bảo ai điên hả? ” Lão trọc tức run người, gầm gừ ” Bay đâu, bắt nó quỳ xuống cho tao!”

Xử Nữ hiểu ra được Lão Trọc hiểu nhầm Sư Tử đang làm đau cô, tưởng rằng anh là tên lưu manh nên đến để xử anh. Biết chắc 3 anh em nhà này không đấu lại được Sư Tử, cô liền mở miệng ngăn ” Ấy! Không được! ”

Sư Tử vì không gỡ được khuya áo nên cởi phăng áo khoác ra, mặc mỗi chiếc áo len dày để đấu với 3 tên Lão trọc dù Xử Nữ đang khấn cổ ngăn cản. Lão Trọc, Tam Tiện, Tam Tương cũng thế, chẳng nghe lời Xử Nữ, cứ gào hét xông lên “Thằng kia! Chết đi!”

” Ồi, Sư Tử, anh làm ơn nhẹ tay giùm!”

Biết không ngăn được với cái đầu rồi mắc vào chiếc áo khoác cực dày và nặng, cô chẳng thể di chuyển, chỉ biết cầu xin Sư Tử.

Sư Tử một chiêu đá vào bụng bự của Lão Trọc, lão ta mất cân bằng chân liền ngã xuống lăn một vòng tới gốc cây. Tam Tiện hùng hực khí thế bay vào ôm lấy chân Sư Tử, Lão Trọc lấy chân đạp vào gốc cây lăn lại cũng ôm lấy chân còn lại của Sư Tử, hai cha con thì nhau gọi Tam Tương “Tương, lại hạ nó đi!”

Tam Tương chẳng buồn nghe, đang đánh đấm thì anh thấy chiếc áo anh thích đang ở chỗ Xử Nữ, anh liền bỏ gậy đến chỗ Xử Nữ xin “Xử Nữ, cái áo này, cho anh nhé !”

Xử Nữ câm lặng, bó tay bó chân với Tam Tương “Đúng là ông mê thời trang !”

” Không được đụng vào nó !” Sư Tử hét lớn, anh đạp lên chiếc ghế dài rồi xoay một người trên không đá ngay vào đầu Tam Tương. Tam tương chỉ kịp nhìn chiếc áo, nhìn hai cha con Lão Trọc nằm ngắc ngẻo trên thùng rác rồi liếc thấy anh chàng hàng nhái đứng trên đường oai nghiêm, lạnh lùng, anh chỉ kịp nói ” Cho tôi cái áo đó đi!”. Tam Tương ngã xuống chiếc chăn bông đệm ai đó vừa vứt đi trên thùng rác, chỗ hai cha con Lão trọc đang nằm.

Xử Nữ mặt kinh hãi nhìn Sư Tử, cô chẳng nói được gì nữa, đã bảo anh nhẹ tay vậy mà.... Sư Tử thản nhiên bỏ tay vào túi quần đi đến chỗ Xử Nữ, nhìn cô rồi nhếch miệng gian tà ” Anh đã rất nhẹ tay!”.

Sư Tử làm vậy là vì lúc này Xử Nữ hôn má, ôm ấp mấy tên kia. Lúc anh đánh người, anh đã nghĩ đến cảnh thân mật của Xử Nữ với mấy tên dở hơi, nghĩ đến đó anh lại đánh không nường tay, đánh cho bỏ tức.

Xử Nữ trả áo cho Sư Tử sau khi cô gỡ tóc xong, vội vàng ba chân bốn cẳng chạy đến xem xét 3 anh em của mình, “Đến nỗi này !” . Cô ngao ngán ngảm ngùi.

Chap 28.3 : Điều bất ngờ

Hội bàn tròn bài bạc giữa đêm, gồm Xử Nữ, Sư Tử, Lão Trọc và hai thằng Song Tam. Vì bị Sư Tử đánh thương nên Xử Nữ buộc phải cử mang họ về nhà cứu thương và phục vụ bữa tối để chuộc lỗi.

” Phụt!” Tam Tiện phun miệng đầy nước lên bàn, hai mắt trợn tròn như hai viên bi, tay vẫn chườm đá trên cái má sưng tấy do bị Sư Tử đá trúng vì lỡ ôm chân” Người yêu.....?”

Tam Tương nghe Xử Nữ bảo anh chàng hàng nhái hàng hiệu là bạn trai thì nuốt luôn cả miếng dưa hấu to dùng vào miệng, “Ừ!”. Nuốt xong mới nằm lăn ra kêu thét vì nghẹn, ” Ồi!”

Duy chỉ có Lão trọc bình tĩnh nghe chuyện, hỏi lại Xử Nữ rồi nhìn Sư Tử từ đầu đến cuối, ” Không thể chấp nhận nổi ! Thằng người Canxi này chịu làm bạn trai muội sao?”

Sư Tử nhìn đồng hồ trên bàn không khỏi nhíu mày, hai bên lông mày cau lên, Xử Nữ liếc nhìn anh rồi cười mỉm.

Lão Trọc kéo bàn ra một bên, ngồi trước mặt Sư Tử, giờ ông ta mới đặt hai cái tay lên vai anh được, mặt siêu nghiêm túc ” Nói với tôi bằng tất cả sự trung thực của một thằng nam nhi đại trượng phu, cậu yêu Tiểu Nữ nhà huynh đệ tôi sao hả?”

Xử Nữ, vốn là huynh đệ kết nghĩa với Lão Trọc và sau đó là Tam Tương, Tam Tiện. Thời đi học, Tam Tiện luôn bị Xử Nữ bắt nạt vì anh ta thích cô nàng Nhân Mã- bạn thân cô. Tam Tiện luôn tìm cách trêu chọc làm Nhân Mã tức phát khóc chạy đến kể với Xử Nữ, thế là thằng Tam Tiện đó rơi vào tầm ngắm của cô. Một ngày, Xử Nữ trói Tam Tiện vào một gốc cây sau khuôn viên nhà trường cấp 3 làm bố cậu ta tìm cậu

ta không được. Khi biết được con trai mình bị bắt nạt liền đến hỏi tội Xử Nữ, ông ta làm như vẻ rất giang hồ, ai ngờ Xử Nữ lại cao tay hơn. Cô không đấu bằng võ mà đấu bằng trí làm hai cha con thua trận tê tái, ông bố còn bị cảnh sát dễ mắt. Không biết ông ta nghĩ gì mà vác hương, hoa đến kết nghĩa với cô, lại còn xin cô cho đứa con theo học cái " trí ". Cũng từ đó, Xử Nữ mới trở thành sư phụ dạy chữ cho hai huynh đệ mù chữ Lão trọc và huấn luyện tên Tam Tiệp đỡ mất dạy hơn.

Sư Tử cứ chăm chăm nhìn ông Trọc cầu kì dị thường này, chẳng biết ông ta có bị gì trong đầu không mà cứ làm quá vấn đề, " Xử Nữ thì liên qua gì đến ông ?"

" Không liên quan sao được! Cô ấy là thiên đường của chúng tôi ấy chứ!" Tam Tương cũng xen vào " Sao chúng tôi giao bà già đó cho người không yêu cô ấy được!"

" Mấy người này lại làm quá rồi, đến mấy lúc thế này lúc nào cũng lôi chữ ra! Dạy chữ cho họ có lẽ là sai lầm! " Xử Nữ chặc lưỡi, cúi mặt xuống cắt dưa.

" Idol có love cô ấy không" Tam Tiệp bắt đầu dở trò nửa tây nửa Việt ra.

Mấy cái người này, Sư Tử chẳng buồn bận tâm, anh đứng phắt dậy, bỏ tay túi quần nhìn một lượt 3 tên anh xem là những kẻ lập dị, anh gắt " Tránh ra!"

Xử Nữ biết Sư Tử ghét nhất mấy câu kiểu sến sẩm, lần đó cô nói " Em yêu anh" còn sợ anh sút ột chân bay về nước luôn, mấy người này cứ kiểu làm quá lên thế, anh thấy khó chịu là đúng nên cô đưa tay bảo mọi người dẹp đường để Sư Tử đi.

" Anh ấy sẽ không nói mấy câu sến như thế đâu!"

Lão Trọc phải lặn qua một bên dè chừng tên lạnh lùng, Sư Tử hiên ngang đi ra khỏi nhà để ra vườn, khuôn mặt lãnh đạm cứ thế lướt qua những khuôn mặt méo mó.

" Anh ta thật kiêu ngạo!" Tam Tương ngồi sát Xử Nữ, tay bóc dưa ăn, miệng nhai nói "Đừng tưởng chỉ anh ta có được hàng nhái đó. !"

" Tính anh ấy vốn vậy mà!" Xử Nữ nháy mắt xoa dịu mấy cơn tự ái, tức giận đang dâng lên trong lòng mấy huynh đệ.

" Idol thật là ngầu hết sức !" Tam Tiệp vừa mở lời khen Sư Tử trông bảnh thì bị phi dép vào mặt.

Lão trọc ngồi dậy ngay ngắn, ông cũng chẳng quan tâm nữa " Thế muối khi nào đi?"

Xử Nữ suy nghĩ, cô dừng dao lại rồi lau tay, thở dài " Em cũng không biết nữa! Em còn phải trở lại Mỹ để hoàn thành kì thi bỏ dở!"

" Khi nào đi nhớ nói đấy nhé, đừng đi đột ngột như lần trước. Không biết được khi nào muối lại về !" Tam Tương mèu mếu nước mắt, miệng vẫn ăn nhồm nhoàm.

" Thế bà già đã gặp anh Thiên Yết chưa, anh ấy cũng đi Mỹ, bảo là đi tìm bà già đó!"

Câu nói của Tam Tiệp làm Xử Nữ đông cứng người lại, cứ mỗi lần nhắc đến Thiên Yết cô lại rùng mình. Xử Nữ thấy kì lạ, " Thiên Yết đến Mỹ tìm tôi sao?"

" Ở hay, thế muối không biết gì à, muối đi Mỹ không được bao lâu thì Thiên Yết cũng đi?"

" Sao anh ấy biết tôi đi Mỹ, cả các người nữa!?"

Giờ Xử Nữ mới để ý, mọi người ai cũng biết cô ra nước ngoài, và tới Mỹ. Cô đâu có nói cho ai, kể cả thím giúp việc và Nhân Mã.

" Ba cô nói! Một lần ông ta có về thăm nhà, chúng tôi đi ngang qua có hỏi, ông ấy bảo cô đi Mỹ rồi, còn ông ấy đi công tác nên mới về nước !"

" Ba tôi à? Còn tại sao Thiên Yết đi Mỹ thì tôi không biết!?"

" Nhân Mã cũng chẳng biết bà già đi Mỹ cho đến khi tôi nói!" Tam Tiệp cất lời, Xử Nữ giật mình, cô cũng quên khuấy đi, vốn Xử Nữ- Thiên Yết- Nhân Mã thân với nhau nên Lão trọc, Tam Tiệp cũng thân Yết- Mã.

” À, thế.....!” Xử Nữ hơi ngáp ngừng, cô không biết có nên hỏi về người vợ của Thiên Yết hay không, chẳng gì cũng là bạn, cô có nên chào hỏi hay không, ” Thế.... Thiên Yết đi Mỹ còn vợ cậu ấy ra sao? Cô ấy..... Bảo Bình..... sống một mình à?”

Lão Trọc ngạc nhiên, thế hóa ra Xử Nữ chẳng biết gì cả, cô toàn hỏi mấy cái vớ vẩn , Tam Tiệp bật cười ha hả ” Bà già bị lẫn thần rồi! Thiên Yết đã lấy vợ đây mà vợ anh ấy! Mà Bảo Bình nào? Có phải cô làm phát thanh viên truyền hình không, cô ta cũng tên Bảo Bình, cô ta cũng làm gì đã có chồng chứ ! Ha ha !”

Xử Nữ nghe lời Tam Tiệp nói, tim cô như ngừng đập, bàn tay cầm dao chẳng vững, miệng đơ cứng không thốt nên lời, một lúc sau mới ả ập được vài chữ ” Thiên yết.... chưa..... v...vợ sao?”

” Nếu cậu ta có vợ thì chúng tôi phải biết chứ, bạn bè mà! Đã thấy cái thiệp mời, với đám cưới nào đâu!” Tam Tương lấy dao nơi tay Xử Nữ để gạt quả dưa còn lại .

” Mình vừa mới nghe chuyện gì thế này!”

Đầu óc Xử Nữ trở nên choáng váng, ngày hôm đó, rõ ràng cô nghe Thiên Yết nói rằng anh ấy sắp kết hôn với Bảo Bình. Ngày hôm ấy là sinh nhật cô, cô không thể nhầm được, chiếc khăn trong hộp quà cũng để tặng Bảo Bình. Ngày hôm ấy, cô vì thấy đau buồn, tổn thương vì người cô yêu bấy lâu lấy người khác, cũng vì không muốn nhìn thấy người mình yêu tay trong tay với người con gái khác nên cô mới chọn cách ra đi. Ngày hôm ấy, cô đã bỏ bạn, bỏ nước, bỏ lại tình yêu đơn phương đó để chấp nhận những cái mới hơn. Và sau ngày hôm ấy, cô đã làm tổn thương tình bạn giữa cô và Nhân Mã, Thiên Yết, cô đã cắt đứt mọi liên lạc với những người đó.

Giờ khi cô trở về trong hạnh phúc, cô lại nghe thấy điều gì thế này? Thiên Yết không lấy vợ, vậy thì sau ngày cô đi, chuyện gì xảy ra? Xử Nữ cảm thấy mọi thứ xung quanh mờ đi, mờ nhạt dần dần, mọi thứ thật nhạt nhòa, cô mệt mỏi đứng dậy ” Mọi người ngồi chơi, em mệt quá! Em đi nghỉ đây! ”

” Thôi, bọn anh cũng về đây! Không có em nói chuyện chán chết! Ngủ ngon nhé!”

Xử Nữ nằm trên giường chìm đắm với những suy nghĩ mông lung, ánh mắt vô định nhìn lên sàn. Cô giờ chẳng biết nên nghĩ cái nào trước , cái nào sau, cái nào nên nghĩ và cái nào không nên nghĩ, chúng thật hỗn loạn và làm cô đau đầu.

” Thiên Yết và Bảo Bình không lấy nhau? Hôm đó, cậu ấy vui vẻ hơn hử thế kia mà! Chuyện gì xảy ra nhỉ, sao Thiên Yết lại không lấy vợ nữa !”

Cô cứ trần trọc mãi, hết quay mình bên này lại bên khác, ý nghĩ về đám cưới của Thiên Yết cứ khiến cô bận tâm dù cô không còn yêu anh. Nhưng dù gì cũng vì đám cưới đó, cô mới lạnh nhạt với anh, bỏ bạn bè để đi. Cô phải biết sự thật khi gặp anh, cô phải gặp Thiên Yết lần nữa!

Đám bạn Xử Nữ về cũng lâu, Sư Tử vẫn ngồi trên ghế đá ngoài vườn, lẳng ngẩng nhìn đêm lạnh. Lúc này anh có tình cờ nghe đám bạn đó nhắc đến tên Thiên Yết lúc tiễn họ về, anh cũng mừng tượng đã có chuyện gì xảy ra . Thiên Yết và Xử Nữ lại quen biết nhau trước anh khi cô ở Việt Nam. Mọi chuyện trở nên phức tạp, ở bên cô ngày nào, anh thấy mình vui ngày đó. Sư Tử nhận ra com người anh thay đổi rất nhiều từ khi gặp Xử Nữ. Anh đã chẳng buồn cười dù đó là điều vui nhưng bên cô, anh đã cười vì đó là điều hạnh phúc. Anh thường xuyên ăn tối ở ngoài, ngủ ở ngoài, đi thâu đêm, nhưng khi yêu cô, nghĩ cô ở đang ở nhà đợi anh, anh lại muốn trở về ăn tối cùng cô, ngắm sao cùng cô, trò chuyện cùng cô. Anh thấy cuộc sống cũng không quá tệ nhạt như anh hay nghĩ. Yêu Xử Nữ, anh muốn nói nhiều hơn vì anh muốn cô hiểu anh hơn. Anh biết mở lời câu chuyện, gợi ra những chuyện đi. Yêu cô, anh muốn ngủ cùng cô để ngắm gương mặt của cô vào mỗi sáng, nó làm anh thấy dễ chịu và thoải mái khi bắt đầu ngày làm việc. Yêu cô, anh chẳng buồn sát hại người, tham gia xã hội đen đầy nghiệt, vì anh sợ cô gặp nguy hiểm. Mọi thứ, đều từ cô mà ra.

” Xử Nữ, lỗi tại anh hay tại em khi anh bỗng nhiên muốn bên em nhiều hơn !”

Sư Tử trầm mặc, gương mặt anh phẳng phất nét đượm buồn, đôi mi sụp xuống, anh tựa lưng vào ghế đá, đôi tay để lên mặt để che đi giọt nước mắt. Anh đã khóc từ bao giờ. Anh đã được quá nhiều, người tên Sư Tử đã chịu khổ thay anh, giờ cậu ta nên được hạnh phúc !

” Chẳng lẽ anh muốn Xử Nữ phải chịu khổ?” Giọng Thiên Yết buổi tối hôm đó lại vang lên trong vô thức của Sư Tử ” Vì xã hội đen, gia đình anh phải chạy trốn, ba mẹ chết thảm, cũng vì xã hội đen, gia đình Xử

Nữ ly tán, mẹ chết thảm, ba chết không nhắm mắt, cô ấy thì lại mất trí nhớ. Sư Tử, anh là người của xã hội đen, chiến trường thế giới đen bao giờ cũng là máu và mạng sống, chẳng lẽ anh muốn cô ấy bước vào thế giới mùi tanh ấy một lần nữa. Bên anh, cô ấy chỉ gặp nguy hiểm, liệu cô ấy có thể sống hạnh phúc khi chồng mình là người xã hội đen, cuộc sống lúc nào cũng phải cảnh giác lo sợ bọn kẻ thù. Hơn nữa, Sư Tử, người các bang phái vì anh mà vào tù giờ cũng sắp ra tù rồi. Anh muốn cô ấy bị thương vì bọn đó sao? ”

” Hãy để cô ấy cho tôi, đừng gì tôi không lún sâu vào xã hội như anh! Ở bên tôi, Xử Nữ sẽ được an toàn và hạnh phúc. Khi chưa gặp anh, cô ấy vốn dĩ đã hạnh phúc rồi, giờ xem như bắt đầu vạch xuất phát, anh chưa từng quen cô ấy!” Thiên Yết ánh mắt đượm buồn trong buổi chiều tà nhạt bóng.

Cuộc trò chuyện giữa hai người dần ông thực thụ, về một người con gái, ” Đúng là thiên mệnh. Không ngờ tôi, cậu, Xử Nữ lại vướng vào cái vòng luẩn quẩn này. ” Sư Tử hướng mặt mình theo chiều gió về phía mặt trời nhỏ ẩn khuất sau đám mây mờ .

” Xử Nữ sẽ cảm thấy thế nào nếu biết anh là Thiên Yết, tôi là Sư Tử? ” Thiên Yết mở lời .

” Chỉ là cái tên thay đổi ! Anh không thể là Sư Tử hiện tại mà cô ấy yêu cũng như tôi không thể là Thiên Yết hiện tại! Thay đổi tên sẽ làm mọi thứ rối rắm hơn ! Tùy anh, dù là Thiên Yết hay Sư Tử, thì đó vẫn là con người thực sự của tôi!”

Sư Tử quay bước ” Tôi sẽ rời xa cô ấy! Và cậu.....”, anh ngập ngừng nhìn Thiên Yết, anh đứng thật thẳng, hai tay bỏ túi quần hiên ngang bước đi về phía trước ” Tôi sẽ cho cậu làm Sư Tử. Tôi cá rằng, cái tên sẽ chẳng thay đổi được gì. Tôi rời xa Xử Nữ không phải sợ cô ấy lung túng khi gọi tên mà tôi sợ, cô ấy gặp nguy hiểm khi bên tôi! ”

Trở về thực tại sau những phút hồi tưởng, Sư Tử mệt mỏi đi vào nhà, đến mở cửa phòng Xử Nữ thấy cô đã nằm ngủ, anh khép cửa lại rồi đi ra ngoài nằm trên sofa. Đêm nay, anh chẳng ngủ được, trong bóng tối, anh cứ lặng lẽ thổ dài. Bỗng anh nghe tiếng Xử Nữ bên tai, cô đã ngồi bên anh từ lâu nào ” Anh không vào ngủ?”

” Cùng em?” Sư Tử nghiêng người, để đầu trên tai, nhìn cô.

” Ừm..... ” Xử Nữ biết anh trêu chọc liền đánh lảng ” Chỉ là cùng phòng, cùng giường, cùng chăn chứ không cùng người. Không có gì xảy ra hết!”

Sư Tử vốn đầu óc đen tối, ánh mắt gian tà hiện rõ, anh đưa tay khê vuốt mái tóc cô, dưới ánh đèn mờ hắt ra từ phòng ngủ Xử Nữ, cô trông thật dịu dàng, mỏng manh như sương đêm.

” Ý em là chuyện gì xảy ra ? ”

Sư Tử bỗng nhiên hỏi xoắn, Xử Nữ biết cô lại rơi vào cái hố đen tối của anh nên chạy đi thì hơn, ” Em vào ngủ đây!”

” Cùng ngủ chứ!” Sư Tử đi sau bế phốc Xử Nữ trên tay, nhìn cô anh cười tà mị, đôi mắt thâm sâu khó lường ” Chỉ là cùng ngủ! Không có chuyện gì xảy ra”

” Sư Tử! Anh là đồ đen tối nhất quả đất!” Xử Nữ vừa hét lên, Sư Tử ném cô lên giường, anh tắt điện vẫn giọng ranh mãnh ” Là em gợi chuyện trước!”

” Á!” Xử Nữ bị Sư Tử đè chặt hai tay, trong đêm tối cô chẳng nhìn thấy gì, chỉ ngửi thấy mùi hương nơi cơ thể anh ” em sợ anh cảm lạnh nếu như ngủ ngoài sofa thôi !”

Sư Tử, anh chỉ đang muốn đùa Xử Nữ chút xíu không ngờ cô lại phản xạ đáng yêu thế này, như thế anh càng muốn chọc cô thêm chút xíu ” Em muốn con là trai hay gái?”

” Con gì cũng được.....Á ! ” Xử Nữ buột miệng, nói linh tinh, cô liền gỡ lại ” Không phải... không phải.... !”

Sư Tử cúi đầu xuống, anh hôn bên tai Xử Nữ làm cô run mình, nụ hôn của anh luôn trôi qua đầy say mê và cuốn hút, anh hôn men theo vành tai nhỏ của Xử Nữ, má, rồi đến đôi môi mỏng của cô. Xử Nữ run theo từng dấu hôn của anh, hai tay cô tê lại vì bị anh cầm chặt, đôi chân cô đơ cứng, đầu não hoạt động thật chậm. Nụ hôn của Sư Tử luôn làm mọi hoạt động của cơ thể cô trở nên lè mề. Xử Nữ sợ hãi, cô chưa bao

giờ trải qua chuyện nam nữ, yêu Sư Tử, cô mới biết hôn là như thế nào. Cô sợ chuyện đó kinh khủng, nhất là khi anh và cô chưa lấy nhau.

” Là em muốn trai hay gái cũng được đấy nhé!”

Sư Tử nâng cằm Xử Nữ lên cao hơn, nụ hôn anh trở nên nhanh hơn, lưỡi anh luôn lấy lưỡi cô, tung hoành trong miệng cô. Anh luôn biết cách làm người phụ nữ của mình hưng phấn ! Xử Nữ cũng không ngoại lệ, đợi cô nhắm mắt buông xuôi, anh mới tha cho cô, nhả nụ hôn ra, nằm sang bên chọc ghẹo ” Em cũng biết cách hưởng thụ đấy nhỉ?”

Nghe giọng anh thủ thủ, Xử Nữ giật mình mở mắt, biết anh đang trêu đùa với mình, Xử Nữ thấy xấu hổ bật khóc .

” Anh là đồ tồi, hức hức, Sư Tử, anh dám lấy chuyện đó ra đùa hả?”

Sư Tử không ngờ Xử Nữ lại thành ra như vậy, nếu là người phụ nữ khác, anh làm vậy, cô ta sẽ quay lại ” yêu anh“, trao anh những nụ hôn nóng bỏng, hoặc là quay sang giận vì làm cô ta mất hứng, còn cô lại lăn ra khóc. Xem ra người phụ nữ như Xử Nữ rất trọng trinh tiết . Anh lúng túng, không biết đỡ cô ra sao liền quay sang ôm cô vào lòng ” Anh xin lỗi!”.

” Xin lỗi gì chứ! Anh có biết là em sợ sao không hả?” Xử Nữ vùng tay dấm vài bờ ngực săn chắc của Sư Tử, khóc ướt dấm cả áo anh.

Anh xoa lưng vỗ về cô, bờ vai cô run lên , anh ôm chặt lấy nó, giọng nói có chút hối lỗi ” Được rồi! Được rồi! Ngoan”

Sư Tử hôn lên mái tóc cô, bây giờ anh chỉ muốn mình có những khoảnh khắc đẹp với Xử Nữ, anh vòng tay ôm cô vào lòng thật nhẹ, ” Anh yêu em ấ. Lời anh thốt lên thật nhỏ đến nỗi chẳng ai nghe thấy được, Xử Nữ cũng vậy, cô không nghe thấy lời anh nói, tiếng cô khóc đã át tiếng của anh. Anh dặn lòng mình ” Sẽ có một Sư Tử khác thay anh yêu em”, khép đôi mi lại, anh thiếp vào giấc ngủ bên người con gái anh yêu .

37. Tập 29 : Nhân Mã Gặp Nạn

THIÊN MỆNH

Chap 29 : Nhân Mã gặp nạn!

Đông Việt Nam có chút nắng ửng hồng đầu ngõ, những vệt xanh màu cây trở nên tươi hơn, cảnh vật xung quanh có màu có sắc. Nhưng chỉ một chút, những tia nắng yếu ớt lại vụt tắt trong ngày đông lạnh, lại nấp mình tránh rét sau những đám mây u tối.

Xử Nữ tỉnh dậy trong ánh đèn mờ và ánh sáng ngày đông yếu ớt nhạt nhòa. Cô trở mình quay người về bên trái, hai mắt cứ riu lại, chúng chẳng buồn mở ra và thế cô lại kê tay lên đầu rồi ngủ tiếp. Một bàn tay ấm áp mìn mìn cầm lấy tay cô, rồi kéo người Xử Nữ về tư thế nằm giữa ban đầu.

- ” Gì vậy?” - Xử Nữ cất lời khó nhọc, đưa tay lên dụi mắt cho tỉnh thì tiếng Sư Tử thủ thủ bên tai, hình như anh đang khó chịu và có chút cằn nhằn không bằng lòng.

- ” Không được dụi mắt !”

Giọng nói của anh làm Xử Nữ tỉnh hẳn giấc ngủ, bừng tỉnh dậy nhìn xung quanh, đập vào mắt là khuôn mặt nam thần của Sư Tử. Xử Nữ nhíu mày, cô mỉm cười chào buổi sáng với anh.

- ” Bây giờ rồi? ”

- ” Đang sớm ấ- Sư Tử ngồi bên cạnh Xử Nữ giọng nhẹ nhàng nhắc nhở, ” Lần sau ngủ không được nằm nghiêng bên trái, đau tim và giảm tuổi thọ ! Nếu em muốn chết sớm thì cứ làm, nhưng anh sẽ là người giết

chết em nếu em cứ nằm nghiêng bên trái lúc ngủ. Tiếp, không được dụi mắt khi dậy, em sẽ bị viêm giác mạc !”

Mới sáng sớm, Xử Nữ lại phải nghe và học thuộc một đồng quy tắc của Sư Tử, đúng là con người cầu toàn và thích ra lệnh.

Xử Nữ bậm miệng không muốn chấp hành, cô bảo :

- ” Đó là thói quen ! Đâu phải nói bỏ là bỏ được !”

- ’ Còn cái ?”

Sư Tử chỉ nói một câu, Xử Nữ đã thấy sợ và quay sang hỏi lỗi ”

- ” Được rồi ! Tuân thủ 100%”

Vệ sinh cá nhân xong xuôi, Xử Nữ nhìn lên đồng hồ, thấy kim chỉ 10 giờ, cô làm rớt luôn cái điện thoại trên tay xuống sàn, vỡ tung bành ” Đốp !”

Sư Tử cau mày nhìn bộ dạng Xử Nữ, cái mặt chẳng thể nào đỡ nổi, hai mắt tròn vo, miệng há hốc ngạc nhiên, mở miệng nói thì e a e ấp, anh hỏi :

- ’ Lại chuyện gì?”

- “1.....0.....giờ?”

Đánh răng, rửa mặt, vệ sinh cá nhân buổi sáng lâu nhất cũng 30 phút là cùng, giờ đã là 10 giờ, cô dậy muộn đến thế sao? Thế còn bữa sáng, Sư Tử chẳng ăn gì sao? Có lỗi quá đi, Xử Nữ đường đường là phụ nữ trong nhà, thế mà lại để bạn trai mình nhịn bữa !

Sư Tử nhìn lên chiếc đồng hồ treo tường, ánh mắt có chút tối lại, anh lắc đầu ngán ngẩm, chỉ lên cái kim đồng hồ :

- ” Đó là cái đồng hồ chết !”

Xử Nữ ngơ ngác, đông cứng ngồi xuống lật cái điện thoại ra, thở thở một hồi, ” Ôi ! Chẳng lên nữa !”

Cái màn hình cảm ứng đã bị nứt ra một đường dài, thật tội nghiệp , tại số nó đen đui khi gặp cô nàng hậu đậu Xử Nữ này, tuổi thọ thấp là phải !

- ” Giờ mới 7 giờ !”- Sư Tử liếc mắt xem đồng hồ trên tay rồi bảo Xử Nữ đang loay hoay sửa điện thoại.

Anh gấp máy tính lại, đứng dậy đi vào phòng, lát sau quay ra với bộ đồ mới, Xử Nữ vẫn đang méo mào méo mặt vì tiếc của, Sư Tử liền cầm lấy chiếc điện thoại, anh đi thẳng và ném vào sọt rác dưới bàn. Mất đúng 2 giây để thanh lý nó !

- ” Điện.....thoại....của....em!”

Xử Nữ một lần nữa đóng băng, ôi trời, tiền nó đâu có nhiều mà thích quăng gì là quăng đâu chứ !

- ” Bỏ đi ! Đi mua cái mới ¡- Sư Tử thở dài, ” 15 phút nữa ! ”

15 phút là 15 phút ! Không có chuyện 15 phút 01 giây ! Có lẽ tiếp xúc với Sư Tử nhiều, quen với tác phong của anh, Xử Nữ trở thành người hoạt động đúng giờ giấc.. Cô đứng dậy phi như bay đi thay đồ, chỉ kịp quẹt son sơ sài, lát sau quay ra, tay cầm chiếc khăn quàng chưa kịp đeo chạy ra, sợ muộn giờ.

- ’ Mới 9 phút 55 giây !”

Sư Tử tiến đến gần Xử Nữ, cô có vẻ vội vã nên son đánh bị lem, anh đưa tay mình lên lau đi phần lem ấy. Hành động của Sư Tử làm Xử Nữ đứng hình, tay chân loạn quạng, không biết làm gì, cho đến khi Sư Tử thúc.

- ” Đi thôi!”

Xử Nữ mỉm cười, chạy theo sau, khóa cửa cẩn thận, hai người rời nhà !

Taxi tư nhân đợi trước cổng, Sư Tử không muốn lái xe, một phần vì không quen đường lái ở Việt Nam, một phần anh ‘nhắc’, trước giờ đều Ma Kết lái là chủ yếu, quen rồi!

- ” Chúng ta đi đâu !?” - Xử Nữ mở miệng hỏi, mắt vẫn nhìn xung quanh hai bên đường, mãi mê nhìn đường phố.

Thấy Sư Tử im lặng không trả lời, cô liền quay lại, cau mày ” Sao em hỏi anh không trả lời !?”

” Tài xế, trả lời cho cô ấy đi !” Sư Tử bắt chéo chân, thoải mái ngồi dựa lưng vào ghế, ung dung tự tại, phớt lờ Xử Nữ. Lỗi của Xử Nữ là : Hỏi mà không nhìn mặt để hỏi. Sư Tử vốn là người có lòng tự trọng rất cao!

Xử Nữ bĩu môi, ” Đồ kiêu ngạo ỉ, tất nhiên câu vừa rồi chỉ là nói thâm trong bụng, ” Anh tài xế đẹp trai phong độ, chúng ta đi đâu vậy !”

Xử Nữ cũng muốn chọc Sư Tử bèn tiếp chuyện một cách dễ thương, anh tài xế có vẻ ngượng ngùng, định cười nói địa điểm, thì Sư Tử cướp lời. Anh thấy khó chịu trong người khi Xử Nữ tỏ ra thân mật vui vẻ với tên tài xế này .

- ” Thôi, khỏi cần nói ! Đến rồi hẵng hay !”

Xe dừng lại một cửa hàng lớn, hai người bước vào trong đó, Xử Nữ giật lùi lại.

-” Em không mua điện thoại nữa đâu !”

Nghĩ lại cũng đúng, cô ít khi dùng điện thoại, gặp mẹ thì cô đến thẳng nhà, mẹ cô ở nhà 24/24, ở nhà Sư Tử thì cô gặp anh suốt. Trừ hai người đó ra, cô cũng không muốn liên lạc với ai cả. Hơn nữa, cô không muốn tiêu tiền của Sư Tử, sau này có việc, cô muốn tự mua ình.

Sư Tử không chấp thuận, anh mặc kệ cô đứng đó rồi đến quầy hàng, anh làm gì đó, chỉ một lát sau anh quay lại, cầm tay cô đi, mỉm cười nói :

- ” Đi thôi! ”

Xử Nữ bước ra khỏi cửa hàng, tươi cười giật tay Sư Tử, ” Chúng ta đi bộ đi !”

- ” Em lại muốn làm ” Phiên dịch viên “”? - Sư Tử nhắc lại cái ngày vừa xuống sân bay, liền bị mấy bà mê trai chọc tức chết làm Xử Nữ lạnh gáy.

Phải chăng là Thiên Mệnh !

Đối diện đó, có một cửa hàng khăn quàng, Xử Nữ liền kéo Sư Tử băng qua đường, cô lóc cóc chạy vào. Có khăn quàng, Sư Tử có thể che bớt mặt đẹp trai của mình bằng cách kéo khăn đến quá miệng. Xử Nữ ngấm đi ngấm lại rồi Chọn một chiếc khăn màu xanh sẫm đeo lên cho Sư Tử, cô lắc đầu không vừa ý :

-” Anh không hợp với màu xanh !”

- Anh chúa ghét màu đó !

Sư Tử nói lại, hồi còn nhỏ, bất cứ cái gì có màu xanh đậm, anh đều quăng hết.

- Màu đỏ cũng không hợp !

- Con trai mặc màu đỏ bao giờ !

Xử Nữ gạt đầu tán thành, căn bản chiếc khăn cô quàng là màu đỏ,cô chỉ muốn thử Sư Tử quàng sẽ xem sao.

- Thế còn màu trắng sẽ sao nhỉ ?

- Em định cho anh bạch tạng cả người?

Xử Nữ nhìn lại, Sư Tử đang mặc chiếc áo len trắng bên trong, áo khoác cũng trắng đôi dày màu trắng sọc đen tí, cộng thêm làn da trắng như ma cà rồng nữa ! Chắc ôi thành bạch tạng thượng hạng luôn!

- Thế cái gì mới được chứ ! - Xử Nữ trở nên nóng tính nhìn Sư Tử

- Cái đó anh chịu !

Mấy người bán hàng đứng đó nhìn cặp đôi trẻ thì bật cười, người thì ghen tỵ, người thì đứng chụp ảnh, quay video cặp trai tài gái sắc. người thứ ngẩn ngơ đứng ngẩn mà không nghe người mua đang hỏi.

Bỗng, Xử Nữ chợt nhớ ra, có lần Sư Tử mặc bộ đồ ngủ xám, anh trông vừa nam tính, vừa dễ thương ! Cô chọn chiếc khăn màu xám đục vân đen, quàng vào cổ anh.

Cô thốt lên vui sướng :

- Tuyệt ! Chẳng có gì hợp hơn nữa !

- Màu xám là màu anh thích - Sư Tử mỉm cười.

- Sao không nói sớm !- Xử Nữ cắn miệng tức tối,

Sư Tử quay mặt bảo cô bán hàng chủ hàng ” Lấy cho tôi thêm một chiếc thế này !”

- Hàng đôi ạ? - Cô nhân viên thắc mắc hỏi lại - Cho nữ hay nam ạ?

- Cho cô gái này - Sư Tử kéo tay Xử Nữ lại - Lấy cho tôi 1 chiếc y hệt như chiếc cô ấy vừa chọn !

- Em không ngờ anh cũng thích dùng hàng đôi cơ đây !- Xử Nữ trêu chọc Sư Tử liền bị anh ném ột cái lườm cộng với cái tay bị bóp chặt,

Hai người bước ra cửa hàng, cùng quàng khăn đôi màu xám, Xử Nữ lúc này nhìn thấy bản poster viết giảm giá ở Royal City liền rủ Sư Tử đến đó:

- Sư Tử ! Đến Royal City ! Thành phố dưới lòng đất nhé !

Chẳng để Sư Tử từ chối hay đồng ý, Xử Nữ kéo anh chạy đi một mạch vì Royal City ở ngay gần đó, sau cái vòi nước phun to dùng trước cổng.

Royal City được xây dựng theo mô típ thành phố thu nhỏ, bao gồm khu vực siêu thị cực lớn ở tầng trên. Các tầng ở dưới phân cấp rõ ràng, tầng dưới cùng là khu vực lòng đất với các trò chơi khám phá bí hiểm, tầng trên có thành phố đại dương, hồ bơi và trò chơi nước, tiếp là các tầng rừng, núi, còn có cả tầng triển lãm tranh, tác phẩm nghệ thuật và các bộ hình nghệ thuật. Còn có tầng dành cho các trò chơi thể thao như boxing, đấu võ, bóng rổ, riêng môn bóng đá được xây dựng riêng một tầng gồm sân vận động thu nhỏ. Tầng trên cùng là tầng nghỉ dành cho các khách V.I.P, chỉ có ai là V.I.P mới được dùng phòng trên đó, chỉ có duy nhất 10 phòng.

- ” Đông thật !” - Xử Nữ thấy ngợp với dòng người trong này, ngoài kia đông đủ chết, trong này đông đến nỗi muốn nghít thở luôn. Ngày khuyến mãi có khác, người đi ùn ùn như kiến.

Xử Nữ phải nắm chặt tay Sư Tử kéo lạc mất, mà nếu có lạc thì Sư Tử thuộc hạng dễ tìm, anh là người đẹp trai nổi tiếng thì đâu sợ lạc, đi đâu cũng tìm được. Còn Xử Nữ mà lạc thì trời than đất khóc, mặt đất rung chuyển, tận thế đến nơi, cô vẫn chẳng thể tìm nổi đường ra. Royal City thì khổng lồ mấy nghìn thước, mấy chục tầng lận chứ đâu có ít, người đông như kiến, thôi, tốt nhất để phòng cho chắc ăn.

- Sư Tử ! Anh nhớ nắm chắc tay em đây !

Xử Nữ vừa đi vừa nói, mắt vẫn cứ thao thao nhòm ngó khu triển lãm, đúng là cô có sở thích đặc biệt với Mỹ Thuật. Vào khu Mỹ Thuật, người có giảm đi nhiều, trong khu mỹ thuật này có khu vực dành cho những bạn thích trở tài về. Xử Nữ chăm chăm nhìn bé gái nhỏ tuổi đang cặm cụi vẽ, mặt lấm lem, cô cất lời :

- ” Bé vẽ đẹp quá nhỉ”

Sư Tử đứng bên cạnh Xử Nữ nhìn hai người, anh im lặng không nói gì.

Cô bé bị câu nói của Xử Nữ làm giật mình, lệch tay làm đổ chén mực ra bức tranh, bé hét lên :

- ‘ Ôi, không , tranh của em !”

Xử Nữ hốt hoảng, lúng túng ” O, chị xin lỗi !”, cô loay hoay lấy bức tranh ra phẩy cho khô, không ngừng xin lỗi :

- ” Chị không cố ý !”

Cô bé có vẻ mếu máo khi thấy bức tranh cát công vẽ bị vấy bẩn, hàng nước mắt đọng lại trên khóe mắt sắp rơi, Xử Nữ thấy thế thì có lỗi vô cùng :

- " Chị.... xin lỗi.... chị....!"

- " Đó là tranh vẽ chị gái em !" - Cô bé bật khóc- " Chị em đang bệnh nặng, tay chân chị ấy không cử động được! Chị ấy thích vẽ tranh lắm ! Em muốn vẽ tặng chị ấy'

Xử Nữ khựng lại, không ngờ bé gái này cặm cùi vẽ tranh miệt mài là vì chị gái mình. Lòng Xử Nữ chợt nhói đau, Sư Tử nhìn Xử Nữ trầm mặc, ánh mắt cô đượm buồn, lát sau Xử Nữ cười :

- " Chị thử vẽ được chứ !"

Bé gái ngẩng đầu lau nước mắt, đôi mắt trong veo thơ ngây có nét vui hơn :

- " Chị biết vẽ tranh sao?"

Xử Nữ suy nghĩ, rồi trả lời ngay sau đó :

- " Không biết nữa, lâu lắm rồi chị không cầm bút vẽ. Chỉ biết chị từng thi vẽ hồi nhỏ và đạt giải nhất thành phố đấy! "

Bé gái như tìm thấy hi vọng, liền với tay lấy bức ảnh trên bàn đưa cho Xử Nữ :

- " Đây là chị gái em ! Tên Nhân Mã !"

Xử Nữ tươi cười cầm bức ảnh trên tay, đôi mắt trở nên tối u, khuôn mặt tái mét, người trong ảnh là " Nhân Mã- bạn thân cô" mà,sao lại....

- " Người này là chị gái em?"

- Vâng !- Bé gái gật đầu.

" Nhân Mã làm gì có em gái ?" Xử Nữ bắn khoản lạ lùng, lát cô chợt nghĩ đến chuyện gì đó.

- Em.... em là.....Nhân Vi?- Xử Nữ ngập ngừng

- Vâng.....! Sao chị biết ?"- Cô bé hồn nhiên trả lời.

- Chị là bạn cô ấy..... Nhân Mã... Nhân Mã...bị gì? Em nói chết là sao...?

Đôi mắt Nhân Vi khê sụp xuống, đôi tay run run, chỉ vào mình, rồi khóc :

- Hôm đó, tan trường... Em đợi mãi không thấy có ai đón, trời lại tối. Sợ quá nên em đi đến nhà bạn chơi, Chị Nhân Mã đến đón không thấy, liền chạy đi tìm. Trên đường đi thì gặp tai nạn. Hu hu !

Nghỉ một lát, cơn nấc dâng lên, bé gái nói câu được câu mất :

- Mẹ bảo chị ấy không đi lại được nữa, tay phải cầm bút bị thương nặng nên viết sẽ rất khó. Tội chị ấy lắm, chị ấy chẳng nói chẳng rằng, ngày nào cũng cầm bút vẽ nhưng không được . Chị ấy cứ khóc...

Xử Nữ lùi bước lại, cô chẳng thể đứng vững trên đôi chân của mình, cô loạng choạng ,Sư Tử nhanh chóng đưa tay ra đỡ lấy.

- " Xử Nữ ! Chuyện gì vậy?"

Xử Nữ chẳng thấy gì trước mắt mình, Nhân Mã là người bạn thân của cô- Nhân Mã gặp tai nạn, cô cũng không biết. Cái gì cũng không biết, Xử Nữ gượng dậy, giọng khô khốc, cô nắm lấy đôi vai Nhân Vi :

- Nhân Mã đang ở bệnh viện nào?

- Nhà em đưa chị ấy về nhà rồi ! Nhà em không có tiền để chị ấy điều trị nên...

Xử Nữ thấy khóe mắt cay cay, đúng rồi, tại cô vô tâm quá nên chẳng bận tâm đến bạn bè, gia đình Nhân Mã luôn khó khăn. Bố Mã thì rượu chè cờ bạc, gái gú, mẹ phải làm việc cật lực nuôi cô khôn lớn, giờ chắc thêm bé Nhân Vi- con hoang, bác cũng phải gắng lắm.

- Sư Tử ! Chúng ta đến nhà

Sư Tử gật đầu, anh chẳng nói gì, vì lúc này anh hiểu tâm trạng cô như thế nào, chắc đó là người bạn quý :

- Chúng ta đi thôi !

Kí ức về những ngày tháng tuổi thơ ulla về, khi Xử Nữ và Nhân Mã là những cô bé THÍCH VẼ TRANH !

- Mã Mã ! Xem này ! Xem tờ vẽ cậu này!

Xử Nữ cầm tranh chạy toán loạn, chạy đôn chạy đáo khoe Nhân Mã bức tranh cô cặm cũi vẽ suốt 1 tiếng đồng hồ.

- " Gì thế này ! Tóc tớ đâu có xoắn như thế ! Tóc thẳng thượng hạng mà - Nhân Mã cau có bắt bẻ cô bạn của mình.

- " Đồ Ngốc ỉ- Xử Nữ cốc đầu Nhân Mã - " Cái này gọi là fashionita! Cho nhìn thời trang chút ! "

- " Thế chẳng phải tớ ỉ- Nhân Mã bĩu môi- " Còn đây là cậu !"

- " What !" - Xử Nữ đứng phắt dậy - " Tớ đâu có cái nốt ruồi to đùng trên mặt thế cơ chứ !"

- " Thì bảo là thêm cho có fashionita ỉ- Nhân Mã nói lại câu Xử Nữ - " ha ha ! Hài thật ! "

- " Ế!! Thế thì này, !" - Xử Nữ lại vẽ thêm cái gì đó trên bức tranh của mình.

- " Xử Nữ ! Cậu bị điên hả ! Sao lại vẽ tớ mọc râu, lại còn mọc râu trên mũi nữa !" - Nhân Mã hét lên , lấy màu quẹt lên tranh của Xử Nữ.

- " Hú hú ! Nhân Mã có râu trên mũi !" - Xử Nữ vừa cười vừa lấy màu quẹt lên tranh Mã, ai ngờ trật tay quẹt lên áo Nhân Mã.

- " Xử Nữ ! Sao cậu dám làm bẩn áo tớ !" - Mã Mã ôm nguyên hộp màu quẹt lại.

- ' Mã có râu trên mũi ! Cậu cũng quẹt đó đấy thôi!"

- " Xử ruồi ! Xử ruồi!"

Hai cô bé lấy màu nước vẽ lên áo nhau, mặt nhau, rồi đầu tóc, tay chân, chẳng mấy chốc căn phòng đã dính đầy màu. Hoàng hôn buông xuống, cả hai nằm xuống thở hổn hển, nhìn nhau cười, rồi ngoắc tay, Mã bảo :

- ' Sau này tớ sẽ làm họa sĩ !

Xử Nữ bật cười trêu chọc : - Họa sĩ cái con khỉ ! Vẽ gì đâu mà xấu !

Mã Mã véo tay Xử Nữ một cái rõ đau : - Khỉ Xử chứ gì ! HA hA!

38. Tập 29.2 : Bí Mật Ẩn Dấu

Thiên Mệnh

Chap 29.2 : Bí mật ẩn sau đám cưới của THIÊN YẾT VÀ BẢO BÌNH

Căn nhà nhỏ ẩm ẩm, rêu phong bám đầy tường, cánh cổng rỉ sét. Xử Nữ không đủ can đảm bước vào đó, cô chẳng còn dũng khí để đối mặt với người bạn của mình.

" Liệu cậu ấy có còn xem mình là bạn nữa hay không ? Mình thật không xứng !" Xử Nữ cứ suy nghĩ, những suy nghĩ tản mạn mông lung chứa đầy trong đầu.

Sư Tử bảo có việc nên anh đưa cô đến đây rồi liền quay xe đi ngay lập tức. Xử Nữ một mình cùng bé Nhân Vi về căn nhà này, đôi tay run run của cô nắm chặt lấy tà áo.

Bước vào căn nhà Nhân Mã, bóng đèn hiu hắt làm căn phòng vốn tối lại càng trở nên lạnh lẽo hơn, bước chân Xử Nữ dừng lại trước căn phòng Nhân Mã. Tim cô đập thành thịch, lồng ngực như muốn nổ tung ra, Xử Nữ đang đối mặt với áp lực cực lớn.

Cánh cửa dần hé mở, cảm giác này, cái cảm giác thờ mà không thờ nổi, chỉ muốn bỏ chạy đi thật xa, Xử Nữ đã từng trải qua. Khi Sư Tử hôn mê, cô đã có lần chẳng muốn mở cánh cửa đó, vì cô sợ sau cánh cửa ấy là cảnh tượng cô chẳng muốn thấy. Xử Nữ nắm chặt khóa cửa rồi từ từ đẩy.

Đằng ấy, có chiếc xe lăn và đằng ấy, Nhân Mã đang ngồi thơ thẩn nhìn ra ngoài trời, nơi có những tán cây xanh rờn vào mùa hè và những cành cây khô khốc vào mùa đông. Đằng ấy, người bạn của cô đang chìm đắm vào một không gian im ắng lạ thường.

Xử Nữ thấy chua, chất đầu lưỡi, lát lại thấy vị đắng len lõi qua, cô lại chẳng thể cất lời. Nỗi đau cứ âm ỉ, tình bạn giữa cô và Nhân Mã sao thật mong manh, cô sợ Nhân Mã không tha thứ cho cô về cái ngày cô bỏ đi đột ngột và cắt đứt liên lạc với mọi người !

- " Nhân.....Mã !"

Lời nói thốt ra thì nước mắt cũng vừa rơi xuống, Xử Nữ quỳ gục xuống sàn, bờ vai run rẩy, cô chẳng cảm được lòng mình:

- " Mã.... Tớ....xin lỗi !"

Căn nhà vang lên tiếng khóc than khổ sở, đôi mắt hao gầy của Nhân Mã khẽ di chuyển, chiếc xe lăn dần quay đầu. Xử Nữ ngược nhìn lên, thấy bạn mình, Nhân Mã gầy gò ốm yếu ngồi trên chiếc xe lăn, đôi chân đông cứng, khóe mắt cô ấy cũng đọng đầy nước mắt.

- " Nhân Mã !!!!!!!!!!!!!!"

Bao nhiêu ngày rồi, Xử Nữ chưa gặp Nhân Mã, chưa trò chuyện với Nhân Mã. Bao nhiêu ngày cô định bấm gọi cho Mã nhưng rồi day dứt có lỗi lại thôi. Bao nhiêu ngày cô lo sợ tình bạn bị rạn nứt, vì cô ích kỉ, hẹp hòi. Xử Nữ ôm chầm lấy bạn mình, cô vừa khóc cho những tháng ngày xa cách, vừa khóc cho nỗi đau bạn mình đang mắc phải. Nhân Mã chẳng cử động được gì, đôi mắt vô hồn cứ nhìn Xử Nữ, miệng nở nụ cười thâm lặng.

- " Cậu về rồi !"

Tiếng nói yếu ớt của Nhân Mã làm Xử Nữ đau như dao đâm.

- " Xử Nữ ! Tớ đợi cậu mãi !

Nước mắt trên khóe mắt Nhân Mã rơi xuống, giọt trên bàn tay Xử Nữ, Xử Nữ khóc thút, lau nước mắt cho bạn :

- " Cậu.... không giận tớ sao?"

Nhân Mã im lặng, trong lòng cô đang còn nhiều cái nặng nề chưa thể giải tỏa, giờ có Xử Nữ, chắc nó có thể vui đi bớt phần nào. Chuyện năm đó, cô muốn mọi thứ được giải đáp.

- " Đồ Ngốc ! Chúng ta là bạn mà!"

Xử Nữ xúc động, trên đời này chắc cô chẳng thể tìm thấy một người bạn thực thụ thứ hai như Nhân Mã.

- Mã ! HU HU!

Nhân Mã nặng nhọc đưa cánh tay trái của mình, cô đợi ngày này lâu lắm rồi, chuyện này nhất định phải nói cho Xử Nữ biết, càng sớm càng tốt, trước khi, cô rời khỏi thế giới này. Ngày Xử Nữ về Việt Nam, mẹ cô có thấy, thế là bà ấy về nói với Mã, cô đợi Xử Nữ mãi, cuối cùng cô ấy cũng đến.

- Xử Nữ ! Có điều này tớ phải nói với cậu ! Chuyện về đám cưới của Thiên Yết!"

Xử Nữ kinh ngạc nhìn Nhân Mã : - Chuyện đó xảy ra lâu rồi !

Nhân Mã lắc đầu, cô chỉ tay về chiếc tủ nhờ Xử Nữ : - Cậu lấy chiếc hộp trong tủ đó ra cho tớ!

Xử Nữ đứng dậy, lấy được chiếc hộp, cô liền mở ra theo chỉ dẫn của Nhân Mã :

- " Đây..... là....."

Nhân Mã gật đầu thờ dài nhìn Xử Nữ :

- " Chiếc khăn Thiên Yết bảo tặng cho Bảo Bình rồi sẽ cầu hôn cô ấy !"

Xử Nữ mới chợt nhớ ra lời của Lão Trọc " Thiên Yết chưa cưới vợ", cô liền hỏi ngay Nhân Mã :

- " Thiên Yết chưa cưới Bảo Bình sao? Chiếc khăn này để tặng Bảo Bình , hom đó.... xảy ra chuyện gì ?"

Nhân Mã có hơi lúng túng, nhưng cô vẫn bình tĩnh trả lời, nghĩ về chuyện quá khứ,

- " Xử Nữ ! Cậu nghe kĩ những lời tớ nói đây !

Vẻ nghiêm trọng của Nhân Mã làm Xử Nữ có hơi lo lắng, rõ ràng là có chuyện gì đó mà cô chưa hề biết kể từ khi cô sang Mỹ.

- " Xử Nữ ! Người Thiên Yết muốn cầu hôn là cậu ! Người Thiên Yết muốn tặng chiếc khăn cũng chính là cậu ! Cầu hôn Bảo Bình chỉ là vở kịch để cầu hôn cậu vào ngày sinh nhật cậu thôi ! Hôm đó là sinh nhật cậu mà ! "

Xử Nữ ngã ngửa ra đằng sau, miệng cảm như hén, lồng ngực trở nên khó thở, Nhân Mã đang nói những điều tưởng như là không thể.

- " Cậu đã hiểu nhầm Thiên Yết ! Nếu cậu ở lại Việt Nam qua đêm đó, cậu đã kết hôn với Thiên Yết rồi ! "

- Còn Bảo Bình ? Cô ấy như thế nào ?- Xử Nữ thắc mắc

- Bảo Bình chỉ là một người bạn của Thiên Yết !- Nhân Mã nhớ lại - Cô ấy muốn giúp Thiên Yết thôi!

- " Không ! Không thể nào !" - Xử Nữ chẳng còn tin vào tai mình, cái cô đang nghe chỉ là bịa đặt.

- " Xử Nữ ! Thiên Yết yêu cậu rất nhiều, không như cậu nghĩ đâu ! Cậu cũng yêu anh ấy mà, phải không?- Nhân Mã tiếp tục nói - " Thiên Yết đã sang Mỹ để tìm cậu ngay khi cậu đi, anh ấy khổ sở vô cùng, cậu chẳng thể hiểu nổi đâu ! Hôm bữa, Thiên Yết nói anh ấy tìm được cậu rồi, giờ cậu quay lại với Thiên Yết đi !"

Thật nực cười ! Vở kịch sao ? Cô đã đau đớn khổ sở như thế nào khi sang Mỹ, lúc nào cũng mơ thấy Thiên Yết, nhớ về cậu ấy đến phát điên. Nghĩ đến đám cưới Thiên Yết với Bảo Bình, cô lại thấy trái đất sụp đổ, Những ngày đó ai hiểu cho cô ! Giờ khi mọi chuyện ổn thỏa, lại bảo chỉ là vở kịch ? Giờ bảo quay lại ư, không, chuyện đó sẽ chẳng xảy ra.

- " Không ! Tớ không yêu Thiên Yết được như xưa nữa !" - Xử Nữ run rẩy, bấu chặt sàn nhà.

Nhân Mã không thể giữ bình tĩnh, " Xử Nữ ! Cậu đã có người yêu mới rồi sao? Chuyện đó là không thể !"

- Tại sao?- Xử Nữ hét lên - " Cậu có biết, biết tin Thiên Yết cưới mình đã đau khổ thế nào không? Cậu không yêu, cậu không thích sao cậu biết được cảm xúc của tớ lúc đó chứ ? . Bây giờ, đâu thể nói yêu là yêu được !"

Mặt Nhân Mã tối sầm lại, chiếc tay liệt không cử động được bỗng nhiên hwoi rung nhẹ, Nhân Mã đang tức giận. Giọng nói trở nên đáng sợ:

- " Xử Nữ ! Sao cậu lại nói tớ không biết cảm xúc của cậu khi Thiên Yết lấy người khác chứ !!"

Xử Nữ sợ hãi, cô không dám nghĩ đến chuyện này, nhưng cuối cùng lại phải thốt ra.... từ chính miệng Nhân Mã

- Không lẽ cậu.....

- Đúng ! Tớ thích Thiên Yết ! Thích trước cả khi cậu thích anh ấy ! Nhưng cuối cùng Thiên Yết lại thích cậu !- Nhân Mã bật khóc hét lên, đôi mắt đỏ hoe, đôi chân liệt run trên chiếc xe lăn.

- MÃ.....- Xử Nữ sợ cô bạn quá xúc động liền đưa tay đỡ xe khỏi ngã.

Nhân Mã gạt tay Xử Nữ ra, giọng cô thốn thức trong nước mắt :

- Xử Nữ ! Sao tớ lại không biết chứ... ! Tớ biết nhiều hơn cậu là đằng khác...về cái cảm xúc đau đớn khi thấy người mình yêu yêu người khác. Đó lại là cậu ! - Nhân Mã ngẩng mặt lên để tránh nước mắt rơi nhiều hơn.

Xử Nữ mắt đầm nước nhìn cô bạn mình trong đau đớn ! Giờ cô chẳng biết nói gì nữa chỉ lắng nghe lời Nhân Mã !

” Xử ! Lỗi tại tớ ! Tớ biết đó chỉ là một vở kịch, tớ biết cậu thích Thiên Yết. Nhưng vì ích kỉ, tớ đã không nói với cậu rằng Thiên Yết sẽ cầu hôn cậu thay vì cầu hôn Bảo Bình. Cậu thích Thiên Yết rất nhiều nên đó sẽ là cú shock. Tớ không nghĩ cậu bỏ đi Mỹ đâu, tớ chỉ nghĩ cậu sẽ trốn ở đâu đó qua đêm sinh nhật và thế là màn cầu hôn sẽ chẳng thực hiện được. Không ngờ mọi chuyện lại thế..... Cậu đi Mỹ, tớ thấy rất có lỗi. Tớ chẳng ăn uống được gì. Cậu cũng không gọi điện về cho tớ càng làm tớ thấy dần vật hơn. Vì tớ mà cậu và Thiên Yết không đến được với nhau !”

Nhân Mã nói từ từ.... Vừa nói vừa đau buồn Ánh mắt mệt mỏi.....

” Thiên Yết yêu cậu nhiều hơn tớ tưởng ! Cậu đi, tớ đã cố gắng làm mọi cách để Thiên Yết thích mình nhưng lại không thể ! Anh ấy bảo sẽ sang Mỹ tìm cậu, bảo sẽ đưa được cậu về và lấy cậu !”

- Mã.....- Xử Nữ chợt thốt lên nhưng sau lại im lặng. Cô biết Nhân Mã chắc cũng phải suy nghĩ nhiều lắm mới dám nói ra những điều này.

” Bây giờ anh ấy tìm được cậu rồi, cậu hãy quay lại với anh ấy được không ! Chứng kiến Thiên Yết đau khổ khi cậu bỏ đi, tớ cũng chẳng thể sống nổi ! Tớ xin lỗi cậu nhiều lắm”

Nhân Mã ôm lấy ngực mà khóc, đôi chân nặng nề chẳng thềm nhúc làm cô buồn hơn. Giờ cô lại bị liệt, chắc đó là quả báo vì dám cắt đứt sợi dây Thiên Mệnh của trời !

” Mã à ! Chẳng thể trách cậu ! Duyên số, số phận ! Con người ta đôi khi phải tùy thuộc vào cái đó mà sống ! ” Xử Nữ ôm chầm lấy bạn mình, ” Với Thiên Yết, tớ chắc chẳng còn tình cảm nồng đậm như xưa đâu ! Trái tim một khi đã có vết thương thì dù cố chữa lành đến bao nhiêu cũng vẫn còn sẹo ! Cậu không có lỗi, cũng chẳng ai có lỗi cả, đường Thiên Mệnh chắc đã định đoạt hết cả rồi ! Trên đời này chẳng có ai sinh ra là không được hạnh phúc, chỉ là sớm hay muộn thôi ! Tớ nghĩ, hạnh phúc cũng đã mỉm cười với tớ rồi. Cậu đừng dần vật chính mình, Mã à !”

Xử Nữ an ủi Nhân Mã, hai người ôm chầm lấy nhau mà khóc ! Tình yêu là gì mà khiến ọi thứ trở nên tan hoang, bạn bè ghen tỵ, đổ kị ! Tình yêu là gì mà lại khiến cho con người dễ lạc lối trong mê cung tình cảm ! Hạnh phúc là gì mà sao đến muộn thế ! Cứ phải đau đớn nhiều rồi hạnh phúc mới đến hay sao ?

39. Tập 30 : Người Đàn Ông Kỳ Bí

Thiên Mệnh

Chap 30 : Người đàn ông bên thần tượng .

” Không có sao ? Vậy tớ cảm ơn nhé !” Xử Nữ trả máy điện thoại lại cho bác tài xế.

Vừa mới xin được số điện thoại Nhân Mã thì không ngờ cô lại dùng đến nó nhanh như vậy. Về đến nhà thay đồ mới phát hiện ra chiếc khăn đôi cùng Sư Tử, Xử Nữ lại bỏ quên ở khu triển lãm Royal, trong lúc định vẽ tranh, cô tháo ra cho đỡ rối. Ai ngờ biết tin Nhân Mã, cô lại đi luôn mà không mảy may gì đến nó !

Rõ khổ !

” Bác ơi ! Cho cháu dừng ở Royal nhé !”

Xử Nữ cất lời dặn dò bác tài xế taxi dừng xe ở Royal, cô phải đến đó để tìm chiếc khăn ! Cô không thể để mất nó được, chiếc khăn đó quan trọng đến nhường nào ! Vừa mới mua sáng nay thế mà đến trưa thì mất,

Sư Tử sẽ nghĩ cô là người như thế nào !. Anh chẳng hẹp hòi chuyện tiền nạng nhưng sẽ trừng phạt cô nếu cô bất cẩn làm mất đồ. Ví như ” Chạy bộ từ nhà đến Royal để lấy trong 30 phút chẳng hạn !”.

Ôi trời ! Có lần bị thương nặng ở bệnh viện, chỉ lỡ cau có và ăn nói hàm hồ tí, Xử Nữ đã bị Sư Tử bắt đi bộ cầu thang với cái chân sưng tấy và run lẩy bẩy. Sư Tử sẽ chẳng nương tay với ai đâu ! Dù người đó bị thương sắp chết, anh cũng bắt phải trả nợ cho anh rồi mới cho chết !

” Cái khăn ! Cái khăn ! Mày nhất định phải ở đó ! Nếu không tao sống sẽ chẳng yên ổn đâu ”

Xử Nữ lo lắng chạy thục mạng vào khu triển lãm, trong đầu chẳng để ý gì nữa ngoài chuyện tìm cái khăn yêu dấu vừa mua sáng nay !

Một phần vì sợ Sư Tử phạt ‘ nặng’, một phần vì đó là chiếc khăn ‘ tình yêu’ mà cô mong muốn !

Người đã đông rồi, bây giờ hình như lại có người nổi tiếng về nên cả Royal City trở nên đông kinh khủng.

Nghe loáng thoáng đâu đó giọng người hâm mộ kè kè bên tai , Xử Nữ im lặng lắng nghe .

” Thiên Bình đến Việt Nam đó ! Trời ơi ! Chắc chết mất, người gì đẹp dữ !”

Một cô gái, chắc là fan hâm mộ, hai cái tay áp vào hai cái má che đi sự hồi hộp và độ cuồng.

” Nghe bảo lần này Thiên Bình kí hợp đồng làm gương mặt đại diện cho Royal City và ca sĩ bản quyền luôn !”

Cô gái đứng bên quầy hàng cũng hóng hớt nhìn sang bên khu vực đông người nhất- nơi đang có Thiên Bình- cô ca sĩ thần tượng Mỹ sang.

Xử Nữ mặt ngơ ngác, buột miệng ” Thiên Bình là ai vậy?”

Chỉ là lỡ buột miệng hỏi vu vơ, nhưng lại có người trả lời. Xử Nữ ngoảnh mặt thì thấy một lão bê đê ẻo lả, vẩy cái tay như gái gọi đường, nhìn thật gớm giếc.

” Ôi trời ! Cô này từ rú lên hay thành phố hay sao vậy ? Thiên Bình mà cũng không biết sao ?”

” Bà cô bê đê ” lườm một cái rồi hất cái khăn ra đằng sau nói tiếp ” Này ! Cô ấy là cô ca sĩ hot nhất hiện giờ đây ! Là người gốc Mỹ nhưng lại sang Anh lập nghiệp ”

” À ! Vậy à !” Xử Nữ gượng cười, vì giờ cô chẳng có tâm để hỏi xem Thiên Bình là ai, làm gì, ở đâu, mà cái cô bận tâm là chiếc khăn.

Thấy độ phũ của Xử Nữ, bà cô bê đê gắt gỏng vài câu rồi bỏ đi ” Thật là cái đồ không biết nghệ thuật !”

Xử Nữ vội chen chúc, nơi đông người nhất, nơi Thiên Bình đang đứng, vừa sát cạnh khu triển lãm. Thật khó khăn để vào được đó !

Chật vật , bị giẫm phải chân, bị lôi tóc, xéo tay, véo má, kéo người, cuối cùng Xử Nữ cũng chui đến được gần cái hành lang khu triển lãm.

Xử Nữ cố lết xác để đến được đó nhanh hơn, bỗng lúc đi, một người nào đó, cùng chiều với cô, xuất hiện từ đằng sau, va mạnh vào vai Xử Nữ làm cô loạng choạng rồi ngã xuống .

Đó là một người đàn ông, có vẻ như anh ta chẳng bận tâm đến và cứ thế tiến về cô ca sĩ đang có người bao vây. Anh ta hành động nhìn có vẻ rất thân thiết, nhưng lại đeo khẩu trang và cô chẳng nhìn thấy mặt.

Điều cô đang lo

” Mùi hương này ?” Xử Nữ nhắc cánh tay lên nắm lấy vai, quẹt lấy mùi hương vừa thoảng qua trên tà áo rồi đưa lên mũi ngửi, nó rất nồng.

” Bạn trai Thiên Bình ! Người đang khẩu trang đó ! Người hẹn hò bí ẩn được nhắc đến trong tạp chí Times !”

Một fan nói với bạn mình, nói to hết sức có thể để bạn nghe được. Dĩ nhiên Xử Nữ cũng nghe thấy bởi cô ở ngay dưới chân họ.

Đôi mắt Xử Nữ bắt giắc lung chuyển, cứ chăm chăm nhìn về phía cô gái ấy , rồi người đàn ông cao to ấy, ” Mùi hương này rất giống mùi hương của Sư Tử. Người đó là.....!”

Xử Nữ rất sợ, không biết tại sao nhưng cô có linh cảm chẳng lành. Người đàn ông vừa rồi, có mùi hương, bờ vai, vóc dáng từ đằng sau nhìn rất giống Sư Tử. Mùi hương của anh rất ít ai có được bởi đó là mùi hồ phách rất đặc trưng tùy thuộc vào từng người mà mùi nước hoa tạo thành. Chỉ có điều bộ đồ không giống và mái tóc cũng không! Tóc Sư Tử không phải nhuộm vàng như thế !

” Có lẽ là mình nhầm !” Xử Nữ đứng dậy ” Có nhiều người dùng chung một loại nước hoa mà !”

Cô tự bảo mình như thế mà không nghi ngờ gì nữa.

Nhưng khi vừa cô vừa đứng dậy thì liền bị ngã xuống ngay tấp lự !

Người hâm mộ quá đông và trong mắt họ giờ chỉ tồn tại ” Thần Tượng’ mà chẳng để ý đến người bị ngã phía trước. Họ cứ vô tình đi qua, dẫm lên, xô đẩy, ùn ập, hấp tấp .

” Bạn trai của Thiên Bình đó sao?”

Một người chạy qua mặt Xử Nữ đi lên phía trước reo .

” Anh ta nhìn có vẻ có khí chất thế ? Ai vậy? ”

” Nghe bảo là doanh nhân !”

Xử Nữ chẳng muốn nghe gì nữa, cô đang lạc lõng giữa đám đông, cô cứ đứng dậy thì lại bị thúc ngã xuống, bị xô một cách tàn nhẫn. Chẳng ai để tâm đến cô gái bé nhỏ này !

Chiếc áo khoác dài của Xử Nữ bị dẫm phải tà sau kéo ngược cô lại, Xử Nữ ngã bật ngửa lại đằng sau, bàn tay đưa ra để bám sàn liền bị họ dẫm phải,

” Rắc !”

” Á!” Xử Nữ hét nhỏ nhăn mặt rút tay lại.

Cô cắn răng nhịn đau, ánh mắt vẫn chăm chăm nhìn vào khu triển lãm, tìm kiếm chiếc khăn xám .

” Tránh ra đi ! ”

Người hâm mộ háo hức xin chữ kí lần nữa vì thấy Xử Nữ làm vướng chân mình.

” Tôi xin lỗi !” Xử Nữ cúi đầu xin lỗi, lần này cô quyết đứng dậy nhưng nhận ra, thật khó khăn để đứng dậy.

Chiếc tay trở nên đau hơn lúc nãy, cả người ể ẩm, bờ vai nhức mỏi, hết bị thúc bên này lại đến bên khác.

Bỗng từ đâu, một cánh tay đưa ra trước mặt cô !

Thật gần ! Ánh mắt anh nhẹ nhàng như nắng mai, khuôn mặt rạng sáng, giọng nói ngọt ngào, dễ khiến cho người ta ngỡ ’ mình đang lạc vào phim ” .

” Nắm lấy tay anh !”

Xử Nữ ngược nhìn lên từ từ, từ những ngón tay nhỏ dài dọc theo cánh tay rồi đến khuôn mặt, mắt cô rơm rớm nước mắt, rồi nhỏ giọt.

Thế là bàn tay đau đổ sưng tấy của cô đã có người nắm lấy rồi..!

Cô vội vàng nắm lấy tay anh, anh đỡ cô đứng dậy giữa chốn đông người ! Chẳng cần để ý đến điều gì nữa, cô chỉ để ý đến anh thôi.

” Ngốc ! Phải đợi đến tay anh, em mới đứng dậy được ? ”

Xử Nữ lắc đầu, cười trong nước mắt, cô đứng bên anh trông thật xứng đôi, dáng người nhỏ được anh ôm vào lòng, cô thủ thỉ.

” Có tay anh , em sẽ đứng vững hơn !”

Sư Tử mỉm cười, cô cũng mỉm cười.

Và cô thấy, không chỉ anh đang cười bằng miệng mà chính đôi mắt lạnh lùng, lúc nào cũng đầy một nỗi buồn vô hạn.....

Đôi mắt cũng đang cười !

.

Trở về nhà để cùng nhau dùng bữa trưa sau một buổi sáng đầy biến động, bao nhiêu là chuyện xảy ra.

Nói là dùng bữa trưa cũng chẳng đúng vì bây giờ đã tầm 2 giờ chiều, căn bản từ sáng tới giờ Xử Nữ và Sư Tử đã chẳng bỏ bụng cái gì.

Ý định là đến Royal City rồi ghé qua quán ăn ăn luôn. Thế mà nghe chuyện Nhân Mã rồi cô phi đi luôn chẳng biết đói là gì nữa.

Xử Nữ thở phào nhẹ nhõm ngã lên ghế, cầm chiếc khăn mà ngấm.

” May quá ! Nó vẫn ở đây !”

Cô ôm chầm lấy nó trong hạnh phúc mà reo hò, tung quẫy. Cô quay sang hôn vào má anh, cái hôn nhẹ nhàng phớt qua gò má lạnh giá của Sư Tử.

Sư Tử không biểu hiện gì, chỉ đăm đăm nhìn Xử Nữ, ánh mắt trầm đục, đôi khi lại ánh lên tia buồn bã, cô vọng.

” Lần sau nhớ cẩn thận !”

Anh chỉ nhắc nhở cô như thế rồi chẳng nói gì nữa. Xử Nữ gật đầu, và cảm tạ trời đất. May sao lúc cô quên khuấy đi chiếc khăn, vẫn có Sư Tử nhớ giùm và cầm đi cho cô, nếu không chắc giờ cô đang tá hỏa.

Sư Tử chợt thấy bàn tay của Xử Nữ sưng tấy , thâm tím lên liền đứng dậy, lát sau quay lại với hộp cứu thương trên tay. Anh ngồi xuống bên cô, bắt ngờ cầm lấy bàn tay cô.

” Không cần đâu !”

Xử Nữ thụt tay lại, che về đằng sau. Cô đã phiền anh nhiều, giờ lại bắt anh băng bó thì không đáng. Hơn nữa vết thương này cũng không nặng lắm, để lâu rồi sẽ khỏi.

Sư Tử cau mày giật lấy bàn tay của Xử Nữ về phía mình, giọng có chút lạnh lùng.

” Ngồi yên đi !”

Mặc kệ Xử Nữ nghĩ gì, anh vẫn lặng lẽ rửa tay, bôi dầu và băng bó bàn tay đó cho cô. Ánh mắt anh chưa bao giờ rời khỏi nó dù là 1 giây , anh làm rất nhẹ nhàng và nhanh, phút chốc bàn tay đã được băng bó kĩ lưỡng mà không đau một chút nào.

” Cảm ơn !”

Xử Nữ mỉm cười cầm lấy bàn tay mình, cô đứng dậy đi về phía bếp, Sư Tử nhìn theo Xử Nữ ý nghi hoặc.

” Chúng ta ăn trưa chứ ?”

Sư Tử cũng đứng dậy, anh xắn tay áo rồi đi bên cô, dáng người cao lớn đầy ngạo nghễ :

” Cùng làm ?”

” Được thôi!”

Xử Nữ gật đầu đáp lại, rồi lẳng xăng mở đồ trong bao- cái mà cô vừa cùng anh mua ở siêu thị xong. Cả hai cùng chuẩn bị cho bữa ” trưa muộn” của mình, cùng làm, cùng nhìn, cùng yêu.

Xử Nữ lặng thầm quan sát Sư Tử từ đằng sau, cô bắt giắc nhìn lên mái tóc anh, khuôn miệng lại cười, đôi mắt hạnh phúc.

” Là màu đen ! Người đó không phải là anh nhỉ?”

40. Tập 30.2 : Ngày Không Năng Của Sư Tử

THIÊN MỆNH HOÀNG ĐẠO

Chap 30.2 : Ngày Không Năng của Sư Tử.

Đúng như dự đoán, chuyến đi sẽ chẳng kéo dài được bao lâu, bởi vụ kiện chưa đầu vào đầu của Xử Nữ. Cô vừa nhận được điện thoại rằng nhà trường rút ngắn thời hạn gia hạn cho cô lại và buộc cô phải ra tòa sớm 1 tuần, tức là tính từ ngày hôm nay cho đến khi bắt đầu tòa chỉ còn 3 ngày nữa. Xử Nữ muốn thu xếp trở lại Mỹ sớm hơn và hoàn thành vụ kiện, cô còn phải đi lấy chiếc CD bỏ quên ở phòng luật sư Thiên nữa.

” Sư Tử ! Chúng ta khi nào về Mỹ?”

Xử Nữ hỏi nhưng trong lòng có chút ngại ngùng và không phải. Đáng nhẽ ra trong thời gian này cô phải bù đắp cho anh nhiều thứ hơn nữa.

” Tối nay !”

Sư Tử vừa nói ra, Xử Nữ đã nảy bật người ra khỏi ghế sofa, ném luôn cả dao hoa quả trên bàn.

” Tô...tôi nay?”

Xử Nữ muốn trở lại nhưng không ngờ anh lại quyết định về sớm như thế.

Và lần này cũng đột ngột và ngắn gọn như thường lệ.

” Chẳng phải em còn vụ kiện nữa?”

Sư Tử chăm chăm gõ bàn phím, lần này cũng là hợp đồng qua mail, thản nhiên nói giống như chuyện chẳng có gì đặc biệt.

” A.... anh biết?”

Xử Nữ có vẻ như ngạc nhiên rất nhiều, cô đã cảm như hén chẳng để động gì đến vụ kiện với anh kể từ khi nó xảy ra , vậy mà anh lại biết.

Cuối cùng qua bao nhiêu ngày tháng năm ở cùng anh, bên anh, cô đã có kết luận cho riêng mình mà chẳng cần chứng minh giải thích gì , những cái chứng minh giải thích đó hãy để trời lo.

Mọi chuyện đều nằm trong tầm kiểm soát của Sư Tử ! Tất tần tật không sót một thông tin gì dù là nhỏ nhất !

Sư Tử cau mày, tiếng bàn phím vẫn vang lên đều đều, ” 3 ngày nữa phiên tòa sẽ bắt đầu ! Em đã quyết định sao chưa?”

Có vẻ như Sư Tử thuộc loại người làm được hai việc cùng lúc.

” Làm sao mà anh ấy có thể vừa nói chuyện với mình về vụ kiện, vừa kí hợp đồng trên mail được chứ ! Riêng cái hợp đồng cũng đã có một loạt điều khoản phải đọc rồi ! Nào siêu phàm chắc !”

Xử Nữ lầm bầm, cô lau tay thật sạch, ngồi ngay ngắn thở dài ” Em cũng chẳng biết làm gì nữa ! Đoạn video có ghi lại toàn cảnh buổi triển lãm hiện giờ em không thể có được !”

Thấy vẻ mặt ủ rũ của Xử Nữ, Sư Tử bật cười, anh nhếch miệng, ” Vậy nếu anh có nó em sẽ làm gì ?”

” Anh có nó sao? Ôi, đùa bố à !” Xử Nữ không thể tin được, nhưng cô lại hỏi như thể cô tin anh một trăm phần trăm ” Em xem được chứ !”

” Lại đây !” Sư Tử bảo Xử Nữ lại ngồi kế bên mình, rồi cả hai cùng xem .

Đúng là đoạn video cô đang muốn xem, mọi cảnh giống y đúc. Sư Tử giải thích cặn kẽ cho Xử Nữ để cô cất cái mặt ngạc nhiên đó đi.

” Trung bình sẽ có 2 camera được lắp đặt trong một phòng. Vì camera trường ta là loại camera có đường kính ngắn nên chỉ quay được hai phần tư phòng, phòng triển lãm thuộc phòng rộng và lớn nên cần 2 cái. Chúng quay so le với nhau, khi máy này quay cảnh này thì máy kia sẽ xoay sang chỗ khác quay và ngược lại. Mọi cảnh sẽ được hiện lên màn hình máy tính của đội an ninh trường. ”

Xử Nữ gật đầu, chăm chú nghe anh giảng, mắt vẫn không rời máy tính quan sát.

Sư Tử chầm rãi nói tiếp ” Vì có 2 camera trong phòng đó nên sẽ có hai máy tính để ghi lại 2 cảnh, vậy cũng sẽ có 2 bản thu lại. Một bản cho đội bảo vệ và một bản sẽ gửi về máy tính chủ của trường. Máy tính chủ của trường được thiết lập rất chặt chẽ vì nó bao gồm cả dữ liệu về tiền học phí, hỗ trợ, v..... và tất nhiên đề thi cũng có. Chỉ có những người cấp cao trong trường như giám đốc, hiệu trưởng mới có được mật khẩu để vào máy chủ đó và mở dữ liệu. ”

Nghe đến đây, Xử Nữ nhìn anh rồi bảo ” Luật sư của trường đã lấy đi bản ở đội bảo vệ trước khi em đến !”

” Vậy còn một bản nữa đang ở máy tính chủ. Hai bản đó đều thuộc về trường vậy nên rất khó khăn cho em. Ít nhất em phải có một bản để tìm hiểu về bằng chứng, nếu bằng chứng nằm trong video mà chúng đều bị trường lấy thì sẽ thiệt thòi cho người bị kiện !”

Xử Nữ vỗ tay, miệng cười chí chóa, ” Vậy nên anh hack nó cho em !”

Sư Tử nhìn xuống máy tính, vừa đúng lúc chế độ load về 100%, ” Xong !”.

Anh nhấn phím Enter, Xử Nữ hoài nghi , “Từ lúc này giờ anh ngồi làm cái này hả? Em tưởng anh ngồi kí hợp đồng như mọi khi chứ !”

Sư Tử không nói gì, nhưng Xử Nữ thì cứ hỏi liên miên, bởi cô quá ngạc nhiên, cô hỏi ” Rốt cuộc anh còn bao nhiêu tài nữa mà em chưa biết? Anh đang còn giấu em gì nữa chứ ?”

Xử Nữ nghĩ lại, Sư Tử nhếch mày hình bán cung, đôi mắt cứ đăm đăm nhìn Xử Nữ nhưng miệng thì chẳng chịu mở lời.

” Để em nói ” Xử Nữ bắt đầu ” Đầu tiên em nghĩ anh chỉ là tên giang hồ xấu xa chỉ biết đánh nhau ! Máu me thế mà, chắc chắn là đánh người ta bị người ta đánh lại nên chạy chứ gì !”

” Đó là anh bị gài bẫy !” Sư Tử khó chịu, bị bạn gái nói xỏ xiên như thế thẳng nào mà chịu được.

” Tiếp là, một học sinh không lễ phép chẳng chịu chào thầy cô. Lúc ấy, em bị phạt xách nước, anh đi qua nhìn trông thật ngạo mạn! ”

” Ông lượng giác đó khỏi cần chào ! Ông ta là trợ lý của anh trong khi anh lấy bằng tiến sĩ !”

” WWhat ???” Xử Nữ hét lên làm Sư Tử nhăn mặt ” Trợ lý ?? Đó đó, đó chính là vấn đề! Sư Tử, đến thầy lượng giác khó tính cầu kì đó mà là trợ lý của anh chắc giám đốc Royal, ông ấy.....?”

” Là ông nội của anh !” Sư Tử nói thản nhiên.

Xử Nữ đập đầu xuống ghế, nói trong đau khổ ” Đó, em biết ngay mà ! Anh thuộc giống gì vậy chứ !” . Cô lại bật dậy nói tiếp ” Vậy nên anh có mật khẩu máy chủ và vào lấy được video ?”

” Không, đó là anh tự hack ! Ông không cho anh mật khẩu gì hết, khi đến nhà ông, anh còn phải tự hack mật khẩu cổng để vào ! Ông già Chết tiệt !”

Nghĩ đến ngày tháng suốt ngày phải học hack để mở cửa, Sư Tử lại điên lên. Có lúc anh không hack được mật khẩu để vào nhà, thế là chết cồng ngoài đường vì tuyết rơi cả đêm.

” Tiếp, anh là giám đốc công ty lớn ! ” Xử Nữ quay sang lườm Sư Tử ” Là công ty hàng đầu của Mỹ chỉ xếp sau SJC thôi đấy ! Cái đó mà cũng giấu được, nếu Tiểu Dương không nói với em chắc em chỉ nghĩ anh là giám đốc bình thường của một công ty con bình thường thôi! Thật là đau khổ !”

” Em đâu có thích tiền, em chỉ thích anh thôi đúng không? EM đã bảo thích anh đến phát điên vào tối hôm đó. Nói làm giám đốc chỉ tốn nước bọt !”

Xử Nữ muốn bốc lửa, ” Chưa hết ! Anh còn là Devil nữa- gã giang hồ khét tiếng trong thế giới ngầm toàn thành Mỹ! Em chỉ biết anh là giang hồ, nhưng không nghĩ anh là.....” .

Giọng Xử Nữ trầm xuống, người cô có chút run sợ, Sư Tử như cảm thấy cái bất an trong lòng cô, anh cất máy tính, vươn cánh tay dài ôm cô vào lòng mình, Xử Nữ nhẹ giọng thủ thỉ bên tai anh ” Devil, thật sự có ác như người ta vẫn nói !?”

Cô đã thấy anh đánh người khác, độc ác với người khác, anh còn ác với cả cô lúc đầu nữa cơ mà, nhưng điều đó chẳng là bao. Nhưng cô nghe người ta đồn rằng, chỉ là đồn thổi , rằng ” Devil đã từng giết người, rất nhiều người !”, rồi cô còn biết anh là Devil trong lần bị bắt cóc ấy. Kẻ thù của anh nhiều chẳng đếm xuể, bạn bè thì không thấy, cô thấy thương cho anh, con người đã chìm vào bóng tối quá lâu và anh cũng vậy. Anh đã sống trong nó suốt cả một quãng dài, khi mới gặp anh, cô luôn thấy anh là con người băng giá, lạnh lùng, tàn nhẫn, vô tâm, xem mạng người như mạng cỏ, chắc cũng tại bóng tối làm anh như thế.

” Anh có thật sự thấy rất cô đơn !?” Xử Nữ chột ngược mắt lên nhìn Sư Tử, cô nhìn thẳng vào đôi mắt không đáy, nơi cô chưa thể chạm đến được tận sâu trong nó.

Sư Tử trầm mặc, lời Xử Nữ lúc nào cũng làm anh phải suy nghĩ thật lâu. Không phải anh đang có nghĩ để nói tránh mà bởi anh nghĩ mình phải nói thật lòng. Anh đang tự hỏi lòng mình liệu rằng mình đang yêu Xử Nữ hay là Lion trong quá khứ. Cái bóng Lion và Pea thật sự quá lớn làm anh lo sợ.

” Anh đã rất cô đơn!” Sư Tử hôn vào trán cô, cái hôn đầm thắm, và cay đắng ” Trước khi gặp em, anh đã rất cô đơn. Cô đơn rất nhiều vì anh chẳng thấy cuộc sống hạnh phúc và thú vị như bây giờ, Xử Nữ !”

Cô khép đôi mi dài lại, từ từ cảm nhận đôi môi giá lạnh của Sư Tử trên trán của mình,

” Xử Nữ, em phải thật hạnh phúc !”

Sư Tử nói trong lòng, khóe mắt anh nặng trĩu, tâm can đau nhói, anh đang tự hỏi ” Mình sẽ như thế nào nếu rời xa Xử Nữ !”

Đó là chính là ngày không nắng !

Anh tự bảo mình như thế !

Kết thúc chuyến đi Việt Nam sẽ kết thúc tháng ngày có nắng vàng.

Chỉ còn một buổi chiều dành cho cô, anh sẽ làm mọi thứ có thể.

Khiến cô thật hạnh phúc và anh sẽ buông tay, chỉ như thế, thì cô mới ghét anh mà ra đi thật sự.

41. Tập 31 : Giác Mơ Chia Tay Không Lành

THIÊN MỆNH HOÀNG ĐẠO

Chap 31 : Giác mơ chia tay không lành.

Kết thúc chuyến đi về Việt Nam, Xử Nữ, Sư Tử đều trở lại Mỹ với hoạt động và công việc của mình. Về đến Mỹ, vừa mới đặt chân xuống sân bay, mọi chuyện lại đổ lên đầu một cách nhanh chóng, chẳng còn thời gian để nghỉ ngơi thư giãn nữa.

Xử Nữ tỉnh dậy vào lúc trời đã sáng hẳn, cô lấy kẹp gài lại mái tóc dày sang một bên rồi định tiến về căn phòng Sư Tử. Đêm qua về tới nhà, cô đã vội ôm máy tính vào phòng để cày đoạn video với mong muốn tìm ra bằng chứng khả thi nhất, rồi ngủ thiếp đi lúc nào chẳng hay.

” Cô chủ!”

Tiếng người quản gia gọi sau lưng làm cô giật mình ngoảnh lại.

” Dạ?”

Xử Nữ nhẹ nhàng hỏi, người quản gia bước đến gần, bảo .

” Cô định tới phòng thiếu gia?”

” Vâng!”

Xử Nữ nhìn về cánh cửa phòng ngủ của anh, nó đang đóng, cô nghĩ anh mệt chắc giờ này chưa dậy.

” Không cần đâu ! Thiếu gia đi công tác rồi !”

” Công tác ?” Xử Nữ ngạc nhiên, ” Ô, sao anh ấy không nói gì với cháu vậy?”

Người quản gia nhìn Xử Nữ với ánh mắt tội nghiệp ” Tối qua, trở về Mỹ cùng cô, cô thì vào phòng ngủ còn cậu ấy đi chuẩn bị đồ. Sau đó liền đi luôn. Chiều nay cậu ấy phải tham dự Hội Nghị ở London!”

” Thế anh ấy có dặn gì không ạ ?”

Xử Nữ đành nhìn chuyện gì đó trong lòng, bình thường anh đi đâu, anh đều nói với cô một tiếng, giờ lại đi đột ngột như vậy.

” Dạ, không thấy thiếu gia nói gì ! À, thiếu gia có đưa tôi cái này ” Người quản gia đưa cho Xử Nữ một chiếc usb mini ” Cậu ấy bảo nó sẽ cần cho vụ kiện của cô, bảo cô đưa nó cho giám đốc khi vụ kiện bắt đầu.”

Xử Nữ đưa tay nhận lấy, ánh mắt khó hiểu nhìn chằm chằm vào chiếc usb trên tay.

Nói xong, người quản gia đi làm công việc của mình, Xử Nữ trở lại phòng mà chẳng buồn ăn sáng.

” Chiều anh ấy mới đi Hội Nghị chắc sáng nay anh ấy rảnh, mình có nên gọi điện hỏi thế nào không nhỉ?”

Nghĩ trong lòng, Xử Nữ bấm bụng cô với tay lấy chiếc điện thoại bàn, nhẩm nhẩm số trên miệng rồi bấm nút gọi.

Đầu dây bên kia tút lên hai, ba tiếng rồi có người nhắc máy.

Trong khi đó, tại khách sạn cao cấp London.

Căn phòng số 1054.

Jessica tỉnh dậy với tình trạng không mảnh vải che thân trên người, nửa người bị che đi bởi tấm chăn mỏng. Đêm qua, cô và Sư Tử đã trải qua nhiều chuyện mà cô chẳng thể ngờ tới. Chuyện mà cả đời cô cũng chẳng dám mơ đến : đó là lên giường cùng Sư Tử.

Anh thật sự là con người quyến rũ cả bên ngoài lẫn bên trong, thâm hậu khó lường. Jessica đã chìm đắm trong cơn mê tình suốt đêm dài trong vòng tay của Sư Tử.

Cô nở nụ cười mãn nguyện nhìn về phía cửa tắm, nơi Sư Tử đang rửa mình.

Tiếng chuông điện thoại đầu giường làm cô bừng tỉnh, màn hình hiện lên chữ ” Xử Nữ !”

Jessica đôi mắt cau có, một ý nghĩ đen tối sượt qua đầu, cô ta bấm nghe máy. Ắt hẳn đề phòng Sư Tử từ cánh cửa nhà tắm. Không phải là ‘alo’ như bình thường mà là một câu nói gây lên mọi chuyện.

” Sáng sớm mà ai gọi vậy, chẳng để cho người ta ngủ gì hết !”

Cái giọng ẻo à ẻo ẹt, chua chua ngọt ngọt của cô ta làm Xử Nữ giật mình, cô sợ cả gai ốc và tưởng mình gọi nhầm số.

” Xin lỗi ! Tôi gọi nhầm !”

Xử Nữ cúp máy, còn tự hỏi ” Chẳng lẽ mình không nhớ nổi số SU TỬ?”

Còn bên kia, Jessica chửi rửa ” Con này ngu ngốc đến mức chẳng nghe nổi ra giọng mình hay sao ? ”

Xử Nữ lục túi, tìm quyển sổ ghi số điện thoại Sư Tử và bấm gọi lại lần nữa.

” Alo !”

Vẫn giọng người phụ nữ vang lên, Xử Nữ chột dạ, cô run sợ.

” Ai....đầu dây kia vậy?”

” Tôi ! Jessica chứ còn ai nữa ! Đồ rác rưởi !”

Jessica thẳng mặt chửi Xử Nữ, cái mặt kênh kiệu của cô ta trông chẳng ưa chút nào.

Xử Nữ nhìn lại số điện thoại trên quyển sổ, ” Mình đâu có số Jessica, số này là của Sư Tử mà !”

Trong đầu Xử Nữ bỗng hiện ra ý nghĩ mà cô muốn đập tắt nó ngay lập tức, cô chẳng muốn tin vào điều đó.

” Thế....thế nghĩa là....”

Giọng run hồi, sợ sệt, sợ cảm giác bị phản bội, sợ bị tổn thương, sợ bị lừa dối của Xử Nữ làm Jessica nhếch miệng khoái chí.

” Đừng tỏ ra ngu ngốc thế ! Thì tôi đang ở cùng với Sư Tử ! Đêm qua chúng tôi đã có một đêm thật đẹp cùng nhau ! Ha ha !”

” Cóp !!”

Chiếc điện thoại bàn trên tay cô rơi xuống sàn, Xử Nữ cũng suy sụp mà ngã xuống, khuôn mặt tái xanh.

” Đêm qua Sư Tử ở cùng Jessica ư? Anh ấy không đi công tác?” Xử Nữ nói thầm trong đầu mình như thế, lồng ngực cô đau như cắt khi nghĩ rằng Sư Tử lừa dối mình.

Tiếng điện thoại vẫn vang lên ” Xử Nữ ! Cô chẳng hợp với Sư Tử chút nào. Kể nhà quê như cô chẳng thể làm Sư Tử thỏa mãn trên giường được đâu ! Đàn ông luôn cần được thỏa mãn ! Cô hiểu chứ ? Hô hô !”

” Không !”

Xử Nữ hét lên rồi rút dây điện thoại và ném nó xuống dưới gầm giường. Chuyện gì vậy, có chết cô cũng không tin Sư Tử làm chuyện đó với cô. Giờ cô phải làm sao đây, khóc cũng không khóc được, cô cứ vô hồn suy nghĩ, những suy nghĩ tối tăm mù mịt giằng xé.

Cô tự bảo mình ” Mình sẽ đợi Sư Tử về . Mình không tin anh ấy lại là loại người như thế !”

Hôm qua, cô với anh còn vui vẻ trong chuyến về Việt Nam, mà hôm nay lại xảy ra chuyện như thế. Quả thật cô không thể tin nổi bởi nó quá bất ngờ, đột ngột, giờ cô cũng không biết làm gì ngoài chờ đợi.

Ở bên kia.

Sư Tử đi ra với chiếc khăn tắm quấn quanh mình, anh trông thật quyến rũ, hóp hờn người với mái tóc ướt được chia rẽ, những giọt nước chảy dọc trên một cơ thể hoàn chỉnh.

Jessica thấy Sư Tử đi ra liền đặt điện thoại vào chỗ cô, miệng tươi cười kiểu giả ngọt.

” Xin lỗi ! Em dậy hơi muộn !”

Sư Tử chẳng thèm nhìn cô ta với bộ dạng trần truồng trên giường, đi thẳng tới tủ lấy đồ và ném cho cô ta một bộ váy rồi bảo,

” Tắm rửa thay đồ nhanh đi !”

Jessica ra vẻ nũng nịu, cô ta nhẹ nhàng đón lấy rồi rón rén vào phòng tắm, lúc vào còn không quên nói ” Tắm xong chúng ta sẽ đi ăn sáng chứ ? Em mới biết một cửa hàng mới mở !”

Jessica vừa đóng cửa phòng lại, Sư Tử cũng lấy đồ mặc vào người, lát đi đến tủ đầu giường lấy điện thoại.

Anh mở nhật ký ” Trống !”

Kỳ lạ, lúc này anh có nghe tiếng Jessica nói chuyện điện thoại, vì phòng tắm cách âm nên chỉ nghe được tiếng rì rầm.

” Chắc là điện thoại cô ta !”

Sư Tử tiến đến phía cửa sổ liền nhẹ mở tung chiếc ri đô lớn ra, ánh sáng bên ngoài khẽ làm anh nheo mắt, đôi mắt xa xăm trầm mặc nhìn về khoảng trống bên những ngôi nhà cao tầng. Đôi tay thon dài vuốt mái tóc dài sang một bên, Sư Tử ngả lưng lên tấm kính, anh im lặng trong u nề.

Jessica bước ra, người cô tỏa ra mùi hương nồng nặc vì xịt nước hoa quá nhiều. Sư Tử không thích điều đó liền nhìn Jessica với ánh mắt khinh bỉ, cô ta chỉ vì muốn anh nên mới cố tình làm mọi cách để thu hút anh. Trông bộ dạng cô ta với chiếc váy ngắn cùn cộn, áo hở ngực chẳng khác gì kẻ gợi dục. Sư Tử tiến đến khoác vào vai cô ta chiếc áo sơ mi oversize của anh, khẽ bên tai thủ thủ, tay men theo những lọn tóc xoắn bồng bênh thoang thoảng mùi dầu gội đầu, anh cẩn nhẹ vào chiếc tai của cô, Jessica khẽ rùng người.

"Đừng cố tình thu hút tôi ! Khi nào tôi muốn thì tôi muốn, không thì thôi !"

Sư Tử nâng chiếc cằm nhọn của Jessica rồi nhìn thẳng vào đó. Jessica có chút sợ hãi.

"Giờ thì rút đi ! Mọi thứ đều đã sạch sẽ ! Cô cũng vậy !"

Jessica lùi chân lại, cô không ngờ Sư Tử trở nên lạnh lùng đến như thế, trông anh bây giờ chẳng khác gì một ác quỷ. Rõ ràng đêm qua, anh còn bảo chán Xử Nữ và đang muốn tìm người thay thế, anh bảo yêu cô.

"Sư Tử ! Anh yêu em không?"

Jessica thủ thủ, Sư Tử nhếch khóe miệng đầy mỉa mai.

"Cô thì cần gì đến tình yêu. Cái cô muốn chẳng phải là lên giường cùng tôi ?"

Lời Sư Tử như đánh trúng tim đen của Jessica, đúng vậy, chỉ vì muốn chiếm được Sư Tử, cô ta đã không ngừng mọi thủ đoạn. Lôi kéo ba mẹ vào chuyện này, dùng công ty uy hiếp Sư Tử, nhưng mọi thứ lại thất bại. Cô đã tìm mọi cơ hội tiếp cận anh nhưng chỉ nhận được từ chối và thờ ơ. Đêm qua, khi anh đến nhà cô, cô đã rất vui và theo xe anh đi chơi cho đến tận đêm khuya rồi cả hai cùng nghỉ chân tại khách sạn. Cô đã có một đêm như mơ bên Sư Tử, một đêm loạn tình.

Sư Tử thấy khuôn mặt dâm đãng của Jessica liền nói tiếp.

"Cô thỏa mãn rồi đúng chứ ? Vậy coi như hết, tôi và cô không còn liên quan gì đến nhau. Công ty cha mẹ cô, tôi sẽ trả lại xem như món quà đền ơn về đêm qua !"

Jessica mặt thất sắc, cắt không còn một giọt máu. Cô ta giận đến tím mặt, sư tử nói thế chẳng khác gì xem cô là rác rưởi, như thế cô càng phải khiến cho Xử Nữ đau khổ đến trăm vạn lần.

Bị đuổi khỏi phòng, Jessica ầm ức, đêm qua trong lúc Sư Tử say ngủ, cô ta đã lên chụp vài bức ảnh không phải phép, cô chỉ định giữ lại làm kỉ niệm. Không ngờ Sư Tử khinh miệt như thế, buộc cô phải làm điều khiến anh ta đau khổ.

Xử Nữ đang loay hoay với đoạn video, cô đang viết lại những chứng cứ và biên tập lại chúng để phục vụ cho buổi đối mặt với giám thị trường ngày mai, mong sao chúng giúp ích được cho cô . Xử Nữ đang cố gắng tìm mọi cách giảm thiểu chuyện ra tòa hết mức có thể. Nếu ngộ nhờ cô không thắng trong vụ kiện đó, bị đuổi khỏi trường, khi nộp đơn vào trường khác sẽ rất khó khăn vì họ nghĩ rằng cô đã từng gây xích mích với trường cũ.

"AIZZ!" Cô vươn tay ra sau gáy, lắc cổ sang hai bên cho đỡ mỏi " Cuối cùng cũng xong ! "

Xử Nữ vừa uống ngụm nước thì có tiếng gõ cửa phòng. Tiếng người giúp việc nói bên ngoài.

"Cô chủ ! Có phong thư gửi đến !"

"Phong thư ?"

Xử Nữ mở cửa ra đón lấy, tò mò không biết có gì bên trong, cô lật đi lật lại thì chỉ thấy một chiếc phong thư trắng xóa bên ngoài.

"Không ghi người gửi sao ạ?"

"Dạ không thấy gì ! Chỉ có thấy mỗi nó trên hộp thư !"

"Vâng!"

Đóng cửa lại, Xử Nữ nằm ngửa trên giường, rồi bật dậy khi thấy chữ ” From London!” được đóng dấu nhỏ ở dưới.

” Sư Tử gửi từ London? Chắc là anh rồi ! ’

Cô đang nghĩ Sư Tử chắc đi công tác nước ngoài nên gửi anh cho cô xem anh thế nào mà. Cô mỉm cười hồi hộp mở ra xem.

” Gì.....gì.....đây?”

Một bức ảnh người con trai cùng một người con gái nằm trên giường. Hai người đó trông rất tình tứ, riêng người con gái trông rất thiếu vải nằm trong vòng tay của người con trai đang cởi trần ngủ mê. Có vẻ như hai người vừa trải qua một cuộc tình qua đêm, trông ai cũng rất đắm thắm và mệt mỏi.

Xử Nữ nhú mắt, cánh tay của người con trai kê trên đầu đã chắn mất mặt, cô không xem được, còn người con gái thì úp mặt vào bờ ngực người con trai.

” Hình xăm này....!”

Đôi tay xử nữ run lấy bầy, bức tranh rơi xuống, Xử Nữ hụt hơi thở, lo lắng trong lòng.

” Hình xăm chữ Devil ! Chỉ có người trong bang của Sư Tử mới có hình xăm đó !”

Lần đó, khi cô bị một người theo dõi, nhờ hình xăm này cô mới biết kẻ đó là người của Sư Tử.

Hai bàn tay Xử Nữ nắm chặt lấy ga chăn trên giường, đôi mắt cô đỏ ngầu, đọng đầy nước. Không phải là cô đang tức giận hay ghen mà cô đang bị tổn thương . Anh vội vã rời khỏi nhà đi công tác chỉ để ngủ với người con gái này, trong khi đó buổi Hội nghị phải đến tận chiều mới diễn ra. Vẫn có chuyến bay tới London vào buổi sáng ngày mai nhưng anh lại lật đật đi vào buổi tối kia. Thì ra là vậy...

Nép mình vào tường, cô vòng tay ôm đôi chân mình lại, thu gọn vào một góc. Mái tóc khẽ buông xuống che đi khuôn mặt buồn bã u sầu của cô.

” Chẳng lẽ là anh ấy lừa mình ?”

Trong đầu cô, chuyện của Sư Tử đã chiếm trọn gần nửa,cô chẳng bận tâm được điều gì. Từng tiếng thở dài nào nê vang lên trong đêm, hết ngồi lại đi, rồi nằm, cô trằn trọc mãi. Định gọi cho anh nhưng cô sợ lại nghe thấy tiếng của người phụ nữ đó, Xử Nữ lại dằn lòng mình là thôi. Mọi chuyện đợi Sư Tử về sẽ sáng tỏ.

” Nhưng nếu.... đó là sự thật !”

Tâm can giằng xé, suy nghĩ chông chênh, Xử Nữ tìm lại bức ảnh, khoe mắt cay cay, cô đã cố kiềm chế nước mắt, cứ nghĩ đến người đàn ông trong bức ảnh là Sư Tử, trái tim cô như bị dao găm trăm mảnh. Nhưng là vì cô tin anh.

” Có nhiều người có hình xăm này mà. Chắc một người nào đó trong bang của Sư Tử !” Xử Nữ tự trấn an lòng mình và tiếp tục tin tưởng vào Sư Tử, tin rằng anh không làm chuyện đó với cô ” Chắc là gửi nhầm !”

” Đúng rồi, là gửi nhầm thôi!”

Xử Nữ ném bức ảnh vào sọt rác, rồi lại nhặt lên, xé nó ra nhiều mảnh, cô đốt nó, lăm bằm trong đêm.

” Gửi nhầm thôi ! Yên tâm đi ! Sư Tử không lừa mình đâu !”

Đêm ấy, dù cố nhưng cô không ngủ được .Dù bảo là sẽ tin anh đến cùng nhưng điều đó thật sự rất khó. Cuộc điện thoại kì lạ rồi cả bức ảnh. Mọi thứ đều giống như anh đang ngoại tình thật.

” Xử Nữ ! Mày tin anh ấy mà phải không ?” Cuộc độc thoại lại tiếp diễn, tiếng thở nào nê, đôi mắt mệt mỏi cứ thao thao nhìn nơi trần nhà.

Ngủ mà như không ngủ bởi muộn phiền âu lo giằng lối.

Sư Tử trở về từ London vào lúc 1 giờ sáng ngày hôm sau.

Anh vẫn trở về nhà như thường lệ .

Nhưng nơi anh mở cửa đầu tiên không phải như thường.

Mọi hôm, khi trở về anh đều lại phòng Xử Nữ để xem cô ngủ chưa, chăn có bị cô đạp không, xem cô có lăn lóc nơi góc giường không, và xem cô có gặp ác mộng không.

Nếu chăn rời khỏi người, anh sẽ đắp cho cô đủ ấm.

Nếu cô có lỡ lăn lóc xuống giường, anh sẽ bế cô lên và giữ ôm cô ngủ tới sáng.

Nếu cô gặp ác mộng, anh sẽ ở lại nắm tay cô.

Còn giờ, Sư Tử đi thẳng về phòng của mình, anh nheo mắt nhìn nơi phòng Xử Nữ.

Thấy đèn đã tắt, anh thở dài trở về phòng mình.

Bất giác, khi vừa mở cửa, Sư Tử đã thấy Xử Nữ nằm gục trên giường.

” Xử Nữ?”

Sư Tử khó hiểu hỏi thăm, trầm mặc nhìn Xử Nữ đang thiêm thiếp gục ngủ trên giường anh. Tay vẫn đang còn ôm chiếc khăn anh tặng, đôi chân trần khụy trên sàn nhà.

Một phút nào đó, nơi lòng anh bảo : Hãy đến và hôn vào trán cô ấy như mọi khi.

Anh chẳng làm thế, anh chỉ trầm im, lãnh đạm, anh quay lưng định ra ngoài thì nghe tiếng Xử Nữ nói.

” Anh có mệt không ? Em pha nước cho anh tắm nhé !”

Đôi chân khựng lại, bàn tay Sư Tử nắm chặt lại nổi gân xanh, khuôn mặt vốn lạnh lùng trở nên đau đớn, tim anh đập thình thịch. Rõ ràng Xử Nữ vẫn rất quan tâm anh, lo lắng cho anh, điều đó làm anh khó xử khi quyết định rời xa cô ấy. Anh định bảo rằng không.!

” Thì ra là cô ấy nói mơ !”

Sư Tử thở phào nhẹ nhõm.

Đã quyết rời xa thì sẽ chẳng còn yêu thương gì nữa !

Anh sẽ trở nên thật lạnh lùng, tàn nhẫn với em !

Xử Nữ ! Anh chỉ mong rằng, em sẽ có một cuộc sống không phải lo lắng, hạnh phúc với nơi em thuộc về.

Thế giới không có bóng tà.

” Chúng ta chia tay, Xử Nữ !”

Vì cô ấy đang ngủ, anh mới có thể nói thế. Nếu cô ấy tỉnh, đối mặt với cô ấy sẽ khiến anh phải trải qua cơn áp lực khổng lồ. Anh sẽ thử, lúc nói chia tay, cảm giác sẽ thế nào.

Đau thật, người anh như muốn ngã xuống, đôi mắt nhắm lại nơi u tối.

Đóng cửa lại, Sư Tử đi khuất khỏi phòng.

Điện tắt, cửa đóng, bóng Sư Tử khuất, Xử Nữ mở mắt.

” Anh trở nên lạnh lùng từ khi nào vậy ?”

Nước mắt trên mi rơi xuống, ướt đẫm ga giường, tiếng nấc trầm lặng trong lòng dấy lên xé tan hạnh phúc.

” Chuyện đó là thật? Anh đã có người khác?”

Chia tay ư ? Xử Nữ bảo rằng cô đang mơ, bảo rằng vì chuyện điện thoại và bức ảnh nên cô lo lắng. Vì lo lắng nên cô đang mơ một giấc mơ chẳng đẹp chút nào mà còn đau đớn nữa.

Xử Nữ vùng dậy, không gian xung quanh tối tăm làm cô hoảng hốt. Đôi chân bủn rủn vịn lấy giường mà đi ra ngoài. Bức ảnh vẫn còn trên tay, Xử Nữ mở cửa chạy xộc ra phòng.

Ngoài ấy có tiếng nói.

” Chắc Sư Tử đã về !”

Không, còn tiếng ai đó nữa.

Xử Nữ dừng chân lại nơi cầu thang, nụ cười rạng rỡ tắt ngúm, cuối cùng thì điều cô lo sợ cũng đã đến.

Một giấc mơ không lành.

Sư Tử đang ôm một cô gái bên mình, cô ta trông thật xinh đẹp trong bộ đầm ren quyến rũ. Nhìn họ thật xứng đôi.

Một người cười ” Cô đã trở về, Thiên Bình !”

Sư Tử đang cười, đó là nụ cười hạnh phúc. Xử Nữ đắm đắm ánh mắt thất thần nhìn anh, nhìn cô gái anh đang ôm eo, cô ta là thần tượng cô đã nhìn qua ở Việt Nam.

Hai ánh mắt gặp nhau, SƯ TỬ phớt lờ cô và xem như chưa có chuyện gì diễn ra.

” Ô, đó là ai vậy ?”

Bỗng nhiên, Thiên Bình cất tiếng, giọng cô ta thánh thót như chuông ngân.

Sư Tử cau mày, hôn lên má Thiên Bình đầy ngọt ngào trước đôi mắt vô thần của Xử Nữ.

” Người giúp việc của anh !”

Thiên Bình à một tiếng rồi cười, cô ta cũng hôn lại anh đầy say đắm.

Người đứng ở đó chứng kiến, người thích Xử Nữ thì thương cho cô, người ghét Xử Nữ vì ghen tỵ cô được Sư Tử nuông chiều thì hả lòng hả dạ,

Từ ngày Xử Nữ về nhà này, những người đó đã rất ngạc nhiên vì trước giờ chỉ có mỗi Thiên Bình mới được Sư Tử nuông chiều thì hả lòng hả dạ,

Xử Nữ dụi mắt mấy lần, miệng cay đắng, khuôn mặt vẫn còn sưng sờ sau mọi chuyện.

” Đây có phải là mơ nữa không ?”

” Hãy nói đang mơ đi, Xử Nữ !”

Cô quay lưng lại, bỏ trốn vào phòng, nước mắt cuối cùng cũng rơi, Giọt nước mắt cô chẳng mong muốn rằng nó sẽ đến. Nước mắt tủi hờn và tổn thương.

” Đáng nhẽ ra, mày không nên mơ từ ban đầu. Giấc mơ tình yêu với Sư Tử đáng nhẽ mày không nên mơ !”

Căn phòng đó giờ toàn là nước mắt và đau thương. Tắm thân gầy gò của cô gái bé nhỏ nơi góc tường thật cô đơn, khóc cô cũng chẳng dám khóc to.

Đáng nhẽ ngay từ đầu, Xử Nữ, mày chẳng nên mơ.

42. Tập 32 : Điều Khoản Thứ 7 Hé Mở

Thiên Mệnh

Chap 32. Điều khoản thứ 7!

Trên đời này, có rất nhiều truyện cổ tích.

Những câu chuyện cổ tích về chàng hoàng tử và cô công chúa xuất thân từ lọ lem.

Cổ tích về những hạnh phúc bất ngờ và giản dị.

Dĩ nhiên, có cả chuyện cổ tích giữa đời thường, về một chàng giám đốc điển trai yêu một cô bé dị tật suốt đời.

Nhưng tất thấy những điều đó, truyện cổ tích, hạnh phúc, một gia đình nhỏ, yêu thương chân thật, liệu có đến đúng nghĩa với cô.

Xử Nữ lặng mình trong tiếng nước chảy ở vòi sen, cô đã đứng đó lâu lắm rồi.

Đã gần hai tiếng, đôi tay Xử Nữ trôi nổi trên làn nước lạnh giá, khuôn mặt tái mét.

Cô muốn ngâm mình trong làn nước giá băng đó để đầu óc trở nên tỉnh táo hơn, cô đang cố gắng làm rõ sự thật : Đây là thật, Đây là mơ, Đây là truyện và Đây là Cuộc Sống cô vốn thuộc về.

Khóc cũng đã khóc rồi, mọi chuyện cứ thế mà tiếp diễn đi thôi. Cô biết phải làm gì tiếp nữa?

Bây giờ chạy ra trước mặt Sư Tử rồi hỏi anh rằng. ” Chuyện gì đang xảy ra? Anh lừa em sao ? ”

Không khéo, cô còn bị họ cười nhạo nữa chứ. Đã tổn thương thì cũng nên giữ lại ình chút tình cảm chân thành và lòng tự trọng.

Cô đã muốn nghĩ rằng, Thiên Bình chỉ là em gái Sư Tử và đến chơi. Nhưng trông họ có vẻ thân thiết hơn mối quan hệ anh trai- em gái.

Người giúp việc cũng đã nói rồi ” Thiên Bình là bạn gái từ thưở trung học của Sư Tử. Họ đã thích nhau từ rất lâu ! Cô ấy đi sang Anh học và lập nghiệp nên họ tạm chia tay nhau, giờ cô ấy quay về rồi. Sư Tử đi với câu ấy là phải”

Ấy thế mà cô chẳng biết gì, đến người giúp việc còn nắm rõ như thế cơ mà. Xử Nữ bật cười, đôi mắt sừng tấy nhìn trong gương, một nụ cười nhạt nhẽo hòa lẫn với nước mắt mặn.

” Đúng là đồ ngốc mà ! Mà là một kẻ ảo tưởng”

Nỗi lòng cô bây giờ làm sao mà giải tỏa đây, cô yêu anh quá nhiều, sự thật ấy cô chẳng thể chấp nhận nó nổi, giống như gai mắc trong miệng thì làm sao mà nuốt. Nuốt xuống thì đau đớn biết nhường nào !

Tình yêu làm cô mù quáng, thấy anh bảo thích cô là cô đã mê như điều đồ, lao vào như con thiêu thân. Đến giờ, nhìn lại chỉ thấy mọi chuyện đổ vỡ.

Mặc trong mình bộ đồ thùng thình, mái tóc sấy khô sơ sài, Xử Nữ mở cửa . Thiên Bình đã trở về nhà từ lâu và tất nhiên Sư Tử chở cô ấy về. Hai người đó đã cùng dùng bữa tối cùng nhau vui vẻ, còn nói chuyện ngoài sân thượng - nơi cô và anh hay ngồi.

” Đây cần phải đến mức như thế chứ !”

Xử Nữ ủ rũ, họ tình cảm ngay trước mặt cô, Sư Tử đi qua cô một cách lạnh lùng và không giải thích một lời nào rằng chuyện này xảy ra như thế.

Ngồi xuống chiếc ghế sofa nơi sân thượng, cô lại khê hát vu vơ.

Hát để ngăn trái tim mình không vụn vỡ quá nhiều.

Hát để người khác khỏi nghe tiếng nấc trong khi khóc.

Hát để ai đó biết rằng mình vẫn ổn.

Và hát để mọi chuyện qua đi trong yên bình.

Tiếng hát cất lên, Xử Nữ lại ôm lấy ngực mà vỗ, thật sự nó đau hơn cô tưởng. Cô chưa hề nghe một lời nào từ miệng anh, hành động của anh khiến cô bức bối đến khó chịu. Thà anh nói đi một lời chứ đừng im lặng với cô như thế.

Nguyên một ngày anh không nói chuyện với cô. Cô bỏ lỡ buổi hẹn thương lượng vụ kiện với trường chỉ để đợi anh nói chuyện. Thế rồi, ngày qua đi, và anh tắt bật bên người con gái đó.

Bỗng có tiếng lục cục từ phía gian phòng, đoán chắc Sư Tử về, Xử Nữ bật dậy, lau nước mắt chạy đến. Căn nhà chìm trong bóng tối, người làm đã nghỉ ngơi trong phòng họ tại khu nhà đằng sau, căn biệt thự này thật yên tĩnh, nơi phòng hai người vẫn đổ đèn nên ánh sáng hắt lại có thể nhìn được mặt nhau.

Cô đến trước mặt anh, Sư Tử dừng chân lại, anh cũng ngẩng đầu nhìn cô nhưng cái nhìn lạnh lùng vô cảm. Xử Nữ mỉm cười và cố phớt lờ mọi chuyện một cách ngu ngốc.

” Thiên Bình đã về rồi sao ? ”

Anh gật đầu, ” Ừm ! ”

” Sư Tử, sao anh đi công tác không nói em vậy ! ”

Cô đang cố giữ bình tĩnh hết mức có thể, trong lúc này không nên làm mọi chuyện rồi lên bằng cách hỏi anh dồn dập về chuyện điện thoại với Jess, bức ảnh, rồi la anh rằng anh phản bội. Có thể đó chỉ là một chuyện hiểu lầm cần anh giải thích.

” Xử Nữ.....! ” Anh trầm ngâm đến gần cô ” Là em không hiểu hay cố tình không hiểu ? ”

” Em.... ” Cô biết anh muốn nói chuyện gì nhưng thật sự chuyện đó, cô không muốn nó thành hiện thực đâu. Xử Nữ tiếp tục đánh trống lảng ” À, chiếc usb, anh đưa em cái đó làm gì vậy ? ”

” Chúng ta chia tay ! Tôi không cần em nữa ! ”

Sư Tử nói rất nhanh, lời nói rất gọn và rất rõ. Anh mạnh mẽ, kiên cường vô cùng, vẫn không cảm xúc và lạnh khốc như thường ngày, và cô sợ điều đó. Nếu anh yêu cô, anh sẽ thể hiện ra một ít cảm xúc gì đó. Nhưng Xử Nữ lại thấy rằng, có vẻ như Sư Tử không có tình cảm gì với cô, anh thẳng thắn, điềm đạm.

Dặn lòng mình đừng bật khóc khi nghe câu đó từ anh, nhưng nước mắt cứ chảy thì biết làm sao bây giờ. Lấy tay lau nhòa nó đi, Xử Nữ lắc đầu.

” Không, Sư Tử ! Anh đang nói gì vậy....?? ”

” Chia tay, em hãy ra khỏi nhà của tôi đi ! ”

Sư Tử vốn tuyệt tình, tàn nhẫn, giờ thì cô thấy rõ điều đó.

” Làm ơn ! Sư Tử ! Em khôn.. không.... thể ! Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra ! ” Xử Nữ gào lên, khuôn mặt đau đớn, cô quỳ xuống ” Anh nói đi, có phải anh giấu em chuyện gì ? Anh thấy em không tốt điểm nào, em sẽ sửa. Hoặc cho em một lí do nào đó thuyết phục đi ! Hu hu ! ”

Sư Tử đứng đó, đôi chân cứng đờ, anh vẫn không hồi tâm chuyển ý, giọng nói vô tâm.

” Em muốn biết lí do ? ”

Xử Nữ gật đầu, cô cắn răng mình thật chặt để tiếng khóc than không trở nên lớn hơn. Bờ vai run rẩy trong sự tuyên bố của Sư Tử.

” Tôi không yêu em . ”

” Lừa dối ! Anh đã rất yêu em, anh thích em ! Lừa dối ! ” Xử Nữ nhìn lên khuôn mặt tối tăm của SƯ TỬ mà hét.

Anh trầm mặc, đôi mắt kiên định.

” Đúng ! Tôi đã từng thích em nhưng đó chỉ là cảm xúc nhất thời. Vì trống vắng Thiên Bình, nên tôi đã lấy em làm người thay thế. Đẳng gì tôi cũng thích em một ít ! Nhưng giờ thì hết, tôi không cần em nữa ! ”

” Thay thế ? ”

Xử Nữ như câm lặng, cô thả tay ra khỏi chân anh, rồi lùi lại một cách sợ hãi. Anh bảo cô là đồ thay thế, thích thì dùng không thích thì bỏ đi.

Sư Tử bỏ đi vào phòng, tấm lưng rộng sắp khua vào nơi đó, Xử Nữ chột chạy đến túm lấy áo anh, đôi tay giữ chặt lấy, cô hỏi, giọng cô trở nên khô khốc lạ thường, thật yếu ớt.

” Vậy còn điều khoản thứ 7, cái mà anh đã từng bảo em phải phục tùng ? ” Một lúc im lặng lấy can đảm, cô nói tiếp, ” Anh đã bảo em phải làm hết những điều anh yêu cầu. Đằng gì, anh bắt em rời khỏi nhà, như thế cũng được, nhưng trước khi đi, em muốn chúng ta không liên quan gì đến nhau nữa !”

Sư Tử nắm chặt lấy khóa cửa, anh buộc phải làm thế, tàn nhẫn với cô đến cùng để cô rời khỏi đây. Đằng gì anh cũng chuẩn bị tâm lý để chuyện này xảy ra.

” Nói đi, điều khoản thứ 7 là gì. Em không muốn rời đi mà còn chuyện rắc rối !”

Anh nhắm mắt lại rồi lại khẽ mở ra, điều anh sắp nói sẽ khiến cô tổn thương rất nhiều. Anh biết vậy. Hít thở thật sâu, anh cười nhếch miệng, nụ cười của một ác quỷ luôn đầy đau thương.

” Điều thứ 7 là Em không được yêu tôi nữa, hãy rời xa tôi, càng xa càng tốt! Chúng ta kết thúc !”

Sư Tử dứt áo vào phòng, cánh cửa đóng lại ” Sập!”. Đúng lúc, đôi chân Xử Nữ gục xuống, cô tựa bên cánh cửa, trông thật tê tái lòng người. Đôi mắt đau thương chẳng buồn mở ra nữa, nó đầy nước mắt, đôi tay gầy nhỏ dấm vào ngực thật mạnh, thà rằng cô đau bên ngoài chứ đừng đau bên trong. Nỗi đau âm ỉ, nơi cõi lòng cô, những đợt sóng tràn vào, nhịp tim chậm lại.

” Em sẽ ra đi như anh muốn !”

Yêu anh, cô sẽ làm mọi điều anh bảo, và đây sẽ là điều cuối cùng cô làm cho anh, không, làm cho tình yêu cô dành cho anh. Xử Nữ nói vọng vào bên trong, rồi bám tường mà bước đi nặng nhọc.

Đêm tịch.

Hai phòng, hai giường, hai con người, chẳng ai có thể ngủ được.

Người khóc, người đau, kẻ tê tái .

Mắt nhắm, mắt mở đầy thê lương.

Cứ khóc đi, ngày mai chắc sẽ ổn thôi.

” Xử Nữ ! Anh xin lỗi !”

Sư Tử kéo chăn trùm lại đôi mắt mỏi.

Không phải anh đang ngủ.

Anh đang giấu đi nước mắt của mình.

Nó chảy ngược vào tim đến khi nào đây?

43. Tập 33 : Tốt Xấu Khó Lường

Thiên mệnh

Chap 33 : Tốt xấu khó lường.

Cứ thế này, cô sẽ chết mất.

Cứ im lặng thế này, cô sẽ bức bối mà điên lên.

Một ngày ảm đạm bắt đầu, những ử rũ thay phiên nhau mọc lớn lên trong người cô.

Đêm qua nghĩ đi nghĩ lại cô vẫn không hiểu Sư Tử là người như thế nào?

Lạnh lùng, vô tâm như ác quỷ?

Hay là người ấm áp và tình cảm?

Một kẻ phản bội và thích gây tổn thương cho người khác ?

Hình như..... Đâu cũng là anh.

Giấc mơ về nam thần trong đời thế là hết.

Sáng sớm, Xử Nữ đứng trước cửa phòng anh, đợi anh ra, nhưng cô chọn cách đứng xa nơi đó tới 3 bước chân.

Sư Tử mở cửa thì đã thấy cô đứng ở đó chờ anh từ bao giờ với đôi mắt buồn thắm.

Đêm qua là một đêm dữ dội và đau đớn với cả cô và anh.

” Sư Tử ! Trước khi đi, em muốn nhờ anh một việc !”

Anh không mở lời, tỏ ý gật đầu, và Xử Nữ lại nói tiếp.

” Lần trước, vì anh bảo em đến sống đây, để tiết kiệm chi phí nên em đã trả phòng. Bây giờ, tất có người dọn đến đó ở. Em cũng không muốn đến nhà bố mẹ ở cho phiền, họ cũng già rồi, yên tĩnh vẫn hơn. Vậy nên, em muốn xin anh ở lại đây thêm 3 ngày. ”

Cô lùi một bước chân nữa, lùi về sau tránh thật xa anh, ” 3 ngày đó, em sẽ tìm thuê phòng mới, hoàn tất dọn đồ ở đây để chuyển đi, và em sẽ rời khỏi nhà anh ngay lập tức. Chỉ 3 ngày thôi, anh yên tâm, có thể không đến 3 ngày đâu.” Xử Nữ hỏi, miệng cô thật đắng và chất, cứ như cô chẳng muốn nói lạnh nhạt như thế này với anh ” Không phiền chứ !?”

Sư Tử gật đầu ” Được. Miễn là em rời khỏi đây ! ”

Miễn là em rời khỏi đây. Xử Nữ quay lưng mỉm cười, ” Sư Tử, anh đúng là con người băng giá !”

Muốn buông xuôi tất cả, Xử Nữ như chìm vào cơn mê lạc và chẳng buồn làm gì nữa. Không còn tâm trí để ý đến vụ kiện, không muốn ăn, muốn uống, mà chỉ muốn nằm ngủ. Một mối vô bờ.

Người ta bảo rằng : Đừng yêu quá nhiều bởi khi, ngộ nhớ tình yêu đó mất đi, chúng ta sẽ lụi tàn.

Đúng vậy, Xử Nữ, cô đang lụi tàn trước ngọn lửa lớn. Chỉ cần một làn gió thổi qua, cô sẽ bay tới nơi nào trong cái vũ trụ rộng lớn ấy. Cô đơn và lạc lõng.

Bước ra ngoài, những đợt gió đông thổi ngược chiều. Xử Nữ hướng đôi mắt nhìn về khoảng trời xa vắng ấy .

” Đến cả trời cũng muốn bỏ rơi mình nơi này !”

Gió buốt làm đôi chân cô tê cóng. Có lẽ là vì đợt tắm lạnh hôm kia, cô đã ngâm người lạnh rất lâu, nên giờ cơ thể nhiễm bệnh.

Xử Nữ vẫn bước, cô phải đến trường để còn thương lượng. Mất anh rồi cô không thể mất danh dự được, phải bình tĩnh, việc tư ra việc tư, chuyện cá nhân không được làm hỏng tương lai mình.

” Mình đi đến đâu rồi ?”

Siết tay thật chặt vào túi, Xử Nữ cúi gằm mặt xuống. Đôi mắt mờ dần đi, đâu đâu cũng thấy nhạt mờ sương khói, tuyết rơi đầy đường. Đông qua thật lâu.

Xử Nữ đi vào cơn mê man.

Thiên Yết đang trên đường đến trường, cũng vì vụ kiện của Xử Nữ nên anh mới gắng sức. Đèn đỏ vừa sáng lên, Thiên Yết cho xe dừng lại, bất ngờ một hình ảnh quen thuộc đập vào mắt anh.

” Đó là Xử Nữ !”

Thấy Xử Nữ đang loạng choạng giữa trời gió, Thiên Yết nép xe vào lề đường, vừa xuống thì đúng lúc Xử Nữ ngã.

Anh chạy đến đưa tay ra ôm lấy cô.

” Xử Nữ, Xử Nữ !”

Thiên Yết gọi tên Xử Nữ, cô đang sốt rất cao, anh sợ cô bất tỉnh mê man.

Tỉnh lại, Xử Nữ thấy cơ thể mình trống rỗng nhưng rất nặng, mở mắt cũng khó. Vừa mở mắt ra thì thấy Thiên Yết, Xử Nữ giật mình.

” Thiên.....! Đây là đâu ?”

Thiên Yết giữ vai cô cho cô nằm xuống bình tĩnh, từ tốn nói. Anh luôn dịu dàng, hiền hòa với cô như thế.

” Đây là nhà anh. Em đã bất tỉnh trên đường !”

Xử Nữ đưa tay lên đỡ trán, hơi thở mệt nhọc và nóng sốt. Thiên Yết đỡ Xử Nữ dậy, đưa nước cho cô uống.

” Cảm ơn !”

Cô đón lấy nước, nhìn chăm Thiên Yết. Ánh mắt cô khẽ dịch chuyển lên chiếc đồng hồ điện tử trên tường.

” Chết ! Tối rồi ư ? Vụ kiện của em.....!”

Thiên Yết trấn an cô, cất cốc nước sang bên khay, anh cười một cách lo lắng.

” Không sao, ngày mai phiên tòa mới được xét. Mốt mới chính thức bắt đầu. Ngày mai em đến trường cũng được, họ luôn làm việc 24/24”.

Xử Nữ ngoan cố, cô bước xuống giường, gạt anh sang một bên, mò mò tìm dép.

” Không được. Em phải đến đó. ”

Yếu ớt, Xử Nữ lại ngã vào tay của Thiên Yết. Trông cô chẳng còn tí sức nào để đi được nữa.

” Xử Nữ ! Nghe anh !”

Thiên Yết gắt lên, thấy Xử Nữ như thế, anh thật không cam lòng. Anh giữ tay cô lại. Xử Nữ nước mắt đầm đìa.

” Thiên Yết ! Em sẽ bị đuổi học và kết tội ăn trộm. Nhưng em không làm điều đó, em không tráo tranh. Ai đó đã gài em vào bẫy này. Nhà trường không tin em, không biết khi em đến đó, giải thích họ có chịu nghe không nữa. !”

Oan ức, căm phẫn, Xử Nữ thấy trong người bức bối.. Cô không có nhiều tiền, không có địa vị, không có tiếng nói trong giới quý tộc, thì làm sao ai chịu bỏ thời gian để lắng nghe chứ. Họ cần tiền !

Nghĩ đến chuyện của Sư Tử, cô lại càng náo nức hơn nữa. Dồn dập, chuyện đến liên tục và cô không kịp thở nữa.

Thiên Yết ôm cô vào lòng, để nước mắt cô chảy nơi ngực mình . Anh cũng đau lắm, anh biết chuyện gì xảy ra với cô và anh đang sẵn sàng để bên cô lúc này. Chuyện SƯ TỬ và cô như thế cũng là điều anh muốn. Anh đang muốn có lại Xử Nữ như ngày xưa.

” Xử Nữ ! Anh tin em ! ”

Tiếng khóc cứ rên rĩ trong căn nhà lớn. Trời chập choạng tối, thành phố lên đèn.

Xử Nữ ngồi trên ghế sofa thẫn thờ, được Thiên Yết khuyên răn, cô cũng vui đi chút muộn phiền. Cô vẫn không nói gì với anh, nếu nói cho anh chuyện Sư Tử, Thiên Yết sẽ bị tổn thương.

” Thiên Yết, Nhân Mã đã nói với em mọi chuyện !”

Cô chợt cất lời, chẳng gì cô cũng muốn mối quan hệ này trở nên tốt đẹp mà không có sự hiểu lầm nào.

Thiên Yết nơi cửa sổ cùng với tách cà phê, anh khẽ dừng tay khi cà phê đã gần đưa lên tận miệng. Lời Xử Nữ, anh đang nghe và anh hiểu.

” Thế rồi sao?”

Anh chỉ bảo cô thế và nghe cô nói tiếp.

” Em xin lỗi ! Em không biết nói gì ngoài xin lỗi anh nữa !”

Nơi hóng cô như có cái gì chặn lại, Xử Nữ đắn đo, suy tư. Thiên Yết quay lại mỉm cười.

” Đâu phải lỗi tại em. Anh cũng có lỗi. Nếu như lúc đó anh không bảo sẽ kết hôn thì em đâu đi. ”

Cả hai người đang hồi tưởng về cái ngày đó. Chính cái ngày đó dẫn đến mọi chuyện bây giờ. Nghĩ đến đó, Xử Nữ lại thấy lòng mình nhói đau.

” Anh không thấy buồn hay đau khổ . Anh thấy vui vì anh biết rằng, Em đã từng thích anh !”

Xử Nữ, đôi mắt gượng nhìn lên, trong câu nói đó, cô nghe thoảng thoảng nỗi buồn chan chứa đang thở dài trong Thiên Yết.

” Thiên Yết ı, Xử Nữ gọi tên anh theo quán tính, chẳng biết có nên nói gì đó hay không, ” Đó là chuyện quá khứ. Bây giờ em.....!”

” Anh đã tìm em rất lâu “, Thiên Yết ngắt lời và không để Xử Nữ nói rằng cô đã yêu người khác, ” Anh đã đợi em suốt mấy năm qua. Anh quen với sự chờ đợi rồi. Giờ, anh đợi tiếp cũng không sao”.

” Đừng làm thế ! ” Xử Nữ gất lên, thực tình cô cũng muốn Thiên Yết được hạnh phúc, ” Còn nhiều người khác yêu anh, đừng mù quáng nữa !”

” Anh có hạnh phúc của anh . Em không hiểu được đâu !’ . Giọng Thiên Yết trầm bổng, ” Chờ em là hạnh phúc của anh. Để anh đợi đi !”

Không một lời nào cất ra từ miệng Xử Nữ nữa, cô thấy mình chẳng làm được gì ngoài chuyện gây phiền phức cho người khác. Cướp bạn trai của Thiên Bình, giành Thiên Yết với Nhân Mã, cô tự bảo mình là kẻ ‘ cướp’. Thật hổ thẹn với lương tâm.

” Mặc kệ giờ em yêu người nào, anh vẫn sẽ đợi. Chỉ cần em gọi tên, anh sẽ đến. Chỉ cần em gọi tên anh là được, thế thôi, Xử Nữ. Ngày xưa, em đã gọi tên anh rất nhiều mà và anh muốn được như thế lần nữa. Chỉ gọi tên thôi!”

Dù cô có bảo anh mù quáng, nhưng anh mặc kệ. Chỉ vì một hiểu lầm đáng tiếc, một trò để tạo ra sự lãng mạn bất ngờ, anh mất cô. Thiên Yết đã dày vò bản thân trong những năm tháng ấy, Xử Nữ đâu phải là người dễ tìm trong cuộc đời này.

Giờ anh sẽ giữ cô bên mình, không cho ai cướp đi.

Xử Nữ cứng họng, nước mắt cô không ngừng rơi.

” Mày đúng là kẻ đáng ghét mà Xử Nữ ! Vì mày mà mọi chuyện thế này !”

Cô lại gục khóc trên bờ vai anh, cô muốn kể anh nghe mọi chuyện như khi xưa ấy. Nhưng chuyện này cô lại không thể kể, thật sự để trút nó khỏi nỗi lòng mình, phải trả ra nhiều giá.

” Hãy để anh giúp em khi anh muốn, được chứ ? Xem như là chuộc lỗi ! Để anh làm luật sư cho em !”

Xử Nữ không nói gì, Thiên Yết nói và xem cái im lặng đó là sự gật đầu đồng ý . Kể từ hôm nay trở đi, anh sẽ bên cô, giúp đỡ, chăm sóc, an ủi và yêu thương Xử Nữ hết lòng. Dù là tổn thương, anh vẫn chấp nhận. Khi xưa anh gây nên lỗi cho hạnh phúc của mình, giờ xem như đó là cái giá để trả.

” Anh về cận thân !”

Xử Nữ xuống xe, Thiên Yết bảo cô ở lại nhưng cô không muốn, cô không muốn Sư Tử nghĩ cô là người lảng lơ. Trước khi đi, cô nên giữ ỉnh chút phong độ và tự tôn.

Thiên Yết cười rồi lái xe đi hẳn. Xử Nữ bước vào nhà, chẳng biết làm gì ngoài thở dài cho đỡ mệt .

Tiếng cười nói vang từ trong nhà, Xử Nữ nhận ra, cái giọng cao vút của một ca sĩ chuyên nghiệp chỉ Thiên Bình mới có.

” Sư Tử ! Cho anh chết nè !”

Thiên Bình đang cầm một cục tuyết ném lại nơi ghế Sư Tử đang ngồi đọc sách, trông anh suy tư. Sư Tử bật dậy tránh tuyết rơi vào người, Thiên Bình cứ ném vào trong vườn che và đuổi theo anh. Trông họ vui vẻ vô cùng, Sư Tử cũng cười nữa. Rồi anh bắt gặp Xử Nữ đi qua, anh vòng tay qua eo Thiên Bình thân mật.

Xử Nữ nhìn thấy, cô buồn, cô nhìn rồi cô đi thẳng.

Anh hạnh phúc nhiều hơn khi ở bên cô ấy.

Vào đến nhà, Xử Nữ đi thẳng vào bếp rót lấy cốc nước. Tình cờ Thiên Bình cũng đi vào, cô ấy chạy đến với bộ dạng lấm lem nhưng trông cô vẫn rạng rỡ. Lớp son trên môi bị mờ đi vì nụ hôn ban nãy.

” Cô gì ơi ! Cho tôi cốc nước !”

Thiên Bình hành động như cô nghĩ Xử Nữ là người giúp việc thật nên ra lệnh cho Xử Nữ. Xử Nữ cũng im lặng lấy nước cho Thiên Bình.

” Nước của cô đây !”

Thiên Bình cười nháy mắt, đưa cái tay bẩn lên cho Xử Nữ xem.

” Cô đưa ra cho thiếu gia đi. Anh ấy nhờ tôi đi lấy nước mà tôi thấy mình bẩn quá, phải đi tắm cái đã. Nếu anh ấy hỏi thì bảo tôi đi tắm nhé!”

Nói rồi Thiên Bình chạy xộc lên tầng, còn Xử Nữ thì đứng trơ đó chẳng biết làm thế nào. Đưa nước ra cho Sư Tử, đó là việc gây khó dễ cho cô.

Sư Tử vẫn không rời mắt khỏi cuốn sách, đèn vườn nâu nhạt làm khung cảnh xung quanh có chút cổ điển. Bên ngoài là màu đen trắng của bóng tối và tuyết, bên trong là màu xanh của lá nhân tạo, và màu đèn. Xử Nữ đắn đo, cô có nên bước tới đó không.

” Chỉ là đưa nước thôi !”

Xử Nữ đặt cốc nước xuống bàn và đi thật nhanh chóng vì chẳng gì anh cũng muốn xa cô .

” Thiên Bình đâu ?”

Sư Tử chợt cất lời hỏi, anh vừa lật sang trang mới.

Cô nuốt nước bọt vào miệng, anh đang hỏi cô về người con gái của anh, chẳng bận tâm cô đi đâu về muộn, ăn tối chưa . Trước kia, nếu về muộn, cô đã bị anh dò xét một cách nghiêm ngặt.

” Cô ấy đi tắm nên nhờ em đưa nước ra cho anh !”

” Ừm !”

” Vậy thôi, em vào đây !”

” Ừm !”.

Một cuộc trò chuyện lạnh nhạt và vô vị. Cô với anh đã từng không hết chuyện để kể. Và giờ chỉ còn là những lời nói ậm ừ cho qua.

Tối nay, cô đang dọn dẹp lại phòng, cần sắp xếp lại vài thứ cho gọn gàng, chẳng gì cũng sắp chuyển đi, dọn càng sớm càng tốt. Phiên tòa đã có Thiên Yết giúp đỡ phần nào, cũng vui bớt đi áp lực. Xử Nữ đã từ chối vì sợ phiền anh nhưng anh cứ một mực khẳng định đòi làm, cô chẳng làm gì được.

Lọc cọc một mình mang đồng rác to dùng để đi vớt, vừa mở cửa, cô bắt gặp Thiên Bình đi ra từ phòng Sư Tử, trông cô đang vui, cười hạnh phúc thế kia mà. Xử Nữ ngưng ngưng cười chào hỏi rồi im lặng đi.

” Cô đi vớt rác à ?”

Thiên Bình cất lời, cô ấy chạy theo Xử Nữ xuống cầu thang. Xử Nữ dừng lại nhìn Thiên Bình chạy lật đật theo mình, cô cũng gật đầu.

” Đi cùng nhé !”

” Để tôi vớt cho, cô không cần làm mấy việc đó đâu. ĐÓ là việc của người giúp việc mà !” Xử Nữ bảo.

” Thôi, tôi định thế cơ mà thấy tay cô một bao to dùng vậy, không nỡ bảo cô vác thêm bao này nữa! Đẳng gì hoạt động cũng tốt !”

Thiên Bình cười.

Thiên Bình có vẻ là người tốt, biết Xử Nữ là người giúp việc nhưng cô ấy nói chuyện rất nhã nhặn và hòa đồng. Đúng là nhìn Thiên Bình xứng đôi với Sư Tử hơn nhiều. Vừa đẹp người lại đẹp nét, lại tài năng nữa.

Đêm lạnh, Xử Nữ vất vả lắm mới vác nó ra được đến đầu cổng, thấy Thiên Bình yếu sức mà vác cái bao to đùng ấy, Xử Nữ liền đưa tay ra giúp.

” Cô tên gì ?” - Thiên Bình chợt hỏi.

” Xử Nữ !” Xử Nữ trả lời, tay vẫn đang cố gắng nhét cái bao vào thùng cho gọn.

” Tên đẹp nhỉ !”

” Cảm ơn !”

Cuối cùng cũng xong, định quay đi thì Thiên Bình hét lên thất thân chạy ra sau lưng túm vai Xử Nữ. Hoảng quá cô ấy hét lên, miệng không ngừng lắp bắp.

” Có gián có gián... kìa !”

Bịch rác vì thế mà rơi vỡ ra, Xử Nữ thở phào, cứ tưởng chuyện gì kinh lắm. Có gián thì cũng có bắt nó được bằng tay không đâu, để nó chạy đi chỗ khác vậy.

” Nó đi rồi !”

Nghe Xử Nữ bảo thế, Thiên Bình lộ mặt ra, lát lại kêu lên làm Xử Nữ giật mình lần nữa.

” Ôi chết, đổ rác ra rồi !”

” Để tôi nhặt vào cho !”

Xử Nữ ngồi xuống, mò mẫm nhặt rác bỏ vào bao lại cho gọn. Chợt cô thấy cái gì đó rơi gần chân, nhặt lên thì khựng người lại.

” Cái này.... mái tóc vàng ... ” Ánh mắt cô nhìn lên phía trước, ” Chiếc khẩu trang Người đó.... va vào mình ở siêu thị..... có mái tóc vàng và đeo chiếc khẩu trang này !.. Sao... nó lại ở đây ?”

Xử Nữ dờ dẫm cảm mái tóc suy nghĩ, Thiên Bình thấy Xử Nữ thất thần liền cất tiếng hỏi han.

” Xử Nữ ! Có chuyện gì vậy?

” À... ừm.... Cái này.....!”

Thiên Bình nhìn mái tóc giả và chiếc khẩu trang thì phì cười, đưa tay chỉ trỏ, ” Đó là đồ hóa trang của Sư Tử đó mà. Anh ấy dùng một lần rồi vứt đi !”

” Đồ hóa trang...?”

Xử Nữ đơ cứng người, nói vậy chẳng nhẽ !

” Lần sang Việt Nam, tôi có biết tin Sư Tử anh ấy cũng ở đó. Thế là bảo anh ấy đến hộ tống đó mà, để tránh scandal nhiều Sư Tử hóa trang làm người bí ẩn. !”

Thiên Bình nói một cách tự nhiên, Xử Nữ thì bật cười, nụ cười dài, cô đang tự cười bản thân mình và bảo sao cô lại ngốc đến thế chứ.

Sư Tử đã va vào cô, cô đã ngờ ngờ đó là Sư Tử vì dáng người, mùi cơ thể rất giống anh. Vậy mà cô lại chẳng biết gì, cứ nghĩ đó là sự trùng hợp. Rồi việc Sư Tử xuất hiện bất ngờ đỡ cô dậy cô cũng chẳng nghi ngờ mà hỏi anh rằng tại sao anh lại ở Royal lúc đó. Mọi chuyện xảy ra trước mắt mà cô lại như kẻ mù chuyện.

” Nực cười thật !”

Xử Nữ chửi mình, Thiên Bình nghe thấy liền cau mày.

” Là sao?”

” À không ị, Xử Nữ bỏ bao rác vào thùng rồi vứt luôn bao tay, ” Chúng ta vào thôi !”

” ừm !”

Thiên Bình đi theo sau đó, cả đi cả ngân nga khúc hát trong đêm.

Nhìn cô ấy vui vẻ như thế khi trở về cùng Sư Tử, Xử Nữ thấy mình là kẻ đáng ghét vô cùng. Một kẻ thứ ba hoàn hảo luôn xuất hiện đằng sau hạnh phúc của người khác.

” Mình là một kẻ thứ 3. ừm, sao bỗng nhiên lại trở thành như thế. Cái gì cũng đến sau, cái gì cũng biết sau cùng. Rachael nghĩ mình cướp Song Tử nên gây rắc rối ình hoà, nếu không vì mình thì chắc Thiên Yết và Nhân Mã đã thành cặp . Và Sư Tử- Thiên Bình.....!”

Nghĩ đến đó thôi, Xử Nữ chẳng dám nghĩ tiếp nữa. Những suy nghĩ tản mạn đi qua chẳng chịt, cô đang để bước chân mình đi trên đó. Càng nghĩ càng rối hơn, vậy thôi đã quyết chia xa thì nên để mọi thứ vào quên lãng. Nếu là thiên mệnh đã an bài thì thời gian sẽ làm sáng tỏ.

Người có lỗi ắt có lúc phải hối.

Thiên Yết trở về, liền ngồi xòa trên ghế sofa, tâm tư trong anh còn nhiều vô kể. Giải quyết chuyện được với Xử Nữ, anh thấy lòng mình nhẹ hơn hẳn. Chuyện muốn nói bấy lâu cũng đã nói được rồi, còn lo gì nữa, anh chỉ việc chờ đợi cô rời khỏi nhà Sư Tử. Lúc ấy mọi thứ sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Vào phòng bắt tay làm việc, đã bảo sẽ giúp đỡ Xử Nữ trong phiên tòa, anh phải làm thật trọn vẹn.

Gọi ngay cuộc điện thoại đến giám đốc Royal University.

” Hợp đồng làm Luật sư cho Royal đến ngày hôm nay là hết !”

Thiên Yết đành giọng lại, anh nói một cách lạnh lùng. Nếu kẻ giám đốc kia không phải là ông nội của Sư Tử, mà cũng chính là ông nội anh thì anh sẽ không bảo vậy. Dù có chết, anh cũng không tha thứ cho kẻ đã từ chối cháu nội mình để lấy người khác thay vào. Kẻ như vậy không đáng sống.

” Thiên Yết, cậu nghe ta nói !”

Có vẻ ông ta đang bắt đầu lo lắng. Thiên Yết là một Luật Sư khét tiếng trong giới Luật Sư quốc tế. Anh đã gặt hái được nhiều thành công vang dội.

” Tôi làm Luật sư cho trường ông chỉ vì một lí do : Trả thù Sư Tử, trả thù ông và tìm ra tung tích người cần tìm . Trả thù Sư Tử cũng đã xong, hẳn cũng đã biết chuyện, người cần tìm cũng đã trở lại, tốt nhất bây giờ ông hãy ném mùi đau khổ đi. ”

” Cái gì?. Sư Tử đã biết chuyện ? ”

” Ông chỉ có một mình mà an hưởng tuổi già ! Một là ông bảo hiệu trưởng rút lại đơn kiện về vụ bức tranh của Pea, hai là ông sẽ mất tất cả. Tôi chỉ muốn nói vậy thôi”

Thiên Yết cúp máy, khuôn mặt tối sầm u mê. Ông ngã lưng trên chiếc ghế xoay, xoay ghế mấy vòng, nghĩ lại chuyện xảy ra ở buổi triển lãm. Ngày đó anh thấy cô nghe điện thoại ở hành lang nhưng lại im lặng không nói gì. Ngày đó, người áo đen đi qua người tại hành lang, bước qua Xử Nữ chính là anh, Thiên Yết - kẻ tên KL. Kẻ tráo tranh cũng là Thiên Yết - Thiên ca, mọi chuyện đều từ một kế hoạch để đến được ngày hội tụ như hôm nay.

” Anh chỉ cần em thôi, Xử Nữ. Dù có phải làm chuyện gì đi nữa, em phải thuộc về anh !”

Nếu ông nội không tráo đổi anh với Sư Tử , nếu cô không đi Mỹ, thì bây giờ có lẽ cô và anh đã có một gia đình ấm áp hạnh phúc bên nhau rồi. Xét cho cùng, Xử Nữ thuộc về Thiên Yết thì đúng hơn. Anh là người gặp cô trước, người được thiên mệnh sắp đặt vào cuộc đời cô trước. Không việc gì mà anh mất cô lần nữa !

Trong khi ấy, tại căn phòng của Sư Tử.

Thiên Bình leo lên giường nằm gối đầu vào vòng tay của Sư Tử, cô cười mãn nguyện.

” Sư Tử, haiz, lâu lắm rồi mới nằm trong vòng tay anh như thế này ! Dễ chịu thật!”

Sư Tử trầm mặc, anh vuốt mái tóc Thiên Bình, chợt hình ảnh mái tóc Xử Nữ lại hiện lên. Sư Tử rút tay xuống và xem như không có chuyện gì xảy ra.

” Anh vẫn không thể yêu em được ư ?”

Thiên Bình chột cất lời, khuôn mặt có nét buồn thẳm, đôi tay đưa lên khuôn mặt Sư Tử.

Anh nhăn mày, nhìn cô .

” Em không biết người con gái anh tìm năm ấy giờ đã xuất hiện chưa. Nhưng em sẽ không buông tay anh lần nữa đâu, em sẽ giữ anh đến cùng, Sư Tử. Lần này trở về, nhất định em sẽ làm anh yêu em, khiến anh chấp nhận làm bạn trai thật lòng của em và chịu kết hôn với em. ”

Thiên Bình cười nụ cười dịu dàng, đôi mắt trong veo cũng muốn cười theo. Sư Tử không làm gì chỉ im lặng và nhìn cô như thế.

” Tùy em thôi !”

” Đợi đó, em sẽ không thua cô ấy đâu. !”

” Mình không muốn đơn phương tự độc lâu hơn nữa.!” Thiên Bình nhắm mắt lại, quay người ôm hôn anh một cách nồng nhiệt.

Anh vẫn thế, nụ hôn dành cho cô chưa bao giờ là thật lòng.

7 năm là quá đủ rồi, chạy trốn mãi cũng không làm được gì. Điều cô cần làm là bên anh mọi lúc mọi nơi, 7 năm phiêu dạt, nghĩ cũng đã thông, đám cưới nhất định phải xảy ra. Thiên Bình phải lấy được Sư Tử bằng mọi giá, sau này thế nào cũng không hối hận. Chỉ cần có anh là được, tình yêu có thể cảm hóa mà, cô nghĩ vậy.

Một đêm dài lại qua trong tình và tình.

44. Tập 44 : Ra Đi

Thiên Mệnh

Chap 34 : Ra đi

Rời khỏi nhà vào lúc tờ mờ, Xử Nữ được Thiên Yết đến đón thẳng đến trường để tham gia vụ thương lượng. Cô rất bất ngờ khi nhà trường bảo sẽ rút lại đơn ra tòa và chỉ làm việc trong nội vụ trường. Điều đó làm cô mừng không tả nổi, thế là mọi chuyện sẽ được giải quyết trong im lặng và riêng tư chứ không làm lùm xùm lên. Sau này cô không còn sợ nếu như xin đi học trường khác nữa.

” Em có đoạn video ?”

Thiên Yết vừa lái xe vừa nhìn Xử Nữ mà hỏi.

” Ừm! ”

Thiên Yết ngạc nhiên, khi Xử Nữ có video đó, một bản đang trong tay anh cầm, bản kia ở trong máy tính chủ của trường.

” Sư Tử giúp?”

Anh cất lời hỏi, Xử Nữ im lặng gật đầu. Việc sớm muộn gì, Thiên Yết cũng biết đến Sư Tử vì cô đang ở trong nhà của anh ấy, Xử Nữ bảo cô chỉ thuê nhà tạm bợ. Nhưng anh biết Xử Nữ muốn giấu anh mối quan hệ của hai người, anh đã biết rồi mà.

” Ừm ! Mà thôi, không quan tâm đến nó nữa. Anh xem qua nó rồi chứ ?”

Xử Nữ trầm lặng suy nghĩ, cánh tay để trên cửa kính xe đỡ đầu, ánh mắt nhìn miên man ngoài đường, trời đã sáng nhưng chưa sáng hẳn.

Tiếng xe rít trên đường vào buổi sáng mờ sương nghe thật ớn lạnh.

” Tất nhiên không phải là em lấy! Anh đã xem qua, camera vẫn hoạt động tốt trong suốt thời gian em xem tranh. Kiến trúc của phòng triển lãm theo kiểu zích zắc tường này chấp tường kia, không thể ở phòng này mà xem được tranh phòng kia, khi em ở phòng có bức tranh bị mất, thì toàn bộ điện ở các phòng khác tắt. Và tương tự, khi em vừa đặt chân sang phòng khác để hướng tới hành lang thì căn phòng có bức tranh đó bị cắt điện. Camera không hoạt động được tốt tại nơi không có điện. Như đã nói, theo kiểu zích zắc, phòng này có điện phòng kia mất, ánh sáng vẫn còn được chút ít. Bức tranh đó vẫn ở đó trong suốt quá trình em đi ra từ phòng này sang phòng khác, nó không hề dịch chuyển !”

Thiên Yết dặm ga cho xe đi nhanh hơn, miệng vẫn trao đổi chuyện với Xử Nữ.

” Nhìn rất mờ nhưng bức tranh vẫn ở đó nguyên vẹn, vì ở khu vực đặc biệt, được phản chiếu tại gương nên ánh sáng tới bức tranh đó có nhỉnh hơn chút..Nhưng khi em ra đến hành lang thì trong phòng triển lãm mất hết toàn bộ điện. Nếu để chế độ tua nhanh, người ta sẽ tưởng rằng em chạm bức tranh đó, em dịch chuyển ra ngoài và em đi đến nơi nào thì nơi đó điện tắt. Rất giống như em bị rơi vào bẫy !”

Xử Nữ nói lên những cái mà mấy ngày qua cô đã nghiên cứu, rõ ràng ai đó dẫn cô vào bẫy này. Chuyện đời vốn chẳng bao giờ lường trước được điều gì, cái gì đến sẽ đến mà thôi.

Bất ngờ Xử Nữ nhận được điện thoại từ trường, cô nhìn anh cau mày. Lát sau, ca2 2 đã có mặt tại văn phòng họp của trường, thầy cô đều đã có ở đó và có một điều đặc biệt nữa là : Hôm nay Giám Đốc xuất hiện.

Dưới con mắt của Xử Nữ, Giám đốc là một người đàn ông đã trạc tuổi, mái tóc đã có phần trắng phần đen, chắc cũng gần 60 rồi chứ ít. Ông trông rất lịch sự, điềm nhiên, phóng khoáng, chất quý tộc ngời ngời.

Con mắt ông ấy khê nheo lại nhìn hai nhân vật chính của buổi hôm nay. Trước khi cuộc đàm phán về vụ kiện của Xử Nữ, cô đã được giám đốc hẹn gặp.

Tại phòng giám đốc.

” Cô bé, cháu ngồi xuống đi !”

Xử Nữ vén tà áo dạ rồi ngồi xuống chiếc ghế sofa lông mịn, một người trợ lý đặt một tách trà còn mùi hương khói lên bàn nhẹ ý mời cô dùng. Ông giám đốc cũng ngồi xuống đối diện, phong thái ông ta thật quý phái và tôn nghiêm.

” Cháu là Xử Nữ ?”

Xử Nữ gật đầu một cách dè chừng, trong lòng còn thắc mắc về nhiều điều. Đây là ai?

” Ta là giám đốc đại học này !” Vị giám đốc ấy đã trả lời luôn câu hỏi trong đầu cô, ông ta nheo cái mắt đầy vết sạn, bàn tay trắng buốt kéo gấu áo lên ột chút. Ông lại nói tiếp, cái giọng trầm trầm đặc khản .

” Về chuyện bức tranh, cháu nghĩ ai là người lấy nó !?”

Xử Nữ có hơi lúng túng khi vị giám đốc này hỏi như thế, dường như ông ta không có ý nghĩ rằng cô đã tráo nó. Cô thẳng thắn, cương trực.

” Một người xuất hiện ở các khoảng đen khi điện bị tắt, hắn ta di chuyển theo các vùng tối và giả làm người đang xem tranh. Một trong những người đã tham gia bữa tiệc, và là một trong 1/2 số tham gia buổi triển lãm. ”

” Cháu nghĩ hắn sẽ ở khoảng nào ?”

” Trong số 10 người ở phòng cuối cùng trong lần mất điện do bị ngắt đó sẽ có 1 người. Đến lần ngắt điện hoàn toàn, hắn đã lấy tranh đi. ”

” Rồi sao?” Vị giám đốc thấy thú vị trước con người và đầu óc phán xét nhanh nhạy của cô gái đang ngồi trước mặt. Ông cảm thấy cô ta quả không phải là một con người bình thường, rất có óc tượng tượng và phân tích.

” Điều vô lý là trong số 10 người đó, có tới 7 người mặc đồ đen và quay lưng với camera . Để xác định được rất khó, đó là vấn đề cần giải quyết, cháu chỉ có thể đưa ra bằng chứng cháu vô tội nhưng không thể tố cáo được kẻ cắp. Cháu bắt lực !”

Xử Nữ nói trong hơi thở dài, vấn đề chính là những người mặc đồ đen cùng những mảnh lưng to lớn, số còn lại mặc đồ nhiều màu, tất hẳn nếu là kẻ trộm sẽ không mặc đồ nổi bật. Hẳn có quay lưng và để lộ mặt ở góc độ nghiêng, tuy khó nhận diện nhưng với cô 7 kẻ kia vẫn đáng nghi hơn cả.

” Được. Ta chỉ cần thế, kẻ cắp ta đã biết. Không ngờ cháu lại có thể suy nghĩ đến được như vậy. Quả không hổ danh là con gái nhà bác sĩ khoa học,!”

Xử Nữ cau mày, vầng thái dương của cô nhăn lại, ánh mắt ngờ vực nhìn vị giám đốc, rốt cuộc ông ta nói cái gì.

” Con gái nhà bác sĩ khoa học ?”

Vị giám đốc ngồi bắt chéo chân lên đùi, ngả lưng vào chiếc ghế, con người to lớn ấy trong thật ngạo mạn và đầy mưu mẹo.

” Cô ta không nhớ gì sao? Cô chính là Pea?”

Ông ta nghĩ rằng, đã đến lúc mình lợi dụng cô gái này để đưa 2 đứa cháu của mình về đúng vị trí của 2 đứa nó. Ông cần cả 2 .

” Cháu đã từng nghe tới tên Pea chưa ?”

” Pea? ‘, Xử Nữ đang nhớ lại, hình như cô nghe đến nó nhiều lần rồi, nhưng chỉ là trong tiềm thức ” Một vài lần!”

” Đúng, Pea có quan hệ với cháu !” Vị giám đốc bắt đầu nhìn Xử Nữ với ánh mắt khác thường. Ông giám đốc này là Sư Nhị, cha ruột của Sư Kiệt và có quen biết với Hàn Vương- cha ruột của Xử Nữ.

” Quan hệ? Cháu không nghĩ thế, đó là một cô gái nhỏ bé ! Cháu chưa từng gặp bao giờ !”

Hôm đó ở biển, nếu nhớ không nhầm, bé gái đó tên Pea và bé gái ngồi ở găm cầu thang cũng tên Pea. Trông nó thật nhỏ nhắn, gầy gò.

” Ha3. Đó là vì cháu bị mất trí nhớ, phải chứ ?”

” Sao ông biết?”

” Dễ thôi. Ta là người nắm giữ cái kí ức đó của cháu. Những câu nói vừa rồi cũng đủ hiểu cháu chẳng nhớ gì về tuổi thơ của mình. Cháu không muốn biết sao?”

Xử Nữ suy nghĩ, cô cũng rất muốn biết, nhưng mỗi lần cố gắng để nhớ thì nó bòn rút hết sức lực của cô và khiến cô trở nên đau đớn, cuộc sống khó khăn vì chẳng ăn uống ngủ nghỉ được gì. Đó là một cơn ác mộng, cô thực muốn chôn vùi nó.

” Không ! Cháu không biết ông là ai, có mục đích gì, và cái vị bác sĩ khoa học đó là người như thế nào, nhưng cháu không cần biết nó. Cháu đang rất hài lòng với cuộc sống hiện tại! Cháu có bố mẹ của cháu.”

Câu nói của Xử Nữ làm Sư Nhị giật mình phật lòng, nhưng ông ta vẫn cười nhả nhận, lịch sự.

” Thôi được. Nếu cháu không muốn, ta cũng chẳng ép. Nhưng ta nghĩ sẽ nhanh thôi, một ngày nào đó, cháu sẽ lại tìm ta để hỏi về những kí ức đó. Đây là danh thiếp của ta !”

Sư Kiệt đưa cho Xử Nữ một tờ danh thiếp nhỏ, cô đón lấy và nắm chặt trong tay.

” Kẻ cắp ta đã biết, không phải cháu đâu nên vụ kiện sẽ được hủy .”

Giờ chia tay, Xử Nữ mới nhớ ra, Sư Tử đã từng đưa cho cô một chiếc usb, mọi chuyện đã ổn thỏa, vụ kiện sẽ được giải quyết êm đẹp trong im lặng như lời vị giám đốc đó nói, chiếc usb chắc không còn tác dụng gì nữa, nhưng tốt nhất cô nên đưa cho giám đốc, đề phòng bất trắc.

” Sư Tử bảo cháu đưa cái này cho giám đốc !”

” Sư Tử?”

” Vâng! Cháu chưa xem gì đâu bởi muốn mở nó phải có mật khẩu! Giám đốc yên tâm !”

Cúi chào ông giám đốc già, Xử Nữ xác túi đi ra ngoài, vừa ra ngoài, cô đã gặp ngay Thiên Yết đi từ xa lại. Anh mỉm cười hỏi cô :

” Mọi thứ ổn thỏa cả chứ ! Anh đã giải quyết xong bên giám thị rồi !”

” Ổn rồi ! Vụ kiện kết thúc, chỉ đợi biết kẻ cắp là ai nữa thôi !”

Thiên Yết dừng xe bên khu phố giống bên Việt, một cửa hàng đồ ăn Việt Nam nhỏ gần đó, giờ cũng gần trưa, cả sáng gì 2 người để bụng đói đi nên giờ đói sớm.

” Ăn chứ ?”

Thiên Yết vừa hỏi vừa mở cửa cho Xử Nữ, cô đồng ý bước ra. Mùi hương của phở đã lan tỏa ra cả ngoài trời, cái mùi dễ chịu, dễ nghiện. Xử Nữ ngồi phịch xuống một cách tự do tự tại, trông cô thật thoải mái.

Thiên Yết bật cười ‘ Em vẫn chưa bỏ được cái thói ngồi phịch kiêu đó ! Đừng nói là em vẫn ngồi khoanh chân trên ghế sofa như hồi nhỏ nhé?’

” Thì sao chứ. Miễn thấy thoải mái là được !”

Xử Nữ bĩu môi, cô lấy tay xoa xoa cái bụng nhỏ, chắc nó đói lắm rồi, trông nó teo tép được tí nữa. Thiên Yết gọi món cho cả hai cùng dùng, Xử Nữ ăn rất ngon, lâu ngày rồi cô mới có bữa ăn ngon theo đúng vị Việt như thế này.

Thấy Xử Nữ có ý định ăn tiếp, Thiên Yết đưa tay ra ngăn lại, mặt anh trông kinh hãi.

” Đã 4 tô rồi đấy ? Vừa thôi, kéo bẻ bụng !”

” Hu2.Em nhin đói từ hôm qua tới giờ !”

Vì đói mà Xử Nữ lại buột miệng nói ra cái không nên nói, cô đã chẳng muốn anh lo lắng thế mà

” What? Nhin đói? Thôi được rồi, chắc phải đưa em về nhà anh rồi nấu cho ăn thôi. Không thể để em ở đó được nữa. Cậu ta thật tệ bạc với em!”

” Thiên....!” Xử Nữ chột thả dũa xuống khi vô tình, trong lúc tức giận, Thiên Yết nhắc đến Sư Tử. Thiên Yết đã biết hết chuyện giữa cô và anh, Xử Nữ cũng đã kể cho anh nghe nhưng không ngờ anh biết trước. Chỉ là cô muốn thật thoải mái trong thời gian này và không nghĩ quẩn.

” Anh xin lỗi ! Anh không cố ý....!”

” Không sao .’, Xử Nữ cười gượng, ánh mắt có chút buồn lay lay ” Ăn vào là quên thôi mà! Hi hi !”

Xử Nữ lại cặm cùi ăn, đúng ra, cô ăn nhiều như vậy là để lấy sức vận chuyển đồ đạc tới nhà mới. Cô đã tìm được căn trọ mới sớm hơn cô tưởng và chuyện rời khỏi nhà Sư Tử cũng sẽ diễn ra sớm thôi.

” Trời ơi, no quá !”, Xử Nữ ôm cái bụng tròn đi ra khỏi cửa hàng, cái mặt cười hạnh phúc vì được ăn ngon, chắc sau ngủ thì ăn là cái làm cho cô vui nhất có thể.

” Em muốn đi đâu không ? Đi dạo ? ” Thiên Yết nhìn cô hỏi, ánh mắt có chút vui mừng.

” Gần trưa rồi, chúng ta về thôi, em mệt quá, chỉ muốn về ngủ !”

” Ừ... thế cũng được , để anh đưa em về !”

Thiên Yết định quay người đi lấy xe thì Xử Nữ túm lấy áo ngăn cản .

” Không, em tự về được, anh về đi !”

” Không sao chứ?”

Thiên Yết vẫn lo lắng, anh đang tò mò rốt cuộc ông nội anh đã nói gì với cô khi sáng, anh đã làm ngơ và xem như không có gì để không gây khó chịu cho Xử Nữ nhưng ông nội anh là người thâm hậu khó lường.

” Ừm ! Không có gì, vụ kiện giải quyết đã xong, không có gì lo nữa !”

” Vậy khi nào em chuyển đến trọ mới, không đến nhà anh ở à, nó rất rộng, còn thừa phòng, đỡ chi phí !”

Thiên Yết đã đề cập mời Xử Nữ đến ở nhưng cô lại từ chối thẳng thừng, anh cố ý nhắc lại xem sao.

” Em đã nói rồi mà, em tự lo được. Với lại, em muốn sống tự do thoải mái tí, anh biết tính em mà ! Thôi, anh về đi, tạm biệt !”

Xử Nữ cũng vừa lúc đón được taxi, cô vẫy tay chào anh rồi vào xe, chiếc xe đi khuất dần. Thiên Yết có hơi chững người nhìn xe lẩn bánh, anh cũng mỉm cười quay lại lấy xe mình và đi.

” Được rồi, chỉ cần đợi nữa thôi !”

Xử Nữ trở về nhà Sư Tử, dẫu không muốn vào đó chút nào vì cô thấy bóng dáng của Sư Tử và Thiên Bình trong đại sảnh nhưng vẫn phải vào, phải làm ngơ như cô vẫn rất mạnh mẽ.

” Xử Nữ, cô về rồi à?”

Thiên Bình có vẻ như thân thiết với Xử Nữ, cô ấy chào hỏi rất cởi mở.

Xử Nữ gật đầu cười mỉm, ánh mắt nhìn Sư Tử, anh có nhìn cô một lát nhưng lại quay đi tập trung vào công việc của mình.

” Hi hi, Sư Tử trở tài nấu nướng đấy, anh ấy nấu ăn là số 1 ”

Thiên Bình hí hửng khoe với Xử Nữ, cô ấy kéo tay Xử Nữ ngồi phịch xuống ghế ” Ngồi đây ! Ăn trưa với chúng tôi luôn ! Xử Nữ, tôi thích cô lắm đấy ! Hi hi !”

” Ồ... Nhưng tôi ăn rồi!” Xử Nữ lúng túng, đến khi định thần thì đã yên vị ngồi vào bàn ăn rồi. Đảo mắt một lượt, trên bàn toàn là đồ ăn ngon, mùi thơm tỏa ra phùng phức.

” Toàn là thức ăn Sư Tử nấu đó, cô nên nếm thử một chút, không no lắm đâu!” Thiên Bình đặt tay lên cằm cười tí mắt.

Sư Tử đặt món cuối cùng xuống bàn, đó là món salad rau trộn - món Xử Nữ yêu thích, thấy nó Xử Nữ có hơi ngạc nhiên nhìn Sư Tử nhưng anh phớt lờ, anh quay sang nói với Thiên Bình.

” Thiên Bình ! Món em thích đây !”

” Vâng!” Thiên Bình đón lấy ” Chúng ta ăn thôi ! ”.

Sư Tử ngồi vào ghế giữa bàn, Xử Nữ ngồi ghế bên phải, Thiên Bình ngồi ghế bên trái, cứ như kẻ địch, đối diện nhau tranh giành một người. Xử Nữ cầm đũa, món cô nếm thử là món trứng cuộn, anh làm món này rất ngon, nó có hương vị rất đặc biệt. Lần ấy, ngủ dậy, ở nhà cô, anh cũng nấu món này cho cô. Nó làm cô nhớ lại những ngày hạnh phúc, Xử Nữ ăn nhưng chẳng thể nuốt nổi trong họng.

” Sư Tử, anh ăn cái này đi !” Thiên Bình gấp cho Sư Tử món gà rán xay nhỏ chiên bơ, Xử Nữ thấy vậy định ngăn cản. Vì cô biết, Sư Tử bị dị ứng với gà, nhưng chưa kịp mở miệng, thì Sư Tử đã bỏ gà vào miệng ăn ngon lành.

Lại thêm một điều ngạc nhiên nữa, rõ ràng Sư Tử đã rất ghét cay ghét đắng gà, đi ăn cùng anh, cô và anh chưa bao giờ động đến món gì liên quan đến gà. Mặc dù thích gà nhưng vì Sư Tử, cô đã phải chia sẻ nỗi khổ ấy cùng anh.

Chắc giờ anh ấy thay đổi rồi, đến cái anh ghét nhất anh còn thích được, còn ăn được, thế thì Xử Nữ, với anh, chắc cô chẳng là gì . Hoặc là một sở thích sở thành cái gai trong mắt ! Xử Nữ giờ chính là ‘ gà’ khi ấy, cái mà anh thực sự ghét, thực sự muốn xa, muốn không tồn tại trên thế giới này.

Cũng có thể, Thiên Bình đã thay đổi anh ấy ! Tốt thật, Thiên Bình quả là thiên thần, cô ấy có thể làm cho Sư Tử thay đổi được cả bản tính !

” Xử Nữ, cô thấy sao, đồ ăn Sư Tử nấu ngon chứ !?” Thiên Bình lại cất tiếng hỏi kéo Xử Nữ trở về thực tại .

Dĩ nhiên là ngon rồi, Xử Nữ đâu phải không biết nhưng cái là cô không được nói ra.

” Ừm, ngon !” Xử Nữ cười nhạt, cô để đĩa xuống ” Thôi, tôi không ăn nữa đâu, lúc này tôi ăn no quá rồi. Mọi người dùng tiếp nhé ! Tôi lên phòng đây !”

Xử Nữ kéo ghế đứng dậy, bất chợt Sư Tử lên tiếng ” Khi nào chuyển nhà ?”.

Anh vẫn cúi mặt anh từ từ, thản nhiên, ngay cả trong giọng nói cũng rất bình thản, ánh mắt ấy còn không ngoảnh lên nhìn thẳng vào cô như trước, thật đau lòng.

Cô đã đánh mất ánh mắt xa xăm ngút ngàn nhưng ấm áp ấy mãi mãi !

” Chiều nay mọi thứ sẽ được chuyển đi hoàn tất ! Thiếu gia yên tâm !”

Xử Nữ nói chắc nịch, đồ đạc cũng được chuyển đi hơn nửa rồi, Bạch Dương đang giúp cô vận chuyển ở bên đó. Thiên Bình nghe thế thì hỏi.

” Cô xin nghỉ việc đây à?”

” Vâng, tôi nghĩ mình nên tìm công việc khác tốt hơn công việc này. Nó làm tôi trở thành con người ảo tưởng rất nhiều ! Xin phép !”

Lạnh lùng ! Mạnh mẽ !

Đó là vỏ bọc của cô trước Sư Tử và Thiên Bình , rồi đằng tấm lưng ấy, nước mắt lại khê rơi !

Nỗi buồn vời vợi chạm vào tận cùng trái tim, nhói đau vô bờ.

Thiên Bình hơi ngạc nhiên khi thấy thái độ như vậy của Xử Nữ, nhưng cô không nói gì thêm, còn Sư Tử anh vẫn thản nhiên ăn bình thường.

Chiều cùng ngày, Xử Nữ rời hẳn khỏi ngôi nhà đó, cô leo lên chiếc xe tải và đi xa hẳn. Cô đến nơi ở mới của mình mà không một lời từ biệt hay nhắn nhủ ! Đây là cái kết giữa cô và Sư Tử, cô sẽ gặp mặt anh, cô sẽ lại gục ngã mà không thể ra đi !.

Ra đi trong im lặng chính là món quà cô dành cho anh, món quà của sự yên tĩnh, yêu thương và tôn trọng. Món quà của sự thanh thản !

Chiếc xe khuất hẳn vào lúc chiều tà buông xuống, nơi cửa kính, chiếc ri đô dần khép lại, ánh mắt ai đó sụp xuống, nỗi buồn chạy dài nơi đôi mí, tiếng thở dài nào nề, một bản nhạc dương cầm buồn bã cất lên .

Chấm dứt hay là khởi đầu ?

Cái đó có còn quan trọng nữa không khi mà trái tim đã tổn thương thêm lần nữa !

Con người sợ yêu thương !

Nếu những kí ức về những hạnh phúc ủa về, thôi thì hãy để nước mắt rơi cũng được, vì cảm xúc vốn chẳng bao giờ dừng lại !

45. Tập 35 : Người Dưng Là : Chưa Từng Quen, Chưa Từng Xuất Hiện Trong Đời Nhau.

Thiên Mệnh

Chap 35 : Người dung

” Xử Nữ ! Cậu đến rồi !”

Bạch Dương chạy ra từ ngôi nhà nhỏ ra cổng đón Xử Nữ, cô đứng chống tay vào cổng mặt phụng phịu .

” Hơi muộn đấy !”

Xử Nữ nhảy phóc từ trong xe ra, tay cầm chiếc áo khoác ấm, chạy tới hôn lấy má Tiểu Dương, cố gắng vui vẻ .

” Xin lỗi Bạch Bà Bà nhá ! Phiên cậu rồi, tối nay xong xuôi chúng ta sẽ đánh chén. Ok, chứ ?”

” Hula Hura ! Thật chứ ỉ, Bạch Dương ôm lấy cổ Xử Nữ, vắn vẹo mái tóc, ” Thế thì nhanh thôi !”

” Mừng cậu đến nhà mới !”

Một tiếng nói nữa cất ra, một lát sau một người thanh niên đi ra với mái tóc vàng chói và nụ cười tỏa nắng với đôi mắt cười, không ai khác là Song Tử- chính anh mới có giọng nói thánh thót, chưa thấy người đã thấy giọng.

” Song Tử ? Sao lại ở đây ?” Xử Nữ cau mày bật cười ngạc nhiên, trông bộ dạng Song Tử thật khó đỡ, anh ấy còn quần tạp dề dẹt dọn dẹp, mặt mày lấm lem nhưng vẫn rất đáng yêu.

Công nhận vừa thấy Song Tử đã thấy xung quanh nhộn nhịp với vui vẻ hẳn lên rồi.

” Tổ kêu cậu ta đến đây !” Bạch Dương lên tiếng, cô chỉ đồng hồ ngổn ngang ở sân ” Một mình tổ không thể giúp cậu làm hết các đồng này được, và nếu có cậu thì vẫn rất khó khăn. Tốt nhất nên có một người con trai chứ, hơn nữa, Song Tử còn hứng thú hơn cả tổ nữa !” Bạch dương nhìn về phía Xử Nữ ” Cậu ta gọi cho tổ suốt đêm đây !”

” Ấy dà, nên cảm ơn hai người thế nào đây ! Chúng ta làm việc chứ ?”

Xử Nữ nhảy lên, một tay quàng cổ Bạch Dương, một tay kéo tay Song Tử, ba người bắt tay vào dọn dẹp.

Nơi ở mới của một Xử Nữ là một căn nhà nhỏ 4 gian, đây là nhà của một cặp vợ chồng già, họ vừa mới chuyển đến nhà con cái và cho thuê nó. Vì biết Xử Nữ đang là sinh viên nên họ cũng lấy giá rẻ. Căn nhà nhỏ nhưng thoáng đãng, mát mẻ, xung quanh cây cối cũng có nhiều, trước nhà còn có chiếc ghế đá dưới cây cổ thụ lớn bên đường. Đây cũng rất yên tĩnh , ở đường phố trong nên ít người đi xe cộ vào vì đường nhỏ, với lại nơi này thuộc khu vực xanh của thành phố nên cấm khí khói độc hại từ các phương tiện.

” Xử Nữ ! Cái này để ở đâu đây !” Bạch Dương ôm đồng sách của Xử Nữ, ” Cậu thích sách đến thế cơ à ? Tổ thấy sách còn nhiều hơn cả đồ áo của cậu nữa đây !”

” Cái đó để trên bàn đi, lát họ chuyển giá vào, ta hãy xếp ! ” Xử Nữ bật cười, cô vẫn cầm cùi lau chùi tủ ” Có gì đâu, thói quen ấy mà, đi chơi thấy sách gì hay thì mua. Mua về có thời gian thì đọc, không thì lại để đó !”

” Để tôi lấy cho !” Song Tử lấy chiếc bình trên tủ cao cho Xử Nữ khi cô cứ nhón chân lấy hoài mà không được vì chiều cao có hạn.

” Cảm ơn ỉ, Xử Nữ lúng túng đón lấy cái bình ” Cái này chắc quăng thôi, nó sắp vỡ ra rồi !”

” Xử Nữ, chúng ta nên quay hướng chiếc giường lại, hướng đó không tốt !” Song Tử chỉ về phía chiếc giường, anh để giế lên vai.

” Như thế cũng được, tôi thích gần cửa sổ !” Xử Nữ dăm chiêu, ” À, Tiểu Dương, cậu lại đây lau giúp tổ với, tổ ra xách đồ vào, họ đưa đến rồi!”

” Vậy để tổ lau nó cho !” Bạch Dương đi đến cầm giế lau thay cho Xử Nữ.

Xử Nữ đi ra ngoài, haiz , nhanh thật, trời đã tối òm, dọn dẹp cũng đã gần xong, lau chùi hết rồi, giờ chỉ cần sắp xếp cho thật ngăn nắp nữa.

Bạch Dương cúi xuống giặt giẻ, không ngờ lúc này Xử Nữ làm đổ nước ra nhà quên lau, Bạch Dương dấm phải liến : Kít

” Áối ! ” Bạch Dương lạch bạch trên nền nhà, nền nhà trơn quá làm cô đứng không vững, hai tay cứ nắm lấy khôn khí, chênh vênh cả người.

Suýt ngã thì Song Tử nhanh tay kéo tay Bạch Dương về phía mình, ôm chặt eo cô giữ thăng bằng. Phút ấy, tưởng chừng như Bạch Dương đã hôn vào má Song Tử, hai người ngại ngùng.

Tiểu Dương lúng túng, thẹn thùng, đưa tay lên che miệng, Song Tử cũng ấp úng, ngượng ngùng.

” Xin lỗi ! Tôi không cố ý ! ”

Cả hai đồng thanh nói, không ai dám nhìn ai, mặt ai cũng đỏ ửng.

Xử Nữ trở lại thấy không khí im lặng lạ thường liền hỏi ” Chuyện gì vậy?“, nhìn Song Tử và Tiểu Dương, Xử Nữ khó hiểu ” Hai người này làm sao vậy, mặt ai cũng đỏ ửng hết vậy ? Hai người lên tôi uống rượu hả? ”

Xử Nữ hướng mắt về mấy chai rượu trên bàn nhưng nó vẫn chưa mở nắp ” Chuyện gì thế ? ”

” Không có gì ! ” .

Bạch Dương nói thì lập tức quay người đến hì hục lấy đồ trên tay Xử Nữ ” Để tớ cất nó vào tủ cho ! ”

Còn SONG Tử cũng im lặng đến giường xoay nó sang một bên, Xử Nữ lắc đầu ngá ngăm ” Hai người này thật là ! ”

2 tiếng sau.

” Phù ! Cuối cùng cũng xong ! ” Xử Nữ phủi tay, miệng thở hổn hển chẳng ra hơi, cái mặt nóng bừng lên vì mồ hôi.

” Như nhà mới chính hiệu luôn ! ” Tiểu Dương ngồi phịch xuống ghế.

” Thôi, mọi người rửa ráy đi, chúng ta đi ăn chứ ? Hay là ăn ở đây, tiện thể liên hoan luôn ! ”

Song Tử nói lên ý kiến của mình, anh xắn tay áo lên và cởi tạp dề.

” Chúng ta sẽ ăn ở đây ! ”

Nghe giọng nói, Xử Nữ quay phắt lại 180 độ, Bạch Dương tò mò đứng dậy, Song Tử cũng nhướng mày ra.

Thiên Yết giờ hai bao đồ ăn trên tay cười tủm tỉm, ” Mọi người vất vả rồi . ”

” Sao anh lại đến đây ? ” Xử Nữ cau mày.

” Định đến giúp em nhưng hình như mọi chuyện đã xong rồi nhỉ ? ” Thiên Yết nháy mắt, quay sang chào hỏi mọi người lễ phép ” Xin chào, tôi là Thiên Yết, bạn của Xử Nữ ! ”

” Vâng, xin chào ! ”, Tiểu Dương vội vã lau tay rồi bắt tay Thiên Yết, thấy trai đẹp là mắt sáng lên như thấy kim cương.

” Chào anh ! ” Song Tử cũng bắt tay chào hỏi, ai cũng thân thiện hết sức.

” Xử Nữ, cậu lại một mình giấu trai đẹp thế là sao hả ? ” Bạch Dương đá móng Xử Nữ.

” Sao em trông không hoan nghênh khi anh đến đây vậy ? ” Thiên Yết trêu chọc Xử Nữ.

” Gì cơ chứ, đâu có ! ” Xử Nữ cướp lấy đồ ăn trên tay Thiên Yết, cô đến bàn bếp, bật điện ngồi một mình, lau tay rồi bắt đầu ăn.

” Cậu ta luôn thế, luôn làm những việc khó hiểu ! ” Song Tử lắc đầu rồi lại ngồi vào bàn với Xử Nữ ’ Tôi ăn được chứ !? ”

” Tùy cậu, ăn nhiều thỏa thích ! ” Xử Nữ cả nhai gà, cả ăn, cả nói, hai cái má cứ phồng phồng lên trông đáng yêu hơn hẳn.

” Vậy chúng ta cũng lại ăn thôi ! ” Thiên Yết cười với Bạch Dương, Tiểu Dương bị trai đẹp hớp hồn, liền nhanh chóng đáp ” Vâng ! ”

Một lúc sau, tại hộp đêm, Xử Nữ bịt tai cần nhẫn vị bị Tiểu Dương lôi đi như lôi rác.

” Xử Nữ, không sao đâu, cậu cứ vào đi, mọi người đã vào hết rồi ! ”

” Nhưng trong đó nhạc lớn quá ! ”

Sau khi ăn thì Xử Nữ bị hội đồng gồm Bạch Dương, Song Tử, Thiên Yết ép đi chơi và cuối cùng họ phê duyệt ý kiến đến hộp đêm của Bạch Dương. Thật là số quá nhỏ !

Thiên Yết và Song Tử sau khi vào hộp đêm thì mất dạng, còn lại hai cô gái nữa.

” Ngồi xuống !”

Tiểu Dương nhân vai cho Xử Nữ ngồi yên vị trên một chiếc ghế cao tại quầy rượu, cô liền ngồi xuống bên cạnh.

” Lấy cho tôi 2 chai rượu loại mạnh vừa vừa ý!”

” Cậu điên hả ? 2 chai? ” Xử Nữ nói thầm với Bạch Dương, ánh mắt sợ hãi.

Rượu được rót ra cốc, Tiểu Dương đặt vào tay Xử Nữ, nói chuyện một cách rất nghiêm túc.

” Xử Nữ ! Cậu đang giấu tớ chuyện gì ?”

Xử Nữ nhìn Tiểu Dương, cô lắc đầu mỉm cười tự nhiên.

” Có chuyện gì đâu! Mọi chuyện vẫn ổn mà !”

” Vậy thì cậu uống ly rượu này đi, nhanh lên ! Cậu đang nói dối tớ !” Tiểu Dương ép Xử Nữ uống rượu, vì nếu như thế cô ấy mới dám nói thật.

Xử Nữ hơi ngại khi uống rượu, cô uống cận thận, từng tí một, cái mặt nhăn lại như mặt khỉ ” Đáng quá !”

” Uống cho hết !” Tiểu Dương rất dứt khoát, đợi Xử Nữ uống hết, Tiểu Dương cũng uống ly rượu của cô và bắt đầu hỏi tiếp ” Giờ thì có chuyện không? Thiên Yết đó là người như thế nào? ”

” Cậu đang điều tra trai đẹp từ tớ à ?” Xử Nữ giật nảy lên.

” Uống đi rồi trả lời !” Tiểu Dương lại rót cho Xử Nữ.

” Ế, không phải chứ ! Uống nữa hả ?”

Cứ như thế, Xử Nữ uống đến ly thứ 5 thì bắt đầu trong người xuất hiện men say. Lúc này, Tiểu Dương mới nhẹ nhàng hỏi ” Tớ hỏi thật nhé, tại sao cậu lại đột nhiên chuyện nhà ?”

” Ừc, chỉ là tớ muốn thay đổi không khí .. ực.. sống thôi mà !”

” Cậu vẫn nói dối, ! Vậy thì phải!”

” Không cần nhắc đâu, tớ sẽ uống !” Ừc ực . Xử Nữ lại uống thêm ly thứ 6.

” Xử Nữ, chẳng nhẽ cậu với Sư Tử xảy ra chuyện ? Hai người vẫn hạnh phúc đấy chứ ! Tớ biết là tớ quá đáng khi hỏi thế nhưng tớ lo....!”

Bạch Dương đang nói dở thì Xử Nữ bật khóc, mới cười lúc nãy xong, thế mà giờ này nước mắt lại trào chực nơi khóe mắt như thế.

” Bọn tớ chia tay rồi. Mọi chuyện đã kết thúc !”

” Chia tay? Sao.... sao... bỗng nhiê...” Tiểu Dương như cứng họng nhìn cô bạn nhỏ nhắn của mình gật gù trong đau đớn.

” Tiểu Dương ị, Xử Nữ vừa nói vừa như nuốt nước mắt vào trong, cái giọng nghẹn ngào nơi cổ họng, ” Tiểu Dương, tớ rất yêu anh ấy ! Tớ yêu anh ấy nhiều lắm ! Tớ phải làm sao đây !”

Xử Nữ cứ lấy tay đánh vào lồng ngực mình, cứ mỗi lần nhớ đến Sư Tử, trái tim ấy lại đau biết nhường nào, cô đã tỏ ra thật mạnh mẽ dứt khoát ra đi, và giờ đây cái cô còn lại chỉ là cô đơn và hão huyền.

‘ Dương, tớ không biết tại sao nữa. Dù ấy anh có tỏ ra lạnh nhạt với tớ, có thờ ơ với tớ nhưng tớ vẫn cứ một mực hi vọng, đến phút cuối anh ấy sẽ giữ tay tớ lại. Nhưng không,... !”, mỗi lời Xử Nữ cất lên người ta lại nghe thấy một tiếng nấc cùng nước mắt nơi đầu mi” Hức... thậm chí đến một cái nhìn từ biệt anh ấy cũng không. Tớ.... trái tim tớ..... đau lắm.... Làm ơn đi nói cho tớ biết tớ phải làm sao?”

Tiểu Dương ôm lấy Xử Nữ vào lòng, nước mắt cô bạn thấm vào chiếc áo mỏng của Tiểu Dương làm cô thấy tủi cho bạn mình.

” Xử Nữ, nếu khóc được , cậu hãy khóc đi, cậu đã phải kiềm chế cảm xúc lâu rồi.”

” Tớ... phải sao đây... Lỡ yêu nhiều như thế rồi, đâu phải bỏ được...!”, Xử Nữ cắn chặt lấy môi mình để ngăn không cho tiếng khóc phát lớn ra ngoài, đôi má đỏ nóng lên vì rượu ” Ngay cả thở... tớ cũng thấy rất khó khăn, cười cũng thấy đau đớn, nhìn hai người họ tớ lại nhìn về tháng ngày bên anh ấy. Họ vui vẻ trước mặt tớ, cười nói bên tai tớ. Ở căn nhà đó thêm nữa, chắc tớ sẽ chết vì tổn thương thôi !”

Chưa bao giờ, cô thấy Xử Nữ đau khổ như thế này, bờ vai cô ấy run lấy bầy, hơi thở nóng bừng, những đợt khóc cứ trào đến.

” Đã thế, sao anh ấy còn tỏ ra yêu thương, chăm sóc, ghen tị chứ. Đã thế, sao còn hứa hẹn làm gì, đã biết là lợi dụng sao còn thể hiện ra nét mặt thật lòng như vậy. Cho tớ biết hạnh phúc là gì rồi ra đi để lại đau thương, cái đó chẳng phải là quá nhẫn tâm ư. Thà ngay từ đầu, tớ không nên cứu anh ấy làm gì ! Nếu ngày đó không xảy ra, chắc tớ đã chẳng rung động, chắc tớ đã chẳng yêu như điên, và chắc tớ sẽ không đau như giờ !”

Xử Nữ trong cơn say đã nói ra lòng mình, cái trong lòng lâu ngày cô giữ riêng ình, để dần vật bản thân. Cô đã cắn răng chịu đựng vết thương ấy một mình, giờ cô đã nói ra. Tiểu Dương đã giải phóng cái sầu muộn nơi con tim ấy giúp cô, thật nhẹ nhõm.

” tim đau thế này, thở cũng thật khó, anh biết không Sư Tử ! Anh đã khiến em đau đớn như thế, chắc giờ anh vui lắm !”

Xử Nữ khóc thiếp đi trên vai Tiểu Dương từ bao giờ, cô đã thấy mệt mỏi trong những ngày qua rồi. Không biết còn phải gượng đến bao giờ nữa, chỉ mong rằng đừng gặp lại anh trong thời gian này.

Sáng hôm sau.

” A !”, Xử Nữ khẽ cau mày, cô đưa tay lên vuốt vầng thái dương, nó đau đến nỗi tưởng chừng như đầu cô đã bị vỡ ra làm hai.

” Cậu tỉnh rồi hả ? ”

Tiểu Dương xuất hiện từ lúc nào, trên tay cô cầm tô cháo để trên bàn.

Xử Nữ nhìn xung quanh, tối qua còn ở hộp đêm uống rượu, về nhà từ bao giờ rồi.

” Hôm qua cậu say mềm . Thiên yết, song tử đã giúp tớ mang cậu về đây đây ! ”

Nhớ lại hôm qua, Xử Nữ mới giật mình, trong khi say, cô đã kể hết cho Tiểu Dương.

” Cậu.... biết hết?” Xử Nữ nói ấp a ấp úng ” Tớ... đã nói hết? Nói những gì ?”

Tiểu Dương chặc lưỡi, búng vào đầu Xử Nữ một cái rõ đau, Xử Nữ ngơ ngác nhăn nhúm ” Con ngốc này, lần sau, mà còn giấu tớ để tự dần vật bản thân một mình như thế là liệu chừng đấy !”

” Tớ.... ” Xử Nữ lại bắt đầu dạt dào cảm xúc vì cảm động, định nói thì liền bị Bạch Dương chặn họng.

” Thôi đi bà tướng. Ăn sáng đi, tớ đã đích thân nấu đấy !”

” Cậu nấu á? Ăn được không đấy !?” Xử Nữ trêu chọc mặc dù biết Tiểu Dương nấu ăn rất ngon.

” Im đi ! Lo mà ăn đi ! Bực mình hoài !” Tiểu Dương lại cốc đầu Xử Nữ nhưng Xử Nữ đã tránh được.

” Vâng, thưa nội !” Xử Nữ hí ha hí hửng bưng tô cháo ra bàn ăn, cô đang thấy cuộc sống của mình có niềm vui trở lại, mặc dù rất ít. Cô thầm cảm ơn Tiểu Dương, cô ấy thật tâm lý và tốt bụng, luôn giúp đỡ cô khi cô gặp khó khăn.

Xử Nữ ăn uống, đánh răng, rửa mặt xong thì lọc cọc đi ra, đầu tóc đã được Tiểu Dương giải quyết xong bằng cách thắt hai bên .

” Tối qua cậu không về à ?” Xử Nữ hỏi .

” Tớ về thì sáng nay cậu chết quăng xác rồi. Cậu trào trức cả đêm đấy !”

” Ôn cậu quá !” Xử Nữ phi lại ôm eo Bạch Dương, Bạch Dương liền làm cái mặt ghê ghê ” Tớ không yêu cậu đâu !”

Cả hai tụ tập mở tivi ra xem, vừa lúc có phim ” Mùa đông năm ấy ”.

” Eo, tớ thích phim này ! Nó cảm động chết mất ! ” Xử Nữ nằng nặc đòi xem phim.

” Không, xem phim đó chỉ có tốn khăn giấy vì nước mắt thôi. Mở hài xem đi !”

Tiểu Dương mở đúng kênh có phim hài ” Xem Mr Bean đi !”

” Ha3, Xử Nữ, cậu làm được cái mặt như ông ta không! Như thế này này ! Cái mắt nó ngược ngược lên trên, cái miệng chúm xuống ! ” Bạch Dương làm theo mặt Mr Bean, hài không đỡ nổi.

” Bỏ khỉ, cậu làm tớ ghen hòng mất !”, Xử Nữ lại ngồi gặm táo, không biết tại sao, mấy ngày này cô ăn liên tục.

Bỗng nhiên điện thoại di động reo lên , Tiểu Dương thấy tên trên danh bạ rồi nhấc máy, lát sau đưa cho Xử Nữ. Cô không hiểu sao lại đưa máy cho cô thì Bạch Dương nói ” Ma Kết bảo muốn nói chuyện với cậu. Trông có vẻ gấp, mà cậu và anh ta thân nhau từ lúc nào thế nhỉ ?”

Xử Nữ lấy máy điện thoại ẩn nghe, giọng Ma Kết gấp rút ’ Xử Nữ, cô có thể đến nhà Sư Tử giúp tôi với được không. Người giúp việc gọi điện bảo Sư Tử đóng cửa phòng từ chiều qua đến giờ, họ bảo hôm qua cậu ta ăn gà, tôi sợ nó bị dị ứng. ”

Xử Nữ vẫn im lặng lắng nghe điện thoại, cô đang có chút sợ hãi, Ma Kết lại nói tiếp.

” Cô biết nó bị dị ứng gà mà, tôi vừa nghe tin cô chuyển nhà, không biết hai người lục đục gì nhưng làm ơn. Nó ghét đi bệnh viện lắm, bác sĩ tư nhân của nó vừa mới xin nghỉ phép giờ ra nước ngoài rồi, nếu không có sự cho phép của nó thì không ai dám mở cửa phòng nó đâu. Tôi gọi điện nó cũng không trả lời, giờ tôi đang đi công tác, mất 2 tiếng mới về đến nơi, sợ có chuyện không hay xảy ra. Cô đến nhà nó xem tình hình thế nào được không? ”

” Vậy, Thiên Bình đâu ?” Xử Nữ hỏi lại.

” Tôi không liên lạc được với cô ấy, có thể cô ấy đã đi lưu diễn rồi. Hợp đồng ca sĩ rất nghiêm ngặt. Xử Nữ, mong cô hãy làm phúc, chỉ cần đến đó kiểm tra xem nó có sao không là được. Mọi chuyện nhờ cô. ”

Nghe xong, Xử Nữ liền cúp máy, đầu óc cô giờ đang rất hỗn loạn, suy nghĩ lại bắt đầu hiện lên ” Sư Tử ăn gà, bị dị ứng gà, ăn từ trưa hôm qua cho đến giờ thế thì nếu tái phát bệnh mà không đi bệnh viện kịp thời sẽ rất nguy hiểm. ”

Xử Nữ bật dậy chạy vội vã vào phòng, lát sau quay ra với bộ đồ chỉnh tề. Bạch Dương ngạc nhiên ” Ma Kết nói gì với cậu thế ? ”

” Không có gì đâu ! Tớ đi đây chút đã, phiền cậu xem nhà giúp tớ với nhé !”

Thấy Xử Nữ vội vã thế Tiểu Dương cũng thấy kì kì, cô ngồi xuống ăn táo, vừa mở kênh giải trí thì có tin tức làm cô phải há hốc miệng vì kinh ngạc. Bản tin về ngôi sao quốc tế.

” Nữ ca sĩ Thiên Bình đã công khai bạn trai của mình. Anh ấy là giám đốc của công ty thương mại lớn trên thế giới, giám đốc Sư Tử. Sư Tử còn là cháu trai của chủ tịch công ty du lịch và chứng khoán. ”

Bạch Dương nhìn ra lo lắng, ” Đây là lí do 2 người đó chia tay ? Sư Tử là kẻ phản bội ư ?”

Xử Nữ vội vã chạy một mạch, yên vị trên taxi, hai tay cô run nắm chặt lấy gấu áo.

” Cầu mong anh ấy không sao”.

Không biết tại sao nữa, có thể là vì cô còn yêu, nghe tin Sư Tử như thế, trong lòng cô đã rất lo và sợ hãi. Cô sợ anh xảy ra chuyện gì đó không hay, cô sợ những chuyện tồi tệ lại xảy ra và cô sợ anh lại rơi vào hôn mê như đợt đó. Loại dị ứng của Sư Tử rất tồi tệ, khi ấy biết anh bị bệnh dị ứng với gà, cô đã đi tìm sách

và học về bệnh đó. Nếu không phát hiện kịp thời, sẽ dẫn đến ho suyễn, co giật, hôn mê và mất tiềm thức, nguy hiểm sẽ gây chết người.

Trên đường đi, cô chỉ còn cách cầu nguyện, chỉ cần anh không sao là tốt rồi, đến đó xác minh được anh không sao, cô sẽ về liền để anh khỏi bận tâm.

Đến được nhà, Xử Nữ đã đi vào nhà một cách nhanh chóng, cô chạy ngay đến phòng Sư Tử. Thấy bác quản gia đứng đó, Xử Nữ liền mở cửa, nhưng cửa đã khóa, ” Bác ơi đưa chìa khóa dự phòng !”

” Không tôi không cầm. Chìa khóa dự phòng cô Thiên Bình cầm một chiếc, còn một chiếc cậu Sư Tử cầm rồi !”

” Không ổn rồi, Không có thời gian gọi cho Thiên Bình đưa chìa khóa về !”.

Xử Nữ liền đi tới đập cửa ” Sư Tử, Sư Tử!”, vẫn im ắng và không thấy Sư Tử trả lời. Chưa biết ra sao, làm thế nào thì bỗng nhiên từ phòng cô mọi hôm, Sư Tử mở cửa đi ra.

Cả người làm, quản gia và cả Xử Nữ đều tròn tròn mắt, quản gia lên tiếng vui mừng.

” Thiếu gia, cậu không sao chứ ? Sao cậu lại đi ra từ phòng đó?” Người quản gia thắc mắc.

Sư Tử thấy Xử Nữ thì cũng ngạc nhiên, tay ôm chặt gối ” Sáng ra đã ồn ào, đều ở trong nhà tôi thì tôi ngủ chỗ nào chẳng được !”

Thấy Sư Tử nhìn chằm chằm mình, Xử Nữ chột dạ, sợ anh hiểu nhầm cô không quên được anh nên cô hỏi ” Ma Kết gọi em đến vì sợ anh bị dị đứng gà, anh không sao chứ ? ”

Sư Tử cau mày, ánh mắt lạnh khốc tiến đến gần Xử Nữ, ” Xử Nữ, tôi đã bảo em rồi. Tôi và em, giờ, hai chúng ta không còn quan hệ gì nữa. Sao em có thể chỉ vì một cuộc điện thoại mà chạy tới ?”

” Chỉ là em thấy lo cho anh !” Xử Nữ cúi gầm mặt, hai tay nắm chặt lại.

” Nhà tôi, em không thể lúc nào thích đến thì đến, thích đi thì đi được. Em giờ không còn là gì với tôi nữa, nên xem như cũng không liên quan gì đến ngôi nhà này. Tôi nói lại lần nữa, từ nay về sau, dù có ai gọi đến, gặp mặt cầu xin hay đại loại bảo em đến gặp tôi này nọ thì phiền em đừng đến.” Sư Tử tiến gần cô thêm một bước nữa, anh cúi người xuống nói sát tai cô ” Tôi không cần thứ tình cảm lo lắng đó của em đâu. Thật tầm thường ! Dù em có nghe tin tôi sắp chết hoặc chết, thì tốt nhất cũng nên làm ngơ và sống cho tốt cuộc đời em đi. Tôi như thế nào cũng không cần em phải để tâm. Em càng tỏ ra quan tâm, lo lắng trước mặt tôi, tôi sẽ càng khinh bỉ em đấy, cô gái !”.

Sư Tử đứng thẳng người dậy, chiếc gối nằm trọn trong cánh tay anh được anh để lên tay cô, ” Mang cái này đi luôn ! Nó đang còn đọng lại mùi hương của em đấy, tôi không muốn một cái gì dính dáng đến em, dù là mùi hương thôi cũng đủ làm tôi thật mệt mỏi lắm rồi ! Nếu em hiểu thì hãy Đi đi ! Đừng để tôi tàn nhẫn , lúc ấy có trách thì cũng đã muộn”.

Xử Nữ thật hơi thở mình trở nên nặng trĩu từ bao giờ, khuôn mặt nóng ran , tim bồi hồi như lửa đốt, hai chân cứ bủn rủn, cô cứ đứng đó đờ đờ mà không biết phải làm thế nào để đối diện với khuôn mặt lạnh nhạt của Sư Tử. Mỗi lời anh nói như kim đâm vào lồng ngực. Giờ cô và anh là người dưng : Chưa từng quen và Chưa từng xuất hiện trong đời nhau .

Đau đã đủ chưa ? .

Cánh cửa phòng anh lại đóng lại lần nữa, tấm lưng ấy lại khuất thêm lần nữa, và cô nhận ra hình như đó đã gây đi chút nào rồi. Lại thêm một lần mù quáng, cô lại nhận về ình tổn thương mà thôi !

46. Tập 35.2 : Máu Rơi Trong Mưa

Thiên Mệnh

Chap 35.2 : Máu rơi trong mưa.

Nếu có thể , trong tình yêu, hãy xin đừng để người con gái trở lại một mình.

Một người con gái chọn yêu một người con trai là người con gái đó đã bỏ lại thế giới của mình ở phía sau và bắt đầu một thế giới mới với người ấy !

Chia tay trong tình yêu chính là bắt một người phải sống ở một thế giới khác.

Hoàn toàn mới !

Xử Nữ đứng trân trân trên nền nhà, đôi tay nới lỏng dây cặp, chẳng biết nên diễn tả cảm xúc của cô như thế nào nữa , chỉ biết rằng trong cô rất hỗn loạn !

Căn nhà Sư Tử bỗng trở nên im lặng một cách lạ thường, chẳng có ai ở đại sảnh, không có tiếng lộc cộc bước chân, cũng không nghe tiếng người nói mà chỉ nghe thoang thoảng tiếng thở dài nào nề vang lên đâu đó.

Cô dần dần quay bước đi, cô rất muốn ở đây dù là một chút thôi cũng được, vì nơi này, cô đã từng có bao nhiêu là hạnh phúc, kỉ niệm, cô muốn lưu giữ nó.

Muốn là một chuyện, cuối cùng cô cũng phải đi, ánh mắt nuối tiếc mòng mị trầm buồn, khuôn mặt thanh thoát phảng phất một vài cọng tóc dần khuất sau cánh cửa.

Xử Nữ đã đi ra hẳn khỏi căn biệt thự .

Khi dáng người ấy khuất đi, đâu đó trong căn nhà rộng lớn , có một nỗi buồn không tên.

Một nỗi buồn chan chứa trĩu nặng cả tâm hồn. Một con người mệt mỏi buông người lên chiếc ghế sofa dài, đôi mắt lo âu mệt mỏi dần khép.

Nước mắt rơi từ lúc nào và chẳng biết là ai đã rơi những giọt lệ đó !

Chỉ biết rằng lệ rơi không phải vì hạnh phúc mà là, rơi vì hạnh phúc đã qua và đã từng đi qua.

” Giá như anh có thể ôm em như anh đã từng thích làm !”

Sư Tử nở nụ cười nhạt, anh gối đầu trên chiếc ghế, mắt nhìn vào khoảng hư vô, chuyện xảy ra đã nhiều rồi, liệu có thể bước qua?

Ma Kết lái xe vòng qua đường thì bắt gặp Xử Nữ vừa đi ra từ cổng nhà Sư Tử, trông cô buồn bã vô cùng, giống người kiệt sức hoàn toàn. Anh dừng xe đi xuống, gọi tên cô rồi chạy đến. Xử Nữ giật mình nhìn lên, đôi mắt đầm nước được cô lau qua loa khi nhận ra đó là Ma Kết.

” Xử Nữ , em sao rồi ?”

Ma Kết ân cần hỏi cô, có vẻ như anh cũng đã đoán ra được vài chuyện, là người thân cận bên Sư Tử, chuyện gì xảy ra, anh cũng nắm chắc được đến 70%.

” Sư Tử không sao đâu, anh đừng lo . Vậy thôi em về đây !”

Xử Nữ không muốn Ma Kết nhìn bộ dạng thê thảm lúc này của mình, cô chỉ muốn về nhà thật nhanh rồi đắp chăn ngủ một giấc cho qua chuyện. Cô tìm cách trốn tránh nhưng Ma Kết vẫn tiếp tục cuộc trò chuyện.

” Anh không hỏi về Sư Tử, anh hỏi em. Em sao rồi? Vẫn ổn?”

Im lặng hồi lâu, nhìn Ma Kết đăm đăm, Xử Nữ chẳng thể hiểu nổi được suy nghĩ của Ma Kết. Trải qua bao nhiêu chuyện như thế, ổn sao được, anh không hiểu còn muốn cô tự miệng nói ra. Cô bật cười trong nước mắt sắp tràn, giọng cay đắng.

” Ma Kết, chẳng lẽ con người anh cũng lạnh lùng tàn nhẫn vô tâm như Sư Tử sao? Nếu em bảo là ổn, thì anh sẽ đuổi em đi như Sư Tử, vứt em sang một góc, xem em như là đồ chơi, không chơi nữa thì bỏ. Nếu em bảo không ổn, thì anh sẽ quan tâm lo lắng cho em ư ?”

Xử Nữ đã quá xúc động, bờ vai run rẩy trong gió đông thổi qua, đôi môi thâm tím lên vì lạnh, khuôn mặt trắng bệch nhợt nhạt đầm nước.

” Ý anh... không phải thế... Chỉ là anh sợ Sư Tử làm tổn thương em quá nhiều ...”

” Vậy anh sẽ thay mặt anh ấy xin lỗi em ? Không, cái đó em không cần đâu. Từ giờ, xin anh, đừng nhắc đến anh ấy nữa. Đã là người đứng thì đừng nên làm ra vẻ quen biết. ”

Xử Nữ cắt lờ của Ma Kết, đơn giản vì cô không muốn nghe thêm một lời biện hộ nào nữa về Sư Tử sau khi anh đã lạnh nhạt, ích kỷ với cô như thế. Trái tim cô đã đau lắm rồi, cô không muốn mình lại trở nên yếu mềm khi nghĩ về Sư Tử.

” Em về đây. Tạm biệt !”

Thấy Xử Nữ quay bước, Ma Kết như không tìm được lòng mình, Anh lo lắng cho Sư Tử cũng như lo lắng ột người em trai vậy, anh không muốn hạnh phúc của cậu ấy trở nên lung lay. Đã lâu lắm rồi, Ma Kết không thấy Sư Tử cười , nhưng từ khi Xử Nữ xuất hiện, Sư Tử đã thay đổi hoàn toàn. Cậu ấy thực sự có một nụ cười tỏa sáng và ấm áp !

” Anh chỉ muốn cho em biết một điều : Sư Tử chưa bao giờ lừa dối em, nhất là trong tình yêu ! Hãy trân trọng điều đó !”

Xử Nữ vẫn bước và làm thinh trước mọi câu nói của Ma Kết, cô quấn chiếc khăn thật chặt, trùm kín từ tai xuống để không một từ nào về Sư Tử lọt vào tai. Đã mệt lắm rồi !

Ma Kết lái xe đến nhà Sư Tử ngay sau đó, anh thấy Sư Tử đang ở trong phòng làm việc, nằm trên chiếc ghế sofa dài, đôi mắt thần thờ.

Sư Tử có hơi thoảng thốt khi Ma Kết xuất hiện trước mắt, anh ngồi bật dậy.

” Cậu không bị dị ứng đấy chứ ?”

Ma Kết ân cần hỏi ‘ người em’ của mình, khẽ ngồi xuống ghế.

” Sao anh lại gọi cho cô ấy !”

Sư Tử trở nên nghiêm túc, khuôn mặt trở lại vẻ phong độ và lạnh lùng trong phút chốc.

” Anh lo cho cậu.”

” Đầu nhất thiết phải gọi cho Xử Nữ đến ”

” Chỉ có cô ấy mới.....”

Ma Kết định nói rằng chỉ có Xử Nữ mới làm cho Sư Tử hồi tâm chuyển ý đồng ý đi bệnh viện khám, cũng chỉ có cô ấy mới làm cho Sư Tử hạnh phúc nhưng chợt nhận ra, điều đó bây giờ chẳng là gì cả. Anh im lặng không nói nữa.

Sư Tử đứng dậy, dáng người gầy trong chiếc áo phông lớn trở nên cô đơn lạ thường, anh đưa tay ra sau gáy xoay đầu. Nhìn anh thật mệt !

” Song Ninh bao nhiêu ngày nữa ra tù ?”

Sư Tử ngồi xuống ghế xoay nơi bàn làm việc, tay cầm chiếc bút xoay xoay theo thói quen, mắt chăm chú nhìn vào tờ lịch trên bàn.

” 1 tuần nữa ! Chính xác là 6 ngày, khi đó, chắc chắn Song Tử sẽ lên ngôi thay cha quản bang. ”

” Vậy còn Hắc Vương *, cậu con trai thứ 3 của nhà Hắc Đạo?”

” 3 ngày ! ”

Ma Kết trả lời rành rọt, ánh mắt sắc như dao nhìn xuyên qua Sư Tử, có vẻ như anh đang sợ ngày thế giới ngầm bị đảo lộn bởi cuộc cải cách lần này của Sư Tử.

” Cậu định một thân tiếp quản bọn tù này ?”

Sư Tử ngồi thẳng dậy, anh dừng xoay bút, lấy phi tiêu ném thẳng lên phía trước, phi tiêu dính ngay vào bức ảnh trên tường đề chữ ” Hắc Đạo ”.

Hiện nay, Hắc Đạo là một trong bang mạnh nhất mặc dù nó là tân binh. Nếu không có Tử Phái Bang làm bang chủ trong thế giới ngầm, gây sóng gió cho Hắc Đạo thì bang này sẽ là bang cai trị thế giới ngầm. Cách đây không lâu, Song Ninh rút ra Tử Phái Bang tuyên bố đối đầu với Devil (Sư Tử), Tử Phái Bang đã bị ảnh hưởng không ít về sức mạnh cũng như số quân. Hắc Đạo chớp lấy thời cơ, hợp tác với Song Ninh thành lập thêm bang mới tên là Hắc Song, cho Song Ninh làm lão đại.

Vừa rồi, Song Ninh bị Sư Tử lừa trong cuộc chiến tại cảng, ông ta bị cảnh sát bắt vào tù với tội sử dụng vũ khí tại nơi nguy hiểm và tàng trữ vũ khí trái phép. Nói cách khác, Devil (Sư Tử) gián tiếp hợp tác với cảnh sát để tiêu diệt Song Ninh. Ông ta bị bắt giam 3 tháng, và để Song Tử - con trai lên tiếp quản tạm thời.

Hắc Đạo, người đứng đầu bang này là Hắc Ứng, con trai đầu của Hắc Tề. Hắc Tề ban đầu là người của một bang xã hội đen chuyên sản xuất vũ khí ở bên Ai Cập. Không biết sao, mà hắn lại có thể trốn thoát để sang Mỹ hoạt động mà không bị bắt hay truy lùng bởi bang chủ bên đó.

Luật của thế giới ngầm rất nghiêm ngặt. Nếu một người đang ở trong một bang mà bỏ trốn hay tự ý thành lập bang mới sẽ bị giết không tha. Tuy nhiên, Hắc Tề lại không bị gì, Tử Phái Bang đang tấn công vào điểm này. Nếu tiêu diệt được Hắc Tề, người có số cổ phần cao nhất trong bang, thì bang này sẽ bị lung lay.

Hắc Vương, cậu con trai thứ 3, là một trong những cánh tay đắc lực của bang Hắc Đạo. Hắn nổi tiếng là kẻ ăn chơi, láo xược và là tên biến thái trong xã hội ngầm này. Một đêm, ít nhất phải có tới hơn 10 cô gái qua tay hắn. Vừa rồi, Hắc Vương gây sự với người của Tử Phái Bang, hắn ngang nhiên tới hộp đêm của Tử Phái ăn chơi, đập phá rồi còn sàm sỡ nhân viên. Vì thế, Sư Tử thẳng tay dẫn mặt nó bằng cách cho nó ngồi tù.

Thế lực của Devil vốn rất mạnh, sức ảnh hưởng của Devil trong thế giới ngầm không thể lung lay bởi ai được. Ngay cả cảnh sát cũng phải dè chừng và mang ơn anh nhiều.

Hiện nay, vấn đề Sư Tử đang lo lắng là các lực lượng tân binh hợp sức tạo phản, bao gồm : Hắc Đạo, Hắc Song, Ân Dương, Tư Mã. Chúng đều là những bang có tiếng và có nhiều hiềm khích với Tử Phái vì Tử Phái liên tục cản trở chúng giao hàng và vận chuyển hàng. Hầu hết các cảng trên nước Mỹ đều bị kiểm soát bởi Tử Phái Bang. Nếu lật đổ được bang này, tức là lật đổ ngôi bang chủ của Devil- Sư Tử thì chúng sẽ tha hồ hoành hành.

Tức là : Đợi khi Hắc Đạo và Song Ninh ra tù thì trận chiến này sẽ diễn ra.

Thiên Yết là một bộ phận nhỏ của xã hội đen, anh không lập bang mà chỉ hoạt động theo nhóm người dưới tên KL- Killer hoặc Thiên Ca. Nhưng anh cũng có tiếng tăm không nhỏ khi tin tức Song Ninh phải nhờ tới mưu trí của Thiên Yết để đối đầu với Devil lọt ra ngoài. Rõ ràng, Killer không phải dạng vừa khi mà gây rắc rối không ít cho Sư Tử để xác định ra tung tích trong suốt thời gian dài. Mục tiêu của Thiên Ca- Killer là Sư Tử và không có ý định gì khác. Khi hai người xác định được mối mâu thuẫn thì không còn lo ngại gì nữa. Nếu mời Thiên Ca về được bên Tử Phái thì không còn lo ngại tân binh hợp sức. Tuy nhiên, khả năng Thiên Ca hợp sức với Tử Phái là 1%.

” Chuẩn bị đi, chúng ta sẽ sang Ai Cập nội trong 2 ngày trước khi Hắc Vương ra tù. Phải gấp được bang chủ của bang mà Hắc Tề tham gia. Chúng sẽ chưa dám làm gì nếu Song Ninh chưa ra đâu, còn phải đợi Song Tử làm lễ nhập chức , ta phải hành động trước. ”

Sư Tử vạch ra kế hoạch trước, hai tay chống cằm suy tư, lần này anh đang có ý định cải cách thế giới ngầm và làm lễ bãi nhiệm luôn. Sau khi dẹp bọn phản loạn này, Sư Tử sẽ bàn giao bang lại cho Ma Kết hoặc ai đó xứng đáng. Anh còn có việc phải làm.

” Vậy để tôi liên hệ với A Bách, cậu ta đang ở bên đó, cậu ta sẽ sắp xếp cho chúng ta. Tuy nhiên, ta cũng phải cẩn thận, bang chủ các bang bên ấy không thể chủ quan được.”

” Ngay sáng mai chúng ta sẽ lên đường. Giờ tôi ghé qua bang cái đã, cậu đi thông báo cho anh em kế hoạch đi !”

” Được !” Ma Kết đứng dậy, Sư Tử ánh mắt có chút lo âu, mở lời nhắc nhở.

” Dù có chuyện gì, nhất định cũng không được liên lạc với Xử Nữ. Nhớ rõ điều đó !”

Ma Kết đắm đắm nhìn Sư Tử, mùi bạc hà phảng phất đâu đó trong phòng, hương buồn còn đọng lại trong giọng nói Sư Tử. Ma Kết khẽ gạt đầu và chẳng nói gì nữa.

Thiên Yết ghé vào quán cà phê gần trường Royal, vừa họp xong thì anh nhận được tin của Tiểu Dương hẹn gặp ở đây. Vừa mở cửa thì anh đã thấy Tiểu Dương ngồi đợi ở bàn gần cửa sổ.

” Xin lỗi, anh đến muộn !”

Thiên Yết đẩy ghế ra ngồi, Tiểu Dương cười mỉm, giọng nhẹ nhàng.

” Không sao. Em cũng vừa đến. Không phiền công việc, thời gian của anh chứ ?”

Thiên Yết lắc đầu, anh để hai tay trên bàn, vẻ nghiêm túc trở lại.

” Anh dùng gì ? ?” Người hầu bàn đến hỏi đồ uống, Thiên Yết đáp lại nhanh chóng ” Cho tôi cà phê đen không đường !”

” Em hẹn anh ra đây có chuyện gì ” Thiên Yết vào thẳng vấn đề khi người hầu bàn đưa nước ra ngay sau đó.

Tiểu Dương cúi gằm mặt một lúc, cô hít thở thật sâu, tay nắm chặt lấy chiếc áo len mỏng, giọng quả quyết.

” Anh đưa Xử Nữ đi du lịch đâu đó đi ! Đi nước ngoài càng tốt !”

Thiên Yết ngạc nhiên, anh nhíu mày, vầng trán rộng khẽ nhăn lại, đôi mắt sâu nghi hoặc. Bỗng nhiên hôm nay Tiểu Dương lại hẹn anh nói chuyện Xử Nữ, chắc cô ấy lại xảy ra chuyện gì mà anh không biết.

” Sao phải vậy ?” Thiên Yết lấy thìa đánh cà phê cho tan, khói mờ bốc lên tỏa ra cả khuôn mặt.

” Anh không cần biết lí do đâu. Miễn là anh ấy đưa cô ấy đi du lịch làm cho cô ấy vui lên là được !”

Tiểu Dương không muốn nói nhiều, cũng không muốn cho người khác biết quá nhiều chuyện về bạn mình. Cô lo lắng cho Xử Nữ, đám cưới của Sư Tử và Thiên Bình được thông báo là sẽ tổ chức vào 2 tháng nữa. Đến lúc ấy, liệu Xử Nữ có chịu được hay không, rồi lại lao tâm mà đau đớn.

Xử Nữ yếu đuối hơn vẻ ngoài của cô ấy, đó chỉ là vỏ bọc che giấu. Nước mắt cô ấy rất dễ rơi, mỏng manh vô cùng, cứ như thủy tinh rơi xuống nền đất, chỉ cần chạm nhẹ thôi cũng khiến nó rạn nứt rồi bể. Nụ cười buồn của Xử Nữ dạo đây, thật khiến người ta cảm thấy buồn theo.

Cô đã chọn bỏ lại tổn thương tình cảm đối với Thiên Yết mà đến với Sư Tử. Vốn dĩ, Xử Nữ yêu Sư Tử nhiều đến thế, giờ bảo chia tay, thật sự đó là nhát dao đau nhất đối với cô ấy. Một sự tổn thương vô cùng lớn !

Thiên Yết dừng tay lại, những vòng xoáy nhỏ trong cốc cà phê như những suy tư trong đầu anh, thật nhức nhối, cứ như mê cung vậy.

” Là vì Sư Tử ?” Thiên Yết cất lời, nhìn Tiểu Dương.

Cô ngạc nhiên, không ngờ Thiên Yết cũng biết chuyện, vậy chắc anh có quan hệ thân mật với Xử Nữ rồi.

” Nếu là vì Sư Tử, anh sẽ không đưa cô ấy đi đâu ! ”

” Chẳng lẽ anh để Xử Nữ tận mắt nhìn thấy đám cưới của Sư Tử với người khác. Nếu là bạn xử nữ, anh phải hiểu cô ấy thế nào chứ ? Cô ấy không thật sự mạnh mẽ. Miệng thì cười nói, còn bảo không sao, đêm đến thì ôm gối khóc, rồi cả nói mơ nữa. Anh định để cô ấy đau khổ thế sao ? ”

Tiểu Dương không kìm lòng được mà nói ra như gắt gỏng.

” Vậy em nghĩ anh là gì với cô ấy mà phải làm thế ? ” Thiên Yết cũng có hơi chạnh lòng tức giận. Mọi thứ xuất phát đều từ Sư Tử mà ra.

Tiểu Dương như im lặng, cô không nói được gì nữa. Cô cứ nghĩ Thiên Yết sẽ giúp đỡ Xử Nữ, giờ chỉ có anh là cô tin tưởng sẽ làm cho Xử Nữ vui lên phần nào vì thấy khi Thiên Yết xuất hiện, Xử Nữ đã cười thật lòng.

” Thế thôi, vậy em tìm nhầm người rồi!”

Tiểu Dương đứng dậy, tuy nhiên Thiên Yết lại nói trước.

” Anh sẽ đưa Xử Nữ đi cùng với anh nhưng với danh nghĩa là bạn trai, người theo đuổi cô ấy. Từ giờ xem như Sư Tử chưa từng tồn tại, em cũng đừng nhắc đến thằng đó trước mặt anh nữa. Cuộc sống ở Mỹ của Xử Nữ nên chấm dứt tại đây. Em hãy thuyết phục cô ấy đi !”

Thiên Yết bỗng nhiên nói vậy, giọng nói của anh có chút đau buồn, nhưng chắc chắn , Tiểu Dương mỉm cười, trong lòng nổi bất an với đi phần nào. Cuối cùng, cô cũng tìm được người có khả năng che chở cho Xử Nữ sau này. Xem như duyên nợ với Sư Tử đến đây là hết, cô sẽ cố hết sức đưa Xử Nữ ra khỏi vùng lầy đó, tránh để Sư Tử không thể gây thêm vết thương cho Xử Nữ nữa.

” Được rồi ! Cảm ơn anh ! Mọi chuyện cứ để em lo. Vậy anh định đưa cô ấy đi đâu !”

” Ai cập ! Anh có người quen bên ấy, anh cũng có một căn nhà ở bên ấy tiện thể sang công tác luôn. Anh sẽ đưa Xử Nữ sang. ”

” Vậy là ổn rồi. Anh yên tâm. Xử Nữ sẽ đi cùng với anh ! Chuẩn bị đi, 1 tuần sau anh sẽ đi.”

Thiên Yết gật đầu, anh đứng dậy rời khỏi đó, rất nhanh, đã không thấy anh đâu nữa.

Trời đã tối từ lúc nào, Xử Nữ bước ra từ nhà thư viện thành phố, cô kéo chiếc khăn lên cho ấm. Mỗi khi buồn, Xử Nữ sẽ đọc sách, đọc sách sẽ giúp cô tạm quên đi chuyện bên ngoài mà phiêu lưu với những điều mới trong những con chữ. Tuy nhiên, sách cô đọc lại là tản văn, những bài tản văn nhẹ nhàng, lúc buồn, lúc lắng đọng, lúc mơ hồ, không một bài nào đủ làm cho cô vui hơn.

Buồn vẫn buồn ! Tâm trí chẳng có nổi một lối thoát ! Tâm hồn không thể thanh thản, nhẹ lòng.

Đông đêm, đường dài, mệt nhoài, Xử Nữ bước chậm rãi, cô đứng đợi chuyến xe buýt để trở về nhà.

Mãi nghĩ, chuyến xe buýt về nhà cuối cùng đã lướt qua. Xử Nữ giật mình, đường đã vắng từ lúc nào và cô đã ngồi đó từ bao lâu, đã rất lâu rồi.

” Mình lại cô đơn rồi !”

Xử Nữ nở nụ cười nhạt huếch trên miệng, khuôn mặt trắng bệch cứ dờ dẩn nhìn bên kia đường. Gió thổi qua, hàng cây xơ xác trơ trọi lá chẳng buồn nhúc nhích mình.

” Ào ào.... Ào....!”

Nghe đâu đây tiếng sóng vỗ ngoài xa, Xử Nữ vô thức đứng dậy đi theo tiếng gọi ấy. Cảm giác lúc này đây, không biết nên nói thế nào nữa. Từng đợt sóng vỗ cứ như suy nghĩ của Xử Nữ, lúc rỗng, lúc dạt dào, lúc mạnh mẽ lúc lại yếu đuối vô cùng. Suy nghĩ về hạnh phúc trải qua, về những vòng tay ấm áp của Sư Tử, rồi cả nụ hôn ấy nữa.

Đâu đây vẫn còn vị ngọt hương hôn trên miệng, Xử Nữ bất giác đưa tay lên môi, chạm nhẹ, nước mắt vỡ tan.

” Đau quá ! Sao lại đau như thế này !”

Con tim như quặn thắt lại, những hồi đập liên tục khiến người kiệt quệ, bàn tay nhỏ nhắn ôm lấy ngực, hơi thở chẳng thể đều được nữa.

Xử Nữ đã đứng trước biển mênh mông xa xăm, đôi mắt hướng về phía ánh sáng hiu hắt ngoài đó. Cô lại nhớ về ngày cô cùng anh đến nơi này.

Tiếng lửa đốt vẫn ở đâu đó, nụ cười anh, giọng nói anh, hai tiếng Sư Tử cô vẫn thường gọi vẫn vắng vắng đâu đây. Gần mà lại xa, thật mà hóa ra là ảo giác.

” Sao mình lại đến đây chứ ?”

Cô cũng chẳng biết sao cô lại đến nơi mà cô và anh đã từng đến. Là cô muốn hạnh phúc một lần nữa sao? Không, chỉ đơn giản là cô muốn giữ lại những khoảnh khắc mà trái tim cô đập mạnh nhất, đầy yêu thương nhất. Cô muốn giữ lại nó, nâng niu nó, không để nó rơi vào đau thương. Vì dù gì, cô cũng đã có những hạnh phúc thật sự mà trước giờ chưa từng trải qua.

” Sư Tử !”

Cô lại khẽ cất tiếng gọi tên anh hét thật to và thật xa, để trút ra nỗi lòng nặng trĩu này.

Mỗi lần hét lên như thế, cô cứ ngỡ, cứ hình dung ra trước mắt cô là khuôn mặt Sư Tử ngoảnh lại nhìn cô đầy âu yếm. Cảm giác ấy, cô đã vui sướng, hoan hỉ đến nhường nào. Mỗi lần cô gọi tên anh, anh đều xuất hiện ngồi sáng như thế. Còn giờ, chỉ mỗi bóng tối và sự lặng thinh trả lời cô.

Gió như mạnh hơn, Xử Nữ cũng như thấy lạnh hơn nhiều, cô ngồi nhẹ xuống bãi cát lạnh giá. Những hạt cát chạm vào tay, nước vỗ bờ chạm đôi chân nhỏ, mắt mờ nước bởi giọt lệ rơi không ngừng. Đau đớn nhất trong tình yêu là sự chia ly ngay sau khi vừa hạnh phúc.

” Cái gì mà điều khoản, cái gì mà hứa hẹn và chủ quyền chứ ! Tất cả đều là dối trá!”

” Không, tại mình trước, Không trách ai được, nếu mình không yêu quá nhiều thì có lẽ giờ đã chẳng phải đau đớn thế này. Chẳng lẽ yêu nhiều cũng là sai ! Ông trời, lão già kia, con đã làm gì chứ ? Nếu biết có kết cục ngày hôm nay thì sao ông già còn để con gặp anh ấy, để anh ấy gần gũi con như vậy nữa ? Rốt cuộc con đã làm gì sai????”

” AAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!”

Xử Nữ hét lên thật lớn, mưa rơi, người chạy vội vã trên nước. Chớp nơi cuối chân biển, trên trời và cả trong lòng người nữa, vì yêu quá nhiều.

” Lạnh lắm ! Nhưng chắc như thế mình sẽ tỉnh táo hơn !”

Vội bước nhanh trên cát, dưới mưa, nước thấm vào người, len qua từng vạt áo, chạm vào da người, lạnh cắt da cắt thịt. Xử Nữ đi dưới mưa như thế, cứ đi cứ đi, cho đến khi, trời trở giông, kí ức chợt ùa về.

” Đoàn !”

Tiếng sấm đánh nghe rõ mồn một, Xử Nữ giật mình thoáng thót. Cô bước đi nhanh hơn, vội hơn, bỗng nhiên trong lòng, một nỗi sợ tràn qua. Người cô run lẩy bẩy, không phải vì lạnh mà trong lòng cảm giác nóng như lửa đốt, bên ngoài lại bủn rụn, bất an tột độ.

Tiếng phanh xe kêu kít ttttt, thét vang gầm trời, âm thanh rùng rợn hét lên. Tiếng người cầm nín, chỉ âm ự được vài câu, rơi từ trên trời xuống, phịch !

Máu rơi !

Nước mắt !

Sợ hãi !

Đêm , mưa hòa vào máu!

Rửa trôi trên đường!

Ánh mắt ấy, giọng nói gào rít trong gió tắt hẳn !

Xử Nữ ngã xuống.

47. Tập 36 : Ngọn Đèn Hải Đăng

Thiên Mệnh.

Chap 36 : Ngọn đèn hải đăng.

Thiên Mệnh sắp đặt số phận con người một cách tàn nhẫn, yêu thương đau khổ yêu thương rồi lại đau khổ. Để thoát khỏi Thiên Mệnh của cuộc đời thì phải chấm dứt sự sống, khi ấy, sẽ chẳng còn phải để tâm tới điều gì.

Mất đi kí ức là một phần trong những bất hạnh con người gặp phải, không biết bản thân mình trước kia là ai, làm gì, có một tuổi thơ như thế nào. Có người bảo rằng ” Nếu quá khứ là những bất hạnh thì mất trí nhớ chẳng phải là chuyện tốt sao?”.

Trên đời này, nếu không có bất hạnh thì hạnh phúc sẽ chẳng tồn tại, chuyện tốt sao được !

Người ta sống trên đời này, ắt cũng phải trải qua đau đớn một lần thì mới biết tới mùi vị yêu thương chân thật sau này.

Cơn mưa nặng hạt hơn, biển nơi này như đang giận giữ, từng cơn sóng mạnh vỗ bờ ào ào, sấm đánh vang cuối chân trời, sét xẹt ngang qua, Xử Nữ như chết lặng trong kí ức của mình. Cô ngồi sụp xuống, thờ thẩn trên cát, để nước tràn vào người, hai tay bịt lấy đầu để tránh nghe tiếng sét xẹt qua tai.

Trước mắt cô, máu rơi một vùng dài, người phụ nữ ấy đã chết, miệng cô chẳng thể thốt lên được một lời nào, ánh mắt ấy vẫn cứ đeo bám dai dẳng.

Người phụ nữ ấy hét lên, nhìn cô chằm chằm, cô sợ, cô kinh hãi.

” Đoàng !”

Sét lại đánh liên hồi, rọi qua vũng máu, Xử Nữ cứ như gặp phải cảnh ác mộng, muốn thoát khỏi cũng không được. Miệng cô cứ lẩm bẩm ” Mẹ.....!”, khóe mắt cay cay, người run rẩy.

Thiên Bình đang dùng bữa tối cùng Sư Tử, thì bỗng nhiên Thiên Yết lao tới bất ngờ, mặc sức càn của bảo vệ.

” Sư Tử , cậu ra đây !”

Giọng Thiên Yết hét vang cả căn nhà, ánh mắt hằn lửa tức giận lao tới túm ngay cổ áo của Sư Tử mà đấm.

Một đấm !

Hai đấm!

Hai đấm liên tiếp bất ngờ, Sư Tử chẳng kịp phản kháng mà ngã xuống, Thiên Bình kinh hãi hét lên ” Sư Tử !.... Bảo vệ đâu..... Người đâu... mau lôi kẻ điên này ra đi !”

Sư Tử chống tay đứng dậy, loạng choạng đỡ bàn, trừng mắt nhìn Thiên Yết, Thiên Bình run lấy bầy ” Máu.... Sư Tử.... miệng anh chảy máu rồi....!”

Thiên Yết nhìn cô gái đang lo lắng cho Sư Tử, nhìn sang bàn ăn, thức ăn còn mới bốc khói, anh cười khẩy.

” Cậu còn có tâm trạng để dùng bữa được cơ đấy ? Hừ, thật là thằng lưu manh !”

Thiên Yết lao tới đấm cho Sư Tử cái thứ 3 thì bị anh cầm tay lại, Sư Tử cũng không nhường bước , giọng anh lạnh lùng.

” Thiên Yết, rốt cuộc là chuyện gì, vô nhiên vô cớ lao tới đánh đấm tôi? Anh là luật sư thì cũng nên biết luật phát chứ, đánh người vô cớ thì phạt gì thì anh phải nắm rõ hơn tôi?” Sư Tử đáp lại bình tĩnh, đẩy Thiên Yết ra xa.

” Được rồi, nói cho tôi biết, anh đã nói gì với Xử Nữ. Cô ấy đã đi từ sáng rồi mà vẫn chưa về ? ”

Thiên Yết lo lắng cho Xử Nữ, anh biết Xử Nữ sợ sấm sét, thường thường khi trời mưa hay sấm sét, Xử Nữ đều ở nhà , thế mà lúc này cô vẫn chưa trở về nhà làm cả anh và Tiểu Dương sốt ruột nóng gan chạy đi tìm mà vẫn không thấy. Cô ấy lại không có điện thoại bên người, thực sự tìm rất khó. Cuối cùng, Tiểu Dương dò hỏi Ma Kết mãi mới biết Xử Nữ đến nhà Sư Tử.

” Cô ấy về hay chưa thì liên quan gì đến tôi. Nếu chưa về giờ thì lát nữa về, đâu cần phải thái quá lên như thế !”

Sư Tử vừa dứt lời thì Thiên yết lao tới đá ngay vào bụng Sư Tử một cái rõ đau, cậu ta ngã xuống lần nữa, mặt nhăn nhó.

” Mày còn nói được như thế nữa hả ?” Thiên Yết chạy tới ngồi lên người Sư Tử, đánh anh tới mấy quả lộn, liên tiếp.

” Nếu không vì mày thì cô ấy đau đầu khổ như thế !” ” Bốp”

” SƯ TỬ ! Nếu không vì tên khốn như mày thì cô ấy đã sống yên ổn rồi” ” Bốp”

” Mày là tên súc sinh, chỉ biết quan tâm tới bản thân” ” Bốp”

” Mày dị ứng, mày chết thì cũng đừng kêu người gọi cô ấy đến rồi nói những lời vô tâm với cô ấy. Xử Nữ không phải là kẻ mày thích làm gì thì làm đâu. ”

” Mày là một kẻ phản bội, cười trên nỗi đau của người khác. Làm sao mà trong lúc người khác đau khổ tận cùng mày lại thông dong tổ chức đám cưới, hộp báo, ăn chơi , tiệc tùng hả ?”

” Quả đám này là để ày biết, tao sẽ không tha ày lần nào nữa nếu đụng đến Xử Nữ ! Đốp ”

Sư Tử cũng chẳng phản ứng gì, bởi vì anh biết lần này là anh sai, anh cứ nằm yên như thế chịu đựng. Thiên Bình lao tới đánh vào người Thiên Yết để cứu Sư Tử, ” Đồ điên . Anh làm gì vậy hả ? Sao không đánh lại tên điên này hả Sư Tử !”

Đánh hả dạ, Thiên Yết đứng dậy, cầm lấy tay Thiên Bình, ánh mắt đe dọa khiến Thiên Bình sợ sệt không kịp thở ” Còn cô, nếu đã quyết định lấy thằng khốn nạn này thì đi chỗ khác mà làm đám cưới, không cần phải phô trương lên quá đâu. ”

Thiên Yết kéo áo, sửa áo lại nghiêm chỉnh rồi quay đi, lúc đi còn không quên nhắc lại ” Nếu Xử Nữ xảy ra chuyện gì thì đến lúc đó, tao sẽ giết mày trước ! Giờ tao phải đi tìm cô ấy đã, hôm nay mới là lần mặt mày thôi, còn dài. ”

Căn nhà như bị chấn động bởi người vừa đến, Thiên Yết đi hẳn, tiếng xe gào rít tắt trong gió, Thiên Bình chạy lại đỡ Sư Tử dậy, khóc thút thít, Sư Tử khó chịu gạt tay, anh tự đỡ bàn đứng dậy.

” Chuyện này là sao chứ ? Sư Tử? Người đàn ông đó là ai ?” Thiên Bình ngồi xuống bàn bình tâm, ánh mắt tức giận.

Sư Tử nhìn lướt qua Thiên Bình, anh không nói gì, lặng lẽ rót nước uống, trong đầu anh chỉ nghĩ tới câu nói của Thiên Yết ” Xử Nữ vẫn chưa trở về nhà ỉ, anh nhìn ngoài trời, sét đánh dày như thế, cả sấm nữa, mưa cũng nặng hạt. Lời bố Xử Nữ nói lúc ở bệnh viện hiện lên trong đầu anh ” Xử Nữ rất sợ sấm sét !”

Sư Tử chợt đặt cốc nước trên bàn rồi vội vã chạy ra ngoài, Thiên Bình đứng dậy hét ” Là Xử Nữ sao ? Người anh tìm kiếm bấy lâu là cô ấy sao ? Là cô gái giúp việc trong nhà này ?”

Lời Thiên Bình dứt ra, bàn tay cô nắm chặt vì hận, Sư Tử dừng bước lại, anh nói nhẹ nhàng.

” Khi anh trở về, chúng ta sẽ nói chuyện sau!”

” Vậy còn đám cưới của chúng ta ? ” Thiên Bình giọng nói yếu ớt, lúc này ăn cơm, hai người có bàn về đám cưới, chưa nói được bao nhiêu thì có người xông vào bất ngờ. Cô sợ Sư Tử đổi ý, cô sợ cô gái ấy cướp mất anh khỏi tay cô.

” Anh vẫn sẽ cưới em ! ”

Nói rồi Sư Tử đi hẳn ra ngoài, ô tô dần lăn bánh, đèn xe dọi qua cửa cổng, xa dần và khuất hẳn. Thiên Bình ngồi xuống ghế trong lòng hụt hẫng, đau đớn, uất phần.

Sư Tử lái xe với tốc độ 80 km/h, đường đông người mà anh đi cứ như mỗi mình anh. Anh cứ nhìn chăm chăm vào điểm đỏ trên bản đồ, anh có cài thiết bị định vị vào chiếc vòng cổ của Xử Nữ. Trước kia, có lần anh nhặt được vòng cổ của Xử Nữ, vì nghi ngờ cô là gián điệp nên cài thiết bị định vị vào đó, thông qua đó điều tra cô làm gì, sau này nhờ có nó mà anh tìm được nơi cô bị giam giữ bắt cóc, cô ở đâu anh đều biết, đó là lí do anh luôn xuất hiện kịp thời để cứu cô. Lúc này, anh lại nhờ vào nó một lần nữa để tìm cô.

” Ở biển, cách đây 40km.”

Người Sư Tử nóng như lửa đốt, mặt có chút ê đau vì mấy cú đánh của Thiên Yết, anh im lặng, trầm tư, chỉ nhìn vào những khoảng đêm phía trước.

” Cô ấy làm gì mà đi xa tới vậy ?”

Sư Tử nhìn tên biển thì biết đó là nơi anh đã từng đưa cô đến, anh tức mình, nhìn trời mà bực ” Con gốc này, đến đó làm gì chứ ? ”

Tức thế, nhưng anh lại đang sợ, anh cứ hỏi bản thân mình như thế, một tay lái, một tay đưa lên để nơi miệng suy nghĩ.

” Không biết cô ấy ra sao nữa, sét đánh thế này chắc phải hoảng lắm ! Mình phải nhanh lên!”

Nói rồi, anh lấy máy ra nhắn tin cho Thiên Yết, anh nghĩ nên để Thiên Yết đưa cô ấy về thì tốt hơn, không thì Xử Nữ lại hiểu nhầm anh lo cho cô mà không hành xử dứt khoát thì tội nghiệp hơn nữa.

” Xử Nữ đang ở biển X.....!”

Đi với tốc độ cảnh báo, 30 phút sau , cuối cùng Sư Tử cũng đến nơi, tuy nhiên, trời mưa to nên để tìm được Xử Nữ rất khó mặc dù có thiết bị định vị. Ngoài biển, gió mạnh, mưa mạnh, anh chỉ mặc có chiếc áo sơ mi và chiếc áo chống mưa mỏng, gió lướt qua cứ như dao cắt da cắt thịt.

Sư Tử đi trong gió, miệng gọi tên Xử Nữ không ngừng ” Xử Nữ,.....!”, lát sau anh lại không gọi nữa, anh lại chỉ chạy đi tìm. Sư Tử cứ chạy hết nơi này, tay cầm điện thoại để xem địa chỉ, nơi này điện không sáng cho lắm, mấy bóng đèn đã bị hư hỏng nặng, cái bật cái tắt, cái chập chờn rồi tắt hẳn. Biển tối ngòm, thiết bị định vị cứ hướng lên phía trước, Sư Tử nheo mắt, đưa tay lên chắn gió, bước chân nặng nề hơn khi bước đi trên cát lạnh, vướng quá, anh phải tháo dày ra để đi chân trần chạy cho nhanh.

Đôi mắt cứ ráo hoảnh, dáng người cao gầy chạy mệt nhoài trong bóng tối.

Anh chạy mãi, đã xa lối vào biển , mà vẫn không thấy cố, cuối cùng thiết bị định vị chỉ về phía tay phải, anh đi ngược lên, trên này toàn cây cối, là rừng bảo tồn.

” Cô ấy lên đây làm gì ?”

Sư Tử bám lấy hòn đá nhảy bật lên để lên hành lang, lúc lên thì trượt tay làm rơi điện thoại, điện thoại rơi xuống chấn lại đá ” Đốp !”. Cúi xuống nhặt lên, tuy nhiên lúc mở thì chẳng lên ngoài đập hoài đập mãi thì tắt ngúm, anh ném nó xuống luôn.

” Chết tiệt !”.

Người anh đã ướt chẹp lép, mưa vẫn chưa ngớt, sấm vẫn cứ đánh, Sư Tử thở dài nhìn bốn phía, tối ngúm, thỉnh thoảng nhìn được đường nhờ sét.

” Con gốc này đi tới tận đây làm gì chứ, thật là.....”

Bực mình, anh ngồi phịch xuống, chẳng biết nên tìm cô từ hướng nào nữa, lòng anh ngổn ngang, bối rối, ngồi lại đứng dậy, nếu không tìm ra Xử Nữ, chắc anh hận mình đến chết.

Anh trở vào rừng, đi theo trái tim mình, đi theo tiếng gọi của con tim, tuy là người rất ghét kiểu linh tính mách bảo nhưng anh vẫn làm, và vì Xử Nữ.

Đúng thật thế !

Cuối cùng anh cũng tìm thấy cô, dưới ánh đèn mờ của tòa hải đăng, cô ngồi dưới ấy, đầu rùng. Anh đi xuyên khu rừng nhỏ ấy với đôi chân trần lạnh, dẫm phải gai, dẫm phải đá, anh không đau, anh chỉ nghĩ tới cô.

Xử Nữ ngồi thờ thẫn ngược mắt nhìn lên ngọn hải đăng, dưới mưa như thế, trông dáng cô từ xa, khiến anh đau lòng. ” Mình đúng là một người tội tệ, cô ấy chắc đã buồn rất nhiều !”

Sư Tử từ từ đi tới, đèn rọi đường cho anh bước đi không ngã, nhè nhàng , không một tiếng động, tới bên cô.

Nhắm mắt thở một hơi thật dài, dặn lòng mình là lần cuối, anh bước tới, cởi áo khoác và để lên vai cho cô. Xử Nữ như người mất hồn, chẳng biết có ai tới, cô phản ứng thật chậm, lúc sau mới giật mình.

Xử Nữ từ từ xoay đầu nhìn lên người sau lưng mình, Sư Tử không muốn cô nhìn thấy anh lúc này liền lấy mũ của áo trùm đầu cô để che mắt. Xử Nữ chỉ lại thấy bóng tối phía trước, lạc lõng.

Sét đánh bất chợt cùng tiếng sấm, Xử Nữ lại run rẩy co người, anh cúi xuống vòng tay ôm cô vào ngực mình, lấy hai tay bịt tai cô lại, để người cô dựa vào người mình như lần cô lấy áo mình đắp cho anh khi anh bị thương – ngày đầu tiên cô và anh gặp nhau, cô đã ân cần với anh như thế.

Anh đã rung động với người con gái này từ lúc ấy ! Đã muốn ở bên cô mãi mãi từ lúc ấy !

Biết là mình không nên làm thế này, nhưng con tim thôi thúc hành động anh, khiến anh phải làm như thế để người con gái này không phải đối mặt với sợ hãi.

Xử Nữ không cảm nhận được gì, không nghĩ thấy điều gì, mưa rơi xóa đi mùi hương đặc trưng mỗi người, chỉ còn lại cảm giác trống vắng, khiếp sợ với cảnh quá khứ lướt qua đầu. Cô đang shock với cái quá khứ kinh khủng ấy ! Cô đã chạy trốn nó rất lâu, cô một mình, máu me, tiếng hét, ánh mắt, tiếng súng, tiếng xe cứ bám lấy cô không ngừng. Cô đã chạy và lạc tới tận đây thì thấy ngọn hải đăng- ánh sáng khiến cô thấy lòng mình nhẹ nhàng hơn.

” Ai đó đang ôm mình !” Lí trí thức tỉnh cô dậy, cô cố ngoi lên xem mặt nhưng lại bị anh ta kèm xuống không cho cô nhúc nhích. Cứ như thế cô đã trong vòng tay ai đó một lúc lâu, cảm giác khó thở lại quay về, hình ảnh kí ức lại bất chợt ủa về khi tiếng sấm vang lên.

Xử Nữ rùng người ” Không, mẹ !!!!!”, cô hét lên như thế, cô lấy tay bám áo nơi lưng anh, cào cào mà cắn vào ngực anh. Cô đang trở lại cảm giác của một cô bé ngồi dưới chân cầu thang khóc trong cơn nín, không được hét, nhìn mẹ mình bị xe ô tô đâm phải và tiếng mẹ hét lên dằn dò không được khóc. Người mẹ chết ngay trước mắt, tiếng cha mình gục xuống đầu đó trong căn nhà bởi tiếng súng. Đau đớn tột cùng !

Sư Tử có ngạc nhiên, anh đưa tay vỗ về cô, anh trầm lặng ” Cô ấy đang nhớ lại kí ức sao?”. Nhìn người con gái trong tay đang trải qua những cơn đau tinh thần, anh cũng thấy mình như trở nên tê tái.

Bất chợt, Xử Nữ hét lên một tiếng ” Con không cần tranh nữa ! Baaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!”

Thấy Xử Nữ buông tay, tay cô rơi xuống đồng lá ướt, không thấy động tĩnh gì nữa, lúc này Sư Tử mới mở chiếc mũ ra, ” Cô ấy ngất rồi ư ?”

” Xử Nữ ! Xử Nữ !”

Anh lay nhẹ người cô, lúc này anh mới công cô được, chỉ có cô ngất đi anh mới công cô rời khỏi đây được, chỉ như vậy cô mới không thấy mặt anh, nghe giọng anh rồi nhận ra anh đã đến đây.

Anh quay người kéo cô lên lưng, mặc áo mưa, trùm mũ tránh mưa lại cho cô rồi đi vào rừng để trở lại ngoài kia. Đêm như dài hơn ,lâu hơn, tiếng người chạy đi vội vã trên nền đá lạnh, máu rơi dưới chân, không đau, người con gái trên lưng cứ bất tỉnh như thế mà chẳng biết tới những nỗi đau của người con trai này, chỉ nghĩ anh là kẻ phản bội, kẻ đáng ghét, kẻ đào hoa.

” Xử Nữ ! Gắng lên ! Anh xin lỗi”

Còn gì đau đớn hơn khi mà anh chỉ có thể bảo cô cố gắng bằng giọng nói trầm, như nói với chính anh. Anh hành động lặng lẽ, trầm kín như thế !

Yêu mà chẳng thể nói , tâm can bứt rứt, khó chịu vô cùng !

Nếu có kiếp sau thật sự, anh sẽ không làm xã hội đen, không làm những việc gây nguy hiểm đến người khác, nhất định, anh sẽ yêu cô thật lòng !

Yêu cô hơn cả kiếp này !

Thiên Yết đến nơi Sư Tử bảo tuy nhiên chỉ thấy mỗi xe Sư Tử, anh gọi điện lại thì thuê bao, cũng vì lo cho Xử Nữ nên anh cũng chạy xuống biển để tìm cô. Chạy đến khu đầu rừng thì bỗng thấy một chiếc điện thoại khi anh bất ngờ dọi đèn qua. Biết là có người đi qua, Thiên Yết leo lên, định chạy vào thì thấy có người chạy ra.

Sư Tử đang công ai đó chạy ra?

” Xử Nữ sao ?” Thiên Yết hét lên, Sư Tử đi ra đến cuối rừng và ra tới biển.

Thấy Sư Tử gật đầu, Thiên Yết liền tới giúp anh một tay, đỡ Xử Nữ xuống, mặt Xử Nữ ướt át, tái mét vì lạnh, tay chân lúng lằng.

” Anh công cô ấy về đi !” Sư Tử nhìn Thiên Yết nói .

” Còn cậu ?”

Thiên Yết hỏi lại, chẳng gì, Sư Tử cũng là người xuất hiện cứu Xử Nữ trước anh, khi Xử Nữ tỉnh lại, anh biết nói thế nào anh ghét nói dối vô cùng.

” Xem như tôi chưa từng đến, anh là người đến bên cô ấy !”

Sư Tử đôi mắt xa xăm, giọng buồn tênh, lãnh đạm vô tình anh để lại Xử Nữ cho Thiên Yết.

” Tôi sẽ đi lấy xe lại đây ! Đừng để cô ấy ngấm mưa quá lâu !”

Sư Tử chạy đi lấy xe, còn Thiên Yết công Xử Nữ trên lưng bước đi.

Xử Nữ chột cựa quậy trên lưng Thiên Yết, anh vui mừng hỏi cô ” Xử Nữ, em không sao chứ ?”

Cô không mở mắt mà chỉ thiêm thiếp, cô hỏi ” Ai đang công vậy?”

” Anh đây, Thiên Yết. Em yên tâm đi, có anh đây rồi !”

Thiên Yết an ủi Xử Nữ, Xử Nữ chột cười khẩy, cô dụi đầu vào cổ anh như tìm hơi ấm và chỗ dựa, giọng có chút khàn khàn, hai tay cô ôm chặt cổ anh như sợ bị bỏ rơi lần nữa ” Lại là anh nữa rồi. Thiên Yết, anh vẫn là người xuất hiện mỗi khi em cần !”

Rồi, Xử Nữ im lặng, có lẽ cô lại chìm vào giấc ngủ mộng mị, chuyện xảy ra, cứ như mơ rồi thức, chỉ là cô thức không đúng lúc và mơ không đúng thời điểm.

” Phiền anh đưa cô ấy về !” Sư Tử nhìn Xử Nữ trong xe một lần nữa, đảm bảo cô không bị làm sao, trông cô có vẻ mệt mỏi và ngủ ngon lành.

” Cảm ơn cậu ! Nhưng tôi sẽ không xin lỗi vì đã đánh cậu !”

Thiên Yết mở cửa xe tạm biệt Sư Tử lần nữa, Sư Tử gật đầu. Đợi xe của Thiên Yết đi hẳn, Sư Tử mới trở vào xe của mình, anh bật xe lên rọi sáng.

” Mong em sẽ hạnh phúc hơn khi ở bên anh ấy, Xử Nữ. ”

Sư Tử gục đầu xuống bánh lái, anh muốn chợp mắt một lúc, vừa rồi chạy đi tìm và công Xử Nữ dưới mưa lớn khiến anh mất sức nhiều. Với lại, anh đang có nhiều chuyện trong đầu, chợp mắt khiến anh đỡ phải suy nghĩ thêm.

Xem như Xử Nữ và anh có thể kết thúc hẳn, giải quyết chuyện thế giới ngầm , anh sẽ quay trở lại kết hôn với Thiên Bình. Rồi đến một nơi nào đó, anh vốn thuộc về và sống dưới một cái tên khác.

48. Tập 37: Tòa Nhà Diamond Tại Aswan City

Thiên Mệnh.

Chap 37 : Tòa nhà Diamond

Hai ngày sau khi Xử Nữ trở về từ biển đêm ấy .

” Con nhóc này, sang đó nhớ ăn uống cẩn thận đấy !”

Tiểu Dương vòng tay qua ôm Xử Nữ, vỗ lưng bảo ban cô. Lần này Xử Nữ sang Ai Cập cùng với Thiên Yết, không biết là bao lâu sẽ về. Mặc dù Thiên Yết bảo sẽ sang một đến hai tháng gì đó nhưng chừng ấy cũng là nhiều rồi.

” Ừ, tớ tự lo được ! Cảm ơn cậu ”

Xử Nữ cười, khuôn mặt hiền từ và có chút phảng phất buồn, và mệt.

” Có anh lo rồi, yên tâm đi.”

Thiên Yết xách va li đi tới ôm vai Xử Nữ, kéo cô lại gần người, anh luôn quan tâm tới cô từng cử chỉ một.

” Mà hứa là đừng để cô ấy một mình đó nhé ! ”

Tiểu Dương nhón chân thì thầm vào tai Thiên Yết, không để Xử Nữ nghe được.

Ban đầu cứ tưởng thuyết phục Xử Nữ đi du lịch khó lắm, ai ngờ vừa mở miệng thì Xử Nữ đã gật đầu tức thì, không nghi ngờ hay từ chối gì cả. Quả là chuyện tốt.

Chuyến bay cất cánh ngay sau đó.

Tại Ai Cập.

6.00 PM, Biệt thự số 4 đường D phố Z.

” Em mệt thì nghỉ đi, đưa đồ đây anh cất cho ! ”

Thiên Yết ngoảnh lại nhìn Xử Nữ hốc hác, chân bước chậm chạp, Xử Nữ lắc đầu.

” Không, em làm được ! Phòng em ở đâu ? ”

” Đằng kia, số 2 ấy ! ”

Xử Nữ nhìn một lượt rồi kéo va li đi tới mở cửa phòng, cô đóng cửa lại và nói với Thiên Yết.

” Em nằm nghỉ tí đây nhé. ”

Thiên Yết nhìn cô lo âu, cửa đóng sập lại, anh lại lúi cuội sắp xếp đồ và kéo đồ về phòng mình. Anh quyết trong chuyến đi này, phải dành lấy trái tim Xử Nữ một lần nữa, không để cho cô vụt mất .

Căn phòng Xử Nữ rộng, thoáng, thời tiết bên Ai Cập bây giờ đã là hơn nửa xuân rồi, nhanh thật, thời gian trôi qua trong chớp nhoáng. Ở Mỹ, cô chẳng còn để ý tới thời gian mình sống, xuân sang, hè tới, thu vội, đông trôi, giờ lại sắp thêm một mùa xuân nữa. thế mà chuyện gì cũng chẳng ra chuyện gì cả. Cuối cùng, cái còn lại chỉ thể những mộng mơ vô cớ, hư ảo, thực mà hóa ra là không.

Bầu trời đêm bình yên, chẳng có một ngôi sao nào cả, chỉ thấy xa kia những ánh đèn điện của thành phố Aswan, lấp lánh như sao. Xử Nữ đứng tựa tay mình trên khung cửa sổ, ánh mắt nhìn vào nơi nào đó- Một ngôi sao lớn khổng lồ nổi bật trên không trung.

” Sao có ngôi sao lớn vậy ? ”

Xử Nữ dụi mắt để xem mình có nhìn nhầm không, dụi đến mấy lần, ngôi sao đó vẫn cứ hiện ra. Một ngôi sao năm cánh lấp lánh, ẩn hiện trong đêm, thật tuyệt đẹp. Cứ như giữa bóng tối nơi địa ngục hiện lên một tia sáng mặt trời, giữa vũ trụ bao la vẫn có những hành tinh tỏa sáng, giữa bầu trời mênh mông đen ngòm vẫn có một ngôi sao ngồi ngời.

” Thì ra mình vốn không cô đơn, tuyệt vọng. ” Cô mỉm cười, ngây ngất trước vẻ đẹp ngôi sao lớn ấy, tâm hồn trở nên thanh tịnh hơn ” Giống như trong những kí ức đau thương thì vẫn còn những nụ cười tỏa nắng đâu đó . Thế giới thật rộng lớn, tuyệt vọng, đau thương đến cỡ nào thì vẫn có một chút hi vọng và sức sống ! ”

Đau khổ, thì chỉ cần vượt qua là được rồi ! Mà sẽ làm được mà Xử Nữ ! Điều mà làm bây giờ là gượng dậy và học cách quên đi yêu thương đó !

Mày cứ giữ những tổn thương trong lòng thì chỉ khổ mày mà thôi.

Cô nhẩn nhủ với lòng mình , yêu thương Sư Tử là chuyện tốt, yêu nhu cầu tất yếu của con người, tuy nhiên, không nên vì tình yêu, nhất là khi đối phương là kẻ giả dối, mà hủy hoại bản thân mình. Trong đêm mưa giông ấy, cô đã nghĩ tới cái chết, trong lúc đau đớn nhất, cô đã nghĩ tới những điều bậy bạ, thế rồi, như Thiên Mệnh sắp đặt, quá khứ trở về làm cô run sợ mà trốn chạy, không kịp thực hiện ý định nghĩ quẩn ấy.

Thật là may, cô nên cảm ơn ông trời mới đúng !

Sáng sớm ngày hôm sau tại thành phố Aswan –Ai Cập.

Thiên Yết choàng khăn tắm trên cổ, người mặc chiếc áo phong trắng quần thung đi ra, tay xoa xoa đầu để tóc vào nếp, có vẻ như anh vừa tắm xong .

Nghe tiếng lọc cọc, mùi hương bay ra từ trong bếp, Thiên Yết cau mày đi vào nhòm ngó, anh vừa vào thì bắt gặp Xử Nữ đang mang tạp dề.

” Anh dậy rồi à ?”

Xử Nữ quay lại với mặt lấm lem, tay đưa lên trán lau mồ hôi, cười chào buổi sáng với Thiên Yết.

” Em đang làm gì vậy? Nấu ăn?”

Thiên Yết đến bên cô, nhìn vào nồi rồi nhìn cô cau mày, hôm nay Xử Nữ có vẻ rất vui, mới hôm qua còn ủ rũ, ngay sáng nay thái độ lại biến đổi 360 độ, có phần hơi khó hiểu. Thiên Yết với người lấy chiếc đĩa gấp một miếng rau trên nồi, Xử Nữ nhìn anh chăm chăm mong đợi nhận xét, mắt sáng loáng.

” Sao hả ? Ngon chứ ?”

” Ừm.... để xem...”

Thiên Yết vừa nhai vừa liếc mắt, anh lại gấp thêm một cọng nhỏ nữa, nhai nhai, mặt anh nhăn lại, xoa đầu Xử Nữ.

” Không ổn cho lắm....!”

” Sao vậy, mặn à ỉ, Xử Nữ liền lấy đĩa trên tay Thiên Yết, cô cũng gấp thử một miếng, ” Chẹp... có gì đâu nhỉ. Đâu có mặn !”

Cô quay sang nhìn Thiên Yết với ánh mắt khó hiểu, anh cười, cốc đầu cô hai cái, lấy khăn thắt chéo quanh cổ đi ra ngoài.

” Ngon lắm, ngon lắm.... ”

” Xì, Xử Nữ bĩu môi khi bị Thiên Yết trêu chọc ngay từ sáng, cô nói với khi thấy anh đi ra phòng ngoài ” Nhanh rồi quay lại ăn sáng nhé !”

” Ừ, đợi anh thay đồ cái đã. Sáng nay anh có cuộc hẹn với đối tác .”

Một lúc sau, XỬ NỮ và Thiên Yết ngồi trên bàn ăn, hai người vừa ăn vừa nói chuyện .

” Em có muốn đi chơi đâu không. Anh đưa em đi !”

Thiên Yết gấp thức ăn vào bát cho Xử Nữ, đầu vẫn không ngừng suy nghĩ về cuộc hẹn sắp tới.

” Anh bảo có việc mà, em không muốn vì em mà anh lỡ hẹn người ta”

” Không. Cuộc hẹn kết thúc anh sẽ đưa em đi ! Nhanh thôi.”

” Thôi, không cần đâu, Xử Nữ từ chối, không thể phiền anh nhiều hơn nữa, lát sau cô lại suy nghĩ, đã sang đây rồi, nhất định phải đi chơi đâu đó mới được, cô chẹp miệng ” Mà anh này, anh có thể cho em mượn xe được không? Em muốn đến một nơi !”

” Một mình ư ? Vậy để anh bảo người đưa em đi, để em đi một mình anh lo lắng!”

Thiên Yết dừng ăn, chăm chăm nhìn cô dò hỏi.

” Không, không !!” Xử Nữ lắc đầu ngoan cố, cô không muốn phụ thuộc vào tái xế, như thế rất khó đi lại và mất tự do ” Em lái được . Em có bằng xe rồi, yên tâm đi. ”

” Vậy em định đi đâu ! ”

” Một nơi, em vừa mới phát hiện. Không nói cho anh đâu !”

Xử Nữ nháy mắt im tiếng và không tiết lộ gì với Thiên Yết, cô muốn mình riêng tư một chút.

” Được thôi. Tùy em. ”

Xử Nữ thích thú với chiếc xe mà Thiên Yết cho cô mượn, nó nhỏ nhắn xinh xắn lại có chút cá tính, đúng kiểu cô thích.

” Ấy dà.... Mình muốn đến đó quá !”

Xe cuối cùng cũng lăn bánh sau một hồi Xử Nữ chạt vật với cái công tắc nguồn, vì là xe mới nên hơi khó sử dụng, với lại lâu lắm rồi cô mới lái xe lại, phải nói là đã 2 năm kể từ khi học lái xe.

Đường thành phố Aswan rất đẹp, những con đường xanh rì bóng cây, sạch sẽ, người đi lại không nhiều, nên chẳng có cảnh ùn tắc như bên Mỹ.. Đi trên đường cao tốc nhìn xuống bên dưới, cứ như là đứng trên trời ngắm hồ nước. Đây là trung tâm du lịch nên hồ bơi xuất hiện với tần suất dày đặc, cứ mỗi tòa nhà cao tầng hai bên đường là có một hồ bơi, cỡ nhỏ cỡ lớn. Bên kia đường là dòng sông trải dài, xa hơn một chút là cảnh tàu thuyền du lịch đi lại trông nhộn nhịp, tươi vui mà yên bình.

Xử Nữ đang trên đường đến nơi có ngôi sao khổng lồ ấy, sáng sớm cô đã lên mạng để hỏi và biết được đó là Biểu Tượng của Tập Đoàn Diamond, và đó là khách sạn- một trong những trung tâm của tập đoàn ấy. Cô may mắn mãi mới có được đường đi đến đó, nó cũng gần chỗ cô ở, chỉ cách cô một khu phố lớn, đi bằng ô tô sẽ chỉ mất có 10 phút gần.

” Rẽ trái sao?”

Thấy trên bản đồ bảo phải rẽ trái, Xử Nữ đang đi thẳng thì quay bánh lái đột ngột, do không quen với tay lái của loại xe cho lắm khi quay bánh thì xe bỗng nhiên trượt một đường dài.

” Kitsttttttt..... Độp.....!”

Xử Nữ hốt hoảng, nhìn lên thì thấy xe mình đã đâm phải xe phía trước, tay run run mở cửa.

” Chết rồi. Phải làm sao đây !”

Cô vội vã chạy lại phía xe người ta, gõ cửa xe, khuôn mặt hiện lên vẻ lo lắng, cô mở lời bằng Tiếng Anh.

” Xin lỗi anh. ”

Cửa kính xe từ từ mở xuống, một người đàn ông với khuôn mặt anh tú hiện lên, người có đôi lông mày rậm, đậm, sống mũi cao thanh thoát, và mái tóc đen láy được vuốt cao chỉnh tề. Người anh ta tỏa ra khí chất thanh cao, trang nghiêm, và lịch lãm.

” Xin lỗi , thật bất cẩn khi tôi đã đâm vào xe anh !”

Xử Nữ lúng túng vén mái tóc ra sau để chào hỏi chân thành hơn, cần phải cư xử đúng mực. Người đàn ông đó có vẻ hiểu vấn đề, anh ta mở cửa xe, Xử Nữ lùi chân lại, anh ta bước ra. Người đàn ông này cao to, vạm vỡ, đôi chân dài miên man, cao hơn Xử Nữ hơn một cái đầu.

” Tôi sẽ làm thủ tục và đền bù cho anh. Thật xin lỗi, chúng ta có thể trò chuyện chứ ?”

Xử Nữ đã bình tĩnh trở lại, giờ chỉ có thể xin lỗi và chấp nhận đền bù cho người khác chứ làm được gì nữa. Cô nhìn chiếc xe tội nghiệp vừa mới mượn xong thì lại bị đâm cho trầy bóc ra thế kia, mùi sơn còn mới mà đã bị thương.

Người đàn ông nhón người nhìn sang, tay vẫn bỏ túi quần, anh ta mở lời, lần này anh ta nở nụ cười.

” Không sao, tôi không bận tâm đâu.”

” Anh này nói được Tiếng Anh, may thật. Vậy thì dễ trò chuyện rồi !”, Xử Nữ thở phào nhẹ nhõm nghĩ thầm.

” Không. Tôi có lỗi, làm thế đâu được !”

Xử Nữ vẫn cố chấp, ngay ngày đầu tiên sang đây đã gặp chuyện xấu, gây ấn tượng không tốt thì sẽ không gặp được may mắn.

Cô lấy bút giấy ra đưa cho người đàn ông này ” Phiên anh ghi địa chỉ tài khoản, tôi sẽ gửi tiền qua cho anh.

”

Người đàn ông do dự, cứ nhìn Xử Nữ, định nói gì đó thì bỗng nhiên có một người chạy đến, ghé vào tai anh ta điều gì đó. Anh ta càu mày, gật đầu, rồi quay sang nói với Xử Nữ với vẻ vội vàng trước khi trở lên xe.

” Không cần đâu . Tôi phải đi rồi!”

Chiếc xe tiến thẳng lên phía trước để lại Xử Nữ một mình ngơ ngác, ngạc nhiên chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Đây là lần đầu tiên cô gặp người bị nạn mà không bắt bẻ lại còn tốt bụng cho qua, trước đây, nếu cô mà đâm, húc phải ai thì chỉ có đường bắt đền thôi.

” Người này kì lạ thật.... !”

Chẹp miệng và bảo rằng may mắn, Xử Nữ quay lại xe để tiếp tục chuyến đi của mình, tuy nhiên, dưới chân cô, chính cái chỗ lúc nãy cái xe đó đỗ có một chiếc chìa khóa.

” Chìa khóa à ? Loại này chẳng phải hay dùng để mở mấy cái két sắt sao ?”

Chiếc chìa khóa này là loại đặc biệt và chỉ dùng trong giới giang hồ. Xử Nữ nhận ra nó ngay bởi vì hoa văn trên đó, hoa văn hình đầu lâu trắng tinh in trên nền đen, hồi đó cô thấy Sư Tử sử dụng nó. Vậy thì người vừa rồi chắc hẳn không phải là người thường ?

Thế nhưng, chiếc xe đó đã đi, và chìa khóa nằm trong tay Xử Nữ.

Cô lên xe, nổ máy và tiến thẳng đến nơi có hình ngôi sao khổng lồ vừa thấy ngày hôm qua.

Địa điểm đến là một tòa nhà cao cấp với tổng diện tích phải lên đến chục nghìn mét vuông, ngay cái khu đại sảnh đã phải gọi là cực lớn và tráng lệ. Xử Nữ đưa chìa khóa xe cho người bảo vệ rồi đi vào phía trong, cô không quên chỗ Ngôi sao lớn đó, ở sân thượng và phải đi bằng thang máy.

Tốc độ thang máy ở đây phải khiến cho người khác ngạc nhiên, 35 tầng và 2 phút, Xử Nữ cập bến ngay sau đó.

Trên đây không phải là sân thượng bình thường mà là một bãi biển thu nhỏ được thiết kế rất tỉ mỉ, cát , nước, hồ bơi, đều là thật, còn có cả cây nhân tạo, bàn ghế, v.... Thật ngưỡng mộ những nhà kiến trúc của Ai Cập . Liếc mắt nhìn sang phía xa kia nơi có cây tạo thành vòm tròn lớn, ở đó..... Chính là ở đó.

” A Big Star !Ngôi sao lớn đây rồi !”

Xử Nữ hét lên vui mừng, trong mắt cô, ngôi sao ấy lấp lánh ngay cả ban ngày bởi có nắng chiếu vào, nắng phản lên những tấm gương trên ngôi sao, rồi phản lại những tấm kính đối diện tạo nên một không gian thật sáng rực, huy hoàng và có phần lãng mạn .

Ban ngày thôi mà cũng đẹp thế này chắc ban đêm phải đẹp lắm !

Màu nắng vàng, màu xanh của cây, của trời, màu trắng thuần khiết của mây, ẩn dật, nổi bật qua tấm gương lớn trên ngôi sao. ĐÚNG là một ngôi sao tuyệt vời giữa trời xanh !

Xử Nữ bắt giắc lùi chân lại, với tay ra sau để vịn lấy chiếc ghế và ngồi xuống, mắt vẫn không rời ngôi sao lớn với cảnh sắc nên thơ, trong lòng , cảm giác thanh thản ùa về thật dễ chịu và thư thái.

Bỗng nhiên, do chiếc ghế trơn hay là do chiếc giày cao gót của cô trơn nên Xử Nữ trượt chân và sắp ngã ỵnh ra sau. Một bàn tay ai đó với tới cầm lấy tay cô và kéo lên bắt chột, Xử Nữ thoáng thót ngược lên, khuôn mặt lúc sáng xuất hiện, cô vừa chút giật mình, vừa ngại ngùng vừa ngạc nhiên.

” Cận thận !”

Xử Nữ vẫn chưa thể nói ra lời mặc dù đã đứng dậy vững vàng, người có xe cô vừa đâm lúc sáng, sao lại xuất hiện ở đây . Thật trùng hợp.

” Ở đây, đâu được đi giày cao gót. Cô không biết sao?”

Người đàn ông này nói và ánh mắt nhìn về phía bảng quy định, Xử Nữ ngoảnh lại đọc, sự bối rối hiện rõ lên mặt.

” A.....!”

Lúc này mãi tìm kiếm ngôi sao đó nên cô cứ thế mà đi thẳng luôn.

Người đàn ông đó không nói gì, anh ta quay đi, cứ như xuất hiện bất chợt, thành linh. Xử Nữ chợt nói, cô móc túi lấy chiếc chìa khóa và đưa cho anh ta.

” A, tôi, à, không biết cái này có phải của anh không ?”

Người đó dừng chân lại, mắt nhìn chìa khóa, Xử Nữ vẫn im lặng chỉ để nghe có phải không ?

” Sao cô có nó ?”

Cuối cùng anh ta mở lời, vẫn cái vẻ phong thái chững chạc và điềm đạm.

” Tôi nhặt được trên đường, chỗ, tôi dựng xe anh. Nó là của anh chứ ?”

Người đàn ông đó nhận lại chìa khóa và bỏ vào một ngăn túi nhỏ trên tà áo phía trong ” Đúng. Cảm ơn cô !”

” Không có gì . Chỉ là tình cờ thôi !” Xử Nữ gãi đầu, cô cười ngượng, thở phào nhẹ nhõm.

” Vậy tôi đi đây !”

Lại đi, anh ta đi thẳng một mạch, cái bóng lớn ấy khuất dần ở nơi cửa vào sân thượng. Xử Nữ nhìn một lúc rồi lại quay về chủ đề của mình : Ngắm sao.

Một cuộc gặp gỡ kì lạ và tình cờ.

Tầm trưa, khi cái nắng gắt bắt đầu lên, cả sân thượng rộng lớn đã bị nắng bao trùm, Xử Nữ ngủ quên trên chiếc bàn chọt tỉnh dậy vì thấy nóng rát nơi bàn chân, hơi nóng bốc lên từ mặt kính. Cô vươn vai, dụi mắt, nhìn xung quanh, đâu đâu cũng nắng, nơi cô ngồi là dưới một bóng cây.

Bất chợt tay cô vớ vào một tờ giấy để trên bàn, nó để trên chiếc túi của cô, một dòng chữ nghiêng được nắn nót rất đẹp, nét chữ thanh thoát.

” Quý cô, tôi có thể hẹn gặp cô tối nay chứ, tại tòa nhà Diamond này. Xem như là để cảm ơn về chiếc chìa khóa, nó rất quan trọng với tôi, tuy không thể hiện ra vẻ bên ngoài nhưng tôi thật sự cảm ơn cô. Kí tên : Calvin Eden !”

” Calvin Eden ? Tên người đàn ông đó à ?”

Xử Nữ trầm mặc, cô nhìn sang tấm danh thiếp ngay dưới tờ giấy luôn, chẳng có gì ngoài cái tên Calvin Eden.

Trở về nhà vào bữa trưa, khi vào đến nhà, một mùi thức ăn xộc vào mũi, Xử Nữ vớt chiếc túi lên ghé rồi chạy vào bếp luôn.

” Thiên Yết, anh nấu gì đó ? Thơm vậy ?”

” Về rồi à? Sao, có tìm thấy được nơi đó không ?”

Thiên Yết trông thật bảnh khi mặc tạp dề, cái dáng đàn ông trưởng thành hiện rõ mồn một. Anh đúng là một người đàn ông lí tưởng cho các cô gái, tuy nhiên lại không phải lí tưởng của cô.

Xử Nữ ngồi phịch xuống bàn, ” Có, nó đẹp thật đấy ! Em sẽ đến đó một lần nữa, vào tối nay ! Còn anh, công chuyện ổn cả ?”

Thiên Yết tắt bếp, và để thức ăn lên bàn, anh cởi tạp dề và ngồi xuống ngay cạnh đó ” Khách hàng anh làm mất chìa khóa kết sắt, anh ta để toàn bộ tài liệu và hồ sơ trong đó. Thật bất cẩn, may sao lại tìm lại được, thế là buổi họp diễn ra muộn hơn 1 tiếng. ”

Nghe Thiên Yết nói, Xử Nữ thấy điểm trùng hợp, chìa khóa kết sắt, cô lên tiếng hỏi ” Thế khách hàng của anh tên gì ?”

Thiên Yết đáp ngắn gọn, ” Calvin Eden!”

” Calvin Eden !!!!!” Xử Nữ hét lên , sao có chuyện trùng khít như thế, trái đất thật là chật chội .

” Sao vậy ?” Thiên Yết cau mày khi thấy Xử Nữ ngửa cái mặt ra tận sau ghế, có vẻ ngạc nhiên lắm.

” Không, trùng tên với một người em vừa quen thôi!”

” À, mà tối nay, em có muốn đi với anh đến dự tiệc của đối tác không. Tiệc chúc mừng sinh nhật !”

” Không, em có nơi phải đi rồi ! Em đã hẹn với người ta !” Xử Nữ xua tay, trong đầu cô hiện lên những dòng chữ của Calvin Eden.

” Vậy cũng được, em không thích ồn ào mà ! Thôi, rửa ráy mà ăn cơm !”

Thiên Yết đứng dậy xem nồi canh trên bếp đã sôi chưa, Xử Nữ cũng trở về phòng thay đồ và chuẩn bị cho bữa trưa của mình.

Cùng lúc ấy, siêu xe Lamborghini Veneno dừng lại tại căn biệt thự trong khu cao cấp trực thuộc thành phố Aswan, Ai Cập. Sư Tử bước xuống trong quần vest và áo sơ mi trắng, anh đi từ từ trên đường vào nhà, người người cúi chào để chào đón lão đại của họ.

” Kính chào Lão Đại !”

Khí chất ngùn ngụt, khuôn mặt tuấn tú lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời, những bước chân dài hiên ngang đi trên nền đỏ.

” Miễn !”

Lần này sang Ai Cập, một là để đối chất với bang chủ trước của Hắc Tề, hai là để tiêu diệt tận gốc bọn tân binh mới nổi bên Mỹ. Lần này là kỉ niệm sinh nhật thứ 38 của Calvin Eden- Con trai của Jepten- Cựu bang chủ Diamond – Bang Hắc Tề tham gia, anh ta là người có uy quyền nhất bên giới giang hồ tại Ai Cập này, và các nước lân cận, nổi tiếng ra toàn bộ thế giới. Dịp này tất nhiên bọn tân binh mới nổi sẽ sang đây lấy lòng, nịnh nọt anh ta để kiếm đường đi ỉn. Bang khác thì Sư Tử không quan tâm, anh chỉ cần diệt hết tân binh ngăn đường anh bên Mỹ bao gồm : Hắc Đạo, Hắc Song, Ân Dương, Tư Mã.

Ma Kết đi sau Sư Tử - Devil, vào trong tòa nhà, tại phòng họp cao cấp, được xây dựng đặc biệt để chống nghe trộm, hai người vừa vào thì một loạt cái đầu cúi xuống.

” Lão Đại !”

” Miễn !”

Sư Tử- Devil phủ áo ngồi xuống, ung dung tự tại, mỗi ánh mắt liếc nhìn đều sắc lạnh và bốc mùi máu tanh.

Phòng rộng và nhiều ghế duy chỉ có 7 người ngồi, đây là những thuộc hạ đắc lực của Devil, và hiện đang hoạt động bên Ai Cập, những người còn lại đều phân tán khắp nơi để làm nhiệm vụ .

A Bách – Tay tĩa súng đẳng cấp khét tiếng của Tử Phái Bang

Beck Time – Người được mệnh danh là ” Vua Võ ’, thông thạo 7 loại võ, mỗi loại đều đạt đến trình độ cao siêu. Hiện giờ, đang học võ thuật Trung Quốc từ Sư Tử.

Speed Kim – Vua tốc độ- Kẻ Hủy Diệt trong giới xe của thế giới ngầm.

Austin Dial – Hacker với trí thông minh tuyệt định, đệ tử của Devils.

Ma Kết – Một trong những nhà sáng chế về vũ khí và các thiết bị khoa học, sáng chế thuốc nổ và chất cực độc.

Hoàng Đạo – Người có đôi tai nhạy bén, nghe được âm thanh cách 10km và chạy cực nhanh. Tài bắn súng không thể thua A Bách chút nào, hai người này lúc nào cũng song kiếm hợp bích.

Cuộc họp bắt đầu đi vào ý chính, cấp bách .

” Tối nay chúng ta sẽ có buổi tham dự tiệc sinh nhật của Calvin Eden tại tòa nhà Diamond. !” Ma Kết bắt đầu phổ biến nhiệm vụ .

” Ai cũng phải có mặt, tuy nhiên nên cải trang và phân tán tại các vùng tối. Hãy theo dõi và tính toán một cách cẩn thận xác thực có bao nhiêu tân binh từ nước Mỹ tới, điều đó bọn chúng có âm mưu gì. ”

” A Bách chịu trách nhiệm xem xét tình hình từ tầng 1 đến tầng 10 !”

” Time từ tầng 10 đến tầng 20”

” Speed Kim tầng 20 đến tầng 30 ”

” Hoàng Đạo từ tầng 15 đến tầng 20, cậu phải đảm bảo rằng nghe được mọi thông tin từ các bang khác. Nếu không nhầm, tối nay bọn chúng sẽ hành động và sẽ có ít nhất 2 vụ nổ xảy ra. Calvin Eden là người thông minh, anh ta sẽ ngăn chặn điều đó, các cậu phải làm sao để vụ nổ đó vẫn xảy ra nhưng dẫn con mồi vào giổ đi !”

” Austin Dial xâm nhập vào hệ thống điều khiển của tòa nhà và thực hiện cúp điện, tạo hiểu ứng cháy giả, gây náo loạn trong tòa nhà, làm nghẹt thang máy và đóng kín toàn bộ cửa sổ lại. Lúc đó chúng sẽ hành động !Đảm bảo rằng, vụ nổ xảy ra thì ta đã ra ngoài an toàn. ”

” Tầng 30 đến 35, tôi và Ma Kết sẽ lo. Các cậu tập trung cao độ vào, chắc chắn 100% mọi việc xảy ra đúng như kế hoạch. !”

” Vâng !!”

Tất cả đồng thanh hô rõ, Devil nhìn qua một lượt rồi cười tự mãn, để xem lần này mọi chuyện có giải quyết được một cách triệt để.

Md

49. Tập 38.1 : Vụ Nổ Bất Ngờ (Phần 1)

Xử Nữ chọn ình chiếc váy màu hồng nhạt, ánh mắt vẫn nhìn về Big Star đang lấp lánh đằng xa ấy, một cảm giác tươi vui trong lòng le lói, nhanh chóng rồi lụi tàn. Cô không vui vẻ khi chọn đồ để đi chơi, mặc đẹp để làm gì, đâu phải để cho ai đó thấy mình đẹp, mà chỉ đơn giản là để thể hiện phép lịch sự với người mới. Người mới đó- anh ta như thế nào?

Cô bước xuống lầu và bắt gặp Thiên Yết đứng ở cửa lớn tại phòng khách, anh chọn ình bộ vest xám rất đẹp. Nghe tiếng đế giày vang lên trên thềm nhà, Thiên Yết ngoảnh lại, bắt gặp Xử Nữ trong bộ váy thuần khiết, cô hiện lên như một thiếu nữ e dè bên ánh đèn đêm. Trong lòng anh có chút xót xa, nhiều chuyện đã lấy đi mất nụ cười tự nhiên của cô. Xử Nữ đẹp, rất đẹp, rất trong sáng và thanh tao nhưng nụ cười của cô, tắt ngấm từ lúc nào. Trong mắt cô, bóng tối lấp đầy dần, cô đứng bên cạnh Thiên Yết và nhìn về phía trời đêm xa kia.

” Anh chưa đi à ?”

Giọng cô thủ thỉ, Thiên yết giật mình, mãi ngắm xử nữ , anh quên bằng cô đến từ lúc nào.

” À, chưa, đợi em đi rồi anh mới đi.”

Xử Nữ trầm mặc và im lặng trong mấy giây, cô lại mở lại, cái giọng nhẹ nhàng có chút khàn nơi họng.

” Sao anh cứ đợi vậy, sao anh cứ đợi hết lần này đến lần khác. Đợi, lúc nào cũng đợi, đợi có gì là tốt chứ ?Anh là người thích chờ đợi đến vậy sao?”

Cô cảm thấy tức giận trong lòng, cái từ ‘ đợi’ , khiến cô thấy bức bách trong người.

” Em sao vậy ?”

Thiên Yết không nhận ra được suy nghĩ của Xử Nữ, anh nhìn cô lo lắng và có chút nghi hoặc trong đầu.

” Thiên Yết, nếu hơn 2 năm trước, anh nói thẳng luôn với em đi, không lên kế hoạch, không đợi đến đêm rồi mới nói cầu hôn em thì mọi chuyện có thể này không ? Chỉ vì anh đợi và lên cái kế hoạch ấy mới khiến em hiểu nhầm, em sang Mỹ, em yêu Sư Tử, anh lại xuất hiện. Anh cũng biết em yêu Sư Tử mà, anh vẫn bảo anh sẽ đợi em, đợi đến khi em quên được anh ấy , đợi đến khi em và anh ấy không còn là gì của nhau nữa. Đây, cái chuyện anh muốn cuối cùng cũng xảy ra rồi, và giờ anh lại đợi em. Rốt cuộc là anh đợi cái gì ?”

Nước mắt Xử Nữ khẽ rơi, cô hận mình, hận tình yêu, hận những cảm xúc của cô, giá như cô có thể yêu Thiên Yết một lần nữa, cô sẽ bù đắp cho anh vì những hiểu lầm của cô. Nhưng tình yêu, một khi đã qua thì không thể níu kéo được, tình cảm không phải là một món hàng trả giá đi trả giá lại, tình cảm là thứ một khi đã mất đi thì không thể lấy lại được nữa. Thiên Yết bảo anh sẽ đợi cô, chẳng lẽ anh không biết cái kết sao, anh làm vậy chỉ là mù quáng, là tự gây tổn thương cho anh thôi.

” Vậy em muốn anh phải làm sao, không đợi em, thì anh phải làm gì. Anh yêu em cũng không được, anh chờ em cũng không xong. Giờ em muốn anh rời xa em, bỏ mặc em với những đau khổ sao? . Anh không làm được. ”

Thiên Yết cũng thấy bức mình, tối nay, cả anh với cô, ai cũng thấy không khí xung quanh thật ngột ngạt. Một linh cảm không tốt xảy ra, hai người nhìn nhau, ánh mắt đỏ ngầu vô cảm.

Hai chiếc xe đi hai nơi trong im lặng, mỗi người mỗi ngã.

Xử Nữ căn bản là không muốn Thiên Yết quan tâm cô hơn nữa, anh nên tìm một người khác xứng đáng với anh, anh là một người tốt, hoàn hảo, học vấn cao, lại sống tình cảm, cô không xứng, cô đã gạt bỏ tình yêu của anh mà ra đi. Giờ cô thấy bản thân mình có lỗi.

Lại im lặng, trong mắt có chút ướt át.

Thiên Yết vừa lái xe vừa chống cằm suy tư, Xử Nữ có vẻ đã suy nghĩ rất nhiều, cô nổi cáu với anh, nhưng anh biết cô lo cho anh, cô không muốn anh chờ đợi trong vô vọng. Nhưng cuộc đời vốn chưa bao giờ có dấu kết nếu không có Thiên Mệnh !

Xử Nữ bước xuống thềm tòa nhà Diamond, cô đến đây sớm hơn dự định, cô muốn đến ngắm Big Star hơn là cuộc hẹn với anh chàng Calvin Eden.

” Cho tôi xem danh thiếp của Calvin Eden ?”

Người bảo vệ đưa tay ra ngăn không cho Xử Nữ vào tòa nhà, cô lùi lại vài bước, hơi khó hiểu, xin danh thiếp của Calvin Eden, sao lại xin cái đó ?

Cô nhớ đến tấm danh thiếp bạc trắng lúc sáng, liền lấy từ trong túi ra đưa cho anh bảo vệ. Anh ta nhận lấy và thay đổi sắc mặt 360 độ, liền cúi gập người xuống chào lễ phép, kính cẩn và còn dùng cả kính ngữ.

” Xin mời tiểu thư đi lối này !”

Anh ta chỉ tay về phía thảm đỏ bên trái , Xử Nữ liếc mắt nhìn, tối nay có gì đó đặc biệt, người đến đông hơn lúc sáng, khung cảnh bên đêm hình như trắng lệt hơn bọn phần. Ánh đèn phản qua tấm kính lấp lánh huyền ảo.

” Vâng !”

Xử Nữ bước chân về phía thảm đỏ, cô đi nhẹ nhàng và cẩn thận . Anh bảo vệ không rời mắt khỏi Xử Nữ, giọng nói trầm ” Cô ta là bồ mới của Calvin Eden sao? Còn có cả thiếp bạc, chỉ có phu nhân mới có thiếp bạc thôi mà !”. Chợt hai tay anh ta nổi da gà, vừa mới nghĩ đến hai từ phu nhân, mặt anh ta tái mét.

Vào đến trong đại sảnh, cô như bị choáng ngợp bởi độ sang chảnh của những người trong này, tối nay mọi người ăn mặc rất khác, họ mặc như đi dự tiệc lớn. Xử Nữ bước từ từ và bắt đầu tham quan, lúc sáng cô chưa đi tham quan tòa nhà Diamond này được.

Đằng kia, trên cầu thang máy, ở tầng hai, nơi đó có bậc thềm được làm bằng những quả cầu pha lê khổng lồ, đang lấp lánh sắc màu, Xử Nữ bước đi lên đó, mà không biết rằng, nơi để quả cầu pha lê ấy, cái chỗ đứng sang trọng ngời ngời tỏa sáng đó, cái chỗ mà mọi ánh mắt đều đổ về - là chỗ đứng của Phu nhân Calvin !

Vô thức bước đến đó, Xử Nữ như trở nên nổi bật, những tia sáng lấp lánh từ dưới chân, trên đầu, hai bên, chiếu vào người Xử Nữ, chiếc váy hồng và làn da trắng của cô như được tô điểm, đã rực rỡ lại càng rực rỡ hơn. Mái tóc đen nhánh được vuốt sang một bên tôn thêm vẻ yêu kiều, thanh khiết của cô gái, mọi người ai nấy đều ngơ ngác, không chớp mắt mà ngắm nhìn.

” Cô ta, người đang đứng trên bậc thềm pha lê, quả là tuyệt sắc giai nhân !”

” Khí chất của cô ta cũng không tồi, cả người tỏa ra một ánh sáng dịu nhẹ !”

” cô ta có đường cong đầy chứ !”

” Ô, sao cô ta dám đứng lên đó, phu nhân mà thấy chẳng phải cô ấy sẽ chết sao?”

” Trời ơi, mới nghĩ đến phu nhân, tôi đã dựng tóc gáy lên rồi, bà ta là một phù thủy đội lốt thiên thần !”

Chỉ thấy đẹp nên Xử Nữ mới lên xem như thế nào, không ngờ ánh sáng pha lê này còn tuyệt hơn cả ánh sáng của Big Star trên tầng thượng, không ngờ đây quả là một thiên đường ánh sáng bảy sắc muôn màu. Cô mãi mê vui đùa với những thứ ảo diệu đó.

Đằng kia.

Thiên Yết vừa bước vào thì lặng người khi thấy Xử Nữ đứng trên bậc pha lê, anh không ngờ cô cũng xuất hiện ở đây , buổi hẹn cô nói là ở đây sao? Nhưng không quan trọng, Xử Nữ đẹp thật đấy, cô như thiên sứ vậy, trước giờ anh chưa thấy cô đẹp như thế này !

Calvin Eden xuất hiện tại đại sảnh để chuẩn bị cho buổi tiệc của mình, khi vừa bước ra, cả khán phòng trở nên sôi nổi, và bắt đầu giải tán đường đi cho người chủ tịch đáng kính này. Anh ta bước đi hiên ngang, thư thái và phong độ. Một người vệ sĩ hét lên khi thấy phu nhân xuất hiện, đồng thời bắt gặp Xử Nữ đang đứng trên chỗ mà đáng lẽ đó là chỗ của Chủ tịch Eden và phu nhân.

” Này, cô ta là ai thế, mau đuổi xuống đi !”

Tên vệ sĩ nói với người đứng bên cạnh, ra lệnh bắt Xử Nữ xuống. Tuy nhiên, hình ảnh kiều diễm của Xử Nữ lại lọt vào mắt Calvin Eden từ lúc nào, anh nhướn miệng cười nhìn cô, rồi đưa tay ra lệnh cho tên vệ sĩ.

” Không, để cô ấy đứng đó !”

Một người phụ nữ cao ráo với nước da ngăm nóng bỏng xuất hiện trong bộ trang phục hở lưng, đó là phu nhân Tagy – vợ của Calvin Eden, cô ấy được mệnh danh là Nữ Hoàng Doanh Nhân. Không chỉ nổi tiếng về sắc đẹp, tài đạt mà Tagy còn nổi tiếng về sự cầu toàn, khó chịu, nóng tính và bản tính kiêu căng.

” Cô kia !!!!!!!!”

Vừa đến, nhìn lên chỗ đứng yêu thích của mình thì thấy bỗng nhiên một cô gái từ đâu xuất hiện , Tagy hét lên .

” Người đâu, sao dám để con nhỏ bẩn thỉu đó đứng lên chỗ của chủ tịch và phu nhân hả !!!”

Cô ta lồng lộn lên, không thèm để ý đến mọi người xung quanh, vì tối nay cô và chồng cô là người nổi bật nhất.

Xử Nữ nghe tiếng hét thì giật mình nhìn xuống tầng, phía dưới đông nghịt người, cô không biết chuyện gì xảy ra, liền vội vàng bước xuống bậc.

Một tiếng vang lên, cả ngàn người dàn ra tạo thành lối đi ” Chủ Tịch đến !”

Một người đàn ông đẹp trai, bảnh bao, khí chất của một vị minh tinh bước đi nổi bật trong ngàn người, anh xuất hiện và tiến lên thẳng chỗ pha lê. Phu Nhân cũng vội vàng bước lên đó để sáng vai với chồng mình, lên đến chỗ, bà ta cúi gắt với Xử Nữ gọi bảo vệ lôi cổ cô ra.

” Còn chưa xuống ? Cô muốn chết hả ?”

Xử Nữ không hiểu chuyện gì, thấy sắc mặt của Tagy, cô có chút sợ liền vội vàng quay trở vào trong để đi xuống bằng thang máy, mặc dù cô đang ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Calvin Eden, người ta gọi anh là chủ tịch.

” Cô gái, cô không cần đi đâu đâu ! ”

Calvin nở nụ cười, anh nói thật nhẹ nhàng, từ tốn, mỗi lời anh nói ra khiến những cô gái ở phía dưới như chết ngất, Xử Nữ dừng bước lại, Tagy tức đến độ muốn lao đến cào cấu cô gái này.

” Ô, không, tôi phải đi ! Xin lỗi ! ”

Xử Nữ nói rồi chạy thật nhanh, cô đang bắt đầu hiểu chuyện, cô nhìn thấy băng rôn treo trên các tầng ” Happy Birthday to Calvin Eden ! ”, người ta gọi anh là chủ tịch, vậy thì tối nay cô hành xử không phải với buổi tiệc này rồi.

Calvin cau mày nhìn Xử Nữ chạy thục mạng, Tagy hả dạ, cô đang tính trong đầu phải khiến cho con nhỏ này chịu hình phạt gì đó.

Xử Nữ vốn ghét đám đông, cô ghét những ánh mắt và lời xì xầm, cô chạy lên tận Big Star, cô muốn lên đó, nơi đó là yên bình và an toàn nhất.

Tại Big Star, một nơi lung linh nổi bật trên nền trời đen, những ánh đèn tỏa sáng một vực trời thăm. Devil-Sư Tử đang thư thái thưởng thức hương vị rượu đang tan dần trong khóe miệng, ánh mắt anh có chút hương buồn đọng lại, anh đang suy nghĩ một vài thứ.

Về buổi tiệc hôm nay, vụ nổ sẽ xảy ra, người chết sẽ có, tuy nhiên anh không phải là người ra tay, mà là bọn tân binh, chúng đã cài trong này hàng tấn thuốc nổ. Vụ nổ này sẽ khiến cho tòa nhà chấn động, bọn tân binh sẽ cho nổ tầng 35 đến tầng 30, 3 tầng này là khu trung tâm lớn nhất của tòa nhà Diamond. Lần này anh sẽ cho bọn tân binh này rơi vào cũng một giỏ, đây cũng là lời cảnh cáo của anh đối với những kẻ chân ướt chân ráo vào giang hồ mà thích thể hiện !

Về những ngày ở Aswan, sẽ có nguy hiểm đến, một là đối đầu với Calvin nếu anh ta không trực tiếp ra tay thủ tiêu Hắc Đạo, mà còn giúp chúng, hai là bạn, không biết anh ta sẽ chọn cái nào.

Sư Tử bất chợt để suy nghĩ rơi vào lỗ hổng, anh nghĩ về những ngày tháng sau này. Đã lỡ bước vào con đường làm bang chủ thì hạnh phúc là thứ không thể mơ đến. Hình ảnh Xử Nữ lại hiện lên trong mắt anh, từng chút một, từng chút một, khiến anh đau khổ, anh đặt li rượu xuống và đi tới lan can.

Trời đêm thoang thoảng gió mát, trên tầng chẳng có một ai cả, anh đứng một mình, cái dáng cô đơn, tĩnh mịch giữa ánh sáng và bóng tối. Một chút nữa thôi, sẽ có hỗn loạn !

Thang máy dừng, Xử Nữ bước ra, cô đã lên tầng thượng, Không khí ở trên này có khác, chà, đúng là phong cảnh hữu tình mà. Ở dưới đông vui bao nhiêu thì trên này yên tĩnh bấy nhiêu, không còn nghe một âm thanh gì nữa.

Một đoạn nhạc dương cầm lẫn violong vang lên đâu đó, Xử Nữ nhẹ bước ngồi xuống bàn, chống cằm say sưa với những giai điệu bình yên vô cùng. Lòng cô thanh thản lắm !

Gió thổi qua, khiến mái tóc Xử Nữ tung bay nhẹ, một mùi hương bạc hà xộc qua mũi, Xử Nữ giật mình.

” Mùi của Sư Tử ? ”

Không, cô trấn tĩnh bản thân, lại bắt đầu suy nghĩ nhiều, cô phớt lờ nó, xóa bỏ hai chữ Sư Tử ra khỏi đầu và tiếp tục thưởng thức bản nhạc.

Hai người ở hai nơi, lưng đối lưng, chẳng ai nhận ra nhau trong cái tĩnh mịch như thế này. Một khoảng trời mênh mông và hai ngôi sao sáng ấy thế mà lại chẳng thể nhìn thấy nhau.

Thiên Mệnh chính là khiến cho hai người Gần mà Xa, Xa mà Gần. Cách nhau có mấy bước chân mà ngỡ như vạn dặm xa xôi.

Anh không nhận ra cô đang ngồi sau lưng anh, cô cũng không nhận ra được chủ nhân của hương bạc hà hồ phách đó là anh.

SƯ TƯ trầm ngâm, anh đưa tay lên nhìn đồng hồ, kim đồng hồ bắt đầu đến gần số 12 hơn. Sắp rồi !

8

7

6

5

Xử Nữ ngoảnh lại thấy có người đằng sau, cô đang muốn nhờ có thể chụp cho cô một bức ảnh với Big Star được hay không, cô mở lời.

” Anh gì ơi, có thể chụp giúp tôi một bức ảnh được không ?”

Nghe giọng nói, Sư Tư nghiêng đầu nhìn lại, cô ngồi diện với ánh sáng nên anh nhìn rất rõ.

9

Đôi mắt trong veo ấy, khuôn mặt ấy, mái tóc ấy, đôi vai nhỏ nhắn ấy hiện lên trong mắt anh, rõ mồn một. Là Xử Nữ. Cô vẫn đang nhìn anh, nhưng hình như không nhận ra anh vì anh đứng nghiêng người. Đôi mắt đợi chờ.

10

11

” Phụp ”

Điện tắt, kế hoạch được kích hoạt , anh nhìn cô trong 2 giây, nhận ra cô trong 2 giây, anh biết cô sắp gặp nguy hiểm bởi kế hoạch cô mình trong 2 giây.

Kim chỉ số 12! Đồng Hồ đánh 9 giờ tối.

Anh lao tới, trong bóng tối, nhanh như một con sói săn mồi, vồ tới và đẩy cô ra thật xa. Cô bay người vào cửa kính, anh ngã xuống đồng bàn ghế.

” BÙM BÙM !”

Tiếng nổ vang lên khiến toàn bộ căn nhà bắt đầu đầy khói, bộ bàn ghế nổ tan tành tứ phía. Máu bắt ra, tanh !

” Bùm !”

Không phải là tiếng pháo hoa, mà là pháo gây nổ, khói từ bốn ngã ủa về trong bóng tối . Cả tòa nhà Diamond, chìm ngập trong khói, bốn con mắt mập mờ, nhìn nhau, anh nhận ra cô. Khói mỗi lúc một dày hơn, Xử Nữ ngã vào tấm kính khiến khuỷ tay bị thương, cô hít phải khói mỗi lúc một nhiều, đôi mắt lần lần dần, mờ ảo.

Trong vô thức, cô vẫn nhớ là có ai đó chạy tới đẩy mình ra, tay mò mẫm, bò trên sàn nhà mà tìm kiếm, giọng nói yếu ớt.

” A....n..h... gì... ới.... Không sao.... Chứ ?”

Sư Tư vì đẩy Xử Nữ ra mà ngã ngay trên bộ bàn ghế cài thuốc nổ, anh vừa lăn sang một bên thì nó nổ ngay khiến mảnh vỡ bắn lên chân, đầu anh cũng bị thương, cái gì đó rất đau xẹt qua.

Một bàn tay nhỏ nhỏ tiến đến, là Xử Nữ, cô nắm được bàn tay ai đó rồi, cô mỉm cười.

” May quá ! Anh phải sống sót đấy nhé ! Cảm ơn !”

Cô nói được rồi ngất đi trong khói thuốc nổ, giọng nói yếu ớt thều thào, một giọt nước mắt bỗng rơi ra mà chẳng hiểu lí do.

Sư Tư lắc đầu cố gắng tỉnh táo, đôi tay anh bị nắm chặt lại, máu chảy qua mắt khiến mắt anh không nhìn được rõ, anh lay người ” Xử Nữ! Tỉnh dậy đi, đừng ngủ !”

Cô không nói gì, im lặng.

Mịt mù, khói trắng.

” Bùm !”

Tòa nhà rung dữ dội, hỗn loạn xảy ra, mọi tầng trong tòa nhà Diamond đều có khói thuốc, ai nấy đều cố mở cửa chạy ra nhưng mọi cửa kính để bị khóa, mọi thiết bị điều khiển bị đóng băng.

Hỗn loạn !

Thật sự là Hỗn loạn !

Tiếng người hét kinh hãi, khói thuốc vẫn tuôn ra tứ phía, ngạt, mùi thuốc súng nồng hơn, tiếng nổ ở tầng trên dày hơn.

” Tầng 35 đến 30 bị nổ” Một tên vệ sĩ báo cáo lại tình hình.

Tagy bám lấy tay chồng mình sợ sệt, Calvin cau mày, anh chợt nhớ ra, lẩm bẫm ” Cô gái đó !?”

Calvin đẩy tay vợ mình rồi chạy tới thang máy, đầu anh đang nhớ tới Xử Nữ, chắc là cô ấy ở tầng thượng, như vậy thì nguy hiểm.

” Chết tiệt thang máy không hoạt động !”

Thiên Yết đá vào thang máy, trong đầu anh, hình ảnh Xử Nữ cứ xuất hiện trong đầu, anh lo cho cô đến độ muốn giết người ngay tức khắc. Rốt cuộc là ai làm chuyện này? Thiên Yết quyết định chạy cầu thang bộ.

Calvin chạy xuống tầng hầm để đi đường hầm, tòa nhà này có một thiết kế đặc biệt, có thể đi từ tầng hầm đến các tầng khác bằng thang máy cần trục. Chỉ 5 phút sau, anh đã có mặt tại tầng 35 để giải cứu Xử Nữ.

3 người, 3 cách, rốt cuộc, ai chết, ai sống, ai được hạnh phúc, ai đau khổ ?

o[a+“.” S\$ -

50. Tập 38.2 : Vụ Nổ Phần 2

Tập 38.2 : Vụ nổ bất ngờ phần 2

Giữa cái nóng ngút trời và bầu trời đêm thăm thẳm, một vệt sáng nổi lên, những làn khói bao trùm cả một khu phố cách đó 2km, những âm thanh chấn động làm người dân hoang mang.

Trong tòa nhà, đã 2 phút, khí độc bắt đầu len lỏi, khi mọi người cảm thấy nôn nao, một lửa trong người và ngã xuống, một loạt người áo đen xông ra tứ phía từ các phòng. Chúng đeo khẩu trang, đeo kính và mặc áo chống đạn cấp cao.

Đó là tân binh của Mỹ- Liên Minh Hắc Đạo và Âu Dương.

Dự đoán của Sư Tử là đúng, bọn chúng xuất hiện để thủ tiêu Calvin Eden, trước mặt là lấy lòng, sau lưng là ngầm ngầm muốn cướp chức bang chủ và giết những bang chủ khác.

Tuy nhiên việc xảy ra không như mong muốn.

” Giết ! ”

Tiếng súng nổ lên lẫn át tiếng nổ, mùi khói đã nồng lại càng hắc.

Hắc Ưng nhếch miệng cười tự mãn, bắt tay cùng Âu Dương, hai người đang vui mừng trong hoan lạc, cười trên những vũng máu đang rơi.

” Ha ha, lần này cả Calvin và Devil sẽ chết chung một mồ ”

Hắc Đạo nâng ly rượu, mắt vẫn chăm chú quan sát tòa nhà cháy rực phía đối diện, Âu Dương ngồi lên ghế thoải mái.

” Để xem lần này tên Devil đó có sống tiếp được hay không, trước giờ hắn ta luôn dương dương tự đắc. Nếu sống sót thì cũng tàn phé ! ha ha ”

” Đến lúc ấy, chúng ta sẽ lên ngôi bang chủ !”

Những tiếng cười man rợ, kinh tởm vang lên, lửa vẫn cháy đỏ rực một trời.

Trên tầng thượng.

Big Star do nóng quá và những rung chấn khiến nó nổ tung, Sư Tử vội vàng quay người kéo Xử Nữ bay vào phía trong cánh cửa gỗ.

Có vẻ như mọi chuyện trở nên diễn biến khác, số thuốc nổ nhiều hơn anh tính, sao lại có chuyện đó ? Anh chỉ định dọa cho chúng một bài học thôi nhưng khói, thuốc nổ đều là thật, không phải là hiệu ứng giả. Có chút nghi hoặc dâng lên, anh đánh tay mạnh vào sàn.

” Chết tiệt, thằng phản bội !”

Đúng là có kẻ làm ngược lại lời anh.

Xử Nữ bắt đầu chìm sâu vào cơn mê man, cô cảm thấy khó thở, và bắt đầu nửa tỉnh nửa mê. Tiếng trực thăng vang lên đâu đó trên nền trời, có tiếng người gọi từ trên trời vọng xuống.

” Lão đại !”

Đó là giọng của Hoàng Đạo, anh ta đang lái trực thăng, Sư Tử gượng dậy đi ra ngoài để kéo dây vào bên trong, anh không thể công Xử Nữ với cái chân bị thương một nửa này, nếu không cận thần cả anh và cô sẽ chết trong lửa.

Thang dây được thả xuống, trực thăng xuống gần hơn một chút, Sư Tử đi ra ngoài và giấu mình trong khói.

” Mẹ ơi, mẹ ơi !”

Một tiếng van khóc vang lên đâu đó, đôi tai Xử Nữ rung rung, cô đang cảm thấy gì đó ngay bên cạnh, không biết là mơ hay là thật. Tiếng con nít khóc rõ mồn một, tiếng rên rỉ gọi mẹ, tiếng nói ấy sao khiến cô đau thế này.

” Mẹ ơi ! Hu Hu !”

Một hình ảnh người phụ nữ đập vào mắt cô, hét lên ” Pea ! Tỉnh dậy !”

Xử Nữ mở mắt bất ngờ, như gặp ác mộng, đôi mắt tìm kiếm, đúng rồi, tiếng khóc vẫn vang lên đâu đó.

” Ở đâu ?”

Cô bò đi bò lại trên sàn nhà để tìm tiếng khóc của đứa con nít, trong bóng tối, cô chỉ có thể lắng nghe.

” Hu Hu !”

Em bé đó khóc càng lúc càng to, Xử Nữ mỗi lúc lại càng thấy ghê sợ, cô đưa tay lên bịt lại mũi.

Tiếng khóc mỗi lúc một gần, ” Đây rồi, !”, Xử Nữ áp tai vào tường, một cảm giác nóng rực chạy qua mặt, cô giật mình hoảng hốt.

” Thang máy ?”

Hơi nóng làm cho thang máy cũng nóng theo, đứa bé ở trong thang khóc mỗi lúc một to hơn, Xử Nữ hét lên ” Em gì ơi, em không sao chứ. Có chị đây rồi, chị sẽ cứu em !”

” Huh u! Mẹ... mẹ.... Cứu mẹ em với... Mẹ em ngất rồi..”

” Mẹ?” Vậy, vẫn còn người trong đó, Xử Nữ lại mòm mòm tìm kiếm thứ gì đó, ” Phải có cái gì đó, khăn, đúng rồi, khăn trải bàn !”

Xử Nữ gượng dậy, chạy ra ngoài, lúc chạy lúc ngã, hết đứng dậy lại ngã, cứ như thế đôi chân cô tím lại vì bị mấy vụn thủy tinh cắm vào đầu gối chân.

Cuối cùng, Xử Nữ cũng túm lấy được một chiếc khăn trải bàn, nhờ mấy đốm lửa cháy, có chút ánh sáng mập mờ, cô trở vào để dăng hơn.

Xử Nữ đổ nước lên khăn rồi quần quay tay, cô đập cửa thang máy để trấn an em bé, phải làm cho em bé bình tĩnh, không hoảng sợ.

” Được rồi. Chị sẽ cứu mẹ em. Ngoan nào, em hãy làm theo lời chị. Bên người em có gì hay không, đèn pin, nước hay là thứ gì đó !”

Em bé có vẻ nghe lời, tiếng khóc nín lại, chỉ nghe tiếng nấc, giọng run run ” Có một chai nước khoáng thôi, một cái áo khoác!”

” Vậy tốt rồi, em lấy nước đổ lên áo khoác rồi quần quanh mũi, đừng hít khói, đổ nước vừa phải thôi, rảy nước lên cả người mẹ và em ! Như thế để tránh nóng tạm thời!”

” Vâng !”

Trấn an được em bé, giờ mới là lúc Xử Nữ rồi, cô chẳng biết phải làm thế nào để mở cửa thang máy. Những đám cháy nhỏ li ti lại vụt tắt, một màu tối lại bao trùm, tiếng nổ lách cách vẫn vang lên, một khung cảnh toàn là mảnh vỡ.

” Chị ơi, em phải làm sao nữa ? Nhanh lên, không mẹ em chết mất !”

” Em bình tĩnh nào, mẹ em sẽ không chết đâu. Chị sẽ cứu em !”

Xử Nữ đang loay hoay không biết phải làm thế nào thì bỗng nhiên, một bóng người từ ngoài đi vào. Cô liền hét lên nhờ cậy ” Ai đó cứu với !”

Sư Tử cầm lấy chiếc dây thừng để đưa Xử Nữ ra ngoài thì nghe cô gọi thất thanh, anh bước đến.

” Có người ở trong thang máy, một đứa trẻ và một người phụ nữ. Làm ơn giúp họ đi !”

Xử Nữ vừa nói vừa nài nỉ van xin, giọng khẩn cầu cấp bách, đôi tay cô run run nắm lấy chân của anh, Sư Tử lưỡng lự, nếu cô và anh không rời khỏi đây ngay thì sẽ chết, không lâu nữa, vụ nổ lớn nhất sẽ xảy ra. Hoàng Đạo vừa báo cho anh rằng Ma Kết là kẻ phản bội, anh ta không hề thủ tiêu thuốc nổ mà thay vào đó lại bổ sung thêm một lượng thuốc nổ lớn nhằm tiêu diệt toàn bộ người và tòa nhà trong này, Asutin Dial bi Ma Kết khổng chế làm sập điện . Điều đó khiến anh tức điên lên nhưng giờ không phải lúc, cả anh và cô phải đi đã. Nhưng Xử Nữ lại cầu xin anh cứu người.

” Làm ơn đi, nếu ở trong đó lâu, đứa bé đó sẽ chết và nghẹt thở !”

” Tránh ra đi !”

Sư Tử lạnh lùng, Xử Nữ lùi ra sau, cô thở phào khi biết có đàn ông, như thế sẽ dễ dàng cứu người hơn, anh bước đến thăm dò xem xét, Sư Tử vốn là người hoạt động trong bóng tối lâu năm, chỉ cần một vệt sáng nhỏ sượt qua, anh có thể nhìn được chuyện gì đang diễn ra.

Chiếc thang máy này đang trong quá trình đi lên và mới lên được một nửa. Bây giờ, anh phải leo lên đầu thang máy và nhảy xuống kéo họ lên, nhưng hiện giờ thang máy đang rất nóng, nguy cơ bỏng sẽ rất cao.

” Anh chị, cứu với, làm ơn !”

Xử Nữ vẫn cứ ở bên động viên cậu bé đó ” Ngoan nào, anh sẽ đến cứu em !”

Sư Tử chạy tới hồ biển gần đó, vì tầng thượng được thiết kế như bãi biển thu nhỏ, tìm vòi nước lạnh, kéo vào bên trong.

Anh xịt nước lên người, quần khăn bàn ướt quanh thân rồi chạy vào, mọi hành động đều rất khẩn cấp.

” Chết tiệt ! Nóng quá !”

Có vẻ như sức nóng của lửa lần áp vào thang máy rất nhiều, nóng cắt da cắt thịt, Xử Nữ như đoán được liền xịt nước liên tục vào thang máy và người Sư Tử, tiếp nước lạnh cho anh trong khi anh leo lên đầu thang máy.

” Phụp !”

Sư Tử đứng ngay trên nóc của thang máy, một tay cầm lấy cần trục thang máy, người anh leo xuống, nhảy xuống phía dưới. Một người phụ nữ bất tỉnh mê man, anh đi tới vỗ vào má cô ta mấy cái ” Bốp bốp, này cô, tỉnh lại đi !”

Cô ta bị ấn sát liên hồi, lại đau, cộng với nước phun lên mặt, người phụ nữ tỉnh lại sau cơn bất tỉnh.

” Không, cứu tôi với !”

Cơn hoảng hốt khi thang máy bỗng nhiên tắt phúm dừng lại đột ngột kéo về, khiến cô ta sợ.

” Im lặng. Tôi sẽ giúp cô. Được rồi, cậu bé, đỡ mẹ đứng lên lưng anh đi ! ”

” Vâng!”

Cậu bé đỡ mẹ đứng dậy, làm điểm tựa ẹ mình đứng lên lưng Sư Tử, anh dẫn dò cận thận ” Nắm lấy cần trục, rồi nhảy ra phía bên trái ấy, cái cửa hồng đó”

Người phụ nữ dấn lên lưng Sư Tử, sau một vài phút cật lực cuối cùng cô cũng ra được ngoài. Xử Nữ vẫn tiếp tục tiếp nước lạnh vào cánh cửa thang máy để giảm nhiệt.

” Cậu bé, giờ đến lượt em !”

Cậu bé cũng làm tương tự mẹ mình và nhảy ra bên ngoài an toàn.

Lúc đó bỗng nhiên, có điện trở lại, thang máy đột ngột rơi xuống, tiếng hét vang lên.

” Á !”

Điện lại tắt, thang máy lại dừng giữa chừng.

” Chết tiệt ! Mình bị mắc kẹt rồi !” Sư Tử lại rơi xuống tầng phía dưới, anh vẫn chưa thoát ra được bên ngoài.

” Ôi không, người đó, Vẫn chưa ra được trong đó nóng như lửa đốt !”

Người phụ nữ chấp tay sợ hãi, người run lập cập hoảng loạn nhìn cảnh tan nát bên ngoài, y như sau một vụ chiến tranh, chỉ còn thấy tàn rác.

Xử Nữ lo lắng , cô không biết phải làm sao, vội vàng đứng dậy, cô đi tìm cầu thang bộ.

” Hai mẹ con ra ngoài sân thượng, tìm chỗ nào thoáng nhất mà đứng tránh cột sập xuống ! Tôi phải đi cứu anh ta cái đã !”

Calvin lên sân thượng thì gặp trục trặc vì vụ nổ khiến cho tầng hầm với sân thượng bị mắc kẹt bởi đá chặn trước cửa. Phải mất hồi lâu, anh mới phá được cửa thang máy để ra ngoài bằng máy cắt.

Calvin đi ra thì bắt gặp Xử Nữ đang chạy tới, anh hét lên ” Cô kia ! ”

Xử Nữ dừng bước lại, Calvin chạy thật nhanh cầm lấy tay Xử Nữ không để cô phản kháng ” Phải thoát ra khỏi đây, nhanh lên !”

” Không, tôi phải cứu một người. ”

Xử Nữ giật tay nhưng Calvin nắm lấy tay cô thật chắc, anh còn hét lớn với hai mẹ con đứng đầu kia ” Hai người, đi theo tôi !”

Vừa lúc ấy, Thiên Yết cũng lên tới tầng thượng, anh thở hổn hển mệt lả hét tìm Xử Nữ ” Xử Nữ !!”

Nghe giọng Thiên Yết, Xử Nữ đáp lại trong lo lắng, sao có nhiều người xuất hiện ở nơi nguy hiểm như vậy.

” Em đây. Thiên Yết, anh tới đây luôn đi !”

Thiên Yết chạy tới, hai mẹ con, Calvin đi vào thang máy, tất nhiên Calvin áp chế bắt Xử Nữ phải vào thang máy cùng anh mặc dù cô cứ đòi phải cứu một người nào đó.

” Nhưng....”

” Xử Nữ, thoát khỏi đây cái đã, bây giờ xuống tầng không được đâu, cầu thang bộ đã bị đánh sập rồi, mấy cửa thang máy đều bị lấp, xuống đó, chúng ta cũng không cứu được người. Nếu may mắn, anh ta sẽ thoát được !”

May Mắn ư? Trên đời này liệu có may mắn không ?

” Không, còn nước còn tát ! Anh ta vì cứu người nên mới mắc kẹt lại đó, chẳng nhẽ bây giờ để anh ta chết sao?”

Xử Nữ cáu giận, hai mẹ con sợ sệt, họ đang nghĩ vì họ mà người đó mới rơi vào cảnh như thế.

” Em phải đi !”

” Đừng lì lợm nữa ! Đốp!”

Thiên Yết cáu gắt và đánh vào huyệt sau lưng của Xử Nữ, cô choáng váng và ngã trên tay anh. Ánh mắt Calvin như sắc lửa, đôi môi cong lên, lần này tất phải giết hết.

” Khụ khụ....!” Sư Tử vuốt ngực thở dốc, khói mỗi lúc một nhiều, chân tay anh bủn rủn, nước bắt đầu cạn kiệt, sức nóng trong thang máy tăng lên gấp độ. Anh ngã xuống. Nóng, nóng thật, đầu óc mê man.

” Xử Nữ, em đã ra ngoài được hay chưa ?”

Câu cuối cùng anh nói trong thang máy như thế, lửa mỗi lúc một cao, khói dày đặc bao phủ khắp nơi. Tiếng kính vỡ, gạch đổ lớn hơn, nhiều hơn, tiếng người hét lớn hơn.

Tòa nhà Diamond cháy lớn.

” BÙM!”

Cuối cùng thì vụ nổ lớn xảy ra ngay khi Thiên Yết Calvin và hai mẹ con thoát ra khỏi ngoài.

Ngoảnh lại chỉ thấy một cột lửa lớn cao hơn 50m lên tận trời xanh, đau khổ, người đi, người ở lại. Từng tầng một, tầng một, nổ rồi ngã xuống, tiếng nổ thất thanh trong đêm tịch.

Ai đó hãy trả lời với tôi đi.

Liệu anh còn sống không?

Liệu em đã ra ngoài và an toàn hay chưa ?

Gặp gỡ bất ngờ và định mệnh !

51. Tập 39 : Nếu Có Chúa Trời

Tập 39 : Nếu có chúa trời

Thoát khỏi tòa nhà Diamond chưa hẳn là hết nguy hiểm, cổng kiểm soát lối ra khỏi khu vực Diamond bị kiểm tra rất cẩn kẽ. Mọi cổng ra cổng vào đều bị người bao quanh, bọn chúng quả là không muốn bắt cứ một kẻ nào thoát ra ngoài.

Thật thâm độc !

” Xem chừng cô ấy !”

Thiên Yết trao Xử Nữ cho hai mẹ con và bảo họ canh chừng cô ấy cận thân, còn anh và Calvin sẽ là người mở lối thoát.

Hai mẹ con kéo Xử Nữ trốn vào sau một đám cây rậm cách tòa nhà Diamond khoảng 500m.

Calvin nhìn Thiên Yết, mắt đối mắt, im lặng rồi cả hai gật đầu.

Calvin lấy trong túi một lưỡi dao nhỏ, và bắt đầu cắt một vòng tròn nơi chiếc xe con gần đó, chiếc dao này là loại dao cắt được kim loại và kính, anh luồn tay vào phía trong và mở cửa xe.

Calvin ngồi vào trong xe, Thiên Yết cũng lấy một chiếc xe con.

Cả hai người nổ máy để thu hút sự chú ý của bọn người áo đen đang canh giữ. Xe bắt đầu lăn bánh, bọn áo đen thấy tiếng động và phát hiện có người đã ra ngoài thì nổ súng bắn.

” Có kẻ thoát, giết giết !”

Calvin và Thiên Yết lái xe lùa thành những đường vòng gây hỗn loạn cho chúng.

” Pằng ! Độp” Kít!

Tiếng phanh xe, tiếng bánh xe gào rít trên đường, tiếng súng nổ, tiếng người hào hoán, vang lên cùng một lúc.

Một cảnh tượng hỗn loạn, ồn ào, khói bay mù mịt hiện lên trên cái nền lửa cháy dữ dội nơi phía Diamond.

” Kít !!!”

Thiên Yết lái xe đâm thẳng vào những kẻ cầm súng, Calvin cướp lấy súng từ trên tay một kẻ đang rơi mà không biết bắn về đâu, anh ném cho Thiên Yết.

Thiên Yết nhanh chân mở cửa xe và chớp lấy súng, bắt đầu bắn.

” Bing !”

Tiếng cửa kính xe bị bắn trúng, một tấm vụn kính vỡ bắn lên chỗ xe, Thiên Yết phá cửa bay ra ngoài.

Xử Nữ mở mắt thình lình mà bắt đầu xem tình hình, biết là hiện giờ Thiên Yết và Calvin không có ở đây, cô nhìn về hướng tòa nhà Diamond. Hơn một nửa dọc tòa nhà đã bị đốt cháy hoàn toàn, một phần đó đã bị nghiêng trái. Lúc này bị Thiên Yết đánh vào huyết, cô chỉ giả vờ ngất để anh yên tâm và xem xét đường ra như thế nào.

” Mình sẽ đi cứu !”

Cô đứng bật dậy thật nhanh và chạy về phía tòa nhà Diamond, trên tay nắm chắc chiếc dao cắt nhỏ, thứ mà Calvin dùng để cắt cửa ra vào để ra.

Hai mẹ con không hề hay biết rằng Xử Nữ đã quay trở lại tòa nhà, đôi mắt vẫn nhìn về phía người đánh nhau toán loạn.

Xử Nữ chạy thật nhanh, nhanh hết sức, chạy mà không biết mệt trên đôi chân trần bông rộp vì nóng. Linh cảm của cô khiến cô đứng ngồi không yên khi thấy người đàn ông đó bị mắc kẹt lại bên trong như vậy, hơn nữa, ánh sáng lấp lánh trên ngón tay của anh ta, thứ ánh sáng lập lòe trên ánh lửa làm cô ngờ ngợ vài thứ.

Chiếc nhẫn !

Chiếc nhẫn mà Sư Tử tặng cho cô, chiếc nhẫn đó, không phải là thứ mà ai cũng có, cô biết, đó chính là thứ anh tự thiết kế . Cô đã tận mắt thấy bản thiết kế của anh trong ngăn bàn làm việc của anh, vì công sức anh bỏ ra nên cô mới quý nó đến thế.

Cái nhẫn anh bảo là đánh dấu chủ quyền với cô.!

Nhưng nếu lần này là nhảm ? Không phải là Sư Tử ?

” Không.... Nếu thế thì may quá ! Không phải sư tử càng tốt, xem như mình vào cứu người đã cứu mình khỏi cú nổ bom trên sân thượng vậy !”

Nhưng nếu là Sư Tử..... thật thì sao ?

Mình đang chạy đi cứu một người đã phản bội mình sao ? Sao mình phải đi cứu anh ấy ? – Xử Nữ trầm mặc ấy thế nhưng đôi chân vẫn bước.

Thiên Yết hét lên giận giữ khi người mẹ hét lên rằng Xử Nữ đã bỏ chạy trở lại Diamond. Anh vội vã để Calvin giải quyết mọi chuyện, chạy ngược lại phía Xử Nữ.

” Em không được vào đó !!!!!!!!!!!”

” Bụp bụp !!”

Tiếng hét vừa dứt thì một phát súng bắn ngay vào lưng Thiên Yết, anh đứng người vài giây rồi đau đớn ngã xuống, đôi tay vẫn giơ lên chỉ vào Xử Nữ, ” EM..... Không được.... quay... lại đó. Xử Nữ ”

Cô lặng nhìn về phía đằng sau, nơi ấy bóng dáng Thiên Yết vẫn hiện ra, anh đang mạo hiểm cả mạng sống của mình để cứu cô, vậy mà cô lại chạy vào đó để đi cứu người mà cô chỉ định nhìn, không chắc chắn.

” Thiên Yết, em xin lỗi... !”

Thiên Yết cay đắng trong máu, miệng vẫn không ngừng gọi tên Xử Nữ, anh gượng dậy đứng tiếp thì bị thêm một phát đạn ngay vào lưng.

” xử... Nữ !”

Một bên là thật, một bên là hư ảo, thì cô lại chọn cái mập mờ đó mà không quan tâm đến lí trí mách bảo.

Cô gạt nước mắt vào trong, đôi tay nắm chặt lại nỗi gân xanh, đôi mắt đỏ ngầu nhìn lên trời, nơi kia ngôi sao sáng nhất, lấp lánh nhất, ” Nếu thực sự có chúa, có trời, nếu thực sự con người có Thiên Mệnh, nếu có cái gọi là hoán đổi, hi sinh, vậy thì xin Người, hãy để Sư Tử và Thiên Yết được sống, để những người vô tội được an toàn qua đêm nay ! Con nguyện lấy sinh mạng mình để đổi lại cho hai người đó. Vậy nên, xin người.... ” Xử Nữ đưa tay lên chấp lại rồi nhắm mắt lại cầu xin ” Hãy để hai người đó được sống sót...”

Cô vùng chạy, ” Thiên Yết. Nếu may mắn, em sẽ quay lại báo đáp anh, vì vậy nhất định anh phải sống sót trở về !”

Xử Nữ chẳng nghĩ ngợi gì mà cứ chạy như thế, bước chân vội vàng hơn, đã thấm mệt nhưng đôi mắt vẫn cứ chờ đợi, lòng vẫn mong mỏi và cầu nguyện. Hình ảnh người đàn ông xuất hiện trong bóng tối cứ luôn ẩn dật !

” Thang máy cần trục, mình phải tới được đó để lên tầng 34 trước khi tòa nhà nổ tung toàn bộ !”

Cô đứng vào thang máy và bắt đầu mò mẫm, đôi tay cô cứ run run mà bấm lung tung, vuốt má tự trấn an

” Bình tĩnh nào Xử Nữ. Đừng sợ, xem nào, Calvin đã ấn nút này. !”

Cô bắt đầu hồi tưởng lại cách sử dụng thang máy cần trục của Calvin, trong lúc cô giả vờ bất tỉnh tựa vào người thiên yết, cô đã len lút mắt nhắm mắt mở xem xét.

” Sao vẫn chưa hoạt động ? Nó hư rồi sao?”

Xử Nữ nuốt nước bọt, trong lòng cồn cào như kiến cắn, cô vò đầu bứt tay, người run lẩy bẩy.

” Á !!!”

Thang máy chuyển động lên bất ngờ khiến Xử Nữ trật chân ngã đập đầu vào thành thang máy liên tiếp 2 lần.

” Đốp !” ” Phụp!”

” Á. Đầu mình !”

Xử Nữ đưa tay về phía sau, có chút gì đó ươn ướt, vàng thái dương như choáng váng, một cảm giác nhức lạnh ủa lên, khiến người cô bất giác ớn lạnh, cô rùng mình đưa tay xem . Dưới ánh lửa hiu hắt, cô thấy một bàn tay đỏ ” Máu ? ”

Thang máy dừng lại ở tầng 34, không kịp nữa rồi, cô không thể làm gì, phải cứu người trước, kệ mặc máu chảy nhiều hay ít, cô phải cứu người cái đã.

Xử Nữ yếu ớt lấy hết sức vực người dậy, những bước chân loạng choạng, dáng người hao gầy cứ thế chạy dài trên hành lang tầng 34, đến thang máy chính, cái thang máy đang bị đóng kín mít.

” Sư.... Tử..... À không, anh gì đó..... tôi đến cứu anh đây !”

Móc trong túi mình chiếc dao nhỏ, Xử Nữ lắc đầu để thật tỉnh táo, đôi mắt cô đã có chút lơ đãng, hình như máu chảy nhiều hơn làm cô mất sức.

Những ngón tay nhỏ bắt đầu cầm dao chắc và khoét, mặc sức nóng của thang máy, cô vẫn kiên định bám thật chắc để dao khoét đúng hơn.

” Rệt.... Rệt..... ”

Sư Tử mơn man tỉnh lại, vì thể trạng của anh tốt hơn người thường nên sức nóng vẫn chưa thể giết anh được. Mặc dù lúc tỉnh lúc mê, nhưng anh vẫn biết được chuyện gì đang xảy ra. Có tiếng cắt trên thang máy, Sư Tử gượng nhìn một cách mệt nhọc, đôi môi khô khốc lắm bấm gì đó.

Anh đưa tay đỡ đầu mình để khỏi gục, đồng hồ trên tay anh bắt đầu phát tín hiệu, nhưng cột sóng chập chờn. Đồng hồ của anh là do Ma Kết thiết kế, có chức năng như thiết bị liên lạc, và định vị. Vì ở trong thang máy kín mít nên tạm thời nó mất sóng, đồng hồ phát tín hiệu tức là cửa thang máy có dấu hiệu mở.

Sư Tử nhìn lên, một luồng sáng nhỏ rơi vào qua một ô tròn, nó dần dần hiện rõ hơn. Chớp lấy thời cơ, Sư Tử đỡ đầu gối và đứng dậy thật nhanh, dùng đôi tay trần đâm mạnh vào phần tròn sáng ấy, đúng như dự đoán của anh, nó bật tung ra ngoài. Tìm được lỗ hổng, Sư Tử dùng toàn bộ công lực của mình, nghiêng rằng chịu bồng và bắt đầu đẩy cánh cửa thang máy ra.

Xử Nữ chẳng còn sức để nói bất cứ câu gì, chỉ lặng lặng cắt kim loại để người trong thang máy được ra ngoài. Cô đã hết sức rồi, tay từ từ duỗi ra, đôi chân mềm nhũn .

” Xệt !!”

Cánh cửa được đẩy ra hẳn, Sư Tử thở dốc bước ra thì một người dáng nhỏ nhún ngã vào anh.

Anh đưa tay ra đỡ lấy, cả hai người ngã nhào ra khỏi thang máy và nằm trên sàn. Sư Tử thở dốc, anh đang lấy lại không khí, mắt nhìn ra bầu trời ngoài kia.

” Trực thăng đến rồi !”

Đó là trực thăng, người của anh, anh vẫn nghe tiếng gào thét của Hoàng Đạo vang lên.

” Lão Đại. Em biết anh đang ở đây, lên tiếng đi ạ ! Chúng ta phải nhanh lên, lão đại. Làm ơn hãy lên tiếng đi ạ !”

Sư Tử nhìn đồng hồ, mũi tên chỉ lên phía trước, tức là chiếc trực thăng này ở ngoài kia, ngay sau tấm kính khổng lồ này.

Bất chợt, anh khựng lại, nhìn người nằm trong vòng tay anh, cô gái có khuôn mặt lấm lem vệt đen, một cảm giác quen thuộc thân thương ủa về.

” Cảm giác này..... Cứ như là Xử Nữ nằm trong vòng tay mình !”

Anh giật mình, đôi mắt anh tròn tròn, chưa bao giờ anh thấy sợ thế này, anh sợ đến nỗi người cứng đờ, trái tim tê lại, mồ hôi rơi lã chã.

” Xử Nữ !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

Anh hét lên, ôm chầm lấy cô, máu từ đầu cô chảy trên tay anh làm anh đau đớn, anh cuống quýt, vội vã , anh hành động chẳng còn theo kế hoạch nữa.

Để cô nằm xuống tạm thời đó, anh chạy tới ôm lấy cái chậu hoa lớn, anh điên cuồng ném nó thật mạnh vào tấm kính khổng lồ.

” Toang ! Choang !!”

Lực mạnh khiến toàn bộ kính vỡ tan ra, Hoàng Đạo như biết được chuyện gì, liền cho trực thăng hạ xuống thấp một chút, hét lên hỏi.

” Lão Đại. Anh ở đó phải không?”

Sư Tử chạy tới dìu Xử Nữ đứng dậy đi tới gần thành nhà, nếu chỉ cần sơ sẩy một tí là cả cô và anh sẽ rơi từ tầng 34 xuống dưới mặt đất.

” Hạ thang xuống !!”

Nhanh chóng, thang bắt đầu được đưa hạ xuống và kèm theo đó là một chiếc áo bảo hộ , Sư Tử mặc vào cho Xử Nữ.

” Xử Nữ, em nhất định phải tỉnh lại !”

Anh lay nhẹ người cô, nếu cô không tỉnh lại thì cả cô và anh không thể thoát khỏi đây, cô phải tỉnh lại, chính cô phải tự tay cầm thang và lên. Anh không thể cõng cô lên trên máy bay được. Nhưng hiện giờ cô lại bất tỉnh mê man, thời gian lại gấp rút.

” Xử Nữ, em nghe anh nói không. Em không thể đến đây rồi bỏ cuộc thế này được!”

Sư Tử nói ra mà lòng đau như cắt, người con gái này, người mà anh nghĩ là mỏng manh dễ vỡ hóa ra lại mạnh mẽ, lại có một trái tim đôn hậu như thế.

Người mà anh đã nhẫn tâm bỏ rơi, nói ra những lời tàn nhẫn, đến phút này lại chạy tới cứu anh !

” Xử Nữ ! Anh yêu em !”

Sư Tử vòng tay qua lưng Xử Nữ, kéo cô vào gần mình, nâng đầu cô lên và đặt vào đó một nụ hôn, thật sâu.

Anh nhẹ nhàng hôn cô, nước mắt anh rơi xuống, đôi mắt anh nhắm lại, những yêu thương đau khổ tan hòa vào nhau. Anh rời cô là vì lí do này đây, là vì sợ cái ngày cô chết vì anh, một kẻ xã hội đen cạm bẫy, thù hận khắp nơi.

Một nụ hôn chỉ toàn đắng cay và hối hận. Muốn yêu thương mà lại chẳng thể nào làm được !

Xử Nữ cảm giác như mình đã đến một thế giới khác, thật mệt, cô hình như đã gần buông xuôi.

Mệt lắm rồi, cô chẳng muốn chạy thêm một bước nào nữa !

Nhắm nghiền mắt, hít thở thật sâu, và sẵn sàng ra đi !

Bất chợt, một bàn tay kéo cô về phía sau, cô giật mình.

Xử Nữ từ từ mở mắt, cô thấy đầu lưỡi mình tê tê, cảm giác ngọt đắng đan xen len lỏi, cô nhú mày.

” Hôn ư ?”

Miệng Sư Tử rời xa miệng cô, anh nhoẻn miệng cười khi thấy Xử Nữ đã hồi tỉnh, mặc dù trông cô có vẻ ngạc nhiên, cô định nói gì đó.

” An...h....” / Sư Tử/

Anh nhanh chóng lấy ngón tay để lên miệng cô và không để cô nói, giọng anh thủ thủ, ầm ập bên tai cô.

” Anh đây. Em tỉnh rồi, tốt quá, chúng ta thoát khỏi đây thôi !”

Trực thăng dần hạ xuống ngang tầm với lang can phẳng bên ngoài, Xử Nữ bình tĩnh, cô lắng nghe lời chỉ dẫn của Sư Tử và bắt đầu leo lên trực thăng bằng thang với những sức lực cuối cùng. Sư Tử cũng nắm lấy thang và bắt đầu leo từng bước một, vào đến trực thăng, anh thở phào nhẹ nhõm, mắt lo lắng nhìn Xử Nữ mệt lả trên ghế.

Nguy hiểm qua, chỉ còn lại sự im lặng đến đáng sợ.

” Lão đại, Ma Kết.... !”

Hoàng Đạo lên tiếng, mắt vẫn chăm chú lái , tiếng trực thăng trên nền trời đêm vẫn vang lên, tiếng nhỏ và đều.

” Đừng nói gì nữa. Im lặng đi !”

Sư Tử ngồi hẳn lên ghế trực thăng, ngay bên cạnh Xử Nữ, cô gục đầu vào cửa kính máy bay, đôi mắt chẳng buồn mở.

” Là anh ấy, là Sư Tử thật sao?”

Một giọng nói vang lên trong đầu Xử Nữ, đến bây giờ cô vẫn không tin được những chuyện vừa xảy ra. Nó cứ như một cơn ác mộng khủng khiếp.

Vì là ác mộng, nên Xử Nữ lại chìm vào mê man.

Sư Tử đưa tay ra kéo đầu Xử Nữ, để cô tựa vào vai mình, cảm giác yên bình khiến anh thấy bình tâm hơn. Sau chuyện này, không biết, anh đối diện với cô như thế nào ? Nếu bên anh, những chuyện xảy ra với cô tiếp theo sẽ còn khủng khiếp hơn vụ nổ này, đến lúc đó, anh có còn giữ nổi được mạng sống cho cô, đến mạng sống mình, anh còn thấy mong manh như thế ?

Còn nếu không bên cô ?

Thật sự, đó là những ngày mà đối với anh là cô đơn nhất !

Trở về căn biệt thự bí mật gần bờ sông Nin, sau khi được bác sĩ băng bó cẩn thận, Sư Tử đứng dậy đi lại, anh đến xem tình hình Xử Nữ ra sao.

” Cô ấy sao rồi ?”

Sư Tử đứng bên giường nhìn Xử Nữ, trên người cô băng bó hơi nhiều, đầu, chân , tay và cả đầu gối, bàn chân của cô cũng bị thương nốt, anh nhìn mà không kiềm được lòng mình.

Bác sĩ đứng dậy, cầm hộp thuốc rồi đi ra ngoài, biết ý, Sư Tử nhẹ cúi người đắp chăn cho Xử Nữ rồi cũng đi ra ngoài luôn.

” Lão đại, hiện giờ cô ấy đã được tiêm thuốc mê và ngủ rồi, cô ấy không sao đâu. Phần đầu của cô ấy bị chấn thương nên có lẽ đó là phần đau nhất, trí nhớ của cô ấy sẽ rơi vào trạng thái chập chờn . Chân, tay cô ấy bị thương nhẹ, tôi đã khử trùng và băng bó lại rồi, hạn chế đừng cho cô ấy đi lại nhiều. ”

Sư Tử vuốt cằm trầm tư, anh nói ” Cô ấy hiện giờ đang mất trí nhớ !”

” Vậy thì có thể cô ấy sẽ sống trong trạng thái nửa kí ức hiện tại, nửa kí ức quá khứ. Vì vậy đừng để cô ấy một mình, nhất là nếu trong quá khứ có kí ức tổn thương mạnh thì việc cô ấy làm điều dại dột sẽ xảy ra khoảng 90%”

” Được rồi, cảm ơn bác sĩ !”

Sư Tử vỗ vai bác sĩ, ông ta cúi chào lão đại một cách kính cẩn rồi xin phép ra ngoài. Anh trở lại phòng với Xử Nữ, hơi thở trong anh có phần nặng nề, nắm lấy đôi tay cô, anh im lặng rồi khẽ nói.

” Sống trong trạng thái nửa kí ức hiện tại nửa kí ức quá khứ, mong rằng đó là những kí ức đẹp.”

Hai ngày trôi qua nhanh chóng, vào một buổi chiều tà, Xử Nữ tỉnh lại trên một chiếc giường phủ chăn trắng, cô đưa mắt nhìn xung quanh, một căn phòng hoa lệ. Nhíu mày, cảm thấy hơi đau phía sau đầu, cô đưa tay ra sờ thì thấy nhám nhám.

” Gì thế này, người mình sao băng bó thế này ?”

Cô nhìn thân thể mình mà trong đầu không hề có một ý niệm gì về chuyện xảy ra . Đang băn khoăn thì cánh cửa phòng mở ra, Sư Tử xuất hiện, anh mặc bộ đồ áo phông, quần thun rộng trông rất thoải mái.

Xử Nữ bật cười, nụ cười tươi sau những ngày đen tối, Sư Tử sững sờ khi thấy Xử Nữ dậy, anh vui mừng khôn xiết, càng mừng hơn khi thấy cô cười với mình như thế.

” Em tỉnh rồi à?”

Sư Tử đặt cốc nước hoa quả trên tủ bên giường rồi ngồi xuống bên Xử Nữ, cô lại cười hồn nhiên.

” Sư Tử, vậy điều khoản thứ 7 là gì ? ”

Xử Nữ vừa mở miệng nói, Sư Tử chợt dạ . Kí ức của cô ấy trở về khi cô và anh đang sống trong một nhà, và trên một chiếc giường, anh nói cho cô nghe về những điều cấm.

Anh xoa đầu cô nhẹ nhẹ, cười ” Điều khoản thứ 7 sao ? Em muốn biết nó đến thế à?”

” Em đã tuân thủ 6 điều rồi, vậy điều khoản thứ 7 là gì? Thực sự em rất tò mò. ”

Xử Nữ bặm miệng đáng yêu, hai cái má hồng hồng phồng lên, Sư Tử chăm chăm nhìn cô, trong anh nửa vui nửa buồn. Vui vì cô tỉnh lại và không nguy hiểm đến tính mạng, vui vì cô vẫn nhớ ra anh và những kỉ niệm hạnh phúc và buồn vì lo, anh lo cô chợt nhớ ra những việc đau thương. Cô liệu có chịu đựng được ?

” Đến khi nào em hồi phục hoàn toàn, anh sẽ nói điều thứ 7 ”

” Xi.: Xử Nữ bĩu môi, ” Thế cũng được. Hi hi !”

Sư Tử bế phốc Xử Nữ lên, không cho cô tự đi lại vì bàn chân cô vẫn chưa lành vết thương.

” À, mà sao em lại bị thế này?”

Anh khựng chân lại khi Xử Nữ bắt đầu tò mò, đánh trống lảng, anh nói ” Nếu anh trả lời câu hỏi của em bây giờ thì lát nữa em sẽ không được hỏi gì hết .”

” Ấy, vậy thôi. Em có nhiều câu muốn hỏi, không biết sao mà em không nhớ được cái gì, cảm giác cứ như chuyện ngày hôm qua mà ngày hôm nay lại quên ấy. Chắc là do bị ngã chứ gì.”

Xử Nữ quàng tay ôm cổ Sư Tử, cô trông cứ như trở về ngày tháng con nít, cái bóng dáng đáng yêu của một cô gái 6 tuổi ần lẫm. Sư Tử nhẹ bước chân đi, từ từ, trong đầu anh, suy nghĩ cứ chồng lên suy nghĩ, những đợt sóng ủa về liên tục.

” À, Sư Tử. Em muốn ngắm hoàng hôn. Phía kia trời đỏ rực như lửa cháy, anh đưa em đến đó đi !”

Bất chợt, Xử Nữ nhìn ra cửa sổ, buổi chiều tà dịu dịu, cô chợt muốn ra đó. Sư Tử lại quay người bế cô ra ngoài sân, anh nhẹ đặt cô xuống chiếc xích đu, để cô ngắm mặt trời lặn.

Cả một không gian nhuộm màu đỏ, Xử Nữ không hiểu sao, lòng cô lại buồn man mác, một nỗi buồn tự kéo đến khiến trái tim cô thất lại, rồi nó lại đi khiến cô vui bất ngờ. Cứ cười rồi lại im bật. Đôi mắt trong veo của Xử Nữ cứ chìm đắm vào cảnh hoàng hôn như thế, những đám mây ánh hồng xa xa bồng bềnh bắt đầu trôi dạt về đâu.

Thời khắc của ngày tàn đến, lòng người nôn nao, huyệt hẫng.

Những âm thanh trở nên chậm rãi và xa mãi, từng tiếng chim kêu dai dẳng.

Sư Tử chạm nhẹ lên mái tóc của Xử Nữ, những gợn tóc nhỏ mềm lượn qua tay anh, anh đưa tay mình vòng qua, cúi người và ôm chầm lấy cô từ đằng sau. Xử Nữ có chút giật mình trong khe mắt, một mùi hương hoàng lan phảng phất qua.

Cô chợt nói ” Có những kí ức chẳng thể quên !”

Anh thì thầm vào tai cô, siết tay mình ôm cô chặt hơn ” Anh xin lỗi !”

Chiều, chiều rồi. Vội vã, cuống quýt, chiều nhanh tắt, ngày sắp tàn, đêm xuống.

Lệ rơi đầm trên mi.

52. Tập 40 : Quá Xa Dù Đã Đủ Gần

Tập 40 : Quá xa dù đã đủ gần !

Phần 1 : Là vì anh yêu chưa đủ hay là tại chúng ta có uẩn khúc !

Vào một đêm mùa xuân năm sau, tại thành phố Aswan xinh đẹp và lạnh lẽo.

Tịch tịch và đầy bóng tối.

Bóng tối lẫn khuất, len lỏi vào tận tâm hồn khiến mọi thứ trở nên đáng sợ.

Xuân rồi nhưng gió đông vẫn còn, cái buốt vẫn bám rít vào từng ngọn cỏ, ngôi nhà, bức tường, lớp kính, gió thổi qua những lớp rèm cửa, len lỏi vào từng manh áo người.

Xử Nữ rùng mình.

Mới ngày hôm qua, nắng ấm gắt thế, ấy mà đêm nay đã lạnh trong thời khắc chuyển mùa. Mà chuyển từ đông sang xuân nữa chứ, ngược đời quá, phải từ lạnh sang ấm áp chứ ?

Không phải là lạnh bên ngoài mà chính là cái buốt giá tận trong tim cô, nó đang lớn dần, lấn át những suy nghĩ ấm áp .

Cô đứng đối diện với gió, táp mặt vào gió, để gió làm tung mái tóc, gió làm tỉnh táo, gió khiến cô suy nghĩ thấu đáo hơn.

Kể từ ngày ấy cũng đã được hơn 2 tuần , cô đã nhớ lại, trong một phút giây nào đó- thật khổ cực để nhớ được kí ức mất đi , cô nhớ lại cảnh mình vội vã chạy lên tầng 34 mặc đạn khói, lửa bay để mong cứu được ai đó. Ai đó - lại là Sư Tử, cô không hiểu sao mình lại làm thế, chắc tại cảm xúc vẫn còn đọng lại rất nhiều trong trái tim đã một lần bị tổn thương.

Lạ thật, khi yêu, con người ta lại phớt lờ tất cả, phớt lờ tổn thương, mặc kệ người ta làm mình đau đớn như thế nào thì mình vẫn yêu người ta nhiều đến bao nhiêu !

Đúng, cô vẫn yêu Sư Tử.

Yêu nhiều lắm, yêu anh dù anh có bao lần nói những lời đau đớn, dù anh có sắp kết hôn với người ta, dù anh bảo rằng anh không yêu cô nữa.

Vì yêu anh cô đã không nghĩ gì mà chạy thật nhanh để cứu anh.

Đó là lí do chính đáng nhất, thuyết phục nhất để cô có thể lí giải được cho hành động lúc đó của mình.

Nói thật ra, cô không chắc, nếu tổn thương một lần nữa, cô có thể tha thứ cho anh không, với tư cách là một người - Đã từng lướt qua đời nhau.

Nhưng cô sợ rằng, cô chẳng thể bên anh được nữa, anh sắp cưới Thiên Bình, cô thấy lòng mình nặng quá, cô đơn và lạnh lẽo quá !

Cô lạnh nhạt với anh bởi cô không muốn anh vướng chuyện giữa cô và Thiên Bình nữa, anh đã chọn cưới Thiên Bình, có sao lại cứ quan tâm cô một cách gần gũi thế.

Chẳng lẽ anh là người thích trăng hoa ?

Còn về phần Thiên Yết, Xử Nữ lại càng thấy khó xử và khó có thể tha thứ cho bản thân, cô nhớ ra chuyện đó, Thiên Yết đã bị thương khi cố gào không cho cô vào, vì cô mà anh bị đạn bắn ngã.

Cô mong anh sống sót trở lại, bình an và không bị gì quá nặng. lúc ấy cô sẽ xin lỗi anh, cô sẽ bên anh và đền bù lại cho anh những mất mát đó. Xử Nữ luôn xem anh như một người anh vĩ đại - mặc dù trước kia cô yêu anh- thứ tình yêu trong sáng- chỉ qua một hiểu nhầm- vụt tắt.

Xử Nữ có lỗi với anh rất nhiều ! Không xứng với tình yêu anh dành cho cô trong suốt hơn mấy năm qua, anh vẫn còn vẹn nguyên như thế và cao thượng như thế, thật sự cô không xứng đáng được nhận !

Một làn gió mạnh nữa thổi tiếp, gió nổi gió, cứ luồn lách nhau, Xử Nữ lạnh đông cứng cả người, nhận ra mình không thể trụ nổi lạnh nữa, cô quay trở vào nhau.

Khẽ nhìn qua đồng hồ treo trên tường, chiếc chuông điểm 2 giờ sáng.

Cô khẽ cười, " mình đã thức nguyên đêm rồi " và ở ngoài ban công một mình !

Những tiếng lộp độp rơi tí tách vang lên trên mái tôn dưới dàn hoa, Xử Nữ giật mình, cứ như tiếng của những giọt mưa rơi khẽ. Cùng lúc đó, dưới đại sảnh nhà, tiếng cửa cạch, Xử Nữ hốt hoảng rồi vội vàng vào phòng mình, nhảy tót lên giường, đắp chăn và nằm ngủ như chưa bao giờ tỉnh giấc.

" Sư Tử đã về rồi ư? Hay là ai?"

Trong đầu cô chỉ nghĩ được cô thế, cô cố gắng nén mình vào một giấc ngủ khó đến.

Sư Tử loạng choạng bước đi, anh trở về trong khi người đã bắt đầu say, anh đã uống rất nhiều, uống loại rượu có nồng độ mạnh nhất, uống cho quên, uống cho tỉnh táo, uống để không thấy đau đớn.

Trở về nhà, anh mở cửa một cách nặng nề và chậm chạp, nhà tối om, đèn sáng đều đã tắt hết trừ một vài đèn con màu nâu nhạt treo trên tường. Anh ngả lưng xuống sofa, thở dốc, người bòn chòn bứt rứt khó chịu.

Ngồi không được một lúc, anh lại đứng dậy, đi lên cầu thang, và đến một gian phòng, gian phòng này là gian phòng sáng nhất trong nhà lúc này, mở đèn ngủ. Một người con gái đang nằm thiêm thiếp trong chăn, khuôn mặt mỏng manh mắt nhắm, khiến anh yêu mà lại buồn .

Anh khẽ đến bên cô, anh kéo chăn và nằm xuống bên cạnh, anh nằm nghiêng để có thể nhìn mặt cô kĩ hơn.

Sư Tử, anh đã nhìn rất lâu, nhìn chăm chăm mà không động gì đến cô, không vén tóc, không ôm, chỉ là nằm trên giường với một khoảng cách xa vừa đủ.

Sao mà anh thấy xa quá dù gần thế này !

Xử Nữ , cô rất lạnh nhạt với anh, thậm chí số lần cô nói chuyện với anh rất ít, cô im lặng, cô lảm lì, cô không cười, đúng, cô không cười, không hề có bất cứ một sắc thái biểu cảm gì . Anh bắt chuyện cô phớt lờ, anh hỏi han cô lảng tránh, anh ôm cô vùng chạy, anh hỏi chuyện gì cô lắc đầu. Suốt ngày cô cứ ở trong phòng, đóng kín cửa lại, cũng không cho anh vào, không cho anh gặp mặt, không cho anh quan tâm.

Cứ như thế, lâu ngày, trong người anh cơn tức giận lớn dần, một ngày anh không chịu được nữa, anh đã dè cô ra mà hỏi chuyện. Anh hôn cô, cắn cô ngấu nghiến, anh xé nát tấm áo trên người cô mặc, bắt cô phải mở miệng nói chuyện, anh khiến cô bật khóc, anh khiến cô sợ hãi, anh làm cô đau, rồi cứ thế, hai người trở nên cách xa nhau lâu thế này!

Đêm nay anh lại uống, anh tìm đến phòng cô, anh tưởng cửa phòng lại khóa nhưng không nó lại mở, anh vui mừng biết bao nhiêu !

Anh bên cô, lặng lẽ như thế, anh thở nhẹ để không làm cô tỉnh giấc, anh tự hỏi cô đã nhớ được gì chưa, cô đã thấy kí ức đánh mất chưa, cô có vui không, cô thấy mệt mỏi hay không. Anh muốn hỏi cô nhiều thứ lắm nhưng lại không thể.

Ngoài kia, trời đổ mưa, Sư Tử ngoái người lại đằng sau, mưa lớn, mưa bám trên từng lớp kính, từng giọt rơi xuống rơi xuống, rồi lớp lớp tuôn trào. Anh vén chăn đứng dậy, quay lại kéo rèm cửa lại cho kín để Xử Nữ không thấy lạnh, anh đứng lâu một lúc, rồi quyết định lại đắp chăn cho cô cận thân hơn. Anh bước ra ngoài !

Cửa đóng !

Xử Nữ mở mắt, mắt cô đầm nước, vừa mở ra, nước mắt đã trào trực tuôn, cô thở từng hơi khó nhọc, cô ngồi dậy, dựa lưng vào thành giường. Ngày nào cô cũng thấy phải gồng mình đóng kịch !

Hôm nay, anh uống rượu, người anh đầy mùi rượu, chắc anh uống nhiều lắm, người rất nồng, trên giường cô còn phảng phất mùi ấy !

Hôm nay, anh có vẻ gầy đi rất nhiều, chiếc đệm không kêu tiếng mạnh như khi anh nằm bên cô, hôm nay chiếc đệm chẳng kêu tiếng gì cả !

Hôm nay, anh có vẻ buồn lắm, ánh mắt anh nhìn cô chăm chăm, dù cô không mở mắt nhưng cô cảm nhận được nó, ánh mắt buồn xa xăm, náo nức và chênh vênh nữa.

Hôm nay, anh lại lặng lẽ và rời đi.!

Cô muốn anh rời đi như thế, nhưng cô buồn, buồn lắm, buồn nhiều lắm.

Nếu chẳng phải vì anh là vị hôn phu của Thiên Bình, chẳng phải vì anh đã hứa hôn với người ta, chẳng phải vì anh đã sắp là cha của ai đó, thì cô đã chạy đến để ôm anh, hôn anh, để thủ thủ bên tai anh nhiều lời rồi.

Nước mắt cô rơi dần dựa, cô ngước lên để nuốt đắng cay trở vào lòng mình, cắn miệng để ngăn tiếng khóc bật lên. Cô cô đơn ngay cả khi có anh bên cạnh !

Xử Nữ ngồi lâu rồi lại nằm xuống, không ngủ, cô lắng nghe tiếng mưa rơi tí tách ngoài ấy.

Sư Tử lại trở xuống ghế sofa, anh ôm đầu hai tay để lên đùi, mãi mê suy nghĩ, anh nghĩ mãi không không nghĩ ra được lý do gì khiến cô bỗng nhiên đối xử với anh như vậy. Hay là cô để ý đến chuyện anh nói lúc trước, anh nói rằng anh không yêu cô, anh và cô xem như chấm dứt, chắc chuyện đó rồi.

Anh thở dài cười đắng chát, đúng rồi, anh lại chẳng nghĩ ra được gì ngoài đó, đến bây giờ anh vẫn chưa có gì rõ ràng.

Mệt quá, anh không nghĩ nữa, anh quay trở về phòng, để tắm.

Nước mát lạnh làm đầu óc anh tỉnh táo hơn bao giờ hết, đóng đồ đầy mùi rượu anh ném sang một bên, lau khô người và anh mặc bộ mới.

Đã gần 4 giờ sáng, trời vẫn mưa, anh không ngủ được nữa, anh sắp xếp tài liệu, anh chuẩn bị một vài thứ để đi một vài nơi cần thiết.

Anh ngồi yên lặng bên chiếc laptop đèn sáng, mưa hình như mỗi lúc một nặng hạt, và có cả tiếng dông xuất hiện từ đằng xa. Tiếng giông, sét đánh làm anh khẽ thổn thức, anh vội vã cuống quýt đứng dậy, anh mở cửa, anh chạy lên cầu thang, rồi xông vào phòng cô.

Xử Nữ trong cơn mê man, nửa tỉnh nửa mơ, anh đoán đúng, cô lại gặp ác mộng khi trời mưa giông tố .

Xử Nữ vàng trán ướt đầm mồ hôi, người cô nóng bừng, run lẩy rẩy, Sư Tử ngồi bên cô, cô lay người. ” Xử Nữ !!”

Anh lo lắng, cô vùng vẫy trong cơn ác mộng của đời mình, anh đưa tay mình nắm lấy tay cô, cô bấu vào tay anh, bấu mạnh khiến tay anh rỉ máu, anh không đau.

Xử Nữ lắp bắp ” Bố..... Mẹ.... Mẹ... ông ta giết bố rồi.... Bố bị giết rồi.... Đạn....!”

Sư Tử nhú mày, Xử Nữ đang gặp lại quá khứ của mình, lúc cô còn nhỏ, cảnh bố cô bị giết trong căn nhà, mẹ và cô đã lên xe bỏ chạy đi thật xa khỏi đám xã hội đen độc ác ấy. Anh lay cô thật mạnh, anh sợ cô gặp chuyện gì đó khủng khiếp trong giấc mơ ấy, chắc chắn cảnh ấy phải đáng sợ lắm mới khiến cô đau khổ đến nỗi mất luôn cả trí nhớ.

” Mẹ!!!!!!!!!!!!!!”

Xử Nữ hét lên một tiếng thất thanh, cô bấu tay mạnh với sức mạnh kinh khủng và bật dậy gào thét, khuôn mặt tái mét.

Trong cơn hoảng loạn, Xử Nữ tỉnh ra khỏi giấc mơ, cô nhìn xung quanh, ánh mắt sợ hãi, vừa nhìn thấy Sư Tử trước mắt, không phân biệt được gì nữa, chỉ đơn giản là cô cần ai đó bên cạnh trong lúc này, cô ôm chặt lấy Sư Tử và bật khóc run rẩy.

Sư Tử ngạc nhiên, tuy vậy, anh cũng ôm cô, để cô vào bờ vai mình, vỗ vai dỗ dành cô, ” Có anh đây rồi. Ngoan nào, mọi chuyện không sao cả !”

” Không.... Không.....!!” Xử Nữ dụi mặt mình vào lồng ngực anh dầy dựa, tiếng nói lẫn trong tiếng nức, mắt cô đau đớn ” Mẹ.... mẹ.... mẹ...”

” MẸ EM MẤT RỒI !! MẸ EM BỊ XE ĐÂM PHẢI RỒI!! MA....MÁU!!”

Xử Nữ đưa tay ra những ngón tay tựa quẫy sợ hãi, ” Máu.... Máu.... Trên đường.... Mẹ.....!”

Sư Tử đau đớn, anh chứng kiến cô thất thểu trong kí ức, anh không làm được gì, ước gì anh có thể thay cô mơ giấc mơ đó, ước gì anh gánh nặng bớt cho cô những nỗi đau ấy, ước gì cả anh và cô đừng rơi vào bi kịch ngày hôm nay. Anh lại ôm chầm lấy cô, nắm chặt lấy hai tay cô, giọng anh trầm ảm, thanh thoát ru nhẹ cô bình tĩnh trở lại.

” Mẹ em không sao. Mẹ em vẫn đang bên cạnh, vẫn đang theo dõi em, Xử Nữ, ngoan nào, cô gái của anh, ngoan nào. ”

Xử Nữ dịu dịu lại, đôi mắt cô khẽ dịu lại, tiếng khóc nức cũng ít lại, nhưng cô chưa ngủ, cô vẫn đang ám ảnh, cô bật ra khỏi bờ vai anh, cô nhìn anh chằm chằm, đôi mắt cô ngây thơ trong veo như cô gái 5-6 tuổi. Cô lại ngây thơ, hỏi anh.

” Vậy Lion đâu rồi ? Sao không thấy cậu ấy?”

Sư Tử lại khẽ sững sốt, kí ức của Xử Nữ chuyển dịch nhanh đến vậy sao, đúng là sau chấn thương, Xử Nữ đang nhớ lại kí ức một cách vội vã. Cô ấy đang nhớ ra Lion- chính là anh của quá khứ, anh biết nói thế nào đây.

” Lion ngủ rồi ! Em xem, trời vẫn chưa sáng, cậu ấy ngủ rồi. Cậu ấy ngủ rất ngoan, vậy nên, em cũng phải ngoan ! ”

” Lion ngủ rồi ư ? ” Xử Nữ ngơ ngác một vài giây ” Đúng rồi, anh là ai? Sao ở trong phòng ngủ của em? ”

Sư Tử trầm mặc, anh khẽ gượng cười giấu chua xót, anh vuốt tóc cô, khẽ dịu cô nằm trở lại lên giường, đắp chăn lại cho cô, anh vuốt những ngọn tóc rối của cô sang bên ” Ngủ đi cô bé. Anh là giấc mơ của em ! ”

Xử Nữ không nghĩ được nhiều, cô mệt mỏi sau trận quẫy khóc vừa rồi, cô chìm vào giấc ngủ nhanh chóng, Sư Tử khẽ hát cho cô nghe, ru cô ngủ, lần đầu tiên cô nghe một giọng hát trầm và ấm áp đến thế này, từng chút một, giấc ngủ kéo đến.

” Lúc người đến, có mình ta

Thật trùng hợp hai ta lại thành đôi

Yêu một hồi, đạt nguyện ước

Ôm ấp nhau rồi lại rời xa !

Như mộng lại như ảo

Như một khúc ca, sẽ lại chẳng có hạnh phúc ! ”

Phần 2 : Gone Girl !

53. Tập 40. 2 : Gone Girl

Phần 2 : Gone Girl

Con người lạ lắm, với họ, yêu thương chưa bao giờ là đủ và đau đớn lại quá nhiều !

Xử Nữ tỉnh giấc, ánh nắng của ban mai khiến cô nheo đôi mắt mình lại, càng gượng mở lại càng thấy chói lóa. Cô lại úp mặt xuống gối, cố gắng nán thêm vài phút nữa, thật sự cô thấy mệt đến lạ người.

Cảm thấy bản thân mình không ổn, Xử Nữ vòng tay ra sờ sau vạt áo của mình.

Ướt nhẹp !

” Trời ơi!”

Cô bật dậy, lúng túng vịn người lên thành giường, ” Sao áo lại ướt hết thế này?”

Xử Nữ định ninh chắc do thời tiết nóng bức lạnh giá thất thường, hồi còn nhỏ khi ngủ dậy, cô cũng hay bị thế. Chỉ ướt mỗi vạt áo sau lưng !

Cuối cùng, Xử Nữ tiến thẳng vào toilet, khi cánh cửa vừa mở ra, đập ngay vào mắt cô là hình ảnh Sư Tử đang nằm gục trên sàn nhà trong bộ dạng người mặc áo sơ mi.

Hốt hoảng, Xử Nữ chạy lại, " Sư Tử ! Sư Tử ! Anh làm sao vậy?"

Thấy người Sư Tử đỏ mồ hôi, trán anh mồ hôi ướt đầm đìa, Xử Nữ nghi hoặc vết ướt sau lưng của mình. Cô đưa tay lên sờ trán Sư Tử, một luồng hơi nóng ực qua tay, cô thụt tay ra ' Chết rồi ! Anh ấy nóng quá!"

Xử Nữ cúi người đỡ Sư Tử đứng dậy trong bộ dạng bất tỉnh nhân sự, cô cố gắng đi những bước đi loạng choạng nhanh nhất có thể. Bản thân là một người con gái, sức để đỡ trên vai một người đàn ông cao lớn thì không đủ.

Vừa ra khỏi cửa phòng, đến mép cầu thang, Xử Nữ đã hét lớn lên, giọng cấp bách " Có ai không ? Người đâu, giúp tôi với !"

Vừa đúng lúc, Hoàng Đạo - một trong những người thân cận của Sư Tử bấy giờ xuất hiện, thấy cảnh vậy liền chạy đến giúp, cả những người giúp việc cũng lo sợ mà không dám lơ là.

" Hoàng Đạo ! Anh ấy bị sốt cao quá ! Mau đưa anh ấy đến bệnh viện !" Xử Nữ vừa định dìu Sư Tử xuống cầu thang thì Hoàng Đạo gắt .

" Không được, nếu bây giờ lão đại đến bệnh viện sẽ nguy hiểm tính mạng. Người của các bang khác đều phục ở mọi bệnh viện, sau vụ nổ ở Diamond, biết kẻ đứng sau vụ ấy là lão đại, bọn họ đều phục sẵn giết để trả thù. Nếu chúng ta đưa anh ấy đến đó, lão đại mà chết thì cô có dám gánh vác trách nhiệm với bang chúng tôi không?"

" Nực cười, người của bang các anh nhiều lắm mà, sao đến lão đại cũng không bảo vệ nổi! anh ấy sốt như thế này, để lâu còn nguy hiểm hơn !"

Xử Nữ gương mặt tái nhợt, Hoàng Đạo quay sang bảo người giúp việc " Mau gọi bác sĩ đến đây!"

Người giúp việc đáp ngoan lễ " Vâng!", Hoàng Đạo liền dìu Sư Tử quay trở lại phòng anh, Xử Nữ lòng đau như cắt, đến việc đến bệnh viện mà cũng khó khăn như thế ư, kẻ thù khắp nơi, nguy hiểm vạn trùng !

Cô vội vã đi vào phòng Sư Tử, nhưng lúc này Hoàng Đạo lại đưa tay ra ngăn, cô ánh mắt khó hiểu.

" Tiểu thư, đến giờ cô phải lên chuyến bay rồi ?"

Xử Nữ nhìn vào trong thấy Sư Tử đang nằm trên giường, người giúp việc đang lau mồ hôi và đắp khăn lạnh hạ sốt cho anh.

" Tại sao? Chuyến ... bay.. gì?"

Cô ấp úng, Hoàng Đạo nhìn cô chằm chằm" Lão Đại đã đặt vé cho cô trở về Mỹ, sáng nay chuyến bay sẽ cất cánh. 2 giờ nữa, chúng ta sẽ đi, cô đi chuẩn bị đi."

" Về Mỹ,?? Tại.... sao... tôi... đâu có nói.... về Mỹ?"

Vừa nghe câu nói đó, Hoàng Đạo đã đẩy Xử Nữ ra đằng sau, anh tức giận " Xử Nữ, cô đừng nói là tôi bị ngốc, bị mù. Bản thân cô suốt tháng này đã làm tổn thương lão đại,cô lạnh nhạt, đối xử rẻ mạt với anh ấy. Rốt cuộc, là cô còn muốn gì, nếu đã không còn thấy yêu thương thì chẳng phải rời xa sẽ rất tốt hay sao?"

" Tôi đối xử với anh ấy ra sao thì liên quan gì đến các người, các người không phải tôi không phải là anh ấy thì quyền gì mà dám xen vào chuyện riêng !"

" Ha ha ! Xử Nữ, cô quên mất, Sư Tử thân là một lão đại của một bang, chuyện của anh ấy là chuyện của toàn anh em chúng tôi. Cô không biết được anh em trong bang đoàn kết, yêu thương nhau như thế nào, cũng không biết sự cực khổ của họ ra sao, chính lão đại - người anh cả ấy, đã không tiếc mạng sống của mình chỉ để cứu một tên trong bang vô danh, đã không biết bao nhiêu lần bị thương vì không nỡ để anh em gặp họa. Đã xem lão đại là anh cả, là người trong một nhà, giờ cô bảo chúng tôi không quan tâm ư? Lỗi là ở cô, tất cả là ở cô, mọi chuyện đều xuất phát từ Cô !!!!!"

” TỐT NHẤT CÔ HÃY THA CHO LÃO ĐẠI ĐI, NẾU KHÔNG VÌ CÔ THÌ CÓ LẼ MỌI CHUYỆN ĐÃ ÊM XUÔI RỒI. CÔ LÀM VƯƠNG CHÂN ANH ẤY!”

Hoàng Đạo thét gầm lên, anh đi vào phòng của lão đại, còn Xử Nữ vẫn đứng trân trân ở đấy, người lại lả đi, bản thân run rẩy.

Trời hôm nay ! Tĩnh ! Mọi thứ đều tĩnh !

Xử Nữ đã đứng ở thành cầu lâu lắm rồi, chỉ để nhìn mấy gợn sóng li ti của mặt nước, tâm người lại đầy sóng dữ.

Ngay khi Hoàng Đạo nói thế, cô đã bỏ đi với lòng tự trọng bị vấy bẩn, cô tổn thương.

Trước giờ, đúng là cô đòi hỏi ở Sư Tử quá nhiều, nào là tình yêu chung thủy không san sẻ với ai, lúc nào cũng ở bên cô, bảo vệ cô, lúc cô gặp hiểm nguy anh luôn là người xuất hiện. Cô lại chẳng nghĩ cho anh !

Hoàng Đạo nói đúng, bây giờ cô mới sực tỉnh, thứ tình yêu mà cô với anh trước giờ nắm giữ là hai thứ tình yêu khác nhau.

Cô cần một người cho cô một cuộc sống an toàn, không phải sống trong nơm nớp lo sợ, không phải lo lắng thấp thỏm cho người thân của mình. Sống một đời bình an, vui vẻ, tận hưởng những giây phút giản dị, bình thường.

Tình yêu của Sư Tử lớn quá, tình yêu ấy còn phải gánh trên vai bao nhiêu thứ tình cảm khác, anh em, đồng đội, kẻ thù.

Phải chăng chính cô là người cản đường anh, khiến anh phải bận tâm làm việc gì cũng không dứt khoát, anh phải lo cho cả bang bây giờ lại thêm cô, chắc anh mệt mỏi thêm bội phần. Cô không muốn thứ tình yêu phong ba ấy, không muốn ngày nào cũng lo sợ người mình yêu thương mất đi ! Nếu chứng kiến Sư Tử gặp nạn thêm lần nữa, chắc cô sẽ khổ sở đau đớn mà chết vì có lỗi!

Một làn gió nhẹ thổi qua, không đủ sức để làm bay làn tóc, Xử Nữ dăm chiêu, bỗng từ đâu một người đàn ông xuất hiện bên cạnh, giọng anh ta khe khẽ, quen thuộc đến lạ lùng.

” Lâu rồi không gặp, Xử Nữ !!”

Quán cà phê gần đầu phố, Xử Nữ cùng một người đàn ông ngồi nói chuyện.

” Ma Kết! Anh sao rồi? Lâu gặp anh quá?”

Ma Kết ánh mắt lạnh lùng, nhưng vẫn có những tia nhìn ấm áp, đồ uống được đưa đến, anh vội để tay lên bàn gõ gõ vào cốc theo thói quen, người ngả lên phía trước đối diện với Xử Nữ.

” Em không sợ anh ư?”

Xử Nữ có chút ngơ ngác lúc đầu nhưng lúc sau lại lắc đầu mỉm cười.

” Không !”

Ma Kết ngạc nhiên, anh lại hỏi ” Em hận anh không?”

” Không !”

Ma Kết thở phào nhẹ nhõm, anh ngả lưng ra sau ghế, đôi mắt đầy tâm tư liếc nhìn qua cửa kính.

Xử Nữ đoán được điều gì đó trong đôi mắt ấy, cô mở miệng trước.

” Ma Kết, sao anh không quay trở lại với Sư Tử. Anh ấy đợi anh lâu lắm rồi ! ”

Ma Kết suy nghĩ ” Xử Nữ, em không nghe tin đồn rằng anh phản bội Sư Tử sao?”

Xử Nữ gật đầu, ” Có nghe, nhưng em không tin anh lại làm thế. Và nếu anh có làm thế thật chắc phải vì một lý do nào đó chính đáng !”

” Chuyện anh phản bội Sư Tử là có thật!”

Lời Ma Kết dứt, Xử Nữ đơ người, người như Ma Kết lại phản bội Sư Tử, đúng là đời nhiều biến cố.

Xử Nữ rút lại vẻ bình tĩnh, không nên quá kích động, bởi vốn dĩ cô và Sư Tử cũng sẽ chẳng có kết cục tốt đẹp, không nên chen vào quá nhiều. Để hai người họ tự giải quyết!

Cô đánh lạc sang chủ đề mới " Ma Kết, anh vẫn ở Aswan mà không về New York sao? Lâu vậy rồi mà !"

" Cũng giống như em thôi. Chẳng nào em còn ở đây thì anh vẫn ở đây?"

" Vì sao?"

" Em ở đây thì Sư Tử sẽ ở đây!"

Xử Nữ càng muốn đánh lạc chủ đề không nhắc đến Sư Tử thì Ma Kết lại càng vô tình nhắc tới. Cuối cùng, cô phải chấp nhận bàn tới chuyện này.

" Anh muốn giải thích với anh ấy sao? "

" Không. Chẳng có gì để giải thích mà nếu có giải thích, em biết tính Sư Tử mà, người như cậu ta một khi bị tổn thương sẽ rất khó lành lại. Ngoài mặt làm ra vẻ kiên cường nhưng bên trong thực ra như một tấm kính bị người khác đánh vỡ . Cậu ta sẽ không nghe anh nói và anh cũng không muốn nói !"

Xử Nữ im lặng, cô nghĩ đến hai chữ tổn thương của Hoàng Đạo nói với cô lúc sáng, giờ lại đến Ma Kết, có lẽ Sư Tử là người chịu tổn thương nhiều hơn cô.

" Vậy lý do đó là gì, em muốn biết!"

Ma Kết lặng lẽ đánh cà phê, khói bay đi rất nhiều, anh nói từ tốn.

" Vì Thiên Bình !"

" Thiên Bình? Người sẽ kết hôn với Sư Tử"

" Thiên Bình là người cùng lớn lên với anh, được xem là thanh mai trúc mã, anh thích cô ấy!"

Xử Nữ há hốc miệng kinh ngạc, cô nói không nên lời, mỗi lời định nói thì cứ như bị ai đó chặn họng, đầu óc hỗn loạn.

Ma Kết tiếp lời " Chắc em muốn hỏi, tại sao anh chỉ vì một người con gái lại đi phản bội người anh em lâu năm của mình", Ma Kết cười nhẹ, nụ cười đau xót, " Em không biết được đâu. Thiên Bình là một cô gái tốt, mặc dù bề ngoài đồng cảm, điệu ngoa nhưng đó là vì cô ấy sợ người ta ức hiếp nên cô ấy mới ức hiếp người ta trước. Xét cho cùng là đều vì hai chữ tổn thương mà hại người!"

Xử Nữ im không nói gì, chỉ lắng nghe. Ma Kết kể cho cô về chuyện xảy ra vụ nổ hôm ấy.

Thực ra, trước khi vụ nổ xảy ra 7 giờ, lúc ấy Sư Tử đang ở trong khách sạn Diamond và trong phòng ấy có cả Thiên Bình. Ma Kết thấy Thiên Bình quần áo xộc xệch đi ra khỏi phòng Sư Tử với bộ dạng tái nhợt, anh có đến hỏi cô thì Thiên Bình lắc tránh quay đi.

Lúc vào phòng Sư Tử thì thấy Sư Tử trong bộ dạng cởi trần như vừa trải qua một cuộc ái ân mặn nồng, trên người anh còn vương lại vài dấu vết son phụ nữ. Ma Kết hỏi Sư Tử.

" Cậu quyết định sẽ lấy Thiên Bình?" Vì Ma Kết nghĩ rằng, Thiên Bình không phải người dễ dãi, nếu cô ấy đã đồng ý ngủ cùng Sư Tử tức là Sư Tử đã nói gì đó khiến Thiên Bình thỏa mãn, có thể Sư Tử nói lấy Thiên Bình.

Sư Tử đưa tay vuốt thái dương " Không, tôi từ hôn cô ấy!"

" Từ hôn?" Ma Kết kinh hoàng, " Sao lại từ hôn khi mà... khi mà... " Lời Ma Kết định nói phía sau là :Khi mà Sư Tử đã ngủ với Thiên Bình, đã phá đi một đời con gái. Ma Kết hận trong người, lòng tức lên như lửa !

" Tôi yêu Xử Nữ , tôi không muốn lấy người không yêu. Thiên Bình cũng đã chọn nhầm người, tình yêu không gượng ép được, cũng không thể lấy tiền ra cân đo đong đếm !"

Ma Kết tay nắm chặt, anh bỏ đi ra ngoài mặc cho Sư Tử có hơi bồn chồn vì bộ dạng biểu cảm của anh.

Ma Kết đã chạy đi tìm Thiên Bình, liên lạc với cô cũng không được, cuối cùng anh nhận được tin Thiên Bình đi xe gặp tai nạn, nguy hiểm đến tính mạng.

Trở lại Diamond, một phần vì tức Sư Tử, không ngờ anh là kẻ bỉ ổi như thế, một phần vì quá yêu Thiên Bình, thương em ấy nên Ma Kết làm việc đại dột, đến phòng điều khiển vụ nổ. Mặc dù trước đó không lâu, Sư Tử đưa ra chỉ thị không thi hành vụ nổ lần này nữa mà thay vào đó là những quả nổ nhỏ chỉ để làm gián đoạn vụ tiệc, để dụ mấy tân binh lộ diện nhưng Ma Kết đã cho nổ toàn bộ bom đạn, khiến Diamond thành đồng đổ hoang. Vậy ra mọi chuyện đều đổ lên đầu Sư Tử, còn Ma Kết thì biệt dạng.

Xử Nữ hỏi trong giọng khàn khàn ” Vậy, Thiên Bình,... giờ cô ấy sao rồi ?”

” Thiên Bình giờ đã không sao rồi, cô ấy sẽ ở đây dưỡng sinh!”

” Sinh?” Tách cà phê trên tay Xử Nữ rơi xuống, Ma Kết vội vã đứng dậy lấy khăn giấy lau vết ướt trên áo dùm Xử Nữ.

Ngay sau đó, anh có điện thoại Thiên Bình phải lên viện nên anh đứng dậy xin phép cô về liền, hẹn có dịp anh sẽ gặp . Xử Nữ bật cười, nước mắt rơi lần nữa dù cô không muốn.

” Vậy ra Thiên Bình sẽ sinh con của Sư Tử?”

Xử Nữ rời khỏi quán cà phê, cô lại đi, đi tới mọi nơi, chân bước mà lòng người không bước. Đến mức này rồi, chẳng lẽ cô còn bám lấy Sư Tử?

Trưa qua, Xử Nữ cứ đi hết chuyến xe bus này rồi đến chuyến xe bus khác, cô đi qua Diamond, bây giờ Diamond đang được xây dựng lại, mọi cảnh đêm ấy đổ về đầu cô. Bất chợt, cô nhớ đến Thiên Yết, không biết giờ anh ấy ra sao rồi. Kể từ đêm ấy, Xử Nữ hoàn toàn mất liên lạc với Calvin và Thiên Yết.

Trở về căn nhà nơi xử nữ đã ở cùng Thiên Yết, cô không có chìa khóa để mở nó nên chỉ có thể đứng ở ngoài cổng quan sát, ngồi lặng lặng ở chiếc bàn ngoài khuôn viên vườn.

Tĩnh lặng, trời tĩnh, gió tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng thở dài não nề. Cô tự hỏi vì đâu mà bản thân đến ngày hôm nay, số phận trôi nổi. Ngẫm lại hạnh phúc của mình, trước giờ chưa từng trọn vẹn, làm đau lòng Thiên Yết, làm vương chân Sư Tử và cả Thiên Bình tội nghiệp.

Có lẽ đến lúc cô nên biến mất hoàn toàn, trả lại mọi thứ và không nên dựa vào ai nữa. Tất cả là do cô chưa bao giờ dứt khoát!

Do dự chính là con dao giết chết bản thân và hạnh phúc !

Mấy tuần nay, ngày nào cũng mưa, những cơn mưa phùn ẩm ướt.

Khi trời đổ mưa lớn, cũng là lúc Xử Nữ trở về nhà, và trời trở khuya : 12 giờ.

Trong nhà, đèn đã tắt hết, một vùng tối trước mắt mịt mù, Xử Nữ cũng không muốn bật đèn. Với bóng tối, Xử Nữ quen rồi và chẳng cảm thấy sợ nó nữa. Cô mò mẫm, tiến tới ghế sofa, chỉ định ngồi xuống đó để thở vài hơi, bởi tại lòng cô đau quặn, thở khó nhọc vô cùng.

Bất ngờ, một cánh tay vòng qua eo cô ngay khi cô cúi xuống tìm chỗ ngồi, kéo cô nằm lên ghế, một hơi nóng phả vào mặt cô. Cảm giác rất gần, trong hơi tối, Xử Nữ cảm nhận được khuôn mặt Sư Tử ngay trên mặt mình, anh đang sốt nên nhiệt độ người anh nóng hơn người bình thường.

” Sư...”

Xử Nữ mở miệng thì Sư Tử đã siết chặt cánh tay cô để cô không thể cử động, cũng không thể kháng cự, chỉ lặng lặng thở. Sư Tử thở rất dốc, cả hai im lặng và lắng nghe tiếng thở của nhau, tiếng tim đập vội vàng.

Nhận thấy Sư Tử sắp hôn mình, Xử Nữ vội vàng ngoảnh mặt, anh có vẻ phật lòng. Đến cuối, cứ kháng cự như vậy, Xử Nữ làm Sư Tử tức giận, anh bế phốc cô lên mặc dù sức người còn yếu. Lúc vào phòng anh, cả người anh nằm lên người cô, anh mệt lả. Xử Nữ sợ điều gì đó, sợ như Thiên Bình, cô dồn hết sức đẩy người Sư Tử ra, và định đứng dậy. Lúc cô vừa đứng lên thì một lần nữa, Sư Tử kéo cô xuống, thật mạnh, Xử Nữ đã nằm ngay trong lòng anh .

” Tại sao em không đi?”

Giọng anh yếu thủ thủ bên tai cô, bấy giờ, mặt anh ngay sau cổ cô, chỉ cần cô ngoảnh lại sẽ hôn phải anh. Cô lúng túng, Sư Tử càng ôm lấy cô chặt hơn.

” Em lo cho anh?”

Sư Tử nói mà mắt vẫn nhắm nghiền, Xử Nữ rơi lệ, cô phải nói với anh ra làm sao đây, nói rằng cô biết anh có con với Thiên Bình, nói rằng cô thấy mệt lắm rồi, phải nói làm sao.

” Xử Nữ, đừng đi được không? Anh mệt lắm!!!”

Sư Tử nói được như thế rồi anh chẳng nói gì nữa, chỉ im lặng rồi ngủ thiếp. Xử Nữ nằm lâu để anh ôm chặt, khi cô đứng dậy, trời mờ sáng và Sư Tử vẫn chưa dậy.

Xử Nữ trở về phòng, dọn dẹp đồ đạc, chẳng còn lưu luyến, cô rời xa, im hơi lặng tiếng và không để lại bất cứ một dấu vết gì.

Hôn lên trán Sư Tử lần cuối ” Yêu anh !”.

Trời tỏ sáng, nắng lại lên sau một đêm mưa dài, và Sư Tử thức dậy.

Cô ấy đi thật rồi !!!

HẾT PHẦN 1 !

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-menh-hoang-dao>